

॥ श्रीमद्वीतरागाय नमः ॥

जैन प्राचीन स्तवनादि संग्रह ॥

महापुरुषोनां वनावेलां उपयोगी स्तवनो, चैत्य-
मञ्ज्वायो, स्तुतिओ, तथा श्री शोभनाचार्यकृत
चोवीसे जीमेश्वरोनी स्तुतिओ तथा चैत्य-
वन्दनो त्रिगेरेना घणा संग्रह सहित

ना गूज्यपाद गुरुणीजी श्री.श्री. १०८ बीज-
नीजीमहाराजश्रीना सुविहित शिष्या गुरु-
णीजी देवश्रीजी तेमना शिष्या

रुणीजी श्री सौज्ञाग्यश्रीजी

जना सदुपदेशथी मल्लेल द्रव्य सहायवडे
छपावी प्रसिद्ध करनार

खंभात निवासी

मास्तर उमदेचंद रायचंद.

ठे. पांजरापोळ मु.—अमदावाद.

१. बीर संवत् २४४९ सने १९२३
त चोथी. प्रत १०००

प्रिन्टिंग प्रेसमां पटेल देसाइभाइ हीराचंदे

ठे. डालगरओळ, मु.—अमदावाद.

कीमत. १-०-०

॥ श्रीमद्वातरागाय नमः ॥

॥ श्री जैन प्राचीन स्तवनादि

संग्रह ॥

ज. श्री कलसतागर सूरि

महावीर जैन आराधना केन्द्र

गांधीनगर, पिन-382000

प्राचीन महापुरुषोनां बनावेछां उपयोगी स्तवनो, चैत्य-
वदनो, सज्जायो, स्तुतिओ, तथा श्री शोभनाचार्यकृत
संस्कृत चोवीसे जीनेश्वरोनो स्तुतिओ तथा चैत्य-
वदनो विगेरेना घणा संग्रह संहित

तपगच्छना पूज्यपाद गुरुणीजी श्री.श्री- १०८ बीज-
कोर श्रीजीमहाराजश्रीना सुविहित शिष्या गुरु-
णीजी देवश्रीजी तेमना शिष्या

गुरुणीजी श्री सौजाग्यश्रीजी

महाराजना सदुपदेशथी एतेल द्रव्य सहायवहे
छपावी प्रसिद्ध करनार
खंभाट निवासी

मास्तर उमदेचंद रायचंद.

ठे. पांजरापोळ मु.—अमदावाद.

सं. १९०९. बीर संवत २४४९ सने १९२३
आवृत्ति चोथी. प्रत १०००

देसाइ प्रिन्टिंग प्रेसमां पटेल देसाइभाइ हीराचंदे
छाप्युं. ठे. ढालारओळ, मु.—अमदावाद.

कीमत. १-०-०

પ્રસ્તાવના.

સુશ જૈન બન્ધુઓ અને બહેનો.

આપને સુવિદિતજ છેકે આવાં હંમેશ લખવા વાંચવા વિચારવા જેવા લઘુ પુસ્તકની પ્રસ્તાવનાની અતિ આવશ્યકતા હોષ શકે નહી, છતાં આ પુસ્તક શા હેતુથી બહાર પાડવામાં આવ્યું છે. તેમ કાનાસદુપદેશથી વિગેરે સહજ હકીકત બહાર મુકી ઉચીત ધારી છે.

ધણા આન્દની વાત છે કે હિંદુસ્તાનના ધણા શહેરો અને ગામોમાં ન્યાં ન્યાં આપણા પવિત્ર પૂજ્ય પાદ ઉત્તમ ચારિત્ર રત્નથી વિભૂષિત ગુરૂશ્રીજી મહારાજના વિચરી રહ્યા છે ત્યાં ત્યાં આધુનિક સમયમાં જૈન સ્ત્રી વર્ગમાં તેમ બાલીકાઓમાં ખાસ પરમ પવિત્ર વિતરાગ પરમાત્માના અવિચ્છિન્ન પ્રભાવશાળી ધર્મ ક્રીયામાં તેમજ પરમાત્માના અલૌકિક મન્થો ને પઠન પાઠન કરવાના ઉષ્મ માટે પૂરતો ઉત્સાહ દાખલ કરેલો દષ્ટિ મેચર થાય છે, દરેક સ્ત્રીઓ અને બાલીકાઓ પોતાનું દુર્લભ માનુષ્ય જીવન જે વિતરાગ પરમાત્માના ધર્મ સેવનથી તેમજ પઠન પાઠનથી પાવન કરે તો તે શિવાય આનિઃસાર દુનીયામાં આત્મ કલ્યાણનો બાદશહી માર્ગ બીજો કયો છ ? મતલબકે તેજ છે આ ઉત્સાહને પૂરો પાડવા માટે પરમ ઉપમારી સાધ્વજીશ્રી દેવશ્રીજી ગુરૂશ્રીજી મહારાજના સુવિદિત શિષ્યા સાધ્વજી મહારાજશ્રી સોભાચ્ચશ્રીજી ” કે જેઓએ હિંદુસ્તાનના ધણા ગામમાં વિચરી ધણી શ્રાવીકાઓ તેમ બાલીકાઓ ઉપર ઉત્તમ ઉપગાર કરી પોતાનાં દીવ્ય ચારિત્રમય જીવનને શોભાવી રહ્યા છે.

તેઓ સાહેબની પ્રેરણાથી અને તેમના સદુપદેશથી આ પ્રાચીન સ્તવન સંગ્રહ નામની પ્રથમાવૃત્તિ શાસ્ત્રી દાઘપમાં ખંભાત શ્રાવીકા શાળાના નામથી સંવત ૧૯૭૩ માં બહાર પાડવામાં આવી હતી તે એક વર્ષ માંજ પુરી થવાથી બીજી આવૃત્તિ ૧૯૭૫ માં તેજ ગુરૂશ્રીજી મહારાજ સાહેબના સદુપદેશથી ખંભાતના શેઠ અમરચંદ પ્રેમચંદના સુપ્રત શેઠ ઉજ્જમ શીલાજી ઠાકરશીલાજી તથા અમદાવાદ વાળા શા ડાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસ તરફથી ગુજરાતી દાઘપમાં કાડવામાં આવી હતી. તે પુરી થતાં તેની ઉપરા ઉપરી ત્રિણી ચંદાથી આ શુકની ત્રીજી આવૃત્તિ તેમની હિંબા

(૩)

ચંપાસરીજીના ઉપદેશથી શાસ્ત્રી દાઢપમાં ૧૯૭૭ બહાર પાડી તે પણ પુરી થવાથી આ ગુજરાતી દાઢપમાં તેની માગણી ચાલુજ રહેવાથી ઘણીજ સુધારા વધારા સાથેજ અને બીજી નવી દાસો સ્તવનો વિગેરેના પુષ્કલ વધારા સાથે કારણકે પ્રથમ ત્રણ આગ્રહિઓ આશરે ૨૦ કારમથી છપાએલી હતી અને આ ચોથી આગ્રહિના તેજ કદમાં ૨૮ કારમની હાલ બહાર પાડવામાં આવી છે કે જેની અનુક્રમણીદા જેવાથી વધારો માલમ પડશે. આ ચોથી આગ્રહિ છપાવતાં પહેલાં આ બુક સુધારવાનું કામ તેમની શિષ્યા ગુણશ્રીજીએ સારી મહેનત કરેલી છે વધી પરમ પુણ્ય ગુરુશ્રીજી મહારાજ સાહેબશ્રી સૌભાગ્ય-શ્રીજીની પસે પહેલાના લઘીયાના લખેલા પાના હતા તે પરથી શુદ્ધ કોપી કરાવીને બનતાં પ્રયાસે શુદ્ધ કરવા સંપૂર્ણ કાલજી રાખવામાં આવી છે આ ગુરુશ્રીજી મહારાજના સદુપદેશથી આ બુક સિવાય બીજા પણ ગ્રંથો સંસ્કૃતમાં શ્રીમાન જંજી ગુરુ વિરચિત જિન શતક નામનો સંસ્કૃત ગ્રંથ પણ બહાર પડેલો છે તે સિવાય રાગ રાગણીમાં ગવાય તેવી પણ અંક બુક નીત્ય સ્મરણીય લઘુ શેત્રુંજી પ્રકરણ વિગેરે ગ્રંથો બહાર પડેલા છે અને તે જન પ્રજામાં લોક પ્રીય થઈ પડેલા છે કે જેની આગ્રહિઓ કાઢવાની જરૂર પડી છે વધી હાલમાં બહુત સઘયણી નામનું પુસ્તક તેમના સદુપદેશથી યંત્રો સાથે છપાય છે તે પણ સૌને અહીં ઉપયોગી થઈ પડવા સંભવ છે, અંધુજા જેકે આ પુસ્તકે મા તેમના સદુપદેશથી થોડી ઘણી મદદ મળે છે પણ તે મલતી મદદના પુસ્તકો ભેટ તરીકે તે માલીકોને અગર તેમની પરવાનગીથી સાધુ સાધ્વી એને ભેટ તરીકે અપાય છે અને બાકી માટે કીંમત રખાય છે તે ઉપજેલી કીંમત બીજા તેવા પુસ્તકો છપાવવાનાજ કામમાં રોકાય છે આમાં કોઈને અગતલાલ નથી તે સહેજ જણાવી. પરમ પુણ્ય ગુરુશ્રીજી મહારાજ ના આ સુલ પ્રયાસ માટે તેમજ તેમના ઉપદેશથી મદદ આપનાર ભાઈ બહેનો નો આભારમાની આબુકમાં સુઢી માટે સારો પ્રયાસ કર્યા છતાં પણ દૃષ્ટિ દોષથી અગર છપવાનાના યંત્રદોષથી જે કાંઈ અશુધ્ધી રહી અગરજનાતા વિરુદ્ધ જે કાંઈ સુલ થઈ ગઈ હોય તેની ક્ષમાચાચી અન્ને વીરશુદ્ધ. એજ સુરેશુકાં અહુના ઓ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ;

સંવત ૧૯૭૬ ના આસો

સુદ ૫ ને રવીવાર

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં જે જે ગ્રહસ્થો તથા ઝહેનોએ
મદદ કરેલી છે તેઓનાં મુખારક નામ નીચે મુજબ છે.

૨૦૦-૦-૦ વેરાવલના ઉપાશ્રમના ઐરા તરફથી

૧૦૦-૦-૦ મંજિરોલવાલા કરાણી નરભેરામ મોનજીની વિધવા બાપ
માણેકબાપ

૫૦-૦-૦ બાપ મણી મંજિરોલવાલા

૨૦-૦-૦ બાપ ઘેલીબાપ લીંબડીવાલી.

૧૦-૦-૦ ડાહીબાપ

૫-૦-૦ બાપ દીવાલીબાપ

૧૦-૦-૦ બાપ સુરજ વડોદરાવાલા

૩૬૫-૦-૦

સુચના.

પાના ૩૨૦ પછી ૧૬ પાના ૩૨૧ થી ૩૩૬ છપાયેલા નથી પરંતુ
પ્રેસવાળાની જુલથી ૩૨૦ પછીથી ૩૩૭ થી છપાયેલું છે જેથી ત્યાંથીજ
વાંચવું. વચમાં અધુરું છે કે તુટક છે એમ સમજવું નહીં.

અથ વિષયાનુક્રમણીકા.

અનુક્રમ.	નામ.	પૃષ્ઠ.	૯ આઠમનું ચૈત્યવન્દન	૨૮
૧	ચોવીસ જીનેશ્વરના છંદ	૧	૧૦ આઠમનું બીજું	૨૯
૨	અક્ષયનિધિતપની વિધિ	૬	૧૧ સિદ્ધ ભગવાનનું	૨૯
	ચૈત્યવન્દન દુહાવિ. સંપૂર્ણ		૧૨ આવતી ચોવીસીનું	૩૦
૩	અક્ષયનિધિ તપના સ્તવનની		૧૩ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું	
	દાલો ૪	૧૫	સ્તવનો.	
૪	જ્ઞાનપંચમીના સ્તવનની		૧૪ શ્રી સિદ્ધ ચક્રજીનું	૩૨
	દાલો ૪	૨૦	૧૫ શ્રી અષ્ટાપદજીનું	૩૪
૫	અતિત ચોવીસી ગીત	૨૩	૧૬ દસ પચ્ચખખાણનું દાલ ૨	૩૬
૬	મૌનએકાદશીનું ચૈત્યવન્દન	૨૪	૧૭ અઢવીસલખિનું દાલ ૩	૩૮
૭	દોહસો કલ્યાણજીનું	૨૫	૧૮ બીજનું	દાલો ૨ ૪૧
૮	નેમનાથનું ચૈત્યવન્દન	૨૭	૧૯ પાંચમનું	દાલો ૫ ૪૩

(૧૫૨)

૨૦ આઠમનું	હાલો ૪ ૫૦
૨૧ „ બીજું	હાલો ૨ ૫૩
૨૨ માન એકાદશીનું	હાલો ૩ ૫૫
૨૩ „ બીજું	૫૭
૨૪ વીજ્ઞરથાનકનું સ્તવન.	૬૮
૨૫ અઠી દ્વાપવીસજનનું	૬૦

હાલ ૩

૨૬ કલ્યાણકનું	હાલો ૭ ૬૩
૨૭ ૭ આવશ્યકનું	હાલો ૬ ૬૮
૨૮ ષટ્પર્વો મહાત્મ્યનું	હાલો ૬ ૭૨
૨૯ ષટ આચારવરૂપ કથક	

મહાવીરસ્વામીનું	હાલો ૫ ૮૦
૩૦ ચૌદશુષ્ણ સ્થાનકનું	હાલો ૧૭ ૮૫
૩૧ જ્ઞાનદર્શનચારિત્રનું	હાલો ૮ ૯૭
૩૨ પાંચકારણનું	હાલો ૬ ૧૦૫
૩૩ સમકીર્તન	હાલો ૭ ૧૨૦
૩૪ બાર આરાનું	હાલો ૧૨ ૧૧૬
૩૫ આંતરાનું સ્તવન	હાલો ૪ ૧૨૩
૩૬ શેહિણીતપનું વિધિ સહિત	
	હાલો ૪ ૧૨૮
૩૭ રૂપભદ્રસ્વામીનું	હાલો ૬ ૧૩૩
૩૮ શ્રી મહોનાથનું	હાલો ૫ ૧૩૮
૩૯ નેમનાથજીનું	હાલો ૫ ૧૪૨

૪૦ મહાવીર સ્વામીનું	
સતાવીસભવનું	હાલો ૭ ૧૪૮
૪૧ „ પંચકલ્યાણકનું	હાલો ૩ ૧૫૭

૪૨ આંખીલ વર્ધમાનતપનું	
ચૈત્યવન્દન	૧૬૨
૪૩ વર્ધમાનતપનું સ્તવન	
	હાલો ૨ ૧૬૩
૪૪ „ થોથો	૧૬૬
૪૫ „ સત્રાય	૧૬૬
૪૬ શ્રી મંધર સ્વામીનું	૧૬૭
૪૭ શ્રી સિદ્ધાયજીનું	૧૬૯
૪૮ શ્રી સુમતિનાથજીનું	૧૭૦
૪૯ અઠાઇનું સ્તવન	હાલો ૬ ૧૭૧

૫૦ મહાવીર સ્વામી । સતાવ સ	
ભવનું પંચદાત્રીયું	૧૭૮
૫૧ નારકીનું	હાલો ૧૮૬
૫૨ ન્યાય સાગરજીવૃત અજીમીનું	
સ્તવન	હાલો ૨ ૧૮૩
૫૩ સિદ્ધાયજીનું	૧૮૪
૫૪ શ્રીનવકારનો રાસ	૧૮૫
૫૫ સિદ્ધાયજીનું સ્તવન	૧૮૬
૫૬ બીજું	„ ૨૦૧
૫૭ એકાદશીનું સ્તવન	૨૦૨

સજ્જાઓ.

૫૮ હુંદકપચ્ચીસીની સત્રાય	૨૦૩
૫૯ દ્વારીકાનમરીની સત્રાય	૨૦૫

(૬)

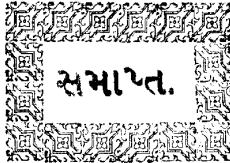
૬૦ સ્યુક્તિભદ્રજીની	૨૦૭	ઉદયરત્નજીકૃત	
૬૧ તેમરાજેમતીની	૨૦૮	૮૩ શીયલની નવવાડની	૨૫૭
૬૨ અગીઆરસની	૨૧૧	૮૪ સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાયજી કૃત	
૬૩ ત્રેસડશલાકા પુરુષની	૨૧૨	આર ભાવનાની	૨૬૨
૬૪ માનની	૨૧૪	૮૫ વૃદ્ધિવિજયજીકૃત	
૬૫ આત્મહિતશિક્ષાની	૨૧૫	દશવૈકાલીકૃત	૨૭૧
૬૬ અભક્ષ્યની	૨૧૭	૮૬ શ્રીપર્યુષણપર્વનો સ્વાધ્યાય	૨૮૩
૬૭ ઉપદેશની	૨૧૮	૮૭ ,, નવરાખ્યાનો અથવા	
૬૮ માર્ગાનુસારીના ગુણુની	૨૧૯	કલપસૂત્રનો સ્વાધ્યાય	૨૮૪
૬૯ કઠિયારાની	૨૨૧	૮૮ શીયલની	૨૮૭
૭૦ કર્મજત્રીસી	૨૨૩	૮૯ મધુનિંદુઆની	૨૯૮
૭૧ પરદેશી રાજની	૨૨૬	૯૦ જંશુકમારની	૨૯૯
૭૨ સુઆહુ કુમારની	૨૨૮	૯૧ દ્રીપદીજીની	૩૦૧
૭૩ મોહ મિથ્યાત્વની	૨૩૦	૯૨ નવપદજીની	૩૦૨
૭૪ સિદ્ધ ભગવાન	૨૩૨	૯૩ સિદ્ધપદની	૩૦૩
૭૫ મેઘ	૨૩૨	૯૪ આચાર્યપદની	૩૦૪
૭૬ નવપદમહિમાની	૨૩૩	૯૫ ચતુર્થ પદની	૩૦૫
૭૭ સાધુજીની	૨૩૪	૯૬ પાંચમ પદની	૩૦૬
૭૮ સીતાજીની	૨૦૫	૯૭ સ્યુક્તિભદ્રજીની	૩૦૬
૭૯ યશોવંશજી ઉપાધ્યાયજીકૃત		૯૮ પદ્મમણીની	૩૦૬
આઠ દિટિની હાલો ૮	૨૩૫	૯૯ સીતાજીની	૩૧૧
૮૦ આર ભાવનાની આર સઝાયો		૧૦૦ ગૌતમપુરજીની	૩૧૩
હાલો ૧૩	૧૧૩	૧૦૧ ચેતનની	૩૧૪
૮૧ સીતાજીની	૨૫૫	૧૦૨ આહુઅલજીની	૩૧૫
૮૨ નોકરવાલીની	૨૫૬	૧૦૩ દેવચંદ્રજીકૃત ભંજનાની	૩૧૬

(૭)

૧૦૪ આબીલતપની સગ્રાથ	૩૩૭	૧૨૫ પાર્શ્વનાથની	૩૭૪
૧૦૫ નંદીધેણુ મુનિની ,, ઢાલ ૩	૩૩૮	૧૨૬ નેમીનાથની	૩૭૪
૧૦૬ પાંચ મહાવ્રતની દરેકની જુદી		૧૨૭ સીદ્ધચક્રજીની	૩૭૫
જુદી સગ્રાથો	૩૪૧	૧૨૮ વીર જીનની	૩૭૫
૧૦૭ પાંચ મહાવ્રતની પચીસ		૧૨૯ જ્ઞાનપંચમીની	૩૭૬
ભાવનાની સગ્રાથો		૧૩૦ મહાપ્રભાવિકસ્તોત્રાણી	૩૭૭
પાંચેની જુદી જુદી	૩૪૪	૧૩૧ સખેશ્વરપાર્શ્વનાથનીસ્તુતિ:	૩૭૭
૧૦૮ જંભુકુમારની સગ્રાથ	૩૪૭	૧૩૨ પાર્શ્વનાથજીનની	૩૭૮
૧૦૯ રાજુલની સગ્રાથ	૩૪૯	૧૩૩ શખેશ્વરજીની	૩૭૯
૧૧૦ નવવાડની સગ્રાથ	૩૫૦	૧૩૪ પાર્શ્વનાથનુંસ્તોત્ર	૩૭૯
૧૧૧ શ્રી મંધરસ્વામીનું સ્તવન	૩૫૧	૧૩૫ ગોડીપાર્શ્વનાથનુંસ્તોત્ર	૩૮૦
ઢાલો ૭		૧૩૬ ચતુર્વિંશતીજીનસ્તવન	૩૮૧
થોથો.		૧૩૭ મંગલાષ્ટક	૨૮૧
૧૧૨ પંદર દિવસની થોથો દરેક		૧૩૮ મંધરજીનપ્રમુખ વિચરતા જીનની	
દિવસની.	૩૫૪	સ્તુતી	૨૮૩
૧૧૩ અમાવાસ્યાની	૩૬૪	૧૩૯ ગીરનારજીની સ્તુતી	૩૮૪
૧૧૪ પંદરતિથિની	૩૬૪	૧૪૦ પંચમીની સ્તુતી	૩૮૫
૧૧૫ મૈત્ર એકાદશીના	૩૬૫	૧૪૧ સીદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ	૩૮૬
૧૧૬ સીદ્ધચક્રજીની	૩૬૬	૧૪૨ પર્યુષણની સ્તુતિ	૩૮૬
૧૧૭ આઠમની	૩૬૭	૧૪૩ ,, બીજી.	૩૮૭
૧૧૮ પંચમીજીની	૩૬૮	૧૪૪ કલ્યાણ કંદંની	
૧૧૯ નવપદનાઓલીની	૩૬૯	પાદપૂર્ત સ્તુતિ	૩૮૮
૧૨૦ રથજાણુ પાર્શ્વનાથની	૩૭૦	૧૪૫ એકાદશીની સ્તુતિ	૩૮૯
૧૨૧ ભક્તામરની	૩૭૨	૧૪૬ ,, બીજી ત્રીજી	૩૯૦
૧૨૨ કલ્યાણમંદીરની	૩૭૩	૧૪૭ વીર સ્તુતિ	૩૯૧
૧૨૩ સકલકુલલવલ્લીની	૩૭૩	૧૪૮ નદીશ્વર પ્ધવીપ સ્તુતિ	૩૯૧
૧૨૪ ત્રિપ: ત્રિપામંગલકલિસમની	૩૭૩	૧૪૯ શ્રીમંધરસ્વામીની થોથો	૩૯૨

(૮)

૧૫૦ સીદ્ધાચલજીની સ્તુતિ	૩૯૩	ચોવીસે જીનેશ્વરના	
૧૫૧ મંધરજીન સ્તુતિ	૩૯૪	ચૈત્યવંદનો.	૪૨૬ સુધી
૧૫૨ બીજીતીથીની સ્તુતિ	૩૯૪	૧૫૮ સંસકૃત પરચુરણ ચૈત્યવંદનો	
૧૫૩ રોહીણીની થોથો	૩૯૫	૧૫૯ શ્રીનેમિનાથ ચૈત્યવંદન	૪૨૭
૧૫૪ મંધારમહાવીરસ્વામીની		૧૬૦ આદિજીન ચૈત્યવંદન	૪૨૭
થોથો	૩૯૬	૧૬૧ „	૪૨૭
૧૫૫ વીસથાનકે તપની		૧૬૨ જીનચૈત્યવંદન	૪૨૮
સ્તુતિ	૩૯૭	૧૬૩ શ્રીપાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન	૪૨૬
૧૫૬ શ્રીસોભના ચાર્યકૃત ચોવીસે જીને		૧૬૪ શ્રીવીતરાગ.૪૬	૪૨૬
શ્વરોની સ્તુતિઓ	૩૯૮ થી	૧૬૫ શ્રીપાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન	૪૩૦
	૪૧૪ સુધી	૧૬૬ શંખેશ્વરપાર્શ્વનાથચૈત્યવંદન	૪૨૧
૧૫૭ શ્રીસોભનાથ ચાર્યકૃત સંસ્કૃત ૪૧૪		૧૬૭ શંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજીન જંદ	૪૩૨

॥ ॐ श्री वोत्तराणाय नमः ॥

चोवीश जिनेश्वरना छंद.

॥ दुहा ॥

आयो ॥ प्रहसुता वाणी गिवाणी । सुभति विभक्त आपो प्रहसणी ।
कमल कमंडल पुस्तक पाणी । हुं प्रबुधुं जेडी गुम प्राणी ॥ १ ॥
योवीसे जिनवर ताणा । छंद रत्न योसाल । लखतां शिवसुभ
संपने । सुखतां भंगल भाल ॥ २ ॥

॥ छंद जाति सवैया ॥

आदि जिणुंद नमे नरईंद सपुनभयंद समान सुभं ॥ स-
भामृत कंद टाले लवईंद भइदेवीनंद करत सुभं ॥ लगे जस
पाय सुरिंद निकाय लला गुणु गाय लविक जनं ॥ कंथन काय
नहि जस भाय नमे सुभ थाय श्री आदिजिनं ॥ १ ॥ अजित-
जिणुंद दयाल भयाल कृपाल विसाल नयन गुगं । अनुपम गाल
महाभृग याल सुहाल सुजनु आहु गुगं । मनुष्यमेदीह
मुनिसरसिह अणीह नीरीह गये मुगती । कडे नय चित्त धरी
अहु लज्जित नमो जिननाथ लली गुगती ॥ २ ॥ अहो संलवनाथ
अनाथको नाथ मुगतिको साथ मिदयो प्रबु मेरो । लवोदधिपाज
गरिभनिवाज सवे शिरताज निवारत ईशे ॥ जितारीको जत

૨

સુસેના માત નમે નર જાત મિલી બહુ ઘેરો । કહે નય શુદ્ધ ધરિ
 બહુ બુદ્ધ જિતાવની નાથહું સેવક તેરો ॥ ૩ ॥ અભિનંદન સ્વામી
 લિધે જશ નામ સરે સવિ કામ ભવિક તણો ॥ વનિતા જસ
 ગામ નિવાસીકો ઠામ કરે ગુણ ગ્રામ નરિદ ઘણો ॥ મુનિશ્વર ભૂપ
 અનુપમ રૂપ અકલ સ્વરૂપ જિનેંદ્ર તણો । કહે નય ખેમ ધરી
 બહુ પ્રેમ નમે નર પાવત સુખ ઘણો ॥ ૪ ॥ મેઘ નરિદ મદહાર
 વિરાજિત સોવનવાન સમાન તણો ॥ ચંદ્ર સુચંદ વદન સુહાવત રૂપ
 વિનિર્જિત કામ તનુ । કર્મકી કોડી સવે દુખ છોડી નમે કરજોડી કરિ
 ભક્તિ । વંશ ઇક્ષ્વાકુ વિભૂષણ સાહિબ સુમતિ જીવંદગચે મુકિત
 ॥ હંસપાદ તુલ્ય રંગ રતિ અર્ધ રાગરંગ અઢિસે ધનુષ ચંગ
 દેહકો પ્રમાણુ હે । ઉગતો દિણુંદ રંગ લાલકેસુ કુલ રંગ રૂપ હે
 અનંગ ભંગ અંગ કેરોવાન હે ॥ ગંગકો તરંગ રંગ દેવનાથહિ
 અભંગ જ્ઞાનકો વિદાસ રંગ શુદ્ધ જાતો ધ્યાન હે । નિવારીએ
 કલેશ સંગ પદ્મપ્રભુસ્વામિ ધીંગ દિજિએ સુમતિ સંગ પદ્મ કેરો
 જાણુ હે ॥ ૬ ॥ જિણુંદ સુપાસ તણા ગુણ રાસ ગાવે ભવિ ભાવ
 આણુંદ ઘણે । ગમે ભવપાસ મહિમા નિવાસ પૂરે સવિ આસ
 કુમતિ હણે ॥ ચિંહુ દિસે વાસ સુગંધ સુગાસ ઉસાસ નીઃસાસ
 જિનેંદ્ર તણો । કહે નય ખાસ મુનીંદ્રસુપાસ તણો જસ વાદ
 સદૈવ લાણો ॥ ૭ ॥ ચંદ્ર ચંદ્રિકા સમાન રૂપ સૈલસે સમાન
 દોઢસો ધનુષમાન દેહકો પ્રમાણુ હે । ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી નામ લી-
 જ્યે પ્રભાત જામ પામીયે સુખ ઠામ ઠાણુ ગામ જસનામ હે ॥
 મહાસેન અંગજાત લક્ષ્મણાભિધાન માત સવિજગ જંતુ તાત
 ચંદ્રસમકાંત હે, કહે નય છોડી વાત ધ્યાયે જો દિનરાત પામીયે
 તો સુખ સાત દુખકો ભીજાત હે ॥ ૮ ॥ દૂધ સિંધુ ફેન પીંડ
 ઉજલો કપુર ખંડ ધેનુ ખીરકો મંડ સ્વેત પદ્મ ખંડ હે, ગંગકો

૩

પ્રવાહ પિંડ સંભુ શેલ સુધ દંડ અમૃત સરસ કુંડ સુધ ચાકો
 તુંડ હે ॥ સુવિધિ જિનંદ સંત કીજીયે દૂકર્મ અંત શુભ ભક્તિ
 બસ દંત શ્વેત બાકો વાન હે । કહે નય સુણો સંત પૂજીયે જો
 સુખ્ય દંત પામીયે તો સુખ્ય સંત શુદ્ધ બાકો ધ્યાન હે, ॥ ૯ ॥
 શિતલ શિતલ વાણી ઘનાઘન ચાહત કે ભાવકેકી કિશોરા । કોક
 દિણુંદ પ્રજાસુ નરીંદ વલી જિમ ચાહત ચંદ ચકોરા ॥ વિંધ
 ગયંદ શયી સુરિંદ સતિ નિજ કંત સુમેધ મયૂરા ॥ કહે નય
 જોહ ધરી શુણ જેહ તથા હું ક્ષાવત સાહેબ મેરા ॥ ૧૦ ॥ ત્રિપુણ
 ભૂપકો મહાર જગ જંતુ સુખકાર વંશકો શૃંગારહાર રૂપકો આ-
 ગાર હે । છોડી સાવ ચિત્તકાર માન મોહકો વિકાર કામ કોષકો
 સંચાર સર્વ વેરી વાર હે ॥ આદ્યો સંજમભાર પંચ મહાવ્રત
 સાર ઉતારે સંસારપાર જ્ઞાનકો ભંડાર હે । ઈચ્છારમો જિણુંદ સાર
 ખડ્ગી જીવ ચિન્હધાર કહે નય વારોવાર મોક્ષકો દાતાર હે
 ॥ ૧૧ ॥ લાલ કેસુ પુલ લાલ રતી અર્ધ રંગ લાલ ઉગતો દિણુંદ લાલ
 લાલચોલ રંગ હે । કેસરીકી જીહ લાલ કેસરકો ગોલ લાલ ચુન-
 ડીકો રંગ લાલ લાલ પાન રંગ હે ॥ લાલ કીર ચંચુ લાલ હીંગલો
 પ્રવાલ લાલ કોકિલાકી દષ્ટિ લાલ લાલ ધર્મ રંગ હે । કહે નય તેમ
 લાલ ખારમો જિણુંદ લાલ જ્યાદેવિ માત લાલ લાલ બાકો
 અંગ હે ॥ ૧૨ ॥ કૃતવર્મ નરિંદ તણો એહ નંદ નમંત સુરેંદ્ર
 પ્રમોદ ધરી । ગમે હુખ દંદ દીયે સુખવૃંદ બાકે પદ સોહત ચિત્ત
 ધરી ॥ વિમલ જિનંદ પ્રસન્ન વદન બાકે શુભ મન્ન સુગંગ
 પરિકરિ એક મન્ન કહે નય ધન્ય નમો જિનરાજ સુપ્રીત ધરી ॥ ૧૩ ॥
 અનંત જિણુંદ દેવ દેવમાં દેવાધિદેવ પૂજો ભવી નિતમેવ ધરી
 બહુ ભાવના । સુર નર સારે સેવ સુખ કીયો સ્વામી હેવ, તુજ
 પાખે ઓર દેવ ન કરું હું સેવના ॥ સિંહસેન અંગ ભત સુખ-

૪

સાલિધાન માત જગમાં મુજસ ખ્યાત થીહુ દિશે વ્યાપતો ॥
 કહે નય તાસ વાત કીલ્યે જો સુપ્રભાત નિજ હોઈ મુખ સાત
 કિર્તિ કોડી આપતો ॥૧૪॥ જાકે પ્રતાપ પરાજિત નિર્જલ ભૂતલ
 થઈ ભમે બાનુ આકાસે ॥ સૌમ્ય વદન વિનિર્જિત અંતર સ્થામ
 શશી નવી હોત પ્રકાસે ॥ બાનુ મહિપતિ વસે કુસેસય બોધ ન
 દીપત બાનુ પ્રકાસે ॥ નમે નય નેહ નિતુસાહિબ એહ કર્મ
 જિણુંદ ત્રિજગ પ્રકાસે ॥ ૧૫ ॥ સોલમા જિણુંદ નામે શાંતિ હોય
 ઠામો ઠામે સિદ્ધિ હોઈ સર્વ કામે નામ કે પ્રભાવથે ॥ કંચન
 સમાન વાન ચાલીસ ધનુષ માન ચક્રવર્તિ કોલિધાન દીપતો તે
 સૂરથે ॥ ચૌદ રથણુ સમાન દીપતા નવય નિધાન કરત સુરેંદ્ર ગાન
 પુણ્યકે પ્રભાવથે ॥ કહે નય જોડી હાથ અખડુ થયો સનાથ
 પાછળો સૂમતી સાથ શાંતિનાથકે દિહારથે ॥ ૧૬ ॥ કહે કુંથુ
 જિણુંદ મયાલ દયાલ નિધિ સેવકની અરહાસ સૂણો ॥ ભવ ભીમ
 મહાર્ણવ પૂર અગાહ અથાગ ઉપાધિ સુનીર ઘણો ॥ ખડુ જન્મ
 જરા મરણાદિ વિલાવ નિમિત્ત ઘણાદિ કલેશ ઘણો ॥ અખતારકતાર
 ક્રિપાપર સાંહિબ સેવક જાણીએ છે આપણો ॥ ૧૭ ॥ અરદેવ
 સુદેવ કરે નર સેવ સવે દુખ દોહગ દુર કરે ઉપદેશ ધનાધન
 નીર ભરે ભવિ માન સમાનસ ભૂરીભરે ॥ સુદર્શન નામ નરેસર
 અંગજ ભવ્ય મને પ્રભુ વાસ વસે ॥ તસ સંકટ શોક વિયોગ
 કુયોગ દરિદ્ર કુસંગતિ ન આવત પાસે ॥ ૧૮ ॥ નીલ કીર પંખ
 નીલ નાંગવલિ પત્ર નીલ તરૂવર રાજી નીલ નીલ નીલ દ્રાખ હે ॥
 કાચકો મુગોલ નીલ પાછિકો મુરંગ નીલ ઈંદ્ર નીલ રતન નીલ
 નીલ નીલ ચાસ હે ॥ જમુના પ્રવાહ નીલ ભૃંગરાજ પંખી નીલ
 જેહવો અશોક વૃક્ષ નીલ, નીલ નીલ રંગ હે ॥ કહે નય તેમ નીલ-
 રાગથે અતિવ નીલ મહીનાથ દેવ નીલ નીલ જાકો અંગ હે ॥૧૯॥

૫

સુમિત્ર નરીંદ તણેા વરનંદ સુચંદ્ર વદન સોહાવત હે । મંદર
 ધીર સેવે નરહીર સુસામ શરીર વિરાજિત હે ॥ કઞ્જલવાંન સુક
 છપ યાન કરે ગુણગાન નરિંદ ઘણેા ॥ સુનિસુવત સ્વામી તણેા
 અભિધાન લહે નય માન આનંદ ઘણેા ॥ ૨૦ ॥ અરીહત સરૂપ
 અનુપમ રૂપકે સેવક દુઃખને દુર કરે ॥ નિજ વાણી સુધારસ
 મેઘ જલે ભવીમાન સમાનસભૂરી ભરે ॥ નમી નાથકો દર્શન
 સાર લહી કુંભુ વિળ્લ મહેશ ધરે જો કરે ॥ અખ માનવ મુઠલહિ
 કુંભુ સકર છોડકે કંકર હાથ ધરે ॥ ૨૧ ॥ જાદવ વંશ વિભૂષણ
 સાહિબ નેમિ જિણુંદ મહાનંદકારી ॥ સમુદ્રવિજય નરિંદ તણેા
 સુત ઉજવલ સંખ સુલક્ષણધારી ॥ રાજુલ નાર મુકી નીરધાર
 ગયે ગીરનાર કલેશ નિવારી ॥ કજ્જલ કાય શિવા દેવી માય
 નમે નય પાય મહા જાત ધારી ॥ ૨૨ ॥ પાર્શ્વનાથ અનાથકો
 નાથ સનાથ ભયો પ્રભુ દેખતથે ॥ સવિ રોગ વિજેગ કુજેગ
 મહા દુઃખ દુર ગયે પ્રભુ ધ્યાવતથે ॥ અશ્વસેન નરેશ સપુત
 વિરાજિત ધનાધનવાન સમાન તનું ॥ નય સેવક વંછીત પૂરણ
 સાહિબ અભિનવ કામ કરિ રમનુ ॥ ૨૩ ॥ કમઠ કુલંઠ ઉલંઠ
 હઠી હઠ ભંજન જાસ પ્રતાપ વિરાજે । ચંદન વાણીસ વામા
 નંદન પુરસાદાણી ખિરદ જસ છાજે ॥ જસ નામકે ધ્યાન થકો
 સવિ દોહગ દારિદ્ર દુઃખ મહા ભય ભાંજે ॥ નય સેવક વંછિત
 પૂરણ સાહિબ અષ્ટમહા સિદ્ધિ નિત્ય નીવાજે ॥ ૨૪ ॥ સિદ્ધારથ
 ભૂપ તણેા પ્રતિરૂપ નમે નરભૂપ આનંદ ધરી ॥ અચિત્ય
 સ્વરૂપ અનુપમ રૂપકે લંછન સોહત જાસ હરી
 ॥ ત્રિસલા નંદન સમુદ્રમ કંદન લઘુપણે કંપિત મેર
 ગિરિ ॥ નમે નય ચંદ વદન વિરાજિત વીરજિણુંદ સુપ્રીત ધરી ॥ ૨૫ ॥
 ઓવીસ જિનંદ તણેા ઇહ છંદ ભણે ભવિષ્ઠં જે ભાવ ધરી ॥

૬

તસ રોગ વિયોગકુ ભોગકુ લોગ સવિ દુખ દોહગ દુર ટળે ॥ તસ
 અંગણુ ખાર ન લાભે પાર સુમતિ તોખાર હેખાર કરે ॥ કહે
 નયસાર સુમંગલ ચાર ઘરે તસ સંપદ ભુરી ભરે ॥ ૨૬ ॥ સં-
 વેગી સાધુ વિભૂષણુ વંસ વિરાજિત શ્રી વિનિત વિમલ જનનાનંદ-
 કારી ॥ તસ સેવક સંજમધીર સુધીરકે ધીરવિમલગણી જયકારી ॥
 તાસપદાંબુજ ભુંગ સમાન શ્રીનયવિમલ મહાવ્રત ધારી, કહે એ
 છંદ સુણો ભવિષ્યંદકે ભાવધરીને બણો નરનારી ॥ ૨૭ ॥ સંપૂર્ણ

॥ શ્રી ॥

॥ શ્રી ॥

॥ શ્રી ॥

શ્રી અક્ષય નિધિ તપની વિધિ

આ તપ શ્રાવણવદ ૪ ને દિવસે શરૂકરી સોળ દિવસે પૂરો
 કરવો, તેમાં સુવર્ણનો રત્નજડિત કુંભ કરાવવો અથવા શક્તિ
 પ્રમાણે બીજી કોઈ રૂપાવિગેરે ધાતુનો કરાવવો અથવા છેવટ
 શક્તિ નહોત્ય તો માટીનો કરાવવો, પછી તે કુંભ ઘરમાં, દેરા-
 સરમાં અથવા ઉપાશ્રયે પવિત્ર સ્થાને ડાંગરની ઢગલી કરી તે
 ઉપર પધરાવવો, (બનતા સુધી કુંભ પાસે અખંડદીવો જ્ઞાનસમાં
 ચત્ના પૂર્વક ૧૬ દિવસ સુધી રાખવો,) તેનીસમીપે સ્વતિક કરી
 તે ઉપર શ્રી કલ્પ સૂત્ર પધરાવવું, દરરોજ બે ટંકે પડિક્કમણું
 કરવું, દેવવંદન પડિલેહણ કરવાં, ભુમિ સયન કરવું, બ્રહ્મચર્ય
 પાળવું, એકાસણાનો તપ ૧૫ દિવસ પર્યંત કરવો, છેલ્લે દિવસે
 એટલે ભાદ્રપદ શુદ્ધ ૪ થે (સંવચ્છરીએ) ઉપવાસ કરવો, આ
 પ્રમાણે ચાર વર્ષ પર્યંત કરવાથી ૬૪ દિવસે આ તપ પૂર્ણ થાય
 છે, દરરોજ દેવ પૂજા કરવી, પુસ્તક ઉપર ચંદરવો બાંધવો,

૭

જ્ઞાનને ધૂપ દીપ કરી હંમેસા રૂપાનાણે પૂજવું, (ક્યારે પૂજવું તે વિધિમાં બતાવેલ છે,) શક્તિ ના હોય તો પહેલે છેલ્લે દિવસે રૂપાનાણે પૂજવું, અને વચલા દિવસોમાં યથા શક્તિ દ્રવ્યવડે પૂજવું, 'નમોનાણુસ્સ' એ પદની ૨૦ નવકારવાળી દરરોજ ગણવી, (કોઈ જગ્યાએ જ હોઈ કેલ નમો ના સ એમ કહેલ છે,) ૨૦ લોગસ્સનો કાઉસગ કરવો, નીચે બતાવેલી વિધિ મુજબ દરરોજ વિધિ કરવી, કુંભની ઉપર શ્રીકૃણ મૂકી લીલા કે પીળા રેશમી વસ્ત્ર વડે બાંધી રાખવો, દરરોજ તેની અંદર વિધિને અંતે એકેક પસલી અક્ષતની નાખવી, સોળ દિવસે કુંભ ભરાઈ જાય તેમ કરવું, છેલ્લે દિવસે કુંભની સમીપે રાત્રી જાગરણ કરવું, પૂજા પ્રભાવના કરવી, અક્ષયનિધિતપનું સ્તવન દરરોજ ગાવું, સાંભળવું, પારણાને દિવસે (ભાદ્રપદ શુદ્ધિ. પ. મે) કુંભને કુલની માળા પહેરાવી, સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીને માથે મૂકવો, સર્વ જાતિના પક્ષવાન સુખડી વિગેરે યથાશક્તિ કરાવી, તેના થાળ પાણુ સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓને માથે મૂકવા, હાથી ઘોડા વાળત્રો વિગેરેથી મોટી ધામધુમ સાથે વરઘોડો ચડાવી કુંભ લઈને દેરાસરે આવવું. કુંભ વાળી સ્ત્રીઓએ ત્રણ પ્રદક્ષિણાકરી પ્રભુ પાસે કુંભ મૂકવો, નૈવેદ્યના થાળ પાણુ પ્રભુ પાસે ધરવા, જ્ઞાનના પુસ્તકને ગુરૂમહારાજ પાસે લઈ જઈ ત્યાં પધરાવી ગુરૂ પૂજા તથા જ્ઞાનપૂજા રૂપા નાણાથી કરવી (ગુરૂપૂજાનું દ્રવ્ય ગુરૂ સમીપે ધરવું, તે દિવસે યથા શક્તિ સ્વામી વાત્સલ્ય, પ્રભાવના વિગેરે કરવું. જેટલા સ્ત્રી કે પુરૂષ આતપ કરતા હોય તે દરેક ને માટે કુંભ જૂદા જૂદા પધરાવવા. કલ્પ સૂત્ર એકજ પધરાવવું. આતપ શ્રાવકને કરવાનો છે, આ ભવ પર ભવમાં મહાન લાભ આપનાર

૯

આ તપ છે, ગરુડ “ નમોનાણુસ્સ ” એપદ્મનું નવકારવાળી વીસ પ્રમાણે ગણવું. સાથીયા વિગરે ૫૧ એકાવન કરવા, ૨૦) વીસ પણ કરવા. ॥ અક્ષય નિધિ તપની વિધિ સંપૂર્ણ. ॥

ઠરેરોજ કરવાની વિધિ નીચે પ્રમાણે,

૨, શ્રી અક્ષય નિધિ તપની વિધિ,

પ્રથમ ઇરિયાવહી પ્રતિક્રમવા, પછી ઇચ્છાકારેણું અક્ષય નિધિ તપ આરાધન નિમિત્તે ચૈત્ય વંદન કરું, ઇચ્છાં કહી નીચે પ્રમાણે ચૈત્ય વંદન કરવું.

શાસન નાયક સુખ કરણ, વર્દમાન જનભાણ, અહ-
નિશ્ચ એહની સિર વહુ, આણા ગુણમણિ ખાણ, ॥ ૧ ॥
તે જનવરથી પામીયા, ત્રીપદી શ્રી ગણધાર, આગમ
રચના બહુવિધ, અર્થ વિચાર અપાર, ॥ ૨ ॥ તે શ્રી શ્રુતમાં
ભાખ્યાએ, તપ બહુવિધ સુખકાર, શ્રી જન આગમ પામીને,
સાધે મુનીશિવ સાર, ॥ ૩ ॥ સિદ્ધાંત વાણી સુણવા રસિક, શ્રાવક
સમક્રિતધાર, ઇષ્ટ સિદ્ધિ અર્થ કરે, અક્ષય નિધિ તપ સાર, ॥ ૪ ॥
તપ તો સૂત્રમાં અતિ ઘણા, સાધે મુનિવર જોહ, અક્ષય નિધાનને
કારણે, શ્રાવકને ગુણ ગેહ ॥ ૫ ॥ તે માટે ભવી તપ કરોએ, સર્વ
ઋદ્ધિમળે સાર, ત્રિધિ શું એહ આરાધતાં; પામીજે ભવપાર, ॥ ૬ ॥
શ્રી જનવર પૂજા કરો, ત્રિકશુદ્ધે ત્રીકાલ, તેમ વળી શ્રુત જ્ઞાનની,
ભક્તિ થઈ ઊજમાળ, ॥ ૭ ॥ પડિશ્કમણાં બે ટંકના, પ્રક્ષાયર્થને
ધરીએ જ્ઞાનીની સેવા કરી, સહેજે, ભવજળ તરીએ, ॥ ૮ ॥ ચૈત્ય
વંદન શુભ ભાવાથીએ, સ્તવન થોઈ નમસ્કાર, શ્રુતદેવી ઉપાસના,
ધીર વિજય હિતકાર, ॥ ૯ ॥

૯

પછી જાંઝિયિ કહીને, નમુચ્ચુણું કહેવું.

પછી બે જાવંતિ કહી, નમો ડહાંત કહી, નીચે પ્રમાણે સ્તવન કહેવું,
(લાવો લાવોને રાજ મોંઘા મૂલાં મોતી-એ દેશી.)

તપ વરકીનેરે, અક્ષયનિધિઅભિધાને; સુખભરલીનેરે,
દિનદિન ચડતેવાને, (એ આંકણી) પર્વપન્થૂસણ પર્વાસરોમણી,
જે શ્રી પર્વ કહાય, માસ પાસ છઠ દસમ દુવાલસ, તપ પણ
એદિન થાય, ॥ ૧ ॥ તપવરં પણ અક્ષય નિધિ પર્વપન્થૂસણ,
કેરો કહે જિનભાણુ, શ્રાવણવદ યોથે પ્રારંભી, સંવચ્છરી પરિભાણુ,
॥ ૨ ॥ તપવરં એતપ કરતાં સર્વ ઋદ્ધિ વરે, પગપગ પ્રગટે
નિધાન, અનુક્રમે પામે તેહ પરમ પદ, સાન્વપી નામ પ્રધાન ॥ ૩ ॥
તપવરં પરમત્સરથી કર્મ બંધાણું, તેણે પાત્રી દુઃખ જાળ,
એ તપ કરતાં તે પૂરવતું, કર્મ થયું વિસરાળ, ॥ ૪ ॥ તપવરં
જ્ઞાનપૂજા શ્રુત દેવી કાઉસગ, સ્વસ્તિક્ર અતિ સોહાવે, સોવન કુંભ
જડિત નિજ શક્તિ, સંપૂરણ ક્રમે થાવે, ॥ ૫ ॥ તપવરં જ-
ઘન્ય મધ્યમ ઉત્કૃષ્ટથી કરીએ, ઇગ દોય તિન વરીસ, વરસચોથે
શ્રુત દેવી નિમિત્તે, એ તપ વીસવાવીસ ॥ ૬ ॥ તપવરં એણે
અનુસારે જ્ઞાનતાણું વર, ગરણું ગણીએ ઉદાર, આવશ્યકાદિ કરણી
સંયુત, કરતાં લઈ ભવપાર. ॥ ૭ ॥ તપવરં ઈહ ભવપરભવ-
દોષ આશંસા, રહિત કરો ભવિ પ્રાણી, જે પર પુદ્ગળ ગ્રહણ
ન કરવું, તે તપ કહે વર નાણી ॥ ૮ ॥ તપવરં રાતિજગા પૂજા
પરભાવના, હુય ગય રથ સચુગારીને. પારણાદિન પંચશબ્દે
વાજે, વાજંતે પધરાવીને, ॥ ૯ ॥ તપવર. ચત્યવિશાળ હોય તિહાં
આવી, પ્રદક્ષિણા વળી દીને, કુંભવિવિધ નૈવેદ્ય સંઘાતે, પ્રભુ
આગળ ઢોઢજે, ॥ ૧૦ ॥ તપવરં રાધનપુરે એ તપ સુણી બ-

૧૦

હુજન, થયા ઉજમાળ તપ કાજે, એહમા મુખ્ય મંડાણુ ઓછવમાં,
મસાલીયા દેવરાજ, ॥ ૧૧ ॥ તપવર૦ સંવત અઢાર તેંતાલીસ
વરસે, એ તપ બહુ ભવીકીધો, શ્રી જિન ઉત્તમ પાદ પસાયે,
પદ્મવિજય ફલ લીધો ॥ ૧૨ ॥ તપવર૦ સંપુર્ણ. ॥

ત્યાર પછી જયવીયરાય, કહી ॥ સુયદેવયાએ કરેમિકાઉ-
સ્સગ્ગાં ॥ અન્નથથ. કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી નમોડર્હત
કહી ॥ સુય દેવયા ભગવઈ, નાણા વરણીય કમ્મસંઘાયં, તેમ્મિ
ખવેઉ સયયં, જેસિં સુયસાયરે, ભત્તિ, ॥ ૧ ॥ એ થોઈ કહેવી.
પછી પચ્ચખખાણુ કરવું, પછી પૂજની ઢાળ કહેવી તે નીચે પ્રમાણે-

કહેા.

સત્તમ પદ શ્રી જ્ઞાનનો, સિદ્ધ ચક્ર પદમાંહી;
આરાધી જે શુભમને, દિન દિન અધીક ઉછાહિં. ॥ ૧ ॥

અન્નાણુસંમોહતમોહરસ્સ, નમોનમોનાણુદિવાયરસ્સ, પંચ-
પપ્યાસુઉવંગારગસ્સ, સન્નાણુતવ્વથ પપ્યા સગસ્સ, ॥ ૧ ॥
હુવે જેહથી સવં અજ્ઞાન રોધો, જિનાધીશ્વર પ્રોક્ત અથોવ
ઓધો, મતિઆદિ પંચ પ્રકારે પ્રસિદ્ધો, જગદ્ બાસતે સર્વ
દૈવાવિરુદ્ધો ॥ ૨ ॥ પદીપ પ્રભાવે સુભક્ષં અભક્ષં, સુપેયં
અપેયં સુકૃત્યં અકૃત્યં, જેણે બાણીએ લોકમધ્યે સુનાણું, સદા
મેવિશુદ્ધં તદૈવ પ્રમાણું ॥ ૩ ॥

ઢાલ

ભવ્ય નમો શુણ જ્ઞાનને, સ્વપર પ્રકાશક ભાવેળ. પરબય
ધર્મ અનંતતા, લેદા લેદ સ્વભાવેળ, ॥ ૧ ॥ (ચાલ)

૧૧

જે મુખ્ય પરિણતિ સકલ જ્ઞાયક, યોગ ભાવવિલંબના
 ॥ મતિ આદિ પંચ પ્રકાર નિર્મળ, સિદ્ધ સાધન લંબના ॥ સ્થા
 દ્રાદસંગી તત્ત્વરંગી, પ્રથમ ભેદા ભેદતા ॥ સવિકલ્પને અવિકલ્પ
 વસ્તુ, સકલ સંશય છેદતા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ઢાળા ॥

ભક્ષા ભક્ષ નજેવિણુ લહિયે, પેય અપેય વિચાર ॥ કૃત્ય
 અકૃત્ય નજેવિણુ લહિયે, જ્ઞાનતે સકલ આધારરે ॥ ભવિકા ॥ સિં
 ॥ ૧ ॥ પ્રથમ જ્ઞાનને પછી અહિંસા, શ્રીસિદ્ધાંતે ભાખ્યું, જ્ઞાનને
 વંદો જ્ઞાનમનિદો, જ્ઞાનીયે શિવસુખ ચાખ્યું રે, ॥ ભવિકા, ॥૨॥
 સકલ ક્રિયાનું મૂળ જે શ્રદ્ધા, તેહનું મૂળ જે કહિયે, ॥ તેહ
 જ્ઞાનનિત નિતવંદીજે, તેવિણુ કહો કેમ રહિયે રે. ॥ ભવિકા
 ॥ ૩ ॥ પચ જ્ઞાન માંહિ જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ ॥
 દીપક પરે ત્રિભુવન ઉપકારી, વળી જેમ રવિશશિ મેહ રે ॥ ભવિકા
 ॥ ૪ ॥ લોક ઉર્ધ્વ અધોતિર્યગ જ્યોતિષ, વૈમાનિકને સિદ્ધ ॥
 લોકા લોક પ્રગટ સવિ જેહથી, તેહ જ્ઞાને મુજ સુદ્ધ રે ॥ ભવિકા ॥
 સિદ્ધ ચક્ર ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળા ॥

જ્ઞાનાવણી જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાયરે, તો હુએ
 એહિજ આતમા, જ્ઞાન અયોધતા જાયરે, ॥ વીં ॥ ૧ ॥

પછી ॥ ઓમ્ પુરી પરમાત્મને નમઃ જ્ઞાનપદ્મ્યઃ કલશં યજ્ઞ-
 મહેસ્વાહાઃ ॥ એ મંત્ર યોલીને, જ્ઞાનને ફરતી કલશથી ધારાવાડી
 દેવી. પછી, વાસજેપ, રૂપાનાણું કે પૈસા, હાથમાં લઈને નીચે
 પ્રમાણે થાય કહેવી.

૧૨

જિન જોજન ભૂમિ, વાણિનો વિસ્તાર ॥ પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે
 રચના ગણધર સાર ॥ સોયઆગમ સુણતાં, છેદીજે ગતિચાર ॥
 પ્રભુવચન વખાણી, લઈએ ભવનો પાર ॥ ૧ ॥ પછી જ્ઞાન પૂ-
 જવું, જ્ઞાનની વાસ ખેપવડે પૂજા કરવી અને પછી દ્રવ્ય પૂજા
 કરવી એટલે સોનામોહર, તથા રૂપા મહોરથી જ્ઞાનની યથા શક્તિ
 પૂજા કરવી, પછી હુહા કહીને ખમાસણા દેવા.

॥હુહા॥ સુખકર શંખેશ્વર નમી, થુણું શ્રીશ્રુતનાણુ ॥અઉમુગા
 શ્રુત એક છે, સ્વપર પ્રકાશક ભાણુ ॥ ૧ ॥ અભિલાષ્ય અનંતમે,
 ભાગે રચિયો જેહ ॥ ગણધર દેવે પ્રભુમીયો, આગમ રચણુ
 અછેહ ॥ ૨ ॥ ઇમ બહુલી વક્તવ્યતા, છઠાણુ વડીયા ભાવ
 ક્ષમા શ્રમણભાણ્યે કહ્યું, ગોપય સર્પિં જમાવ ॥ ૩ ॥ લેશ થકી
 શ્રુત વરણુવું, લેહ ભલા તસ વીસ ॥ અક્ષયનિધિ તપને દિને,
 ક્ષમાશ્રમણ તેવીસ ॥ ૪ ॥ સૂત્ર અનંત અર્થ મયી, અક્ષય અંશ
 લહાય ॥ શ્રુતકેવલી કેવલીપરે, ભાખે શ્રુત પર્યાય ॥ ૫ ॥ શ્રી
 શ્રુતજ્ઞાનને નિત નમો, ભાવ મંગલને કાજ ॥ પૂજન અર્ચન દ્ર-
 વ્યથી, પામો અવિચલ રાજ ॥ ૬ ॥ આ છેલ્લો હુહો ખમાસણુ
 દીઠ કહેવા ॥ ઇગસય અડવીસ સ્વરતણા, તિહાં આકાર અઢાર ॥
 શ્રુત પર્યાય સમાસમે, અંશ અસંખ્ય વિચાર ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૧ ॥
 બત્રોશ વર્ણુ સમાય છે, એક સ્લોક મઝાર ॥ તેમાંહે એક અક્ષર
 ગ્રહે, તે અક્ષર શ્રુતસાર ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૨ ॥ ક્ષયોપશમ ભાવે
 કરી, બહુ અક્ષરનો જેહ ॥ જાણુગ ઠાણાંગ આગલે, તે શ્રુતિનિધિ
 ગુણુજેહ ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૩ ॥ કોડિ એકાવન અડલખા, અડશય
 અઠયાસી હજાર ॥ ચાલીસ અક્ષર પદ તણાં. કહે અનુયોગદ્વાર
 ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૪ ॥ અર્ચાંતે ઇહાં પદ કહ્યું, જિહાં અધિકાર ઠરાય

૧૩

તે પદ શ્રુતને પ્રણમતા, જ્ઞાનાવર્ણીય હઠાય ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૫ ॥
 અઠાર હઠાર પદેકરી, અંગ પ્રથમ સુવિલાસ ॥ હુશેણા શ્રુત બહુ
 પદ ગ્રંથે, તે પર શ્રુત સમાસ ॥ શ્રીશ્રુત૦ ॥ ૬ ॥ પિંડપ્રકૃતિમાંએકે
 પદે, જાણે બહુ અવદાત ॥ ક્ષયોપશમની વિચિત્રતા, તેહજ સૂત
 સંઘાત ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૭ ॥ પંચોતેર ભેદે કરી, સ્થિતિ બંધાદિ
 વિલાસ ॥ કમ્ભપયડીપયડી ગ્રંથે, સૂત સંઘાત સમાસ ॥ શ્રીશ્રુત૦ ॥
 ૮ ॥ ગત્યાદિક જે માર્ગણા, જાણે તેહમાં એક ॥ વહેંચણુ ગુ-
 ણુઠાણુદિકે, તસ પ્રતિપત્તિ વિવેક ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૯ ॥ જે બા-
 સકૃિ માર્ગણુ પદે, લેશ્યા આદિ નિવાસ ॥ સંગ્રહ તરતમ યોગથી
 તે પ્રતિપત્તિ સમાસ ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૦ ॥ સંતપદાદિક દ્વારમાં,
 જે જાણે શિવલોક ॥ એક દોય દ્વારે કરી, શ્રદ્ધાસૂત અનુયોગ ॥
 ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૧ ॥ વળી સત્તાદિક નવ પદે, તિહાં માર્ગણુ-
 ભાસ ॥ સિદ્ધતણી સ્તવના કરે, શ્રુત અનુયોગ સમાસ ॥ શ્રી
 શ્રુતં ॥ ૧૨ ॥ પ્રાભૂત પ્રાભૂત શ્રુત નમું, પૂર્વના અધિકાર ॥
 બુદ્ધિ બલ પ્રભાવથી, જાણે એક અધિકાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૩ ॥
 પ્રાભૂત પ્રાભૂત શ્રુતસમા, સાન્નિધ લબ્ધિ વિશેષના, બહુ અધિકાર
 ઇત્યા ગ્રંથે, ક્ષીરાશ્રવ ઉપદેશ ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૪ ॥ પૂર્વભવ ગત
 વસ્તુ જિકે, પ્રાભૂત શ્રુત તે નામ ॥ એક પ્રાભૂત જાણે મુનિ,
 તાસ કર્મ પ્રણામ ॥ શ્રી શ્રુતં ॥ ૧૫ ॥ પૂર્વલબ્ધિ પ્રભાવથી,
 પ્રાભૂત શ્રુત સમાસ ॥ અધિકાર બહુલા ગ્રંથે, પદ અનુસાર વિલાસ
 ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૬ ॥ આચારાદિક નામથી, વસ્તુનામ શ્રુત સાર ॥
 અર્થ અનેકવિધે ગ્રંથે, તે પણ એક અધિકાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૭ ॥
 હુગસંય પણુવીસ વસ્તુ છે, ચૌદ પૂર્વનો સાર ॥ જાણે તેહને વ-
 દના, એક સાસે સોવાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૮ ॥ ઉત્પાદાદિક પૂવ
 જે, સૂત્ર અર્થ એક સાર ॥ વિદ્યામંત્ર તાણે કદ્યો, પૂર્વશ્રુત બ-

૧૪

હાર ॥ શ્રીશ્રુત૦ ॥ ૧૬ ॥ જિંદુસાર લગે ભણે, તેહિજ પૂર્વ સ-
માસ ॥ શ્રીશુભ વીરને શાસને, હોજ્યો જ્ઞાન પ્રકાશ ॥ શ્રીશ્રુત૦ ॥
॥ ૨૦ ॥ ઇતિ અક્ષયનિધિ તપ જમાસણુ વિધી હહા સમાસ ॥

જમાસણુ દિધા પછી ચોખા નિર્મલ જે હાથે પસલી ભરીને
ઉપર રૂપનાણુ, અથવા પૈસા, સોપારી મુકીને ઉભા રહી જ્ઞાનની
સ્તુતી કરીએ, ॥ હહો, જ્ઞાન સમો કોઈ ધન નહીં, સમતા સમુ
નહિ સુખ ॥ જીવિત સમી આશા નહિ, લોભ સમો નહિ હઃ ॥
॥ ૧ ॥ પછી પસલી કુંભમાં નાખવી, સોલમે દીવસે કુંભ પુરો
ભરવો, પછી જમાસણુ દેઈને ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવાન
શ્રુત દેવતા આરાધનાર્થે કરેમિકાઉસગ્ગ કરે. ઇચ્છા, શ્રુત દેવતા
આરાધનાર્થે કરેમિકાઉસગ્ગ, અન્નથ, એકનવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો
(નમોઝડત કહીને, જ્ઞાનની ચોય કેહેવી.

ત્રિગટે બેશી શ્રીજિનભાણુ, જોલે ભાષા અમીય સમાણુ,
મત અનેકાંત પ્રમાણુ. ॥

અરિહંત શાસન સફરી સુખાણુ, ચઉઅનુયોગ જિહાંગુણુ
ખાણુ, આતમ અનુભવ ઠાણુ. ॥

સકલ પદારથ ત્રિપદી બાણુ, જોજન ભૂમિ પસરે વખાણુ,
દોષ ખત્રિશ પરિહાણુ. ॥

કેવલી ભાખિત તે શ્રુતનાણુ, વિજયલક્ષિ સૂરિ કહે બહુ-
માન, ચિત્ત ધરજો તે સયાણુ. ॥ ૧ ॥

પછી પ્રદક્ષિણા દેવી, પછી હંમેસા અક્ષયનિધિની ઠાલો કેહેવી
અથવા સાંભળવી. તે નીચે પ્રમાણે.

૧૫

॥ અથ શ્રી અક્ષયનિધિ તપની ઢાલોનું સ્તવન ॥

॥ હુહા ॥ શ્રી શંખેશ્વર શિરનામી, કહું તપ ફલ સુવિ-
ચાર ॥ અક્ષય નિધિ તપ ભાળીયો, પ્રવચન સાર ઉદ્ધાર ॥ ૧ ॥
તપ તપતાં અરિહા પ્રભુ, કેવલ નાણુને હેત ॥ નાણુ લહી તપ
તણ કીયો, શિવ રમણી સંકેત ॥ ૨ ॥ તિમ સુંદરી પરે તપ
કરો, અક્ષયનિધિ ગુણવાન, શ્રુત કેવલીયે જે રચ્યો, કલ્પસૂત્ર
બહુ માન ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ રૂડીને રઢીયાલીરે વાલા તારી વાંસલીરે

॥ એ દેશી ॥

॥ જાણુ ભરતે રે નયરી રાજગ્રહીરે, સંવર શેઠ વસે એક
સાર ॥ ગુણવંતી નારીરે કઠણુ આજીવિકારે, ઘર દારિદ્ર તણો
ભંડાર ॥ સુંદરી સેવોરે અક્ષયનિધિ તપ ભલોરે ॥ ૧ ॥ એ આ-
કર્ષી ॥ પુણ્ય સંભેગેરે પ્રિયા ગરબે ફલીરે, તબ તસ વૃત્તિ ચલી
ઘરબાર ॥ કેઈ વ્યવહારીરે વણજ કરાવતારે, વાધ્યો શેઠ તણો
વ્યવહાર ॥ સુંદરી ॥ ૨ ॥ પૂરણુ માશેરે જન્મી કુમારિકારે,
પ્રગટયો નાલ નિખેપ નિધાન ॥ લક્ષણવંતીરે પુત્રી પ્રભાવથીરે;
રાય સુણી કરતો બહુ માન ॥ સુંદરી ॥ ૩ ॥ પુત્રની પેરેરે
જન્મ ઓચ્છવ કર્યોરે, સન્નજનવર્ગ નોતરીયા ગેહ ॥ સંવર શેઠેરે
થાપ્યું સુંદરીરે; નામ મહોત્સવ કરી ધરી નેહ ॥ સુંદરી ॥ ૪ ॥
બાલ સ્વભાવેરે રમતી સુંદરીરે. જિહાં જિહાં ભૂમિ ખણુંતી રમાય ॥
પૂર્વ પુન્યેરે મણિ માણેક ભર્યોરે, તિહાં તિહાં દ્રવ્યનિધિ પ્રગટાય
॥ સુંદરી ॥ ૫ ॥ આણી આપેરે તાતને સુંદરીરે, તિણે તે શેઠ
હુઓ ધનવંત ॥ યૌવન જાગેરે રંભા ઉર્વશીરે, દેખી શેઠ કરે

૧૧

વરચિત ॥ સુંદરી ॥ ૬ ॥ શેઠ સંમુદ્રપ્રિયાનિધિ નગરમારે, કમલ
સિરિ નારી તસ પુત્ર ॥ શ્રીકૃત્તનામેરે રૂપ કલા ભર્યેરે, તસ પર-
ણાવી તે ધન જીત ॥ સુંદરી ॥ ૭ ॥ પુણ્ય પનોતીરે સાસરે
સુંદરીરે, આવી તતક્ષણ નિધિ પ્રગટાય ॥ પગ અંગુઠેરે કાંકરો
કાઠતાં રે, પૂર્ણ કલશ ધન લેતી જાય ॥ સુંદરી ॥ ૮ ॥ મો-
સાલે ભાણેજીને તેડયાં ભોજનેરે ॥ તેહને ઘર પણુ લક્ષ્મી નમાય ॥
ધમ જિહાં ખાલારે શા પગલાં ઠવેરે, નિધિ પ્રગટે સહુ સુખિયાં
થાય ॥ સુંદરી ॥ ૯ ॥ વહુને માનેરે સસરો બહી પરેરે ॥
રાજ પણુ ચિત્ત વિસ્મય થાય ॥ એક દિન આવ્યા રે ધર્મ ઘોષ
સૂરિવરારે, રાજ પ્રમુખ તે વંદન જાય ॥ સુંદરી ॥ ૧૦ ॥
સુંદરી પૂછે રે કહેા કુણુ કાણેરે, પગ પગ પાસુ ઋદ્ધિ રસાલ ॥
સૂરિ કહે સાચોરે પૂર્વ ભવતો કયેરે, અક્ષયનિધિ તપ થઈ ઉજ-
માલ ॥ સુંદરી ॥ ૧૧ ॥

॥ હાલ ॥ ૨ ॥ માતા જસોદા તમારો કાન, મહી વેચતાં

માગે દાણુ ॥ એ દેશી ॥

॥ અથવા ચોપાઈની દેશી ॥

॥ ખેટકપુર સંયમ અભિધાન, શેઠ પ્રિયા ઋણુમતિ ગુણુ-
વાન ॥ રૂણુમતિ તપ રાતિ રહે, જ્ઞાન ભક્તિ સુખ સંપદ લહે
॥ ૧ ॥ રચણાવલી કનકાવલી કરે, એકાવલી વિધિયે ઉચરે ॥
પાડોસી વસુ શેઠે વરી, સોમસુંદરી બહુ મચ્છર ભરી ॥ ૨ ॥
પુણ્યવતી તપ રતિ બહુ, ઋણુમતિ પ્રશંસે સહુ ॥ સોમસુંદરી
સુણી નિંદા કરે, કાકણી પરે છલ જોતી ફરે ॥ ૩ ॥ ભુજો
પ્રાદાણુ બગાયો ઢોર, ચાંપ્યો નાગ નાસંતો ચોર ॥ રાંડ ભાંડને

૧૭

માતો સાંઢ, એ સાતેથી ઉગરીયે માંડ ॥ ૪ ॥ લાગ્યું ઘર શે
 સંજમ તણું, સોમસુંદરી ચિત્ત હરખ્યું ઘણું ॥ નારી પ્રલાવે
 બળી એક છડી, વળી એક દિન ઘેર ધાડજ પડી ॥ ૫ ॥ પાડો
 સણ મન ચિન્તે ઈસુ, પાપી શેઠનું ન ગેયું કિસું ॥ દેતી શ્રાપને
 નિર્ધન થયા, તે દંપતિ સુરસેકે ગયા ॥ ૬ ॥ સોમ સુંદરી ગુણ
 મચ્છર ભરી, અશુભ કર્મ ઉપાર્જન કરી ॥ પામી મરણ સ
 કેઠક ગુણી, શ્રાવક મુખ નવકારજ સુણી ॥ ૭ ॥ જિતશત્રુ મ
 થુરાનો રાય; ચઉસુત ઉપર બેઠી થાય ॥ સર્વ ઋદ્ધિ નામજ ત
 સદઈ, પંચ ધાવસું મોટી થઈ ॥ ૮ ॥ શત્રુ સૈન્ય સમૂહે નડ્યો,
 જિતશત્રુ રણયોગે પડ્યો ॥ હુંટ પડી જળ રાજદ્વાર, કુંવરી પણ
 નાઠી તેણીવાર ॥ ૯ ॥ ઉન્નતિ એક અટવી પડી, રવિઉદયે માર્ગ
 શિર ચડી ॥ વનફલ વૃતે વનચર થઈ, યૌવન વેલા નિષ્ફલ ગઈ
 ॥ ૧૦ ॥ એક વિદ્યાધર દેખી કરી, પરણી સા નિજ મંદિર ધરી
 ॥ તિણિ વેલા ઘર લાગી ગયું, સર્વ રૂદ્ધિ પગસેથી થયું ॥ ૧૧ ॥
 વિદ્યાધરે ફરી વનમાં ધરી, પલ્લિપતિ એક ભીલે હરી ॥
 ત્રીજે દીન ઘર તેનું બડ્યું, નારી નિંદન સહુ જન ભડ્યું ॥ ૧૨ ॥
 સાર્થવાહ કર વેચી તીણે, ચાલ્યો નિજ દેસાવર ભણી ॥ પંથ
 વચે હુટાણો તેહ, સર્વ ઋદ્ધ નાઠા લઈ દેહ ॥ ૧૩ ॥ વનમાં
 સરોવર તીરે ખડી, રાજકુમારી કર્મે નડી ॥ પુન્યે મુનિ મડ્યા
 ગુણ ગેહ. મીઠે વચણે બોલાવી તેહ ॥ ૧૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ છોરી બટડીની ॥ એ દેશી ॥

॥ છોરીરે બેઠી તુંતો રાયની હે, કાંઈ ઉભી સરોવર પાળરે ॥
 શું હુઃખ ચિંતવે ॥ સિરદાર સહુને સુખ કરે, મહારાજ મુનિ
 એમ ઉચરે ॥ પૂર્વભવ મચ્છર કરી હે, કાંઈ ફક્તી તરૂ શાખા

૧૮

ઘણે ॥ સોમ સુંદરી ભવે ॥ સિરં ॥ મં ॥ ૧ ॥ તાત મરણ
 પુર હુંડીયું હે, કાંઈ પડી તું અટવી મેઝરે ॥ દુઃખ પામી
 જીવી ખેચરથું, ઇણે ભવે લલ્હો હે ॥ સુખ સંભોગ એક વારે,
 વલી વનચર પણું ॥ સિં ॥ મં ॥ ૨ ॥ જાની ગુરૂ વચણું
 સુણી હે, રાજકુમારી પુછાયરે ॥ ગુરૂ ચરણે નમી, આ દુઃખથી
 ક્ષિંમ છુટીયે હે ॥ કહીયે કરી સુપસાયરે, દુઃખ વેલા ખમી ॥
 સિં ॥ મં ॥ ૩ ॥ અક્ષયનિધિ તપ વિધિ કરે હે, જ્ઞાન ભકિત
 વિસ્તારે ॥ શક્તિ ન ગોપવી, શ્રાવણ વદી ચોથે થકી હે ॥ સં-
 જસરી દિન સારે, પૂરણ તપ તપી ॥ સિં ॥ મં ॥ ૪ ॥
 ચોથભક્ત એકાસણે હે, શક્તિતણે અનુસારે ॥ ઘટ અક્ષત
 ભરે, વિધિ ગુરૂગમથી આચરે હે ॥ ગણણું દોથ હજારે, પડિ-
 ક્ષમણું કરે ॥ સિં ॥ મં ॥ ૫ ॥ એક વરસ જઘન્યથી
 હે, તીન વરસ ઉકિઝકરે ॥ ઇણુ વિધિ તપ કરે, શાસન દેવી
 કારણે હે ॥ ચોથે વરસ વીસી ઠરે, વળી એ આદરે ॥ સિં
 મં ॥ ૬ ॥ આભવ મનવંછિત ફલે હે, પરભવ ઋદ્ધી ન માયરે
 ॥ હરિ ચક્રિપરે, ઇમ નિસુણી કુમરી તિહાં હે ॥ વાંદી ગુરૂના
 જાયરે, ગઈ ગામાંતરે ॥ સિં ॥ મં ॥ ૭ ॥ પરવર કરતાં ચા-
 કરી હે, આજીવિકા નિર્વાહરે ॥ સુખ દુખમાં કરે, અદ્ય વિધિયે
 લપતિણે કર્યો હે ॥ પ્રથમ વરસ ફરિ ચાહેરે, ખીજે ભલિપરે
 ॥ સિં ॥ મં ॥ ૮ ॥ ચોથે વરસ તપ માંડતાં હે, કોઈક હુંધ ધન-
 વંતરે ॥ એક દિન આવીઆ, વિદ્યાધર કીડાવશે હે ॥ પૂર્વ નેહ
 ઉલસંતરે, દેખી નિજ પ્રિયા ॥ સિં ॥ મં ॥ ૯ ॥ થાપી જઈ
 અંતે ઉરે હે, સા કહે શીલવ્રત સુખ્યરે ॥ ઇણિ કાયા ધરી, શે-
 નાયુ અણસણે મરી હે ॥ સંવર પુત્રી તુજરે, કહું સુણ સુંદરી
 ॥ સિં ॥ મં ॥ ૧૦ ॥

૧૯

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ કોશ્યા વેશ્યા કહે રાગીજી, મનોહર

મન ગમતા ॥ એ દેશી ॥

॥ નિજ પૂર્વભવ રાણી તેહજી, સુંદરી સુકુમાલી, જાતિસ્મ-
રણ વરે તેહજી ॥ સું ॥ તપ ફલે લોહો ઋદ્ધિ રસાલજી ॥ સું ॥
કહે ધર્મધોષ અણુગારજી ॥ સું ॥ ૧ ॥ કહે સુંદરી સર્વે સા-
ચુંજી ॥ સું ॥ ૨ ॥ તેહવા મેં તુમને જાણ્યાજી ॥ સું ॥ તુમ
જ્ઞાન માંહે નહિ કાચુંજી ॥ સું ॥ અવંતિ માંહે વખાણ્યાજી ॥ સું ॥
સૂરિ વંદી નિજ ઘર આવેજી ॥ સું ॥ તપ અક્ષય નિધિ મંડાવેજી
॥ સું ॥ રાજ રાણી તિણિ વેલાજી ॥ સું ॥ શેઠ સામંત
સર્વ લેલાજી ॥ સું ॥ ૩ ॥ પગ પગ પ્રગટે જે નિધાનજી
॥ સું ॥ કરે પ્રભાવના બહુ માનજી ॥ સું ॥ નામ સુંદરી તો
વિસરાણીજી ॥ સું ॥ તે તો અક્ષય નિધિ કહેવાણીજી ॥ સું ॥
૪ ॥ મનમેટે પૂર્ણ ફલ લીધુંજી ॥ સું ॥ પંચમીયે પારણું
કીધુંજી ॥ સું ॥ જ્ઞાન લકિત મહોચ્છવ દેખીજી ॥ સું ॥
દેવી દેવ હુઆ અનિમેષીજી ॥ સું ॥ ૫ ॥ સુખ વિલસંતા સં-
સારજી ॥ સું ॥ હુઆ સુત ચઉ પુત્રી ચારજી ॥ સું ॥
લિયો અંતે સંયમ ભારજી ॥ સું ॥ ઘનઘાતિ ખપાવ્યાં ચારજી ॥ સું ॥
૬ ॥ લહિ કેવલ શિવપુર જાવેજી ॥ સું ॥ ગુણ અગુરુલધુ નિપ-
જાવેજી ॥ સું ॥ અવગાહન લક્ષણ સંતાજી ॥ સું ॥ તિહાં
ખીજા સિદ્ધ અનંતાજી ॥ સું ॥ ૭ ॥ તસ ફરસિત દેશ પ્રદે-
શેજી સું ॥ અસંખ્ય ગુણ સુવિશેષેજી ॥ સું ॥ જુઓ પ્રથમ
ઉપાંગે કામજી ॥ સું ॥ શુભવીર કહે પ્રણામજી ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ કોમલો પર્વત ધુધલોરે લોલ ॥ એ દેશી ॥

વીર જીજીસર ગુણનીલોરે લોલ, એ ભાખ્યો અધિકાર રે ॥

૨૦

સુગુણનર ॥ વરતે શાસન જેહુનરે લોલ, એકવીસ વરસ હજારરે
 ॥ સુગુણનર ॥ વીર જીણેસર ગુણનીલોરે, એ લાખ્યો અધિકારરે
 ॥ સુ૦ ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ વી. ॥ જિહાં સફલજનગુણ થુણીરે
 લોલ, દિહા સફલ પ્રભુ ધ્યાનરે ॥ સુ૦ ॥ જન્મ સફલ પ્રભુ
 ઠરિસણેરે લોલ ॥ વાણીયે સફલ કાનરે ॥ સુ૦ ॥

॥ વીર જીણેસર ગુણ નીલોરે લોલ, એ લાખ્યો અધિકારરે
 વી૦ ॥૨॥ તાસ પરંપર પાટવીરે લોલ, શ્રીવિજયસિંહ સુરીસરે
 ॥સુ૦॥ સત્યવિજય બુધ તેહનારે લોલ, કપુરવિજય કવિ શિષ્યરે ॥સુ૦॥
 વી૦ ॥ ૩ ॥ ક્ષમાવિજય ગુરૂ તેહનારે લોલ, શ્રીજસવિજય પન્યા-
 સરે ॥સુ૦ ॥ શ્રીશુભવિજય સુગુરૂ નમીરે લોલ, સુરત રહી ચઉ-
 માસરે ॥ સુ૦ ॥ વી૦ ॥ ૪ ॥ ચંદ્ર મુનિ વસુ હિંમકરૂરે લોલ,
 વરસે શ્રાવણમાસરે ॥ સુ૦ ॥ શ્રીશુભવીરને શાસનેરે લોલ, હોળો
 જ્ઞાનપ્રકાશરે ॥ સુ૦ ॥ વી૦ ॥ ૫ ॥

॥ કલશ ॥ એ પંચ ઢાલ રસાલ ભક્તિ, પંચ જ્ઞાન આરા-
 ધવા ॥ કામ પ્રમાદ ઠિરિયા પંચ છંડી, પંચમી ગતિ સાધવા ॥
 નભ કૃષ્ણ પંચમી સ્તવન રચીઓ, અક્ષય નિધિઠે કારણે ॥ શુભ-
 વીર જ્ઞાને દેવસુંદરી, નાચવા ઘરખારણે ॥ ૧ ॥ કૃતિ અક્ષય નિધિ
 તપ સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ ૐ ॥

॥ અથ શ્રી જ્ઞાનપંચમીની ઢાલો લિખ્યતે ॥

॥ ઢાલ ॥

જાલમ જોગીકારે ॥ એ દેશિ ॥ શ્રી વાસુપૂજ્ય જીનેસર
 વચણથી રે ॥ રૂપ કુંભ કંચન કુંભ મુનિદોષ ॥ રોહિણી મંદીર

૨૧

મુંદર આવીયારે ॥ નમી ભવ પુછે દંપતિ સોય ॥ ૧ ॥ ચઉ-
નાણિ વયણે દંપતી મોહીયાં રે ॥ એ આંકણિ ॥ રાજા રાણિ
નિજ સુત આઠનારે ॥ તપ ફલ નિજ ભવ ધારી સંબંધ, વિનય
કરી પુછે મહારાજનેરે ॥ ચાર સુતાના ભવ પ્રબંધ ॥ ચ૦ ॥
॥ ૨ ॥ રૂપવંતિ શિયલવંતિ ને શુણવંતિરે ॥ સરસ્વતી જ્ઞાનકલા
ભંડાર ॥ જન્મથી રોગ શોક દિઠો નથિરે ॥ કુંભ પુન્યે લીધો
એહ અવતાર ॥ ચ૦ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

વાલાળ વાઘે છે વાંસલિરે ॥ એ દેશી ॥ ગુરૂ કહે વૈતાલ્ય
ગિરિવરે ॥ પુત્રી વિદ્યાધરી ચ્યાર ॥ નિજ આયુ જ્ઞાનીને પુછી-
યુરે ॥ કરવા સફલ અવતાર ॥ ૧ ॥ અવધારો અમ વીનતિરે ॥
એ આંકણી ॥ ગુરૂ કહે જ્ઞાન ઉપયોગથી રે ॥ એક દિવસનું
આયુ ॥ એહવાં વચન શ્રવણે સૂણ્યારે ॥ મનમાં વીમાસણ થાએ
॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ થોડામાં કારજ ધર્મનારે ॥ કીમ કરીએ મુનિ-
રાજ ॥ ગુરૂ કહે ભોગ અસંખ્ય છેરે ॥ જ્ઞાનપંચમી તુમકાજ ॥ અ૦
॥ ૩ ॥ ક્ષણ અરધે સવી અગ ટલેરે ॥ સૂલ પરિણામે સાધ્ય ॥
કલ્યાણક નવ જિન તણાં રે ॥ પંચમી દીવસે આરાધ ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

જઇને કેળે ॥ એ દેશી ॥ ચૈત્ર વદી પંચમી દીને ॥ સૂણો
પ્રાણિલરે ॥ ચવીયા ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી ॥ લહે સુખ ઠામ ॥ સૂણ
પ્રાણિલ રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણિ ॥ અનિત સંભવ અનંતજી

૨૨

॥ સૂ૦ ॥ પંચમી સુદી શિવ ધામ ॥ શુભ પરિણામ ॥ સૂ૦ ॥
 ૧ ॥ વૈશાખ શુદ્ધિ પંચમી દીને ॥ સૂ૦ ॥ સંજમ લિયો કુન્થુ-
 નાથ ॥ બહુ નર સાથ ॥ સૂ૦ ॥ જેષ્ઠ શુદ્ધિ પંચમી વાસરે ॥
 સૂ૦ ॥ મુગતિ પામ્યા ધર્મનાથ ॥ શીવપુરી સાથ ॥ સૂ૦ ॥ ૨ ॥
 શ્રાવણ શુદ્ધિ પંચમી દીને ॥ સૂ૦ ॥ જનમ્યા નેમ સુરંગ ॥ અતિ
 ઉછરંગ ॥ સૂ૦ ॥ માગશર વદ પંચમી દીને ॥ સૂ૦ ॥ સુવિધિ
 જન્મ શુભ સંગ ॥ પુન્ય અભંગ ॥ સૂ૦ ॥ ૩ ॥ કાર્તિક વદ
 પંચમી તિથી ॥ સૂ૦ ॥ સંભવ કેવલ જ્ઞાન ॥ કરો બહુ માન
 ॥ સૂ૦ ॥ દશ ક્ષેત્રે નેંઉ જુના ॥ સૂ૦ ॥ પંચમી દિનનાં કલ્યાણ
 ॥ સુખનાં નિધાન ॥ સૂ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી ॥

હારે મારે જોખનિયા ॥ એ દેશી ॥ હારે મારે જ્ઞાની ગુ-
 રનાં ॥ વયણ સુણિ હીતકારજો ॥ ચ્યાર વિદ્યા ધરી પંચમી વિ-
 ધિશું આદરેરે લોલ ॥ ૧ ॥ એ આંકણિ ॥ હારે મારે શાસન
 દેવતા પંચમ જ્ઞાન મનોહારજો ॥ ટાલીરે આશાતના દેવ વંદન
 સદારે લોલ ॥ ૨ ॥ હારે મારે તપ પૂરણથી ॥ ઉજમણાનો ભા-
 વજો ॥ એહવે વિધુત યોગે ॥ સુરપદવી વર્યા રે લોલ ॥ ૨ ॥
 હારે મારે ધર્મ મનોરથ આલસ તજતાં હોયજો ॥ ધન્ય તે આ-
 તમ અવીલંખી કારજ કર્યાં રે લોલ ॥ ૪ ॥ હારે મારે દેવ થકિ
 તુમ કુખે લિયો અવતાર જો ॥ સાંભલી રોહિણી જ્ઞાન આરાધન
 ફલ ઘણાં રે લોલ ॥ ૫ ॥ હારે મારે ચ્યારે ચતુરા વિનય વિવેક
 વિચારજો ॥ ગુણ કેતાં ઓલખાયે તુમ પુત્રી તણાં રે લોલ ॥ ૬ ॥

૨૩

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

આસણનારે જોગી ॥ એ દેશિ ॥ જ્ઞાની વચણથી ચ્યારે
 એકની ॥ જાતિસ્મરણ પામ્યારે ॥ જ્ઞાની ગુણવંતા ॥ ત્રીજા ભવમાં
 ધરણા કીધી ॥ સિધ્યાં મનનાં કામ રે ॥ જ્ઞાની ગુણવંતા ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ શ્રી જિનમંદિર પંચ મનોહર ॥ પંચવરણ જિન
 પડિમારે ॥ જ્ઞાં ॥ જિનવર આગમને અનુસારે ॥ કરીએ ઉચ્ચ-
 મણાં મહીમારે ॥ જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ પંચમી આરાધન તિથી પંચમી ॥
 કેવલનાણુ તે થાયેરે ॥ જ્ઞાં ॥ શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ અનુભવ
 નાણે ॥ સંઘ સયલ સુખદાયારે ॥ જ્ઞાનીં ॥ ૩ ॥ ઇતિ પંચમી
 તપ સ્તવન ઢાલો સંપૂર્ણ ॥

॥ અતિત ચોવીસી ગીત ॥ રાગ પ્રજાત ૦

અતીત ચોવીસી વંદીએ, આતમ શુંભ ભાવે, અરિહંત ના-
 મના જાપથી, મંગલમાલા પાવે ॥ ૧ ॥ અતીત ચોવીસી વંદીએ ॥
 ॥ કેવલજ્ઞાની^૧ પહેલા નમું, નિર્વાણી^૨ સાગર^૩, મહાજસ^૪ વિ-
 મલ^૫ તે પાંચમા, સર્વાનુભૂતિશ્વર^૬ ॥ અં ૨ ॥ શ્રીધર^૭ દત્ત^૮
 દામોદર^૯ નમો, સુતેજ^{૧૦} શ્રીસ્વામી, ^{૧૧} મુનિસુવત^{૧૨} જિહ્વ
 બારમા, સુમતિ^{૧૩} શિવગતિ^{૧૪} નામ ॥ અં ૩ ॥ અસ્તાધિ^{૧૫} ન-
 મીશ્વર^{૧૬} સોળમા, અનિલ^{૧૭} યશોધર^{૧૮} દેવ, કૃતાર્થ^{૧૯} જિન્ને-
 શ્વર^{૨૦} શુદ્ધમતિ^{૨૧} શિવંકર^{૨૨} કરો સેવા ॥ અં ૪ ॥ સ્વંદેવ
 સંમતિ^{૨૪} ચોવીસમા, પ્રહુ ઉડી ગાઉ, ઋદ્ધિ કીર્તિ પ્રહુ
 ધ્યાનથી, અમૃત પદ પાઉ ॥ અં ૫ ॥

૨૪

અથ મૌન એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

વિશ્વનાથક સુક્રિદાયક નમિ નેમિ નિરંજન, હર્ષધરી હરી
 પૂછે પ્રભુને ભાષો આતિમહિતકરં ॥ કુણુ દિવસ એવો વરસ-
 માંહે અદ્ય સુકૃત બહુકલે; કહે નેઉ જિનનાં હુઆં કલ્યાણક મૌન
 અગ્યારસી સુખકરં ॥ ૧ ॥ કેવલિ મહાજસ સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર-
 નાથએ, નમિ મહી શ્રી અરનાથ સ્વામી સાચો શિવપુર સાથએ ॥
 શ્રી સ્વયંપ્રભ દેવશ્રુત અરહંત ઉદયનાથ જિનેશ્વરં, કહે નેઉ
 જિનનાં હુવા કલ્યાણક મૌનઅગ્યારસી સુખકરં ॥ ૨ ॥ અકલંક
 કર્મ કલંક ટાલે, શુભંકર શમરૂ સદા; સત્તનાથ પ્રહ્લેદ્ર જિનવર
 શ્રી ગુણનાથ નમુ મુદા ॥ ગંગિકનાથ શ્રો સાંપ્રતિ મુનિનાથ વિ-
 શિષ્ટ અતિવરં ॥ કહે ॥ ૩ ॥ શ્રીમૃદુ જિનજી જગતવેત્તા
 વ્યક્ત અરિહા વંદીએ, શ્રી કલાસત આરણ્યાતા સહજ કર્મ
 નિકંદીએ ॥ જોગ અજોગશ્રી પરમપ્રભુજી સુદ્ધાર્તિની કેસરં ॥ કહે
 ॥ ૪ ॥ શ્રી સર્વાર્થ સકલ જ્ઞાયક હરિભદ્ર અરિહંતએ, મગધા-
 ધિપ જિનેન્દ્રવંદો શ્રીપ્રયચ્છ ગુણવંતએ ॥ અશ્રોભ મહ્નસિંહનાથ
 દિનરૂક ધનંદ પોષદ જયકરં ॥ કહે ॥ ૫ ॥ શ્રીપલંબ ચારિ-
 ત્રનિધિ જિન પ્રશમરાજિત ધ્યાઇએ, સ્વામીશ્રી વિપરીતદેવ અ-
 હોનીસ પ્રસાદ પ્રેમે ગામ્યએ ॥ અઘટિતજ્ઞાની પ્રહ્લેદ્ર પ્રભુ ઋષભ-
 ચંદ્રજી અઘહરં ॥ કહે ॥ ૬ ॥ દયંત દાતા જગત કેરો અભિ-
 નંદન રત્નેશએ, સામકોષ્ટ મરૂદેવ નાયક અતિપાર્શ્વ વિશેષએ ॥
 નમો નંદિષેણ વ્રતધર શ્રી નિર્વાણી દુઃખહરં ॥ કહે ॥ ૭ ॥
 સૌંદર્યજ્ઞાની ત્રિવિક્રમ જિન નરસિંહ નમો તુમે, ખેમંત સંતોષિત
 અરીહા કામનાથથી દુઃખ સમે ॥ મુનિનાથને શ્રીચંદ્ર દાહએ દિલા-
 દિત ઉદયકરં ॥ કહે ॥ ૮ ॥ શ્રીઅષ્ટાહિક વાણિગ વંદો ઉદય-

૨૫

જ્ઞાન આરાધિયે; તમોઁદને સાયકાક્ષ સ્વામીખેમંત શિવસુખ સાં-
 ધિયે ॥ નિર્વાણીને રવિરાજ સાહિબ પ્રથમ નાથ પરમેશ્વર ॥
 ૬ ॥ શ્રી પુરૂરવાસ અવબોધ જગગુરૂ વિક્રમેંદ્ર વખાણીએ, શ્રી
 સુથાંતિ હરિનંદિકેશને મહામૃગેંદ્ર મન આણીએ ॥ અશોકચિત્ત
 ચિત્તમાં વસે અહનીશ ધર્મેંદ્ર જગજસ કરં ॥ કહે૦ ॥ ૧૦ ॥
 અશ્વવૃંદ કુટિલક વર્દ્ધમાન નંદિકેશના ગુણધણા, શ્રીધર્મચંદ્ર વિ-
 વેક જગપતિ કલાપક સોહામણા ॥ વિસોમ સૌમ્યાકૃતિ જેની
 આરણ્યમંગિ સુખકરં ॥ કહે ॥ ૧૧ ॥ ત્રીસ ચોવીસી દશે ખેત્રે
 કાલત્રિક જિન લીજીએ, પંચકલ્યાણક ત્રીસ જિનના ઈમ દોઢસો
 ગુણીજીએ ॥ જિનભક્તિ કરતાં ધ્યાન ધરતાં કોટિ તપ ફલ હોઈ-
 નરં ॥ કહે૦ ॥ ૧૨ ॥ પોષધને ઉપવાસ કરીને આરાધે એકાદશી
 નરભવ તેહનો સફલ થયે પરમાનંદ પદ દેહસી ॥ ગુરૂ રૂપકીર્તિ
 હૃદય ધરીને માણેક મુનિવંદો સુખકરં ॥ કહે૦ ॥ ૧૩ ॥ ઈતિ
 મૌન એકાદશી ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ દોઢસો કલ્યાણકનું ચૈત્યવંદન.

શાંસન નાયક જગ જયો, વર્દ્ધમાન જગઈશ ॥ આતમ
 હિતને કારણે, પ્રણુમુ પરમ મુનીશ ॥ ૧ ॥ ખટ પરવિ જેણે
 વર્ણવી, તેહમાં અધિકી જેહ ॥ એકાદશી સમ કોનહીં, આરાધો
 ગુણ જેહ ॥ ૨ ॥ માગસર શુદ્ધી એકાદશી, આરાધો શિવવાસ ॥
 કલ્યાણક નેઉ જિન તણા, એકસોને પચાસ ॥ ૩ ॥ મહાયશ સ-
 વાંતુભુતિ શ્રીધર, નમિમલ્લિ અરનાથ ॥ સ્વર્ગપ્રલ દેવશ્રુત ઉદય,
 અલિયા શિવપુર સાથ ॥ ૪ ॥ અકલંક શુભંકર સમ નાથ, બ્રહ્મોંદ્ર

૨૬

ગુણ ગાંગીક ॥ સાંપ્રતિ મુનિ વિશિષ્ટ જિન, પામ્યા પુન્યનીરેક
 ॥ ૫ ॥ સુમૃદ્ધ વ્યકત કલાસત, અરણ્ય યોગ અયોગ ॥ પરમ
 સુધારતિ નિકસતેમ, પામ્યા શિવ સંયોગ ॥ ૬ ॥ સર્વાર્થ હરિ-
 ભદ્ર મગધાધિપ, પ્રચન્ધ અક્ષોભમલયસિંહ ॥ દિનરૂક ધનદ પૌષધ
 તથા, જપતાં સફલિ જિહ્વ ॥ ૭ ॥ પ્રદાંબ આરિત્ર નિધિ પ્રશમ
 રાજિત, સ્વામી વિપરિત પ્રસાદ ॥ અઘટિત ભ્રમણેંદ્ર ઋષભચંદ્ર,
 સમયા શિવ અશ્વાદ ॥ ૮ ॥ દયાંત અભિનંદન રત્નેશ તે, સોમ-
 કોષ્ટ મરુદેવ અતિપાર્થ ॥ નંદિષેણુ વ્રતધર નિર્વાણુ તથા, થાયે
 શિવ સુખ આસ ॥ ૯ ॥ સૌંદર્ય ત્રિવિક્રમ નરસિંહ, ક્ષેમંત સં-
 તોષિત કામનાથ ॥ મુનિ નાથચંદ્ર દાહુદિલાદિત્ય, મળીયો શિવ-
 પુર સાથ ॥ ૧૦ ॥ અષ્ટાદિક વર્ણિક ઉદયજાત, તમોકંઠ સાયકાંક્ષ
 ખેમંત ॥ નિર્વાણિક રવિ રાજ પ્રથમ, નમતાં હુઃખનો અંત ॥ ૧૧ ॥
 પુરવાસ અવખોધ વિક્રમેંદ્ર, સુશાંતિ હરદેવ નંદિકેશ ॥ મહામૃ-
 ગેંદ્ર અશોચિત ધર્મેંદ્ર સંભારો નામ નિવેશ ॥ ૧૨ ॥ અશ્વવૃંદ
 કુટલિક વર્દમાન, નંદિકેશ ધર્મચંદ્ર વિવેક ॥ કલાપક વિસોમ
 અરણુનાથ સમર્થો ગુણુ અનેક ॥ ૧૩ ॥ ત્રણુ પદે ત્રણુ ચોવીશીયો,
 પદે પદે કોઠે જાણુ ॥ ચોથા પદમાં ભાવના, આંરાધો ગુણુ ખાણુ
 ॥ ૧૪ ॥ દોઢસો કલ્યાણુક તણો; ગુણુણો એ મનોહાર ॥ ચિંત્ત
 આણીને આદરો, જિમ પામો ભવપાર ॥ ૧૫ ॥ જિનવર ગુણુ-
 માલા, પુન્યની એ પ્રનાલા ॥ જે શિવ સુખ રસાલા, પામીયે
 સુવિશાલા ॥ જિમ ઉત્તમ થુણીને, પાદ તેહના નમીને ॥ જિન-
 રૂપ સમરીને, શિવ લક્ષ્મી વરીને ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ દોઢસો કલ્યાણુ-
 કનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણમ્ ॥

૨૭

નેમનાથનું ચૈત્યવંદન.

નેમી જિનેસર ગુણ નીલો, પ્રદ્યાચારી સિરદાર ॥ સહસ્ત્ર
 પુરૂષશું આદરી, દીક્ષા જિનવર સાર ॥ ૧ ॥ પંચાવનમેં દિન-
 લક્ષ્યા, નિરૂપમ કેવલનાથ ॥ ભવિક જીવ પડિમોઘવા, વિચરે મ-
 હિયલ જાણુ ॥ ૨ ॥ વિહાર કરંતા આવિયાએ, બાવીસમા જિન-
 રાય ॥ દ્વારિકા નયરી સમોસર્યા, સમવસરણુ તિહાં થાય ॥ ૩ ॥
 ખાર પરખદા તિહાં મલી, ભાખે જિનવરધર્મ ॥ સર્વ પર્વ તિથિ
 સાચવે, જિમ પામો શિવ શર્મ ॥ ૪ ॥ તવ પૂછે હરિ નેમને,
 ભાંખો દિન મુજ એક ॥ થોડો ધર્મ કર્યા થકી, શુભ ફલ પામુ
 અનેક ॥ ૫ ॥ નેમ કહે કેશવ મુણો, વરસ દિવસમાં જોય ॥
 માગશિર સુદી એકાદશી, એ સમો અવર ન કોય ॥ ૬ ॥ ઇણુ
 દિન કલ્યાણુક થયાં, નેઉ જિનના સાર ॥ એ તિથિ વિધિ આરા-
 ધતાં, સુવૃત થયા ભવપાર ॥ ૭ ॥ તે માટે મોટી તિથિ, આરાધો
 મન શુદ્ધ ॥ અહો રત્તો પોસહ કરો, મન ધરી આતમ ખુદ્ધ
 ॥ ૮ ॥ દોઢસો કલ્યાણુક તણું એ, ગણુણું ગણો મન રંગ ॥ મૌન-
 ધરી આરાધીયે, જિમ પામો સુખસંગ ॥ ૯ ॥ ઉજમણું પણ કીજી-
 એ, ચિત્ત ધરી ઉદ્દાશ ॥ પૂઠાંને વીંટાંગણુ, ઇત્યાદિક કરો ખાસ
 ॥ એમ એકાદશી ભાવશું, આરાધે નર રાય ॥ ક્ષાયિક સમકિતને
 ધણી, જિન વંદી ઘેર જાય ॥ ૧૦ ॥ એકાદશી ભવિયાણુ ધરો એ,
 ઉજવલ ગુણ જિમ થાય ॥ ક્ષમાવિજય જસ ધ્યાનથી, શુભ સુરપતિ
 ગુણુ ગાય ॥ ૧૧ ॥

૨૮

અથ આઠમનું ચૈત્યવંદન.

ચૈત્ર વદિ આઠમ દિને, મરૂદેવી જાયો ॥ આઠ જાતિ દિગ
કુમરીયે, આઠ દિશી ગાયો ॥ ૧ ॥ આઠ ઈંદ્રાણી નાથશું, સુરપતિ
દ્યાવે ॥ સુરગિરિ ઉપર સુરવરા, સર્વે મલી આવે ॥ ૨ ॥ આઠજાતિ
કલશા કરી, ચોસઠ હજાર ॥ દોયસેને પચાસ માન, અભિષેક ઉદાર
॥ ૩ ॥ એક કોડને સાઠ લાખ, ઉંચા તીસ કોશ ॥ પહુલ પણે અડ-
ચાલ કોશ, કલશા જલ કોસ ॥ ૪ ॥ ચાર વૃષભ અડશુંગ રંગ,
આઠ જલ ધારે ॥ નવરાવે જિનરાજને, સુર પાપ પખાલે ॥ ૫ ॥
ક્ષુધાદિક અડદોષ શોષ, કરિ અડગુણ પોખે ॥ ટાલિ આઠ પ્રમાદ
આઠ, મંગલ આલેખે ॥ ૬ ॥ કોડ આઠ ચોગુણી, કંચન વર-
સાવે ॥ પ્રભુ સોંપી નિજ માતને, નંદીશ્વર જાવે ॥ ૭ ॥ અઠ્ઠાઈ
મહોચ્છવ કરીએ, ઠવણાજિન ઉદેશ ॥ આઠ પ્રકારે પૂજીએ, આઠમ
દિન સુવિષેશ ॥ ૮ ॥ ઋષભ અજિત સુમતિ નમી, સુનિસુવ્રત
જન્મ ॥ અભિનંદનને નેમ પાસ, પામ્યા શિવ શર્મ ॥ ૯ ॥ સંલવ
દેવ સુપાસ દોય, સુરભવથી ચવિયા ॥ સેના પુહવી માત જઈ,
ઉયરે અવતરીયા ॥ ૧૦ ॥ વરસ વરસ ઈમ ઘોષણાએ, ઋષભ
લીયે ચારિત્ર ॥ આઠમ દિન ઈચાર ઈમ, કલ્યાણક સુપવિત્ર
॥ ૧૧ ॥ દંસણ નાણ ચારિત્રના, આઠે આચાર ॥ પાલે ગાલે
પાપને, આઠે અતિચાર ॥ ૧૨ ॥ અણિમાદિક અડ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ,
ક્ષણમાંહે પામે ॥ આઠે કરમ હણી થયા ॥ અડગુણ અભિરામ
॥ ૧૩ ॥ આઠમ દિન ઉજવલ મનેએ, સમરો દશ અરિહંત ॥
શ્વમાવિજય જિન નામથી, પ્રગટે જ્ઞાન અનંત ॥ ૧૪ ॥ સંપૂર્ણ

૨૯

આઠમનું ચૈત્યવંદન વીજું.

મંત્રાદિક અઠ અષ્ટ યોધ, પામી અડબુદ્ધ, જેદાદિક અઠ
દોષ છેદ, પડિકમણે શુદ્ધ ॥ ૧ ॥ અર્દ્ધેષાદિક આઠ ગુણુ ધરે,
અઠ મદ તજિએ ॥ યમ નિયમાદિક આઠ ભોગ; શુણુ સંપદ
ભણ્યો ॥ ૨ ॥ આઠમ દિન આરધિયે, ધાતકી પુષ્કર આર્દ્ધ ॥
ક્ષમાવિજય જિન વિચરતા, પ્રાતિહાર્ય સમૃદ્ધ ॥ ૩ ॥ ઇતિ આઠ-
મનું ચૈત્યવંદન ॥

સિદ્ધ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન.

જગત ભૂષણુ વિગત દૂષણુ, પ્રણવ પ્રાણુ નિરૂપકં ॥ ધ્યાન
રૂપ અનુપમ ઉપમ, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ॥ ૧ ॥ ગગન મંડલ
મુક્તિ પદ્મં, સર્વ ઉર્ધ્વ નિવાસનં ॥ જ્ઞાન જ્યોતિ અનંત રાજે
॥ નમો ॥ ૨ ॥ અજ્ઞાન નિદ્રા વિગત વેદન, દલિત મોહ નિ-
રાઉખં ॥ નામગોત્ર નિરંતરાય, ॥ નમો ॥ ૩ ॥ વિકટ ક્રોધા
માન યોધા, માયા લોભ વિસર્જનં ॥ રાગ દ્વેષ વિમર્દિત અંકુરે,
॥ નમો ॥ ૪ ॥ વિમલ કેલલ જ્ઞાન લોચન, ધ્યાન શુકલ સ-
મોરિતં ॥ યોગિનામિતિ ગમ્યરૂપં, ॥ નમો ॥ ૫ ॥ યોગમુદ્રા
સમ સમુદ્રા, કરી પદ્યંકાસનં ॥ યોગિનામિતિ ગમ્યરૂપં, ॥ નમો ॥
૬ ॥ જગત જનકે દાસ દાસી, તાસ આશ નિરાસનં ॥ યો-
ગીનામિતિ ગમ્યરૂપં ॥ નમો ॥ ૭ ॥ સમય સમક્રિત દષ્ટિ જ-
નકી, સોય યોગી અયોગિકં ॥ દેખિતા મિલિન હોવે, ॥ નમો ॥
૮ ॥ સિદ્ધ તીર્થ અતીર્થ સિદ્ધા, લેદ પંચ દશાદિકં ॥ સર્વ
કર્મ વિમુક્તિ ચેતન, ॥ નમો ॥ ૯ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય દીપ મણીકી,

જયોતિ તેને ચોલંગીકં ॥ તજ્યો તિથી કોઈ અપર જયોતિ,
 ॥ નમો ॥ ૧૦ ॥ એક માંહે અનેક રાજે, નેક માંહિ એકકં ॥
 એક નેકકી નહિ સંજ્યા, ॥ નમો ॥ ૧૧ ॥ અજર અમર અ-
 લખ અનંતં, નિરાકાર નિરંજનં ॥ પ્રહ્લ જ્ઞાન અનંત દર્શન,
 ॥ નમો ॥ ૧૨ ॥ અચલ સુખકી લેહરમાં, પ્રભુ લીન રહે નિરં-
 તરં ॥ ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન, ॥ નમો ॥ ૧૩ ॥ ધ્યાને
 ધ્રુપ મને પુષ્પર્ષ, પંચ ઈંદ્ર હુતાશનં ॥ ક્ષમા જાપ સંતોષ પૂજા,
 પૂજે દેવ નિરંજનં ॥ ૧૪ ॥ નમો સિદ્ધ નિરંજનં ॥ ઇતિ ॥

આવતી ચોવીસોનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી પદ્મનાભ પહેલા જિણુંદ, શ્રેણીક નૃપજીવ ॥ સુરદેવ
 બીજા નમું, સુપાસ શ્રાવક જીવ ॥ ૧ ॥ શ્રી સુપાર્શ્વ ત્રીજવળી,
 જીવકોણિક ઉદાયી ॥ સ્વયંપ્રભુ ચોથા જિણુંદ, પોટિલ મનભાવિ
 ॥ ૨ ॥ સર્વાનુભૂતિ જિન પંચમાએ, દઢાયુ શ્રાવક જાણુ ॥ દેવ-
 સુત છઠ્ઠા જિણુંદ, શ્રીકાર્તિક શેઠવખાણુ ॥ ૩ ॥ શ્રીઉદય જિન
 સાતમાએ, શંખશ્રાવક જીવ ॥ શ્રીપેઢાલ જિન આઠમા, અનંત
 મુનિ જીવ ॥ ૪ ॥ પોટિલ નવમા વંદિએએ, જીવ જે સુનંદ ॥
 સતકીરતિ દશમા જિણુંદ, સતક શ્રાવક આણુંદ ॥ ૫ ॥ સુવ્રત
 જિન અગિયારમાએ, દેવકી રાણી જીવ ॥ શ્રીઅમમજિન બારમા
 શ્રીકેશવગુણુ ખાણુ ॥ ૬ ॥ નિષ્કયાય જિન તેરમાએ, સતકી વિ-
 દ્યાધર ॥ નિષ્પુલાયક જિન ચૌદમાં, બલભદ્ર સુહંકર ॥ ૭ ॥
 નિર્મલ જિન પંદરમાએ, જીવસુલસા ભાવી ॥ ચિત્રગુપ્ત જિન
 સોલમા, શ્રીરોહિણી મનભાવિ ॥ ૮ ॥ સમાધિ જિન સત્તરમા,
 રેવતી શ્રાવિકાજીણુ ॥ શ્રીસંવર જિન અઠારમા; જીવ સત્તાની

૩૧

વખાણુ ॥ ૬ ॥ શ્રી યશોધર ઓગણીસમા, જીવ કિશન ક્ષીપાયણુ
 વિજયનામ જિન વીસમા, જીવકરણુ સાહેણુ ॥ ૧૦ ॥ એકવીસમા
 શ્રીમદ્ધનામ, જીવ નારદનો કહિયે ॥ અંખડ શ્રાવક જીવ દેવ, ખા-
 વીસમા લહીએ ॥ ૧૧ ॥ અનંતવીર્ય તેવીસમા, જીવ અમરનો
 એહ ॥ ભદ્રકૃત જિન ચોવીસમા, સતિખુદ્ધિ ગુણગેહ ॥ ૧૨ ॥
 એ ચોવીસે જિન હોશે, આવંતે કાલે ॥ ભાવ સહિત જે વાંદશે,
 થઈ ઉજમાલે ॥ ૧૩ ॥ લંછનં વર્ણુ પ્રમાણુ આયુષ, ચઢતાં સવિ
 નિરખો ॥ સાંપ્રત જિન ચોવીસએ, અંતર સવિ પરખો ॥ ૧૪ ॥
 પંચકલ્યાણુક તેહનાએ, હોશે એહજ દીસ ॥ ધીરવિમલ પંડિતતણો,
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિશ ॥ ૧૫ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન.

જૈનેંદ્રમિંદ્રમહિતં ગતસર્વદોષં, જ્ઞાનધનંત ગુણુરત્નવિશાલ-
 કેાષં ॥ કર્મક્ષયં શિવમયં પરિનિષ્ઠિતાર્થ, સિદ્ધં ચ ખુદ્ધમવિદ્ધ-
 મહં ચ વંદે ॥ ૧ ॥ ગચ્છાધિપં ગુણુગણું ગણિનં સુસૌમ્યં ॥
 વંદામિ વાયકવરં શ્રુતદાનદક્ષં ॥ ક્ષાંત્યાદિધર્મકલિતાં મુનિમાલિકાં
 ચ, નિર્વાણુ સાધનપરં નરલોકમધ્યં ॥ ૨ ॥ સદ્દર્શનં શમરચં
 શ્રી જિનોક્તસત્યં, તત્ત્વપ્રકાશકુશલં સુખદં સુખોધં ॥ છિન્નાશ્રવં
 સુમતિગુપ્તિમયં ચરિત્રં, કર્માષ્ટકાષ્ટહનં સુતપં શ્રયામિ ॥ ૩ ॥
 પાપૌધનાશનકરં વરમંગલં ચ, ત્રૈલોક્યસારમુપકારપરં ગુરૂં ચ ॥
 ભાવાર્તિશ્રુદ્ધિવરકારણુમુત્તમાનાં, શ્રીમોક્ષસૌખ્યકરણું હરણું ભવાનાં
 ॥ ૪ ॥ ભવ્યાબ્જખોધતરણિં ભવ સિંધુનાવં, ચિંતામણે સુરતરો-
 રધિકં સુભાવં ॥ તત્ત્વત્રિપાદનવકં નવકારરૂપં, શ્રીસિદ્ધચક્રસુખદં
 પ્રણુમામિ નિત્યં ॥ ૫ ॥

૩૨

શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું સ્તવન.

॥ વીર જીનેશ્વર સાહેબ મોરા ॥ એ દેશી ॥

સકલ કુશલ કમલાનું મંદિર, સુંદર મહીમારે જાસ ॥ નવ-
પદમાં નવ નિધિના દાતા, સિદ્ધ અનેકમાં વાસરે ॥ ભવિકા સિદ્ધ
ચક્ર સુખકારી ॥ તુમે આરાધો નરનારીરે ભવિકા ॥ પ્રથમ પદે
અરિહંત આરાધો, સ્ફટીક રત્ન સમ વાન ॥ પદ્મ એક મણિની
પરે રાતા, બીજે સિદ્ધનું ધ્યાનરે ॥ ભવિકા ॥ ત્રીજે આચારજી
અનુસરીએ, કંચન કાંતિ અનોપ ॥ પદ ચોથે ઉવગાયને પ્રણમો,
ઈંદ્ર નિલ સમ વાનરે ॥ ભવિકા ॥ ૩ ॥ સર્વ સાધુ પદ
પાંચમે પ્રણમો, શ્યામ વરણ સુખકાર ॥ છઠે દરિસણ જ્ઞાન સાત-
મે, આઠમે ચારિત્ર સારરે ॥ ભવિકા ॥ ૪ ॥ તંપનું આરાધન પદ
નવમે, ચારએ ઉજ્જવલ વરણ ॥ ઇંદ્ર લોગોતમે એહીજ મંગલ,
કરવા એહનું શરણુરે ॥ ભવિકા ॥ ૫ ॥ આસો ચૈત્રી અઠાધમાંહી,
નવ આંગિલ નવ ઓળી ॥ સિદ્ધચક્રજીની પૂજા કરતાં ॥
દુઃખ સર્વિ નાખો ઢોળીરે ॥ ભવિકા ॥ ૬ ॥ સિદ્ધચક્ર પૂજાથી
સઘળી, સંપદા નિજ ઘેર આવે ॥ દુષ્ટ કુષ્ટ પ્રમુખ જે રોગા, તે
પણ દુરે જાયરે ॥ ભવિકા ॥ ૭ ॥ પૃથ્વી નિરૂપમ નયરી ઉ-
જ્જેણુ, દોય પુત્રી તસ સારી ॥ સુરસુંદરી મિથ્યાત્વને પેખી,
મયણુ જિન મત ધારીરે ॥ ભવિકા ॥ ૮ ॥ સુરસુંદરી કહે સર્વિ
સુખ અમને, છે નિજ તાત પસાય ॥ મયણુ કહે એ ફોગટ કુ-
મત, સુખ, દુઃખ કર્મ પસાયરે ॥ ભવિકા ॥ ૯ ॥ તસ વચને
નૃપ કોપ્યો એહ, આગ્યો ઉંબર ઇણુ સમે ॥ સાતસે કોઢિને
તે અધિપતિ, તેણે માગી કન્યાયરે ॥ ભવિકા ॥ ૧૦ ॥ નૃપ
કહે મેણુ તુમ કર્મે, આણ્યો એ વર રસાલ ॥ તવ મયણુ મન

ધીરજ ધરીને, કહે હાવે વરમાલરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૧ ॥ શુભવેલા
 યદણી હોય પહોંચ્યા. શ્રીજિનવર પ્રાસાદે ॥ ઋષભદેવ પૂજા ગુર-
 પાસે, આવ્યા ધરિ ઉદ્ધાસરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૨ ॥ પ્રણમી મયણા
 કહે ગુરને, હવે ભાંખો કોઈ ઉપાય ॥ જેહથી તુમ શ્રાવકની કાયા,
 સર્વનીરોગી થાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૩ ॥ ગુર કહે અમને મંત્ર
 જંત્રાદિક, કહેવા નહિ આવ્યાર ॥ ચોગ્ય પાણું જાણી અમે કહેશું,
 કરવાને ઉપગારરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૪ ॥ નવ દીન નવ આંખિલ
 તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર નિત્ય પૂજો ॥ નહવણ તણુ જલ છાટો અંગે,
 રાગ સકલ તીહાં ધુજેરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૫ ॥ ગુર વચન આં-
 ખિલ તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર આરાધ્યો ॥ ઉંખર કોડ ગયો તસ
 દૂરે, રૂપ અનુપમ વાઘ્યોરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૬ ॥ શ્રી શ્રીપાલ
 નરેંદ્ર થયો જે, પરણ્યો બહુ કન્યાય ॥ પ્રજાપાલ પણ થયો શ્રા-
 વક, શ્રી જિનધર્મ પસાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૭ ॥ અનુક્રમે ચંપા
 રાજ્ય લાદને, પાલે અખંડિત આણુ ॥ જગમાંહે જસવાદ થયો
 બહુ, નિત્ય નિત્ય રંગ મંડાણુરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૮ ॥ મહામંત્ર
 પરમેષ્ઠી તણોએ, ભવદુખ નાસે અવિલંબ ॥ સકલ સિદ્ધિ વશ કર-
 વાને, એહ આનોપમ યંત્રરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૯ ॥ એહનો મ-
 હિમા કેવલી જાણે, કિમ હઘ્નરથ પ્રકાશે ॥ તે માટે એ સકલ
 ધર્મથી, સારો ભાસે જિન ધર્મરે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૦ ॥ તે માટે
 ભવિયણુ તુમે ભાવો, સિદ્ધચક્ર કરો સેવા ॥ આ ભવ પરભવબહુ
 સુખ સંપદા, જિમ લહિયે શિવ મેવા ॥ ભવિકાં ॥ ૨૧ ॥
 સુરત બંદર રહી ચોખાસું, સ્તવન રચ્યું એવારી ॥ સતરસેં બાસઠ
 વરસેં, સંઘ સકલ હિત કારીરે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધચક્રનો
 મહિમા સુણતાં, હોવે સુખ વિસ્તાર ॥ શ્રી વિજયસેનસૂરિશ્વર વિ-
 નવે, દાન વિજય જય કારીરે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૩ ॥

શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન ॥

॥ નીંદરડો વેરણુ હુઇ રહી ॥ એ દેશી ॥

શ્રી અષ્ટાપદ ઉપરે, જાણી અવસર હો આઠ્યા આદિનાથકે ॥
ભાવે ચોસઠ ઈંદ્રશું, સમવસરણુ હો મલ્યા મોટા સાથકે ॥ શ્રી૦ ॥
૧ ॥ વિનીતાપુરીથી આવિયો, બહુ સાથે હો વલી ભરત ભૂપાલ
કે ॥ વાંદી હીયડા હેજશું, તાત મુરતીહો નિકે નયણે નિહાલકે
॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ લઈ લાખીણા ભામણા, હહે વયણા હો મોરા
નયણા ધનકે ॥ વિણ સાંકલ વિણ દોરડે, બાંધી લીધું હો વાહાલા
તેં મનકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ લઘુ ભાઇએ લાઠકા, તે તો તાતજી
હો રાખ્યા હીયડા હજુરકે ॥ દેશના સુણી વાંદી વદે, ધન્ય જીવડા
હો જે તર્યા ભવપુરકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ પૂછે પ્રેમે પુરીયો, આ
ભરતે હો આગલ જગદીશકે ॥ તીર્થંકર કેતા હોશે, ભણે ઋષ-
ભજી હો અમ પછી ત્રેવીસકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ માધની સાંમળી
તેરસે, પ્રભુ પામ્યા હો પદ પરમાનંદકે ॥ જાણી ભરતેશ્વર ભણે,
સસનેહા હો નાભિરાયાના નંદકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ મનમોહન દીન
એટલા, મુજ સાથે હો રૂપણા નવિલીધકે ॥ હેજ હિયાને પર
હરી, આજ ઉંડી હો અબોલડા લીધકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ વિણ વાંકે
કાંઈ વિસારિયા, તેં તોડ્યા હો પ્રભુ પ્રેમના ત્રાગકે ॥ ઇંદ્ર ભરતને
ખુજાવ્યા, દોસ મ દીયો હો એ જિન વીતરાગકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥
શોક મુકી ભરતેસરૂ, વારધિકને હો વલી દીધ આદેશકે ॥ યુભ
કરો જિન થાનકે, સંસકાર્યા હો તાતજી રીસહેસકે ॥ શ્રી૦ ॥
૯ ॥ વલી બંધવ બીજા સાધુના, વીહાં કીધાહો ત્રણ યુભ અનુ-
પકે ॥ ઉંચો સફટિકનો કુટડો, દેખી કુંગરહો હરખ્યા ભણે ભૂપકે
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ રતન કનક યુભ હુંકડો, કરો કંચન હો આ-

૩૫

સાદ ઉત્તંગકે ॥ ચોવારો ચુંપે કરી, એક જોયણ હો માન મન-
 રંગકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ સિંહ નિષિદ્યા નામનો, ચોરાસી હો
 મંડપ પ્રાસાદકે ॥ ત્રણ કોશ ઉંચો કનકનો, ધ્વજ કલશે હો કરે
 મેરુંસુ વાદકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ વાન પ્રમાણે લંછને, જિન
 સરખી હો તીહાં પ્રતિમા કીધકે ॥ દોયચાર આઠ દસ લણી,
 ઋષભાદિક હો પૂજે પરસિદ્ધકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥ કંચન મણી
 કમલે ઠવિ, પ્રતિમાની હો આણી નાસિકા જોડકે ॥ દેવ વંદે રંગ
 મંડપે, નીલાં તોરણ હો કરી કોરણી કોડકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૪ ॥
 અંધવ યેન માતા તણી, મોટી મુરતી હો મણી રતને ભરાયકે ॥
 મરૂદેવા મયગલ ચઢી, સેવા કરતી હો નિજ મુરતીની પાયકે ॥ શ્રી૦
 ॥ ૧૫ ॥ પાડિહારજ છત્ર ચામરા. જક્ષાદિક હો કીધા અનિમે-
 થકે ॥ ગોમુખ ચતુર ચક્રેસરી, ગઢવાડી હો કુંડ વાવ્ય વિશેષ કે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૬ ॥ પ્રતિષ્ઠા પ્રતિમા તણી, કરાવે હો રાજ મુનિ-
 વર હાથકે ॥ પૂજા સ્નાત્ર પ્રભાવના, સંઘ લક્ષિત હો ખરચી ખરી
 આથકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૭ ॥ પડતે આરે પાપીયા, મત પાડો હો
 કોઈ વીરૂંધ વાંટકે ॥ એક એક જોયણ આંતરે, ઈમ ચિંતવી હો
 કરે પાવડિયાં આઠકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૮ ॥ દેવ પ્રભાવે એ દેહરાં,
 રહેશે અવિચલ હો છઠ્ઠા આરાની સીમકે ॥ વાંદે આપ લખિ
 બલે, નર તેણે ભવહો ભવસાગર ખીમકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥ કૈલા-
 સગિરિના રાજઆ, દીઓ દરીસણ હો કાંઈ મ કરો ઢીલકે ॥
 અરથી હોયે ઉતાવલા, મતરાખોહો અમશું અડખીલકે ॥ શ્રી૦ ॥
 ૨૦ ॥ મન માન્યાને મેલવે, આવા સ્થાને હો કોઈ ન મલે મિત્ર
 કે, અંતરજામી મીલ્યા પછી. કિમ ચાલે હો રંગ લાગ્યો મજાડકે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥ ઋષભજી સિદ્ધિ વધુ વર્યા, ચાંદલિયા હો તે
 દેહલ દેખાડકે ॥ બલે ભાવે વાંદિ કરી, માશું મુક્તિના હો મુજ

૩૬

બાર ઉઘાડકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥ અષ્ટાપદની જાતરા, ફલ પામેહો
ભાવે લણે ભાસકે ॥ શ્રીભાવવિજય ઉવગ્રાચનો, ભાણુ ભાળે હો
ફલે સઘલી આશકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥

દસ પચ્ચરુલાણનું સ્તવન.

॥ હહા ॥ સિદ્ધારથ નંદન નમુ, મહાવીર ભગવંત ॥ ત્રિ-
ગટે ખેઠા જિનવરૂ, પરખદાખાર મિલંત ॥ ૧ ॥ ગણધર ગૌતમ
તિણે સમે, પુછે શ્રી જિનરાય ॥ દસ પચ્ચાણુ કીસાં કહ્યાં, કીહાં
કવણુ ફલ થાય ॥ ૨ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ સીમંધરકર ॥ શ્રી જિનવર ઈમ ઉપદીશે
સાંભલ ગૌતમ સ્વામ ॥ દશ પચ્ચાણુ કીધાં થકાં, લહીયે અવિ-
ચલ ઠામ ॥ ૧ ॥ શ્રી ॥ ૧નવકારસી ૨ખીજી પોરિસી ૩સાઠપો-
રિશી, ૪પુરિમદ્દ ॥ ૫એકાસણુ ૬નિવિકહી, ૭એકલઠાણુ, ૮દિવદ્દ
॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ દત્તિ ૯આંખેલ ૧૦ઉપવાસ સહિ, એહજ દશ
પચ્ચાણુ ॥ એહના ફલ સૂણો ગૌતમા, જુજુઆં કરૂં વખાણુ ॥
શ્રી ॥ ૩ ॥ રત્નપ્રભા શર્કરાપ્રભા, વાલુપ્રભા ત્રીજીય જાણુ ॥
પંકપ્રભા ધ્રુમપ્રભા તમપ્રભા, તમતમા ઠામ ॥ શ્રી ॥ ૪ ॥ નરક
સાતે રહિસહી, કરમ કઠન કરે જોર ॥ જીવ કરમ વશ કરે જ્યૂદા,
ઉપજે તિણુહીજ ઠોર ॥ શ્રી ॥ ૫ ॥ છેદન ભેદન તાડના, ભુખ
તૃષા વલી ત્રાસ ॥ રોમ રોમ ખીડા કરે, પરમાધામીનો ત્રાસ
॥ શ્રી ॥ ૬ ॥ રાત દિવસ ક્ષેત્ર વેદના, તિલ ભર નહીં તિહાં
સુખ ॥ કિધાં કરમ તિહાં ભોગવે, પામે જીવ જહુ દુખ ॥ શ્રી ॥
૭ ॥ એક દિનની નવકારસી, જે કરે ભાવ વિશુંદ્ર ॥ સો વરસ
નરકનો આઉખો, દૂરી કરે જ્ઞાની બુદ્ધ ॥ શ્રી ॥ ૮ ॥ નિત્ય કરે

૩૭

નવકારશી, તે નર નરકે નહીં જાય ॥ ન રહે પાપ વળી પાછલા,
નિર્મળ હોવેજી કાય ॥ શ્રી ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ વિમલાસર તિલો ॥ એ દેશી ॥

સુણુ ગૌતમ પોરિસી ક્રિયા, મહામોટો ફલ હોય ॥ લાવશું
જે પોરિસી કરે, દુર્ગતિ છેદે સોય ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ નરક માંહે
જીવ નારકી, વરસ એક હજાર ॥ કરમ ખપાવે નરકમાં, કરતાં
બહુત પુકાર ॥ ૨ ॥ દુર્ગતિ માંહે નારકી, દશહજાર પરિમાણુ ॥
નરકનો આઉ ખિણુ એકમેં, સાઠ પોરસી કરેહાણુ ॥ ૩ ॥ પુરિ-
મઢ કરતાં જીવડાં, નરકે તે નહીં જાય ॥ લાખ વરસ કરમના
કરે, પુરિમઢ કરત ખપાય ॥ ૪ ॥ લાખ વરસ દસ નારકી, પામે
હુઃખ અનંત ॥ એટલા કરમ એકાસણે, દુરિ કરે મન ખંત ॥ ૫ ॥
એક કોડિ વરસાં લગે, કરમ ખપાવે જીવ ॥ નિવિ કરતાં લાવશું,
દુર્ગતિ હણે સદીવ ॥ ૬ ॥ દસ કોડી જીવ નરકમેં, જીતરો કરે
કર્મ દૂર ॥ તિતરો એકલ ઠાણુહિ, કરે સહી ચકચુર ॥ ૭ ॥
ક્ષતિ કરતાં પ્રાણીયા, સો કોડે પરિમાણુ ॥ ઇતરાં વરસ દુર્ગતિ
તાણાં, છેદે ચતુર સુબાણુ ॥ ૮ ॥ આંગિલનો ફલ બહુ કહ્યો, કોડી
દસ હજાર ॥ કરમ ખપાવે ઇણે પરે, લાવે આંગિલ અધિકાર
॥ ૯ ॥ કોડી હજાર દસ વરસ સહી, દુખ સહે નરક મજાર ॥
ઉપવાસ કરે એક લાવશું, પામે મુક્તિ હવાર ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ કેઈક વર માગે સિતા લણી ॥ એ દેશી ॥

લાખ કોડી વરસાં લગે, નરકે કરતા બહુ રીવરે ॥ છક્રનું
તપ કરતાં થકાં, નરક નિવારે જીવરે ॥ ૧ ॥ મુંણુ ગૌતમ ગણધર
સહી ॥ ૧ ॥ નરક વિષે દશ કોડી લાખહી, જીવ લહે તિહાં અતિ
દુખરે ॥ તે દુખ અક્રમ તપ હુંતી, દૂરકરે પામે સુખરે ॥ સુ૦ ॥

૩૮

૨ ॥ છેદન લેદન નારકી, કોડા કોડી વરસ સોઘરે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥
 દુર્ગતિ કર્મને પરિહરે, દશમેં એટલો ફલ હોઈરે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
 નિલ કાસુ જલ પીવતાં, કોડા કોડી વરસનાં પાપરે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
 દૂર કરે ખીણ એકમાં, જીવ નિશ્ચયે નિર્ધારે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
 એતો વલી અવિશેષે ફલ કહ્યો, પાંચમી કરતાં ઉપવાસરે ॥ સુ૦ ॥
 તેતો પામે જ્ઞાન પાંચ લલાં, કરતા ત્રિભુવન ઉજ્જસરે ॥ સુ૦ ॥
 ૫ ॥ ચૌદશ તપ વિધિશું કરે, ચૌદ પૂરવનો હોય ધારે ॥ સુ૦ ॥
 બાહ્ય તપ એકાદશી, કરતાં લહીયે શિવવાસરે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥
 અષ્ટમી તપ આરાધતાં, જીવ ન કરે ઈણું સંસારે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥
 અનેક ફલ તપ તણા, કહેતાં વલી નાવે પારે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥
 મન વચન કાયાયે કરી, તપ કરે જે નર નારીરે ॥ સુ૦ ॥ અ-
 નંત ભવના પાપથી, છુટે જીવડો નિર્ધારે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ તપ
 હુતિ પાપી તથા, નિસ્તર્યો અરજીન માલીરે ॥ સુ૦ ॥ તપ હુતિ
 દિન એકમાં, શીવ પામ્યા ગજસુકમાલરે ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ તપના
 ફલ સૂત્રે કહ્યાં, પચ્ચખાણ તણા દશ લેકરે ॥ સુ૦ ॥ અવર લેક
 પણ છે ઘણા, કરતાં છેદે ત્રીન વેકરે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશ ॥ પચ્ચખાણ દસ વિધ ફલ પ્રરૂપ્યાં, મહાવીર જિન
 દેવએ ॥ જે કરે ભવિયણ તપ અખંડિત, તાસ સુરપતી સેવ એ ॥
 સંવત વિધુ ગુણ અશ્વિશશિ વળી, પોશ શુદ્ધ દશમી દીને ॥ પદ્મ-
 રંગ વાચક શિષ્ય તસ ગણિ, રામચંદ તપ વિધિ ભણે ॥ ઇતિ
 શ્રી પચ્ચખાણ સ્તવન.

૩૯

શ્રી અષ્ટાવીશ લલિતનું સ્તવન.

॥ હ્રી ॥ પ્રણમું પ્રથમ જિણેસર, શુદ્ધ મને સુખકાર ॥
લલિત અષ્ટાવીશ જિન કહી, આગમને અધિકાર ॥ ૧ ॥ પ્રશ્ન-
વ્યાકરણે પ્રગટ, ભગવતી સૂત્ર મઝાર ॥ પન્નવણા આવશ્યકે,
વારૂ લલિત વિચાર ॥ ૨ ॥ આંખિલ તપે કરી ઉપજે, લલિત
અષ્ટાવીશ ॥ એહ હવે પ્રગટ, અર્થશું, સાંભળજ્યો સુજગીસ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૧ ॥ સદ્ગત સંસારની એ દેશી ॥

અનુક્રમે હવે અધિકાર ગાથા તણો, લલિત નામા પરિણામ
સરિખા ભણો ॥ રોગ સહુ બાય જસુ અંગ ફરસ્યાં સહી, પ્રથમ
તે લલિત છે નામ આમો સહી ॥ ૧ ॥ જસુ મલ મૂત્ર ઔષધ
સમા બાણીયે, ખીય વિપ્યો સહી લલિત વખાણીયે ॥ શ્લેષ્મ ઔ-
ષધ સારિખો જેહનો, ત્રીજી ખેલો સહી નામ છે તેહનો ॥ ૨ ॥ દેહના
મેલથી કોઠ દૂરે હવે, ચોથી જલો સહી નામ તેહનો ઠવે ॥
કેશ નખ રોમ સહુ અંગ ફરસ્યે સહી, રહે નહિ રોગ સંવે
સહી તે કહી ॥ ૩ ॥ એક ઈંદ્રિયે કરી પાંચ ઈંદ્રિય તણા, લેહ
બણે તિકા નામ સંભિત ભણી ॥ વસ્તુ રૂપી સહુ બણિએ જિણ
કરી, સાતમી લલિત તે અવધિ જ્ઞાને ઘણી ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૨ ॥ શારદ બધુ દાર્ઘ ॥ એ દેશી ॥

આંચો તિહાં નરહર એજાતિ એ દેશી ॥ હવે અંગુલ અ-
દીયે ઉણો માનુષ ખિત્ત, સંજી પંચેદ્રિ તિહાં જેવસે વિચિત્ત ॥
તસુ મનના ચિત્ત તે બાણે શુભ પ્રકાર, એ ઋતુમતિ નામ અઠમ
લલિત વિચાર ॥ ૧ ॥ સંપૂર્ણ માનુષ ખેત્રે સંજાવંત, પંચેદ્રિ
જે વૈમનવતાં તસુતંત ॥ સૂક્ષ્મ પચાંચ બજુ સહુ પરિણામ, એ
નવમી કહીએ વિપુલ મતિ શુભ નામ ॥ ૨ ॥ જિણ લલિત

૪૦

પ્રમાણે ઉડી જાયે આકાશ, તે જંઘા વિદ્યા ચારણુ લખિ પ્રકાશ ॥
 જસુ વચન શ્રાપે ખિણુમાં ખેડે થાય, એ લખિ અગીયારમી આસી-
 વિષ કહેવાય ॥ ૩ ॥ સહુ સૂક્ષ્મ બાદર દેખે લોક અલોક, તે
 કેવલી લખિ બારમીયે સહુ થોક ॥ ગણધર પદ લહીયે તેરમી
 લખિ પ્રમાણુ, ચૌદમી લખિ કરી ચૌદ પુરવળણુ ॥ ૪ ॥ તીર્થકર
 પદવી પામે પંદરમી લખિ, સોલમી સુખદાર્ઠ ચકવર્તિ પદ
 ઋદ્ધિ ॥ બલદેવ તણુ પદ લહીયે સતરમી સાર, અઠારમી આખી
 વાસુદેવ વિસ્તાર ॥ ૫ ॥ મિશ્રી ઘૃત ખીરે મેઘ્યાં જેહ સવાદ,
 એહવી લહે વાણી ઓગણીસમે પ્રાસાદ ॥ ભણિયો નાવે બૂલ
 સૂત્ર અર્થ સુવિચાર, તે કુકુળબુદ્ધિ વિસમ લખિ વિચાર ॥ ૬ ॥
 એકે પદે ભણીએ આવેપદલખકોડિ, એકવીસમી લખિ પાયાણુ-
 સારિણિ જોડિ ॥ એકે અર્થે કરી ઉપજે અર્થ અનેક, બાવીસમી
 કહીએ બીજ બુદ્ધિ સુવિવેક ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ કપુર હોયે અતિ ઉજલુરે ॥ એ દેશી

સોલહ દેશ તણી સહીરે, દાહક શક્તિ વખાણુ ॥ તેહ લ-
 ખિ તેવીસમીરે, તેજે લેશ્યા જાણુ ॥ ૧ ॥ ચતુર નર સુણુજ્યો
 એ વિચાર ॥ વારૂ લખિ વિચાર ॥ ચતુરનર ॥ ચૌદ પૂરવધર
 મુનિવરૂરે, ઉપજતા સંદેહ ॥ ૩૫ નવો રચી મોકલેરે, લખિ
 આહારક એહ ॥ ચતુરનર ॥ ૨ ॥ તેજે લેશ્યા અગ્નિનેરે, ઉપ-
 સમવા જલધાર ॥ મોટી લખિ પચવીસમીરે, શીતો લેશ્યા સાર
 ॥ ચતુર ॥ ૩ ॥ જિણુ શક્તિશું વિકુરવેરે, વિવિધ પ્રકારે ૩૫ ॥
 સદગુરૂ કહે છવીસમીરે, વૈક્રિય લખિ અનુપ ॥ ચતુર ॥ ૪ ॥
 એકજ પાત્રે આદમીરે, જિભાવે કેઈ લાખ ॥ જેહ અખીણુ મ-
 હાનસીરે, સત્તાવીસમી ભાખ ॥ ચતુર ॥ ૫ ॥ ચુરે સેન ચકી-

૪૧

શનીરે, સંઘાદિકને કામ ॥ તેહ પુલાક લખિ કહીરે, અઠાવીસમી
નામ ॥ ચતુરં ॥ ૬ ॥ તેજ શીત લેશ્યા એહવિરે, તિમ
પૂલાક વિચાર ॥ ભગવતી સૂત્રમેં ભાખીયારે, એ તિહુનો અધિકાર
॥ ૭ ॥ ચકવર્તી ખલદેવનીરે, વાસુદેવ ત્રણ એહ ॥ આવશ્યક
સૂત્રે અછેરે, નહીં ઇંહાં સંદેહ ॥ ચતુરં ॥ ૮ ॥ પત્રવણા આહા-
રગીરે, કદપસૂત્ર ગણધાર ॥ તિન તિન એક એક મલીરે, વાડ
આહ વિચાર ॥ ચતુરં ॥ ૯ ॥ પ્રશ્નવ્યાકરણ એ કહીરે, બાકી
લખિ વીશ ॥ સાંભલતાં સુખ ઉપજેરે, દોલતહુય નિસ દિસ
॥ ચતુરં ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશ ॥ સંવત સતરસેં છવીસે, મેર તેરસ દિન ભલે ॥
શ્રીનગર સુખકર, લુણકણસર આદિ જિન સુપસાઉલે ॥ ૧ ॥
વાચનાચારિજ સુગુરૂ સાનિધિ વિજય હરખ વિલાસએ ॥ કહે ધ-
ર્મવરધન સ્તવન ભણુતાં, પ્રગટ જ્ઞાન પ્રકાશએ ॥ ૨ ॥ ઇતિશ્રી
લખિ અઠાવીસ સ્તવન સમ્પૂર્ણ ॥

બીજનું સ્તવન.

॥ હુહા ॥ સરસ વચન રસ વરસતિ, સરસતિ કલા ભંડાર ॥
ચીજ તણો મહિમા કહું, જિમ કહ્યો શાસ્ત્રમોઝાર ॥ જંબુદ્વિપના
ભરતમાં, રાજગૃહી નગરી ઉદ્યાન ॥ વીર જિભુદં સમોસર્યા, વાંદવા
આવ્યા રાજન ॥ ૨ ॥ શ્રેણીક નામે ભૂપતિ, બેઠા બેસણ ઠાય ॥
પુછે શ્રી જિનરાયને, દો ઉપદેશ મહારાય ॥ ૩ ॥ ત્રિગટે બેઠા
ત્રિભુવનપતિ, દેસના દિયે જીનરાય ॥ કમલ સકોમલ પાંખડી,
ઇમ જિનવર હૃદય સોહય ॥ ૪ ॥ શશિ પ્રગટે જિમ તે દિને,

૪૨

ધન તે દિન સુવિહાણુ ॥ એક મને આરાધતાં, પામે પદ નિર્વાણુ ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ કલ્યાણુક જનનાં કહું સુણુ પ્રાણીજીરે, અ-
ભિનંદન અરિહંત ॥ એ ભગવંત ભવિપ્રાણીજીરે ॥ મહાશુદ્ધ
બીજને દીને ॥ સું ॥ પામ્યા શીવ સુખસાર ॥ હરખ અપાર
॥ ભવિં ॥ ૧ ॥ વાસુપૂજ્ય જિન પારમા ॥ સું ॥ એહજ
તિથે નાણુ ॥ સફલ વિહાણુ ॥ ભવીં ॥ અષ્ટ કરમ સુરણુ કરી
॥ સુણોં ॥ અવગાહન એકવાર ॥ મુગતિ મોઝાર ॥ ભં ॥
અરનાથ જનજી નમું ॥ સુણોં ॥ અષ્ટાદશમેા અરિહંત ॥ એ
ભગવંત ॥ ભવિં ॥ ઉજ્જવલ તિથિ કાશુણી ભલી ॥ સુણોં ॥
વરીયા શીવ વધુ સાર ॥ સુંદર નાર ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ દશમા
શીતલ જિનેસર ॥ સુણોં ॥ પરમ પદની વેલ ॥ ગુણી ગેલ ॥
ભવિં ॥ વૈશાખ વદી બીજને દિને ॥ સું ॥ મુકયો સરવ એ
સાથ ॥ સુરનરનાથ ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ શ્રાવણુ સુદની બીજ ભલી
॥ સુણોં ॥ સુમતિનાથ જિનદેવ ॥ સારેસેવ ॥ ભવિં ॥ ઇષ્ટ
તિથિએ જનભલા ॥ સું ॥ કલ્યાણુક પંચસાર ॥ ભવનોપાર ॥
ભવિં ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ॥ ૨ ॥ જગપતિ જિન ચોવીસમેરે લાલ, એ ભા-
જ્યો અધિકારરે ॥ ભવિકજન ॥ શ્રેણિક આદે સહુ મલ્યારે લાલ ॥
શક્તિ તણે અનુસારરે ભવિકજન, ભાવ ધરીને સાંભળોરે લાલ ॥
આરાધો ધરી ખંતરે ॥ ભવિકં ॥ ૧ ॥ દોયવરસ દોયમાસનીરે
લાલ, આરાધો ધરી હેતરે ॥ ભં ॥ ઉજમણું વિધિશું કરોરે લાલ
બીજ તે મુગતિ મહંતરે ॥ ભં ॥ ભાં ॥ ૨ ॥ મારગ મિથ્યા

૪૩

હુરે તનેરે લાલ, આરાધો ગુણના થોકરે ॥ ભ૦ ॥ વીરની વાણી
 સાંભલીરે લાલ, ઉછરંગ થયો બહુ લોકરે ॥ ભ૦ ॥ ભા૦ ૩ ॥
 ઇણિ ખીજે કેઈ તયારે લાલ, વળી તરશે કેઈ શેષરે ॥ ભ૦ ॥
 શશિનિધિ અનુમાનથીરે લાલ, સંઘલા નાગધર અંકરે ॥ ભ૦ ॥
 ૪ ॥ અસાડ શુંદી દશમી દીનેરે લાલ; એ ગાયો સ્તવન રસાલરે
 ॥ ભવિં ॥ નવલ વિજય સુપસાયથીરે લાલ, ચતુરને મંગલ મા-
 લરે ॥ ભ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥

॥ કલશ ॥ ઇય વીર જિનવર, સયલ સુખકર, ગાયો અતિ
 ઉલટ ભરે ॥ અસાડ ઉજવલ દશમી દિવસે; સંવત અઢાર અઢો-
 તરે, ખીજ મહિમા એમ વરણ્યો, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસુએ ॥
 જેહ ભવિક ભાવે ભણે ગુણે, તસ ધર લીલ વિલાસુએ ॥ ૧ ॥

અથ પંચમી સ્તવન.

॥ ઇંડર આંખા આંખલીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ શ્રી ગુરૂ ચરણ નમી કરીરે, પ્રણમી સરસ્વ-
 તી માય ॥ પંચમી તપ વિધિશું કરોરે, નિર્મલ જ્ઞાન ઉપાય ॥
 ભવિક જન કીજે એ તપસાર ॥ ૧ ॥ જનમ સફલ નિરધાર ॥
 ॥ ભવિકં ॥ લહીએ સુખશ્રીકાર ॥ ભવિકં કીજે ॥ એ આં-
 કણી ॥ સમવસરણ દેવે રચ્યું, ખેઠા નેમી જિણુંદ ॥ ખારે પર-
 ખદા આગલેરે, ભાખે શ્રી જિનચંદ ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન વડો
 સંસારમારે, શિવપુરનો દાતાર ॥ જ્ઞાનરૂપી દીવો કહ્યોરે, પ્રગટયો
 તેજ અપાર ॥ ભવિકં ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન લોચન જખ નિરખીયેરે,
 તવ દેખે લોક અલોક ॥ પસુઆપરે તે માનવીરે, જ્ઞાન વિના સવિ

૪૪

ક્રૈક ॥ ભવિક૦ ॥ ૪ ॥ જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાંરે, કરમ કરે જે નાસ ॥
 નારકીના તે જીવનેરે, કોડિ વરસસુ વિલાસ ॥ ભવિક૦ ॥ ૫ ॥
 આરાધક અધિકો કહોરે, ભગવતી સૂત્ર મઝાર ॥ કીરીઆ વંતને
 આગલેરે, જ્ઞાન સકલ સિરદાર ॥ ભવિક૦ ॥ ૬ ॥ કષ્ટ ક્રિયા તો
 સહુ કરેરે, તેહથી નહિ કોઈ સિદ્ધ ॥ જ્ઞાન ક્રિયા જળ દો મિ-
 લેરે, તળ પામે બહુલી રિદ્ધ ॥ ભવિક૦ ॥ ૭ ॥ કુણે આ-
 રાધી એહવીરે, કોઈને ફલી તતકાલ ॥ તેહ ઉપર તુમે સાંભલોરે,
 એહની કથા રસાલ ॥ ભવિક૦ ॥ ૮ ॥ જંબુદ્વિપ સોહામણોરે,
 ભરતક્ષેત્ર અભિરામ ॥ પદ્મપુર નગરે શોભતોરે, અજિતસેન રાય
 નામ ॥ ભવિક૦ ॥ ૯ ॥ શીલ સૌભાગી આગલેરે, યશોમતિ
 રાણીનાર ॥ વરદત્ત બેટો તેહનોરે, મૂરખમાં શિરદાર ॥ ભવિક૦
 ॥ ૧૦ ॥ માત પિતા મન રંગશુંરે, મુકે અધ્યાપક પાસ ॥ પણ
 તેહને નવી આવડેરે, વિદ્યા વિનય વિલાસ ॥ ભવિક૦ ॥ ૧૧ ॥
 જિમ જિમ યૌવન જાગતોરે, તિમ તિમ તનુ બહુ રોગ ॥ કોઠ
 થયો વળી તેહનેરે, વિસમા કરમના લોગ ॥ ભવિક૦ ॥ ૧૨ ॥
 આદરીએ આદર કરીરે, સૌમાઘ્ય પંચમી સાર ॥ સુખ સઘલાં
 સેહેજે મિલેરે, પામે જ્ઞાન અપાર ॥ ભવિક૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ દુહા ॥ તિલકપુર શેઠ વસે તિહાં, સિંહદાસ ગુણવંત ॥
 જૈનધરમ કરતા લહે, કંચનકોડિઅનંત ॥ ૧ ॥ કપુરતિલકા સુંદરી,
 ચાલે કુલ આચાર ॥ તેહની કુંજે અવતરી, ગુણમંજરી વરનાર
 ॥ ૨ ॥ મુગી થઈ તે બાલિકા, વચન વહે નહીં એક ॥ જિમ
 જિમ અતિ ઔપધ કરે, તિન તમ તનુ બહુ રોગ ॥ ૩ ॥ સો-
 લવરસ તેહને થયાં, પરણે નહિં કુમાર ॥ એહને કોઈ વંછે નહીં,
 સ્વજનાદિક પરિવાર ॥ ૪ ॥

૪૫

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ બન્યેરે કુંવરજીનો સેહરે ॥ એ દેશી ॥

એહવે આવી સમોસયા, શ્રી વિજયસેન સુરિંદરે ॥ સુંદર ॥
 જાની ગુરને વાંદવા, પુત્ર સહિત ભૂપ વૃંદરે ॥ સું ॥ ૧ ॥
 સદગુર દીએ દેશનારે, સાંભલો ચતુરસુખજીરે ॥ સુંદર ॥ જ્ઞાન
 ભણે ભવિ ભાવસું, જિમ લહો કોડી કલ્યાણરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૨ ॥
 સું ॥ સિંહદાસ સુત આપણો, આવીનમ્યે કર્જોડીરે ॥ સું ॥
 વિધિશું વાંદી દેશના, સાંભલવાના કોડરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૩ ॥
 સું ॥ જ્ઞાન આશાતના જે કરે, તે લહે દુખ અનેકરે ॥ સું ॥
 વાચા પણ નવિ ઉપજે, ખાલપરે વિવેકરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૪ ॥ સું ॥
 ॥ ઇહ ભવ પરભવ દુખ લહે, દુષ્ટ કુષ્ટાદિક રોગરે ॥ સું ॥
 પરભવ પુત્ર ન સંપજે, કલત્રાદિક વિયોગરે ॥ સું ॥ સં ॥
 ૫ ॥ સું ॥ સિંહદાસ પુછે હવે, નિજ બેટીની વાતરે ॥ સું ॥
 શે કરમે રોગ ઉપનો, તે કહો સકલ અવદાતરે ॥ સું ॥ સં ॥
 ૬ ॥ સું ॥ ગુર કહે શેઠજી સાંભલો, પુરવભવ વિસ્તંતરે
 ॥ સું ॥ ધાતકી ખંડ મધ્ય ભરતમાં, ખેટક નગર નિરખંતરે
 ॥ સું ॥ સં ॥ ૭ ॥ સું ॥ જિનદેવ વણિક વસે તિહાં, સુંદરી
 નામે નારરે ॥ સું ॥ પાંચ બેટા ગુણ આગલા, ચાર સુતા મ-
 નોહારરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૮ ॥ સું ॥ એક દિન ભણવા મુકીયા,
 હુશધરી મન માંહીરે ॥ સું ॥ અપલાઈ કરે ચોગુણી, ન ભણે
 હરખે ઉંચ્છાહિરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૯ ॥ સું ॥ શીખામણ પંડયો
 દીએ, આવી દુએ માતા પાસરે, ॥ સું ॥ કોપ કરી વલતુ કહે,
 બેઠા રહો ઘરવાસરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૦ ॥ સું ॥ ચુલામાંહિ
 નાખિયાં, પુસ્તકપાટી સોયરે ॥ સું ॥ રીસે ધમધમતી કહે,
 આખર મરશે સહુ કોયરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૧ ॥ સું ॥ કંથ

૪૬

કહે નારિ પ્રત્યે, કોણ દીએ કન્યાદાનરે ॥ સું ॥ મુરખ ગુણ
 યહેનહિ, ન લહે આદર માનરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૨ ॥ સું ॥
 બિહુ જણ માહિ બોલતાં, ક્રોધ વસ્યો વિકરાલરે ॥ સું ॥ જિ-
 નદેવે માર્યું મૂશલું, મરણ પામી તતકાલરે ॥ સું ॥ સં ॥
 ૧૩ ॥ સું ॥ તેહ મરી ગુણમંજરી, અવતરી તાહરે ગેહરે ॥ સું ॥
 ૧ ॥ જાતિ સમરણ ઉપનું, પ્રગટી પુન્યની રેલરે ॥ સું ॥ સં ॥
 ૧૪ ॥ સું ॥ સાચું સાચું સહુ કહે, જ્ઞાન ભણો ગુણ ખાણરે
 ॥ સું ॥ તપનો જો ઉદમ કરો, તો લહો કેવલ નાણરે ॥ સું ॥
 ૧ ॥ સં ॥ ૧૫ ॥

॥ દુહા ॥ પાંસઠ મહિના કીજીએ, માસ માસ ઉપવાસ ॥
 પોથી થાપો આગલે, સ્વસ્તિક પુરો ખાસ ॥ ૧ ॥ પાંચ પાંચ
 ફલ મુકીએ, પાંચ જાતિનાં ધાન ॥ પાંચ વાટી દીવો કરો, પાંચ
 દોઉપકવાન ॥ ૨ ॥ કુસુમ ભલાં આણી કરી, ધુપ પૂજા કરી
 સાર ॥ નમો નાણસ ગુણજી ગણો, ઉત્તર દિશિ દોય હજાર ॥ ૩ ॥
 સક્રિતકરે સાહમ્મી ટણી, શક્તિ તણે અનુસાર ॥ જનવર જુગતે
 પુજતાં, પામે મોક્ષદુવાર ॥ ૪ ॥ બાર ઉપવાસ ન કરીશકે, વરસ
 માંહિ દીન એક ॥ જાવ જીવ આરાહિયે, આણી પરમ વિવેક ॥ પા

॥ ઢાળ ॥ ૩ ॥ ચુડલે ચોવન જલ રહ્યો ॥ એ દેશી ॥

॥ રાયજન ॥ મુનીવર દીએ ધર્મદેશના, સુણીયે દેઈ કાન
 ॥ ૨૦ ॥ આલસ મુકી આદરો, અભુઆલો નિજજ્ઞાન ॥ ૨૦ ॥
 સું ॥ ૧ ॥ રાયપૂછે હરખેકરી, સાંભલો ગુરુ ગુણવંત ॥ રાયજન ॥
 વરદત્તે કર્મ કીશ્યાં કર્યાં, કોઠે અંગ ગલંત ॥ ૨૦ ॥ ૨ ॥
 અવિક જીવ હિત કારણે, ગુરુ કહે મધુરી વાણી ॥ ૨૦ ॥ પૂર-
 ચલવની વારતા, સાંભલો ચતુર સુબાણી ॥ રાયજન ॥ મું ॥

૪૭

૩ ॥ જંબુદ્વીપ ભરતક્ષેત્રમાં, શ્રીપુરનગર વિસાલ ॥ ૨૦ ॥ વસુ
 શેઠના સુત બે ભલા; વસુસાર વસુદેવ નિહાલ ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥
 વનરમતાં ગુરવાંદિયા, શ્રી મુનિ સુંદરસુરિ ॥ ૨૦ ॥ સાંભલતાં
 સંજમ લીયે, તપ કરે આનંદપુર ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥ સકલ કલા-
 શુભ આગલો, લઘુભાઈ અતિસાર ॥ ૨૦ ॥ વસુદેવને કીધો
 પાટવી, પંચસયાં સિરદાર ॥ ૨૦ ॥ ૬ ॥ પગ પગ પુછે તેહને,
 સૂત્ર અરથ નિરધાર ॥ ૨૦ ॥ પલક એક ઉંગે નહીં, તવ ચિંતે
 અણુગાર ॥ ૨૦ ॥ ૭ ॥ પાપ લાગ્યું મુજ કીહાંથકી, એવડો શો
 કંકે શોષ ॥ ૨૦ ॥ મૂઠ મૂરખ સસારમાં, કાયા કરે નિજ પોષ
 ૥ ૨૦ ॥ ૮ ॥ બાર દિવસ મૌને રહ્યો, પ્રગટ થયો તવ પાપ
 ॥ ૨૦ ॥ જેવાં કરમ જે કો કરે, તે લહે સઘલાં આપ ॥ ૨૦
 ॥ ૯ ॥ તુજ કુલે આવી અવતર્યો, દીપાળ્યો તુજ વંશ ॥ ૨૦
 ॥ વૃદ્ધભાઈ મરી ઉપન્યો, માન સરોવર હંસ ॥ ૨૦ ॥ ૧૦ ॥
 સચલ કથા સુણતાં લહ્યો, જાતિ સમરણ બાલ ॥ ૨૦ ॥ ધન ધન
 સ્થળી ગુર મિલ્યા, રોગ થયા આલભાલ ॥ ૨૦ ૧૧ ॥ વિધિ-
 સાધે પંચમી કરે, રાજદિક પરિવાર ॥ ૨૦ ॥ રોગગયા સવિ
 તોહના, જિમ જાંયે તડકે ઠાર ॥ ૨૦ ॥ ૧૨ ॥ સ્વયંવર મંડપ
 આંડીયો, પરણી એક હજાર ॥ ૨૦ ॥ હુરખ્યો વરદત્ત ઈમ કહે,
 જ્યેનધરમ જગ સાર ॥ ૨૦ ॥ અજિતસેન ચારિત્ર લીયો, સાચા
 શ્રી ગુર હાથ ॥ ૨૦ ॥ ૧૪ ॥ સુખ વિલસે સંસારના, વરતાવે
 નિજ આણુ ॥ ૨૦ ॥ પુત્ર જનમએ હવે થયો, ઉગ્યો અભિનવ
 આણુ ॥ ૨૦ ॥ ૧૫ ॥

૧૧ ॥ હુહા ॥ ગુણમંજરી સુંદર ભઈ, પરણી સા જિનચંદ ॥
 અચિત્ર સાધી નીરમલું, પામે વૈજયંતસુરિંદ ॥ વરદત્ત મનમાં

૪૮

ચિતવે, આપુ સુતને રાજ ॥ હવે હું સંજમ આદર, સાધુ આ-
તમ કાજ ॥ ૨ ॥ અશુભ ધ્યાન દુરે કરે, ધરતોં જનવર ધ્યાનાદ
કાલ ધરમ પામી ઉપન્યો, પુષ્કલાવતી વિજયપ્રધાન ॥ ૩ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૪ ॥ સહીયાં હે પીઉ આલીયો ॥ એ દેશી ॥

॥ સૌભાગ્ય પંચમી આદરે, જિમ પામે હો સુખ સઘલાં
વડવીરતો ॥ ચોથ લેતે શુદ્ધી પંચમી, વ્રત ધરવું હો લોંચે રાવું
ધીરતો ॥ સૌ. ॥ ૧ ॥ ત્રણ કાલ દેવ વાંદીએ, કીજે દીજે હો
શુરને બહુ માનતો ॥ પડિછમણાં દોય વારના, જિમ વાધે હો
ઉત્તમ શુણુ ગ્યાનતો ॥ સૌ. ॥ ૨ ॥ નયરી પુંડરીગીણી સોહતી,
વિરાજે હો અમરસેન ભુપાલતો ॥ તસ ધરણી શીલે સતીશુણુવતી
કુખેહો અવતરીયો બાલતો ॥ સૌ. ॥ ૩ ॥ સજ્જન સંતોષી
સામટાં, નામ થાપેહો સુરસેન અભિરામતો ॥ ચંદકલા જેમ વા-
ધતી, તેમ સાધેહો, વાધે નિજ નામતો ॥ સૌ. ॥ ૪ ॥ ચોવનવય
જાણી પિતા, સો કન્યા હો પરણાવી સારતો ॥ રાજ દેઈ નિજ
પુત્રને, અમરસેન પહોતોરો પર લોક મોજારતો ॥ સૌ. ॥ ૫ ॥
શ્રી સિમંધર આવ્યા સાંભલી, વાંદવાનેહો આવે તીહાં ભૂપ તો ॥
જ્ઞાન આરાધન દેશના, દેખાડે હો વરદત્ત સ્વરૂપ તો ॥ સૌ. ॥ ૬ ॥
સૂરસેન હવે વિનવે, પ્રભુ પ્રકાશે હો તે કુણુ વરદત્ત તો ॥ સકલ
વાત માંડી કહી, તપ માંડયો હો કીજે રંગ રત્તતો ॥ સૌ. ॥ ૭ ॥
જિનવર વાંદી આવીઆ, સંવેગે હો મુકે ધર ભારતો ॥ સિદ્ધંતણી
પરે આદરી, જિણે લહીએ હો ભવજલનો પાર તો ॥ સૌ. ॥ ૮ ॥
પંચમહાવ્રત આદર્યો, સહસ વરસે હો પામે કેવલજ્ઞાનતો ॥ અવિ-
ચલ સુખ એણે લક્ષ્યાં, ઈમ નિસુણિહો આરાધોજ્ઞાનતો ॥ સૌ. ॥ ૯ ॥
જંબુદ્રીપ માહે વલી, વિજય રમણી હો નગરી ચોસાલ તો ॥

૪૨

અમરસેન અમરાવતી, પુણ્ય પ્રગટયો હો, આન્વેષ્યે ખાલ તો ॥
 સૌં ॥ ૧૦ ॥ શુભમંજરી જીવ ઉપન્યો, રાજને હો હુઓ ઉછરંગ
 તો ॥ રાજકરે નિજ તાતનું, પ્રેમે પરણે હો કન્યા સુખ સંગ તો
 ॥ સૌં ॥ ૧૧ ॥ એક દીન મનમાં ચિંતવેં, હું તો સાધુ હો
 નિજ આતમ કાજ તો ॥ ચાર સહસ્ત્ર ખેટા થયા, પાટ આપેહો
 નિજસુત શિરતાજ તો ॥ સૌં ॥ ૧૨ ॥ સિંહતણી પરે નોકલે,
 લાખ પૂરવ હો સંયમ શીરતાજતો ॥ તપ તપે અતિ આકરા,
 કેવલ પામી હો લહે શિવરાજતો ॥ સૌં ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ ખળનાની ॥

તપ ઉજવણું એણી પરે સુણીએ, વિત સારૂ ધન ખરવોજી ॥
 પાંચમ દિન પામી કીજીએ, જ્ઞાનાદિકને આચરોજી ॥ પાંચ પ્રતી
 સિક્કાંતની સારી, પાકાં પાંચ રૂમાલજી ॥ ખડીયો લેખણ પાટી
 પોથી, ઠવણી કવલી ઘો લાલજી ॥ ૧ ॥ સનાત મહોત્સવ વિધિશું
 કીને, રાતીજગે ગીત ગાયોજી ॥ ચૈત્યાદિકની પૂજા કરતાં, જન-
 વરના શુભગાયોજી ॥ શુભમંજરી વરદત્ત તણીપરે, કીને ત્રિકરણ
 શુદ્ધજી ॥ એ વિધ કરતાં થોડે કાલે, લહીએ સઘળી સિદ્ધજી
 ॥ ૨ ॥ વાસકુંખી ધુપ ધાણ વલિ કીજીયે, ઝરમર પાંચ મંગા-
 વોજી ॥ શુરને વાંદી પુરતકને પુજી, સામી સામીજી નોતરાવોજી
 ॥ શુરને તેડી બે કરજોડી, આદરસું વોહોરાવોજી ॥ પારણું કીને
 લાહો લીને, પાંચમ તપ ઉજવાવોજી ॥ ૩ ॥ નેમિ જિજ્ઞેસર
 અતિ અલવેસર, કેશર વર સમ કાયાજી એ ઉપદેશ સુણીને
 સમજ્યા, જ્ઞાન લોચન દેખાયાજી ॥ વરદત્ત ગણધર આગે કહીએ
 લહીએ ભવિજન પ્રાણીજી ॥ સૌભાગ્ય પંચમી તપ આરાધો,
 નિસુણી જનવર વાણીજી ॥ ૪ ॥ દેહ નિરોગ સોભાગી થાઓ,

૪

૫૦

પાઓ રંગરસાલણ ॥ મુરખપણું દૂરે છાંડો, માંડો જ્ઞાન વિશા-
લણ ॥ સૌભાગ્ય પંચમી જે નર કરશે, તે વરશે મંગલ મા-
લણ ॥ ગજરથ છોડો સુંદર મંદિર, મણિમય ઝાક ઝમાલણ ॥
૫ ॥ સંવત સત્તર અઠાવન માંહિ, સિદ્ધપુર રહી ચોમાસુણ ॥
કાર્તિક શુદ્ધ પાંચમ દીને ગાયો, સફલ ફલી મુજ આસુણ ॥ ત-
પગચ્છ નાયક દિનકર સરીખા, શ્રીવિજયપ્રભ સુરિંદાણ ॥ શ્રીવિ-
જયરત્ન સુરીશ્વર રાજે, પ્રણમે પરમાનંદાણ ॥ ૬ ॥ કલશ ॥ ઇમ
નેમિ જિનવર સચલ સુખકર, ઉપદિશે ભવિ હિત કરો ॥ તપ-
ગચ્છ નાયક શિવસુખદાયક, લાયક માંહી પુરંદરો ॥ શ્રી લાલકુશલ
વિપુલ સુખકર, વીર કુશલ પંડિત વરો ॥ સૌભાગ્ય કુશલ સુગુર
સેવક, કેશવ કુશલ જયકરો ॥ ઇતિશ્રી સૌભાગ્યપંચમી સ્તવન
સંપૂર્ણમ્ ॥

આઠમનું સ્તવન.

ઢોહા ॥ પંચ તીરથ પ્રણમું સદા, સમરી શારદ માય ॥
અષ્ટમી સ્તવન હરખે રચું, સુગુર ચરણ પસાય ॥ ૧ ॥

॥ લાલ ॥ ૧ ॥ હાંરે લાલા જંબુદ્વીપના ભરતમાં, મગધ
દેશ મહંતરે ॥ લાં ॥ અષ્ટમી તીથી મનોહર ॥ હાંરે લાલા ॥
ચેલણા રાણી સુંદરી, શિયલવતી સીરદારે ॥ લાં ॥ શ્રેણીક
સુત બુધ છાજતા, નામે અભય કુમારે ॥ લાં ॥ અ ॥ ૨ ॥
હાં વર્ગણા આઠ મીટે એહથી ॥ એહ સાધે સુખ નિધાનરે ॥
લાલા ॥ અષ્ટ મદ બાજે વજ્ર છે, પ્રગટે સમક્ષિત નિધાનરે ॥ લાં
॥ અં ॥ ૩ ॥ હાં અષ્ટ ભય નાસે એહથી, બુદ્ધિ તણો
હાંડારે ॥ લાલા ॥ અષ્ટ પ્રવચન જે સંપને, ચારિત્ર તણો આ-

૫૨

જનમ સુપાર્થ વ્યવન છેરે, સુવિધિ નેમિ જનમ કલ્યાણુ ॥ અં ॥
 ૩ ॥ મુનિસુવ્રત જનમ અતિગુણુ નિધિરે, નમી શીવપદ લીચું
 સાર ॥ પાર્શ્વનાથ નિર્વાણુ મનોહરેરે, એ તિથિ પરમ આધાર
 ॥ અં ॥ ૪ ॥ ગૌતમ ગણધર મહિમા સાંભલીરે, અષ્ટમી તિથિ
 પરિભાણુ ॥ મંગલ આઠતણી ગુણુ માલિકારે, તસધેર શીવ કમલા
 પરધાન ॥ અં ॥ ૫ ॥

॥ દાસ ॥ ૪ ॥ આવશ્યક નિર્ચુક્રિતએ ભાસે, મહાનિશિથી
 સૂત્રેરે ॥ ઋષભ વંશ ધુર વીરજી આરાધે, શીવસુખ પામે પવી-
 ત્રરે ॥ શ્રી જિનરાજ જગત ઉપગારી ॥ એ આંકણી ॥ એ તિથી
 મહિમા વીરજી પ્રકાશે, લવિક જીવને ભાસેરે, શાસન તાં અવિ-
 ચલ રાજે, દિનદિન દોલત વાધેરે ॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥ ત્રિસલારે નંદન
 દોષ નિકંદન, કર્મ શત્રુને જિત્યારે ॥ તીર્થકર માહંત મનોહર, દોષ
 અદારને વરજ્યારે ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ મન મધુકર જિનપદ પંકજ
 લીને, હરણી નીરણી પ્રભુધ્યાઉરે ॥ શિવકમલા સુખ દીયો પ્ર-
 ભુજી, કર્ણાનંદ પદ પાવુંરે ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥ વૃક્ષ અશોક સુર
 કુસુમની વૃષ્ટિ, ચમર છત્ર વિરાજેરે ॥ આસન ભામંડલ જિનદીપે,
 દુંદુભી અંબર ગાજેરે ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥ ખંભાત બંદર અતિય
 મનોહર, જનપ્રાસાદ ઘણા સોહિએરે ॥ ખિંબ સંખ્યાનો પારન
 લેવું, દર્શન કરી મન મોહિએરે ॥ શ્રીં ॥ ૬ ॥ સંવત અઢાણ
 ઝોગણ્યાલિસ વર્ષે, આશ્વિન માસે ઉદારોરે, શુકલપક્ષ પંચમી
 શુક્રવારે, સ્તવન રચ્યું છે ત્યારેરે ॥ શ્રીં ॥ ૭ ॥ પંડિત દેવ સો-
 ભાગી બુદ્ધિ લાવણ્ય, રતન સોભાગી તેણે નામરે ॥ બુદ્ધિ લાવણ્ય
 લીયો સુખ સંપુરણ, શ્રી સંધને કોડ કલ્યાણુરે ॥ શ્રીં ॥ ૮ ॥

૫૩

અથ અષ્ટમી સ્તવન.

॥ હાહા ॥ જય હંસાસણી શારદા, વરદાતા ગુણવંત ॥ માતા
મુજ કર્ણા કરી, મહિયલ કરો મહંત ॥ ૧ ॥ સોલ કલા પૂરણ
શશિ, નિર્જિત એણે મુખેણ ॥ ગજગતિ ચાલે ચાવતી, ધારતી
ગુણવર શ્રેણ ॥ ૨ ॥ કવિ ઘટના નવનવિકરે, કેવલ આણી ખંત ॥
માતા તુજ સુપસાઉલે, પ્રગટે ગુણ બહુબાંત ॥ ૩ ॥ માતા કરે
તુજ સાન્નિધે, અષ્ટમી સ્તવન ઉદાર ॥ શત મુખે જીલે ડો સ્તવે,
તુજ ગુણ નાવે પાર ॥ ૪ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ નવમા નેમિ જિણંદને ॥ એ દેશી ॥

અષ્ટમી તિથિ ભવિ આચરો, ધિરકરી મન વચ કાચારે ॥
ધ્યાન ધરમનું ધ્યાઇએ, ટાળીએ દુષ્ટ અપાયરે ॥ આં ॥ ૧ ॥
પોસહ પણ ધરીએ સહી, સમતા ગુણ આદરીયેરે ॥ રાજ્યકથાદિકે
વરજીએ, ગુણીજન ગુણ આચરીએરે ॥ અં ॥ ૨ ॥ ષટ લેશ્યા-
માંહે કહી, આઘ ત્રિહુ અપ્રશસ્તરે ॥ વરજો સજ્જન દૂર એ,
ધરો ત્રિહુ અંત પ્રશસ્તરે ॥ અં ॥ ૩ ॥ શક્ય ત્રિહુ દુરે તજો
વરજો કુમતિ કુનારીરે ॥ સદ્ગતિ કેરી નિવારીકા, દુર્ગતિ કેરી
એ બારીરે ॥ આં ॥ ૪ ॥ રમીએ સુમતિ નારીસું, કરીએ દાન
સહાયરે ॥ મૈત્રી પ્રમોદ કર્ણાદિક, ધરીએ દિલ સુખદાયરે
॥ ૫ ॥ વાચના પૃચ્છના તિમ વલી, અનુપ્રેક્ષા ધર્મ સંગરે ॥
પરાવર્તના પંચ લેદ એ, કરીએ ધરી મનરંગરે ॥ અં ॥ ૬ ॥
જ્ઞાનાવરણીય દર્શના, વરણી વેદનીય તેમરે ॥ મોહ આયુ નામ
ગોત્રએ, આઠમું અંતરાયરે ॥ આં ॥ ૭ ॥ એ અષ્ટ કર્મ વિ-
નાશિની, અષ્ટમી તિથિ જિન ભાખીરે ॥ આરાધનાદિક એ ક્રિયા,
માનવ ગતિ એક સાખીરે ॥ અં ॥ ૮ ॥

૫૪

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ સુનિવર આર્યસુહસ્તીરે ॥ એ દેશી ॥

બાસઠ માર્ગણા દ્વારે પ્રભુજીએ કહ્યાં, સુંદર સુલલિત વય-
જીથીએ ॥ તેહમાં દશ દ્વારે મોક્ષ જિનેશ્વરે કહિયા, અવરમાં
નવિ લક્ષ્યાં એ ॥ ૧ ॥ તિણુ કારણુ દિવ્ય મોક્ષરે, કારણુ સુખ
તણા, પામે માનવ ભવથકી એ ॥ દુલહો દશ દષાંતરે, લહિય
મનુજ ભવ, હારો મત વિષય થકી એ ॥ ૨ ॥ પંચ ભરત મ-
ભરરે, પંચ ઐરવત, પંચ મહાવિદેહમાં એ ॥ પંચર કર્મભૂમિ
રે, નાણી જિનવરે, ધર્મે કહ્યાં નહિ અન્યમાં એ ॥ ૩ ॥ કોધ
માનને માયારે, લોભ તિમ વલી, એ ચારે દુખદાયીયા એ ॥
અપ્રત્યાખ્યાનાદિકરે, કરતાં લેહ એ, સોલ હોએ તને ભાઈઆએ
॥ ૪ ॥ થોડાપણુ એકપાયરે, ક્રીધાં દુખ દીએ, મિત્રાનંદ તણી
પરે એ ॥ તે માટે તને દુરરે, હૃદયથકી વલી, જેમ અનુકમે
શિવ સુખ વરો એ ॥ ૫ ॥ અષ્ટમી તિથિ આરાધેરે, અષ્ટ પ્રવ-
ચન, માતા આરાધક કહુ એ ॥ અનુકમે લાહે નિર્વાણુરે, એ તિથિ
આરાધે, સુક્રિત રમણી, સન્મુખ જીવે એ ॥ ૬ ॥ અલય દાન
સુપાત્રરે, અષ્ટમી પર્વણી, દિને અઢલક ચિત્તશું એ ॥ પામે બ-
હુલી ઋદ્ધિરે, પરમ પ્રમોદશું, લીજે લાહે વિત્તશું એ ॥ ૭ ॥

॥ કલશ ॥ શ્રી પાર્શ્વજિન પસાય ઇણિપરે, સંવત સતર
અઢાર એ ॥ વૈશાખ સુદી વર અષ્ટમી દિન, કુમતિ દિનપતિ વાર
એ ॥ શ્રી શુભવિજય ઉવઝાય જયકર, શિષ્ય ગંગવિજય તણો ॥
નય શિષ્ય પલણુ ભક્તિ રાગે, લહ્યો આનંદ અતિ ધણો ॥ ૧ ॥
કૃતિ શ્રી અષ્ટમી સ્તવનમ્ ॥

૫૫

॥ મૌન એકાદશી સ્તવનમ્ ॥ ઢાલ. ૧ ॥

॥ વૈરાગી થયો ॥ એ દેશી ॥

પ્રભુમી પુછે વીરનેરે, શ્રી ગોયમ ગણરાય ।
 મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશીરે, તપથી શું ફલ થાયરે ॥
 જિનવર ઉપદિશે, તિહાં સાંભલે સહુ સમુદાયરે ॥ જિન૦ ॥૧॥
 વીર કહે ગોયમ સુણોરે, હરિ આગલ કહ્યો નેમ,
 તેમ તુમ આગલ હું કરુંરે, સાંભલો મનધરી પ્રેમરે ॥ જિ૦ ॥૨॥
 દારિકા નયરી સમોસયારે, એકદિન નેમિ જિણુંદ ॥
 કૃષ્ણ આવ્યા તિહાં વાંદવારે, પુછે પ્રશ્ન નરિંદરે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
 વર્ષ દિવસનાં દિન મિલીરે, તિનસો સાઠ કહુંત ॥
 તેહમાં દિન કુણુ એહવોરે, તપથી બહુ ફલ હુંતરે ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશીરે, વર્ણવી શ્રી જગનાથ ॥
 દોઢસો કલ્યાણુક થયારે, જિનનાં એકણુ સાચરે ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥
 શ્રી અરજિન દીક્ષા ગ્રહીરે, “નમિ” ને કેવલ નાણુ,
 જન્મદીક્ષા કેવલ લક્ષારે, શ્રીમદ્ધિ જગભાણુરે ॥ જિ૦ ॥ ૬ ॥
 વર્તમાન ચોવિશીનારે, ભરતે પંચ કલ્યાણુ ॥
 એ પાંચ ભરતે થઇરે, પંચાધિક વીશ બાણુરે ॥ જિ૦ ॥ ૭ ॥
 પાંચે ઐરવતે મિલીરે, કલ્યાણુક પંચ પંચ ॥
 દશ ક્ષેત્ર સહુ એ મિલીરે, પચાસ કલ્યાણુક સંચરે ॥ જિ૦ ॥ ૮ ॥
 અતીત અનાગત કાળનાંરે, વર્તમાનના વલી જેહુ ॥
 દોઢસો કલ્યાણુક કહ્યારે, ઉત્તમ ઈણુદિન એહરે ॥ જિ૦ ॥ ૯ ॥
 જે એકાદશી તપ કરેરે, વિધિ પૂર્વક ગુણુ ગેહુ ॥
 દોઢસો ઉપવાસો તણુરે, ફલ લહે ભવિયણુ તેહરે ॥ જિ૦ ॥ ૧૦ ॥

૫૬

॥ ઘોડી તો આવી તારા દેશમાં માફલ ॥ એ દેશી ॥ ઢાલ ॥ રાત
 હવે એકાદશી તપ તણે માધવલ, વિધિ કહું નિર્મલ
 બુદ્ધિ હો ગુણરાગી નરેશ્વર સાંભલો જલદલ
 દેવ જુહારો દેહરે ॥ માળા ગુરૂવંદો ભાવ વિશુદ્ધિ હો ॥ ગુળા ૧ ॥
 અહોરતો પોસહ કરી ॥ માળા ગુરૂ મુખે કરો પચ્ચખ્યાણહો ॥ ગુળા
 દેવ વંદો ત્રણ ટંકના ॥ માળા સાંભલો સદગુરૂ વાણીહો ॥ ગુળ ૨ ॥
 દોઢસો કલ્યાણક તો ॥ માળા ગુણનો ગુણે એક મનેહો ॥ ગુળા
 ભણણ ગુણણ કિરીયા વિના ॥ માળા નવિ જોડે અન્ય વચનહો ॥ ગુળા
 મૌન ગ્રહો નિશીદિવસનો ॥ માળા રાખો શુભ પરિણામહો ॥ ગુળા
 મૌન એકાદશી તે ભણી ॥ માળા નિરૂપમ એવું નામહો ॥ ગુળા ૪ ॥
 પ્રથમ દિને એકાસણું ॥ માળા ॥ પારણે એહિજ રીત હો ॥ ગુળા
 આરવર્ષ તપ ઇમ કરે ॥ માળા શુદ્ધ ધર્મશું પ્રીત હો ॥ ગુળા ૫ ॥
 અંગ અગ્યારે તે ભણે ॥ માળા પડિમા તપ અગ્યાર હો ॥ ગુળ ૬ ॥
 પ્રતિમાસે ઉપવાસનો ॥ માળા તપ કરે નિરૂપમ વાર હો ॥ ગુળા ૬ ॥
 સુવતશેઠ તણી પરે ॥ માળા મન રાખે સ્થિરતા જોગ હો ॥ ગુળા
 તો એકાદશી દશમે ભવે ॥ માળા લહે શિવવધુ સંજોગહો ॥ ગુળા ૭ ॥

— ◆ —

॥ દેશી લલનાની ॥ ઢાલ. ॥ ૩ ॥

હવે ઉજમણું તપ તણું, એકાદશી દિનસાર લલના,
 દિન ઇગ્યારે દેહરે, સ્નાત્ર પૂજા અધિકાર લલના ॥
 ભગવંત ભાખે હરિભાણી ॥ ૧ ॥
 ઢાણું ઢાવિયે દેહરે, ધાન્ય ઇગ્યાર પ્રકાર ॥ લળ ॥
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ સુખડી, નવ નવી ભાત ઇગ્યાર લળ ॥ લળ ૨ ॥
 કેસર સુખડ ધોતીયા, કાંચન કલશ શુંગાર લળ ॥

૫૭

શ્રુપ ધાણાને વાટકી, અંગલૂહણુ ધન સાર ॥ લ૦ લ૦ ॥ ૩ ॥
 અંગ ઇચ્છારે લિખાવીયે, પુઠાને રૂમાલ ॥ લ૦ ॥
 આખી દોરા દાબડી, લેખણુ કાંખી નિહાલ ॥ લ૦ ॥ લ૦ ॥ ૪ ॥
 બીલમલ ચન્દુઆ ભલા, ઠવણી સ્થાપના કાજ ॥ લ૦ ॥
 પાટી જપમાલા ભલી, વાસના વટુઆ સાજ ॥ લ૦ ॥ લ૦ ॥ ૫ ॥
 મીજણાને વળી પૂજણા, કવલી કોથળી તામ ॥ લ૦ ॥
 રેશમની પાટી રૂચડી, મુહપતી જયણા કામ ॥ લ૦ લ૦ ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનના ઉપગરણુ ભલા, ઇચ્છાર ઇચ્છાર માન ॥ લ૦ ॥
 સાધર્મિક ઇચ્છારને, પોષીજે પકવાન ॥ ॥ લ૦ ॥ લ૦ ॥ ૭ ॥
 તે સાંભલી હરિ હરખીયા, આદરે વ્રત પરચખાણુ ॥ લ૦ ॥
 તિથિ એકાદશી તપ કરે, બાર વર્ષ ગુણુ ખાણુ ॥ લ૦ લ૦ ॥ ૮ ॥
 તીર્થંકર પદ તિણુ થકી, ગોત્ર નિકાચિત કીધ ॥ લ૦ ॥
 અમમ નામે જિન બારમા, હોસી તપ ફલ સીધ ॥ લ૦ ॥ લ૦ ॥ ૯ ॥
 કણુ વિધિ શ્રીવીરે કહ્યો, એ અધિકાર અશેષ ॥ લ૦ ॥
 રોહ ભણી તપ તુમે આદરે, લેશો સુખ સુવિશેષ ॥ લ૦ ॥ લ૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશા શ્રીવીરજિનવર સચલ સુખકર વરણુવી એકાદશી,
 તે સુણીય વાણી ભવિક પ્રાણી તપ કરણુ મન ઉલ્લસી ॥ જશવંત
 સાગર સુગુણુ આગર શિષ્ય જિનેન્દ્રસાગરે, એકાદશી યહ સ્તવન
 કીધો, સુણીય ભવિયણુ આદરે ॥ ૧ ॥

અથ એકાદશીનું સ્તવન.

॥ એપાઈની દેશી ॥

॥ સમવસરણુ બેઠા ભગવંત, ધર્મ પ્રકાશે શ્રીઅરિહંત ॥
 આરે પરબદા બેઠી રૂડી, માગસર સુદી અગીયારસ વડી ॥ ૧ ॥

૫૮

મહિનાથનાં ત્રીન કલ્યાણક, જન્મ દીક્ષાને કેવલજ્ઞાન ॥ અર દીક્ષા
લીધી રૂડી ॥ માગસર સુદી અગીયારસ વડી ॥ ૨ ॥ નમીને ઉપ-
ન્યુ કેવલ જ્ઞાન, પાંચ કલ્યાણક અતિ પ્રધાન ॥ એ તિથિની
મહિમા વડી, ॥ માં ॥ ૩ ॥ પાંચ ભરત ઐરવત ઇમહીજ,
પાંચ કલ્યાણક હુવે તિમહીજ ॥ પચાસની સંખ્યા પરગડી, ॥
માં ॥ ૪ ॥ અતીત અનાગત ગણતા એમ, દોઢસો કલ્યાણક
થાય તેમ ॥ કુણ તિથિ છે એ તિથિ જેવડી ॥ માં ॥ ૫ ॥ અનંત
ચૌવિશી ઇણ પરે ગણો, લાભ અનંત ઉપવાસ તણો, એ તિથિ
સહુશીર એ ખડી, ॥ માં ॥ ૬ ॥ મૌન પછે રદ્યા શ્રીમહિનાથ,
એક દિવસ સંયમ વ્રત સાથ ॥ મૌન તણી પરે વ્રત ઇમ વડી ॥
માં ॥ ૭ ॥ આઠ પોહોરી પોસો લીજીયે, ચૌવિહાર વિધિશું
કીજીએ ॥ પણ પ્રમાદ ન કીજે ઘડી ॥ માં ॥ ૮ ॥ વર્ષ ઇચ્છા
કીજે ઉપવાસ, જવજીવ પણ અધિક ઉદ્વાસ ॥ એ તિથિ મોક્ષ
તણો પાવડી, ॥ માં ॥ ૯ ॥ ઉજમણું કીજે શ્રીકાર, જ્ઞાનનાં
ઉપગરણ ઇચ્છાર ઇચ્છાર ॥ કરો કાઉસગ્ગ ગુર પાચે પડી ॥ માં ॥
૧૦ ॥ દેહેરે સ્નાત્ર કીજે વલી, પોથી પુજે જે મન રળી ॥ મુકિત
પુરી કીજે હુંકડી ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ મૌન અગીયારસ મોટું પર્વ,
આરાધ્યાં સુખ લહીએ સર્વ ॥ વ્રત પરચખાણુ કરો આખડી ॥
માં ॥ ૧૨ ॥ જેસલ સોલ ઇકયાસી સમે, કીધું સ્તવન સહુ
મનગમે ॥ સમય સુંદર કહે દાહડી ॥ માં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી વીશ સ્થાનકનું સ્તવન.

॥ હારે મારે પ્રણમું સરસ્વતી માગું વચન વિલાસને, વીશદે
લપ સ્થાનક મહિમા ગાઇશુંદે લોલ ॥ હારે મારે પ્રથમ અરિહંત

૫૯

૫૬ લોગસ્સ ચોવીસજો, બીજેરે સિદ્ધ સ્થાનક પત્તર ભાવશુરે લોલ
 ॥૧॥ હાંં ત્રીજે પવયણુસું ગણુશો લોગસ્સ સાતજો, ચઉથેરે આ-
 ચારિયાણું છત્રીસનો સહીરે લોલ ॥હાંં॥ ચેરાણું ૫૬ પંચમે દસ
 ઉદારજો, છઠ્ઠેરે ઉવળાયાણું પચવીસનો સહીરે લોલ ॥૨ ॥ હાંં॥
 સાતમે નમોલોએ સંવસાહુ સત્તાવીસજો, આઠમે નમો નાણુસ્સ
 પંચે ભાવશુરે લોલ ॥ હાંં નવમે દરિસણુ સડસઠ મનને ઉદારજો,
 દશમે નમો વિણુયસ્સ દસ વખાણુએરે લોલ ॥ ૩ ॥ હાંં ॥
 અગીઆરમે નમો ચારિત્તસ્સ લોગસ્સ સત્તરજો; બારમે નમો બંધસ્સ
 નવગુણે સહીરે લોં ॥ હાંં॥ કીરિયાણું ૫૬ તેરમે વહી પચવીસજો,
 અઉદમે નમો તવસ્સ બાર ગુણે સહીરે લોં ॥૪॥ હાંં પંદરમે
 નમો ગોયમસ્સ અઠ્ઠાવીસજો, નમો જિણાય ચઉવીસ ગણુશું સોલ-
 મેરે લોં ॥ સત્તરમે નમો ચારિત્ત લોગસ્સ સિતેર જો, નાણુ-
 સ્સનો ૫૬ ગણુશું એકાવન અઠારમેરે ॥ લોં ॥ ૫ ॥ હાંં ઓગ-
 ણીસમે નમો સુઅસ્સ પીસ્તાલીસજો, વીસમે નમો તિત્થસ્સ
 વીસ ભાવસુંરે લોં ॥ હાંં તપનો મહિમા ચારસેં ઉપર વીસજો,
 ષટ્ઠાસે એક ઓલી પૂરી કીજીએરે લોં ॥ ૬ ॥ તાંં તપ કરતાં
 વળી ગણીયે દોયહજાર જો, નવકારવાલી વીસે સ્થાનક ભાવસુંરે
 લોં ॥ હાંં પ્રભાવના સંઘ સ્વામી વચ્છવ સારજો, ઉજમણું
 વિધિ કીજીએ વિનય લીજીયેરે લોં ॥ ૭ ॥ તપનો મહિમા
 કહ્યો શ્રી વીર જિનરાયજો, વિસ્તારે ઇમ સંબંધ ગોયમ સ્વામિનેરે
 લોં ॥ હાંં તપ કરતાં વહી તીર્થંકર ૫૬ હોયજો, દેવગુરૂ ઇમ
 કાંતિ સ્તવન સોહામણોરે લોં ॥ ૮ ॥ ઇતિશ્રી વીસ સ્થાનક
 સ્તવન સંપૂર્ણમ્ ॥

૬૦

શ્રી અઢીદ્વીપ વીસજિનસ્તવન.

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ ધાતકી ખંડના ભરતમાં ॥ એ દેશી ॥

વંદુ મનશુદ્ધ વિહરમાન જીણેસર વીસ, દ્વીપ અઢીમે વિચરે
જયવંતા જગદીશ ॥ કેવલ જ્ઞાનને ધારે તારે કરી ઉપગાર, કિણ
કિણ કામે કુણ કુણ જિણ કહીશું સુવિચાર ॥ ૧ ॥ પેતાલીસ
લખ જોયણ માનુષ ક્ષેત્ર પ્રમાણ, વલીયાકારે અર્ધપુષ્કર સીમાં
જાણ ॥ દોય સમુદ્રે સોઢે દ્વીપ અઢાઇ સાર, તીણમે પંનરે કર્મ-
ભૂમિનો કહું અધિકાર ॥ ૨ ॥ પહિલો જંબુદ્વીપ સમે વચ
ચાલ આકાર, લાંબો પહોલો એક લખ જોયણને વિસ્તાર ॥ મોટો
તેહને મધ્ય સુદર્શન નામે મેર, તિણથી દિશિ વિદિશાની ગીણતી
ચારે ફેર ॥ ૩ ॥ મેરૂથકી દક્ષિણ દિશિ એહ ભરત શુભક્ષેત્ર,
પાંચસે છવીસ જોયણ છકલા તેહનો વેત્ર ॥ ઉત્તર ખંડમાં એહવો
એરવત ક્ષેત્ર કહાય, ઇણ ગિહુ કર્મ ભૂમિ આરા છયે ફિરતા જાય
॥ ૪ ॥ તેત્રીસ સહસ છસય ચોરાસી જોયણ જાણ, ચ્યાર કલાએ
મહાવિદેહ વિષ્કંભ વખાણ ॥ ભરતથી બમણો એક એક વિજય
તણો પરિમાણ, એહવી વિજય ખત્રીસ, વિરાજે જેહનો ઠાણ ॥
૫ ॥ મેરૂ વિચે કરે પૂરવ પશ્ચિમ દોય વિભાગ, સોલે સોલે વિ-
જય તિહાં વિચરે વિતરાગ ॥ શાસ્વતે ચોથે આરે તારે શ્રી અ-
રિહંત, એ હવે મહાવિદેહ કર્મ ભૂમિ ત્રીજી તંત ॥ ૬ ॥ પૂર્વ-
વિદેહ વિજય પુષ્કલાવતી આઠમી ઠામ, પુંડરીકણી નગરી તિહાં
સીમંધર સ્વામી ॥ વપ્ર વિજય પચીસમી વિજયપુરનો નામ, પશ્ચિમ
વિદેહ બીજા યુગમંધર કીજે પ્રણામ ॥ ૭ ॥ તિમહીજ નવમી
વચ્છવિજય વળી પૂર્વવિદેહ ॥ નયર સુસીમાં તીજે બાહુ નમું
શરી નેહ ॥ નલીનાવર્ત ચોવીશમી પશ્ચિમવિદેહ વખાણ, વીત-

૬૧

શોક નગરી તીહાં, ચોથો સુખાહુ સુખાણુ ॥ ૮ ॥ એ ચ્યારેહી
જિનવર જંબુદ્વીપ મઝાર, મહાવિદેહ સુદર્શન મેરૂ તણે પ્રકાર ॥
એવો જંબુદ્વીપ મહાગઢ જેમ ગિરીદ, ખાઈરૂપે દોઈ લખ જોયણુ
લવણસમુદ્ર ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ દ્વીપે બીજો દ્વીપ એ ધન્ય, ધન્ય ધાતકી
ખંડ, પહોલો ચિહ્નુ લખજોયણુ મંડલરૂપે મંડ ॥ ૧૦ ॥ પૂર્વ
પશ્ચિમ ધાતકી, ખંડ ગણીજે દોય ॥ વિજયમેરૂ પૂર્વ દિશે, પ-
શ્ચિમ અચલમેરૂ જોય ॥ દી૦ ॥ ૧૧ ॥ દોય ભરત દોય એરવત,
દોયવલી મહાવિદેહ ॥ કર્મભૂમિ છે ષટ જિહાં, ઉણુહીજ નામે
એહ ॥ દી૦ ॥ ૧૨ ॥ એક એક મેરૂને આશરે, કર્મ ભૂમિ
તિન તિન ॥ નિજ નિજ મેરૂથી માંડીને, લેખો ચિહ્નુ દિશ લીન
॥ દી૦ ॥ ૧૩ ॥ શ્રીસુખત જિન પાંચમા, છઠ્ઠા સ્વયંપ્રભ ઈશ ॥
ઋષલાનન જિન સાતમા, સમરીજે નીશ દિશ ॥ દી૦ ॥ ૧૪ ॥
અનંતવીર્ય જિન આઠમા, એ ચ્યારે જિન રાય ॥ પૂર્વ ધાતકી
ખંડમે, મહાવિદેહ રહાય ॥ દી૦ ॥ ૧૫ ॥ પહોલા ચિહ્નુ જિન-
નીપરે, વીજયનગર દિસ ઠાણુ ॥ તીણુહીજ નામે અનુકંમે, વિજય
મેરૂ અહીં નાણુ ॥ દી૦ ॥ ૧૬ ॥ નવમા સુરપ્રભુ નમુ, દશમા
દેવ વિશલ ॥ ઈમ વજ્રધર અગીયારમા, ત્રિકરણ પ્રણમ ત્રિકાલ
॥ દી૦ ॥ ૧૭ ॥ બારમા ચંદ્રનન જીન, પશ્ચિમ ધાતકીમાંહિ ॥
વિચરે ચ્યારે જીનવરા, અચલ મેરૂ ઉચ્છાહ ॥ દી૦ ॥ ૧૮ ॥
એહવો ધાતકી ખંડ એ, પ્રદક્ષિણા પ્રકાર ॥ અઠલખ જોયણુવી
સ્તારે, સમુદ્ર કાલોદધિ સાર ॥ દી૦ ॥ ૧૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ કાલોદધિને પેલે પારે, વીંટયો ચુડી જેમ

૬૨

વિચારે ॥ સોલે લાખ જોયણુ વિસ્તારે, દ્વીપ પુષ્કરવર અતિ સુ-
ખકારે ॥ પુષ્કર દ્વીપ તીજે, તેહને આગે વગે ॥ દ્વીપ પડયો
પર્વત માનુષ્યોત્તર, મનુષ્યક્ષેત્ર તિહાંલગે ॥ તિણુ આધ કરી
અઠલાખ જોયણુ, અર્ધ પુષ્કર એમએ ॥ તીહાં કર્મભૂમિ છએ
કહીજે, ધાતકીખંડ જેમ એ ॥ ૨૦ ॥ આધે પુષ્કરને પૂર્વ દિશે,
મંદિર નામે મેરૂ તિહાં વસે ॥ પાંચમ વિઙ્ગુમાલી મેરૂએ ઇહાં
કીણુકામે ઇતરો ફેર એ ॥ ફેરએ ઇતરો ઇહાં નામે અવરકામે કો
નહીં. એક એક મેરે તીન તીને કર્મ ભૂમિ તિહાં કહી ॥ તિમ
ભરત ઐરવત વિદેહે, નામ સિરળેહે ॥ તપ તીણહીજ નામે વિઙ્ગ
સગલી શાશ્વતા ધર્મક્ષેત્રએ ॥ ૨૧ ॥ ધાતકી ખંડે તિમ પુષ્કર
સહી ઇણુ ક્ષેત્રનો નામ કહ્યો નહીં ॥ દુગણુ દુગણી અતિ વિસ્તાર
એ, શાસ્ત્ર થકી લેજો સુવિચાર એ ॥ સુવિચાર દાખી તેહ સઘલો
નગર તિમહીજ મન ગમે, પૂર્વ પાશ્ચિમ જેહ જિણુદિશ, તેહ તિ-
મહીજ અનુકમે ॥ શ્રીચંદ્રબાહુ ભુજંગ ઇસર નેમ ચાર તીર્થકરા
પૂર્વ પુષ્કર અર્ધમાંહે સર્વ જીવ સુખંકરા ॥ ૨૨ ॥ વૈરસેન વંદુ
જિન સત્તરમા, શ્રી મહાભદ્ર અઠારમા નિત નમો ॥ દેવજસા ઓ-
ગણીસમા દેવએ, જસોન્નદિ વીસમ જિન સેવ એ ॥ જિન સેવ
ચારે અર્ધ પુષ્કર માંહે પશ્ચિમ ભાગએ ॥ તિહાં મેરૂ વિઙ્ગુ-
માલી ચિહુદિસ વિચરતા વાતરાગ એ ॥ ચોરાંશી પૂર્વ લાખ વરસાં
આઉ એક એક જિનતણો, પાંચસે ધનુષ શરીર સોહે, સોવન વરણુ
સુહામણો ॥ ૨૩ ॥ કાલ જઘન્યે ઇમ જિન વીસએ, હવે ઉત્કૃષ્ટ
લેહ કહીસ એ ॥ એકસો સિતેર જિહાં જિનવર રહે, પાંચે ભરતે
જિણુ પાંચ લહે ॥ જિણુ લહે પાંચે તેમ પાંચ ઐરવત મલી દસ
હુઆ ॥ એક એક વિદેહ બત્તીસ વિજયા, જીહાંપણુ જિણુ જી-
વુઆ ॥ એકસો સિતેર એમ જિનવર, કોડી નવ વલી કેવલી ॥

૧૩

નવ સહસ કોડી અવર મુનિવર વંદીએ નિત તે વલી ॥ ૨૪ ॥
 ઈહાં ભરતે એરવતે આજ એ, પંચમ આરે નહીં જનરાજ એ,
 ધન્યધન્ય પાંચે મહાવિદેહ એ, વીચરે વીસે જિન ગુણગેહ એ,
 ગુણગેહ દોષ અઢાર છત્યા અતિશયા ચોતીસ એ ॥ ચોસઠ ઈન્દ્ર
 નરિંદ સેવત નમુ તે નીસ દીસએ ॥ તીહાં આજ વિચરે તરણુતા-
 રણુ કેવલી દોયે કોડએ, દુઅ સહસ કોડીસુ સાધુ ખીજા, નમું
 એકર જોડએ ॥ ૨૫ ॥

॥ કલસ ॥ એમ અઢી દ્વીપ પનરમા કર્મ ભૂમિક્ષેત્ર પ્રમા-
 જ્યએ, સિદ્ધાંત પ્રકરણુ સાખ લાખ્યા વીસ વિહરમાણુ એ ॥ શ્રી
 નગર જેસલમેર સંવત સતર ગુણુતીસે સમે, સુખવિજય હરખ
 જિણુંદ સાનિધે, નેહ ધરિ ધર્મસિંહ નમે ॥ ૨૬ ॥ ઇતિ શ્રી
 અઢીદ્વીપ જિન સ્તવન સંપૂર્ણ.

શ્રી કલ્યાણકનું સ્તવન.

॥ હહા ॥ પ્રભુમી જિન ચોવીસને, કહું કલ્યાણુક તાસ ॥
 માસ અમાવસ્ય તણી, રીતિ ધરી સુવિલાસ ॥ ૧ ॥ જેહના નામ
 રમરણુ થકી, નાસે ભવ ભવ પાપ ॥ તિણે કલ્યાણુકને દિને, કીજે
 પ્રભુનો જાપ ॥ ૨ ॥ ચ્યવન પરમેષિને નમઃ, જનમ અહર્તે
 નામ ॥ નાથાય નમઃ દિક્ષા પદે, ગણીએ નિજગુણુ કામ ॥ સર્વ-
 જ્ઞાય નમઃ કેવલી, મોક્ષ પાર ગતાય ॥ આંખિલ પૌષધને વળી,
 એકાસણે પણ થાય ॥ ૪ ॥

૬૪

॥ ઢાળ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ ચિત્ત ધરીને અવધારો મુજવાત

॥ એ દેશી ॥

આસો સુદ પૂનમ દિનેજી, ચ્યવિયા નમિ જિનરાય ॥ વહી
પાંચમ દિન કેવલીજી, સંભવ જિનવર થાય ॥ ૧ ॥ ભવિ ભાવ
ધરીને ગાવો જિન કલ્યાણ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ બે કલ્યાણક
ખારશે જી, નેમજી ચ્યવન પ્રમાણ ॥ પદ્મપ્રભુ જિન જનમીયાજી
તેરસે દિક્ષા મંડાણ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ વીર અમાવાસે શિવ ગ-
યાજી, હવે કાર્તિક સુદ જાણ ॥ ત્રીજેસુવિધિ કેવલીજી, ખારસે
અર જિનનાણ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ કાર્તિકવહી પાંચમ દિનેજી, સુ-
વિધિ જન્મ એમ હોય ॥ છઠે વ્રત સુવિધિ લીએજી, દસમે વીર વ્રત
જોય ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ અગીઆરસ દિને શિવ લહ્યાજી, જિન
હિતમ મહારાજ ॥ પદ્મપ્રભુને પ્રણમતાંજી, લહીયે અવિચલ રાજ
॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ પ્રથમ ગોવાલા તણે ભવેજી ॥ એ દેશી ॥

માગસર શુદ્ધ દશમી દિનેજી, કલ્યાણક છેરે હોય ॥ અર-
જિન જન્મને શિવ લહ્યાજી, તે પ્રણમો સહુ કોયરે ॥ ભવિકા ॥
પ્રણમો શ્રી જિનચંદ ॥ જસ પ્રણમે વાસવ વૃંદરે ॥ ભવિકા ॥
૧ ॥ એ આંકણી ॥ અગીઆરસ દિન મોટકોજી, જે દિન પાંચ
કલ્યાણ ॥ મહિ જન્મવ્રત કેવલીજી, અર વ્રત નમી જિન નાણુરે
॥ ભવિકા ॥ ૨ ॥ જન્મ્યા સંભવ ચૌદશેજી, પુનમે વહી વ્રત
લીધ ॥ વહી દશમીથી ચૌદશ લગેજી, લાગટ છે પ્રસિદ્ધરે ॥ ભ-
વિકા ॥ ૩ ॥ પાર્શ્વ જન્મ વહી વ્રત લીયોજી, ચન્દ્રજન્મ વ્રત
સાર ॥ શીતલ કેવલ પામીયાજી, હવે પોસ સુદી અવધારરે ॥

૬૫

ભવિકા ૦ ॥ ૪ ॥ વિમલ કેવલી છઠે દિનેજી, નવમી એ શાંતિને
 નાંજી ॥ અજિત નાજી અગીઆરસેજી, લોકાલોક સુખજીરે ॥ ભ-
 વિકાં ૫ ॥ ચૌદસે કેવલ ઉપન્યોજી, અભિનંદન જિજી ભાજી ॥
 ધર્મ કેવલી પુનિમેજી, હવે વદીનું મંડાજીરે ॥ ભવિં ૬ ॥
 છઠે પદ્મ ચ્યવન ભલુંજી, ખારસને દિન દોય હોય ॥ શિતલ જન્મ
 મુનિ થયાજી, તેરસે ઋષભ શિવ હોયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૭ ॥
 અમાવાસ્યા દિન પામીયાજી, શ્રેયાંસ કેવલનાજી ॥ જિન ઉત્તમ
 પદ પદ્મનેજી, પ્રજુમો ભવિક સુખજીરે ॥ ભવિકાં ॥ ૮ ॥

॥ ઢાંલ ॥ ૩ ॥ સુંદર મહાસુદીમાં હવે જાણીયે, બે કલ્યા-
 ણક બીજે હો ॥ સુંદર અભિનંદન પ્રભુ જનમીયા, કેવલી વાસુ-
 પૂજ્ય હો ॥ સુંદર કલ્યાણક દિને ગાઈએ ॥ ૧ ॥ સુંદર ત્રીજ
 ફીને પણ દોઈ કલ્યા, જન્મ વિમલને ધર્મહો ॥ સુંદર ચોથે વિ-
 મલ જિન વ્રત લીયે, આઠમે અજિતનો જન્મહો ॥ સું ॥ ૨ ॥
 સુંદર નેમિ અજિત દિક્ષા લીયે, ખારસે વ્રત અભિનંદન હો ॥
 સુંદર તેરસે ધર્મ ચારિત્રિયા, વદી માં સુણી સુખકંદ હો ॥ સું ॥
 ૩ ॥ સુંદર છઠે સુપાસજી કેવલી, સાતમે દોય કલ્યાણ હો ॥ સું-
 દર શિવ પહોલ્યા સુપાસજી, ચંદ્રપ્રભુ લહે નાજી હો ॥ સું ॥
 ૪ ॥ સુંદર નોમ દિને સુવિધિ ચ્યવીયા, એકાદશી આદિ નાજી
 હો ॥ સુંદર ખારસે દોય શ્રેયાંસ જણા, મુનિસુવ્રત નાજી જાણી
 હો ॥ સું ॥ ૫ ॥ સુંદર તેરશે શ્રેયાંસ વ્રત લીયે, જાયા ચૌદસે
 વાસુપૂજ્ય હો ॥ સુંદર અમાવાસ્યા વાસુપૂજ્ય વ્રત, કાગણ સુદી
 હવે બીજહો ॥ સુંદર ॥ ૬ ॥ સુંદર અર ચ્યવીયા ચોથે માલ
 ચ્યવ્યા સંભવ આઠમ ચ્યવન હો ॥ સુંદર ખારસે દોય સુવ્રત વ્રતી
 મલ્લી મોક્ષ કરો મનન હો ॥ સુંદર ॥ ૭ ॥ સુંદર વદી ચોથે

૫

૬૬

દોય બાણીએ, પાર્શ્વ ચ્યવન નાણુ હો ॥ સુંદર પાંચમે ચંદ્ર ચ્ય-
વ્યાવલી, આઠમે દોય કલ્યાણક હો સુંદર ॥ ૮ ॥ સુંદર ઋ-
ષભણ જનમને વ્રત લીયે, ચ્યાર મુઠી કરી લોચ હો ॥ સુંદર
તસપદ પદ્મ નમ્યા થકી, નવિ આવે ભવિ શોચ હો ॥ સુંદર ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ॥ ૪ ॥ માલી કેરા બાગમાં ॥ એ દેશી ॥

ચૈત્ર મુઠી ત્રીજે સૂણો કુંથુ જિનનાણુરે લો ॥ અહો કુંથુ જિન
નાણુરે લો ॥ ત્રણ પાંચમે અનંત અણતણ, સંભવ નિર્વા-
ણુરે લો ॥ અહો સંભવ ॥ ૧ ॥ નોમે સુમતિ જિન શિવ વર્યા,
અગીઆરસે લહ્યા નાણુરે લોલ ॥ અહો અં તેરસે વીરણ જ-
નમીયા, રાકા પદમ વિનાણુરે લો ॥ અહોરાં ॥ ૨ ॥ વદી પડવે
કુથુ શિવ લહ્યા, બીજે શિતળ સિધ્યારે લોલ ॥ અહો ॥ કુંથુ
દિક્ષા લીએ પાંચમે, નિજ કાર્ય સિધ્યાં રે લોલ ॥ અહો ॥
૩ ॥ ચવીયા શિતલ છકુ દીને, નમિ શિવ પદ દશમેરે લોલ
॥ અહો ॥ અનંત જન્મ વલી તેરસે, ત્રણ છે ચૌદમેરે લોલ
॥ અં ॥ ૪ ॥ દિક્ષા કેવલ ઇણુ દીને, પામ્યા શ્રીઅનંતરે લોલ
॥ અહો ॥ તિમ કુંથુ જિન જન્મીયા, પ્રણમો ભવિ સંતરેલો
॥ અહો ॥ ૫ ॥ વૈશાખ મુઠી ચોથને દીને, અભિનંદન ચવિયારે
લો ॥ અહો ॥ અભિનંદન શિવ પામીયા, સુમતિ જિન જા-
ચારે લો ॥ અહો ॥ નોમે સુમતિ વ્રત વીરણ, દશમે નાણુ
પાચારે લો ॥ અહો ॥ ૭ ॥ બારસે વિમલ ચ્યવન થયા, હવે
તેરસે ઇક્રેરે લો ॥ અહો ॥ અજિત ચ્યવ્યા વદી સાંભલો, ચ્યવ્યા
મેયાંસ છઠેરે લો ॥ અહો ॥ ૮ ॥ આઠમે સુવ્રત જનમીયા,
એમિ મોક્ષ પધાર્યારે લો ॥ અહો ॥ તેરસે શાંતિ જન્મીયા, તે
મ સિદ્ધિ સિધ્યારે લો ॥ અહો ॥ ૯ ॥ શાંતિ વ્રત લીયે ચૌ-

૬૭

દશે, તજી સર્વ ઉપાધિરે લો ॥ અહો ॥ તસપદ પદ્મને પ્રભુ-
મતાં, લહો અવ્યાભાધરે લોલ ॥ અહો ॥ અ ॥ ૧૦ ॥

॥ હાલ ॥ ૫ ॥ વાડી કુલી અતિ લલી ॥ મનભમરારે
॥ એ દેશી ॥

જેઠ સુદી પાંચમ દિને, જિન નમીયેરે ॥ મોક્ષ ગયા
ધર્મનાથ ભવિક જિન નમીયેરે ॥ ચવિયા વાસુપૂજ્ય નવમીયે
જિન નમીયેરે ॥ જે તારે ગ્રહી હાથ, ભવિક જિન નમીયેરે ॥ ૧ ॥
ખારસે સુપાસજી જન્મ્યા જિં ॥ તેરસે દીક્ષા લીધ ॥ ભં ॥
વહી ચોથે ચ્યવ્યા ઋષભજી ॥ જિં ॥ સાતમે વિમલને મોક્ષ
॥ ભં ॥ ૨ ॥ નમિ જિન દીક્ષા નવમીયે ॥ જિં ॥ અસાડ
શુદી છઠ દીને ॥ ભં ॥ વીર ચ્યવન છે આઠમે ॥ જિનં ॥
મોક્ષ અરિષ્ટ નેમિ જિન ॥ ભં ॥ ૩ ॥ વાસુપૂજ્ય શિવ ચૌદશે
॥ જિં ॥ વહી ત્રીજે અવધાર ॥ ભં ॥ સિદ્ધિશ્રી શ્રેયાંસને
॥ જિં ॥ પામ્યા ભવોદધિ પાર ॥ ભં ॥ ૪ ॥ અનંતનાથ
ચ્યવ્યા સાતમે ॥ જિં ॥ આઠમે નેમિ, જિન જન્મ ॥ ભં ॥
કુંથુ ચ્યવ્યા નોમે તેહના ॥ જિં ॥ પ્રભુમો પાદ પદ્મ ॥ ભં ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ॥ ૬ ॥ સુજી મોરી સજની રજની બયરે ॥ એ દેશી ॥

સુમતિ ચ્યવ્યા શ્રાવણ સુદ બીજેરે ॥ નેમિ જન્મ પાંચમ
દિન લિજેરે ॥ છઠ દિન દીક્ષા નેમજીએ લીધીરે ॥ પાર્શ્વ આ-
શ્રમ દિન વરીયા સિદ્ધિરે ॥ ૧ ॥ પુનમે મુનિસુવ્રત પ્રભુ ચ્યવિ-
ચારે ॥ વહી સાતમે દોય કલ્યાણક બણેરે ॥ શાન્તિ ચ્યવન
અન્દ નિર્વાણરે ॥ આઠમે ચવીઆ સુપાસ જીન ભાણુરે ॥ ૨ ॥
આદરવા સુદી નવમી સુવિધિ નિર્વાણરે ॥ વહી અમાવાસ્યા અરીષ્ટ

૬૮

નેમી નાણુરે ॥ એણીપેરે શ્રીજીન ઉત્તમ ગાયારે ॥ પદ્મવિજય કહે
ભવ ફલ પાચારે ॥ ૩ ॥

॥ હાલ ॥ ૭ ॥ ગિરિઆરે ગુણુ તુમ તણા ॥ એ દેશી ॥
કલ્યાણુક દિન ગાઈએ, ભાવ હર્ષ ધરી બહુ માનોરે ॥
પ્રભુ ગુણુ સ્મરણુ નિત્ય કરી, તપ કરીયે થઈ સાવધાનોરે ॥૩૦૧॥
તે કલ્યાણુકનું ગણો, વલી ગણુણું દોય હઝારે ॥
વર્તમાન ચોવીશીએ, કલ્યાણુક દિન અતિ સારોરે ॥ ૩૦ ॥ ૨૧॥
ઈમ અનંત ચોવીશી ધારીએ, તો અનંત કલ્યાણુક થાયરે ॥
ઉજમણું પશુ કીલ્યે, ધરી ભક્તિ શક્તિ નિરમાયરે ॥૩૦૧૧॥
સંવત અઠાર છત્રીશના, મહાવલી બીજને શનિવારે ॥
શોભન ભેગે શોભન થયું, પ્રભુ ગાયો હર્ષ અપારે ॥૩૦૧૪॥
પાટણુ ચોમાસું રહી, લહી જિન ઉત્તમ સુપસાયરે ॥
પદ્મવિજય પુણ્યે કરી, ઈમ ચુણીયા શ્રી જિનરાયરે ॥૩૦૧૫॥

અથ શ્રી ૪ આવશ્યકનું સ્તવન.

॥ હહા ॥ ચોવીસે જિનવર નમું, ચતુર ચેતના કાજ ॥
આવશ્યક જિણુ ઉપદેશ્યા, તે થુણુશ્યું જિનરાજ ॥ ૧ ॥ આવ-
શ્યક આરાધીયે, દીવસ પ્રત્યે દોયવાર ॥ દુરિત દોષ દૂરે ટલે, એ
આત્મઉપકાર ॥ ૨ ॥ સામાયિક ચઉવિસથો, વંદન પડિકમણુણુ
કાઉસગ્ગ પચ્ચઆણુકરે, આતમ નિર્મળ એણુ ॥ ૩ ॥ ઝેર બય
જિમ બાંશુલી, મંત્ર તણો મહિમાય ॥ તેમ આવશ્યક આદરે,
પાતક દુર પલાય ॥ ૪ ॥ ભાર તણુ જિમ ભારવહી, હેલે હળવો
થાય ॥ અતિચાર આલોચતાં, જન્મ દોષ તિમ બય ॥ ૫ ॥

૬૯

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ કપુર હોય અતિ ઉજલું'રે ॥ એ દેશી ॥

॥ પેહેલું સામાયિક કરોરે, આણી સમતા ભાવ ॥ રાગ
દ્રેષ દૂરે કરોરે, આતમ એહ સ્વભાવરે ॥ પ્રાણી સમતા છે ગુણ
ગેહ ॥ એતો અભિનવ અમૃત મેહરે ॥ પ્રાણી ॥ ૧ ॥ આપે
આપ વિચારીએરે, રમીએ આપ સ્વરૂપે ॥ મમતા જે પરભાવ
નીરે, વિષમા તે વિષ કુપરે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ ભવ ભવ મેળવી
સુકીયાંરે, ધન કુટુંબ સંજોગ ॥ વાર અનંતી અનુભવ્યારે, સવિ
સંજોગ વિજોગરે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ શત્રુ મિત્ર જગડો નહીંરે,
સુખ દુઃખ માયા જલ ॥ જે જાગે ચિત્ત ચેતનારે, તો સવિ દુખ
વિસરાલરે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ સાવચ જોગ સર્વી પરિહારે, એ
સામાયિક રૂપ ॥ હુઆ એ પરિણામથીરે, સિદ્ધ અનંત અરૂપરે
॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ સાહેલડીની ॥ એ દેશી ॥

॥ આદીશ્વર આરાહીયે સાહેલડીરે, અજિત ભજો ભગવંત
તો ॥ સંભવનાથ સોહામણા ॥ સાં ॥ અભિનંદન અરિહંત તો
॥ ૧ ॥ સુમતિ પ્રજાપ્રભુ પુણ્યે ॥ સાં ॥ સમરૂં સ્વામી સુપા-
ર્શ્વતો ॥ ચંદ્રપ્રભ ચિત્ત ધારીએ ॥ સાં ॥ સુવિધિ સુવિધિ
ઋદ્ધિ વાસતો ॥ ૨ ॥ શીતલ ભૂતલ દિનમણી ॥ સાં ॥ શ્રી
પુરણ શ્રેયાંસતો ॥ વાસુપૂજ્ય સુર પૂજ્યા ॥ સાં ॥ વિમલ વિ-
મલ જસ હોતતો ॥ ૩ ॥ કરૂં અનંત ઉપાસના ॥ સાં ॥ ધર્મ
ધર્મ ધુર ધાર તો ॥ શાંતિ કુંથુ અર મદ્ધિ નમુ ॥ સાં ॥
મુનિસુવત વડવીર તો ॥ ૪ ॥ ચરણ નમું નમીનાથના ॥ સાં ॥
નેમિશ્વર કરૂં ધ્યાન તો ॥ પાર્શ્વનાથ પ્રભુ પૂજ્યે સાહેલડીરે,

૭૦

વંદુ શ્રીવર્ધ્માન તો ॥ ૫ ॥ એ ચોવીસે જિનવરા ॥ સાં ॥
 ત્રિભુવન કરણુ ઉદ્યોતતો ॥ મુક્તિ પંથ જોણું દાખવ્યો ॥ સાં ॥
 નિર્મલ કેવલ જ્યોતિ તો ॥ ૬ ॥ સંમકિત શુદ્ધ એહથી હોય
 ॥ સાં ॥ લીજે ભવનો પાર તો ॥ બીજું આવશ્યક ઇચ્છું ॥
 સાં ॥ ચઉવીસથો સાર તો ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ ગીરિમાં ગોરો ગીરુઓએ ॥ એ દેશી ॥

॥ બે કરે જોડી શુર ચરણે દેઉ વાંદણાં ॥ આવશ્યક
 પચવીશ ધારોરે, ચારવાર શુર ચરણે, મરતક નામીએ ॥ બાર
 કરી આવર્ત ખામોરે ॥ ધારોરે ધારોરે દોષ બત્રીશ નિવારીએ ॥ ૧ ॥
 ખામોરે ખામોરે વહી તેત્રીસ આશાતનારે ॥ ૨ ॥ ગીતાર્થ ગુણી ગિરુ
 શુરને વંદતાંરે, નીચ ગોત્ર ક્ષય જાયે થાયેરે, થાયેરે થાયેરે ઉચ
 ગોત્રની અરજનારે ॥ ૩ ॥ આશુ એલંગે કાંઈ ન જગમાં તેહ-
 નીરે, પરભવ લહે સૌભાગ્યે ભાગ્યેરે ॥ ભાગ્યરે ભાગ્યરે દીપે જગમાં
 તેહનુરે ॥ ૪ ॥ કૃષ્ણરાય મુનિવરને દીધાં વાંદણાંરે, ક્ષાયિક
 સંમકિત સાર પામ્યારે, પામ્યારે પામ્યારે તીર્થકર પદ પામશેરે,
 ॥ ૫ ॥ શીતલ આચાર્ય જિમ ભાણેજને રે, દ્રવ્ય વાંદણાં
 દીધે ભાવેરે, ભાવેરે ભાવેરે દેતાં વહી કેવલ લહુરે ॥ ૬ ॥ એ આવ-
 શ્યક ત્રીજું એણીપેરે જાણુજેરે, શુરવંદણ અધિકાર કરજેરે ॥
 કરજેરે કરજેરે વિનય ભક્તિ શુણવંતની રે ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ ચેતન ચેતોરે ચેતના ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાનાદિક જિનવર કહ્યારે, જે પાંચે આચાર તો ॥ દોષ
 વાર તે દિન પ્રતિરે, પડિઠ્ઠીએ અતિચાર ॥ જ્યો જિન વીર-
 જીરે ॥ ૧ ॥ આલોહને પડિઠ્ઠીરે, મિચ્છામિ દુક્કડં દેય ॥ મન
 વચ કયા શુદ્ધ કરીરે, ચારિત્ર ચોખું કરેય ॥ જ્યો ॥ ૨ ॥

૭૧

અતિચાર શલ્ય ગોપવેરે, ન કરે દોષ પ્રકાશ ॥ માછી મહા તણી
પરેરે, તે પામે પરિહાસ ॥ જ્યો ૦ ॥ શલ્ય પ્રકાશે ગુરૂ મુખેરે,
હોય તસ ભાવ વિશુદ્ધ ॥ તે હસી હારે નહીરે, કરે કર્મશું યુદ્ધ
॥ જ્યો ૦ ॥ ૩ ॥ અતિચાર ઈમ પડિછમીરે, ધર્મ કરે નિઃશલ્ય ॥
જિતપતાકા તિમ વરેરે, જિમ જગ પહાહી મહા ॥ જ્યો ૦
॥ ૫ ॥ વંદિતુ વિધિશું કહોરે, તિમ પડિછમણા સૂત્ર ॥ ચોથું
આવશ્યક ઇચ્છુરે, પડિછમણા સૂત્ર પવિત્ર ॥ જ્યો ૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ હવે નિસુણો ઇહાં આવીયા ॥ એ દેશી ॥

॥ વૈદ્ય વિચક્ષણ જેમ હરે એ, પહેલાં સોલ વિકારતો ॥
દોષ શેષ પછી રૂઝવાએ, કરે ઔષધ ઉપચાર તો ॥ ૧ ॥ અતિ
ચાર વણ રૂઝવાએ, કાઉસ્સગ્ગ તિમ હોય તો ॥ નવપહાવ સંચમ
હવે એ, દૂષણ નવી રહે કોય તો ॥ ૨ ॥ કાયાની સ્થિરતા કરી
એ, ચપલ ચિત્ત કરે ઠામતો ॥ વચન જોગ સાવ પરિહરિએ,
રમીએ આતમરામ તો ॥ ૩ ॥ શ્વાસ ઉશ્વાસદિક કહ્યાએ, જે
સોલે આગાર તો ॥ તેહ વિના સવિ પરિહરે એ, દેહતણા વ્યા-
પાર તો ॥ ૫ ॥ આવશ્યક એ પાંચમું એ, પાંચમ ગતિ દાતાર
તો ॥ મનશુદ્ધ આરાધીયે એ, લહીએ ભવનો પાર તો ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ વાકમ વહેલારે આવળે ॥ એ દેશી ॥

॥ સુગુણ પચ્ચખાણ આરાધળે, એહ છે મુક્તિનું હેતરે
॥ આહારની લાલચ પરિહરે, ચતુર ચિત્ત તું ચેતરે ॥ સુ ૦ ॥
૧ ॥ શલ્ય કાઢયું વણ રૂઝવું, ગધ વેદના દૂરરે ॥ પછી ભલા
પથ્ય લોજન થકી, વધે દેહ જેમ નૂરરે ॥ સુ ૦ ॥ ૨ ॥ તિમ
પડિછમણું કાઉસ્સગ્ગથી, ગયો દોષ સર્વો દુષ્ટરે ॥ પછી પચ્ચખાણ

૭૨

ગુણ ધારણે, હોય ધર્મ તનુ પુષ્ટરે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ એહથી કર્મ
કાદવ ટલે, એહ છે સંવર રૂપરે ॥ અવિરતિ કુપથી ઉદ્ધરે, તપ
અકલંક સ્વરૂપરે ॥ ૪ ॥ પૂર્વ જન્મ તપ આચર્યો, વિશલ્યા થઈ
નાર રે ॥ જેહના નવણના નીરથી, શમે સકલ વિકારરે ॥ સુ૦
॥ ૫ ॥ રાવણે શક્તિ શસ્ત્રે હણ્યો, પડ્યો લક્ષ્મણ સેજરે ॥
હાથ અડતાં સચેતન થયો, વિશલ્યા તપ તેજરે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥
છટું આવશ્યક કહ્યું, એહવું તે પચખાણુ રે ॥ છઠ્ઠે આવશ્યક
જેણે કહ્યાં, નમું તે જગ લાણુરે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥

॥ કલશ ॥ તપગચ્છનાયક મુક્તિદાયક શ્રીવિજયદેવ સૂરિ
શ્વરે ॥ તસપદ દીપક મોહ ઝીપક, શ્રી વિજય પ્રભા સુરી
ગણધરે ॥ શ્રીકીર્તિવિજય ઉવગ્રાય સેવક, વિનયવિજય વાચક
કહે ॥ છ આવશ્યક જે આરાધે, તેહ શિવ સંપદ લહે ॥ ૧ ॥
કૃતિ પડાવશ્યક સ્તવનં ॥

અથ ષટ્પર્વી મહાત્મ્ય સ્તવન.

શ્રીગુરૂપદ પંકજ નમીરે, લાંબું પર્વ વિચાર ॥ આગમ
ચરિત્રને પ્રકરણે રે, લાળ્યો જેમ પ્રકારો રે ॥ ભવિયણ સાંભલો
॥ ૧ ॥ નિદ્રા વિકથા ટાલીરે, મુકી આમળો ॥ એ આંકણી
ચરમ જિણુંદ ચોવીશમોરે, રાજગ્રહી ઉદ્યાન ॥ ગૌતમ ઉદેશી
કહેરે, જિનપતિ શ્રી વર્દ્ધમાનરે ॥ ભવિ૦ ॥ ૨ ॥ પક્ષમાં પટ
તિથિ પાળીએરે, આરંભાદિક ત્યાગ ॥ માસમાં પટ પર્વી તિથિરે,
પોસહ કેરા લાગ રે ॥ ભવિ૦ ॥ ૩ ॥ દુવિધ ધર્મ આરાધવારે,
ખીજ તે અતિ મનોહાર ॥ પંચમી નાણુ આરાધવા રે, અષ્ટમી

૭૩

કર્મ ક્ષયકારારે ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ ઇચ્છારસ ચૌદશી તિથિરે, અંગ
પૂર્વને કાજ ॥ આરાધી શુભ ધર્મનેરે, પામો અવિચલ રાજરે ॥
ભવિં ॥ ૫ ॥ ધનેશ્વર પ્રમુખે થયા રે, પર્વ આરાધ્યાં રે એહ
૥ પામ્યા અવ્યાબાધનેરે, નિજશુભ રિદ્ધિ વરેહરે ॥ ભવિં ॥
૬ ॥ ગૌતમ પૂછે વીરનેરે, કહે તેનો અધિકાર ॥ સાંભળી પર્વ
આરાધવારે, આદર હોય અપારરે ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ એકવીસાની ॥ એ દેશી ॥

॥ ધનપુરમાં રે, શેઠ ધનેશ્વર શુંભતિ ॥ શુદ્ધ શ્રાવકરે,
યવં તિથે પોસહ વ્રતી ॥ ધનશ્રી તસરે, પત્ની નામ સોહામણી ॥
ધનસાર સૂત રે, શેઠ તેહનો જન્મનો કામણી ॥ ૧ ॥ ત્રોટકા કામણી
નિજહિત કારણમાટે, શેઠજી આઠમ દિને ॥ લઘ પોસહ શૂન્ય
ચરમાં, રહ્યા કાઉરસગ સ્થિરમને ॥ ઇચ્છા અવસરેસોહમ ઇદો, બેડો
નિજસુર પર્ષદા ॥ કરે પ્રશંસા શેઠની ઇમ, સાંભલે સહુ સુર તદા
॥ ૨ ॥ બે ચળાવે રે સુરપતિ જઈને આપ હિ, પણ શેઠજીરે
પોસહમાંહિ ચલે નહિ ॥ ઇમ નિસુણી રે મિથ્યાત્વી એક ચિંતવે
॥ હું ચળાવું રે જઈને હરકોઈ કૌતુકે ॥ ૩ ॥ ત્રોટક ॥ શેઠના
મિત્રનું રૂપ કરીને, કોટી સુવર્ણનો ઢગ કરી, કહે દયો એ શેઠ તો
પણ, નવિ ચળ્યા જેમ સુરગિરિ ॥ પછી પત્નીનું રૂપ કરીને,
આલિંગનાદિક બહુ કરે ॥ અનુકૂલ ઊપસર્ગે તો હી શેઠજી, ક્યાન
અધિકેરે ધરે ॥ ૪ ॥ કરે બિહામણુંરે તાપ પ્રમુખ દે
નારીને સુત રે આવી ઇણિપરે ભાળતો ॥ પારો પોસહરે અવ-
સર તુમચો બહુ થયો ॥ તબ શેઠજીરે ચિંતવે કાલ કેતો થયો
॥ ૬ ॥ ત્રોટક ॥ સજ્જાયને અનુસાર કરીને, બાણ્યું છે હજી રાત
એ ॥ પોસહ હમણું પારીયે કિમ નવી થયો પ્રભાત એ ॥ તબ

૭૪

પિશાચનું રૂપ કરીને, ચામડિ ઉતાડતો ॥ ઘાત ઉછાલન શિલા
સ્ફાલન, સાયરમાંહિ નાંખતો ॥ ૬ ॥ ઇમ પ્રતિકૂલ રે, ઉપસર્ગે
પણ નવિ ચળ્યા ॥ પ્રાણાંતરે અષ્ટમી વ્રતથી નવી ચળ્યા ॥ તખ
તે સુર રે માગ માગ મુખ ઇમ કહે ॥ પણ ધ્યાનમાં રે તે વાત
પણ નવીલહે ॥ ૭ ॥ ત્રોટક ॥ તવ તેણે રતન અનેક કોટિ, વૃષ્ટિ
કીધી જાણીએ ॥ બહુ જણા પર્વ આરાધવાને, સાદરા ગુણખાણએ
॥ રાજ પણ તે દેખી મહિમા, શેઠને માંને ઘણું ॥ કહે ધન્ય ધન્ય
શેઠજી તુમ, સફલ જીવિત હુ ગણું ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ સાહેલડી ॥ એ દેશી ॥

॥ તેહ નગરમાંહે વસે ॥ સાહેલડીરે ॥ ત્રણ પુરૂષ ગુણવંત
તા ॥ ધાંચી હાલિ એક ધોળી સાહેલડીરે, પટપવી પાલતે તે
॥ ૧ ॥ સાધર્મિક જાણી કરી ॥ સાં ॥ શેઠ કરે બહુ માનતો
॥ પારણે અશન વસન તથા ॥ સાં ॥ દ્રવ્યતાણું બહુ દાન તો
॥ ૨ ॥ સાધર્મિક સગપણ વડું ॥ સાં ॥ એ સમ અવર ન
કોઈ તો ॥ શેઠ સંગે તે ત્રણ જણા ॥ સાં ॥ સમક્રિત દષ્ટિ
હોય તો ॥ ૩ ॥ એક દિન ચૌદસને દિને સાહેલડીરે, રાય ધોળીને
ગેહતો ॥ ચિવર રાય રાણી તણાં ॥ સાં ॥ મોકલિયાં વરનેહ તો
॥ ૪ ॥ આજ જ ધોઈ આપજો ॥ સાં ॥ મહોચ્છવ કૌમુદી કાલ
તો ॥ રજક કહે સુણો માહરે ॥ સાં ॥ કુટુંબ સહિત વ્રત પાલ
તો ॥ ૫ ॥ ધોવું નહિ ચૌદસ દિને ॥ સાં ॥ તવ નૃપ બોલે
જાણતો ॥ નૃપ આણાયે નિયમ શો ॥ સાં ॥ જેહથી જાયે
પ્રાણ તો ॥ ૬ ॥ સભજન શેઠ પણ ઇમ કહે ॥ સાં ॥ એહમાં
હઠ નવિ તાણતો ॥ રાજકોપ અપજાજના સાં ॥ ધર્મ તણી પણ

૭૫

હાણુતો ॥ ૭ ॥ વળી રાયાભિયોગેણું ॥ સાં ॥ છે આગાર પસ-
ખાણુ તો ॥ તવ ધોળી ચિત્ત ચિંતવે ॥ સાં ॥ દઢતા વિષ્ણુ
ધર્મ હાણુતો ॥ ૮ ॥ ધોવું નવિ માન્યું તિણે ॥ સાં ॥ રાયે સુણી
તે વાત તો ॥ કુટુંબ સહિત નિગ્રહ કરું ॥ સાં ॥ કાલે જો હું
નૃપ સાચ તો ॥ ૯ ॥ દૈવ યોગે તે રાતમાં ॥ સાં ॥ શૂદ્ધ
વ્યથા નૃપ થાય તો ॥ ૧૦ ॥ પડવે દિન ધોઈ કરી ॥ સાં ॥
આપ્યા વસ્ત્ર તે રાય તો ॥ નિર્વાહ સુખે થયો ॥ સાં ॥ ધર્મતણે
સુપસાયતો ॥ ૧૧ ॥

॥ ઠાલે ॥ ૪ ॥ ભરત નૃપ ભાવશું ॥ એ દેશી ॥

॥ નરપતિ ચૌદસને દિનેએ, ઘાણી વાહન આદેશ ॥ કરે
તેલી પ્રતેએ, રજકપરે તે અશેષ ॥ વ્રત નિયમ પાલિયેએ ॥ ૧ ॥
એ આંકણું ॥ ભૂપતિ કોપે કલકલ્યોએ, ઇણુ અવસર પરચક ॥ આંચું
દેશ ભાંજવાએ, મહાદુર્દાન્ત તે ચક ॥ ૨ ॥ વ્રત નિં ॥ નૃપ
પણુ સન્મુખ નીકલ્યોએ, યુદ્ધ કરણને કાજ ॥ વિકલ ચિત્તથી
થયો એ, ઇમ રહી તેલિની લાજ ॥ વ્રતં ॥ ૩ ॥ હાલિને આઠમ
દિને એ, દીધું મુહૂર્ત તતકાલ ॥ તીણુ પણ ઇમ કહ્યું એ, ખેડીશ
હલ હું કાલ ॥ વ્રતં ॥ ૪ ॥ કોપે ભરાણો ભૂપતિ એ, ઇણુ
અવસર તિહાં મેહ ॥ વરસણુ લાગ્યો ઘણું એ, ખેડી ન થાએ
હેવ ॥ વ્રતં ॥ ૫ ॥ ત્રણે અખંડ વ્રત પાલતાં એ, પુણ્ય અતો-
લથી તેહ ॥ મરણુ પામી સ્વર્ગે ગયા એ, છઠે દેવ લોકે જેહ
॥ વ્રતં ॥ ૬ ॥ ચઉદ સાગરને આઉખે એ, ઉપના તે તતખેવ
॥ હવે શેઠ ઉપના એ, ખારમે દેવલોકે દેવ ॥ વ્રતં ॥ ૭ ॥
મૈત્રી થઈ તે ચ્યારનેએ, શ્રેષ્ઠી સુરને તામ ॥ કહે ત્રણ દેવતા એ,

૭૬

પ્રતિ બોધજો અમ સ્વામ ॥ ૧૦ ॥ ૮ ॥ તે પણુ અંગિકરે તદ્દ
એ, અનુક્રમે ચ્યવિઆ તેહ ॥ ઉપન્યા ભિન્ન દેશમાં એ, નરપતિ
કુલમાં તેહ ॥ ૧૦ ॥ ૯ ॥ જે ધીર વીર હીર નામથીએ,
દેશ ધણિ વડરાય ॥ થયા વ્રત દઢ થકી એ, બહુ નૃપ પ્રણમે
પ્રાય ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૫ ॥ સુરતિ માત્રની ॥ એ દેશી ॥

॥ ધીરપુરે એક શેઠને પર્વદિને વ્યવહાર ॥ કરતાં લાલ
ઘણો હોવે, લોકને અચરિજકાર ॥ અન્ય દિને હાનિ પણુ, હોયે
પુન્ય પ્રમાણુ ॥ એક દીન પુછે જ્ઞાનીને, પૂર્વભવ મંડાણુ ॥ ૧ ॥
જ્ઞાની કહે સુણુ પરભવ, નિર્ધન પણુ વ્રત રાગ ॥ આરાધીને પર્વ-
ક્રિયે, આરંભનો ત્યાગ ॥ અન્યદિને તુમે કીધો, સહેજે પણુ વ્રત-
ભંગ ॥ તીણુ એ કર્મ બંધાણું, સાંભલો એ કંત ॥ ૨ ॥ સાં-
ભલી તે સહ કુટુંબશું, પાલે વ્રત નીરમાય ॥ બીજ પ્રસુખ આ-
શયે, સવિશેષે સુખદાય ॥ ગ્રાહક પણુ બહુ આવે અર્થે, થાવે
લાલ અપાર ॥ વિચારી બહુ લોકથી, થયો કોટી સીરદાર ॥ ૩ ॥
નિજકુલ શોષક વાણીઆ, બાણો આ જગત પ્રસિદ્ધ ॥ તિણે
જઈ રાયને વાણીએ ॥ ઈણી પરે ચુગલી કીધ ॥ ઈણે કોટી
નિધાન લાધો, તે સ્વામીનો હોય ॥ નરપતિ પુછે શેઠને, વાત
કહો સહુ કોય ॥ ૪ ॥ શેઠ કહે સુણો નરપતિ, મહારે છે પરચ-
ખાણુ ॥ સ્થુળ મૃષાવાદને વલી, સ્થુલ અદત્તાદાન ॥ ગુરૂ પાસે
વ્રત આદર્યું, તે પાહું નીરમાય ॥ પિશુન વાણીક કહે સ્વામીએ, ધર્મ
ધુતારો થાય ॥ ૪ ॥ તસ વચને કરી તેહના, દ્રવ્ય તણો અપહાર ॥
કરીને ભૂપતિ રાયે, પુત્ર સહિત નિજદાર ॥ રાજદારે રહ્યો ચિંતવે,

૭૭

આજ લહો મેં કષ્ટ ॥ પણ આજ પંચમી તિથિ તિથે, લાલ
હોય કોઈ લષ્ટ ॥ ૬ ॥ પ્રાતઃસમે નૃપ દેખે, ખાલી નિજ ભંડાર
॥ શેઠ ઘરે મણિ રત્ન સુવર્ણ, ભર્યા શ્રી શ્રીકાર ॥ આવી વધા-
મણી રાયને, તે બિહુની સમકાળ ॥ શેઠ તેડી કહે નરપતિ, વાત
સુણો ઇચ્છ તાલ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ હરણી જવ ચરે લલના ॥ એ દેશી ॥

॥ ભૂપતિ ચમકયો ।ચત્તમાં લલના, લાલહો, દેખી એ અ-
વદાત, વ્રત ઇમ પાલીયે લલના ॥ ખેદ લહી ખામે ઘણું લલના,
લાલહો પ્રશ્ન પુછે સુખ શાત ॥ વ્રત ઇમ પાલીયે લલના ॥ ૧ ॥
કહો શેઠ એ કેમ નીપન્યું લલના, લાલહો, તુજ ઘર ધન કિમ
હોય ॥ વ્ર૦ ॥ શેઠ કહે જાણું નહી લલના, લાલહો કિણી પરે
એ મુજ થાય ॥ વ્ર૦ ॥ ૨ ॥ પણ મુજ પર્વને દિહાડલે લલના,
લાલહો લાલ અણચિંત્યો થાય ॥ વ્ર૦ ॥ પર્વદિને વ્રત પાલીયું
લલના, લાલહો તે પુન્યનો મહિમાય ॥ વ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પર્વ મ-
હિમા ઇમ સાંભલી લલના, લાલહો ભૂપતિને તતકાલ ॥ વ્ર૦ ॥
જાતિ સ્મરણ ઉપન્યું લલના, લાલહો નિજભવ દિઠો રસાલ ॥ વ્ર૦
॥ ૪ ॥ ઘોળીનો ભવ સાંભર્યો લલના, લાલહો પાલ્યું જે વ્રત સાર
॥ વ્ર૦ ॥ જાવ જીવ નૃપ આદરે લલના, લાલહો પટપવી વ્રત ધાર
॥ વ્રત૦ ॥ ૫ ॥ આવી વધામણી તેણે સમે લલના, લાલહો સ્વામી
ભરાણા ભંડાર ॥ વ્ર૦ ॥ વિસ્મિત રાય થયો તદા લલના, લાલહો
હિયડે હર્ષ અપાર ॥ વ્રત૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૭ ॥ સાહેબજી શ્રી વિમલાચલ લેટિયે હો

લાલ ॥ એ દેશી ॥

॥ સાહેબજી શેઠ અમરપ્રગટ થયો હો લાલ, ભાખે રાયને

૭૮

એમ ॥ સાં ॥ તું નવિ મુજને યોગ્યે હો લાલ, હું આવ્યો
 તુજ પ્રેમ ॥ ૧ ॥ સાહેબજી પર્વ તિથિ ઈમ પાળીએ હો લાલ,
 સાહેબજી શ્રેષ્ઠી સુરહું જાણુને હોલાલ ॥ તુજ પ્રતિબોધન આજ
 ॥ સાં ॥ શેઠ સાંનિધ્ય કરવા વહી હો લાલ, કીધું મેં સવિ
 કાજ ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૨ ॥ સાહેબજી ધર્મ ઉદમ કરે જે
 સદા હો લાલ, જાણું સુણો વાત ॥ સાં ॥ તેલિકહાલિક રાયને
 હો લાલ, પ્રતિ બોધન અવદાત ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૩ ॥
 તિહાં જઈ પૂર્વલવ તણા હો લાલ, રૂપ દેખાવે તાસ ॥ સાં ॥
 દેખીને તે પામીયા હો લાલ, જાતિ સ્મરણુ ખાસ ॥ સાં ॥
 ॥ પર્વ ॥ ૪ ॥ તે એઉ શ્રાવક થયા હો લાલ, પાલે નિત ધટ
 પર્વ ॥ સાં ॥ ત્રણે તે નર રાયને હો લાલ, સહાય કરે તે સુ-
 પર્વ ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૫ ॥ નિજ નિજ દેશે નીવારતા હો લાલ,
 મારી વ્યસન સવિ જેહ ॥ સાં ॥ ચૈત્ય કરાવે તેહવાં હો લાલ,
 પ્રતિમા ભરાવે તેહ ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૬ ॥ સંઘ ચલાવે સા-
 મટા હો લાલ, સ્વામીવચ્છલ બહી ભાતે ॥ સાં ॥ પર્વદિને
 નિજ નગરમાં હો લાલ, પડહુઅમારી વિખ્યાત ॥ સાં ॥ પર્વ
 ॥ ૭ ॥ પર્વ તિથિ સહુ પાલતા હો લાલ, રાજ પ્રજા બહુ ધર્મ
 ॥ સાં ॥ ઇતિ ઉપદ્રવ સહુ ટળે હોલાલ, નહિ નજિ પરચક ભર્મ ॥
 સાં ॥ પર્વ ॥ ૮ ॥ ધર્મથી સુર સાંનિધ્ય કરે હો લાલ, ધર્મ
 પાલી પાલે રાજ ॥ સાં ॥ કોઈ સફળ સંભોગથી હો લાલ,
 થયા ત્રણે ઋષિ રાજ સાહેબજી ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ॥ ૮ ॥ ટુંક અને ટોડા વિચરે રે ॥ એ દેશી ॥

॥ ત્રણે નરપતિ આદ્યોરે ચોખ્ખો ચરિત્ર ભાર ॥ સંજમ
 ફંગ લાગ્યોરે ॥ તપ તપતા અતિ આકરાંરે, પાલે નિરતિચાર

૭૮

॥ સંયમ૦ ॥ ૧ ॥ ધ્યાનબલે ખેડ કર્યારે, ઘનઘાતિ જે ચ્યાર
 ॥ સંયમ૦ ॥ કેવલ જ્ઞાન લહિ કરીરે, વિચરે મહિયલ સાર ॥ સં૦
 ॥ ૨ ॥ શ્રેષ્ઠી સુર મહિમા કરેરે, ઠામ ઠામ મનોહાર ॥ સં૦ ॥ દેશના
 દેતા કેવલીરે, ભાખે નિજ અધિકાર ॥ સં૦ ॥ ૩ ॥ પર્વ તિથિ
 આરાધીયેરે, ભવિયણુ ભાવ ઉદ્ધાસ ॥ સં૦ ॥ ઇમ મહિમા વિસ્તા-
 રીનેરે, પામ્યા શિવપુર વાસ ॥ સં૦ ॥ ૪ ॥ ખારમ દેવલોકથી
 ચવીરે, શ્રેષ્ઠી સુર થયા રાય ॥ સં૦ ॥ મહિમા પર્વને સાંભલીરે,
 ઝાતિ સ્મરણુ થાય ॥ સં૦ ॥ ૫ ॥ સંજમ ગ્રહી કેવલ લહીરે,
 પામ્યા અવિચલ હાણુ ॥ સં૦ ॥ અવ્યાબાધ સુખી થયારે, કેવલ
 ચિદ્ આરામ ॥ સં૦ ॥ ૬ ॥

॥ હાલ ॥ ૮ ॥ ગીરુઆરે ગુણુ તુમ તણા ॥ એ દેશી ॥

॥ ઉજમણાં એ તપ તાણાં કરો, તિથિ પરિમાણુ ઉપગર-
 ણારે ॥ રત્ન ત્રય સાધન તણા ભવિ, ભવસાયર નિસ્તરણારે ॥ ૧ ॥
 ઉજમણાં ॥ ૧ ॥ પણુ સહુ દિન સાધવા, તો પણુ તેની અણુશ-
 કતેરે ॥ પર્વ તિથિ આરાધીને, તુમે ઉજવળે ગહુ ભક્તિરે ॥
 ઉ૦ ॥ ૨ ॥ શ્રાદ્ધવિધિ વર અંથમાં, ભલો ભાખ્યો એ અવદા-
 તોરે ॥ ભગવતીને મહાનિશીથમાં કહ્યો, તિથિ અધિકાર વિખ્યા-
 તોરે ॥ ઉ૦ ॥ ૩ ॥ તપગચ્છ ગગનાંગણુ રવિ, શ્રી વિજયસિંહ
 ગણુધારોરે ॥ અતેવાસી તેહના, શ્રી સત્યવિજય સુખકારોરે ॥
 ઉ૦ ॥ ૪ ॥ કર્પૂરવિજય વર તેહના, વર ક્ષમાવિજય પન્યાસરે,
 જિન વિજય જગમાં જયો, શિષ્ય ઉત્તમવિજય તે ખાસરે ॥ ઉ૦
 ॥ ૫ ॥ તસપદ્યરણુ બ્રમર સમા, રહિ સાણુંદ ચોમાસુરે ॥ અ-
 હાર ત્રીસ સંવત્સરે, સુદ તેરસ કાણુ મારુરે ॥ ઉ૦ ॥ ૬ ॥
 પદ્મવિજયયજ્ઞકતે કરી, શ્રી વિજય ધર્મ સૂરિ કુળેરે ॥ વર્દમાન્
 જિન ગાઇઆ, શ્રી અમીઝરા પ્રણુ પાસેરે ॥ ઉ૦ ॥ ૭ ॥

૯૦

॥ કલશ ॥ પર્વ તિથિ આરાધો, સુવત સાધો, લાઘ્યો ભવ
સફલો કરો ॥ સંવેગ સંગી તત્ત્વરંગી; ઉત્તમ વિજય ગુણાકરો ॥
તસ શિષ્યનામેં સુગુણ કામેં, પદ્મવિજયે આદર્યો, શુભ એહ આ-
દર ભવિ સહાધર, નામ પટપર્વી ધર્યો ॥ ઇતિ પટપર્વી મહિમા-
ગુણવર્ણન સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

અથ શ્રીષટ આરાસ્વરુપકથક શ્રીમહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

॥ હહા ॥ સકલ જિણુંદ પાયે નમી, પામી પરમાનંદ ॥
દેાય કર જોડી વિનવું, ચોવીસમે જિણુંદ ॥ ૧ ॥ જંબુદ્વીપે ભ-
રત ખિત્ત, મગધ દેશ મઝાર ॥ રાજગ્રહી રણીઆમણી, નયરી
નામ ઉદાર ॥ ૨ ॥ તીહાં કણે સ્વામી સમોસર્યા, ચોવીસમે
જિણુંદ ॥ ચોસઠ ઇંદ્રે મલી રચ્યું, સમવસરણુ આણુંદ ॥ ૩ ॥
સુરનર વ્યંતર જ્યોતિષી, વિદ્યાધરની કોડકોડી ॥ બારે પર્ષદ
તિહાં સુણે, ધર્મ સર્વે કરજોડી ॥ ૪ ॥ ગૌતમ સ્વામી પુછીયા,
સુણે તે સુરનર કોડી ॥ કાલ ચક્ર કેમ નીપજે, બોલે બેકર
જોડી ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ ક્રાગની ॥ હવે ચરમ જિણેસર ઇમ લણે,
સહુ સુણેા મન ઉઘાસ ॥ કાલ ચક્ર ઇમ નીપજે, પ્રથમ સમય
લીયો તાસ ॥ આં ॥ ૧ ॥ પોયણી પાનજ કુઆં, બત્રીસ
મેલો સોઈ ॥ સખલ પુરૂષ સોયે કરી, મતિસું વિધે કોઈ ॥ ૨ ॥
આં ॥ એક પાન જળ વિધાય, બીજા લગે સુધ જાય ॥ ચરમ
જિણેસર ઇમ લણે, અસંખ્ય સમય તિહાં થાય ॥ આં ॥ ૩ ॥

૮૧

અસંખ્ય સમયે હુએ આવલિ, આવલિ કેરુ એ માન ॥ દોઢસે
છપન જળ મેલીએ, કુલ્લક ભવ એક તામ ॥ આં ॥ ૪ ॥ એક
કોડી અતિ અગલિ, ઉપરે સડસઠ લાખ ॥ સહસ સત્યોતર દો-
યસે, સોલકેરી ભાખ ॥ આં ॥ ૫ ॥ એટલી મેલી અવલિ,
મુહુર્ત તણુ એક માન ॥ દોય મુહુર્ત ખીજા અછે, તાસ કુલ્લક
ભવ તામ ॥ આં ॥ ૬ ॥ ત્રીસ મુહુર્ત જળ મેલીએ. અહોરાત
દિન એક થાય ॥ પનરે દિને પક્ષ હોઈ ॥ માસે બારે વરસે
બર્ષ ॥ આં ॥ ૭ ॥ અસંખ્યાતા વરસ જળ મેલીએ, પદ્યો-
પમ એક કહાય ॥ ચરમ જિનેસરે ઇમ કહ્યું, તે સૌ સાધુ સુ-
હાય ॥ આં ॥ ૮ ॥

॥ દાલ ॥ ૨ ॥ દેશી ચોપાઇ ॥

॥ બાદર પરમાણુ બાણુ સહી, તેણે આઠ ત્રસરેણું કહી ॥
તે આઠ ત્રસરેણુ વિચાર, આઠ રેણું વાલાગ્ર ઉદાર ॥ ૧ ॥ વા-
લાગ્ર આઠ એક લીખ, આઠ લીગે જુકા સીખ ॥ જુકા આઠે
એક જવ કહ્યું, આઠે જવે તે અંગુલ ભજ્યું ॥ ૨ ॥ એ ખટ
આંગુલે પાવ પ્રમાણ, બે પાવે એક વેંતનું માન ॥ બે વેંતે એક
હાય પ્રમાણ, ચિંહું હાયે એક ધનુષનું માન ॥ ૩ ॥ ખીહુ સ-
હસ ધનુષે મઉ એક. ચીહુ ગાઉએ જોયણ એક ॥ કુઓ એક
હોડા એટલો, પહોલો લાંબો સમ તેટલો ॥ ૪ ॥ રોમખંડ એવે
વાલે ભરે. સિદ્ધાંતે બોલ્યું તિમ કરે ॥ જુગલ જણ્યા સાતે દિન
બાલ, તસ આંગુલ સીર લીજે વાલ ॥ ૫ ॥ સાત સાત આઠે,
આવડી, ખંડ કીધા ત્યારે સંખ્યા ચડી ॥ વીસ લાખ સત્તાણું સ-
હસ, એકસો બાવન અધિક કહીશ ॥ ૬ ॥ કેવલ જ્ઞાની આગે-
કહ્યા, રોમ ખંડ અસંખ્યાતા થયા ॥ પુનરપિ નાવે સંલેખના,

૬

૮૨

અસંખ્યાત મનની કીજે કલ્પના ॥ ૭ ॥ તે લઈ એક કુઓ ભર્યો
 નિશ્ચલ ઠાંસી ગાઢો કર્યો ॥ જલ લેદિ નવિ આગે બલે, ખેડો
 વાઘનવીઉલ્લે ॥ ૮ ॥ વરસ સોએ એક ઠાઠે અંશ, યદા તદા
 ત હોય નિર અંશ ॥ એહ પદ્યોપમ નામ ઉદાર, કોડા કોડી
 દસ એક સાગર સાર ॥ ૯ ॥ તે સાગર દસ કોડા કોડી, એક
 ઉત્સર્પિણી એહવી જોડી ॥ કાલચક્ર દોઇ એટલે થયો, પુદ્ગલ
 માન અનેરો કહ્યો ॥ ૧૦ ॥ પુદ્ગલ કેરા ચાર પ્રકાર, દ્રવ્યક્ષેત્ર
 કાલ બાવ વિચાર ॥ ચિહુ તણા વલી કીજે આઠ, સૂક્ષ્મ બાદર
 તણો એ ઘાટ ॥ ૧૧ ॥ બાદરની પરે એહવી સુણો. કાલ ચક્ર
 એહના સમય સુણો ॥ એટલા મરણ કરે જો સોય, બાંદર પુદ્-
 ગલ પુરા હોય ॥ ૧૨ ॥ ચક્ર તે પહેલે સમે, બીજા મરણ અ-
 નેરા ગમે ॥ બીજે કાલચક્ર લગે યદા, બીજે સમયે મરણ હોય
 તદા ॥ ૧૩ ॥ ઈમ લાહુ સમય પુરા કરે, સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ ઇષ્ટિ-
 પરે ભરે ॥ ચિહુ તણી પરે એહજ સહી, એવો વાત જિજ્ઞેસર
 કહી ॥ ૧૪ ॥ ઉત્સર્પિણી પટ આરા હોય, જિનવર દેખાડે સોય ॥
 તે પણ સદ્ એ સુણો ઉદ્ધાસે, ગૌતમ પૂછે જિનપાસે ॥ ૧૫ ॥

॥ ઠાલ ૩ ॥ વિવાહવાની ॥

“ પહેલો આરો એમ જાણીએ, એ કોડાકોડી સાગર ચ્યા-
 રકે ॥ સુસમ સુસમો એ, ત્રિણ પદ્યોપમ આઉખુંએ ॥ કાયા
 ગાઉ ત્રણનો માનકે, યુગલીયાં જાણુજ્યો એ ॥ ૧ ॥ બીજે આરો
 સુસમ જાણુજ્યો એ, કોડા કોડી ત્રિણનો માનકે ॥ સાગર સંખ્યા
 કહીએ, દોય પદ્યોપમ આઉખું એ ॥ કાયા ગાઉ દોયનો માનકે,
 સહુ સુખ લોગવેએ ॥ ૨ ॥ ત્રીજે આરો સુસમ દુસમોએ, કાયા
 ગાઉ એકનો માન કે ॥ પદ્યોપમનું આઉખું એ ॥ ૩ ॥ દોય

૮૩

કોડાકોડી જે ભલો એ, આવિઓ તે તણો અંત કે ॥ પૂર્વ કોડી
 ઉણી થાકતાં એ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ જિજ્ઞંસ તિહાં જનમીયા એ,
 નાભી કુલગર ધરે ચંદ કે, યુગલ તેણે વારીઓ એ ॥ ૫ ॥ રાજ
 નીતિ તેણે થાપીઓ એ, માંડીઓ શુભ વ્યવહાર કે, આરો ત્રીજો
 એ સહીએ ॥ ૬ ॥ ચોથો આરો દુસમ સુસમો એ, કોડાકોડી
 એકનું માનકે, ત્રેવીસ જિન તીહાં હુઆ એ ॥ ૭ ॥ ખેતાલીસ
 સહસ્સ ઉણા અછે એ, ખેલીયા શ્રીવર્દમાનકે, ચરમ જિન ઈમ
 કહે એ ॥ ૮ ॥ ચડત પડત તીહાં આઉખાં એ, કાયાનો એહિજ
 માન કે, શ્રી જિનધર્મ અતિભલો એ ॥ ૯ ॥ ચરમ જિણેસર
 જાખીઓ એ, પંચમ આરાનો માન કે, દુઃખમ તે સહુ કહે એ
 ॥ ૧૦ ॥ એકવીસ સહસ એવાં જાણજો એ, કાયા સાત હાથ
 જાણકે, ઉણો ઘણો આઉખો એ ॥ ૧૧ ॥ ઠાકુર અતિ અન્યાય
 થાએ, મેલે મન વરતશે લોક કે, આરતિ મન સહુકરે એ ॥ ૧૨ ॥
 લોક પાખંડે ઘણું રાચશે એ, સાધુ ઉપર થોડલો ભાવકે, ખહુલા
 મત વ્યાપશે એ ॥ ૧૩ ॥ જિનધર્મ વરતશે થોડલો એ, આગિયા
 સુપન માનકે, ઉત્તમ જન થોડલાએ ॥ ૧૪ ॥ ઇસ્યે મારગ સહું
 ચાલશે એ. દુષ્પસહ લગે બહુવહાર કે, પરંપરા જ્યાં હોસે એ
 ॥ ૧૫ ॥ તિહાં એક સાધુ ને સાધવી, શ્રાવક આવિકા એકકે,
 આગમ એક વરતશે એ ॥ ૧૬ ॥ અતિશય જ્ઞાન ગુરૂને નમો એ,
 ટાલે મનના સંદેહ કે, સોય કડપે પહોંચશે એ ॥ ૧૭ ॥ ઇસ્યો
 આરો જાશે પાંચમો એ, આવશે તેહ તણો અંત કે, ઉત્પાત
 ગણા વરતશે એ ॥ ૧૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ કાગની ॥ એ દેશી ॥

આ હે છટો આરો એહવો આવશે, જાણે જિનવર તેહ ॥
 પૃથ્વી પ્રલય થાયશે, વરસશે વિરૂઆ મેહ ॥ આહો ॥ ૧ ॥

૮૪

તાવડે તરડશે કુંગરા, વ.યે ઉડી ઉડી જાય; સહુ સમી હોયશે
 મેદિની, ખાડને સેવંતરે ॥ આહે ॥ ૨ ॥ ત્યારે પ્રભુ ગોયમ
 બોલીયા, વિનંયા જિનવર રાય ॥ કિહાં રહેશે માણસ મેદિની,
 પૃથ્વી બીજ કેમ થાય ॥ આહે ॥ ૩ ॥ તિહાં ઇમ જિનવરે
 ભાખીઉં, અમૃત સમાની વાણુ ॥ વૈતાલ્ય ગિર છે શાશ્વતો, ગંગા
 સિંધુ નદી જાણુ ॥ આહે ॥ ૪ ॥ તે બીલ વાસી તિહાં રહે,
 મનુષ્યાં કેરી ખાણુ ॥ બહોંતેર બીલ તિહાં કિણુઅછે, બીજ
 તણું તે કામ ॥ આહે ॥ ૫ ॥ કાયા તેની પુણુ હાથ છે, સોલ
 વરસનો આય ॥ છ વરસે સ્ત્રી ગરભ ધરે, દુખમાંહે દુખથાય ॥
 આહે ॥ ૬ ॥ અતિ ઘણા તાપ તિહાં પડે, અસરાલ વાયશે
 વાય ॥ રાત્રે તે બાહિર નીસરે, દિવસે બીલમાંહે જાય ॥ આહે ॥
 ૭ ॥ નવદાર શ્રોત્ર તિહાં રહે, વિરૂઢ ગંધારે કાય ॥ સહુ
 ભક્ષણુ કરશે માંછલાં, મરી એ દુર્ગતિ જાય ॥ આહે ॥ ૮ ॥
 એકવીસ સહસ ઇશાં હોશે, દશ ક્ષેત્રે ઇમ જાણી ॥ ઉત્કૃષ્ટા પાંચે
 અછે, મહાવિદેહ વખાણુ ॥ આહે ॥ ૯ ॥ તિહાં સદા હુએ
 કેવલી, જિન ધર્મ તણી નહી હાણુ ॥ સમવસરણુ સુખદાઈ, જિ-
 નવરતણી ઇસી વાણુ ॥ આહે ॥ ૧૦ ॥ પૂર્વ કોડોનું આઉખું,
 પાંચશે ધનુષની કાયા; ચરમ જિણેસર ઇમભણે, સદીવ એવું
 ચાલ્યું જાય ॥ આહે ॥ ૧૧ ॥ બાંમણુ ઇણિપરે વિનવે, વીર
 જીજ્ઞંસ અવધાર ॥ પ્રભુ તોરે પાયે નમું, છઠે આરે જન્મ નિવાર
 ॥ આહે ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ ઉલાલાની ॥ એ દેશી ॥

ઇમ હર્ષ ધરીને સ્તવીઓ વીર જીજ્ઞંસ, રાધણુપુર મંડળુ
 થાય પ્રણમે સુરનર વૃંદ ॥ ૧ ॥ મેં પુન્ય પસાયે પામ્યા જિન-

૮૫

વર પાસ, મુજ પાપ પડલ સવિ, દુષ્કૃત દુરે જાય ॥ ૨ ॥ શ્રી
તપગચ્છનાયક, વિજય દાન સુરિંદ, તસ પાય પ્રણુમીને, સેવે સુર-
નર વૃંદ ॥ ૩ ॥ તસ નામે મુજને, ટાળીઓ મુજ મિથ્યાત, સે-
વતાં પામ્યો, જિન ધર્મ જગત વિખ્યાત ॥ ૪ ॥ સંવત સય
સોલહ, ઇચ્છારોત્તરા માન ॥ આસો સુદ પુનમ, વાર શુભ ધ્યાનાપા ॥

॥ કલશં ॥ ઈમ શુભ્યો જિનવર વીર સુખકર, રાધણુપુર
વર મંડણો ॥ તસ પાય પામી સીસ નામી, દુરીય દુરગતિ ખં-
ડણો ॥ સેવે સુરાસુર, સુણે ભાસુર ગર્જવાસ નિરૂત્તરો ॥ ધિજ
ભણે દેવીદાસ ભેવક, સકલ સંઘ મંગલ કરો ॥ ૧ ॥ ઇતિ પદ
આરાસ્વરૂપ કથક શ્રીમહાવીર સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી ચૌદ ગુણસ્થાનકનું સ્તવન ॥

॥ શ્રી શંખેશ્વરપુર ધણીજી, પ્રણુમી પાસ જિણુંદ ॥ નામ
જપતાં તેહનુંજી, આપે પરમાનંદ ॥ ભવિક જન સાંભલો એહ
વિચાર ॥ કર્મ અંથ માંહે કહ્યોજી, એ સઘલો અધિકાર ॥ ભવિક૦
॥ ૧ ॥ નાણાવરણીય જાણીયેજી, ખીનું દર્શની હોય ॥ ત્રીનું
વેદનીય ભાખીયુંજી, મોહનીય ચોથું જોય ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ આયુ
કર્મ વહી પાંચમું જી, છઠું નામ વિચાર ॥ ગોત્ર કર્મ તે સા-
તમું જી, આઠમું અંતરાય ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ મતિ શ્રુત અવધિ મન
કેવલું જી, જ્ઞાનાવરણીય લેહ ॥ ચખ્ખુ અચખ્ખુ અવધિ કેવલી
જી, દર્શનના એ લેહ ॥ ભવિક૦ ॥ ૪ ॥ નિદ્રા પહેલી નિદ્રાનિ
દ્રાખીજી, ત્રીજી પ્રયત્ના વખાણ ॥ પ્રયત્ના પ્રયત્ના ચોથી કહીજી,
ધિણુદ્ધિ પંચમ જાણ ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ દર્શનાવરણીય તણાજી,
એ નવ લેહજી ધાર ॥ શાતા અશાતા વેદનીજી, જાણો તે નિરધાર

૮૬

૧૧ લાં ॥ ૬ ॥ લેદ અઢાવીસ મોહનીજી, સમક્ષિત મોહ મિચ્છત
 ॥ કોધ માન માયા સહીજી, લોભ એ સેવે નિત ॥ લાં ॥ ૭ ॥
 સંજ્વલન પ્રત્યાખ્યાનીઓજી, અપ્રત્યાખ્યાન વિશેષ ॥ એથો અ-
 નંતાનું બંધિયોજી, પ્રાણીતું ઉવેખ ॥ લાં ॥ ૮ ॥ પ્રત્યેકે એક
 એકનાજી, લેદ કહ્યા અરિહંત ॥ ચ્યાર ચ્યાર કરતાં સોલ હુવેજી,
 ટાલો તે ગુણવંત ॥ લાં ॥ ૯ ॥ હાસ્ય રતિ અરતિ ભય પરિ-
 હરજી, સોગ હુગંછા ટાલ ॥ નર સ્ત્રી નપુંસક વેદથીજી, પ્રાણી-
 તું મન વાલ ॥ લાં ॥ ૧૦ ॥ દેવતા નર તિરિ નારકીજી, આ-
 ચુલેદ વિશાલ ॥ કપુર વિજય બુદ્ધરાજથીજી. મણિવિજય રંગ-
 રસાલ ॥ લાં ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ ચારકર્મપયડી પ્રથમ ભાગ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ એ કર બેડી તામરે ॥ એ દેશી ॥

નામ કરમનો લેદરે, એકસો ત્રણસું, તે વિવરી હવે કર્હું
 એ ॥ ચાર ગતિનાં નામરે, એકેંદ્રિ આદિ પંચેદ્રિ પાંચ બતિ
 કહીએ ॥ ૧ ॥ ઔદારિક વૈક્રિયરે, આદારક તૈજસ, પાંચમું કા-
 ર્ત્વિજી તનુ સહીએ ॥ અંગ ઉપાંગ તે બાણીરે, અંગોપાંગ ત્રીભું,
 ઔદારિક પંચ બંધના એ ॥ ૨ ॥ સંઘાતન વિચારીરે, પંચભેદે
 કરી, ઔદારિક આદિગણો એ ॥ વજ્રઋષભ નારાય રે, ઋષભ-
 નારાય, નારાય અર્ધ કીલીકા એ ॥ ૩ ॥ છેવડું સંઘેજીરે છડું
 બાખીઉં, પટ સંસ્થાનજી જીવના એ ॥ સમ ચઉરસ્ત્ર ન્યગ્રોધ રે,
 સાદિક કુખજ, વામન હુંડક બાખીઓ એ ॥ ૪ ॥ કાલો નિલો
 રાતોરે, પીલો ઉજલો વર્ણ પાંચે બાણીએરે ॥ સુરભિ દુરભિ ગંધરે
 પંચરસ કહ્યા, તીજો કડવો કસાયલો એ ॥ ૫ ॥ ખાટો મીઠો
 હોયરે, ફરસ આઠંજે, શુર લધુ મૃદુ ખર શીતલો એ ॥ ઉષ્ણ
 સ્નિગ્ધ રૂક્ષરે, અનુપુર્વી, ચારે ગતિની બુબુવીરે ॥ ૬ ॥ શુભ

૮૭

અશુભ ગતિ દોયરે, તે વહી વરણવી; પિંડ પ્રકૃતિ ચૌદસ હવીએ ॥
હવે આઠ પ્રત્યેકરે, પરાધાત ઉસાસ, આતાપ ઉદ્યોત અગુરહહુએ
॥ ૭ ॥ તીર્થંકર નિર્માણરે, ઉપધાત કર્મ્મ, ત્રસ દશકો કહું સું-
દર એ ॥ ત્રસ બાદર પન્નજતરે, પ્રત્યેક થીર શુભ, સુભગ સુ-
સ્વર આદે યશા એ ॥ ૮ ॥ થાવર સુહુમ અપન્નજરે, સાધારણ
અથિર ॥ અસુભ ફલગ સાતમું એ ॥ હસ્વર અનાદેયરે, અયશ
એ દશ સ્થાવર ઇન્દ્રિયરે જાણિ એ ॥ ૯ ॥ એટલી ત્રાણુ લેદરે,
અંધન પાંચનાં, સત્તાયે પન્નર લેદ હુવે એ ॥ ગોત્ર કરમના લેદરે,
ઈંચ અને નીચ, અંતરાય વળી આઠમું એ ॥ ૧૦ ॥ દાન લાભ
અંતરાયરે, ભોગ ઉપભોગ, વીર્યાંતરાય એ પાંચમુંએ ॥ એકસો
અઠાવન્નરે, પચડી કર્મની, મણિવિજય યુધ ઉપદીશી એ ॥ ૧૧
॥ ઇતિ શ્રીકર્મ પચડી દ્વિતીય ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૩ ॥ કેવલ નાણે જાણુતોરે લોલ ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાન દિવાકર ભાખીઓરે લોલ ॥ ગુણસ્થાનક વિચારરે
॥ સુગુણ નર ॥ લેશથકી હું વરણવુંરે લોલ, શાસ્ત્ર તણે અનુસા-
રરે ॥ સુગુણ નર ॥ ૧ ॥ વારા મિથ્યાત્વને આવતો રે લોલ, જેમ
સીએ સવિ કામરે ॥ સુગુણ એઆંકણી ॥ પ્રમાદે કરી જીવનેરે
લોલ, આધ થકી અંધ હોયરે ॥ સુગુણ ॥ પચડી એકશત વીસ-
નીરે લોલ, એ પરમારથ જોયરે ॥ સુ ॥ વા ॥ ૨ ॥ એકસો
આવીસ આગલીરે, પચડી ઉદયે થાયરે ॥ સુ ॥ ઉદય નાળું
જે હોવેરે, તે ઉદીરણા કહેવાયરે ॥ સુ ॥ વા ॥ ૩ ॥ એહના
લેદ વળી તેટલારે લોલ, સત્તાના વહી લેદરે ॥ સુ ॥ અઠા-
વનને એકસોરે લોલ, થાયતે ધ્રુવેદેશરે ॥ સુ ॥ વા ॥ ૪ ॥
પેહેલે ગુણઠાણે હુવેરે લોલ ॥ એકસો સત્તર અંધરે ॥ સુ ॥

૮૮

તીર્થંકર નામ લેલતારે લોલ, આહારક દોય અખંધરે ॥ સુ૦ ॥
 વા૦ ॥ ૫ ॥ પયડી મિશ્ર સમકિત સુણોરે લોલ, આહારક દ્વિક
 જિન નામરે ॥ સુ૦ ॥ ના ઉદય નહીં એ પાંચનોરે લોલ, ગુણઠાણે
 પહેલે જામરે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥ કર્મ સ્થિતિ સત્તા કહીરે લોલ,
 પયડી શત અડયાલરે ॥ સુ૦ ॥ ગુણઠાણે પહેલે સહીરે લોલ,
 ભાખી દેવ દયાળરે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥ ઇણે ગુણઠાણે પ્રા-
 ણીયારે લોલ, નરક નિગોદ મોજાર રે ॥ સુ૦ ॥ કહેતાં પાર ન
 ઉપજેરે લોલ, તે જાણે કિસ્તાર રે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૮ ॥ એક
 મિથ્યાત્વથી ટાલિયારે લોલ, શ્રી જિન જગદાધારરે ॥ સુ૦ ॥
 કર્પુરવિજય ગુર રાયથીરે લોલ, લહીયે ભવજલ પારરે ॥ સુ૦ ॥
 વા૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ શ્રી પ્રથમ ગુણ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૪ ॥ કપુર હોવે અતિ ઉજલુરે ॥ એ દેશી ॥

॥ બીજું ગુણઠાણું સુણોરે, સાસ્વાદન તસ નામ ॥ સમ-
 કિત વમન પછી હુવેરે, જેહથી ન સરે કામરે ॥ સાજન છડોએ
 પરિણામ ॥ જિમ લહો ગુણ અભિરામરે ॥ સા૦ ॥ ૧ ॥ નારય
 ત્રિક જાતિ ચઉરે, થાવર ચઉહુંડ સંસ્થાન ॥ આપત નપુંસક છે-
 વહુંરે, મિચ્છત એ સોલ માનરે ॥ સા ॥ ૨ ॥ એકસો એક
 પયડી તણોરે, અંધન એણે ગુણ ઠાણ ॥ સૂક્ષ્મ ત્રિક આતપ વ-
 લીરે, મિથ્યાત્વ પંચ વખાણુરે ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ નરકની અનુ-
 પૂર્વીરે, એકસો અગીઆર પ્રમાણ, ઉદય કહ્યો પયડી તણોરે, ઉ-
 દ્ધીરણા તિમ જાણુરે ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ સત્તાએ એકશત ઉપરેરે,
 પયડી સડતાલીસ ॥ જિનનામ કર્મ તણી તિહારે, ન કહી સત્તા
 જગદીશરે ॥ સા૦ ॥ ૫ ॥ સાસ્વાદન ગુણ ઠાણા તણોરે, અર્થ
 કહ્યો લવ લેશ, મણિવિજય બુધ એમ કહેરે, સુણુએ છાંડી કલે-
 શરે ॥ સા૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ દ્વિતીય ગુણ સ્થાનક ભાસ ॥

૮૯

૧૧ ઠાલ ૥ ૫ ૥ ગણધર દશપૂર્વધર સુંદર ૥ એ દેશી ૥

૥ મિશ્ર ગુણઠાણું હવે ત્રીજું, ભાખ્યું ત્રિભુવનભાણુરે ૥
અંતર મુહુર્ત સ્થિતિ કહી જેની, સુભુજ્યો ચતુર સુભણુરે ૥
મિશ્ર ૦ ૥ ૧ ૥ તિર્યંચ ત્રિક ચિણ્દ્રી તિક, દુર્ભંગ તિક વહી
કહીયેરે ૥ ચાર અનંતાનુબંધી વીરમા, સંઠાણુ ચાર મધ્ય લ-
હીયેરે ૥ મિશ્ર ૦ ૥ ૨ ૥ પેહેલું છેલું સંઘયણ ટાળી, નિચળોત્ર
ઉલોત નામરે ૥ અશુભવિહાયોગતિ વેદ સ્ત્રીનો, એ પયડીનાં
નામરે ૥ મિશ્ર ૦ ૥ ૩ ૥ ગુણઠાણું તીજે એ પચવીસ, પચડી બં
ધન થાયરે ૥ ઉદયે ચાર અનંતાનું બંધી, થાવર એકેદ્રિ કહાયરે
૥ મિશ્ર ૦ ૥ ૪ ૥ વિગલેન્દ્રિય ત્રિક તિરી નર સુરની, અનુપૂર્વી
નવિ લહીયેરે ૥ મિશ્રોદય મિશ્ર પચડી અંતજ, ઉદયે એકસો
કહીયેરે ૥ મિશ્ર ૦ ૥ ૫ ૥ ઉદીરણા વળી ઉદય તણીપરે, બણો
લવિજન પ્રાણીરે ૥ સત્તાયે સાસ્વાદનતણી પરે, ભાખે કેવલ ના
ણીરે ૥ મિશ્ર ૦ ૥ ૬ ૥ ભાવ અનેક ત્રીજે ગુણઠાણું, કહેતાં પાર
ન આવેરે ૥ કપૂરવિજય બુધ ચરણ પસાયે, મણિવિજય આનંદ
ચાવેરે ૥ મિશ્ર ૦ ૥ ૭ ૥ ઇતિ શ્રી તૃતીય ગુણુ સ્થાનક ભાસ ૥

૧૧ ઠાલ ૥ ૬ સુચુ મેરી સજની રજની ન બવેરે

૥ એ દેશી ૥

૥ હવે ગુણઠાણું સમકિત ધરીયેરે, શિવરમણી જિમ સહેજે
વરીયે રે ૥ તે સમકિતનાં પાંચજ લેદરે, બોલે આગમ જે કુવે-
દરે ૥ હવે ૦ ૥ ૧ ૥ જિન નામકર્મ સુરનર આયુરે, બંધે સિત્તો
તેર કહેવાયરે ૥ સમકિત અનુપૂર્વી ચારરે, ઉદયે એકસો
ચાર વિચારરે ૥ હવે ૦ ૥ ૨ ૥ તેમ ઉદીરણા આગમ ભાખીરે,
સત્તા સુભુજ્યો જે હવે દાખીરે ૥ અપૂર્વાદિક ચઉગુણઠાણુરે, ચાર

૯૦

અનંતાનું બંધી બાણુરે ॥ હવે ॥ ૩ ॥ તિરિ નરયનું આયુ કહી
 યેરે, એકસો બેતાલીસ સત્તા લહીયેરે ॥ ક્ષપકે સમકિત ચાર
 ઠામરે, નરક તિરિ સુર આયુ બમરે ॥ હવે ॥ ૪ ॥ પચડી
 સોને પીસ્તાલીસરે, સાતવિના એકસો અડત્રીસરે ॥ નઉમે અનિ
 વૃત્તિ પેહેલે ભાગેરે, સત્તા બેતાલીશ્રી વીતરાગેરે ॥ હવે ॥ ૫ ॥
 કેવલ નાણી ભાખ્યો ધર્મરે, જેહથી લહીએ શિવશર્મરે ॥ એ
 તણુ તત્વ સુધા બાણુરે, મણિવિજય કહે આદરે પ્રાણીરે ॥ હવે ॥
 ૬ ॥ ઇતિશ્રી ચતુર્થ ગુણુ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૭ ॥ આજ ન હેજેરે દીસે નાહલો ॥ એ દેશી ॥

॥ પંચમનાણી રે જિનવર ઈમ કહે, દેશ વિરતિ ગુણુઠાણુ
 સુણો શ્રાવક તેને બાણીયે, જે ધરે જિનવર આણુ ॥ પંચમ ॥
 ૧ ॥ પેહેલું સંઘયણુ નર ત્રિક બાણીયે, અપ્રત્યાખ્યાન કષાય ॥
 તેહના ભેદરે ચાર વખાણીયે, મૌહારિક દો કહેવાય ॥ પંચમ ॥
 ૨ ॥ એ દશ પચડીરે બંધન નવિ હવે, દેશવિરતિ મોબર ॥
 સતસકૃિ પચડીરે બંધન ઈહાં સહી, બેજ્યો હૃદય વિચાર ॥ પં-
 ચમ ॥ ૩ ॥ ઉદય ચાર અપચખાણીયા, અનુપૂર્વી નર તિરિ-
 ચંચ ॥ સુરત્રિક નરયત્રિક તે ખટ ભણ્યા, વૈકિંચદુગ વલી સંચ
 ॥ પંચમ ॥ ૪ ॥ દુર્ભાગ અનાદેય અચશ વલી, સત્તર પચડી
 ન હોય ॥ સત્યાસીનો રે ઉદય ઈહાં કહ્યો, તીમ ઉદીરણુ બેચ
 ॥ પંચમ ॥ ૫ ॥ સત્તા ચોથારે ગુણુઠાણુથી, બાણો ચતુર સુ-
 બાણુ ॥ મણિવિજય કહે નિત્ય જે એ ધરે, તેને કોલી કલ્યાણ
 ॥ પંચમ ॥ ૬ ॥ ઇતિ પંચમ ગુણુસ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૮ ॥ કહે નાયક સુરે માહરી ॥ એ દેશી ॥

॥ છડું ગુણુઠાણુ હવે, કહેતાં હરખ અપારરે, સુણો જિન

૯૧

વાણી રે ॥ પ્રમત્તનામ છે જેહનું, સાધન કહ્યા નિરધારે ॥ સુણો
 ભવી પ્રાણી રે ॥ ૧ ॥ બંધ થકી નિશ્ચય હુવે, ત્રેસઠી પયડી
 જણિરે ॥ સુણો જિન વાણીરે ॥ પ્રત્યાખ્યાને ચારનો, બંધ નહી
 ઇણ ઠાણેરે ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ ઉદયથકી હુવે સાંકલો, તિર્યંચગતિ
 તિરિયાયુ રે ॥ સુણો જિન ॥ નિચ ગોત્ર ઉદ્યોતનો, પ્રત્યા-
 ખ્યાની કષાયરે ॥ સુણો ॥ ૩ ॥ ઉદય નહી એ આઠનો,
 આહારક દોય ઉદારે ॥ સુણો જિન ॥ તે લેખવતાં એકયાસીનો,
 ઉદય કહ્યો સુવિચારે ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ ઉદીરણાએ અંત હુવે,
 શાતા અશાતા દોયરે ॥ સુણો જિન ॥ આહારક દ્વિક થીણુદ્ધિ-
 ત્રીક, નર આયુ આઠ તે જોયરે ॥ સુ ॥ ૫ ॥ સત્તા સમકિ-
 તથી લહો, દાખી આગમ સારે ॥ સુણો ॥ ૬ ॥ ઠપુરવિજય ગુરુ
 જ્યો, મણીવિજય હિતકારે ॥ સુણો ॥ ૭ ॥ ઇતિશ્રી
 પ્રમત્ત ગુણુરથાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૮ ॥ વસુધાધિપ વંદી વળ્યો ॥ એ દેશી ॥

શ્રી જિનવર ઇમ ઉપદિશે, અપ્રમત્ત ગુણુ ઠાણુરે ॥ સર્વ
 વિરતિ ઇહાં કહી, ધારો મુનિગુણુ ખાણુરે ॥ શ્રી જિનવર ઇમ
 ઉપદિશે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોગ અરતિ અથિર દુગ, અયશ
 અશાતા કેરોરે ॥ બંધ નહીં ઇહાં ખટતણો, સુર આયુબંધ અ-
 નેરોરે ॥ શ્રી ॥ ૨ ॥ એકે ઉણી સાઠીનો, અહવા અદૃશ્ય
 બંધરે ॥ આહાર યુગલ માંહિ લેલીએ, બીણુ પયડી અબંધરે
 ॥ શ્રી ॥ ૩ ॥ ઉદય થકી છોતેર પયડી, થીણુદ્ધિ ત્રિક દાખીરે,
 આહારાદ્વિક એ પાંચનો, ઉદય નહીં સૂત્ર સાખીરે ॥ શ્રી ॥
 ૪ ॥ અપ્રમત્ત આદિ ગુણુઠાણો, શાતા અશાતા નર આયરે,
 પયડી ત્રણુ ઉણી કરો, ઇમ ઉદિરણા થાયરે ॥ શ્રી ॥ ૫ ॥

૯૨

સમકિત ચોથે ગુણ ઠાણે, સત્તા તિહાંથી પેખોરે ॥ મણિવિજય
યુધ ઇમ કહે, પ્રમત્ત ગુણ ઠાણે ઉવેખોરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ
શ્રી અપ્રમત્ત ગુણ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧૦ ॥ પંથીડા સંદેસડો ॥ એ દેશી ॥

॥ ગુણઠાણું હવે આઠમું, ભાખ્યું શ્રી જિનરાજ, નિવૃત્તિ
નામે જાણીએ, જેહથી સીએ કાજ ॥ ૧ ॥ સાધુ સહુ તુમે ચિ-
ત્તધરો, આણી ઉલટ અંગ, અધ્યવસાય વિશેષથી, હવે એહસું
અંગ ॥ સાધુ૦ ॥ ૨ ॥ સાત ભાગ કરી તેહના, પેહેલે અઠાવન ॥
નિદ્રા હોયનો અંત કરે, પણભાગ છપન્ન ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ સુર
દુગ પંચેદ્રિય શુભગતિ, ત્રસ નવ નિરધાર ॥ ચાર શરીર ઉરલ-
વિના, દો અંગોપાંગ ઉદાર ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ સમ ચઉરંસ નિ-
ર્માણુને, જિનનામ સુકાર ॥ વર્ણ્યાર વળી કહ્યા, અગુરુ લહુ ચાર
॥ સા૦ ॥ ૫ ॥ એ ત્રીસ પયડી અંતકરે, છઠે ભાગ વિચાર ॥
અંધ કહ્યો છવીસનો, સાતમા ભાગ મોબર ॥ સા૦ ॥ ૬ ॥ હાસ્ય
રતિ ભય દુગંછાનો, અંત જિનને વચણ ॥ ઉદય થપી સમકિત
વલી, છેલ્લાં ત્રણ સંધયણ ॥ સા૦ ॥ ૭ ॥ ઉદય નહીં એ ચારનો
ઝોહોતેર ઉદયે જાણુ ॥ ઉદીરણુ અપ્રમત્તથી, ભાખી કેવલ નાણુ
॥ સા૦ ॥ ૮ ॥ ચોથા સમકિત ગુણ ઠાણથી, સત્તા દિલમે
આંખી ॥ કર્પૂરવિજય ગુરુ રાજથી, મણિવદે ઇમ વાણી ॥ સા૦
॥ ૯ ॥ ઇતિશ્રી અપ્રમ નિવૃત્તિ ગુણસ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧૧ ॥ નિદરડી વેરણુ હુધરહી ॥ એ દેશી ॥

॥ અનિવૃત્તિ નવમું આદરું, ગુણઠાણું હો મુનિવર મુખકાર
કે ॥ અંતરમુહૂર્ત જેહની, સ્થિતિ જાણી હો શાસ્ત્રને અનુસાર
કે ॥ અનિવૃત્તિ નવમું આદરું ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ અંધ કહ્યો

૯૩

આવીસનો, વડી કીજે હો એહના પંચ ભાગ કે ॥ પુરૂષવેદ સં-
 જ્ઞવત ચારે, એકેકે હો કીજે એ ત્યાગ કે ॥ અનિં ॥ ૨ ॥
 ઉદય હુવે છાસકીનો, હાસ્ય રતિને હો વડી અરતિ નિવારકે ॥
 ભયસોગ દુગંછા ખટતણો, નવિ લહી હો ઉદયે વિચાર કે ॥
 અનિં ॥ ૩ ॥ ઉદીરણા ત્રિસકીની, સત્તા દાખી હો બીજા ભાગ
 મઝારકે ॥ થાવર તિરિ નરય દુગ, આતપ દુગ હો થીણુ ત્રિગ
 નિરધારકે ॥ અનિં ॥ ૪ ॥ એકેંદ્રિય વિગલ સાધારણ, એ સો-
 લેહો સતા નવી હોયકે ॥ એકસો આવીસ ઉપરે, બીજે ભાગે હો
 સત્તા તું જોયકે ॥ અનિં ॥ ૫ ॥ ત્રીજે ભાગે સાંભલો, ક્ષય
 થાયે હો બીયતીય કસાય કે ॥ ચોથે પાંચમે ખટભાગે, સાત આ
 ઠમે હો એકસો ચાર થાયકે ॥ અનિં ॥ ૬ ॥ નઉમે સો ત્રિણુ
 ઉપરે, નપુંસક હો સ્ત્રી વેદ ખટ હાસકે ॥ પુરૂષવેદ સંજ્ઞવતન એ
 ત્રણે, ક્ષય હોવે હો ભાગે અનુકમે જાસકે ॥ અનિં ॥ ૭ ॥
 નવમા ભાગને છેહકે, માયાનો હો પ્રભુ ભાજ્યો અંત કે ॥ કર્પુ-
 રવિજય ગુરૂ રાજનો, શિષ્ય પભણે હો પ્રભુ નિજમનની ખંતિ
 કે અનિં ॥ ૮ ॥ ઇતિશ્રી નવમ ગુણુ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૨ ॥ દેવતાણી ઋદ્ધિ લોગવી આંચો

॥ એ દેશી ॥

॥ સૂક્ષ્મ સંપરાય નામે દશમું, ગુણુઠાણું તે જાણિ ॥ ચઠે
 પરિણામે એ હોવે, ભાજ્યું જિનવર ભાણુરે ॥ મુનિવર જોજ્યો
 હૃદય વિચારી ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ અંધ કહ્યો ઇહાં સત્તાર
 પયડી, દર્શન કહીયાં ચાર ॥ ઉંચ ગોત્ર યશ નાણાવરણી, અંત
 રાય દશવારીરે ॥ મુનિં ॥ ૨ ॥ એ સોલે પયડી ઇણે ઠાણે,
 આલે તે નિરધાર ॥ ઉદય કહ્યો ઇહાં સાઠ જ પયડી ॥ વેદ ત્રણુ

૯૪

નિવારીરે ॥ મુનિં ॥ ૩ ॥ સંજવલન ત્રિક એ છ પયડી, ઉદય
નહીં ધણુ ઠાય ॥ ઉદીરણા સત્તાવન જાણો, સત્તા સતદુગ થાયરે
॥ મુનિં ॥ ૪ ॥ સંજવલનનો લોભ અંત કરે ઈહાં, જુઓ સુત્ર
અનુસાર ॥ કર્પુરવિજય પંડિત સુપસાયે, મણિ વિજય જયકારરે
॥ મુનિં ॥ ૫ ॥ ઇતિશ્રી સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુ સ્થાનક ભાસ ॥
॥ ઠાલ ॥ ૧૩ ॥ વ્રતની મનસા જાણે આણી ॥ એ દેશી ॥

॥ હવે સુણુજ્યો લવિયણુ પ્રાણી, શ્રી જિનવર કેરી વાણી ॥
ઉપશાંત મોહ ગુણુ ઠાણે, એકાદશમું એ જાણે ॥ ૧ ॥ અંધે
કહીયે પયડી એક, આગમેં જોઈ સુવિવેક ॥ શાતાવેદનીય અંધ
ઉદાર, બીજી પયડી નહીં નિરધાર ॥ ૨ ॥ ઉદય થકી હવે સુ-
ણીયે, એકે ઉણી સાડીજ ગણીએ ॥ લોભ સંજવલન કેરો અંગ-
એણે ઠાણે એહજ સંત ॥ ૩ ॥ ઉદીરણા તણો અધિકાર, સાંભ-
લતાં હરખ અપાર ॥ ભાખી પયડી છપ્પન્ન જેહ, મનમાંહિ
આણો તેહ ॥ ૪ ॥ સકલ પંડિત શિરદાર, કર્પુરવિજય સુખ-
કાર ॥ તસ ચરણ પસાયજ પામી, મણિવિજય કહે સીરનામી
॥ ૫ ॥ ઇતિ ઉપશાંત મોહ ગુણુ સ્થાનક એકાદશમ ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧૪ ॥ ધિગ્ ધિગ્ ધિગ્ ધિગ્ કાયા ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનવર એમ જોલે, વાણી જે અમૃત તોલે હો ॥
સુણો મુનિ સમભાવી ॥ ક્ષીણ મોહ ગુણુ ઠાણે, દ્વાદશમું ગુણુમણી
આણુ હો ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ અંધ કહ્યો સાતા કેરો, ઉદયે તે ભેદ
અનેરો હો ॥ સુણો ॥ ઋષભ નારાય દુગ ટાલો, સત્તાવન ઉદયે
નિહાલો હો ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ ઉદયે છેલે બે ભાગે, નિદ્રા
પ્રચલા નવિ લાગ હો સું ॥ ઉદીરણા ચોપન કેરી, સત્તાયે
પયડી અનેરી હો ॥ સું ॥ ૩ ॥ છેલ્લા દુગસમે જોય, એકસો

૯૫

એક પયડી હોય હો સુ૦ ॥ નિદ્રા પ્રચલા ઇહાં અંત, નવાણું
 ભેદ એ તંત હો ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ દંસણ ચાર પંચ જ્ઞાન
 અંતરાય, પણ ચઉદજ માન હો ॥ સુ૦ ॥ અંત કરે એહનો છેદ,
 નવિઉપજે તે ફિરે કેડે હો ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ સકલ પાંઠત શિશુ
 ગાર, કર્પૂરવિજય શિરદાર હો ॥ સુ૦ ॥ તસ સુપસાયે ભાવ
 આણ્યા, મણિવિજયે તેહ વખાણ્યા હો ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી
 ક્ષીણમેહ ગુણસ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ૧૫ ॥ ભલે પધાર્યા તુમે સાધુજીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ ગુણઠાણું હવે તેરમુંરે, ભાજ્યું શ્રીજીનરાયરે ॥ સયોગી
 નામે ભલુંરે, આન્યું તે નવિ જાયરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૧ ॥ બંધે શાતા
 વેદનીરે, ઉદય કહ્યું નિરધારે ॥ નાણાવરણીય પાંચે સહીરે, અંત-
 રાય પંચે વિચારે ॥ ગુણ૦ ॥ ૨ ॥ દર્શન ચારે ચઉદઓરે,
 હૃદય નહીં ઇણે ઠાણુરે ॥ તીર્થકર નામ ભેલતાંરે, ખેંતાલિસ ઉદય
 પરિમાણુરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૩ ॥ ઉરલ ચિર ખગઈ દુગરે, પ્રત્યેક
 ત્રિક છ સંઠાણુરે ॥ અગુરૂલધુ વર્ણુ ચારનોરે, નિર્માણુ તેજસ
 આણીરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૪ ॥ કાર્મણુ પેહલો સંઘયણુનોરે, દુસર સુ-
 સર જોયરે ॥ સાતા અશાતા એકનોરે, એ ત્રીસનો અંત હોયરે
 ॥ ગુણ૦ ॥ ૫ ॥ એકે ઉણી ચાલીસનીરે, ઉદીરણા અવદાતરે ॥
 પંચ્યાસી પયડી તણી રે, સત્તા જોહ વિખ્યાતરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૬ ॥
 સંપ્રતિ પંચ વિદેહમાંરે, વિચરે વીસ મુણિંદરે ॥ સંયોગી ઠાણું
 અલંકાર્યરે, સેવે સુરનર વૃંદરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૭ ॥ દોય કોડી સાધુ
 કેવલીરે, વંદન તેને ત્રિકાલરે ॥ કર્પૂરવિજય ગુરૂ નામથી, મણિ-
 વિજય મંગલ માલરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિશ્રી સયોગી ગુણ
 સ્થાનક ત્રયોદશમ ભાસ ॥

૯૬

॥ ઢાલ ॥ ૧૬ ॥ નયરી અયોધ્યાથી સંચર્યા એ ॥ એ દેશી ॥

॥ અયોગી નામે ચૌદસું રે, ગુણઠાણુ શ્રીકાર ॥ કહ્યું એ
જિનવરુએ, અ ઇ ઉ ઋ લૂ માંન જ એહનું એ, જેહથી શિવ
સુખસાર ॥ કહ્યું ॥ ૧ ॥ અંધ નહીં પયડી તણે એ, ઉદય
તણે ભાવ જોય ॥ કહ્યું ॥ સુભગ આદેય યશ વલી એ, વેદની
ત્રસ ત્રિક હોય ॥ કં ॥ ૨ ॥ પંચેન્દ્રિય જાતિ નર આઉખું એ,
નરની ગતિ જિનનામ ॥ કહ્યું ॥ ૩ ॥ ઉંચ ગોત્ર એ ખારનો એ,
અંત થાય છેહોડે તામ ॥ કં ॥ ૪ ॥ ઉદી જુ ઇહાં નવિ લહે
એ, સત્ ॥ સુણોં વીરતંત ॥ કં ॥ છેલ્લા દુગ સમે જાણીએ એ,
ખોહોતેર પયડી અંત ॥ કં ॥ ૫ ॥ નામ થકી હવેતે કહું એ,
સુર ખગઈ ગંધ દોય ॥ કં ॥ ફરસ આઠ વર્ણ પાંચની એ,
રસ તનુ અંધન સોય ॥ કં ॥ ૬ ॥ સંઘાતન એ સવિ તણી
એ, પંચ પંચ પયડી જેહ ॥ કં ॥ નિર્માણુ નામ તે લેલતાંએ,
ચાલીસ પુરી એહ ॥ કં ॥ ૭ ॥ સંઘયણુ અથીર ખટસહી એ,
સંસ્થાન ખટસુવિવેક ॥ કં ॥ અગુરુલધુ ચ્યાર અપજજતા એ,
અશાતા સાતા એક ॥ કં ॥ ૮ ॥ પ્રત્યેક ઉપાંગ ત્રિણુ ત્રિણુ
કહ્યાં એ, સુસ્વર નીચ ગોત્ર જાણુ ॥ કં ॥ એ ખોહોતેર પયડી
તણે એ, અંત હુંવે ઇણુ ઠાણુ ॥ કં ॥ ૯ ॥ છેહ સમે પયડી
તેરનો એ, અંત કરે, ગુણવંત ॥ કં ॥ આઠ કરમ ખેપવીએ,
ખામી સુખ અનંત ॥ કં ॥ ૧૦ ॥ એમ અનેક લેહ સુંદર એ,
આગમ શાસ્ત્ર મઝાર ॥ કં ॥ મણિવિજય યુધ ઉપદિશે એ,
નિજ મતિને અનુસાર ॥ કં ॥ ૧૧ ॥ ઇતિશ્રી અયોગી ગુણુ
સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૭ ॥ દીઠો દીઠોરે વામાકો નંદન દીઠો ॥ એ દેશી ॥

॥ પૂજે પૂજેરે પ્રભુ પાસજીને પૂજે ॥ સંજેશ્વર પરમેશ્વર

૬૭

સાહેબ, એ સમ દેવ ન દૂજેરે ॥ ૧ ॥ જેહને નામે નવનિધિ
 યામે, મુક્તિ વધુ તસ કામે ॥ સુરનર નારી એ કરજોડી, આવીને
 શીરનામેરે ॥ ૨ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ તેહ તણે સુપસાય હરખે, ગુણુદાણુ
 સુવિચાર ॥ બંધ ઉદય ઉદીરણુ સત્તા, ભાળી પર ઉપગારે ॥
 પ્રભુ ॥ ૩ ॥ શાપુર મંડણુ શાંત જણેશ્વર, માહમા મહિયલ
 ગાળે ॥ પાસ ચિતામણિ ચિતા ચુરે, સહસ કણો જિનસા-
 નેરે ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥ કેસર ચંદન મૃગમદ ઘોલી, પૂજે જે
 નરનારી ॥ ભાવના ભાવે જિનવર આગે, તેહની દુર્ગાત વારીરે
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ તપ ગરુડનાયક પુણ્યેપુરો, શ્રી વિજય દેવ
 સુરિદ ॥ તાસ પદધારક કુર્મતિ વારક, શ્રી વિજયપ્રભ મુણિદરે ॥
 પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ સકલ પંડિત શિર મુગટ નગીનો, કપુરવિજય ગુર
 શ્રીસ ॥ મણિવિજય બુધ ઇણિપરે જલપે, પુરો સંઘ જગીસરે ॥ પ્ર૦
 ॥ ૭ ॥ ઇતિ શ્રી ચતુર્દશ ગુણુ સ્થાનક સંપૂર્ણ ॥

॥ જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રનું સ્તવન. ॥

॥ દહા ॥ શ્રી ઈંદ્રાદીક ભાવથી, પ્રભુમે જગગુરુ પાય ॥ તે
 પ્રભુ વીર જીજ્ઞાસુને, નમતાં અતિસુખ થાય ॥ ૧ ॥ જ્ઞાન દર્શન
 ચારિત્રનો, કહું પરસ્પર સંવાદ ॥ ત્રિક જોગે સિદ્ધિ હોયે, એવો
 પ્રવચન વાદ ॥ ૨ ॥ સમકિત ગુણુ જસ ચિત્ત રમ્યો, તેહનો
 વાદાવવાદ ॥ સમુદાયથી એક અંશ ગ્રહી, મુખ્ય કરે તિહાં વાદ ॥ ૩ ॥

॥ લાલ ॥ ૧ ॥ લલનાની ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાનવાદી પેહલો કહે, ત્રિકુવનમાં હું સાર લલના ॥
 જય નિશ્લેષ પ્રમાણનો, ચઉ અનુયોગ વિચાર લલના ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન ભજો ભવી પ્રાણીયા ॥ એ આંદણી ॥ સમભાંગી પટ દ્રવ્યનું,

૯૮

મુજ વિષુ કુણ લહે તત્ત્વ, લલના ॥ બંભી લીપીને પ્રણુભીયક,
 ગણધરાદીક મહાસત્ત્વ લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ મેરૂ સૂર્યને ઇંદ્રની,
 ઉપમા જ્ઞાનીને હોય લલના ॥ મુજ વીણ મૂર્ખ પશુતણી, એવી
 ઉપમા તસહોય લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન પછી જિનરાજને,
 અરિહંત પદ હોય લોગ્ય, લલના ॥ લોગવણું તે જ્ઞાનનો. ઉપ-
 દેશ કહેવો જે યોગ્ય લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન પછી કિરિયા
 કહી, દશવૈકાલિક વાણી લલના, જ્ઞાન ગુણે કરી મુનિ કહ્યા, ઉત્તરા
 ધ્યયન પ્રમાણુ લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૫ ॥ દીપક ઘટ દેખાવશે, ઘ-
 ટથી દીપક ન દેખાય લલના ॥ અપ્રતિપાતી જ્ઞાન ગુણુ સહી,
 મહાનિશીથે કહેવાય લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૬ ॥ અધિકું સર્વ પાતિક
 થકી, અજ્ઞાની બાણુ ન યોજ લલના ॥ આતમ સ્વરૂપ બાણુ
 વિના, જીમ ફિરે જંગલ રોજ લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૭ ॥ કિરિયા
 વિણ બહુ સિદ્ધિ લહે, તાપસાદિક દષ્ટાંત લલના ॥ મજ ઝેડ
 મરૂદવીને, આપી મેં મુક્તિ એકાંત લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૮ ॥ અ-
 જ્ઞાનવાદી ઇમ કહે, આપે મોક્ષ ન જ્ઞાન લલના ॥ ઉત્તર ધર્મ-
 સંગ્રહણીથી, કરજો મુજ બહુ માન લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૯ ॥ જીવ
 ને જ્ઞાન અલેદ છે, મુજવીણુ જીવ અજીવ લલના ॥ અક્ષરનો
 અનંતમો, ભાગ ઉધાડો સદૈવ લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૧૦ ॥ ક્રિયા નયે
 જે બાલ છે, જ્ઞાન નયે ઉજમાલ લલના ॥ મુનને સેવવા યોગ્ય
 તે, બોલે ઉપદેશમાલ લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૧૧ ॥ દેવાચાર્ય મહાવદ-
 દીજી, જમ જમ વાદ લહંત લલના ॥ બોધ જીત્યા મુજ આગ્રયે,
 ઇમ બહુ શાસ્ત્રે ઉદંત લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૧૨ ॥ દેહીના મેલ
 ચારીખો, મુજ વિષુ કિરિયા ખંધ લલના ॥ વિદ્યુતા જે જ્ઞાનની,
 તેહિજ ચરણુ અબંધ લલના ॥ જ્ઞાં ॥ ૧૩ ॥

૬૬

!! ઢાલ !! ૨ !! અરણીક મુનિવર આલ્યા ગોચરી !! એ દેશી !!

!! કોડ વરસ તપ જપ કિરિયા કરે, નવિ મીટે કમના પાશ
 રે !! જ્ઞાની તે એક સાસોસાસમાં, અનેક કર્મ કરે નાશ રે !!
 ગુણીજન વાંદોરે જ્ઞાનને લળી લળી !! ૧ !! એ આંકણી !! જ્ઞાનના
 ગુણને રે ઉત્તમ સંગ્રહ, બાલક માને તે વેષરે !! મધ્યમ નર
 કિરિયા ગુણ આદરે, પોડશકે ઉપદેશરે !! ગુણુ ॥ ૨ !! ચારિત્ર
 હીણો રે જ્ઞાન ગુણે ઘણો, વાંદવો પૂજવો તેહરે !! થોડા જ્ઞાનીની
 કિરિયા કલેશ છે, ઉપદેશમાલામાં એહ રે !! ગુણુ ॥ ૩ !!
 મહીયલ માહાલે રે મેલે વેષથી, અગવ્યવહારે ચાલે રે !! જગને
 ઘાલે રે જ્ઞાનવેના ધધે, તે કીમ ધર્મને પાલેરે !! ગુણુ ॥ ૪ !!
 પીપલીયા પાન હસા કિયા ગુર, જહાજ સમા ગુર જ્ઞાની રે !!
 કિરિયા રહિત જે સિદ્ધ જિણુદ રે, ભગવતી અંગની વાણરે !!
 ॥ ગુણુ ॥ ૫ !! મંડુક ચુરણ જિમ જલદાગમે, કિરિયાયે તેમ
 ભવ વાધેરે !! તસ છાર કરવારે જ્ઞાનની જ્યોતિ છે, ઉપદેશપદે
 એમ સાધીરે !! ગુણુ ॥ ૬ !! એકનો જાણુગ સર્વ જાણુગ કહ્યો,
 એહવી છે મારી વડાઈ રે !! અવિસંવાદપણે જે જાણુવું, તેહીજ
 સમકિત ભાઈરે !! ગુણુ ॥ ૭ !! જ્ઞાન વિના કહો સમકિત કીમ
 રહે, કિરિયા તે જ્ઞાનની દાસીરે !! છઠ તપે સુઠા સેવાલ ભોજ
 કહ્યો, દેખે ન સુખ અવિનાસીરે !! ગુણુ ॥ ૮ !! થોડલી કિરિ-
 યારે જ્ઞાનીની ભલી, હમ સુરનારીના ભાવરે !! બહુલી કિરિયા રે
 જ્ઞાન વિના કીસી, હમ અંધનારીના હાવરે !! ગુણુ ॥ ૯ !!
 સહસ ત્રેતાલીસ બસે નર ભુઝીયા, નંદિષેણુ શુભ ભાખેરે !! જ્ઞાનીએ
 હીકું રે તેહીજ વસ્તુ છે, ખરસિહ સમ અન્ય દાખેરે !! ગુણુ ૦ ૧ ૦ !!
 કિરિયા નયનેરે જ્ઞાન કહે તુમે, મુજ થકી બિન્ન અભિન્નરે !!
 બિન્ન થશે તો રે જડતા પામશે, અભિન્ન મુજમાંહી લીનરે !!

૧૦૦

॥ શુભ૦ ॥ ૧૧ ॥ ન્યાયે ત્રીજેરે જેહને આલંખીયે, જુઓ જુગતિ
વિભાસીરે ॥ એક પદ પામી ચિહ્નાતિ સુત તર્યો, જ્ઞાનથી સહુ
સુખ વાસીરે ॥ સુભ૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ સુભ૦ મોરી સજની રજની ન જાવેરે ॥ એ દેશી ॥

॥ સમકિતવાદી હવે જોડ્યો વિભાસીરે, મુજવિષ્ણુ જ્ઞાન કિ-
રિયા બેહુ દાસીરે ॥ મુજ વિષ્ણુ જ્ઞાન અજ્ઞાન તે જાણોરે ॥ શુક-
પાઠક તથા વેદીયા માનોરે ॥ ૧ ॥ મણિમય જિંઝ અનંત ભરા-
વેરે, સોવન દેહેરાં અસંખ્ય કરાવેરે ॥ દંસણુ લવાવણુ શુભ ફલ
નાપેરે, દંસણુ રચણુધર ઇમ થાપેરે ॥ ૨ ॥ વાર અનંતી જીમ
જવને ફરસ્યોરે, જીમ મૃગતૃષ્ણુ એ રેહેવે તરસ્યોરે ॥ તે એકવા-
રમાં હુઝ સવી ટાલુંરે આત્મમંદિરમાં કરૂં અનુઆલુંરે ॥ ૩ ॥
મુજ પછી જ્ઞાન કિરિયા દોય સાર્યોરે, જલધર જોગે વન રાય
માર્યોરે ॥ પાત્ર કુપાત્ર તુમે નવિ જોતારે, અમે ભવિક અકષાયે
મોહતારે ॥ ૪ ॥ ક્ષણુ એક મુજને હૃદયે રાખીરે, જણુ સાહિ-
બની સુખડી આખીરે ॥ મિથ્યા વચન જો કાંઈ પ્રરૂપે રે, હુંતો
રીસ પટે ભવ દૂપેરે ॥ ૫ ॥ જાહે જાલ્યો તે કારણુ માટે રે,
દરું સુખીયો પુદ્ગલઅધ સાટેરે ॥ કૃષીબલ સંબંધ ધરો મનમાંહીરે
સમકિતવંતને પ્રણમો ઉછાંહીરે ॥ ૬ ॥ અસુચ્યા કેવલી કિરિયા-
હીનરે, સિદ્ધા મુજથકી અનુભવ પીનરે ॥ દંસણુ રહિત ન સીંઝે
કોઈરે, નિશ્ચય કરો ભવિ આગમ જોઈરે ॥ ૭ ॥ માલા જાલે
નિમાલા લોચેરે, કિરિયાડબર જણી બહુ શોચેરે ॥ નવ ઐવેચક
સુધિ લેઈ જાવે રે, તોયે સમકિત લવ સુખ નાવેરે ॥ ૮ ॥ જૂઠું
કિરિયાએ ધરાવે નામરે, હું મુનિ હું શ્રાવક શુભ ધામરે ॥ મુજ
છતાં મરીચીયે ભવ ન વધાયોરે, જમાલી કુશીલ્ય જો સમકિત
હાર્યો રે ॥ ૯ ॥

૧૦૧

॥ હાલ ॥ ૪ ॥ ગુણ વેલડીયાં ॥ એ દેશી ॥

॥ સિદ્ધ નરે જેમ સંગ્રહો રે ॥ બુદ્ધવંતાણ ॥ વિષ પણ
અમૃત થાય ॥ રૂચિવંતાણ ॥ નિમ સમકિતવંતે ગ્રહો ॥ બુદ્ધ ॥
શાસ્ત્ર સકલ સમુદાય ॥ રૂચિ ॥ ૧ ॥ દ્વિપાયન શ્રેણીક ભણી ॥ બુદ્ધ ॥
વાસુદેવ પેઢાલ ॥ રૂચિ ॥ અવિરતિને પણ સુખી કરૂં ॥ બુદ્ધ ॥
મુજ વિણ કવણ આધાર ॥ રૂચિ ॥ ૨ ॥ દશ મિથ્યાત્વગિરી ભંજવા ॥
બુદ્ધ ॥ પવિ સમ હું સમર્થ ॥ રૂચિ ॥ શુભ દો આતમ ભાવમું
॥ બુદ્ધ ॥ જન પદવી મુજ હાથ ॥ રૂચિ ॥ ૩ ॥ સમકિત અંક
વિણ સહુ ॥ બુદ્ધ ॥ કિરિયાદિક બિન્દુ રૂપ ॥ રૂચિ ॥ અંગારમર્દક
સંબંધથી ॥ બુદ્ધ ॥ સમજો મુજ સ્વરૂપ ॥ રૂચિ ॥ ૪ ॥ કૃષ્ણપખીઓ
અનાદિનો ॥ બુદ્ધ ॥ મુજથી મીઠે તતખેવ ॥ રૂચિ ॥ શુકલ-
પખીઓ તવ થયો ॥ બુદ્ધ ॥ મીઠે અનાદિ ભવ સેવ ॥ રૂચિ
॥ ૫ ॥ વરસ હજાર કિરિયા ગઈ ॥ બુદ્ધ ॥ કુંડરીકની અકાજ
॥ રૂચિ ॥ મુજવિણ પુર્વધર ગયા ॥ બુદ્ધ ॥ આવે નગોદમાં
બાજ ॥ રૂચિ ॥ ૬ ॥ પૂર્વ બદ્ધાયુ ગતદંસણી ॥ બુદ્ધ ॥ એ
વિણ સમકિતવંત ॥ રૂચિ ॥ વૈમાનિક પદવી લહે ॥ બુદ્ધ ॥
ઇમ મહાભાષ્ય કહંત ॥ રૂચિ ॥ ૭ ॥ જવ પ્રદેશે પુદગલ
રજા ॥ બુદ્ધ ॥ મિથ્યાતના જે સમસ્ત ॥ રૂચિ ॥ તેહ મીઠે
જે શુદ્ધતા ॥ બુદ્ધ ॥ તેહીજ સમકિત વસ્ત ॥ રૂચિ ॥
૮ ॥ સમકિતને ભાવે હુવે ॥ બુદ્ધ ॥ દર્શન સહી શુર દેવ ॥
રૂચિ ॥ અગણિત મહિમા માહરો ॥ બુદ્ધ ॥ સમકિત દશ
રૂચિ સેવ ॥ રૂચિ ॥ ૯ ॥ દસમાંહિ નવ અસ્તિતા ॥ બુદ્ધ
॥ સ્યાદાદ રહે મુજમાંહ ॥ રૂચિ ॥ યથાર્થ વસ્તુ હું ગ્રહું
॥ બુદ્ધ ॥ આઠ પક્ષથી ઉછાંહ ॥ રૂચિ ॥ ૧૦ ॥ સમકિત
મીઠે ચારિત્ર નહી ॥ બુદ્ધ ॥ આવશ્યક માહે વખાણી ॥ રૂચિ

૧૦૨

સમકિત તેહજ ચરણું છે ॥ બુદ્ધ ॥ પેહેલા અંગની વાણી
 ॥ રૂચિના ૧૧ ॥ સમકિતની સેવા સારી ॥ બુદ્ધ ॥ નહી મિથ્યા
 મતિરાજ ॥ રૂચિના ખટ ઉપમાન છે માહરે ॥ બુદ્ધ ॥ સદ્રહો
 મુનિરાજ ॥ રૂચિ ॥ ૧૨ ॥

॥ હાલ ૧૫ ॥ આજ હબરી ઢાલો પ્રાહુણો ॥ એ દેશી ॥

॥ હવે કિરિયાવાદી કહે મન રૂલી, ન ગણે જ્ઞાનનો ગુણ સુખ
 દાઇ ॥ સાજન સુણીયેહો ॥ વાંઝણી સુત રંક રાજવી, કીસી સુપનને
 જ્ઞાન વડાઈ ॥ સાં ॥ નરહર ના નમવારે, સંયમ ધારીને ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ જ્ઞાનથી ફલ ભોગ નવિં લહે, કિરિયાવિષુ કોઈક જીવા ॥
 સાં ॥ રસવતી જલ ગુણ બાણતાં, તૃપ્તિ નવિ હોયે અતીવ ॥ સં
 ॥ નં ॥ ૨ ॥ કિરિયા વિષુ પંથતે નવી ઘટે, વિચરે ન જલનિધિ
 તરે ॥ સાં ॥ નટણી નિજ કિરિયા વિના, જનરંજન કહો કીમ
 કરે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ શત્રુંજય મહાત્મયમાં કહ્યું, મુનિ વેષ
 ને નમવો ઉછાંહિ ॥ સાં ॥ લિંગ દેખીને ભાવે પ્રણમીયા, સચિવ
 ઉદયનગુણગ્રાહી ॥ સાં ॥ નં ॥ ૪ ॥ ભરતને કેવલ ઉપનો,
 લિંગ વિષુ નમીયા નહીં દેવ ॥ સાં ॥ કહેનઉપદેશ એક સંબંધનો,
 અસુચ્યા કેવલી તતખેવ ॥ સાં ॥ નં ॥ ૫ ॥ જ્ઞાનનું ફલ વિરતિ
 કહ્યું, બહુવિધ શાસ્ત્રમઝાર ॥ સાં ॥ ચારિત્ર મહારાજ તણા,
 જ્ઞાન સમકિત દો પ્રતિહાર ॥ સાં ॥ નં ॥ ૬ ॥ ગતિ ચાર-
 માં સમકિત પામીયે, નરગતિમાંહી સંયમ સિદ્ધ ॥ સાં ॥ કિ-
 રિયાનંદ શાસ્ત્રનો અંગ છે ॥ નિર્ચુક્તિના વચન પ્રસિદ્ધ ॥ સાં
 ॥ નં ॥ ૭ ॥ સર્વ સંવરી કિરિયા વિના, જ્ઞાનીને સુગતિ ન
 હોય ॥ સાં ॥ અનંતર કારણ હું સહી, તેહ ધુર સિદ્ધા સહુ
 કોય ॥ સાં ॥ નં ॥ ૮ ॥

૧૦૩

॥ લાલ ॥ ૬ ॥ આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર ॥ એ દેશી ॥

॥ જનવર મંદિર સયલ મહિયલમાં, સોવન રચણ મંડાવે-
જી ॥ એક દિવસના ચરણ સમોવડ, કહો તે કિમ કરી થાવેજી ॥
આદર જીવ કિરિયા ગુણ મનોહર, મ કરીશ વાદ વાદ વિવાદજી ॥એ
આંકણી ॥ ૧ ॥ કેવલીને પણ એક સંયમનું, સ્થાનક સ્થિર રહે
શુધ્ધજી ॥ સકલ પ્રદેશ સ્થિરતારૂપ ચારિત્ર, સિધ્ધ પ્રભૂને કહે
શુધ્ધજી ॥ આદર ॥ ૨ ॥ એકવરસના સંયમસુખમાં, અનુત્તર
સુરસુખ થાવેજી ॥ એ પણ વ્યવહારિક નય વચન છે, ક્ષણમાંહે
શ્રેષ્ઠી મંડાવેજી ॥ આદર ॥ ૩ ॥ એક દિવસની કિરિયાપાલક,
સંપ્રાપ્ત નરપતિ કીધોજી ॥ હરિ નૃપને નવયામ ક્રિયાએ, પાંચમે
અનુત્તર સિધ્ધોજી ॥ આદર ॥ ૪ ॥ બાર કષાય મીઠે સંયમ
હોય, કિરિયાએ મહા લબ્ધિજી ॥ દશારસિંહ સત્યકીને અધોગતિ,
એ નહીં કિરિયા સખંધીજી ॥ આદર ॥ ૫ ॥ અક્રિયાવાદી
દશાચાર્યીમાં કૃષ્ણપખીઓ જીવ નયમાંજી ॥ ક્રિયાવાદી શુકલ પ
ખીઓ, જિન ઉપદેશે મહિમાજી ॥ આદર ॥ ૬ ॥ યોગ વ્યા-
માર નહિ એ સિદ્ધને, તો કિરિયા કિમ વ્યાપેજી ॥ સઘલા નયનો
સાર સંયમ છે, જીન ગણધર કહ્યું આપેજી ॥ આદર ॥ ૭ ॥
બર જિમ ચંદન બાર વહે બહુ, તસ ફલ લોગ ન થાવેજી ॥
દીપક સહસ કર્યા પણ અંધથી, કુણ કારજ સોહાવેજી ॥ આદર ॥
૮ ॥ દશાર્ણભદ્રને નમીઆ સુરપ્રાપ્ત, એ કિરિયાએ ગુણવંતાજી ॥
સુખ અવદાત અનેક છે જગમાં, ધારો ભવિ જયવંતાજી ॥આગાદા

॥ લાલ ॥ ૭ ॥ શેષલો પર્વત ધુધલોરે ॥ એ દેશી ॥

॥ એમ નિજ નિજ મત થાપતા હો લાલ, ॥ આવ્યા જણે-
સર પાસરે ॥ વાલેસર ॥ કરુણાકારક ઉપદિશે હો લાલ ॥ અનુપમ

૧૦૪

વચન વિદ્યાસરે ॥ વાલેસર ॥ જયો જયો જિનવર જગશુર હો
લાલ ॥ જેહથી મીટે ભવ પાસરે ॥ વાં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
દંસણુ સહિત જ્ઞાની કહ્યા હો લાલ, દેશવિરાધક સાચરે ॥ વાં ॥
જ્ઞાન રહિત કિરિયા કરે હો લાલ, તો પણ વિરાધક વાચરે ॥ વાં ॥
૧૦ ॥ ૨ ॥ દેશ દેશ ઉપગારીઆ હો લાલ, સમુદાય સિધ્ધિ
લહંતરે ॥ વાં ॥ ત્રીન સમૂહ નેહ ઉપજે હો લાલ ॥ બિન્દુ
બિન્દુ સરહંતરે ॥ વાં ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ ત્રિણુ ભુવનનાં યોગથી
હો લાલ, પૂરણ લોક કહેવાયરે ॥ વાં ॥ કેમ તે એકમાં થા-
પીયે હો લાલ, એક સિથે તૃપ્તિ ન થાયરે, ॥ વાં ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥
જ્ઞાન સમકિત ધોરી વહે હો લાલ, સંયમ રથ સુવિશાલરે
॥ વાં ॥ એસી જિનપંથે ચઢ્યા હો લાલ, થાશે તે પરમ નિ-
હાલરે ॥ વાં ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥ નિજ નિજ પદ પ્રાપ્તિ સુધી હો
લાલ, જ્ઞાનાચારાદિક સેવરે ॥ વાં ॥ ઈમ શુભ પરિણામે કરી
હો લાલ, વેગે હોય શિવવેદરે ॥ વાં ॥ ૧૦ ॥ ૬ ॥ દંસણુ
જ્ઞાનમાં ભેલવી હો લાલ, જ્ઞાન ક્રિયાયે કહી સિદ્ધરે ॥ વાં ॥
પંચુ અંધો નર દો ભલે હો લાલ, મનહુ મનોરથ કીધારે ॥ વાં ॥
૧૦ ॥ ૭ ॥ જેટલા વચન વિચાર છે હો લાલ, તેટલા નયના
વાદરે ॥ વાં ॥ સહુ અંતર પ્રીતિ કરે હો લાલ, સુણી વીરના
વચનનો જે સ્વાદરે ॥ વાં ॥ ૧૦ ॥ ૮ ॥

॥ લાલ ॥ ૮ ॥ રાગ ધન્યાશ્રી ॥

॥ શ્રીમહાવીરજીના ગુણ ગાવો, સંશય મનના મિટાવોરે,
મુક્તાશ્લનો થાલ ભરીને, પ્રભુજીના જ્ઞાન વધાવોરે ॥ શ્રીં ॥ ૧ ॥
આ સમયે શ્રુતજ્ઞાની મોટા, શુદ્ધ સ્વરૂપ સમજાવોરે ॥ જ્ઞાનીનો
જે વિનય સેવે, તો અતિચાર ન થાવેરે ॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥ આવ-

૧૦૫

સ્થકાદિક ગ્રંથ અનુસારે, રચના કરી મનોહારરે ॥ હિનાધિક
 નિજબુદ્ધિ કહેવાય, તે શ્રુતધર સુધારીરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ મુનિ
 કર સિધ્ધિ ચંદ્રજી વરસે, (૧૨૮૧) આઠમ શુદ્ધિ ભલે ભાવેરે ॥
 ત્રણશે ત્રીસ કલ્યાણક એ દિન, ત્રીસ ચોવીસીના થાવેરે ॥ શ્રી૦
 ॥ ૪ ॥ પેહેલા પાંચ જીવંદ નમિ નેમિ, સુવ્રત પાસ સુપાસરે
 ॥ દશ જિનનાં અગીયાર કલ્યાણક, એ દિવસે થયા ખાસરે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ અડસિધ્ધિ બુધ્ધિ દાયક એદીન, સ્તવન રચ્યું
 પ્રમાણરે ॥ બાણશે શુણશે જેહ સાંભલશે, તસ ઘર કોડિ કલ્યાણરે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥

॥ કલશ ॥ ઈમ વીર જિનવર પ્રમુખ કેરો, અઢીલાખ ઉદાર
 એ, જિનજિભ સ્થાપી સુજસ લીધો, દાનસૂરી સુખકાર એ ॥ તસ
 પાટ પરંપર તપાગચ્છે, સોભાગ્ય સૂરી ગણધાર એ ॥ તાસ શિષ્ય
 લક્ષ્મીસૂરિ પભણે, સંઘને જયજયકાર એ ॥ ૧ ॥

॥ અથ શ્રી પાંચકારણનું સ્તવન ॥

॥ દોહા ॥ સિધ્ધારથ સુત વંદીયે, જગદીપક જિનરાય ॥
 વસ્તુ તત્ત્વ સવિ જાણીયે, જસ આગમથી આજ ॥ ૧ ॥ સ્વાદ્વા-
 દથી સંપન્ને, સકલ વસ્તુ વિખ્યાત ॥ સમભંગી રચના વિના, અંધ
 ન ખેસે વાત ॥ ૨ ॥ વાદ વદે નય જૂગુઆ, આપ આપણે ઠાણ ॥
 પૂરણ વસ્તુ વિચારતાં, કોઈ ન આવે કામ ॥ ૩ ॥ અંધ પુરુષ
 એહ ગજ ગ્રહી, અવયવ એકેક ॥ દષ્ટિવંત લહે પૂર્ણ ગજ, અવ-
 યવ મલી અનેક ॥ ૪ ॥ સંગતિ સકલ નયે કરી, જુગતિ યોગ
 શુદ્ધબોધ ॥ ધન્ય જિનશાસન જગ જયો, જિહાં નહિ કિશ્યો
 વિરોધ ॥ ૫ ॥

૧૦૬

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ રાગ આશાવરી ॥

॥ શ્રી જિનશાસન જગ જયકારી, સ્વાદ્યાદ શુદ્ધરૂપ રે ॥
નય એકાંત મિથ્યાત નિવારણુ, અકલ અભંગ અનૂપરે ॥ શ્રીગા૧ ॥
એ આંકણી ॥ કોઈ કહે એક કાલતણે વશ, સકલ જગત ગતિ
સેય રે ॥ કાલે ઉપજે કાલે વિજુસે, અવર ન કારણ કોયરે ॥ શ્રી૦
॥ ૨ ॥ કાલે ગર્ભ ધરે જગ વનિતા, કાલે જન્મે પુતરે ॥ કાલે
બોલે કાલે ચાલે, કાલે જાલે ધરસુતરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ કાલે
દુધથકી દહીં થાયે, કાલે ફલ પરિપાકરે ॥ વિવિધ પદારથ કાલ
ઉપાયે, કાલે સહુ થાય ખાખરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ જિનચોવીશ
આર ચકવર્તિ, વાસુદેવ બલદેવરે ॥ કાલે કવલિત કોઈ ન દીસે,
જસુ કરતા સુર સેવરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી
આરા, છએ બુધ બુધ ભાતરે ॥ ષટ ઋતુકાલ વિશેષ વિચારે,
ભિન્ન ભિન્ન દિન રાતરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ કાલે બાલ વિલાસ મ-
નોહર, યૌવને કાલા કેશ રે ॥ વૃદ્ધ પણુ વલી પલી વયુ અતિ
દુર્બલ, શક્તિ નહિ લવ લેશરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ગિરૂઆ ગુણુ વીરણુ ॥ એ દેશી ॥

॥ તવ સ્વભાવવાદી વહેણુ, કાલ કિસ્મું કરે રંક ॥ વસ્તુ
સ્વભાવે નીપજે છ, વિજુસે તિમજ નિઃશંક ॥ સુવિવેક વિચારી,
બુઝો બુઝો વસ્તુ સ્વભાવ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ છતે યોગ
જોબનવતી છ, વાંઝણી ન જણે બાલ ॥ મુછ નહિં મહિલા મુખે
છ, કર તલ ઉગે ન વાલ ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ વિજુ સ્વભાવ નવિ
નિપજે છ, કેમ પદારથ કોઈ ॥ આંખ ન લાગે લીંબડે છ, બાજ
વસતે જોય ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ મોર પિચ્છ કુણુ ચીતરેછ, કોણુ કરે
સંધ્યા રંજ ॥ આંગ વિવિધ સવિ જીવનાં છ, સુંદર નયના કુરંજ

૧૦૭

॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ કાંટા ભોર બહુલનાં, કેણે અણીયાલા કીધાં ॥
 ॥ રૂપ રંગ ગુણ ગુણનાં, તરે કલ કુલ પ્રસિદ્ધ ॥ સુ૦ ॥
 ૫ ॥ વિષધર મસ્તક નિત્ય વસે, મણિ હરે વિષ તતકાલ ॥
 પર્વત સ્થિર ચલ વાયરો, ઉર્ધ્વ અગ્નિની જવાલ ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥
 ॥ મત્સ્ય તુંગ જલમાં તરે, યુગે કાગ પહાણ ॥ પંખી
 જાત ગયણે ફિરે, ઈણી પરે સયલ વિનાણ ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ વાયુ
 મુંઠથી ઉપશમે, હરડે કરે વિરેચ ॥ સીજે નહિં કણ કાંગડું
 ॥ શક્તિ સ્વભાવ અનેક ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ દેશ વિશેષે કાષ્ઠના
 ॥ ભૂમિમાં થાય પહાણ ॥ શંખ આસ્તિનો નીપજે, ક્ષેત્ર
 સ્વભાવ પ્રમાણ ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ રવિ તાતો શરી શીતલો,
 ભવ્યાદિક બહુ ભાવ ॥ છએ દ્રવ્ય આપ આપણાં, ન તજે
 કોઈ સ્વભાવ ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ સ્વભાવવાદ ॥

લાલ ॥ ૩ ॥ કપુર હોય અતિ ઉજલોરે ॥ એ દેશી ॥

કાલ કિસ્મું કરે આપડો, વસ્તુ સ્વભાવ અકળજ ॥ જો
 નવિ હોય ભવિતવ્યતા, તો કિમ સીજે કજરે ॥ પ્રાણી મકરો
 મન જંગલ, ભાવીભાવનિહાલ રે ॥ પ્રા૦ ॥ મ ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ જલ નિધિ તરે જંગલ ફરે, કોડ જતન કરે કોયા
 અણુ ભાવી હોવે નહીં, ભાવી હોયતે હોયરે ॥ પ્રા૦ ॥ દ્રા
 આંખેભોર વસંતમાં, ડાલે ડાલે કેઈ લાખ ॥ કેઈખર્યાં કેઈ આખડી
 ॥ કેઈ આંખા કેઈ સાખરે, ॥ પ્રા૦ ॥ ૩ ॥ આઉવ જેમ ભવિતવ્ય-
 તા, જિણુ જિણુ દિશી ઉભય ॥ પરવશ મન માણસ તણુ,
 તણુ જેમ પુઠે ધાયરે ॥ પ્રા૦ ॥ ૪ ॥ નિયતિ વશે વિણુ ચિંતવ્યું,
 આવિ મલે તતકાલ ॥ વરસા સોનું ચિંતવ્યું, નિયતિ કરે વિ-
 સરાલરે ॥ પ્રા૦ ॥ ૫ ॥ અદ્યદત્ત ચક્રી તણાં, નયણ હણે

૧૦૮

ગોવાલ ॥ દોય સહસ્સ જસ દેવતાજી, દેહતાણા રખવાલરે ॥ પ્રાં
 ૧ ॥ કોકુહો કોયલ કરેજી. કેમ રાખી શકે પ્રાણ ॥ આહેડી
 શર તાકીયોજી, ઉપર ભમે સીંચાણરે પ્રાં ॥ ૭ ॥ આહેડી
 નાગે ડફ્યોજી, બાણ લાગ્યો સિંચાણ ॥ કોકુહો ઉડી ગયોજી,
 જુઓ જુઓ નિયતિ પ્રમાણરે ॥ પ્રાં ૮ ॥ શસ્ત્રહણ્યાં સંગ્રામમાંજી,
 રાને પડ્યા જીવંત ॥ મંદિરમાંથી માનવીજી, રાખ્યાહી ન રહંતરે
 ॥ પ્રાં ॥ ૯ ॥ ઇતિ ભવિતવ્યતા વાદ ॥

૧ ॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ રાગ માઝણી મનોહર હીરજીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ કાલ સ્વભાવ નિયત મતિ કુડી, કર્મ કરે તે થાય ॥
 કર્મ નિરય તિરિય નર સુરગતિજી, જીવ ભવાંતરેજી ॥
 ચેતન ચેતીયેરે કર્મ સમો નહીં કોય ॥ ચેતન ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ કર્મે રામ વસ્યા વનસાસે, સીતા પામે આલ,
 કર્મે લંકા પતિ રાવણનું, રાજ થયું વિસરાલ ॥ ચેં ॥ ૨ ॥ કર્મે
 કીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર જીવંત, કર્મે રોગ સોગ દુઃખ પીડિત,
 જનમ જાય વિલપંત ॥ ચેં ॥ ૩ ॥ કર્મે વરસ લગેં રિસહેસર,
 ઉદક ન પામે અન્ન, કર્મે વીરને જુઓ યોગમાંરે ॥ ખીલા રોખ્યા
 કન્ન ॥ ચેં ॥ ૪ ॥ કર્મે એક સુખપાલે બેસે, સેવક સેવે પાય ॥
 એક હય ગય રથ ચઢ્યા ચતુરનર, એક આગળ ઉભય ॥ ચેં ॥ ૫ ॥
 ઉવમ માની અંધતાણી પરે, જગ હીંડે હા હુતો ॥ કર્મ બલી તે
 લહે સકલફલ, સુખભર સેજે સુતોરે ॥ ચેં ॥ ૬ ॥ ઉંદર એકે કીધો
 ઉવમ, કરંડીયો કર કોલે ॥ માંહે ઘણા દિવસનો ભૂખ્યો, નાગ રહ્યો
 દુઃખ ડાકેરે ॥ ચેં ॥ ૭ ॥ વિવર કરી મૂષક તસ સુખમાં, હીયે
 આપણો દેહ ॥ માર્ગ લઇ વન નાગ પધાર્યા, કર્મ મર્મ જુઓ
 એહ ॥ ચેં ॥ ૮ ॥ ઇતિ કર્મ વિવાદ ॥

૧૦૯

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥

॥ હવે ઉધમ વાઢી ભણુએ, એ ચારે અસમર્થ તો ॥ સકલ
પદાર્થ સાધવાએ, એક ઉધમ સમર્થ તો ॥ ૧ ॥ ઉધમ કરતાં
માનવીરે, શું નવિ સીએ કાજ તો ॥ રામે રચણાયર તરીએ, લીધું
લંકા રાજ્ય તો ॥ ૨ ॥ કર્મ નિયત તે અનુસરે એ, જેહમાં
શક્તિ ન હોય તો ॥ દેઉલ વાઘ મુખે પંખીયાંએ, પીયું પેસંતા
જેયતો ॥ ૩ ॥ વિષુ ઉધમ કેમ નીકલે એ, તીલ માંહેથી તેલ
તો ॥ ઉધમથી ઉંચી ચઢે એ, જુઓ એકેંદ્રિય વેલ તો ॥ ૪ ॥
ઉધમ કરતાં એક સમે એ, જે નવિ સીએ કાજ તો ॥ તેહ ફરી
ઉધમથી હુવેએ, જે નવિ આવે વાજતો ॥ ૫ ॥ ઉધમ કરી
ઓર્ધા વિના એ, નવી રંધાયે અન્ન તો ॥ આવીનપડે કોલીયોએ,
મુખમાં પખે જતન્ન તો ॥ ૬ ॥ કર્મ પુત્ત ઉધમ પિતાએ, ઉધમે
કીધાં કર્મ તો ॥ ઉધમથી દુરે ટલે એ, જુઓ કર્મનો મર્મ તો
॥ ૭ ॥ દ્રઢપ્રહારી હત્યા કરીએ, કીધાં પાપ અનંત તો ॥ ઉધ
મથી ખટ માસમાં એ, આપ થયો અરિહંત તો ॥ ૮ ॥ ટીપે
ટીપે સર ભરે એ, કાંકરે કાંકરે પાલ તો ॥ ગિરિ જેવા ગઢ
નીપજે એ, ઉધમ શક્તિ નિહાળ તો ॥ ૯ ॥ ઉધમથી જળ જિં
દુઓ એ, કરે પાપાણમાં દામ તો ॥ ઉધમથી વિદ્યા ભણુ એ,
ઉધમ જોડે દામ તો ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ એ છંડી કીહાં રાખી ॥ એ દેશી ॥

॥ એ પાંચે નય વાઢ કરંતા, શ્રી જિન ચરણુ આવે ॥
અમિય સરસ જિન વાણી સુણીને, આનંદ અંગ ન માવેરે ॥
પ્રાણી સમકિત મતિ મન આણો. નય એકાંત મ તાણોરે ॥ પ્રા
તે મિથ્યામતિ જાણોરે ॥ પ્રાણી સમકિત મતિ મન આણો ॥

૧૧૦

૧ ॥ એ આંકણી ॥ એ પાંચે સમુદાય મિત્ર્યા વિષ્ણુ, કોઈ કાળ
 ન સીએ ॥ અંશુલીયોગે કર તણી પરે, જે યુએ તે રીએરે ॥
 પ્રાણી ॥ સં ॥ ૨ ॥ આગ્રહ આણી કોઈ એકને, એહમાં દીને
 વડાઈ ॥ પણ સેના મિલી સકલ રણાંગણ, જીત સુલટ લડાઈ ॥
 પ્રાણી ॥ સં ॥ ૩ ॥ તંતુ સ્વભાવે પટ ઉપજાવે, કાલ કમે રે
 વણાયે ॥ ભવિતવ્યતા હોયે તો નીપજે, નહીં તો વિધ્ન ઘણાંયરે
 ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૪ ॥ તંતુ વાય ઉઘમ લોકતાદિક, ભાગ્ય
 સકલ સહકારી ॥ એમ પાંચે મલી સકલ પદારથ, ઉત્પત્તિ જુઓ
 વિચારીરે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૫ ॥ નિયતિ વશે હહુ કરમે
 ચઢને, નિગોદ થકી નીકલીયો ॥ પુણ્યે મનુજ ભવાદિક પામી,
 સદ્ગુરને જઈ મલીયોરે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૬ ॥ ભવસ્થિતિનો
 પરિચાક થયોતવ, પંડિત વીર્ય ઉદ્દસીયો; ભવ્ય સ્વભાવે શિવગતિ
 પામી, શિવપુર જઈને વસીયો રે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૭ ॥ વ-
 ર્દમાન જિન એણી પરે વિનયે, શાસન નાયક ગાયો ॥ સંઘ
 સકલ સુખ હોયે જેહથી, સ્યાદાદ રસ પાયોરે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૮ ॥
 ॥ કલશ ॥ ઈમ ધર્મ નાયક, મુક્તિદાયક, વીર જિનવર
 સંશુણ્યો ॥ સય સત્તર સંવતવન્હિ લોચન, વર્ષ હર્ષ ધરી ઘણો ॥
 શ્રી વિજયદેવ સુરિંદ પટધર, શ્રી વિજયપ્રભ મુણિંદ એ ॥ શ્રી કી-
 ર્તિવિજય વાયક શિષ્ય ઇણિપરે, વિનય કહે આણુંદ એ ॥ ૧ ॥

॥ અથશ્રી સમકિતનું સ્તવન ॥

૧ હાલ ॥ ૧ ॥ તે મુજ મિચ્છામિદુક્રંડ ॥ એ દેશી ॥

સંભલરે તું પ્રાણીયા, સદ્ગુર ઉપદેશો ॥ માનવ ભવ
 એહીલો લક્ષો, ઉત્તમ કુલ એસો ॥ સાં ॥ ૧ ॥ દેવ તત્વ નવી

૧૧૧

એલખ્યો, શુરતત્વ ન જાણ્યો ॥ ધર્મ તત્વ નવિ સદહ્યો, હિયડે
 જ્ઞાન ન આણ્યો ॥ સાં ॥ ૨ ॥ મીથ્યાત્વી સુર જિન પ્રત્યે,
 સરખા કરી જાણ્યા ॥ શુણુ અવશુણુ નવિ એલખ્યો, વચણે વ-
 આણ્યા ॥ સાં ॥ ૩ ॥ દેવ થયા મોઢે ગ્રહ્યા, પાસે રહેનારી ॥
 ક્રમ તણે વશ જે પડ્યા, અવશુણુ અધિકારી ॥ સાં ॥ ૪ ॥
 કેઈ કોધી દેવતા, વલી કોધના વાહ્યા ॥ કે કોઈથી બીહતા, હ-
 ચીયાર સવાહ્યા ॥ સાં ॥ ૫ ॥ કૂર નજર જેહની ઘણી, દેખંતા
 કરીયે ॥ મુદ્રા જેહની એહવી, તેહથી શું તરીયે ॥ સાં ॥ ૬ ॥
 આઠ કરમ સાંકલ જડ્યાં, લમે લવહી મોજારો ॥ જન્મ મરણ
 જીવ દેખીયે, પામ્યા નહીં પારો ॥ સાં ॥ ૭ ॥ દેવથઈ નાટક
 કરે, નાચે જણુ જણુ આગે ॥ વેષકરી રાધા કૃષ્ણનો, વલી ભીક્ષા
 આગે ॥ સાં ॥ ૮ ॥ મુખે કરી વાયે વાંસલી, પેહરે તન વાધા ॥
 જાવંતા લોજન કરે, એહવા બ્રમ લાગા ॥ સાં ॥ ૯ ॥ દેખો
 દેવ સંહારવા, થયો ઉદમવંતો ॥ હરિ હીરણ્યકુશ મારીયો, નર-
 સિંહ બલવંતો ॥ સાં ॥ ૧૦ ॥ મત્સ્ય કચ્છ અવતાર લઈ,
 સહુ અસુર વિદ્યાર્યા ॥ દશ અવતારે જુજુઆ, દશ દૈત્ય સંહાર્યા
 ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥ માને મૂઢ મિથ્યા મતિ, એહવા પણ દેવો ॥
 કરી કરી અવતાર લે, દેખો કર્મની દેવો ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥
 સ્વામી સોઢે જેહવો, તેહવો પરિવારો ॥ ઈમ જાણીને પરિહરો,
 જિન હર્ષ વિચારો ॥ સાં ॥ ૧૩ ॥

૥ દાલ ॥ ૨ ॥ ઓધવ માધવને કહેજો ॥ એ દેશી ॥

॥ જગનાયક જિનરાજને, દાખવિયે સહો દેવ ॥ મૂઢાણુ
 જે કર્મી, ચારે મુરપતિ સેવ ॥ જાં ॥ ૧ ॥ કોધ માન આજ
 નહીં, નહીં લોભ અજ્ઞાન ॥ રતિ અરતિ વેદે નહીં, છાંડ્યાં મદ

૧૧૨

સ્થાન ॥ ૪૦ ॥ ૨ ॥ નિદ્રા શોક ચોરી નહિ, નહી વયલુ અ-
લિક ॥ મત્સર ભય વધ પ્રાણિનો, નકરે તહ કીક ॥ ૪૦ ॥ ૩ ॥
પ્રેમ કીકા ન કરે કદી, નહીં નારી પ્રસંગ ॥ હાસ્યાદિક અહાર
એ, નહીં જેહને અંગ ॥ ૪૦ ॥ ૪ ॥ પદમાસન પુરી કરી, બેઠા
શ્રી અરિહંત ॥ નિશ્ચલ લોચલુ તેહના, નાસાગ્રેજ રહંત ॥ ૪૦ ॥
૫ ॥ જિનમુદ્રા જિનરાજની, દીઠાં પરમ ઉદ્ધાસ ॥ સમકિત થાયે
નિર્મલું, તપે જ્ઞાન ઉભસ ॥ ૪૦ ॥ ૬ ॥ ગતિ આગતિ સહુ
જીવની, દેખે લોકાલોક ॥ મનઃ પર્યાય સવિ તણુ, કેવલજ્ઞાન
આલોક ॥ ૪૦ ॥ ૭ ॥ મૂર્તિ શ્રી જિનરાજની, સમતાનો ભંડાર ॥
શીતલ નયન સુહામણી, નહીં વાક લગાર ॥ ૪૦ ॥ ૮ ॥ હસત
વ્રદન હરખે હૈયું, દેખી શ્રી જિનરાય ॥ સુંદર છબી પ્રભુ દેહની,
ચોભા વરણવી ન જાય ॥ ૪૦ ॥ ૯ ॥ અવર તણી એહવી
છબી, કિહાં એમ ન દીસંત ॥ દેવ તત્ત્વ એ જાણીયે, જિનહર્ષ
કહંત ॥ ૪૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ જતણીની ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનવર પ્રવચન ભાખ્યા, જે કુચરે તણા ગુણ
દાખ્યા ॥ પાસથ્યાદિક પાંચેઈ, પાપ શ્રમણુ કહ્યા સાચેઈ ॥ ૧ ॥
ગૃહીના મંદિરથી આણી ॥ આહાર કરે ભાત પાણી ॥ સુવે ઉઘે
નીશદિશ, પ્રમાદી વિસવાવીસ ॥ ૨ ॥ કિરિયા ન કરે કિણીવાર,
પડિકકમણું સાંજ સવાર ॥ ન કરે પચ્ચખાણુ સજ્જાય, વિકથા
કરતાં દિન જાય ॥ ૩ ॥ ઘૃત દુધ દહીં અપ્રમાણુ, ખાય ન કરે
પચ્ચખાણુ ॥ જ્ઞાન દર્શન ને ચારિત્ર, મૂકી દીધાં સુપવિત્ર ॥ ૪ ॥
સુવિહિત મુનિ સમાચારી, પાલે નહી તે અણગારી ॥ આહારના
દ્વાપ ખયાલ, ટાલે નહીં કીણુહિ કાલ ॥ ૫ ॥ ધન ધન ધસમ

૧૧૩

સુતો ચાલે, કાચે જલે દેહ પખાલે ॥ અર્ચા રચના વંદાવે, વ-
સ્ત્રાદિક શોભા બનાવે ॥ ૬ ॥ પરિગ્રહ વલી ઝાઝા રાખે, વલી
વલી અધિકને ધાખે ॥ માઠી કરણી જે કહીયે, તે સઘલી જિ-
ણમેં લહીયે ॥ ૭ ॥ એહવા જે કુશુર આરંભી, મુનિ સાધુ કહે
વાયે દંભી ॥ કીધ કર્મ પ્રશંસા કરીયે, ભવ ભવ ગહમાં અવ-
તરીયે ॥ ૮ ॥ લોહાની નારા તોલે, ભવસાયરમાં જે બોળે ॥
જિનહર્ષ ભલો આહ કાલો, પણ કુશુરની સંગત ટાલો ॥ ૯ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૪ ॥ કર્નેડી આગલ રહી ॥ એ દેશી ॥

॥ શુભ ગીરુઆ શુર આલખો, હીયડે સુમતિ વિચારીરે ॥
શુર સુપરિક્ષા દોહલી, કુલ પડે નર નારીરે ॥ શુ ॥ ૧ ॥ પાંચ
ધર્મિય જે વશકરે, પાંચ મહાવ્રત પાલેરે ॥ ચાર કષાય તણ જેણે,
પાંચે કિરિયા ટાલેરે ॥ શુ ॥ ૨ ॥ પાંચ સમિતી સમિતા રહે,
ત્રીન શુભ જે ધારેરે ॥ દોષ ખેતાલીસ ટાલીને, પાણી ભાત આ
હારેરે ॥ શુ ॥ ૩ ॥ મમતા છાંડી દેહની, નિર્લોભી નિર્માથીરે ॥
નવવિધ પરિગ્રહ પરહિરે, ચિત્તમેં ચિતે ન કાંઈરે ॥ શુ ॥ ૪ ॥
ધર્મતણાં ઉપકરણ ધરે, સંયમ પાલવા કાજેરે ॥ ભૂમિ જોઈ
પગલા ભરે, લોક વિરોધથી લાજેરે ॥ શુ ॥ ૫ ॥ પડિલેહણ
નિત્ય ત્રાવધે, કરે પ્રમાદ નિવારીરે ॥ કાલે શુદ્ધ ક્રિયાકરે, ઈચ્છા
ભોગ નિવારીરે ॥ શુ ॥ ૬ ॥ વસ્ત્રાદિક શુદ્ધ એપણી, લે દોખી
સુવિશેષેરે ॥ કાલ પ્રમાણે ખપકરે, દૂષણ ટલતાં દેખેરે ॥ શુ ॥
૭ ॥ કુરૂખી સંબલ જે કહ્યાં, સાનિય કિમહી ન રાખેરે ॥
દે ઉપદેશ યથાસ્થિતે, સત્ય વચન મુખ ભાખેરે ॥ શુ ॥ ૮ ॥
વન મેલાં મન ઉજળાં, તપ કરી ખીણી દેહીરે ॥ બંધન ખે છેદી
કરી, વિચરે જન નિઃસ્નેહીરે ॥ શુ ॥ ૯ ॥ એહવા શુર જોઈ

૮

૧૧૪

કરી, આદરીયે શુભ ભાવે રે ॥ ખીજું તત્વ સુચર તણું, એ જિ-
નહર્ષ કહાવેરે ॥ શુભ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ કર્મ ન છુટે રે પ્રાણીયા ॥ એ દેશી ॥

॥ ભવસાયર તન્વા ભણી. ધર્મ કરે હો સારંભ ॥ પથ્યક
નારે રે બેસીને, તરવો સમુદ્ર દુરલાંભ ॥ ભ૦ ॥ ૧ ॥ આપે
ગોદુલ ગાયનાં, આપે કન્યા રે દાન ॥ આપે ક્ષેત્ર પુણ્યાર્થે, પ્રા-
દ્યણને દેઈ માન ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ લૂંટાવે ઘાણી વલી, પૃથ્વીદાન
સુપ્રેમ, ગોલા કલશા રે મોરયા, આપે હલ તિલ હેમ ॥ ભ૦ ॥
૩ ॥ વલી ખણાવેરે ખંતશું, કુઆ સુંદર વાવ ॥ પુષ્કરિણી કરણી
ભટ્ટી, સરોવર સખર તલાવ ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ કંદ મૂલ મુકે નહીં,
અગીઆરસને હો દીન ॥ આરંભ તે દિન અતિ ઘણો, ધર્મ કીડાં
જગદીશ ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ યાગ કરે હોમે તિડાં, ઘોડા નરને રે
છાગ ॥ હોમે જલચર મીડકાં, ધર્મ કીડાં વીતરાગ ॥ ભ૦ ॥
૬ ॥ કરે સદાયે રે નોરતાં, જીવ તણાં આરંભ ॥ હણે મહિષને
ખોકડા, જેહથી નરક સુલાંભ ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ સારે સરાવે પ્રા-
દ્યણ કને, પૂર્વજનાં રે શ્રાદ્ધ ॥ તેડી પોખેરે કાગડા, દેખો એહ
ઉપાધિ ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ તીર્થ જાત્ર ગોદાવરી, ગંગા ગયા પ્રયાગ ॥
નહાવે અણુગલ નીરમાં, ધર્મ તણો નહીં લાગ ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥
ઈત્યાદિક કરણી કરે, પરભવ સુખનેરે કાજ ॥ કહે જિન હર્ષ
મયે નહીં, એહથી શિવપુર રાજ ॥ ભ૦ ॥ ૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ જાયા તુજ વિણ ઘડોરે છમસ ॥ એ દેશી ॥

॥ ધર્મ ખરો જનવર તણોજી, શિવ સુખનો દાનાર ॥ શ્રી
જનનાજે પ્રકાશીગોજી, જેહના ચાર પ્રદાર ॥ ભવિક જન રાજ
વિવારીરે જોવ ॥ દુર્ગતિ પડતા જીવને જી, ધારે તે ધર્મ હાય

૧૧૫

૩૧ ભવિકજન ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પંચ મહાવ્રત સાધુનાં ॥
 દશવિધ ધર્મ વિચાર ॥ હિત કરીને જિનવર કહ્યા ॥ શ્રાવકનાં
 વ્રત બાર ॥ ભવિક ॥ ૨ ॥ પંચુંબર ચારે વિગય ॥ વિષ સહુ
 માટીરે હિમ ॥ રાત્રી લોજનને કહ્યા ॥ બહુ બીજેને નેમ ॥ ભ-
 વિક ॥ ૩ ॥ ઘોલવડાં વલી રીંગણાં ॥ અનંતકાય બત્રીસ ॥
 અણુબાણ્યાં ફલ ફુલડાં ॥ સંઘાણાં નિશીશ ॥ ભવિક ॥ ૪ ॥
 અલિત અન્ન વારી થયું ॥ તુરંજ સહુ ફલદક્ષ ॥ ધર્મી નર ખાંચે
 નહીં ॥ એ બાવીસ અલક્ષ ॥ ભવિક ॥ ૫ ॥ ન કરે નિદ્રાં
 સ પણે ॥ ઘરના આરંભ ધીર ॥ જીવતણી જયણા ઘણી ॥
 ન પીંચે અણુગત નીર ॥ ભવિક ॥ ૬ ॥ ધૂતપરે પાણી વાવ-
 રે ॥ બીંચે કરતાં પાપ ॥ સામયિક વ્રત પૌષ્ઠે ॥ ટાળે ભવના
 તાપ ॥ ભવિક ॥ ૭ ॥ સુગુર સુદેવ સુધર્મની ॥ સેવા ભક્તિ
 સદીવ ॥ ધર્મ શાસ્ત્ર સુણતાં થકી ॥ સમજે કોમલ જીવ ॥ ભ-
 વિક ॥ ૮ ॥ માસ માસને આંતરે ॥ કૂશ અગ્રે ભુંજે બાલ ॥
 કલા ન પડોચે શોભી ॥ શ્રી જિનધર્મ વિશાલ ॥ ભવિક ॥
 ૯ ॥ જિન ધર્મ મુક્તિ પુરી દીયે ॥ ચઉગતિ બ્રમણ મિથ્યાત્વ ॥
 એમ જિનહર્ષ પ્રકાશીયે ॥ ત્રીજી તત્ત્વ વિખ્યાત ॥ ભવિક ॥ ૧૦ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૭૧ ॥ મધુકર આજ રહોરે મત ચત્રો એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનધર્મ આરાધિયે ॥ કરી નિજ સમક્તિ શુદ્ધ ॥
 ભવિષ્ય ॥ તપ જપ કિરિયા કીધકી ॥ લેખે પડે વિશુદ્ધ ॥ ભ૦
 ॥ શ્રી ॥ ૧ ॥ કંચન કશી કશી લિજિયે ॥ નાણું લીજે પરીખ
 ॥ ભ ॥ દેવ ધર્મ ગુરુ જોડને ॥ આરીયે સુણી શીખ ॥ ભ૦
 ॥ શ્રી ॥ ૨ ॥ કુગુરુ કુદેવ કુધર્મને ॥ પરિહારિયે વિષ જેમ
 ॥ ભ૦ ॥ સુગુરુ સુદેવ સુધર્મને ॥ ગ્રહીયે અમૃત તેમ ॥ ભ૦

૧૧૬

॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ મૂલ ધર્મ તે જિને કહ્યોલ, સમકિત સુરતર
 એહ ॥ ૭૦ ॥ ભવ ભવ મુખ સંપત્તિ થકીલ, સમકિતશું ધરી
 નેહ ॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥ સત્તરસેં છત્રીસ સમેલ, નભ શુદ્ધી
 દશમી દીસ ॥ ૭૦ ॥ સમકિતસિત્તરી એ રચીલું, પુરપાટણ
 મુજગીશ ॥ ૭૦ ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥ ભણુને ગુણુને ભાવશુંલ,
 લેશેા અનિયલ ઐય ॥ ૭૦ ॥ શાંતિ હર્ષ વાયક તણોલ, કહે
 જિન હર્ષ વિનેય ॥ ૭૦ ॥ શ્રીં ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી સમકિત-
 સિત્તરી સંપૂર્ણ ॥

॥ શ્રી બાર આરાનું સ્તવન ॥

॥ દુહા સરસ્વતી ભગવતા ભારતી, પ્રદક્ષણી કરી સાર ॥
 આરા ભારતણા વળી, કહીશું સોય વિચાર ॥ ૧ ॥ વર્દ્ધાન જિ-
 નવર નમું, જસ અતિશય ચોત્રીસ ॥ સમવસરણ બેઠા પ્રભુ, વાણી
 ગુણ પાંત્રીસ ॥ ૨ ॥ ગૌતમ પૂછે વીરને, પર ઉપગારી અકામી ॥
 અનેક બોલ વિવરી કરી, ભાખે ત્રિભુવન સ્વામી ॥ ૩ ॥

॥ ઠાસ ॥ ૧ ॥ ચોપાઈ ॥

॥ સ્વામી વચન કહે સુકુમાલ, આ કહીયે અવસર્પિણી
 ઠાલ ॥ દસ કોડાકોડી સાગર જોય, તિહાં પટ આરા ગૌતમ હોય
 ॥ ૧ ॥ સુસમ સુસમા પહેલો સાર, ત્યારે ભુગલ ધરે અવતાર ॥
 બીજે સુસમા આરો લહુ, ત્યારે ભુગલ ભુગલણી કહું ॥ ૨ ॥
 સુસમ દસમા ત્રીજે વલી, ત્યારે ભુગલ કહે કેવલી ॥ અંતે કુલ-
 ગર હુઆ સાત, નાભિહુઆ આદીશ્વર તાત ॥ ૩ ॥

॥ દુહા ॥ આદિ ધર્મ જેણે થાપીઓ, શીખવ્યા પુરૂષ અ-
 નંત ॥ ત્રીજા આરામહે વલી, મુક્તિ ગયા ભગવંત ॥ ૧ ॥

૧૧૭

॥ ઢાલ ॥૨॥ રાગ પરજીઓ ॥ મનોહરજીની ॥ એ દેશી ॥

॥ પછી વલી ગૌતમ ચોથે આરે, હુઆ ત્રેવીસ જિણ્દો ॥
એકાદશ ચકવર્તી તિહાં હુઆ, ત્રીજે ભરત નરિંદોરે ॥ ૧ ॥
ગૌતમ રાંભડોરે, દીન દીન પડતો કાલ ॥ એ આંકણી ॥ કોધ
લોભ મદ મત્સર વધશે, દે અણુહુતા આલ ॥ ગૌં ॥ દીનં ॥
૨ ॥ ચક્રી આઠ ગયા નર મુક્તિ, એ ચક્રી સુર મોટા ॥ સુભૂ-
મરાય પ્રદક્ષિણ ગયા નરકે, પુન્યકાળ હુઆ ખોટા ॥ ગૌં ॥
દીનં ॥ ૩ ॥ વાસુદેવ નવ નિશ્ચય હુઆ, નરક તણી લહી વાટયો ॥
જે ભૂપતિ સંગ્રામ કરંતા, ત્રિણ સયાંને સાઠયો ॥ ગૌં ॥ દીનં
॥ ૪ ॥ ઈહ પ્રતિવાસુદેવ નવ નીકા, નવિ છંડે ધન નારી ॥ વા-
સુદેવ તણે કરે મારે, તે નરક તણા અધિકારી ॥ ગૌં ॥ દીનં
॥ ૫ ॥ નવ બલદેવ હુઆ ઈણે આરે, નવ નારદ તે મોટા ॥
સુરગતિ મુક્તિ તણા ભજનારા, શિયલ વજ્ર કછોટા ॥ ગૌંદીનવાદ ॥

॥ દુહા ॥ ગૌતમ અંત્યે હૂં હવો, તવ કાયા કર સાત ॥
મુજશાસનમાહે જોહવું, હશે તે ભાષુ વાત ॥ ૧ ॥

॥ ભાખે વીર જિણેસર ત્યારે, મેં સંજમ લીધો જ્યા રે ॥
વરસ ત્રણ ગયાં તિહાંયશાલે, ત્યારે કુશિધ્ય મિલ્યો ગોશાલે ॥
ભાખેં ॥ ૧ ॥ તેજેવેશ્યા તે પણ અહીં તો, દોય મુનિવર
જિન દહતુ જાધરે ॥ અંતે પાતક આલોધને, ખારમે સ્વર્ગે સુર
હોઈરે ॥ ભાખેં ॥ ૨ ॥

॥ દુહા ॥ વીર કહે કેવલી પછી, વિચમાંહે એતો કાલ ॥
અઉં વરસે ઉપન્યો, નિન્હવ સોય જમાલ ॥ ૧ ॥ તિધ્ય શુભિ
શીજો સહી, સોલે વરસે તેહ ॥ અંતે તે પાછા વલે, સમકિત
યામે જોહ ॥ ૨ ॥

૧૧૮

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ રાગ ગોડી ॥ ભાવી પટધર વીરનો ॥ એ દેશી ॥

॥ હસમ આરોરે આગલે, વીસ સો વરસનું આયુ છે ॥ હોશે
વરસ વીસનું, દોય હાથની કાય ॥ કહું તુજ ગાતમ ગણુધરા ॥ ૧ ॥
વળી કહે વીર જીભેસર, માહરો સુધર્મા શીખ્ય ॥ છેડે હોસે હ-
પસહ મુનિ, તે વિચે ઉદય ત્રેવીસ ॥ કહે ॥ ૨ ॥ યુગપ્રધાન
જિભે કહ્યા, જસ એક અવતાર ॥ પંચમ આરે તે તે હશે, દોય
સહસને ચાર ॥ કહે ॥ ૩ ॥ યુગ પ્રધાન સરિખા હશે, મુનિ-
વર લાખ અગીયાર ॥ તે ઉપર અધિકા કહું, મુનિવર સોલ હ-
બાર ॥ કહે ॥ ૪ ॥ જૈન ભૂપતિ જગમાં હશે, કરશે ધર્મ ઉદ્ધાર ॥
લાખ અગીઆરને ઉપરે, સંખ્યા સોલ હબાર ॥ ૫ ॥ વીર પછી
ગાતમ જશે, બારે વરસે મોક્ષ ॥ વીસે સિદ્ધિગતે સુધર્મા, પ્રણમી-
પાતિક શોષ ॥ કહે ॥ ૬ ॥

॥ હહા ॥ વીર થકી વરસ ચોસડે, મુક્તિ જંબુ સ્વામી ॥
જંબુ જાતે સહી જશે, દસવાનાં તસ ઠામ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ રાગ આશાવરી કાનજી બળવે વાંસલી ॥ એ દેશી ॥

॥ મનઃપર્થવ ત્યારે નહીં રે, પરમ અવધિ જ્ઞાન ॥ પુલાક
લખિધ આહારક તનુરે, ક્ષપક શ્રેણી નિધાન ॥ ૧ ॥ ઉપશમ
શ્રેણી જિન કદપશુરે, સંજમ ત્રિણુ જાય ॥ કેવલજ્ઞાન નવમું લહેરે,
તવ મોક્ષ પલાય ॥ ૨ ॥ વીર કહે વરસ મુજ પછીરે, ચિત્તરે
થાય ॥ પ્રભવ સ્વામી ત્રીજે પાટરે, પરતોકે જે જાય ॥ ૩ ॥
શય્યાભવસૂરિ મુનિવરે, જે સાથે પાટે થાય ॥ વીરથી વરસ અ-
ઠાણુએરે, લહે શુભ ગતિ વાટ ॥ ૪ ॥ વીરથી વરસ ગયાં ઘણારે,
એકસો અડતાલ ॥ યશોભદ્ર સુરલોકમાંરે, તબ દેતા ફાલ ॥ ૫ ॥
છડે પાટે સંભૂતિ વિજયરે, હશે પંડિત જાણુ ॥ વીરથી એકસો
સિતેરે રે, વરસે નિરવાણુ ॥ ૬ ॥

૧૧૯

॥ હુહા ॥ તમપૂર્વ એછા થયા, સુખ ગૈતમ કહે વીર ॥
ભદ્રગાહુ લગે તે હશે, જેહમાં અર્થ ગંભીર ॥ ૧ ॥

॥ ઠાલ ॥ રાગ ગોટી ॥ સિંહ તણી પરે એકત્રો ॥ એ દેશી ॥

॥ વરસ બસે ચઢે વહીરે, નિન્હવ ત્રીજે જે હોય ॥ આ-
પાઠાચારજ તણીરે, શિષ્ય કહો વહી સોયરે ॥ ગૈતમ સાંભત્રો રે
॥ ૧ ॥ નિન્હવ સો વર્ષે સહીરે, પામે સમકિત સાર ॥ બસે
પંદર વરસ વહીરે, સ્થુલિભદ્ર લહે પારો રે ॥ ગૌ ॥ ૨ ॥ પૂર્વ
અનુયોગ ત્યારે નહીરે, સૂક્ષ્મ મહા પ્રણિધાન ॥ પેહેતું સંઘયજ
થાકીકરે, વળી પેહેતું સંસ્થાનોરે ગૌ ॥ ૩ ॥ બસે વીસ વરસે
વહીરે, નિન્હવ ચોથોરે જેહ ॥ અશ્વમિત્ર નામ જે હશેરે, પાછો
વલશે નર તેહરે ॥ ગૌ ॥ ૪ ॥ વીર પછી વરસ જશેરે, બ-
સેને અઠ્ઠાવોશ ॥ તવ નિન્હવ હોસે પાંચમોરે, ધનગુમનો શિ-
ખરે ॥ ગૌ ॥ ૫ ॥

॥ હુહા ॥ ગંગાચારજ તે સહી, તે મતે આણે ઠાહિ ॥
ચારસેને સિતેરે, વીરથી વિક્રમ રાય ॥ ૧ ॥ જે નિજ સંવત
ચાપશે, પરડેખ ભંજણહાર ॥ જૈન શિરોમણિ તે હશે, શૂરવોર
ઠાતાર ॥ ૨ ॥

॥ ઠાલ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ પાટ કુસુમની ન પુજરે ॥ એ દેશી ॥

॥ વીર કહે વરસ સુજથી જશે, પંચસયાં ચર્કઆલ ॥ રો-
હોગુપ્તિ નિન્હવ હોય છઠો, ભમશે તે બહુ કાલ હો ॥ ગૈતમ
દિન દિન કુમતિ વધશે ॥ ૧ ॥ ભૂપતિ નહીં કોઈ સંયમ ધની,
દાન પચાવો દેસેહો ગૈતમ ॥ પંચસયાં ચૌરાસી વરસે, હોશે ગો-
ષ્ઠામાહીલ ॥ સાતમો નિન્હવ તેને કહીએ, ચાલે ભુંડી ચાલે હો
॥ ગૌ ॥ ૨ ॥ પંચસયાં ચૌરાસી ગૈતમ, વરસ ગયાં તું જોઈ ॥

૧૨૦

દસપૂર્વ થાકશે ત્યારે, વચરસ્વામી લગે હોઈ હો ॥ ગૌ૦ ॥ ૩ ॥
 વીરથી વરસ છેસે નવ જાયે, તામ દિગંબર થાય ॥ સર્વ વિસં-
 વાદી એ નિન્હવ, આઠમો તેહ કહાય હો ॥ ગૌ૦ ॥ ૪ ॥ વરસ
 છેસેને સોલજ અંતે, પૂર્વ સાડા નવ છેદ ॥ દુર્જલિકા મુત્ર જ
 લગે હોઈ, પાછલ સોયને ખેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ ૫ ॥

॥ હુહા ॥ નવસેં ત્રાણુ વરસજ ગયે, પુસ્તકાર્દ જ હોય ॥
 ચોથે પર્યુષણ આણુસે, કાલિકાચાર્ય સોય ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૮૮ ॥ રાગ પરજીઓ ॥ હિતકરી હીરજીનું ॥ એ દેશી ॥

॥ અથ સિંધુ ॥ વીરથી વરસ હજાર ગયા પછારે, પૂર્વ
 હોયે તવ છેદારે ॥ તેરસયારે વરસે મત હશેરે, બોલે નવનવ લે-
 દારે ॥ ઈન્દ્રભૂતિ મોહ્યારે વીર વચન રસેરે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 દિન દિન કાલ પડતો સહી હશેરે, પુન્યવંતા નર ક્યાંહીરે ॥ નીચ
 કુલીરે નરપતિ બહુ થશેરે, પાપતણી મતી પ્રાહિરે ॥ ઈંદ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 વાસ વૈરાગ્ય વિનય થોડા થશેરે, ન મલે મન્ય મત્તોરે ॥ સુપુરુષ
 છતે સહુ સગપણ છાંડશેરે, વાહાલો હોશે ધન્નોરે ॥ ઈંદ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 કલિયુગમાહેરે મુનિ લોભી હશેરે, વિરલા કહી વ્યવહારેરે ॥ ધર્મ
 તજશે ક્ષત્રી નર વલીરે, બ્રહ્મ ધરે હથિયારેરે ॥ ઈંદ્ર૦ ॥ ૪ ॥

॥ હુહા ॥ ગૌતમ વીર થકી જશે, વરસ સયાં ઓગણીસ ॥
 પાંચ માસને ઉપરે, ભાષા બારજ દીસ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલા ॥ ૮૯ ॥ રાગ રામગીરી ॥ રામ બણે હરી ઉડીયે ॥ એ દેશી ॥

॥ તામ કલંકીરે ઉપજે, કુલ ચંડાલ અસાર રે ॥ માતા
 જસોદારે બ્રાહ્મણી, હોશે તીહાં અવતાર રે ॥ દુર્ગતિ ગામી રે
 તે સહી ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર સુદીરે આઠમ દિને, વિષ્ણુ જનમ તે હોયરે ॥
 દેહવરણ તસ ઉજાં, પીલાં લોચન દોઈરે ॥ હું ॥ ૨ ॥ ૩૬

૧૨૧

કલંકી ચતુર્મુખા, એ હોયે ત્રણજ નામો રે ॥ છાસી વરસનું
આઉખું, પાટલીપુર જસ ગામરે ॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥ છઠ્ઠો ભાગજ
લીખનો, લેશે કલંકી રાય રે ॥ ષટ દરસણરે માને નહીં, દંઢ
કુદંડ થાયરે ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥ ઈંદ્ર ઇહાં પછે આવશે, ધરશે વિ-
પ્રતનું રૂપરે ॥ વેગે હણશેરે રાયને, લેશે નરકનું કુપરે ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥

॥ ૬૧ ॥ તેહનો સુત સુંદર હશે, દત્ત ભૂપ અભિરામ ॥
શત્રુજય ઉદ્ધાર કરાવશે, રાખે જગમાં નામ ॥ ૧ ॥

॥ ઠાલાગી ॥ રાગ રામગિરી ॥ પ્રણમી તુમ શુરુ ॥ એ દેશી ॥

॥ આગલ આરે પાંચમેળ, દુષ્પસહ મુનિવર હોય ॥ સુર
ગતિ માંહેથી આવશેળ, આગલ સુરપતિ સોય ॥ સોભાગી છેહલો
મુનિવર એહ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ છેહલો સંઘ દુષ્પસહ ત-
ણીળ, આણ ન ખડે તેહ ॥ સોભાગી ॥ વીસ વરસનું આઉ-
ખુંળ, જર વરસ ધર વાસ ॥ ચાર વરસ મુનિવર પાણુંળ વરસ
ચાર ગળ ધર ॥ સો ॥ ૨ ॥ કુલુક શ્રીનામે સાધરીળ, નાયલ
શ્રાવક સોય ॥ સત્યશ્રી નામે શ્રાવિકાળ, સંઘ ચતુર્વિધ હોય
વા સો ॥ ૩ ॥ સુવિહિત સંઘ છેલો સહીળ, અદ્ય આઉખુરે
લ્યાંહી ॥ સંચ્યુત શ્રેય વલીળ, જશે પેરજ માંહે ॥ સો ॥ ૪ ॥
વિમલ વાહન નરપતિ ળ, સુધર્મ મંત્રીરે જેહ ॥ ન્યાય
નીતી અગ્નિ જશેળ, વળી મધ્યાન્હે તેહ ॥ સો ॥ ૫ ॥

॥ ૬૨ ॥ જૈન ધર્મ એતાં લગે, પછી નહીં પુન્ય દાન ॥
ચાયુ મેઘ ભુંડા હશે, સુણુ ગૌતમ તસ માન ॥ ૧ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧૧ ॥ રાગ સારંગ ॥ મગધ દેશનો રાજ
રાજેસર ॥ એ દેશી ॥

॥ માન પ્રકાશે મેઘજ કેરૂ, પેહલો તે જલધાર ॥ બીજો

૧૨૨

અમિતજો પિહાં હોશે, ત્રીજો તે વિષધાર હો ॥ ગૌતમ સુણુર્ત
મધુરી વાણુ ॥ ૧ ॥ ચોથો અંબિકનો ધન વરસે, વીજલીનો વ-
રસાદ ॥ એકેકો મેઘ ત્યાંહિ વરસે, વાસર રાતજ સાત હો ॥ ગો ૦
॥ ૨ ॥ યોતેર યોલ વૈતાલ્યજ કેરા, છે વળી શાશ્વતા ત્યાં ॥
નરનારી પંખી હય હરણાં, તે રેહશે તે માંહે હો ॥ ગો ૦ ॥
૩ ॥ આગળ છકો આરો હોશે, દુસમ દુસમાનામ ॥ એકવીસ
સહસ વરસનો જાણો, નહીં નગરી નહીં ગામ હો ॥ ગો ૦ ॥
૪ ॥ ગર્ભધરે ખટ વરસની નારી, બિલ્લવાસી મછ ખાય ॥ છેલ્લે કાયા
એક હાથની હોશે, સોલ વરસનું આયુ હો ॥ ગો ૦ ॥ ૫ ॥

॥ દહા ॥ આગલ વલી જિસર્પિણી, ત્યાં ષટ આરા જોય ॥
ચેહેલો છકો સારેખો, દુસમ દુસમા સોય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૨ ॥ રાગ કેદારો ॥ વાંદાંચણના ॥ એ દેશી ॥

॥ આગલ ખીજો આરો સારો, ત્યારે મેઘ હોશે વલી ચારો ॥
પુષ્કરાવર્ત ખીર અમૃત અપારો, ચોથો વરસે ધૃતની ધારો ॥ ૧ ॥
બાદશે વન વનસ્પતિ બહુ ગામો, આગલ સાતે કુલગર તામો ॥
દુસમ સુસમ ત્રિજો અભિરામો, ત્રેવીસ જિનના તીહાં ઠામો ॥ ૨ ॥
નવ નારદ ચક્રી અળીઆરો, નવ બલદેવ હશે તીહાં સારો ॥
વાસુદેવ નવ તેણી વારો, નવ પ્રતિવાસુદેવ અપારો ॥ ૩ ॥
દુસમા ચોથા ગાંહે, એક જિનવર એક ચક્રી ત્યાંહી ॥ અંતે
જુગલ હોશે બહુ જાંહિ, આઉ પલ્યોપમ ભદ્રક પ્રાહિં ॥ ૪ ॥
આગલ સુસમ પંચમ આરો, જુગલ દેહ બે ગાઉ ધારો ॥ છકો
સુસમ સુસમા સંભારો, જુગલ દેહ ત્રણ ગાઉ વિચારો ॥ ૫ ॥
પૂછ્યાં વચન કહ્યાં વલી વીરે, ચિત્તમાં ધરીયા ગૌતમ ધીરે ॥
ભણતાં સુણતાં સુખહ શરીરે, ઋદ્ધિ રમણીધર ભરી વીરે ॥ ૬ ॥

૧૨૩

॥ કલશ ॥ ભલે સ્તવન કીધું, નામ દીધું, ગૌતમ પ્રશ્નોત્તર
સહી ॥ સંવત સિધ્ધિ મુનિ અંગ ચંદે, ભાદ્રવા સુદી તિહાં તહિ ॥
તપગચ્છ તિલક સમાન સોહે, ગુરૂશ્રી વિજયાનંદ સૂરિશ્વર ॥સા-
ગણનો વીત ઋષભ શ્રાવક, કહે ગચ્છ મંગલ કરૂ ॥૨॥ ઇતિશ્રી
બાર આરાનું સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી આંતરાનુંસ્તવન ॥

॥ હહા ॥ શારદ શારદના સુપરે, પદ પંકજ પ્રણમેય ॥
ચોવિસે જિન વરણવું, અંતર યુત સંખેય ॥ ૧ ॥ વીર પાર્શ્વને
આંતરૂ, વરસ અહીસે હોય ॥ પંચ કલ્યાણક પાર્શ્વના, સાંભલજો
સહુ કોય ॥ ૨ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ નિરૂપમ નયરી વણારસી જી, શ્રીઅશ્વસેન
નરિંદતો ॥ વામા દાણી ગુણ ભર્યાજી, સુખ જિમ પુનમ ચંદ
તો ॥ ભવી ભાવ ધરીને પ્રણમે પાસ જિણુંદતો ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ પ્રાણુત કદપ થકી ચબ્યાજી, ચૈત્ર વદી ચોથને દીન તો ॥
તેહની કુખે અવતર્યાજી, પ્રભુ જિમ કિત્તર સિંહ તો ॥ભવિં ॥૨॥
પોસ બહુલ દશમી દીનેજી, જન્મ્યા પાસ કુમાર તો ॥ જોખન
વય પ્રભુ આવીયાજી, વરીયા પ્રભાવતી નારી તો ॥ ભવિં ॥૩॥
કમઠ તણો મદ ગાલીયોજી, ઉધર્યો નાગ સજોર તો ॥ વદ અગી-
આરસ પોસનીજી, સંજમ લીયે ઋદ્ધિ યોડતો ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
ગજ વિજ ને વાયરો જી, મુસલધાર મેઘ તો ॥ ઉપસર્ગ કમઠે
કર્યોજી, ધરેણુદ્રે નિવાર્યો તેહ તો ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ કમ ખ-
પાવી કેવલ લહીજી, ચૈત્ર વદી ચોથ મુજાણુતો ॥ શ્રવણ શુદ્ધ દીન

૧૨૪

આઠમેજી, પ્રભુજીનું નીર્વાણુ તો ॥ લવિં ॥ ૬ ॥ એકસો વર-
સનું આઉખુંજી, પાસ ચરિત્રે કહ્યું એમ તો ॥ વરસ ચોરાસી સ-
હસનું જી, આંતર પાસને નેમ તો ॥ લવિં ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ સોરીપુરનયર સોહામણું, જગજીવનારે નેમ ॥
સમુદ્રવિજય નરપાલ હો, દીલરંજનારે નેમ ॥ ચવિયા અપરા-
જિત થકી, જગ જીવનારે નેમ ॥ કારતક વદ બારસ દીનહો,
દીલ રંજનારે નેમ ॥ ૧ ॥ શીવા દેવી કુખે અવતર્યા ॥ જગગા
માન સર જિમ મરાલ હો ॥ દીલં ॥ શ્રાવણુ શુદ્ધી દીન પંચમી
॥ જગં ॥ પ્રસંચો પુત્ર રતનહો ॥ દીલં ॥ ૨ ॥ જોળન વય
પ્રભુ આવીયા ॥ જગં ॥ નીલકમલદલવાન હો ॥ દીં ॥
ચરણો સુંદર સુંદરી ॥ જગં ॥ ઈમ કહે ગોપી કાન હો ॥ દીં
॥ ૩ ॥ શ્રી ઉગ્રસેનની કુંવરી ॥ જગં ॥ વરવા કીધી જાન હો
॥ દીલં ॥ પશુ દેખી પાછા વળ્યા ॥ જગં ॥ હુવા જાદવ કુલ
હિરાન હો ॥ દીં ॥ ૪ ॥ તોડે હારને તીહાં રહે ॥ જગં ॥
રાખુલ દુઃખ ન માય હો ॥ દીલં ॥ કહે પીયુજી પાયે પડું
॥ જગં ॥ છોડી મુને મત જાઓ ॥ દીં ॥ ૫ ॥ કીડીસું કટક
કાંકરો ॥ જગં ॥ એ તુમ કુણુ આચાર હો ॥ દીં ॥ માનુસના
દીલ હુલવો ॥ જગં ॥ પશુઆંશું કરે પ્યારહો ॥ દીં ॥ ૬ ॥
નવલવ નેહ નિવારીઓરે ॥ જગં ॥ દેઈ સંવચ્છરી દાન હો
॥ દીલં ॥ શ્રાવણુ સુદ છઠને દીનેરે ॥ જગં ॥ સંજમ દીએ
વડ વાન હો ॥ દીલં ॥ ૭ ॥ તારી રાખુલ સુંદરી ॥ જગં ॥
દેઈને દીક્ષા દાન હો ॥ દીં ॥ અમાવાસ્યા આસોજ તણીરે ॥
જગં ॥ પ્રભુ લહે કેવલ જ્ઞાન હો ॥ દીલં ॥ ૮ ॥ સહસ વરસ
પ્રભુ આઉખુંરે ॥ જગં ॥ પાત્રી શ્રી જિનરાજ હો ॥ દીલં ॥

૧૨૫

અપાઠ સુદી દીન આઠમેરે ॥ જગ૦ ॥ પ્રભુ લાહે શીવપુરરાજ હો
॥ દીલ૦ ॥ ૬ ॥

॥ લાલ ॥ ૩ ॥ થારા મહેલા ઉપર મેહ ઝખુકે વીજલી
હો લાલ ॥ એ દેશી ॥

॥ પાંચ લાખ વરસ નમિ નેમને આંતર હો લાલ, નમિ
નેમને આંતર ॥ મુનિસુવત નમિ નાથને છ લાખ ચિત્ત ધરું
હો લાલ, છ લાખ ચિત્ત ધરું ॥ ચોખ્ખા લાખ વરસ મુનિસુવત
મહિને હો લાલ, મુનિસુવત મહિને, કોઠ સહસ વડી જાણો મહી
અર નાથને હો લાલ, મહી અરનાથને ॥ ૧ ॥ કોઠ સહસ વરસ
કરી, ઉણો પડ્યનું હો લાલ, ઉણો પડ્યનું ॥ ચોથો ભાગ અરના
થવડી કુંથુનાથને હો લાલ, વડી કુંથુનાથને ॥ પડ્યોપમનું અ-
રધ જાણો શાંતિ કુંથુને હો લાલ, જાણો શાંતિ કુંથુને ॥ શાંતિ
ધર્મ પડ્યોપમ ઉણો સાગર ત્રણનું હો લાલ, સાગર ત્રણનું ॥ સા-
ગર ચાર અનંતન ધર્મ જિણુંદને હો લાલ, ધર્મ જિણુંદને ॥
નવ સાગર વળી અનંત વિમલ જિન ચંદ્રને હો લાલ, અનંત
વિમલ જિન ચંદ્રને ॥ સાગર ત્રીસ વિમલ વાસુપૂજ્યને હો લાલ,
વિમલ વાસુપૂજ્યને ॥ સાગર ચોપન શ્રી વાસુપૂજ્ય શ્રેયાંસને હો
લાલ, વાસુપૂજ્ય શ્રેયાંસને ॥ ૩ ॥ લાખ પાંસઠ સહસ છવીસ
વરસસો સાગર હો લાલ, વરસસો સાગર ॥ ઉણો સાગર કોઠ
શ્રેયાશ શીતલ કરે હો લાલ, શ્રેયાંશ શીતલ કરે ॥ મુવિધિ શીત-
લને નવ કોઠ સાગર ભાવજો હો લાલ, સાગર ભાવજો ॥ મુવિધિ
ચંદ્રપ્રભુ નેઉ કોઠી સાગર ભાવજો હો લાલ, સાગર મન ભાવજો
॥ ૪ ॥ સાગર નવસેં કોઠ સુપાસ ચંદ્રપ્રભુ હો લાલ, સુપાસ
ચંદ્રપ્રભુ ॥ સાગર નવ સહસ કોઠ સુપાસ પદ્મ પ્રભુ હો લાલ,

૧૨૬

શ્રુપાસ પદ્મ પ્રભુ ॥ સુમતિ પદ્મ પ્રભુ નેઉ સહસ્ર કોડ સાગર
 હો લાલ, કોડ સાગર ॥ સુમતિ અભિનંદન નવ લાખ કોડ સા-
 ગર હો લાલ, કોડ સાગર ॥ ૫ ॥ દસ લાખકોડ સાગર સંભવ
 અભિનંદને હો લાલ, સંભવ અભિનંદને ॥ ત્રીસ લાખકોડ સાગર
 સંભવ અજિતને હો લાલ, સંભવ અજિતને ॥ પચાસ લાખ કોડ
 સાગર અજિત જિન ઋષભને હો લાલ, અજિત જિન ઋષભને ॥
 એક કેડા કોડ સાગર ઋષભને વીરને હો લાલ, ઋષભને વીરને
 ॥ ૬ ॥ સહસ્ર જેતાલીસ ત્રીન વરસ વલી જાણીએ હો લાલ,
 વરસ વલી જાણીએ ॥ સાડા આઠ માહિના ઉણા તે વખાણીએ હો
 લાલ, ઉણા તે વખાણીએ ॥ નવસે એત્રી વરસે હોઈ પુસ્તક વાં-
 ચના હો લાલ, પુસ્તક વાંચના ॥ અંતર ઘાત જાણે જિન ચો-
 વીસનો હો લાલ, કે જિન ચોવીસનો ॥ ૭ ॥

॥ હાલ ॥ ૪ દીન સકલ મનોહર ॥ એ દેશી ॥

॥ જયો આદિ જિણેસર, ત્રિભુવનનો અવતંસ ॥ નાણી
 રાજા મરદેવા, કુલ માન સર હંસ ॥ સર્વાર્થ સિદ્ધથી ચવિ,
 ઇદિવાકુ ભૂમિવર ઠામ ॥ અસાડ વહી ચોથે, અવતર્યા પુરુષ પ્રસન્ન
 ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર વહી આઠમે, જન્મ્યા શ્રી જિનરાય ॥ આવે ઈંદ્ર
 મંદ્રાણી, પ્રભુજના ગુણુગાય ॥ સુનંદા સુમંગલા, વંચ્યા જોબન
 પાય ॥ ભરતાદિક એકસો, પુત્ર પુત્રી દો થાય ॥ ૨ ॥ કરી રા-
 જની થાપના, વાસિ વનિતા ઈંદ્ર ॥ જગમાં નિતિ ચલાય, મારૂ
 દેવીનો નંદ ॥ પ્રભુ શીલપ દેખાડી, ચારે જુગલ આચાર ॥ નર-
 કલા ખગેતર, ચોસઠ મહિલા સાર ॥ ૩ ॥ ભરતાદિકને દીએ,
 અંગાદિકતું રાજ્ય ॥ સુરનર ઈંમ જંપે, જય જય ત્રિજિનરાજ ॥
 દેવ દાન સંવચરી, પ્રભુ લીએ સંયમ ભાર, ચાર સહસ્ર રાજશું,

૧૨૭

ઐત્રવદ આઠમ સાર ॥ ૪ ॥ પ્રભુ વિચરે મહીચલ, વરસ દિવસ
 વિષ્ણુ આહાર ॥ ગજરથને ઘોડા, જન દિએ રાજકુમારી ॥ પ્રભુતો
 નવિ લેવે, જુવે શુદ્ધ આહાર ॥ પડિલાભ્યા પ્રભુજી, શ્રી ઘેયાંસ-
 કુમાર ॥ ૫ ॥ ક્ષાણુ અંધારિ, અગીઆરસ શુભ ધ્યાન ॥ પ્રભુ
 અહમ ભકતે, પામ્યા કેવલનાથ ॥ ગઢ ત્રણે રથે સુર, સેવા કરે
 કરજોડ ॥ ચક્ર રત્ન ઉપન્યો, ભરતને મન કોડ ॥ ૬ ॥ માર્ગદેવા
 મોહે, દુઃખ આણે મનજોર ॥ મારો ઋષભ સહે છે, વનવાસી
 દુઃખ ઘોર ॥ તવ ભરત પયંપે, ત્રિભુવન કેરો રાજ* તુમ પુત્ર
 લોગવે, જુઓ માતા આજ ॥ ૭ ॥ ગજરથ બેસાડી, સમવસરણી
 ખાસ ॥ ભરતેસર આવે, પ્રભુવંદન ઉદ્ધાસ ॥ સુણી દેવની હાહુમી,
 ઉલસિત આણંદપુર ॥ આવ્યા હરખનાં આંસું, તિમિર પડલ ગયાં
 દૂર ॥ ૮ ॥ પ્રભુની ઋદ્ધિ દેખી, એમ ચિંતે મનમાંહે ॥ ધિક ધિક
 કુડી માયા, કોના સુત કોના તાત* ॥ એમ ભાવના ભાવતાં, પામ્યાં
 કેવલજ્ઞાન ॥ તતક્ષણ માર્ગદેવા, તિહાં લલ્હો નિર્વાણ ॥ ૯ ॥ ધન્ય
 અન્ય એ પ્રભુજી, ધન્ય એહનો પરિવાર ॥ લાખ પૂર્વે ચારાત્રી,
 પાલી આયુ ઉદાર ॥ મહાવદી તેરસ દીને, પામ્યા સિદ્ધિનું રાજ
 ॥ અષ્ટાપદ શિખરે, જય જય શ્રી જિનરાજ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશ ॥ ચોવીસ જિનવર તણો અંતર, ભણ્યો અતિ
 ઉદ્ધાસ એ, સંવત સતર તહોતેરે, એમ રહી ચોમાસુંએ ॥ સંઘ
 તણો આગ્રહ ગ્રહી મેં, શ્રી વિમલવિનય ઉવગ્રાયએ ॥ તસ શિષ્ય
 શામનિજય નામે, વર્યા જય જય કાર એ ॥ ઇતિ શ્રી આંતરાનું
 સ્તાવન સંપૂર્ણ ॥

૧૨૮

॥ શ્રી રોહિણી તપ વિધિ સ્તવન ॥

॥ દુહા ॥ સુખકર સંખેશ્વર નમી, શુભગુરુને આધાર ॥
રોહિણી તપ મહિમા વિધિ, કહિશું ભવિ ઉપગાર ॥ ૧ ॥ ભક્ત
યાન કુચિછત દિએ, મુનિને જાણુ અજાણુ ॥ નરક તીર્થંચમાં જીવ
તે, પામે બહુ દુઃખ જાણુ ॥ ૨ ॥ તે પછી રોહિણી તપ થકી,
જામી સુખ સંસાર ॥ મોક્ષે ગયા તેહનો કહું, સુંદર એ અધિ-
કાર ॥ ૩ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ શીતલજિન સહેજનંદી ॥ એ દેશી ॥

॥ મત્રવા નગરી કરી જંપા, અરિવર્ગ થકી નહિ કંપા,
આભરતે પુરી છે ચંપા, રામ સીતા સરોવર પંપા ॥ ૧ ॥
ધનોતા પ્રેમથી તપ કીજે, ગુરૂપાસે તપ ઉચરીએ ॥ એ આંકણી ॥
વાસુપુત્રના પુત્ર કહાય, મધવા નામે તિહાં રાય, તસ લક્ષ્મીવતી
છે રાણી, આઠ પુત્ર ઉપર એક જાણી ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ રોહિણી
નામે થઈ બેઠી, નૃપવલ્લભસું થઈ બેઠી, યૌવન વયમાં જળ
આવે, તખ વરની ચિંતા થાવે ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ સ્વયંવર મંડપ
મંડાવે, દૂરથી રાજપુત્ર મિલાવે, રોહિણી શણગાર ધરાવી, જાણું
ચંદ્ર પ્રિયા ઇહાં આવી ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ નાગપુર વિતશોક ભૂપાલ,
તસ પુત્ર અશોક કુમાર, વરમાલા કંઠે ઠાવે, નૃપ રોહિણીને પર-
જાવે ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ પરિકરસું સાતરે જાવે, અશોકને રાજ્યે
ઠાવે, પ્રિયા પુણ્યે વધી બહુ ઋદ્ધિ, વિતશોકે દીક્ષા લીધી ॥ ૫૦ ॥
૬ ॥ સુખ વિદસે પંચ પ્રકાર, આઠ પુત્ર સુતા થઈ ચાર, રહી
દંપતિ સાતમે માલે, લઘુ પુત્ર રમાડે ખોલે ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥ લો-
કપાલાભિધાનને જાલ, રહી ગોખે જીએ જન ચાલ, તસ સન્મુખ

૧૨૬

રોતિ નારી, ગયો પુત્ર મરણ સંમારી ॥ ૫૦ ॥ ૮ ॥ ગિર છાતી
કુટે મલી કેતી, માય રોતી જલજલી દેતી, માથના કેશ તે રોલે,
લેઈ રોહિણી કંતને બોલે ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥ આજ મેં નયું નાટક
દીકું, બેતાં બહુ લાગે મીકું, નાચ શીખી કીંહાંથી નારી, સુણી
રોશે કયો નૃપ ભારી ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥ કહે નાચ શીખો ઈણિ
વેલા, લેઈ પુત્ર બાહિર દીએ ઝોલા, કરથી વિઘોડયો તે બાલ,
નૃપ હાહાકારે તતકાલ ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥ પુરદેવ વિચેથી લેતા,
ભુંય સિંહાસન કરી દેતા, રાણી હસતી હસતી બુએ હેકું, રાજ
એ કૌતક દીકું ॥ ૫૦ ॥ ૧૨ ॥ લોક સઘળા વિચ્છેદ પામે,
વાસુપૂજ્ય શિષ્ય વન ઠામે, આવ્યા રૂપ સોવન કુંભ નામા, શુભ
વીર કરે પરણામ ॥ ૫ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ચોપાઈની દેશી ॥

॥ ચઢનાણી નૃપ પ્રજામિ પાય, નિજ રાણીનું પ્રશ્ન કરાય ॥
આ ભવદુખ નવિ બાણ્યા એહ, એ ઉપર મુજ અધિકો નેહ ॥ ૧ ॥
મુનિ કહે ઇણ નગરે ધનવંતો, ધનમિત્ર નામે શેઠજ હતો ॥ ૨ ॥
જંધા તસ બેટી થઈ, કુળ કુરૂપા દુર્ભંગા લઈ ॥ ૨ ॥ ચોવન
વ્ય ધન દેતા સહી, દુર્ભંગપણે કોઈ પરણે નહીં ॥ નૃપ હણતાં
કૈતવ શિષેણુ; રાખી પરણાવી સા તેણે ॥ ૩ ॥ નાઠો તે દુર્ગંધા
લહી, દાન દેયંતાં સા ઘરે રહી ॥ રાનીને પરલવ પૂછતી, મુનિ
કહે રૈવતગિરિ તટ હતી ॥ ૪ ॥ પૃથ્વીપાલ નૃપ સિદ્ધિમતિ,
નારી નૃપ વનમાં કિડતી ॥ રાય કહે દેખી શુભવંતા, તપસીમુનિ
ગોચરીએ જતા ॥ ૫ ॥ દાન દીયો ઘર પાછાં વલી, તબ કીડા
રસે રીસે બલી ॥ મૂર્ખ પણે ઠરી બલતે હૈયે, કડવો તુંબડ મુ-
નિને દીએ ॥ ૬ ॥ પારણ કરતાં પ્રાણ જ ગયા, સુરલોકે મુનિ

૯

૧૩૦

દેવજ થયા ॥ અશુભ કર્મ ખાંધે સા નારી, જાણી નૃપ કાઠે પુર
ખારે ॥ ૭ ॥ કુષ્ટ રોગ દિન સાતે મરી, ગર્ભ છઠિ નરકે દુઃખ
ભરી ॥ તિરીય ભવે અંતરતા લહી, મરીને સાતમિ નરકમાં ગર્ભ
॥ ૮ ॥ નાગણુ દરભી ને કુતરી, ઉંદર ઘીરોલી જલો શુકરી ॥
કાકી ચંડાલણુ ભવ લહી, નવકાર મંત્ર તિહાં સદહી ॥ ૯ ॥
મરીને શેઠની પુત્રી ભઈ, શેષ કર્મ દુર્ગંધા થઈ ॥ સાંભલિ જાતિ
રમરણુ લહી, શ્રી શુભ વીર વચન સદહી ॥ ૧૦ ॥

॥ દાલ ॥ ૩ ॥ ગજરા માર્જી ચાલ્યા ચાકરીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ દુર્ગંધા કહે સાધુને રે દુઃખ ભોગવિયાં અતિરેક ॥ કર્મણુ
કરીને દાખીએરે જિમ જાએ પાપ અનેક રે ॥ જિમ ॥ ૧ ॥ મુનિ
કહે રોહિણી તપ કરેરે, સાત વરસ ઉપર સાત માસ ॥ રોહિણી
નક્ષત્રને દિનેરે, ગુરુમુખ કરીએ ઉપવાસરે ॥ ગુરુ ॥ ૨ ॥ ત-
પથી અશોક નૃપની પ્રિયારે, થઈ ભોગવી ભોગવિલાસ ॥ વાસુ-
પૂજ્ય જિન તીર્થેરે, તમે પામશે ભોક્ષ નિવાસરે ॥ તમેગાણા
ઉજમણે પુરે તપેરે, વાસુપૂજ્યની પડિમા ભરાય ॥ ચૈત્ય અશોક
તરૂ તલેરે, અશોક રોહિણી ચિતરાયરે ॥ અશોક ॥ ૪ ॥ સાહ-
ભિવચ્છલપધરાવીનેરે, ગુરુ વસ્ત્ર સિદ્ધાંત લખાય ॥ કુમારસુગંધ
તણી પરેરે, દુષ્કર્મ સદલ ક્ષય જાય રે ॥ દુષ્ક ॥ ૫ ॥ સાધુ
કહે સિંહપુરમારે, સિંહસેન નરેસર સાર ॥ કનકપ્રભા રાણી તથોરે,
દુર્ગંધી અનિષ્ઠ કુમારે ॥ દુર્ગં ॥ ૬ ॥ પદ્મપ્રભુને પુછતારે,
નિજ જદપે પૂર્વ ભવ તાસ ॥ ખાર જોજન નાગપુરથીરે, એક
શિલા નિલગીરિ પાસરે ॥ એક ॥ ૭ ॥ તે ઉપર મુનિ ધ્યાન-
થીરે, ન લહે આહોડી શિકાર ॥ ગોચરી ગત શિલા તમેરે કોપ્યો
ધરે અગ્નિ અપારરે ॥ કોપ્યો ॥ ૮ ॥ શિલા તપી રહ્યા ઉપરેરે,

૧૩૧

સુનિ આહાર કરે કવિસંગ ॥ ક્ષપક શ્રૈણી થઇ કેવલીરે, તત્ક્ષણ
પામ્યા અપવર્ગરે ॥ તત૦ ॥ ૯ ॥ આહેડી કુટી થઇ રે, ગયો
સાતમી નરક મઝાર ॥ મન્ઝ મધા અહીં પાંચમીરે, સિંહ ચોથી
ચિત્ર અવતાર સિંહ૦ ॥ ૧૦ ॥ ત્રીજી બિલાડો બીજીએરે,
ધુક પ્રથમ નરક દુઃખ જાલ ॥ દુખના ભવ ભમી તે થયોરે, એક
શેઠ ઘરે પશુપાલ રે ॥ એક૦ ॥ ૧૧ ॥ ધર્મ લહી દવમાં બ-
દ્યોરે, નિદ્રાએ હૃદય નવકાર ॥ શ્રી શુભવીરના ધ્યાનથીરે, તુજ
પુત્ર પછે અવતાર ॥ તુજ૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ મારી અંબાના વડલા હેઠ ॥ એ દેશી ॥

॥ નિસુણી દુર્ગંધ કુમાર, જાતિ સ્મરણ પામતોરે ॥ પદ્મ-
પ્રભુ ચરણે શીસ, નામો ઉપાય તે પૂછતોરે ॥ પ્રભુ વચણે ઉજ-
મણે યુક્ત, રોહિણીના તપ સેવિયોરે ॥ દુર્ગંધ પણું ગયું દૂર,
નામે સુગંધી કુમાર થયો રે ॥ રોહિણી તપ મહિમા સાર, સાં-
ભળતાં નવ વિસરેરે ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ રહી વાત અધુરી
એહ, સાંભળશે રોહિણીને ભવેરે ॥ ઇમ સુણી દુર્ગંધા નારી,
રોહિણી તપ કરે આછવેરે ॥ સુગંધિ લહિ સુખ ભોગ, સ્વર્ગે
દેવી સોહામણીરે ॥ તુંજ કાંતા મધવા ધુઆ; ચવિંચંપાએ થઈ
રોહિણી રે ॥ ર૦ ॥ ૨ ॥ તપ પુણ્ય તણે પ્રભાવ, જન્મથીદુઃખ
ન દેખીઓરે ॥ અતિ સ્નેહ કીસ્યો અમ સાથ, રાય અશોકે વલી
પુછીયુંરે ॥ ગુરૂ બોલે સુગંધિ રાય, દેવ થઈ પુષ્કલાવતીરે ॥ વિ-
જયે થઈ ચક્રિ તેહ, સંજમધરહુઆ અચ્યુતપતિરે ॥ ર૦ ॥ ૩ ॥
ચવિને થયા તમે અશોક, એક તપે પ્રેમ બન્યો ઘણોરે ॥ સાત
પુત્રની સુંબજ્યો વાત, મથુરામાં એક માહણોરે ॥ અગ્નિ શર્મા
સુત સાત, પાટલિપુર જઈ ભીક્ષા ભમેરે ॥ સુનિ પાસે લઈ વૈ-

૧૩૨

રાગ, વિચર્યા સાતે રહી સંજમેરે ॥ રોં ॥ ૪ ॥ સૌધર્મે હુઆ
 સુરસાત, તે સુત સાતે રોહિણીતણા રે ॥ વૈતાળ્યે કિલ્લચુત ખેટ,
 સમકિત શુદ્ધ સોહામણોરે ॥ ગુરૂદેવની ભક્તિ પસાય, ધુર સ્વર્ગે
 થઇ દેવતારે ॥ લઘુ સુત આઠમો લોકપાલ, રોહિણીનો તે સુર
 સેવતારે ॥ રોં ॥ ૫ ॥ વલી ખેટ સુતા છે ચાર, રમવાને વનમાં
 ગઈરે ॥ તીહાં દીઠા એક અણગાર, લાખે ધર્મ વેલા થઈ રે ॥
 ખૂંચ્યાથી કહે મુનિ ભાસ, આઠ પહોર તુમ આયુછેરે ॥ આજ
 પંચમીનો ઉપવાસ, કર્યો તો ફલદાય છેરે ॥ રોં ॥ ૬ ॥ ધુ-
 જંતી કરી પચળાણ, ગેહ અગાસે જઈ સોવતિરે ॥ પડી વિજ-
 ણીયે વલી તેહ, ધુર સુર લોકે દેવી થતીરે ॥ ચવી થઇ તુમ
 પુત્રી ચાર, એક દિન પંચમી તપ કરીરે ॥ ઈમ સાંભલી સહુ
 પરિવાર, વાત પૂર્વ લવની સાંભળીરે ॥ રોં ॥ ૭ ॥ ગુરૂ વંદી
 ગયા નિજ ગેહ, રોહિણી તપ કરતાં સહુરે ॥ મોટી શક્તિ બહુ
 માન, ઉન્નમણાં વસ્તુ બહુરે ॥ ઈમ ધર્મ કરી પરિવાર, સાથે
 મોક્ષપુરી વરીરે ॥ શુભ વીરના શાસન માંહ, સુખ ફલ પામે
 તપ આદરીરે ॥ રોં ॥ ૮ ॥

॥ કલસ ॥ ઈમ ત્રિજગ નાયક મુક્તિદાયક વીર જિનવર
 ભાખીયો ॥ તપ રોહિણીનો ફલ વિધાને, વિધિ વિશેષે દાખીયો ॥
 શ્રી ક્ષમાવિજય જસવિજય પાટે, શુભવિજય સુમતિ ધરો ॥ તસ
 ચરણ સેવક કહે પંડિત, વીર વિજયો જય કરો ॥ ઇતિ શ્રી રો-
 હિણી તપ વિધિ સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

૧૩૩

॥ અથશ્રી ઋષજદેવસ્વામીનું સ્તવન. ॥

૧ ॥ હહા ॥ પુરિસા દાણી પાસજી, બહુ ગુણમણિ વાસ ॥
 ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ મંગલ કરણ, પ્રણમું મન ઉદ્વાસ ॥ ૧ ॥ સરસતી
 સામિની વિનવું, કવિ જન કેરી માંચ ॥ સરસ વાણી મુજને દીયો,
 મોટો કરી પસાય ॥ ૨ ॥ લળિધ વિનય ગુરુ સમરીએ, આહર્નિશ
 હર્ષ ધરેવ ॥ જ્ઞાન દષ્ટિ જેથી લહી, પદ પંકજ પ્રણમેવ ॥ ૩ ॥
 પ્રથમ જિજ્ઞેસર જે હુએ, મુનિવર પ્રથમ વખાણ ॥ કેવલધર
 પહેલો જે કહે, પ્રથમ ભિક્ષાયર બાણ ॥ ૪ ॥ પહેલા દાતાં એ
 કક્ષો, આ ચોવીસી મઝાર ॥ તેંહ તણા ગુણ વરણવું, આણો હર્ષ
 અપાર ॥ ૫ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય સંપ્રતિ સાચો રાજા ॥

॥ એ દેશી ॥ રાગ આસાવરી ॥

પહેલે ભવ ધન સાર્થવાહે, સમકિત પામ્યા સારરે ॥
 આરાધી ખીજે ભવ પામ્યા, જુગલતણો અવતાર રે ॥ ૧ ॥ સેવો
 સમકિત સાચું બાણી, એ સવિ ધર્મની ખાણીરે ॥ નવિ પામે જે
 અભવ્ય અનાણી, એહવી જિનની વાણી રે ॥ સેવો ॥ ૨ ॥ એ
 આંકણી ॥ જુગલ ચવિ પેહેલે દેવલોકે, ભવ તિજે સુર થયરે ॥
 ચોથે ભવે વિદ્યાધર કુલે થયા, મહાબલ નામે રાય રે ॥ સેવો ॥
 ૩ ॥ ગુરુ પાસે દીક્ષા પાલીરે, અણસણ કીધું અંતરે ॥ પાંચમે
 ભવે ખીજે દેવલોકે, લલિતાંગ સુર દીપંતરે ॥ સેવો ॥ ૪ ॥
 દેવચવી છઠે ભવે રાજા, વજ્રજંઘ એણે નામેરે ॥ તીહાંથી સાતમે
 ભવે અવતરીઆ, જુગલા ધર્મશું ઠામેરે ॥ સેવો ॥ ૫ ॥ પૂર્ણ
 આયુ કરી આઠમે ભવે, સુધર્મ દેવલોકે દેવરે ॥ દેવ તણી ઋદ્ધિ
 બહુલી પામ્યા, દેવતણા વળી ભોગરે ॥ સેવો ॥ ૬ ॥ મુનિભવ

૧૩૪

જિવાનંદ નવમે ભવે, વૈદ ચવી થયો દેવરે ॥ સાધુની વૈયાવચ્ચ
કરી, દિક્ષા લઈ પાળે સ્વયમેવરે ॥ સેવો ॥ ૭ ॥ વૈદ જીવ
દસમે ભવે સ્વર્ગે, આરમે સુર હોય રે ॥ તિહાંકણે આયુ લોગવી
પુરં, આવીસ સાગર જોયરે ॥ સેવો ॥ ૮ ॥ અગીઆરમે ભવે
દેવ ચવીને, ચક્રી હુઓ વજ્રનાભરે ॥ દીક્ષા લઈ વીસ સ્થાનક
સાધી, ॥ લીધો જિનપદ લાભરે ॥ સેવો ॥ ૯ ॥ ચૌદ લાખ
પૂર્વની દીક્ષા, પાલી નિર્મળ લાવેરે ॥ સર્વાર્થ સિદ્ધ અવતરીયા,
આરમે ભવ આયરે ॥ સેવો ॥ ૧૦ ॥ તેત્રીસ સાગર આયુ
પ્રમાણે, સુખ લોગવે તિહાં દેવરે ॥ તેરમા ભવ કેરો હવેહું,
ચરિત્ર કહું સંખેવરે ॥ સેવો ॥ ૧૧ ॥

॥ લાલ ॥ ૨ ॥ વાડી કુલી અતિ બલી મનભમરારે ॥ એ દેશી ॥

॥ જંબુદ્વીપ સોહામણું ॥ મન મોહનારે ॥ લાખ જોજન
પરિમાણુ ॥ લાલ મન મોહનારે ॥ દક્ષિણ ભરત લાલું તિહાં ॥
મન મોહનારે ॥ અનુપમ ધર્મનું ઠામ ॥ લાલ મન મોહનારે ॥
૧ ॥ નયરી વિનિતા જાણીએ ॥ મન ॥ સ્વર્ગપુરી અવતાર
॥ લાલ ॥ નાભીરાય કુલગર તિહાં ॥ મન ॥ મરૂદેવી તસ
નારિ ॥ લાલ ॥ ૨ ॥ પ્રીતિ બક્ષિત પાલે સદા ॥ મન ॥ પીયુષ
પ્રેમ અપાર ॥ લાલ ॥ સુખ વિલસે સંસારનાં ॥ મન ॥
સુરપેરે સ્ત્રી ભરથાર ॥ લાલ ॥ ૩ ॥ એક દિન સૂતી માલીયે
॥ મન ॥ મરૂદેવી સુપવિત્ર ॥ લાલ ॥ ચોથ અંધારી અપા-
હની ॥ મન ॥ ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર ॥ લાલ ॥ ૪ ॥ તેત્રીસ સાગર
આઉપે ॥ મન ॥ લોગવી અનુપમ સુખ ॥ લાલ ॥ સર્વાર્થ
સિદ્ધથી ચવી ॥ મન ॥ સુર અવતરીઓ કુખ ॥ લાલ ॥ ૫ ॥
ચઉદ સુપન દીકાં તીસે ॥ મન ॥ રાણી મધ્યમ રાત ॥ લાલ ॥ ૬ ॥

૧૩૫

જઈ કહે નિજ કંતને ॥ મન૦ ॥ સુપન તણી સવિ વાત ॥ લાલ
 ॥ ૬ ॥ કંથ કહે નિજ નારીને ॥ મન૦ સુપન અર્થ વિચાર ॥
 લાલ૦ ॥ કુલ દીપક ત્રિભુવનપતિ ॥ મન૦ ॥ પુત્ર હોશે સુખ કાર
 ॥ લાલ૦ ॥ ૭ ॥ સુપન અર્થ પીઠ્ઠી સુણી ॥ મન૦ ॥ મન
 હરખ્યા મરૂદેવી ॥ લાલ૦ ॥ સુખે કરી પ્રતિપાલના ॥ મન૦ ॥
 ગર્ભ તણી નિત મૈત્ર ॥ લાલ૦ ॥ ૮ ॥ નવ મસવાડા ઉપરે ॥ મન૦
 ॥ દિન હુવા સાઠાસાત ॥ લાલ૦ ॥ ચૈત્ર વદ આઠમ દીને ॥ મન૦
 ઉત્તરાષાઢા વિખ્યાત ॥ લાલ૦ ॥ ૯ ॥ મઝીમ રથણીને સમે ॥ મન૦
 જન્મ્યો પુત્ર રતન ॥ લાલ૦ ॥ જન્મ મહોચ્છવ તવકરે ॥ મન૦ ॥
 દિશીકુમરી છપ્પત્ર ॥ લાલ૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ લાલ ॥ ૩ ॥ દેશી હમચડીની ॥

॥ આસન કંચુ ઇંદ્રતણુરે, અવધિજ્ઞાને જાણિ ॥ જિનનો
 જન્મ મહોચ્છવ તવ કરવા, આવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીરે ॥ હમચડી ॥ ૧ ॥
 સુર પરિવારે પરિવરારે, મેરૂ શિખર લઈ જાય ॥ પ્રભુને નમણુ
 કરીને પૂજી, પ્રભુની બહુ ગુણગાયરે ॥ હમચડી ॥ ૨ ॥ આણી
 માતા પાસે મેહેલી, સુર સુરલોકે પહુંતા ॥ દીન દીન વાધે ચંદ્ર
 તણી પરે, દેખી હરખે માતારે ॥ હમચડી ॥ ૩ ॥ વૃષભ તણું
 લાંછન પ્રભુ ચરણે, માત પિતાએ દેખી ॥ સુપન માંહે વલી વૃષભ
 જે પહેલો, દીઠો ઉજવત વેષીરે ॥ હમચડી ॥ ૪ ॥ તેહથી
 માત પિતાએ દીધું, ઋષભ કુમાર ગુણ ગેહ ॥ પાંચસે ધનુષ પ્ર-
 માણે ઉંચી, સોવન વરણી દેહરે ॥ હમચડી ॥ ૫ ॥ વીસ પુર્વ
 લખ કુમાર પણેરે, રહીયા પ્રભુ ઘરવાસે ॥ સુમંગલા સુનંદા કું-
 વારી, પરણ્યા દોય ઉલાસેરે ॥ હમચડી ॥ ૬ ॥ ત્યાશી લાખ પૂર્વ
 ઘરવાસે, વસીય ઋષભ જિણુંદ ॥ ભરતાદિક સુત શત હુઆરે,
 પુત્રી દોય સુખ કંદરે ॥ હમચડી ॥ ૭ ॥ તવ લોકાંતિક સુર

૧૩૬

આવીનેરે, કહે પ્રભુ તીર્થ થાપો ॥ દાન સંવચ્છરી દેઈ દિક્ષા,
સમય જાણી પ્રભુ આપેરે. ॥ હમચડીં ॥ ૮ ॥ દીક્ષા મહોચ્છવ
કરવા આવે, સપરિવાર સુરિંદો ॥ શિખિકા નામે સુદર્શનારે, આગલ
ઠવે નરીંદરે ॥ હમચડીં ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ ॥ રાગ માડ ॥ એ દેશી ॥

॥ ચૈત્રવદી આઠમ દીનેરે, ઉત્તરાષાઢારે ચંદ ॥ શિખિકાથે
ખેસી ગયારે, સિદ્ધારથ વનચંદારે ॥ ૧ ॥ ઋષભ સંચમ લીધે ॥
એ આંકણી ॥ અશોક તડતલે આવીનેરે, ચઉ સઠી લોચ કીધ ॥
ચાર સહસ વડ રાજવીરે, સાથે ચારેન લીધરે ॥ ઋં ॥ ૨ ॥
ત્યાંથી વિચર્યા જિનપતિરે, સાધુતણે પરિવાર ॥ ઘરઘર ફરતાં જો-
ચરીરે, મહીઅલ કરે વિહારરે ॥ ઋં ॥ ૩ ॥ ફરતાં તપ કરતાં
થકારે, વરસ દિવસ હુઆ જામ ॥ ગજપુર નયર પધારીયારે, દીઠા
શ્રેયાંસે તામરે ॥ ઋં ॥ ૪ ॥ વરસી પાનણું જિન જધરે, શેલડી
રસ તિહાં કીધ ॥ શ્રેયાંસે દાન દેઈનેરે, પરભવ શંખલલિધરે ॥
ઋં ॥ ૫ ॥ સહસવરસ લગે તપતપીરે, કર્મ કર્યા ચકચુર ॥ પુ-
રિમતાલિપુર આવીયારે, વીચરતાં બહુ ગુણ પુરારે ॥ ઋં ॥ ૬ ॥
ફગણ વદિ અગીયારસેરે, ઉત્તરાષાઢારે યોગ ॥ અઠમ તપ વડ-
હેઠલેર, પામ્યા કેવલ નાથરે ॥ રૂપભ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ કપુર હોવે અતિ ઉજલોરે ॥ એ દેશી ॥

॥ સમવસરણુ દેવે મહીં, રચિયું અતિહિ ઉદાર ॥ સિં-
હાસન ખેસી કરીં, દીએ દેશના જિન સાર ॥ ચતુરનરં ॥ ૧ ॥
કીજે ધર્મ સદાઈ, જિમ તુમ શિવસુખ થાય ॥ ચતુરનરં ॥ કીજેં
॥ એ આંકણી ॥ બારે પરખદા આગલેરે, કહે ધર્મ વ્યારે પ્રકાર ॥
અમૃત સમ દેશના સુણીરે, પ્રતિ બોધ્યા નરનાર ॥ ચતુરનરં

૧૩૭

૧૩૨ ॥ ભરતતણા સુત પાંચસેરે, પુત્રી સાતસેં જાણુ ॥ દિક્ષા લીયે
 જિનજી કનેરે, વૈરાગે મન આણુ ॥ ચતુરનરં ॥ ૩ ॥ પુંડરીક
 પ્રમુખ થારે, ચોરાસી ગણુધાર ॥ સહસ ચોરાસી તિમ મલીરે,
 સાધુ તણેા પરિવાર ॥ ચતુરનરં ॥ ૪ ॥ બ્રાહ્મી પ્રમુખ
 વલી સાહુણીરે, ત્રણુ લાખ સુવિચાર ॥ પાંચ સહસ ત્રણુ લાખ
 ભવારે, શ્રાવક સમકિત ધાર ॥ ચતુરનરં ॥ ૫ ॥ ચોપન સહ
 પંચ લાખ કહીરે, શ્રાવિકા શુદ્ધ આચાર ॥ ઈમ ચઉવિહ સંઘ
 ચાપીનેરે, ઋષભ કરે વિહાર ॥ ચતુરનરં ॥ ૬ ॥ ચારિત્ર એક
 લખ પૂર્વનરે, પાંચુ ઋષભ જિણુંદ ॥ ધર્મ તણે ઉપદેશથીરે, તાર્યા
 ભવિજન વૃંદ ॥ ચતુરનરં ॥ ૭ ॥ મોક્ષ સમય જાણી કરીરે,
 અઘ.પદ ગિરિ આવ ॥ સાધુ સહસ દશસું તિહારે, અણસણ કીધું
 આવ ॥ ચતુરનરં ॥ ૮ ॥ મહા વહી તેરસ દીનેરે, અભિજીત નયત્ર
 ચંદ્ર યોગ ॥ સુકિત પહોલ્યા ઋષભજીરે, અનંત સુખ સંજોગ
 ॥ ચતુરનરં ॥ ૯ ॥

૧૩૩ ॥ ઢાલ ॥ ૬ રાગ ધનાશ્રી ॥ કડખાની ॥ એ દેશી ॥

તું જયો તું જયો, ઋષભ જિન તું જયો, અલજયો હું તુમ
 દરસન કરવા ॥ મેહેર કરો ઘણી, વિનવું તુમ ભણી, અવર ન
 કોઈ કોઈ ઘણીજગ ઉધરવા ॥ તુજં ॥ ૧ ॥ જગમાહે મેહને મોર
 જિમ પ્રીતડી, પ્રીતડી જેહવી ચંદ્ર ચકોરા ॥ પ્રીતડી રામ લક્ષ્મણ
 તણી જેહવી, રાત દિન નામ ધ્યાયું દરસ તોરા ॥ તુજં ॥ ૨ ॥
 શિતલ સુરતરે તણી તીહાં છાંયડી, સિતલો ચંદ ચંદન ઘસારો ॥
 શીતલું કેલ કંપુર જિમ શિતલું, શીતલો તિમ મુઝમન સુખ ત-
 મારો ॥ તુજં ॥ ૩ ॥ મીઠડો શેલડી રસ જિમ જાણીએ, ખટ-
 નેસ દ્રાણ ગીઠી વખાણી ॥ મીઠડિ આંબલા શાખજિમ તુમ તણી,

૧૩૮

મિઠડિ મુજમન તિમ તુમ વાણી ॥ તુજ૦ ॥ ૪ ॥ તુમ તણુ
ગુણ તણો પારહું નવિ લહૂ, એક જીલે કેમ મેં કહીજે ॥ તાર
મુજ તાત સંસાર સાગર થકી, રંગશું શીવરમણી વરીજે ॥૧૦૫॥

॥ કલશ ॥ ઇમ ઋષભ સ્વામી, મુકિતગામી ચરણ નામી
શીરઝે ॥ મરૂદેવી નંદન સુખ નંદન, પ્રથમ જિન જગદીશઝે ॥
મનરંગ આણી, સુખવાણી, ગામ્રઝો જગ હિતકરૂ ॥ કવિરાય
લખિ નિજ સુસેવક પ્રેમ વિજય આનંદ વરો ॥ ઇતિ શ્રી રૂપભ
સ્વામીના તેર લવનું સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી મહીનાથનું સ્તવન. ॥

॥ હહા ॥ નવપદ સમરો મનશ્રુદ્ધે, વહી જૌતમ ગણધાર ॥
સરસ્વતી માતા ચિત્ત ધરૂં, વાધે વચન ઉદાર ॥ ૧ ॥ મહીનાથ
ઓગણીસમા; જિનવર જગમાં જેહ ॥ ગુણ ગામ્રશું તેહના, સુગુણ
સુણો ધરી નેહ ॥ ૨ ॥ કિણ દેડી કિણ નગરમેં, કવચ પિતા
કુણ માત ॥ પાંચ કલ્યાણક પરગડા, વિગત કરી કહું વાત ॥૩॥
॥ હાલ ॥૧॥ રામચંદકે આગમે ચંપો મોય રેહ્યોરી ॥ એ દેશી ॥

॥ ઇણહીજ જંબુદ્વીપ, ક્ષેત્ર ભરત સુખકારો ॥ નયરો મિ-
થિલા નાંમ, અલકાને અણહારિ ॥ ૧ ॥ તિહાં નૃપ કુંભ નરેસજ
રાય, રાણી પ્રભાવતી નામે ॥ શીયલ ગુણ સમિહિત, જસ પસર્યો
ઠામે ઠામે ॥ ૨ ॥ એક દિવસે તે નાર, સુતી સેજ મોઝારિ ॥
દેખી ચૌદે સુપન, તે જગી તિણિવારે ॥ ૩ ॥ પતિની પહોતી
પાસ, સુપન સહું તે કહીયા ॥ નૃપ હરખ્યો મન માંહે, અનુ-
પમ હેતે લહીયા ॥ ૪ ॥ સુપન તણે અનુસાર, પુત્રી હોશે પુ-
ન્યવંતી ॥ અરથ સુણીને તેહ, ધર્યોહોતી ગહગહતી ॥ ૫ ॥

૧૩૯

કહું પુર્વ જીવ વાત, જિહાંથી ચવી આવ્યા ॥ વીતશોકા નામે
નગરી, મહાબલ નામ કહાયા ॥ ૬ ॥ તે મલીયા છએ મિત્ર,
સહુ મલી દીક્ષા લીધી ॥ મહાબલ વંચ્યા મિત્ર, તપમે માયા કીધી
॥ ૭ ॥ સેવ્યાં સ્થાનક વીસ, ગૌત્ર તીર્થકર બાંધ્યો ॥ સ્ત્રી વેદ
ઉદાર, પુન્યમેં પાપએ સાધ્યો ॥ ૮ ॥ અણુસણુ કરીય તે વાર,
જિન ધર્મશું લય લાઈ ॥ છએ જીવ જયન્તિ વિમાન, સુર પદ્મી
તીહાં પાઈ ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ પાહુણો રે ॥ એ દેશી ॥

॥ ઇણુહીજ જંબુદ્વીપમારે, ભરત ક્ષેત કહેવાયરે ॥ છએ
મિત્ર તિહાં જે ઉપનારે, તે સુણુજ્યો ચિતલાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥
॥ ૧ ॥ પડિબુદ્ધા ઇજ્ઞાવાગમારે, વદછાય અંગરાયરે ॥ શંખ
કાશીનો રાજ્યોરે, રૂપી કુણાલ કહાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૨ ॥
આદિત શત્રુ કુડુ દેશમારે, જિતશત્રુ પંચાલ કહાયરે ॥ જયંતથી
ચવી તે સહુરે, ઇહાં અવતાર લહાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૩ ॥ મ
હાબલ જીવ તિહાં થકીરે, પુન્યવંત પ્રધાનરે ॥ કાગણુસુદી ચોથ
નેરે, ચવિયા શ્રી જયંતવિમાનરે ॥ ઇણુ ॥ ૪ ॥ પ્રભાવતી ઉર
અવતર્યારે, માસ હુઆ જવ તીનરે ॥ ડોહલો એવો ઉપનારે,
વિણુ પૂજ્યા રહે દીનરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૫ ॥ જલ થલ ઉપના
ફૂલનીરે, સુવં સેજ બિછાયરે ॥ પાંચ વરણુ ફૂલ ચંદુઆરે, સુગંધ
સરૂપ સહાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૬ ॥ નવસરો હાર ફૂલાં તણુરે,
હું પેહેરું મનરંગ ॥ વાણુવ્યંતર તે દેવતારે, પુરે તેહ સુગંધરે
॥ ઇણુહીજ ॥ ૭ ॥ મૃગસીર શુદ્ધિ અગીઆરસેરે, જયી પુત્રી
સ્તનરે ॥ અર્ધ નીશા વીલ્યા પછીરે, માતાજી હરખી મનરે ॥
॥ ઇણુહીજ ॥ ૮ ॥

૧૪૦

॥ હાલ ॥ ૩ ॥ આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર ॥ એ દેશી ॥

॥ છપન કુમરિ આઈ તિહાં હરજે, જિનવર વંદી પાયજી ॥
જન્મ મહોચ્છવ કરીય જુગતીસું, ગઈ નિજગૃહ મતિ લાયજી
॥ છપન ॥ ૧ ॥ ચોસઠ ઇંદ્ર તિહાંકણે આવી, મેરૂશિખર નવરા-
યજી ॥ ગીત મધુર ધ્વનિ નાટક કરકે, મુકી ગયા નિજ ઠામજી
॥ છપન ॥ ૨ ॥ હવે પ્રભાત થયો કુલ રાત. જન્મ મહો-
ચ્છવ કીધજી ॥ દશ ઉઠણે બહુ જન જમાવી, મલ્લિ કુંવરી નામ
કીધજી ॥ છપન ॥ ૩ ॥ એક શત વરસ થયા દેઈ ઉણા, અ-
ર્વાધ પ્રયુજી જ્ઞાનજી ॥ પૂર્વભવ છએ મિત્રો ડેરા, લાડી આવાગ
મને નામજી ॥ છપન ॥ ૪ ॥ તે મુજ રૂપે મોહા સઘડા, આસા
એણે ઠામજી ॥ ઇમ જાણી કુંમરીગૃહ માંહે, કનક મૂર્તિ કરી
તામજી ॥ છપન ॥ ૫ ॥ મસ્તકે રોજ કવલ એક મુકે, આપ
જિમે તિણે માંહીજી ॥ દિવસ કેતે તે દુર્ગંધ પ્રગટી, મિત્રો દેખાઈ
ઉઠાંહીજી ॥ છપન ॥ ૬ ॥ તે દેખી છએ મિત્ર પ્રતિ બોધ્યા,
સહૂ ગયા નિજ નિજ ગેહજી ॥ હવે મઘી દીક્ષા અવસર જાણી,
દે વર્ષાદાન તેહજી ॥ છપન ॥ ૭ ॥

॥ હાલ ॥ ૪ ॥ જિન પ્રતિમા હો જિન સારીખી કહી ॥ એ દેશી ॥

॥ મૃગશીર શુદ્ધ અગીઆરસે આવીયા, તીનસે નર લઈ
સાય ॥ તીનસે નારી હો વલી લીધી દિક્ષા, છોડી સહૂ ઘર આય
॥ મૃગસીર ॥ ૧ ॥ તીણહીજ દિન સંધ્યા સમય થયાં, લહીયે
કેવલ નાણ ॥ તત્કણ સમવસરણ દેવે કીધાં, સીધ્યાં સઘડા કાજ
॥ મૃગ ॥ ૨ ॥ પરબદા બારહ લહી બેઠાં તિહાં, સુણી ધર્મ
ધરિ નેહ ॥ તીણ સમે છએ મિત્ર પણ આવીયા, લઈ દિક્ષા
તજી નેહ ॥ મૃગ ॥ ૩ ॥ અઠાવીસ ગણધર થાએ જિનવરને,

૧૪૧

સાધુ સહસ્ર ચાલીશ ॥ સાધ્વી સહસ્ર પંચાવન જેહને, કરે ધર્મ
નિશદાશ ॥ મૃગ ॥ ૪ ॥ સહસ્ર ચોરાસી એક લખ શ્રાવક,
શ્રાવકણી લખ ત્રીન ॥ સહસ્ર પાંસઠ છે ઉપર જેહને, તપ જપ
કરે નાંસ દીન ॥ મૃગ ॥ ૫ ॥ સહસ્ર પંચાવન આયુ પાલીને,
ઉપશમ ધરીયે ઉદાર ॥ પરઉપગારી હો શ્રી જિનવરતણો, નામ
લીયો નિસ્તાર ॥ મૃગ ॥ ૬ ॥ પાંચસે સાધુ અઢીસે સાધવી,
લઈ સાથે પરીવાર ॥ સમેતશિખરે જિનવર ચાલીયા, સુમતિ ગુપ્તિ
સુવિચાર ॥ મૃગ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ આજહો પરમારથ પાયો ॥ એ દેશી ॥
॥ મલ્લિહો સમેતશિખર સિધાયા, ગિરિવર દેખી બહુ સુખ
પાયા ॥ સઘલાં સાધ્યારે મન ભાયા, છોડી સકલ સંસારની માયા
॥ મલ્લિ ॥ ૧ ॥ સહુ જીવનાં પુઢવી પદ પમજ્જણ કીધા, સા
ધારા મન વંછીત સિદ્ધા ॥ ॥ ડાલ સંથારે સુમન વીધા
ધર્મ શુકલ ધ્યાન સાથે લીધા ॥ મલ્લિ ॥ ૨ ॥ ચોરાસી લખ
જીવ ખમાયા, પાપ અઢારે દૂર ગમાયા ॥ સિદ્ધિવધૂ મિલવા ઉ-
માયા, પડિવેહી છોડી નિજ કાયા ॥ મલ્લિ ॥ ૩ ॥ સાધવી અ-
તર પરખદ રહીયે, બારહ પરખદ સાધુની કહીયે ॥ કાઉસગ્ગ
કરીને કાયા દહીયે, સિદ્ધ ધ્યાનસું શિવપદ લહીયે ॥ મલ્લિ ॥ ૪ ॥
રતુ વસંત ફાગણ સુખદાઈ, શુકલપક્ષ બારમ અતિસા સાઈ ॥
અરધી નીશા જીમ ભરણી આઈ, તખ મલ્લિ નિજ સુગતિ સીરી
પાઈ ॥ મલ્લિ ॥ ૫ ॥ અવિનાશી અવિકાર કહાઈ, પરમ અ-
તીંદ્રિય સુખ લહાઈ ॥ સમાધાન સરવંગ સહાઈ, પરમ રસ સર-
વંગ સહાઈ મલ્લિ ॥ ૬ ॥ સિદ્ધ બુદ્ધ અવિરુદ્ધ એ કહીયે,
આદિ ન કોઈ એહનો લહીયે ॥ મૃગશિર સુદ અગ્નીઆરસ આયા,
જિન વચને કરી સદહીએ ॥ મલ્લિ ॥ ૭ ॥

૧૪૨

॥ કલશ ॥ સંવત સત્તર વરસ છપન, આસો માસ ઉદાર
એ ॥ પ્રતિપદા તિથિ શુકલ પક્ષે, જેસલમેર મેળાર એ ॥ પ્રધાન
પાઠક શ્રી કુશલ ધીરે, ગુરૂએ સાંનિધ્ય કરી ॥ એ સ્તવન કીધો
કુશલ લાલે, ધર્મ માર્ગ મનમેં ધરી ॥ ઇતિ શ્રી મહિનાથજી
વૃદ્ધ સ્તવન ॥

॥ અથશ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ સરસતી સામિણી પાય નમુંજી, ગાયશું
નેમી જિણુંદ ॥ સમુદ્રવિજય કુલે ઉપનોજી, પ્રગટયો પુનમચંદ ॥
સુણો નર નેમ સમો નહી કોય ॥ સૌરીપુરનો રાજઓજી, શિ-
વાદેવી સુત સોય ॥ સુણોનર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ચૌદ સુ-
પન સુચિત ભલાજી, જનમ્યા નેમિ કુમાર ॥ જોખન વય પ્રભુ
આવીયાજી, સકલ લોક શણગાર ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ એક દીન
આવે મલપતાજી, આયુધશાલા જ્યાંય ॥ શંખ ચક્રને ગદા ભ-
લીજી, સારંગ ધનુષ ત્યાંહ ॥ સુણો ॥ ૩ ॥ નેમિ ધનુષ ચઢા
વીયોજી, ચક્ર ભમાડયું ત્યાંહ ॥ ગદા ઉપાડી ફેરવીજી, શંખલીઓ
કરમાંહ ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ નેમિ વજ્રવે શંખનેજી, નાદે ડોલ્યારે
ઈંદ્ર ॥ શેષનાગ પાતાલમાંજી, ગગને તારાચંદ્ર ॥ સુણો ॥ ૫ ॥ પાા
વનમાં બીન્યા મૃગપતીજી, હંસ શરોવર કંઠ ॥ નારી બીનીકા-
મિનીજી, આલંબી પીયા કંઠ ॥ સુણો ॥ ૬ ॥ શબ્દ સુણ્યો
જન શંખનોજી, કરતો કૃષ્ણ વિચાર ॥ કહે કુણ વયરી ઉપનોજી,
રાજ કોયે નિરધાર ॥ સુણો ॥ ૭ ॥ હરિ હેલામાંહે આવિયાજી,
જ્યાંછે નેમિ કુમાર ॥ મુખથી મીઠું બોલતાંજી, હીયડે રેષ અ-
ધાર ॥ સુણો ॥ ૮ ॥ કૃષ્ણ કહે સુણો રાજ્યાજી, નેમિ નિર-

૧૪૩

પમ નામ ॥ ખલ પરીક્ષા ઇહાં કીજ્યેજી, આછે અનોપમ ઠામ
 ॥ સુણો ॥ ૯ ॥ કૃષ્ણે કર લાંબાવીયોજી, ઝાલી નેમ કુમાર ॥
 કણ્ઠયર કાંખ જિમ વાલીયોજી, ક્ષણ નવ લાગી વાર ॥ સુણો ॥
 ૧૦ ॥ કૃષ્ણે કર ધર્યો નેમનોજી, વાલ્યો કિમહી ન જાય ॥ નેમે
 કૃષ્ણ ધંધાલીઓજી, હરી મન આંગો થાય ॥ સુ ॥ કૃષ્ણ વડ્યા
 ઘર આપણેજી, ચિતે હૃદય મોજર ॥ ખત્રીસ સહસ અંતેઉરી
 જી, બોલાવી ઘર નાર ॥ સુ ॥ ૧૨ ॥ નેમ કુંવર છે લાડ-
 કાજી, બંધવ શ્યામ શરીર ॥ વિવાહ તાસ મનાવવાજી, પેહેરો
 કંચુક ચીર ॥ સુણો ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ટોલે મીલિ સવિ હરની નારી, પ્રમદા પ-
 હોતી ગઢ ગીરનારી, ખંડોખલી માંહિ ભરીઉ નીર, જીલે પહેરી
 આછાં ચીર ॥ ૧ ॥ નેમ તણો ઇમ ઝાલી હાથ, હાસ્ય વિનોદ
 કરતી નેમ સાથ ॥ સોવન શ્રિંગી નીરે ભરી, છાંટે નેમ કુંવરને
 ફોરી ॥ ૨ ॥ એક મુખ નેમ કુમારનું ધુએ, વદન એક ચીર જઈ
 હોડે ॥ દેવર મારા સુંદર સાર, પરણો નારી નેમ કુમાર ॥ ૩ ॥
 લોલા દેવર કરે વિચાર, નારી વિના કુણ કરસે સાર ॥ લોચણ
 મુચણ ફેફલ પાન, નારી વિના કુણ દેશે માન ॥ ૪ ॥ નારી વિના
 નર હાલી હોય, ખાર પડે નાવે કોય ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક
 સોય, ભક્તિ કરે જે સ્ત્રી ઘર હોય ॥ ૫ ॥ નેમ કહે સુણો બાબી
 વાત, એ પ્રીછું હું સવિ અવદાત ॥ નારી મોહે જે નર પડ્યા,
 સાતે નરકે તે રડવડ્યા ॥ ૬ ॥ એ નારી નવ કેહની હોય, તું પણ
 હૃદય વિચારી જોય ॥ સુરનર કિંનર દાનવ જેહ, નારી આપ્યા
 તેહને છેહ ॥ ૭ ॥ લોજમુજ પરદેશી જેહ, શબ્દ વિડંબ્યા
 નારી તેહ ॥ ઢીક ધનને જિમ નારી નડ્યો, રાય ભતુંહરિ ઇમ

૧૪૪

રહવડયો ॥ ૮ ॥ પ્રહરાય ઘર ચુલ ૧ જેહ, પોતે પુત્ર મરાવે
 તેહ ॥ ગૌતમ રૂપિની અહથ્યા નાર, ઇદ્ર લોગવે હુવન મઝાર
 ॥ ૯ ॥ એ નારીનો જુઓ વિચાર, જેતાં ઇંઈ નવ દીસે સાર ॥
 સમજ્યા તે નર મુકી ગયા, નવિ સમજ્યા તે ખુંચી રહ્યા ॥ ૧૦ ॥
 અક્કલ ગઈ નરની વલી એમ, જિહાંથી પ્રગટ્યા તિહાં બહુ ગ્રેમ ॥
 ઉત્પત્તિ જોઈ ન તું આપણી, સમજી મુક તે મતા પાપિણી
 ॥ ૧૧ ॥ માત પિતાને જોગે વલી, શોણી શુક ગયા બહુ મિલી ॥
 જગ સઘડો તિહાં જઈ ઉપનો, નાનો મોટો એમ નીપનો ॥ ૧૨ ॥
 તો તે સાથે શો વલી રંગ, ન કરૂં નારીકરો સંગ ॥ લોગ કરતાં
 હિંસા બહુ, નરનારી તુમે સુણજ્યો સહુ ॥ ૧૩ ॥ જેઈદ્રિ પચેદ્રિ
 જેહ, નવ નવ લાખ કહીને તેહ ॥ મનુષ્ય અસંખ્ય સંમૂર્ધિમ
 બાણી, લોગ કરતાં તેહની હાણ ॥ ૧૪ ॥ ઇંસ્યાં વચન જળનેમે
 કહ્યાં, અંતેઉર સવિ આંખાં થયાં ॥ કૃષ્ણ રાય પ્રત્યે જઈ કહે,
 નેમનાથ ગૃહ વાસે નવિ રહે ॥ ૧૫ ॥ ગૌરી ગંધારી લક્ષ્મણ,
 રૂક્મિણી બોલ કહે તિહાં ઘણા ॥ જંખુવતીને સુસીમા સતી,
 સત્યબામાને પદ્માવતી ॥ ૧૬ ॥ પટરાણી એ હરિની હશે, દેવર
 મતી કાંતાહારી ખસે ॥ ઋષભ દેવ સામુ નવિ જોય, જન્મ કુ
 વારો ન રહ્યો કોય ॥ ૧૭ ॥ ભરતરાય તો પરણ્યો ખરી, ચઉ
 સહિ સહસ જો અંતઉરી ॥ હમણાં તારો બંધવ ભલો, બત્રીસ
 સહસ નિરવહે એકલો ॥ ૧૮ ॥ એક થકી થાયે આકલો, પરણા
 વાને પાછા વલો ॥ ના ના કહેતાં નાવે લાજ, કિમ રહેશે ક્ષત્રી
 કુલ રાજ ॥ ૧૯ ॥ ઇંસ્યાં વચન કહે હરીની નારી, પાસે ઉભા
 દેવમુરારિ ॥ નેમ ન બોલ્યા મુખથી ફરી, માન્યું માન્યું કહે
 મુંદરી ॥ ૨૦ ॥

૧૪૫

॥ લાલ ॥ ૩ ॥ ઉગ્રસેન ઘર ખેટડી, મન ભમરારે ॥ નામે
 રાગુલ નાર, લાલ મન ભમરારે ॥ કૃષ્ણ દેવ તિહાં આવિયા ॥
 મનં ॥ રાય તણે દરબાર ॥ લાલ મનં ॥ ૧ ॥ ઉગ્રસેન ઘણું
 હરખીયા મનં ॥ ધન્ય ધન્ય દિન મુજ આજ ॥ લાલં ॥
 હરી આવ્યા મુજ આંગણે ॥ મનં ॥ તો સરીઆં સવિ મુજ
 કાજ ॥ લાલં ॥ ૨ ॥ કૃષ્ણ કહે સુણે રાજ્યા ॥ મનં ॥
 મુજ બંધવ તુજ ધુમ્ ॥ લાલ ॥ પ્રેમ ધરી પરણાવીયે ॥ મનંગા
 જિમ વાધે બહુ નેહ ॥ લાલં ॥ ૩ ॥ હરી વિવાહ મેલીઓ
 ॥ મનં ॥ નેમ તણે નિરધાર ॥ લાલં ॥ મંડપ ઘાટ્યા બા-
 રણે ॥ મન ભમરારે ॥ તેરણ બાંધ્યા સાર ॥ લાલં ॥ ૪ ॥
 બાળાં લાડુ લાપરી ॥ મનં ॥ અતિ પ્રોઠાં પકવાન ॥ લાલં ॥
 જમો જલેખી પાતળી ॥ મનં ॥ જીમ વાધે નિજવાન ॥ લાલં ॥
 ૫ ॥ પેંડા મરકી મને ગમે ॥ મનં ॥ તનમની કોહળા પાક
 ॥ લાલં ॥ ઉપર ભોજન અતિ ભલાં ॥ મનં ॥ સુંદર શો-
 ભિત શાક ॥ લાલં ॥ ૬ ॥ સજન કુટુંબ સંતોષીયા ॥ મનંગા
 નેમ વધાર્યો વાન ॥ લાલં ॥ ખુંપ ભર્યો શિર શોભતો ॥ મનંગા
 મુખ ચાવે બહુ પાન ॥ લાલં ॥ ૭ ॥ કાને કુંડલ રચમછ
 ॥ મનં ॥ કમર બાંધીરે કમાય ॥ લાલં ॥ ચામર વિજે ચિહું
 દિસે ॥ મનં ॥ ગજ ચઢીયા નેમરાય ॥ લાલં ॥ ૮ ॥ ચીર
 પીતાંબર પામરી ॥ મનં ॥ કંઠે કુસુમનો હાર ॥ લાલં ॥
 ગજરથ ઘોડા પાલખી ॥ મનં ॥ આગલ બહુ અસવાર ॥ લાલં
 ॥ ૯ ॥ છપન કોડિ યાદવ મલ્યા ॥ મનં ॥ ચાલી જિનવર
 જાન ॥ લાલં ॥ કોકિલ કંઠ કામિની ॥ મનં ॥ ગોપી કદે
 તિહાં ગાન ॥ લાલં ॥ ૧૦ ॥ ઢોલ દદામા ગડગડે ॥ મનં ॥

૧૪૬

પંચ શેખર તિહાં સાર ॥ લાલ ॥ તે રણુ આવ્યા નેમજી ॥ મન ॥
સુણીએ પશુને પોકાર ॥ લાલ ॥ ૧૧ ॥

॥ લાલ ॥ ૪ ॥ હરિણી કહે સુણો કંથ હમારા, હમણાં
પ્રાણુ હણશે તુમારા ॥ ઓ આવે જિન નેમ કુમારા, કર કાંઈ
તુ આતમ સારા ॥ ૧ ॥ હરણો કહે રહુકો ખેમ, અતિ અપ-
રાધે મ હણે નેમ ॥ વિણુ અવગુણ પ્રભુ કિમે ન મારે, હરણો
વચન વહે તિણુવારે ॥ ૨ ॥ હું ન કરું પરકેરી આશ, જઈ જ-
ગલમા પુર વાસ ॥ પર્વત પાણી ચરિ ઘાસ, નવી ઠાકુર નહી
કહી દાસ ॥ ૩ ॥ વિણુ અપરાધે મૃગને મારે, તે નર ભમશે
ગાત જો ચ્યારે ॥ વાત કરે નર પશુઅ પોકારે, શેખર સુણીને
આપ વિચારે ॥ ૪ ॥ જો પરણું તો પશુ હણાય, મુજ અનુકંપા
નાહી જાય ॥ લોગ લોગવી કુણુ દુખીયો થાય, નેમનાથ રથ ફેરી
જાય ॥ ૫ ॥ વરસી જે દીધું દાન, સહસ પુરૂષ શું સંયમ ધ્યાન ॥
ચોપન દિન છદ્મસ્થા માન, નેમે પામ્યું કેવલ જ્ઞાન ॥ ૬ ॥

॥ લાલ ॥ ૫ ॥ રાજમતી તો પુંઠે જાય, નેમ વિના દુખ સખલો
થાય ॥ કહે કંથ મુજ અવગુણી, નીર વિના કિમ રહે પોયણી ॥
॥ ૧ ॥ અષ્ટ ભવાંતર આગે નેહ, તો કિમ આપે હમણાં છેહ ॥
સ્વામી કઠિન હૃદય મત કરો, પરણવાને પાછા વલો ॥ ૨ ॥
ઈસ્યાં વચન ભાષે મુખ તિહાં, વાઘ સિંહ બોલે વન માંહે ॥
હીયડે ચિંતે રાજુલ નારી, કીશાં કરમ કીધાં કીરતાર ॥ ૩ ॥ કે
મેં જલમાં નાંખ્યા જલ, કે મેં માય વિછોદ્યાં બાલ ॥ કે મેં
સતી ને ચડાવ્યાં આલ, કે મેં ભાખી વિરૂઢ ગાલ ॥ ૪ ॥ કે
મેં વન દાવાનલ દીયા, કે મેં પરધન વંચી લીયા ॥ કે મેં શીલ
અંડના કરી, તો મુજને નેમે પરિહરિ ॥ ૫ ॥ ઈસ્યાં વચન

૧૪૭

જાંખે સુંદરી, નેમ તણે પાસે સંચરી ॥ સ્વામી વચન સુણ્યાં
 જળ સાર, મનથી ચિંતે અથીર સંસાર ॥ ૬ ॥ રાજેમતી વૈરા-
 ગીણી થઈ, હારદોર તિહાં છોડે સહી ॥ કંકણ ચુટી અલગી ઠવી,
 લઈ સંચમને હૂઈ સાધવી ॥ ૭ ॥ સુણી વ્યાખ્યાન વળી એક
 મને, ઝુટયો મેઘ ચમકી કામિની ॥ વસ્ત્રે લાગ્યું કાચું નીર, ભીનું
 રાગુડ તણું શરીર ॥ ૮ ॥ રેહનેમી ઉભા છે જિહાં, રાગુલ વસ્ત્ર
 સુકવતી તિહાં ॥ રેહનેમી હીકાં સુંદરી, પરવશ પુતાં તવ ઈંદરી
 ॥ ૯ ॥ પ્રગટ થઈ નર બોલ્યો યતિ, લાણી દુઃખ મ ધરસ્યો
 રતિ ॥ નેમ ગયો તો મુજને વરો, કામ ભોગ મુજ સાથે કરો
 ॥ ૧૦ ॥ અંગ વિભૂષણ સવિ આદરો, નગર અમારે પાછા ફરો
 તુજ કાંણુ હું સુકું જોગ, જો તું મુજસ્યું વિલસે ભોગ ॥ ૧૧ ॥
 એક વચન માનો સુંદરી, આગલ સંજમ લેજો ફરી ॥ કુપ છાં-
 યડી કરપી જેમ ધન, વિસમે ઠામે ઉગ્યું છે વન ॥ ૧૨ ॥ તેના
 ફલ જેમ તિહાં વિસમે, તિમ તું ચોવન કાં એજો ગમે ॥ રાગુલ
 કહે સુણ મૂઠ ગત આણુ, પશ્ચિમ દીશે લેજો જો ભાણુ ॥ ૧૩ ॥
 ચંદ્ર થકી વરસે અંગાર, તોહો ન વાંછું તુજ ભરથાર ॥ પર્વત
 પાણી પાછાં ચઢે, કાયર સુરા જ્યમ જો વઢે ॥ ૧૪ ॥ પાપ
 કરીને પામે લીલ, તોએ ન ખંડુ માડું શીલ ॥ વમી વસ્તુને શું
 આદરે, વિષય કાજે કાં દુર્ગતિ ફરે ॥ ૧૫ ॥ રેહનેમી મન ઝાંખો
 થયો, હે હે વચન કિરયોમે કહ્યો ॥ ઉત્તમ કુલની ન રહી લાજ,
 ધિશ્ ધિશ્ તું રે વિરૂઆ કાજ ॥ ૧૬ ॥ આતમ નિંદા કરતો આ-
 પ, મુજ ભાઈ પોતાં લાગ્યાં પાપ ॥ નેમ તણાં જે વઢે પાપ, લેઈ
 સંચમને મુક્તિ જાય ॥ ૧૭ ॥ રાજિમતી તિહાં બહુતપ તપે, અરિ-
 હંત નામ હૃદયમાં જપે ॥ નેમે તારી ઘરની નાર, રાગુલ મુકી
 મુગતિ મોબર ॥ ૧૮ ॥

૧૪૮

॥ ઢાલ ॥ નેમનાથ નિત્ય વંદો ખાવીસમારે, વંદોરે નેમના-
થ રાજેભતિરે ॥ સંવત સોલ સત સઠિ સંઘ સહુ સાંભલોરે ॥
પોસમાસ સુઢ ખીજે ગુરે ॥ સ્થંભ નયર માંહે જિન શુણ્યોરે ॥

॥ કલશ ॥ ઇયનેમિ જિનવર, પુણ્ય દિનકર, સકલ શુણ મણિ
સાગરો ॥ જસ નામ જ પતાં કર્મ ખપીએ, છુટીએ લવ આગરો ॥
તપગચ્છ મુનિવર સકલ સુખકર શ્રી વિજયસેન સૂરીસરો ॥ તસ
તણો શ્રાવક ઋષભ બોલો, શુણ્યો નેમિ જિજ્ઞેસરો ॥ ઇતિ શ્રી ને-
મનાથ સ્તવન સંપૂર્ણ.

॥ શ્રી મહાવીર રવામીનું સત્તાવીસ ભવનું સ્તવન.

॥ માર્ગમન મોહુરે શ્રી સિદ્ધાચલેરે ॥ એ દેશી ॥

॥ પેહેલાને સમરૂં પાસ સંખેશ્વરોરે, વલી શારદ સુખકંદ ॥
નિજ ગુરૂ કેસરે ચરણ કમલ નમુરે, શુણ્યું વીર જીણુંદ ॥ ભવિ
તમે સુણોરે, સત્તાવીસ લવ મોટકારે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
નયસાર નામેરે અપર વિદેહમારે, મહિપતિને આદેશ ॥ કાષ્ટ લેવા
નર વન ગયો પરિક્રારે, ગિરિગહનને પરદેશ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
આહાર વેલારે રુવતિ નિપનીરે, દાનચી યત્તલાય ॥ અતિથિ
જીઓરે ઇણ અવસરેરે, ધરી અંતરથી લાવ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥
પુણ્ય સંયોગેરે મુનિવર આવિયારે, માર્ગ ભૂલ્યા છે તેહ ॥ નિ-
રખી ચિતેરે ધન્ય મુજ એ ભાગ્યનેરે, રોમાંચિત થયા દેહ ॥
ભવિં ॥ ૪ ॥ નિરવધ આહાર દેધને ઇમ કહેરે, નિસ્તારો મુજ
સ્વામ ॥ જોગ જાણું ને મુનિ દીધે દેશનારે, રૂમકિત લહો અ-

૧૪૯

ભિરામ ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ માર્ગદેખાડી વાંદીને વળ્યારે, સમ-
રંતો નવકાર ॥ દેવશુર ધર્મ તત્ત્વને આદરીરે, શારવતો સુખ
દાતાર ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ પહેલે ભવે ઈશ ધર્મ આરાધીનેરે,
સૌધર્મે થયો દેવ ॥ એક પદ્યોપમ આઉખું લોગવીરે, બીજે ભવે
સ્વયમેવ ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ ત્રીજે ભવ ચક્રિભરતેસરે, તસ હુઆ
મરિચી કુમાર ॥ પ્રભુ વચનામૃત સાંભલ્યો રંગધીરે, દિક્ષીત થયો
અભુગાર ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥

॥ લાલ ॥ ૨ ॥ ચતુર સનેહી મોહના ॥ એ દેશી ॥

॥ એક દિન ગ્રીષ્મ કાલમાં, વિચરંતો એકાકીરે ॥ અલગો
સ્વામી થકી રહે, જ્ઞાનમદે અતિ છાકીરે ॥ ત્રીજો ભવ ભવિ સાં-
ભલો ॥ ૧ ॥ ટેક ॥ તપને તપે અતિ આકરો, મેલે મહિન છે
કેહરે ॥ શ્રમણ પાણું હુકર ધણું, જલવાયે નહીં એહરે ॥ ત્રીજો
૨ ॥ ઘર જાવું જુગતું નહીં, એમ ધારીને વિરચેરે ॥ વેશ નવો
ત્રિદંડીનો, ચંદન દેહ તે ચરચેરે ॥ ત્રીં ॥ ૩ ॥ કર કમલે
અહું દંડને, ભગવું કપડું કરવુંરે ॥ પાયે ઉપાનહ પહેરણે, માથે
છત્રને ધરાવુંરે ॥ ત્રીં ॥ ૪ ॥ પરિમિત જલસું સ્નાનહો, મુંડ
જટા જુટ ધારેરે ॥ રાખું જનોઈ સુવર્ણની, પ્રાણી સ્થુલ ન મા-
રેરે ॥ ત્રીં ॥ ૫ ॥ વેષ કરીને લિંગીનો, ધર્મ કરે વલી સાચોરે ॥
વાણી શુભે પડિમોહતો, જેહવો હીરો કાચોરે ॥ ત્રીં ॥ ૬ ॥
જાણી દિક્ષા યોગ્યને, આણી મુનિને આપેરે ॥ જજુજણ આગલ
રાગથી, સાધુ તણા શુભ થાપેરે ॥ ત્રીં ॥ ૭ ॥ આદિ ત્રિભુદ
સમોચાર્યા, સાકેતન ઉઘાનેરે ॥ ભરતજી વંદન સંચર્યા, વંદા હરખ
અમાનેરે ॥ ત્રીં ॥ ૭ ॥ ભરતજી વંદિને સંચરે, કોઈ અછેતુમ
ક્ષરખોરે ॥ સ્વામી કહે સુણ રાજા, તુમ સુત મરિચી એ પર-

૧૫૦

ખોરે ॥ ત્રી૦ ॥ ૯ ॥ વાસુદેવ પેહેલો હોશે, ચક્રવર્તી અમુકા-
ચેરે ॥ તીર્થપતિ ચોવીસમો, નામે વીર કહાયેરે ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૦ ॥
પુલકિત થઈ પ્રભુ વંદીને, મરિચી નિકટે પહોતોરે ॥ ત્રણ પ્રદ-
ક્ષિણા દેઈને, વંદે મન ગહગહતોરે ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ શુભ સ્ત-
વના કરી ઇમ કહે, વંદુછું એહ મરમરે ॥ વાસુદેવ ચક્રી થઈ,
થાસ્યો જિનપતિ ચરમ રે ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ જિન વચનામૃત
દાખવી, રંગે ઉલટ આણીરે ॥ પ્રભુમિ ભરત ઘરે ગયો, મરિચીને
શુભ નિધિ જાણીરે ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઠાલા ૩ ॥ નદી જમુનાકે તીર ઉડે દોય પખીઆં ॥ એ દેશી ॥

॥ મરિચિ ઇમ ચિંતવે ભરત વચન સુણિ, મુજ સમ અ-
વરન કોય છે જગમાતું શુણી, જેટલા લાલ જગતમાં છે તે મેં
લહ્યા, અહોશ્રી આદિ જિણુંદે તે નિજ મુખથી કહ્યા ॥ ૧ ॥
રતનાકર મુજ વંશ અનોપમ શુભયુતા, દાદો જિનમાં મુખ્ય ચ-
ક્રીમાં મુજપિતા ॥ અહો ઉત્તમ કુલ માહરું હું સહું શિરે ॥ ધન
ધન મુજ અવતાર હરિમાં હું ધુરે ॥ ૨ ॥ ચક્રવર્તી થઈ ચરમ
જિણેસર થાઈશું, કનક કમલ પરે નિજપદ કમલને ઠાયશું ॥
મુરનર કોડા કોડ મલી મુજ પ્રભુમસે, પ્રતિહારજ વર આઠમું
સમવસરણ થશે ॥ ૩ ॥ મદ કરવાથી નીચ ગોત્ર ઇમ ખાંધીઉં,
ભવ ભવ નીચ કર્મનું ફલ ઇહાં સાધીઉં ॥ એક દિન રોગ ઉ-
દયથી મને એમ ચિંતવે, સેવાકારક શિષ્ય કરું કોઈક હવે ॥ ૪ ॥
સાર ન પુછે એમુનિ પરિચિત છે ઘણા, ડુંગરા દુરથકી દિસે
રજિઆમણા ॥ એવે કપિલ નામે એક નૃપ સુત આવીઓ, તેને
મરિચીએ પ્રભુનો ધર્મ સુણાવિયો ॥ ૫ ॥ ચોખ્ય જાણી કહે જાઓ

૧૫૧

મુનિપાંસે તુમે, દિક્ષા દ્યો શુભ ભાવથી કહીએ છીએ અમે ॥
 કપિલ કહેતવ ધર્મ નથી શું તુમ ગચ્છે, મનથી ચિંતે અભોગ એ
 મુજ લાયક અછે ॥ ૬ ॥ મરિચી કહે બે કપીલ ઇહાં પણુ ધર્મ
 છે, ચિત્ત રૂચે તિહાં સેવીએ એ હિત મર્મ છે ॥ ઇમ ઉત્સૂત્ર
 કલ્પથી સંસાર વધારીયો. સાગર કોડા કોડ અપારા ચોરીયો
 ॥ ૭ ॥ ચોરાસી લખ પૂર્વનું આયુષ ભોગવી, અંતે અનાસ્રોચિત
 ત્રીજે ભવથી ચવી ॥ દશ સાગર ભવ ચોથે પંચમ સ્વર્ગથી, ઉ-
 પન્યો પંચમ ભવ હવે પ્રાદ્યણુ વર્ગમાં ॥ ૮ ॥ એંસી પૂર્વ લખ
 આઉએ કૌશિક દિજ થયો, ઘૂણા નયરીએ છટે ભવ ભમતાં ગયો ॥
 બેઠેતેર લખ પુર્વાયુષ્ય દિજ નામથી, અંતે ત્રિદંડી થઈને મુઝો
 તે અકામથી ॥ ૯ ॥ સાતમે સોહમ ચૈત્યપુરે ભવ આઠમે, અ-
 ગ્નિધ્યોત દિજ લખ પુર્વાયુ સાઠમે ॥ અંતે ત્રિદંડી થઈને હવે
 નવમે ભવે, ઇશાને અમૃત સુખ રંગે અનુભવે ॥ ૧૦ ॥

॥ દાલ ॥ ૪ ॥ દશરથ પૂર્વદ્વિપનું ભવિકા સિદ્ધગિરિ

ધ્યાઓ ॥ એ દેશી ॥

અગ્નિભૂતિ દ્વીજ દસમે આયો, મંદર પુરમાં તેહ સુહાયો ॥
 લાલન તેહ પુકાયો ॥ છપ્પન લખ પૂર્વાયુ ધરતો, અંતે ત્રિદં-
 ડીયો થઈને તે ફરતો ॥ લાલન થઈને તે ફરતો ॥ ૧ ॥ ઇન્દ્રિય-
 રમે ભવે સનત્કુમાર, બારમે શ્વેતાંબીએ અવતાર ॥ લાં ॥ ૨ ॥
 ણિભારદ્વીજ અંતે ત્રિદંડી, ચુંઆલીસ લખ પૂર્વાયુ મંડિ ॥ લાં ॥
 ૩ ॥ ૪ ॥ તેરમે ભવ થયો માહેંદ્રદેવ, ચૌદમે થાવર પ્રાદ્યણુ
 દેવ ॥ લાં ॥ ૫ ॥ બ્રાં ॥ ચોત્રીસ લખ પુર્વાયુ પાલી, ત્રિદંડીયો
 થઈ કાયાને ગાળી, ॥ લાં ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ પંદરમે ભવે પાંચમે
 સ્વર્ગે, તીહાંથી ચવી ભમિયો ભવ વરગે ॥ લાં ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ સો-

૧૫૨

લમે ભવે વિશ્વભૂતિ નામે, ક્ષત્રીય સુત ઉપન્યો તે સકામે ॥લા૦॥
 ॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥ વિશાખભૂતિ ધારણીનો જાયો, સંભૂતિસાધુયે તેહ
 વંદાયો ॥ લા૦ ॥ તે૦ ॥ સહસ વરસ જિણ ચરણ આરાધિ,
 તપસી થયો અતિ વીરમિ ઉપાધિ ॥ લા૦ ॥ વી૦ ॥ ૫ ॥ એક
 દિન મથુરામાં ગોચરી ચાલ્યો, વરજત્રા જતાં ભાધયે ભાલ્યો
 ॥ લા૦ ॥ ભા૦ ॥ એહવે એક ગાયે તસ માર્યો, ભૂમિ પડ્યો
 અતિ ક્રોધે ધાર્યો ॥ લા૦ ॥ ક્રો૦ ॥ ૬ ॥ તે જોતાં ગો ગગને
 ભમાડી, એમ નિજ ભુજ બલ તેહને દેખાડિ ॥ લા૦ ॥ તે૦ ॥
 અણુસણ સાથે નિયાણું કીધું, તપ સાટે બલ માગીને લીધું ॥લા૦
 ॥ મા૦ ॥ ૭ ॥ કોડ વરસનું શ્વિત સારિ, સત્તરમે શુક સ્વર્ગે
 અવતારિ ॥ લા૦ ॥ સ૦ ॥ અઢારમે ભવે પુત્રીનો કામી, પ્રબ-
 પતિ પોતાનપુર વામી ॥ લા૦ ॥ પુ૦ ॥ ૮ ॥ મૃગપતિ રાણીયે
 કુખે ધરિયો, સાત સુપન સૂચિત અવતરીયો ॥ લા૦ ॥ સૂ૦ ॥
 બાલપણે જેણે સિંહને હણીયો, ત્રિપૃષ્ઠ નારાયણ કરી સુણીયો
 ॥ લા૦ ॥ ના૦ ॥ ૯ ॥ ત્રણસેં સાઠ સંગ્રામ તે કીધો, સન્ધ્યા
 પાલકને દુઃખ દીધો ॥ લા૦ ॥ પા૦ ॥ લાખ ચોરાસી વરસનું
 આય, ભોગવી સાતમી નરકે તે જાય ॥ લા૦ ॥ ન૦ ॥ ૧૦ ॥
 ઓગણીસમે ભવે દુઃખ અતિવેદી, વીસમે ભવ હુઓ ભવ સિંહ
 સખેદી ॥ લા૦ ॥ સિં૦ ॥ ચોથી નરકમે ભવ એકવીસમે, બહુ
 ભવ ભમતાં હવે બાવીસમે ॥ લા૦ ॥ હ૦ ॥ કોઇ શુભયોગે
 નરભવ પાયો, ત્રેવીસમે ભવ ચક્રી ગવાયો ॥ લા૦ ॥ ચ૦ ॥
 ધનંજય ધારણીનો તે જોટો, મુકા નગરીયે ભુજબલ તેજો ॥લા૦॥
 ભુ૦ ॥ ૧૨ ॥ ખટ ખંડ પૃથ્વીમાં આણુ મનાવી, ચૌદ રથણ
 નિધિ સંપદ પાઈ ॥ લા૦ ॥ સં૦ ॥ પોટિલાચાર્ય શુર તિહાં-

૧૫૩

વાંદી, દીક્ષા, આદરી મનથી આનંદી ॥ લા૦ ॥ મ૦ ॥ ૧૩ ॥
ચોરાસી લાખ પૂર્વ પ્રમાણ, આયુ પાળી હવે ચોવીસમે જાણુ ॥
॥ લા૦ ॥ ચો૦ ॥ મહાશુકે હુવે અમર ઉમંગે, અમૃત સુખ
લોગવે રંગે ॥ લા૦ ॥ લો૦ ॥ ૧૪ ॥

॥ ૬૯ ॥ ૫ ॥ દશરથ પૂર્વ વ દિપતું ॥ એ દેશી ॥

॥ આ ભરતે છત્રિકા પુરી, પચવીસમે ભવે આયાળ ॥
ભદ્રા જિનશત્રુ નૃપ કુલે, નન્દન નામ સુહાયાળ ॥ ત્રોટક ॥ નામ
નંદન ત્રિજગ વંદન, પોટિલાચારજ કન્હે ॥ થહી ચરણ દમતો
કરણ, વિચરે મૃગપતિ જિમ વને ॥ ૧ ॥ તીહાં માસખમણે, વીસ
સ્થાનક, તપ તપી દુઃકર પણે ॥ પદ ખાંધિયું ઇહા તીર્થકરનું,
ભાવથી આદર ઘણે ॥ ચાલ ॥ અભિગ્રહી માસખમણ કીયાં, જા-
વણવ વિહરતો ॥ ઉલસિત ભાવે તપ તપી, કીધો કરમને
અંતો ॥ ૨ ॥ ત્રોટક ॥ ભવ અંત કીધો કાજ સિધ્યો તાસ
સંખ્યા હું કહું, અગીઆર લાખને સહસ એંસી, છસેં પીસ્તા-
લીસ લહું ॥ દીન પાંચ ઉપર અધિક જાણો, લાખ પચવીસ સ-
હસનું ॥ આઉણું પાલી જમણુ ટાલી, કામ કોધું મરદનું ॥ ૩ ॥
॥ ચાલ ॥ અણસણ માસ સંલેખણા, કરી વધતે પરિણામે ॥
સવિ જગજંતુ ખમાવીને, ચવિયો તીહાંથી સકામે ॥ ૪ ॥
॥ ત્રોટક ॥ ચવિયો સકામે સ્વર્ગ દશમે, વીસ સાગરે સુર હુઓ,
તીહાં વિવિધ સુર સુખ લોગવે, ખટ વીસમો જવ એ જુઓ ॥
મરિચી ભવે એ કર્મ ખાંધ્યું, તે હજી ખુટ્યું નહીં, ચરિમ સત્તા-
વીસમે ભવે, ઉદય આવ્યું તે સહી ॥ ૫ ॥ ચાલ ॥ ઋષભદત્ત
પ્રાક્ષણ વસે, વર માહણ કુંડ ગામળ, તસ ઘરણી ગુણ ગોરડી,
દેવાનંદા ઇંતે નામે ॥ ૬ ॥ ત્રોટક૦ ॥ દેવાનંદા કુખે આયા

૧૫૪

ચૌદ સુપના નિસિ લહે ॥ તબ ઈંદ્ર અવધિએ જોઇને, હરણી-
ગમેષીને કહે ॥ નગર ક્ષત્રીય કુંડગામે સિદ્ધારથ છે નરપતિ ॥
તસ પદ્મરાણી તેહ ખાણી નામે ત્રિશલા ગુણવતી ॥ ૬ ॥ ચાલ ॥
તીહાં જઈ ગર્ભને પાલટો એ, તુમને છે આદેશ ॥ કોઈ કાલે
એમ નવી બન્યું, દિજ કુલ હોય જિનેશ ॥ ૭ ॥ ત્રોટક ॥
દિજ કુલે ન હોય જિનપતિ વલી, એહ અચરિજની કથા, લવ-
ણમાં જિમ અમૃત લહરિ મરૂમાં સુરતરૂ થયા ॥ એમ દંશવરણાં
સાંભળી પહોંચી તીહાં પ્રણમે પ્રભુ, બહુ ગર્ભ પલટી રંગભરથી
જઈ વહે નીજ વિભુ ॥ ૮ ॥

॥ લોલ ॥ ૬ ॥ હારે કાંઈ જોખનીયાનો ચટકો દહાડા

આરજો ॥ એ દેશી ॥

॥ હારે મારે એસી દીન ઇમ વસીને દિજ ધરમાંહિજો,
ત્રીશલા કુંખે ત્રિભુવન નાયક આવિયા રે ॥ લોલ ॥ હારે મારે
તેહજ રાતે ચૌદ સુપન લહે માતજો, સુપન પાઠક તેરીને અર્થ
સુણાવિયારે લોલ ॥ ૧ ॥ હારે મારે ગર્ભ સ્થિતી પૂર્ણ થયે જ-
નમ્યા સ્વામીજો, નારક સ્થાવર જનના સુખને લાવતારે લોલ ॥ ૨ ॥
હારે મારે સૂતિ કર્મને કરતી ધરતી હર્ષજો, અમરિરે રણુ સમરી
જિનપદ પાવતીરે લોલ ॥ ૨ ॥ હારે મારે સોહમ ઈંદ્રદિકને
ઓચ્છવ હુંતજો, સિદ્ધારથ પણુ તિમ વલી મન મોટે કરેરે લોલ ॥
હારે મારે નામ ઠવ્યું શ્રી વર્દમાન કુમારજો, દિન દિન વાધે
પ્રભુજી કલ્પતરૂપરેરે લોલ ॥ ૩ ॥ હારે મારે દેવે અભિધા દિધું
શ્રી મહાવીરજો, જોવન વય વલી સંઠયે નવ નવ લોગનેરે લોલ
॥ હારે મારે ઇમ કરતાં માત પિતા ગયાં સ્વર્ગ મોજારજો, લોકાં-

૧૫૫

તિક તબ આવી કરે ઉપયોગનેરે લોલ ॥ ૪ ॥ હારે મારે વર-
સીદાન દઈને સંજમ લીધજે, પરિસહને ઉપસર્ગ સદ્વા પ્રભુએ
ધણારે લોલ ॥ હારે મારે લાખ વરસ તપસી પૂર્વ ભવ નાથજે,
તો પણ આ ભવ તપની રાખી નહીં મણારે લોલ ॥ ૫ ॥ હારે
મારે બે ખટમાસી તેમાં પણ દિન ઉણજે નવ ચઉમાસી બે ત્ર-
ણમાસીને લહુરે લોલ ॥ હારે મારે બે અઢીમાસી ખટ બે માસી
બાણજે, દોઢ માસી દોય માસ ખમણ બારે કહુરે લોલ ॥ ૬ ॥
હારે મારે બોંતેર પાસ ખમણ વલી અઠમ બારજે, દોયસત
ઓગણત્રીસ એ છઠ તપને ભણુરે લોલ ॥ હારે મારે આદિ
પ્રભુ તપ તપીયા તે વિણુ નીરજે, ત્રણસે ગુણ પંચાસ એ પારણ
દિન ગણુરે લોલ ॥ ૭ ॥ હારે મારે તિમ અપ્રતિ બંધી બેઠા
નહીં લગવંતજે, બાર વરસમાં નિદ્રા બે ઘડીની કરીરે લોલ ॥
હારે મારે તેમ નિરમલ ધ્યાને ઘાતિકર્મ ખપાયજે, દર્શન જ્ઞાન
વિકસી કેવલને વરીરે લોલ ॥ ૮ ॥ હારે મારે પ્રભુ કેવલ પામ્યા
રબુવાલિકા તીરજે, આવેરે વિચરંતા ચિત્ત ઉમંગથીરે લોલ ॥
હારે મારે અતિ ઉલસે થઈને સુરનર કોડા કોડજે, જિન વચના
મૃત સુણવા આવે રંગથીરે લોલ ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ॥ ૭ ॥ દેશી હમિરિયાની ગીતની છે ॥

॥ મહસેન વનમાં સમોસર્યા, જગનાયક જિનચંદ સુજાની ॥
સમવસરણ રચના કરી, પ્રણમે ચોસઠ ઈંદ્ર સુજાની ॥ વીર જી-
ણુંદને વંદીએ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પ્રતિહારજ વર આઠસું
શોભે પ્રભુને દેદાર ॥ સુજાની ॥ દીવ્ય ધ્વનિ દેવે દેશના, સાંભલે
પરખદા બાર ॥ સુજાની ॥ વીં ॥ ૨ ॥ ઈંદ્રભૂતિ દિજ પ્રમુ-
ખને, ગણધર થાપે ઇંચાર ॥ સુજાની ॥ દર્સણ નાણ ચરણ ધરા

૧૫૬

યૌદ સહસ્ર અણુગાર ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ છત્રીસ સહસ્ર
 સુસાહુણી, ચારસેં વાદિ પ્રમાણ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વૈક્રિય લઘિધને
 કેવલી, સાતસેં સાતસેં જાણુ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ ઓઢી
 નાણીધર તેરસે, મનઃ પર્યંવશત પંચ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥
 દોઢ લાખ નવ સહસ્ર છે, શ્રમણોપાસક સાર ॥ સુજ્ઞાની ॥ શ્રા-
 વિકા વળી ત્રણ લાખને, ઉપર સહસ્ર અઢાર ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦
 ॥ ૬ ॥ ચર્ચવિધ સંઘની સ્થાપના, કરતા કિરતા નાથ ॥ સુજ્ઞાની ॥
 ભવિક કમલ પરિગોહતા, મેલતા શિવપુર સાથ ॥ સુજ્ઞાની ॥
 ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥ પુત સપુત ન એહવા, જગમાં દીસે કોય ॥ સુ-
 જ્ઞાની ॥ ખ્યાસી દીન કુખે વસ્યા, એ ઉપકારને જોય ॥ સુજ્ઞાની ॥
 ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ શિવપુર તેહમે પહોચાવીયા, પ્રાહ્મણ પ્રાહ્મની દોય
 ॥ સુજ્ઞાની ॥ જગવત્સલ જિન વંદતા, હિયડું હરખીત હોય ॥
 સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥ ત્રીસ વરસ ગૃહવાસના, ભોગવી ભોગ
 ઉદાર ॥ સુજ્ઞાની ॥ છદ્મચન વસ્યા સહિ, ખારસાધિક વર્ષ ધાર
 ॥ સુજ્ઞાની વીર૦ ॥ ૧૦ ॥ ત્રીસ વરસ જીણે અનુભવ્યો, કેવલ
 લીલવિલાસ ॥ સુજ્ઞાની ॥ પૂર્ણ આઉખું પાલીને, જોતેર વરસનું
 ખાસ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૧ ॥ દિવાલી દીન શિવ વર્ચા,
 છોઢી સયલ જન્મલ ॥ સુજ્ઞાની ॥ સહજનંદી સુખ લહ્યું, આતમ
 શક્તિ અનુભાલ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૨ ॥ ભૂત ભાવિ વ-
 ત્તમાનના, સુર સુખ લેઇ અશેષ ॥ સુજ્ઞાની ॥ નભપ્રદેશ ઠંવે
 કરી, કીજે વર્ગ વિશેષ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇણીપરે
 વર્ગ અનંતના, કરીયે સહુ સમુદાય ॥ સુજ્ઞાની ॥ અવ્યાખાધિત
 સુખતણો, અંશ ન એક લખાય ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૪ ॥
 નિજગુણ ભોગી ભોગવે, સાદિ અનંતો કાલ ॥ સુજ્ઞાની ॥ નિજ
 સત્તાને વિલસતા, નિશ્ચય નય સંભાલ ॥ સુજ્ઞાની ॥ વીર૦ ॥

૧૫૯

॥ ૧૫ ॥ ઇમ અમૃત પદ્મે વરી, બેઠા થઇ નિશંક ॥ સુજાની ॥
વર્ધમાન ભાવેકરી, વંદે નિત નિત રંગ ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૬ ॥

॥ કલશ ॥ ઇમ વીર જિનવર સયલ સુખકર દુર્લભ દુઃખહ
જિમ મણી, યુગ બાણ વસુ શશી માન વરસે, સંકુણ્યો ત્રિભુવન
ધણી ॥ સગવીસ ભવનું સ્તવન ભવિયણ, સાંભલી જે સદૃષ્ટે ॥
તે ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુ સિદ્ધિ સઘલે, સદા રંગ વિજયલહે ॥ ઇતિ
શ્રી સત્તાવીસ ભવનું વીર જિન સ્તવન સંપૂર્ણ. ॥

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચકલ્યાણકનું—

ત્રણ ઢાલનું સ્તવન ॥

॥ દુહા શાસન નાયક શિવકરણ, વંદુવીર જિણુંદ ॥ પંચ
કલ્યાણક જેહના; ગાશું ધરી આણુંદ ॥ ૧ ॥ સુણતાં થુણતાં પ્રભુ
તણા, ગુણ ગીરમા એકતાર ॥ ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખ સંપદા, સફલ
હુએ અવતાર ॥ ૨ ॥

॥ દાલ ॥ ૧ ॥ બાપડી સુણ જીલલડી ॥ એ દેશી ॥

॥ સાલગળથે સરગેહી સયણાં, પ્રભુના ચરિત્ર ઉદ્ધાસે ॥ જે
સાંભળશે પ્રભુ ગુણ તેહના, સમકિત નિર્મળ થાશેરે ॥ સાં૦ ॥
॥ ૧ ॥ જંબુદ્રીપે દક્ષિણ ભરતે, માહણ કુંડ ગામે ॥ ઋષભદત્ત
પ્રાદ્યણ તસ નારી, દેવાનંદા નામેરે ॥ સાં૦ ॥ ૨ ॥ અષાઢસુદી
છઠે પ્રભુજી, પુષ્પોત્તરથી ચવિયા ॥ ઉત્તરા ક્ષાત્રુની યોગે આવી,
તસ કુખે અવતરીયારે ॥ સાં૦ ॥ ૩ ॥ તિણ રચણી સા દેવાનંદા,
સુપન ગબ્દદિક નિરખે ॥ પ્રભાતે સુણી કંથ ઋષભદત્ત, હિયરા-

૧૫૮

માંહી હરખેરે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ લાંખે લોગ અર્થ સુખ હોસ્યે,
 હોસ્યે પુત્ર સુખણ ॥ તે નિસુણી સા દેવાનંદા, કીધું વચન પ્ર-
 માણુરે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ લોગ લલા લોગવતા વિચરે, એ હવે
 અચરિત્ર હોવે ॥ સતકૃતુ જીવ સુરેસર હરખ્યો, અવધિ પ્રભુને
 જોવેરે ॥ સાં ॥ ૬ ॥ કરી વંદનને ઈંદ્ર સન્મુખ, સાત આઠ
 પગ આવે ॥ શકસ્તવ વિધિ સહિત ભણીને, સિંહાસન સોહાવેરે
 ॥ રાં ॥ ૭ ॥ સંશય પડિઓ એમ વિમારે, જિનચક્રી હરી-
 રમ ॥ તુરંછ દરિદ્ર માહણકુલ નાવે, ઉગ્રલોગ વિષુ ધામેરે ॥
 ॥ સાં ॥ ૮ ॥ અંતિમ જિન માહણ કુલ આવ્યા, એહ અછેડ
 કહીએ ॥ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી અનંતી, જાતાં એહવું લહીએરે
 ॥ સાં ॥ ૯ ॥ ઇષુ અવસર્પિણી દસ અછેરાં, થયાં તે કહીએ તેહા
 ગર્ભ હરણુ ગોસાલા ઉપસર્ગ, નિષ્કળ દેશના જેહરે ॥ સાં ॥
 ॥ ૧૦ ॥ મૂલ વિમાને રવિ શશી આવ્યા, ચમરનો ઉત્પાત ॥
 એ શ્રીવીરજિણેસર વારે, ઉપના પંચ વિખ્યાતરે ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥
 સ્ત્રી તીર્થ મહિજિનવારે, શીતલને હરિવંશ ॥ ઋષભને અઠોત્ત-
 રસો સીધા ॥ સુવિધિ અસંજતી સંસરે ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥ શંખ
 શબ્દ મીલીયા હરિ હરસ્યું, નેમીસરને વારે ॥ તીમ પ્રભુ નીચ
 કુલે અવતરીયા, સુરપતિ એમ વિચારે ॥ રાં ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ નદી યમુનાકે તીર ॥ એ દેશી ॥

॥ જાવ સત્તાવીસ સ્થુલમાંહિ ત્રીજે લવે, મરીચી કીયો કુ-
 લનો મદ ભરત યદા સ્તવે ॥ નીચ ગોત્ર કરમ બાંધ્યુ તિહાં તે
 વતી ॥ અવતરીયા માહણ કુલ અંતીમ જિનપતી ॥ ૧ ॥ અતિ
 અઘટતું એહ થયું થાશે નહીં, જે પ્રસવે જિન ચક્રી નીચકુલે
 નહીં ॥ ઈહાં મારો આચાર ધરું ઉત્તમ કુલે, હરણીગમેષી દેવ

૧૫૮

તેડાવે એટલે ॥ ૨ ॥ કહે માહણકુંડ નયરે બાઈ ઉચિત કરો,
 દેવાનંદા કુખેથી પ્રભુને સંહરો ॥ નયર ક્ષત્રાયકુંડ રાય સિદ્ધારથ
 ગેહિની, ત્રિશલા નામે ધરો પ્રભુ કુખે તેહની ॥ ૩ ॥ ત્રીશલા
 ગર્ભ લઇને ધરો માહણી ઉરે, ય્યાસી રાત વસીને કહ્યું તીમ સુ-
 રકરે ॥ માહણી દેખે સુપન બાણે ત્રીશલા હયાં, ત્રીશલા સુપન
 લહે તવ ચૈત્ત અલંકર્યા ॥ ૪ ॥ હાથી વૃષભ સિંહ લક્ષ્મી માલા
 સુંદરે, શક્તી રવિ ધ્વજ કુંડ પદ સરેવર સાગરે ॥ દેવ વિમાન
 રથણ પુંજ અગ્નિ વિમલ હવે, દેખે ત્રિશલા એહ કે પીઉને
 વિનવે ॥ ૫ ॥ હરખયો રાય સુપન પાઠક તેડાવિયા, રાજભોગ
 સુતકલ સુણી તેહ વધાવિયા ॥ ત્રિશલારાણી વિધિરથુ ગર્ભસુખે
 હવે, માય તણે હિત હેત કે પ્રભુ નિશ્ચલ રહે ॥ ૬ ॥ માય ધરે
 દુઃખ ભેર વિલાપ ઘણુંકરે, કહે મેં કીધાં પાપ અધોર ભવાંતરે ॥
 ગર્ભ હર્યો મુજ કેણુ હવે કેમ પામીએ, દુઃખનો કારણ બાણી
 વિચાર્યું સ્વામીયે ॥ ૭ ॥ આહો આહો મોહ વિટંબણુ બલમ જ-
 ગતમે, અણુકીઠે દુઃખ એવડો ઉપાયો પલકમે ॥ તામ અભિગ્રહ
 ધારે પ્રભુ તે કહું, માત પિતા જીવતાં સંયમ નવિ ગ્રહું ॥ ૮ ॥
 કર્ણા આ ૧ અંગ હલાવ્યું જિનપતિ, બોલી ત્રિશલા માત હિયે
 ઘણું હિસતી ॥ આહો મુજ બાળ્યાં ભાગ્ય ગર્ભ મુજ સલસલ્યો,
 સેવ્યો શ્રી જિનધર્મ કે સુરતરૂ જિમ કલ્યો ॥ ૯ ॥ સખીય કહે
 શીખામણુ સ્વામીની સાંભલો, હળવે હળવે બોલો હસો રંગે ચલો ॥
 ઈમ આનંદે વિચરતા ડોહલા પુરતે, નવ મહિનાને સાડાસાત
 દિવસ થતે ॥ ૧૦ ॥ ચૈત્ર તણી સુદ તેરસ નક્ષત્ર ઉત્તરા, ભેગે
 જન્મ્યા વીર કે તવ વીકસી ધરા ॥ ત્રિભુવન થયો ઉદ્યોત કે રંગ
 વધામણાં, સોના રૂપાની વૃષ્ટિ કરે ઘેર સુર ઘણા ॥ ૧૧ ॥ આવી
 છાપન કુમારી કે બોણવ પ્રભુ તણે, ચાલ્યું રે સિંહાસન ઈંદ્રકે ધ-

૧૬૦

ટારણ જણે ॥ મળી સુરની કોઠ કે સુરવર આવીયો, પંચ રૂપ
કરી પ્રભુને સુરગિરિ લાવીઓ ॥ ૧૨ ॥ એક કોઠ સાઠ લાખ
કલશ જલશું ભર્યા, કિમ સેહેસ્યે લઘુ વીર કે ઇંદ્ર સંશય ધર્યા ॥
પ્રભુ અંગુઠે મેડ ચાંપ્યો અતિ ઘડ ઘડે, ગડગડે પૃથ્વી લોક જ-
ગતના લડથડે ॥ ૧૩ ॥ અનંત બળી પ્રભુ બાણી ઇંદ્રે ખમાવિઓ,
ચાર વૃષભનાં રૂપ કરી જલ નામીઓ ॥ પૂજી અરચી પ્રભુને
માય પાસ ધરે, ધરી અંગુઠે અમૃત ગયા નંદીશ્વરે ॥ ૧૪ ॥

॥ હાલ ॥ ૩ ॥ દેશી હમચડીની ॥

॥ કરી મહોચ્છવ સિદ્ધારથ જૂપ, નામ ધરે વર્ધમાન ॥
દીન દીન વાધે પ્રભુ સુરતડ જિમ, રૂપ કલા અસમાન રે ॥ હમ-
ચડી ॥ ૧ ॥ એક દિન પ્રભુજી રમવા કારણ, પુર બાહિર જળ
જાવે ॥ ઇંદ્ર સુખે પ્રશંસા સુણી તિહાં, મિથ્યાત્વી સુર આવેરે
॥ હમચડી ॥ ૨ ॥ અહિ રૂપે વિટાણો તડસ્થું, પ્રભુ નાંખ્યો
ઉછાલી ॥ સાત તાડનું રૂપ કર્યું તબ, મુઠે નાંખ્યો વાલી રે
॥ હમચડી ॥ ૩ ॥ પાયે લાગીને તે સુર ખામે, નામ ધરે મ-
હાવીર ॥ જેવો ઇંદ્રે વખાણ્યો સ્વામી, તેવો સાહસ ધીરરે ॥ હ-
મચડી ॥ ૪ ॥ માત પીતા નિશાળે મુકે, આઠ વરસના બાણી ॥
ઈંદ્રતણા તિહાં સંશય ટાળ્યા, નવ વ્યાકરણ વખાણીરે ॥ હમચડી
૫ ॥ અનુક્રમે યૌવન પામ્યા પ્રભુજી, વર્યા યશોદા રાણી ॥ અ-
ઠાવીશે વરસે પ્રભુનાં, માત પિતા નિર્વાણીરે ॥ હમચડી ॥ ૬ ॥
દોય વરસ ભાઇને આગ્રહ, પ્રભુ ધરવાસે વસીયા ॥ ધર્મ પંથ
દેખાડો ઇમ કહે, લોકાંતિક ઉલસીયારે ॥ હમચડી ॥ ૭ ॥ એક
કોઠ આઠ લાખ સોનઈયા, દીન દીત પ્રભુજી આપે ॥ ઇમ સંવ-
ચ્છરી દાન દઈને, જળનાં દારિદ્ર્ય કાપેરે ॥ હમચડી ॥ ૮ ॥

૧૬૧

છાંડયા રાજ અંતેદર પ્રભુજી, જાઇએ અનુમતિ દીધી ॥ મૃગશીર
 વદ દશમી ઉત્તરાયે, વીરે દીક્ષા લાંધારે ॥ હમચડી ॥ ૯ ॥ ચ-
 ણિનાણી તિણ દીનથી પ્રભુજી, વરસ દિવસ ઝાઝેરે ॥ ચિવર અર્ધ
 પ્રાંદાણુને દીધું, ખંડ ખંડ જે ફેરી રે ॥ હમચડી ॥ ૧૦ ॥
 ઘેર પરિસહ સાઠા ખારે, વરસ જે જ સહીયા ॥ ઘેર અભિચહ
 જે જે ધાર્યા, તે નવિ જાયે કહીયારે ॥ હમચડી ॥ ૧૧ ॥ સૂ-
 દ્ધપાણીને સંગમદેવે, ચંડકાસી ગોસાલે ॥ દીધું દુખને પાયસ
 રાંધી, પગ ઉપર ગોવાલેરે ॥ હમચડી ॥ ૧૨ ॥ કાને ગોષે ખીલા
 માર્યા, કાઢતાં મુકી રાહી ॥ જે સાંભલતાં ત્રણુવન કંખ્યાં, પર્વત
 ચિલા ફાટીરે ॥ હમચડી ॥ ૧૩ ॥ તે તે દુષ્ટ સહુ ઉધરીયા,
 પ્રભુજી પર ઉપગારી ॥ અડદ તણા બાકુલા લઇને, ચંદન બાલા
 તારીરે ॥ હમચડી ॥ ૧૪ ॥ દોય છ માસી નવ ચઉ માસી
 અઢી માસી ત્રણુમાસી ॥ દોઢ માસી જે જે કીધાં, છકીધાં જે
 માસીરે ॥ હમચડી ॥ ૧૫ ॥ બાર માસને પખ ખોહોતેર, છઠ
 ભસેં જોગણુત્રીસ વખાણું ॥ બાર અઠમ ભદ્રાદિ પ્રતિમાં, દીન
 દોઇ ચાર દશ બાણુરે ॥ હમચડી ॥ ૧૬ ॥ ઇમ તપ કીધાં બારે
 વરસે. વીણુ પાણી ઉઘાસે ॥ તેમાં પારણાં પ્રભુજીએ કીધાં, ત્રણુસે
 જોગણુપચાસરે ॥ હમચડી ॥ ૧૭ ॥ કર્મ ખપાવી વૈસાખમાસે,
 મુદ્દ દશમી મુલ બાણુ ॥ ઉત્તરા યોગ શાલિવૃક્ષ તલે, પાગ્યા કે-
 નલ નાણુરે ॥ હમચડી ॥ ૧૮ ॥ ઇંદ્રજીતિ આદિ પ્રતિજોધ્યા,
 ગણુધર પદવી દીધી ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા, સંઘ સ્થાપના
 દીધીરે ॥ હમચડી ॥ ૧૯ ॥ ચઉદ સહસ અણુગાર સાધવી, સ-
 હસ છત્રીસ કહીને ॥ એક લાખને સહસ ગુણુ સદ્ધિ, શ્રાવક
 મુદ્દ કહીનેરે ॥ હમચડી ॥ ૨૦ ॥ ત્રીન લાખ અઠાર સહસ
 બહી, શ્રાવિકા સંખ્યા બાણી ॥ ત્રણુસે ચૌદ પૂર્વધારી, તેરસે

૧૬૨

ઓલી નાણું રે ॥ હમચડી ॥ ૧ ॥ સાત સયાં તે કેવલનાણી,
 લાંબધરી પણુ તતા ॥ વપુલ મતયા પાંચસે કહાયા, ચારસ વાદી
 જિત્તે રે ॥ હમચડી ॥ ૨૨ ॥ સાતસે અંતેવાસી વીધ્યા, સધેવી
 ચૈત્તસે ર ॥ દીન દાન તેજ સવાયે દીપે એ, પ્રભુજીના પરિ-
 વારર ॥ હમચડી ॥ ૨૩ ॥ ત્રીસ વરસ ધરવાસે વસીયા, બાર
 વરસ છદ્મચે ॥ ત્રીસ વરસ કેવલ જેતાલીસ, વરસ સમજા મ-
 ધિર ॥ હમચડી ॥ ૨૪ ॥ વરસ ગહોતેર કેરૂ આયુ, વીર જિ-
 જીદનું ગણો ॥ દીવાલી દીન સ્વાતી નક્ષેત્ર, પ્રભુજીના નિરવાણુરે
 ॥ હમચડી ॥ ૨૫ ॥ પંચકયાણુક એમ વખાણ્યા, પ્રભુજીના
 ઉદ્ધાસે ॥ સંઘ તણે આગ્રહ હરખ ભરીને, સુરત રહી ચોખાસુરે
 ॥ હમચડી ॥ ૨૬ ॥

॥ કલશ ॥ ઇમ ચરમ જિનવર, સંચલ સુખકર, શુભ્યો
 અંત ઉલટ ધરી ॥ અષાઠ ઉજવલ પંચમી દિન, સંવત શત
 ત્રીહોતરે ॥ ભાદ્રવા શુદ્ધ પડવા તણે દીન, રવવારે ઉલટ ભરે ॥
 વિમલ વિજય ઉવઝાય પચકજ, જમર સમ શુભ શીખ્યે એ ॥
 રામવિજય જિનવર નામે, લહે અધિક જગીસએ ॥ ૨૭ ॥ ઇતિ
 શ્રી વીર જિન સ્તવન ॥

॥ શ્રી આંવિલ વર્ધમાન તપનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ વર્ધમાન જિનપતિ નમી, વર્ધમાન તપ નામ ॥ ઓલી
 આંબિલની કરે, વર્ધમાન પરિણામ ॥ ૧ ॥ એક એક દિન યાવત
 શત, ઓલી સંખ્યા થાયા ॥ કર્મ નિકાચિત તોડવા, વજ્ર સમાન
 ગણાય ॥ ૨ ॥ ચૈત્ર વર્ષ ત્રણ માસની, એ સંખ્યા દિનની વીસ ॥
 યથા વિધિ આરાધતાં, ધર્મરતન પદ ઇશ ॥ ૩ ॥

૧૬૩

॥ વર્ધમાન તપનું સ્તવન ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧ ॥ નવપદ ધરજ્યો ધ્યાન, ભવિક તમે નવપદ
ધરજ્યો ધ્યાન ॥ એ દેશી ॥

॥ તપ પદ ધરજ્યો ધ્યાન, ભવિક તમે, નામે શ્રી વર્ધ-
માન ॥ દિન દિન ચઢત વાન, ભવિક તમે, સેવો થઈ સાવધાન
॥ ભ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ઓલી એમ પાલીનેરે, ખીજ એ આંખલ
દેય ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ ત્રીજ ત્રણ ચાથી ચાર છેરે, ઉપવાસ અંતરે હોય
॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ એમ આંખલ સો વૃત્તનીરે, સંખી ઓલી થાય
॥ ભ૦ ॥ શકિત અભાવે અંતરેરે, વિશ્રામે પહોંચાય ॥ ભ૦ ॥
॥ ૩ ॥ ચાહ વરસ ત્રણ માસનીરે, ઉપર સંખ્યા વીશ ॥ ભ૦ ॥
કાલ માન એ જાણવુંરે, કહે વીર જગદીશ ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ અં-
તગડ અંગે વરણચુરે, આચારદિનકર લેખ ॥ ભ૦ ॥ અંથા-
તરથી જાણવુંરે, એ તપનું ઉલ્લેખ ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ પાંચ હજાર
પચાસ છેરે, આંખલ સંખ્યા સવ ॥ ભ૦ ॥ સંખ્યા સો ઉપ-
વાસનીરે, તપ માન ગાલે ગર્વ ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ મહાસેન કૃષ્ણ
આધવીરે, વર્ધમાન તપ કીધ ॥ ભ૦ ॥ અંતગડ કેવલ પામીનેરે,
અજરામર પદ લીધ ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ શ્રીચંદકેવલીએ તપ સેવિ-
ઓરે, પાખ્યા પદ નિર્ણય ॥ ભ૦ ॥ ધર્મ રતન પદ પામવારે,
એ ઉત્તમ અનુમાન ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૨ ॥ જેમ જેમ એ ગિરિ લેટીએરે, તેમ તેમ પાપ
પલાય સહુણા ॥ એ દેશી ॥

॥ જિમ જિમ એ તપ કીજીએરે, તિમ તિમ ભવપરિપાક
સહુણા ॥ નિકટ ભવિ જીવ જાણવોરે ॥ એમ ગીતાર્થ સાખ સ-

૧૬૪

સુષ્ણાં ॥ જિમં ॥ ૧ ॥ આંખિલ તપ વિધિ સાંભલોરે, વર્દ-
 માન શુભાશુ સલુણા ॥ પાપ મલક્ષય કારણેરે, કતક ફલ ઉપ-
 માન સલુણા ॥ જિમં ॥ ૨ ॥ શુભ મહુર્ત શુભ યોગમારે,
 સફળ ગુરુ આદિ યોગ સલુણા ॥ આંખિલ તપ પદ ઉચરીરે, આરાધો
 અનુયોગ સલુણા ॥ જિમં ॥ ૩ ॥ ગુરુ મુખ આંખિલ ઉચરીરે,
 મુજ પ્રતિમા સાર સલુણા ॥ નવપદની પૂજા ભણીરે, માગો પદ
 અણુહાર સલુણા ॥ જિમં ॥ ૪ ॥ ખટરસ લોજન ત્યાગવારે,
 ભૂમિ સંથારો થાય સલુણા ॥ બ્રહ્મચર્યાદિ પાલવારે, આરંભ જ-
 ચણા થાય સલુણા ॥ જિમં ॥ ૫ ॥ તપ પદની આરાધનારે,
 કાઉસગ્ગ લોગસ્સ બાર સલુણા ॥ ખમાસમણાં બાર આપવારે,
 ગણણું દોય હજાર સલુણા ॥ જિમં ॥ ૬ ॥ અથવા સિદ્ધપદ
 આશ્ચર્યેરે, કાઉસગ્ગ લોગસ્સ આઠ સલુણા ॥ ખમાસમણાં આઠ
 બાણવારે, નમો સિદ્ધાણું પાઠ સલુણા ॥ જિમં ॥ ૭ ॥ બીજે દીન
 ઉપવાસમારે, પૌષધાદિ વ્રતયુક્ત સલુણા ॥ પડિક્કમણાદિ ક્રિયા
 કરીરે, ભાવના પરિમલ યુક્ત સલુણા ॥ જિમં ॥ ૮ ॥ એમ
 આરધતાં ભાવથીરે, વાંધ પૂર્વક ધરો પ્રેમ સલુણા ॥ લાવો ધ્યાવો
 ભક્તજનારે, ધર્મ રતન પદ એમ સલુણા જિમં ॥ ૯ ॥
 મ હાલ ॥ ૬ ॥ નરભવ નયર સોહામણું વણુબારારે ॥ એ દેશી ॥

॥ જિન ધર્મ નંદન વન ભલો, રાજ હંસારે, શીતલ છાયા
 ફેવોને, રાજ હંસારે ॥ પ્રાણી તું થા સાવધાન અહો રાજ હં-
 સારે ॥ ૧ ॥ અમૃત ફલ આસ્વાદીને રાજ હંસારે, કાઠ અના-
 દિની ભુખ ॥ અહો ॥ ભવ પરિબ્રમણમા ભમતુ ॥ રાજ ॥
 અવસર પામી ન ચુક ॥ અહો ॥ ૨ ॥ શત શાખાથી શોભતો
 ॥ રાજ ॥ પાંચ હજાર પચાસ ॥ અહોરાજહંસારે, આંખિલ

૬૬૫

કુલે અલંકર્યો ॥ રાજ૦ ॥ અક્ષય પદ ફલ તાસ ॥ અહો૦ ॥ ૩૬ ॥
 વિમલેસર સુર શાંનિધ્યે ॥ રાજ૦ ॥ તું નિર્ભય થયો આજ ॥
 અહો૦ ॥ કૃત્ય કૃત્ય થઈ માગતું ॥ રાજ૦ ॥ અકલ સ્વરૂપી
 રાજ ॥ અહો૦ ॥ ૪ ॥ વિશ્વહ ગતિ વેસરાવીને ॥ રાજ૦ ॥
 લોકાત્રે કરવાસ ॥ અહો૦ ॥ ધન્ય તું કૃત્ય પુણ્ય તું ॥ રાજ૦ ॥
 સિદ્ધ સ્વરૂપ પ્રકાશ ॥ અહો૦ ॥ ૫ ॥ તપ ચિંતામણી કાઉસગે
 ॥ રાજ૦ ॥ વીર તપો ધન ધ્યાન ॥ અહો૦ ॥ મહાસેન કૃષ્ણ
 સાધવી ॥ રાજ૦ ॥ શ્રીચંદ ભવજલ નાવ ॥ અહો૦ ॥ ૬ ॥
 સૂરિશ્રી જગચંદ્ર ॥ રાજ૦ ॥ હીરવિજય ગુરૂ હીર ॥ અહો૦ ॥
 મલ્લિવાદી પ્રભુ કુરગડુ ॥ રાજ૦ ॥ આચાર્ય સુહસ્તી વીર ॥
 અહો૦ ॥ ૭ ॥ પારંગત તપજલધિના ॥ રાજ૦ ॥ જે જે થયા
 અણુગાર ॥ અહો૦ ॥ જીત્યા જીંહા સ્વાદને ॥ રાજ૦ ॥ ધન્ય
 ધન્ય તસ અવતાર ॥ અહો૦ ॥ ૮ ॥ એક આંખિલે તુટશે ॥
 ॥ રાજ૦ ॥ એક હજાર દસ કોડ ॥ અહો૦ ॥ દસ હજાર કોડ
 વરસનું ॥ રાજ૦ ॥ ઉપવાસે નરક આયુષ ॥ અહો રાજ૦
 ॥ ૯ ॥ તપ સુદર્શન ચક્રથી ॥ રાજ૦ ॥ કરો કર્મનો નાશ
 ॥ અહો ॥ ૧૦ ॥ ધર્મ રત્ન પદ પામવા ॥ રાજ૦ ॥ આદરો અભ્યાસ ॥ ૧૧ ॥

॥ કલશ ॥ તપ આરાધન ધર્મસાધન, વર્દમાન તપ પશ્ય
 ગડો, મનકામના સહુ પૂરવામાં, સર્વથા એ સુરધડો ॥ અન્નદા-
 નથી શુભધ્યાનથી, સુભવિ જીવ એ તપસ્યા કરો ॥ શ્રી વિશ્વધર્મ
 સૂરીય સેવક, રત્નાવજય કહે શીવ વરો ॥ ૧ ॥ ઇતિ વર્દમાન
 તપ સ્તવન સમ્પૂર્ણ. ॥

૧૬૬

॥ अथ श्री वर्धमान तपनी योयो ॥

॥ વર્ધમાન ઓલી કરો, ભવ ભવ પાતિક ત્યારે હરો ॥
 વર્ધમાન જિન પામીને, હર કરો સહુ ખામીને ॥ ૧ ॥ વર્ધ-
 માનાદિક જિન તર્યા, પૂર્વે ભવે જે તપ કર્યા ॥ તે તપ મુજને
 ફલ આપો, આહારાદિક સંજા કાપો ॥ ૨ ॥ અંતગડ આચાર
 દિન, શ્રી ચંદ્ર ચરિત્ર આદરે, તપ ફલકાદિ પંથ છે, તપ સાધનના
 ગ્રંથ જે ॥ ૩ ॥ તપગચ્છ નંદન સુરતરે, શ્રી વિજય ધર્મ સુરી-
 સંરે ॥ રત્ન વિજય યુગદાયિકા, સહાયકરે સિદ્ધાયિકા ॥ ૪ ॥
 ઇતિ થાયો.

॥ श्री वर्धमान तपनी सजाय. ॥

॥ મોરા સાહિબહો શ્રી શીતલનાથકે અરજ સુણો એક
 માહરી ॥ એ દેશી ॥

॥ મોરા ચેતન હો કહું અનુભવ વાતકે, સાંભલ સ્થિર થઈ
 મિત્ર તું ॥ જિમ પામે હો તું શિવસખ સારકે, ક્ષણમાં હોય
 પવિત્ર તું ॥ ૧ ॥ તપ આંખિલ હો કરજે વર્ધમાન કે, વિઘ્ન
 વિદારણ કેસરી. અષ્ટસિદ્ધિ હો અણિમાદિક થાયકે, પ્રગટે ઋદ્ધિ
 પરમેશ્વરી ॥ ૨ ॥ ભય સાતે હો સહુ હર પલાયકે, આંખિલે
 બલી નહીં દ્વારિકા ॥ દેવ સાંનિધ્ય હો કરે હરે સૌ કષ્ટ કે, મંત્ર
 તંત્ર ફલ કારકા ॥ ૩ ॥ મયણા સુંદરી હો શ્રીપાલ નરેશ કે,
 એ તપથી સુખીયા થયા ॥ એ સેવ્યા હો તપ સુરવૃક્ષકે, મુક્તિ
 પદવી લદ્યા ॥ ૪ ॥ નવકારશી હો તોડે એકસો વર્ષકે, નરકાયુ
 સુરનું કરે ॥ તો તોડે પોરસી હો વર્ષ એક હજાર કે, આયુ તે

૧૬૭

સાઠ પોરસી હરે ॥ ૫ ॥ એક લાખ હો પુરિમદ્દ હરતકે, એ-
કાસણુ દસ લાખનું ॥ નીચી કરતાં હો એક કોડ કપાયકે, એકલ-
ઠાંણુ દસ કોડનું ॥ ૬ ॥ કાપે સો કોડ હો વર્ષ એકલદાતિકે,
હજાર કોડ વરસ આંખિલે ॥ ઉપવાસે હો દસ સહસ ૧૦કે,
નરક આયુષ તું કાપલે ॥ ૭ ॥ એ વાખ્યા હો મધ્યમ ફલ જાણુ
કે, કેવલ લહે ઉત્કૃષ્ઠી ॥ દસ ઘારો હો એ અસિ સૂર્ય હામકે,
સુષ્ટિ જ્ઞાને ગ્રહી સુષ્ટી ॥ ૮ ॥ નમો તવસ્સહો ગણો દેવ્ય હ-
જારકે, ખમાસમણા ખાર છે ॥ ગણો લોગસસ હો ખાર કાઉસ્સગ
રૂપકે, સાચો કર્મ કુઠાર છે ॥ ૯ ॥ યથા શકિત હો કરો તપ
અનુકુલકે, સંયમ શ્રેણી આદરો ॥ તપ વર્દ્ધમાન હો વર્દ્ધમાન
પરિણામકે, ધર્મ રત્ન પદ અનુસરો ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ વર્દ્ધમાન
તપ સંઝાય.

॥ શ્રી સીમન્ધરસ્વામીનું સ્તવન ॥

॥ શ્રી સીમન્ધરસ્વામીજી, જીવન જગદાધાર ॥ વાહલા
સુણો એક વિનતિ, મારા પ્રાણ તણા આધાર ॥ પ્રભુજી માનીએ
મહારાજ ॥ ૧ ॥ હિયડુ તે મુજ હે જાણુઓ, શંસય ભર્યા ઉભરાય ॥
એક પલક ધીરજ નવી ધરે, કહું કવણુ આગલ જાય ॥ પ્રભુજી ॥
૨ ॥ ક્ષણ ક્ષણ મનોરથ નવનવા, ઉપજે તે મનડામાંહિ ॥
ફરી તે મનમાં વીરમે, કાંઈ જેમ કુવાની છાંહિ ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
એક ઘડી અથવા અધઘડી, જે પ્રભુ મલે એકાંત ॥ તો વાત સવી
મનની કહું, ભાંજે તે સઘલી જાંત ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ભલે સર-
જ્યાં તે પંખેડઆં, મન ચિંતવે તિહાં જાય ॥ માણસને ન સ-

૧૬૮

રજી પાંખડી, તીજી રહું મન અકલાય ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ કુણ મિઃ
 જગ એહવો મિલે, જે લહે મનની વાત ॥ વેધે નહી મન જેહજી
 ઠીમ મિલે તેહ સુધાત ॥ પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ નવનવા રંગી જી
 વડા, અતિ વિષમ પંચમ કાલ ॥ આપ આપણા મન રંગમાં
 સહુકો થઈ રહ્યા લાલ ॥ પ્રભુજી ॥ ૭ ॥ ઠહું કુણ આગદ
 વાતડી, કુણ સાંભલે વલી તેહ ॥ ટાલે તે કુણ પ્રભુ તુમ વિના
 મનડાતણા સંદેહ ॥ પ્રભુજી ॥ ૮ ॥ સંસાર સ્વલો જોવતાં,
 મુજ મન ન રૂચે કાંહી ॥ જીમ કમલ વનનો ભમરલો, તેને
 અવર ન ગમે કાંહી ॥ પ્રભુજી ॥ ૯ ॥ ધન્ય મહાવિદેહના લોકને,
 જે રહે સદા પ્રભુ પાસ ॥ મુખચંદ દેખી તુમ તણો, પુરેતે મ-
 નની આશ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૦ ॥ તુમ વચણા અમૃત સારીખા, શ્રવણે
 સુણે નિત્યમેવ ॥ સંદેહ પુછી મનતણો, નિર્ણયકરી નિત્યમેવ ॥ ૧૧ ॥
 શે શુનહે અમને અવગુણી, પ્રભુજી વશ્યા અતિદુર ॥ ૧૨ ॥ જો
 એવો તે હુંતિ, જે કર્યા આપ હજુર ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૨ ॥ જો
 શુનહા લાખ ગમે કરી, સેવક હલેતાં જેહ ॥ તો પણ પોતાના
 ત્રેવડી, સાહેબન દાખો છેહ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૩ ॥ વળી વળી શું
 કહીએ ઘણું, પ્રભુ વિનતિ મન માંહી ॥ ઇમ ભકતને ઉવેખતાં,
 નહીં ભલા દીસો કાંહી ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૪ ॥ મુજ સરિખા કોડી
 ગમે, સેવક તુમારે સ્વામ ॥ પણ મારે પ્રભુ તુમ વિના, ન
 અવર મન વીસરામ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૫ ॥ એ અરજ મારી સાં-
 ભળી, કર્ણા કરી મન સાથ ॥ કહે હંસ પ્રભુ હેજે હવે, દરીસણ
 દીજે નાથ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૬ ॥

૧૬૯

॥ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન ॥

॥ નાભિનંદન પૂર્વ નવાણું, શ્રી આદીશ્વર આવ્યા ॥ અ-
 ઙ્ગિત શાંતિ ચોમાસું રહીયા સુરનરપતિ મન ભાવ્યા, ભવિ તુમે
 વંદોરે, સિદ્ધાચલ સુવિચારી ॥ પાપ નિકંદોરે, ગિરિ ગુણ મનમાં
 ધારો ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર સુદી પુનમને દિવસે, ગુણ રચણાયર ભરીયા ॥
 પાંચ કોડિસું પુંડરિક ગણધર, ભવ સાયરને તરિયા ॥ ભવિં ॥
 ૨ ॥ પોતરા પ્રથમ પ્રભણ કેરા, દ્રાવિડ વારિષેય જાણો ॥
 કાર્તિક સુદી પુનમને દિવસે, દસ કોડી ગુણ ખાણી ॥ ભવિં ॥
 ૩ ॥ કુંતા માતા સતી શિરોમણી, ચક્રવંશી સુખકારી ॥ પાં-
 ઠવ વીસ કોડીશું સિદ્ધા, અશગરી અણુહારી ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
 કાગણ સુદી દશમીને સેવો, નમિ વિનમી એ કોડિ, આતમ ગુણ
 નિર્મલ નિપજાવ્યા, નાવે એહની જોડી ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ ચૈત્ર
 વદી ચૌદસ શિવ પામી, નમિ પુત્રી ચૌસક રતનત્રયી સંપૂર્ણ
 સાધી, પામી એ પરમકૃ ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ કાગણ સુદી તેરસે શિવ
 પામ્યા, શાંખ પ્રધુમન ગુણ ખાણી ॥ સાડી આઠ કોડીશું મુનિ-
 વર, પરણી શિવ પટરાણી ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ રામ ભરત ત્રણ કોડી
 મુનિશું, અચલ થયા અરિહંત ॥ છેહલા નારદ લાખ એકાણું
 સ્થમરો મન કરા સંત ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ એક સહમશું થાવચ્યા
 સુત, પંચ સયા સેલગણ ॥ એક હજારસું શુક પરવાજક, પામ્યા
 પદ અવિચલણ ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥ અતીત ચોવીસીના ચોવીસમા
 પ્રભુ તેહના ગણધર વંદો ॥ કદંબ નામ એક કોડીશું મિદ્ધ થયા
 સુખકદો ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥ એક હજારને આઠ સંઘાતે, ખાહુ
 અલિ મુનિ મોટા ॥ ત્રણ કોડિ જયરામ ઋષીશ્વર સિદ્ધ થયા
 નહીં જોટા ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥ અંધકવિષ્ણુ પિતા મા ધારણી,

૧૭૦

તેહ તયા દસ પુ ॥ ગૌતમ સમુદ્ર પ્રમુખ શિવ પામ્યા, રાખ્યું
 ધરતું સૂત્ર ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥ વળી તેહના આઠ પુત્ર વળગે,
 અશ્વેન આદિ કુમરા ॥ સોલ વરસ સંજમ આતરી, પામ્યા
 ભવના પરા ॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥ અનાવૃષ્ટિને દારૂગ મુનિ દોય,
 આત્મ શક્તિ સમારી ॥ ઋષભ સેનાદિક તીર્થંકર પણ, ઇહાં વ-
 રીઆ શિવનારી ॥ ભવિં ॥ ૧૪ ॥ ભરત વશે રાજાદ ઘણેરા,
 આતમ ધર્મને સાધ્યો ॥ શુક રાજન શોકાગત સુણીએ, મુકેત
 નિલય શુણ વાધ્યો ॥ ભવિં ॥ ૧૫ ॥ જલિ મયાલિને ઉવયા લે,
 દેવકી ખટ સુત વાડ ॥ સિદ્ધ થયા મંડુક મુનિ વળી, નમતાં મન
 હોય ચાડ ॥ ભવિં ॥ ૧૬ ॥ અતીત કાલે સિદ્ધા અનંતા, સી-
 દ્ધશે વડી અનંતા ॥ સંપતિકાલે મોટું તીરથ, ઇમ ભાંખે ભગ-
 વંતા ॥ ભવિં ॥ ૧૭ ॥ ધન્ય એ તીરથ મોટો મહિમા, પામી
 પાતક જાણે, ક્ષમાવિજય જસ તીરથધ્યાને, શુભ મન સિધ્ધિ થાયે
 ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ ઇત શ્રી સિધ્ધાયલ સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન.

॥ સજની મોરી સુમતિ જિનેસર સેવોરે ॥ સં ॥ નરમ-
 વનો એ મેવોરે ॥ સં ॥ સારંગપુર શણગારે ॥ સં ॥ આપે
 ભવનો પારે ॥ સં ॥ વિનતડી અવધારે ॥ સં ॥ નિજ આત-
 મને તારોરે ॥ ૧ ॥ સં ॥ ભોગ કર્મ ક્ષય જાણીરે ॥ સં ॥
 પરજ્યા સંજમ રાણીરે ॥ સં ॥ પુદ્ગલ અનુભવ છાંડ્યોરે ॥ સં
 ॥ કરમશું જઘડો માંડ્યોરે ॥ ૨ ॥ સં ॥ સંવર કોટ શ્રીધારે
 ॥ સં ॥ ચોકી ભાવના બારે ॥ સં ॥ ધીરજ ઢાલ પર સિધ્ધરે,
 ક્ષમા ખડગ કર લીધરે ॥ ૩ ॥ સં ॥ શિયલ સજાહ ધરી ધીરે

૧૭૧

॥ સ૦ ॥ તપ તિરકસ ભરી તીરે ॥ સ૦ ॥ જ્ઞાનના ગોલા ગલા-
વીરે ॥ સ૦ ॥ ધ્યાન અનલ સલગાવીરે ॥ ૪ ॥ સ૦ ॥ મોહ
રાયને મોરિ ॥ સ૦ ॥ નિજ આતમને તારારે ॥ સ૦ ॥ કરમ
કટક સિવિ ભાગ્યુરે ॥ સ૦ ॥ જ્ઞાત નગારે વાગ્યુરે ॥ ૫ ॥
સ૦ ॥ કેવલ કમલા વરિયારે ॥ સ૦ ॥ જ્ઞાતાદિક શુભ દરિઆરે
॥ સ૦ ॥ આતમ સુખના ભોગીરે ॥ સ૦ ॥ પુદ્ગલ લાય વિચો-
ગીરે ॥ ૬ ॥ સ૦ ॥ સુમતિ જિન સુમતિ આપેરે ॥ સ૦ ॥ આપ
સમોવડ થાપેરે ॥ સ૦ ॥ એ સમ અવરન કોઈરે ॥ સ૦ ॥
ત્રણ ભુવનમાં જોઈરે ॥ ૭ ॥ સ૦ ॥ આપ થયા શિવ ગામીરે
॥ સ૦ ॥ કરમશું કરશે હરામીરે ॥ સ૦ ॥ સાદિ અનંતે ભાંગીરે
॥ સ૦ ॥ એ પદ કુણ ન માગેરે ॥ ૮ ॥ સ૦ ॥ શું વિષયા રસ
રાચીરે ॥ ૧૦ ॥ ભવસુખ જાણો કાચીરે ॥ સ૦ ॥ ધરનો ધંધો
છોડીરે ॥ સ૦ ॥ ધર્મશું મમતા જોડીરે ॥ ૯ ॥ સ૦ ॥ મણિ
ઉઘોત પ્રભુ પામીરે ॥ સ૦ ॥ કિમ થાયે વિષયારામીરે ॥ સ૦ ॥
કુણ પીયે ખાટી છાશરે ॥ સ૦ ॥ મુકી અમૃત સુવાસરે ॥ ૧૦ ॥
મતિ શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન ॥

॥ અથ અઠાઈનું સ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ ફહા ॥

સ્વાહવાદ સુદ્ધોદધિ, વૃદ્ધિ હેતુ જિનચંદ ॥ પરમ પંચ
પરમેષ્ઠીમાં ॥ તાસ ચરણ સુખકંદ ॥ ૧ ॥ ત્રિશુભ ગોચર નામ જો,
બુદ્ધિ ઇશાનમાં તેહ ॥ થયા લોકોતર સત્વથી, તે સર્વે જનજોહ
॥ ૨ ॥ પંચ વરણ અરિહા વિમ્બ, પંચ કલ્યાણક ધ્યેય ॥ અટ
અકાંઈ સ્તવન રચું, પ્રણમિ અનંત શુભજોહ ॥ ૩ ॥

૧૭૨

॥ ઢાલ પહેલી ॥

॥ કપુર હોએ અતિ ઉજલો રે ॥ એ દેશી ॥

ચૈત્ર માસ સુદિ પક્ષમાં રે ॥ પ્રથમ અઠાઈ સંયોગ ॥ જીહાં
 સિદ્ધચક્રની સેવના રે ॥ અધ્યાતમ ઉપયોગ રે ॥ ભવિકા પર્વ
 અઠાઈ આરાધ ॥ મન વંછિત સુખ સાધ રે ॥ ભવિકા ॥ ૧ ॥
 ॥ એ આંકણી ॥ પંચ પરમેષ્ટી ત્રિકાલનાં રે ॥ ઉત્તર ચઉ શુ-
 ક્રાંત ॥ સાર્વતા પદ સિદ્ધચક્રનાં રે ॥ વંદતાં પુન્ય મહંત રે ॥
 ભા ॥ ૨ ॥ લોચન કર્ણ યુગલ મુખે રે ॥ નાસિકા અથ નિ-
 લાડ ॥ તાલુ સિર નાભિ હૃદે રે ॥ ભમુંહ મધ્યે ધ્યાન પાઠ રે
 ॥ ભા ॥ ૩ ॥ આલંબન રથાનક કહ્યાં રે ॥ જ્ઞાનિયે દેહ મ-
 ઝાર ॥ તેહમાં વિગત વિષયપણે રે ॥ ચિતમાં એક આધાર રે ॥
 ભા ॥ ૪ ॥ અષ્ટ કમલદલ કણ્ઠિકા રે ॥ નવ પદ થાપો ભાવ ॥
 અહિર યંત્ર રચિ કરી રે ॥ ધારો અનંત અનુભાવ રે ॥ ભા ॥
 ૫ ॥ આસો સુદિ સાતમ થકી રે ॥ બિજી અઠાઈ મંડાણ
 ॥ ખસેં ત્રેતાલીસ ગુણે કરી રે ॥ અસિઆ ઉસાદિક ધ્યાન રે ॥
 ભા ॥ ૬ ॥ ઉત્તરાધ્યયન ટિકા કહે રે ॥ એ દોય સાર્વતિ
 યાત્ર ॥ કરતા દેવ નંદિશ્વરે રે ॥ નર જિમ ઠામ સુપાત્ર રે ॥
 ભવિકા ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ બીજી ॥

॥ ભવિકા સિદ્ધચક્ર પદ વંદો ॥ એ દેશી. ॥

આસાદ ચોમાસાની અઠાઈ ॥ જિહાં અભિશ્રદ્ધ અધિકાર
 ॥ કૃષ્ણ કુમારપાલ પરેં પાલો ॥ જીવદયા ચિત લાઈ રે ॥ પ્રાણી
 અઠાઈ મોચવ કરીયે ॥ સચિત આરંભ પરિહરીયે રે ॥ પ્રા ॥
 ૧ ॥ દસિ ગમન તજો વર્ષા સમયે ॥ ભક્ષ્યાભક્ષ્ય વિવેક ॥

૧૭૩

॥ અછતિ વસ્તુ પણુ વિરતિયેં બહુ ફલ ॥ વંકચુલ વિવેક રે
 ॥ પ્રા૦ ॥ ૨ ॥ જે જે દેહ ગ્રહીનેં સુકયાં ॥ દેહથી જે હિંસા
 થાય ॥ પાપ આકર્ષણુ અવિરત યોગે ॥ તે જીવ કર્મ બંધાય
 રે ॥ પ્રા૦ ॥ ૩ ॥ સાચક દેહતા જીવ જે ગતિમાં ॥ વસિયા
 તસ હોય કર્મ ॥ રાજા રંક-કિરીયા સરિખી, બગવાત અંગને
 મર્મ રે ॥ પ્રા૦ ॥ ૪ ॥ ચોમાસિ આવસ્યક કાઉસગના ॥ પંચ
 સત માન ઉસાસા ॥ છક તપની આસોયણુ કરતાં ॥ વિરતિ
 સધર્મ ઉદ્ધાસ રે પ્રા૦ ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ત્રીજી ॥

॥ જીન રચણુજી દસદસ નિરમલતા ધરે ॥ એ દેશી ॥

કાર્તિક સુદીમાં જી ધરમ વાસર અઠધારીયે ॥ તિમ વહીં
 કાગુણે જી પર્વ અઠાઇ સંભારીયે ॥ ત્રણ અઠાઈ જી ચોમાસિ
 ત્રણ કારણી ॥ બવી જીવનાં જી પાતિક સર્વ નિવારણી ॥૧॥
 તુટક ॥ નિવારણી પાતિક તણી એ બાણી ॥ અવાધજાને સુર-
 વરા ॥ નિકાય ચારના ઇંદ્ર હર્ષિત ॥ વંદે નિજ નિજ અનુ-
 ચરા ॥ અઠાઇ મહોત્સવ કરણુ સમયે ॥ સારવતા એ દેખીયે ॥
 સવિ સજ થ.ઓ દેવદેવી ॥ ઘંટ નાદ વિસેષિયે ॥ ૨ ॥ ચાલ ॥
 વહી સુરપતિ જી ઉદયોષણુ સુરલોકમાં ॥ નીપજાવે જી પરિકર
 સહિત અસોકમાં ॥ દ્વિપ આઠમે જી નંદિશ્વર સવિ આવિયા ॥
 ॥ સારવતિ પ્રતિમા જી પ્રણુમી વધાવે ભાવીયા ॥ ૩ ॥ તુટક ॥
 ભાવીયા પ્રણુમિ વધાવે પ્રભુને ॥ હરખ બહુલેં નાયતા ॥ બત્રીસ
 વિધના કરીય નાટિક ॥ હોડિ સુરપતિ માચતા ॥ હાથ જોડી
 માન મોડિ ॥ અંગ ભાવ દેખાવતી ॥ અપછરા રંભા અતિ
 અચંબા ॥ અરિહા ગુણ આલાવતિ ॥ ૪ ॥ ચાલ ॥ ત્રણ અ-

૧૭૪

કામમાં જી અટ કલ્યાણક જિનતાણા ॥ તથા આલ્યજી આવન
જિનનાં જિભ ઘણાં ॥ તસ સ્તવનાજી સદ્ભૂત અર્થ વળાજતાં
॥ ૪મે પોહથે જી પછે જિન નામ સંભાળતાં ॥ ૫ ॥ ટુટક ॥
સભારતાં પ્રભુનું નામ નિસદ્દિન ॥ પરવ અઠાઈ મન ધરે ॥ સ-
માકત નિરમલ કરણ કારણ ॥ સુખ અભ્યાસ એ અનુસરે ॥ નર-
નાની સમાકતવંત ભાવે ॥ એહુ પર્વ આરાધશે ॥ વિદ્વન નિવારે
તોહનાં સહિ ॥ સોભાગ્ય લક્ષ્મી વાધશે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ચાથી ॥

આદિ જિણુંદ મયા કરી ॥ એ દેશી ॥

પરવ પળુસણમાં સદા ॥ અમારી પડહો વજરાવો રે ॥
સંઘ ભગતિ દ્રવ્ય ભાવથી ॥ સાંહમિવચ્છલ શુભ દાવર ॥ મ-
હોદય પર્વ મહિમા નિધિ ॥ ૧ ॥ સાહમીવચ્છલ એકણુ પાસે ॥
એકત્ર કર્મ સમુદાય રે ॥ બુદ્ધિ તોલાય તોલી થે ॥ તુલ્યલાલ
ફલ થાય રે ॥ મં ॥ ૨ ॥ ઉદાઈ ચરમ રાજક્રપી ॥ તિમ-
કરે ખાંમણાં સત્ય રે ॥ મિચ્છામિદુકડં દેઈ ॥ ફરી સેવો પાપ
વત્તરે ॥ મં ॥ ૩ ॥ તેહ કહ્યા માયા મૃષાવાદી ॥ આવસક
નિયુક્તિ માંહે રે ॥ ચઈત પરવાડિ કિજયે ॥ પૂજા ત્રિકાલ
ઉછાહ રે ॥ મં ॥ ૪ ॥ છેહલી ચ્યાર અઠાઈયે ॥ મહા મહો-
ત્યવ કરે દેવા રે ॥ જિવાંભગમે ઈમ ઉચરે ॥ પ્રભુ શાસનના
શ્રી મેવા રે ॥ મં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ પાંચમી ॥

॥ અરણિક મુનિવર આલ્યા ગોચરી ॥ એ દેશી ॥
અઠમનો તપ વાર્ષિક પર્વમાં ॥ સત્ય રહિત અવિરુદ્ધરે ॥
કરેક સાધક પ્રભુના ધર્મનો ॥ ઇછારોપે હોય સુધ્ધ રે ॥ પને-
સેવા રે કાંતા વિસ્તીના યા ॥ ૧ ॥ છુટે ॥ સો વરમે રે કર્મ અ-

૧૭૫

કામથી ॥ નારકિ તે તો સકામે રે ॥ પાપ રહિત જાય નવખરસી
 થકી ॥ સહસ્રોતે પારસી ॥ કામરે ॥ તપનાર ॥ વધતો વધતાં તપ કરવા
 થકી ॥ ૬૫ ॥ શુભ લાભ ઉદારરે ॥ તવા દશલાખ કોડ વરસનું આઠગા
 દુરિત મિટા નિવધારે રે ॥ ૩૩ ॥ પંચાસ વરસ સુધી તપ્યાં લખમણી
 ॥ માત્ર તપ નવિ શુદ્ધ રે ॥ અખંડ ભવ ભમ્યા રે એક કુ-
 વચન થકી ॥ પદ્મનભ વારે સિદ્ધ રે ॥ ત૦ ॥ ૪ ॥ આહાર
 નિહરતા રે મ્યગ તપ કહ્યો ॥ જુઓ અલ્પતર તપ ॥ ભ-
 વોદાધ સંતુ રે અઠમ તપ ભણી ॥ નાગકેતુ ફલ તપ રે ॥ ત ॥ ૫ ॥
 ॥ હાલ છઠી ॥

॥ સ્વામી શ્રીમંધર વિનતી ॥ એ દેશી ॥

વાર્ષિક પાંડકમણાં વિષે ॥ એક હજાર શુભ આઠ રે ॥
 સાસ ઉનાસ કાઉસગ તણાં ॥ આદરી ત્યજે કર્મ કાઠ રે ॥ પ્રભુ
 તુમ શાન અતિ ભલું ॥ ૧ ॥ હુગ લખ ચઉ સંય અઠ
 કહ્યાં ॥ પદ્ય પણ્યાલિસ હજાર રે ॥ નવ લાંગે પદ્યનાં ચઉ
 બદ્યા ॥ સાસમાં સુર આયુ સાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ એમણાં લાખને
 ત્રેસઠી ॥ સહસ્ર બસે સતસઠિ રે ॥ પદ્યોખમ દેવનું આઉખું ॥
 મોકાર કાઉસગ જી રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ એકસઠ લાખ ને પ્રણતીસા
 ॥ કહસ બસે દશ જાણુ રે ॥ એટલા પદ્યનું સુર આઉખું ॥
 લોગસ કાઉસગ માન રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ધેનું ધણુ રૂપે રે જીવનાં ॥
 ॥ અચલ છે આઠ પ્રદેશ રે ॥ તેહ પરે સર્વ નિર્મલા કરે ॥ પર્વ
 આઠ ઉપદેશ રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

॥ હાલ સાતમી ॥

॥ લીલાવંત કુવર ભલો એ દેશી ॥

સાહમ કહે જાણુ પ્રતે ॥ જ્ઞાનાદિ ધર્મ આજ સે ચિત્તીત
 ॥ એઆકણી ॥ અર્થ પ્રકાશે નિરજના તિમ મે રચિયો સિદ્ધાંત

૧૭૬

રે ॥ વિનીત ॥ ૧ ॥ પ્રભુ આગમ ભલો વિશ્વમાં ॥ ૫૪ લાખ
 ત્રણેને તેત્રીસ ॥ એ ગુણ સાઠ હજાર રે ॥ વિ૦ ॥ પાસ્તાલીસ
 આગમ તણો ॥ સંખ્યા જગદાધાર રે ॥ વિ૦ ॥ ૨ ॥ પ્ર૦ ॥
 અથમીએ જન કેવળ રવિ ॥ સુત દીપે વ્યવહાર રે ॥ વિ૦ ॥
 ઉભય પ્રકાશક સૂત્રનો ॥ સંપ્રતિ બહુ ઉપગાર રે ॥ વિ૦ ॥ ૩
 ॥ પ્ર૦ ॥ પુન્ય ક્ષેત્રમાં સિધ્ધાંગરી ॥ મંત્રમાંહે નવકાર રે ॥ વિ૦
 શુદ્ધધ્યાન છે ધ્યાનમાં ॥ કલ્પસૂત્ર તમ સાર રે ॥ વિ૦ ॥ ૪ ॥
 પ્ર૦ ॥ વિર વર્ણવ છે જોહમાં ॥ શ્રી પર્વ તસુ સેવ રે ॥ વિ૦
 ॥ છઠ તપે કલ્પસૂત્ર સુણે સુદા ॥ ઉચિત વિધિ તતખેવરે ॥
 વિ૦ ॥ ૫ ॥ પ્ર૦ ॥

॥ હાલ આઠમી ॥

॥ તપસુ રંગ લાગ્યો ॥ એ દેશી ॥

નેઉ સહસ સંપ્રતિ નૃપે રે ॥ ઉધાર્યા જૈન પ્રાસાદ રે ॥
 છતિસ સહસ નવાં કર્યાં રે ॥ નિજ આયુ દિનવાદ રે ॥ મનને
 મોટે રે ॥ પૂજો પૂજો મહોદય પર્વ ॥ મહોત્સવ મોટે રે ॥ ૧ ॥
 અસંખ્ય ભરતના પાટવી રે ॥ અઠાઈ ધર્મનાં ઠામિ રે ॥ સિધ્ધ
 ગિરીયે શિવપૂરો વર્યા રે ॥ અજરામર શુભ ધામિ રે ॥ મ૦
 ॥ ૨ ॥ યુગપરધાન પૂરવ ધણી રે ॥ વયર સ્વામિ ગણધાર રે
 ॥ નિજ પિતુ મિત્ર પાસે જઈ રે ॥ જાન્યાં કુલ તણ્યાર રે ॥
 મ૦ ॥ ૩ ॥ વીસ લાખ કુલ લેઈ ને રે ॥ આબ્યા ગિરી હિમ
 વંત રે ॥ શ્રીદેવી હાથે લીયા રે ॥ મહા કમલ ગુણવંત રે ॥
 મ૦ ॥ ૪ ॥ પછે જિનરાગીને સુપિયાં રે ॥ સુભીક્ષ નયર
 મઝાર રે ॥ સુગત મત ઉછ દિને રે ॥ સાસન સોભા અપાર રે
 ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥

૧૭૭

॥ ઢાલ નવમી ॥

॥ ભરત નૃપ ભાવશું એ ॥ એ દેશી ॥

પ્રતિહારજી અડ પામીયે એ ॥ સિદ્ધ પ્રભુને ગુણ આડ ॥
 હરખ ધરી સેવીયે એ ॥ જ્ઞાન દર્શન ચાવિત્રનાં એ ॥ આઠ
 આચારણાં પાઠ ॥ ૬૦ ॥ સેવો સેવો પર્વ મહંત ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥
 પવયણુ માતા સિદ્ધિનું એ ॥ બુદ્ધિ ગુણાં અડ દૃષ્ટિ ॥ ૬૦ ॥
 ગણિ સંપદ અડ સંપદા એ ॥ આઠમી ગતિ દિયે પુષ્ટિ ॥ ૬૦
 ॥ ૨ ॥ આઠ કર્મ અડ દોષને એ ॥ અડ મદ પરમાદ ॥ ૬૦ ॥
 પરિહરી આઠ વિધ કારણુ ભણએ ॥ આઠ પ્રભાવક વાદ ॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥
 ગુજર હલિ દેશમાં એ ॥ અકષારશાહ સુલતાન ॥ ૬૦ ॥ હિરણ
 ગુરનાં વયણુથી એ ॥ અમારી પડહ વજડાવી ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥
 સનસુરી તપગચ્છ મણિ એ ॥ તિલક આણુંદ મુણિંદ ॥ ૬૦ ॥
 રાજ્યમાન ચિદ્ધિ લહે એ ॥ સોભાગ્ય લક્ષ્મી સુરિંદ ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥
 સેવો સેવો પર્વ મહંદ ॥ ૬૦ ॥ પુન જિનપદ અરવિંદ ॥ ૬૦ ॥
 પુન્ય પર્વ મુખકંદ ॥ ૬૦ ॥ પ્રગટે પરમાણુંદ ॥ ૬૦ ॥ કહે
 એમ લક્ષ્મી સુરિંદ ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥

॥ કલસ ॥

એમ પાસ પ્રભુનો પસાય પામી ॥ નામે આઠાં ગુણુ કહ્યા ॥
 ભવિ ભવ સાધો નિત આરાધો ॥ આત્મ ધમે ઉમદ્યાં ॥ ૧ ॥
 સંવત જિન અતિશય વસુ સસી ॥ ચૈત્ર પુનમે ધ્યાય યા ॥ સો-
 ભાગ્યસુરી શિષ્ય લક્ષ્મીસુરી બહુ ॥ સંઘ મંગલ પામ્યા ॥ ૨ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રી આઠાં મહેત્સવ સ્તવન સંપૂર્ણમ્ ॥

૧૭૮

॥ અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીના સત્તાવીશ મવનું પંચઢાલિયું ॥

॥ ઢેહા ॥

શ્રી શુભવિજય સુગરૂ નમી ॥ નમી પદ્માવતી માય ॥ ભવ
સત્તાવીશ વર્ણવું ॥ સુણતાં સમકિત થાય ॥ ૧ ॥ સમકિત પામે
જીવને ॥ ભવ ગણુતીએ ગણાય ॥ જો વલી સંઢારે ભમે ॥ તોપણ
સુગતે જાય ॥ ૨ ॥ વીર જિનેશ્વર સાહેબો ॥ ભમિયો કાલ અનંત ॥
પણ સમકિત પામ્યા પછી ॥ અંતે થયા અરિહંત ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥

॥ કપૂર હોયે અતિ ઉજલો રે ॥ એ દેશી ॥

પહેલે ભવે એક ગામનો રે ॥ રાય નામે નયસાર ॥ કાષ્ટ
લેવા અટવી ગયો રે ॥ લોજન વેળા થાય રે ॥ પ્રાણી ॥ ધરિયે
સમકિત રંગ ॥ જિમ પામિયે સુખ અભંગ રે ॥ પ્રાણી ॥ ધ-
રિયે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મન ચિંતે મહિમા નીલો રે ॥
આવે તપસી કોય ॥ દાન દેધ લોજન કરૂં રે ॥ તો વંછિત
કુળ હોય રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ મારગ દેખી સુનિવરા રે ॥
વદે દેધ ઉપયોગ ॥ પુછે કેમ ભટકો ઈહાં રે ॥ મુનિ કહે સાથ
વિલોગ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ હરખ ભરે તેડી મયો રે ॥ પડિ-
લાલ્યા મુનિરાજ ॥ લોજન કરી કહે આલીએ રે ॥ સાથ લેળા
કરૂં આજ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ પગવટીયે લેળા કર્યા રે ॥
કહે મુનિ દ્રવ્ય એ માર્ગ ॥ સંસારે ભૂલા ભમે રે ॥ ભાવ

૧૭૯

મારગ અપવર્ગ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૫ ॥ દેવગુરુ ઓળખાવિયા રે ॥
 દીધો ત્રિધિ નવકાર ॥ પશ્ચિમ મહાત્રિદહમાં રે ॥ પામ્યો સમ-
 કિત સાર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૬ ॥ શુભ ધ્યાને મરી સુર હુઓ
 રે ॥ પહેલા સર્ગ મઝાર ॥ પદ્યોપમ આયુ ચવી રે ॥ ભરત
 ધરે અવતાર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૭ ॥ નામે મરીચી જોવને રે ॥
 સંવત્ર લીયે પ્રભુ પાસ ॥ હુકર ચરણ લહી થયો રે ॥ ત્રિદં-
 ડીક શુભ વાસ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૮ ॥

॥ દાલ બીજી ॥

॥ વિવાહલાની દેશી ॥

નવો વેષ રચે તેણી વેળા ॥ વિચરે આદિશ્વર ભેળા ॥
 જળ થોડે સ્નાન વિશેષે ॥ પગ પાવડી ભગવે વેષે ॥ ૧ ॥ ધરે
 ત્રિદંડ લાકડી મ્હોટી ॥ શીર મુંડણને ધરે ચોટી ॥ વળી છત્ર
 વિલેપન આંગે ॥ શુભથી વ્રત ધરતો રંગે ॥ ૨ ॥ સોનાના જ-
 નોઈ રાખે ॥ સહુને મુનિ મારગ ભાંગે ॥ સમોસરણે પૂછે
 નરેશ ॥ કોઈ આંગે હોશે જિનેશ ॥ ૩ ॥ જિન જપે ભરતને
 તામ ॥ તુજ પુત્ર મરીચી નામ ॥ વીર નામે થશે જિન છેલા ॥
 આ ભરતે વાસુદેવ પહેલા ॥ ૪ ॥ ચકવર્તિ વિદેહે થાશે ॥
 મુણી આવ્યા ભરત ઉદ્ધાસે ॥ મરીચીને પ્રદક્ષિણા દેતા ॥ નમી
 વંદીને ઐમ કહેતા ॥ ૫ ॥ તમે પુન્યાઈવંત ગવાશે ॥ હરિ-
 ચક્રી ચરમ જિન થાશે ॥ નવિ વંદુ ત્રિદંડિક વેષ ॥ નમું
 ભક્તિયે વીર જિનેશ ॥ ૬ ॥ ઐમ સ્તવના કરી ધર ભાવે ॥
 મરીચી મન હર્ષ ન માવે ॥ મ્હારે ત્રણ પદવીની છાપ ॥ દાદા
 જિન ચક્રી બાપ ॥ ૭ ॥ ઐમે વાસુદેવ ધુર ચર્મશું ॥ કુલ

૧૮૦

ઉત્તમ મહાર્ કહીશું ॥ નાચે કુળ મદશું ભરાણો ॥ નીચ ગોત્ર
તિહાં અંધાણો ॥ ૮ ॥ એક દિન તનુ રોગે ગ્યાપે ॥ કોઈ સાધુ
પાણી ન આપે ॥ ત્યારે વછે ચેલો એક ॥ તવ મળિયો કપિવ્ર
આવવેક ॥ ૯ ॥ દેશના સુણી દીક્ષા વાસે ॥ કહે મરીચી લીયો
પ્રભુ પાસે ॥ રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે ॥ લેશું અમે દિક્ષા ઉઘાસે
॥ ૧૦ ॥ તુમ દરશને ધરમનો વહેમ ॥ સુણી ચિંતે મરિચી
એમ ॥ મુજ યોગ્ય મળયો એ ચેલો ॥ મૂળ કડવે કડવો વેલો
॥ ૧૧ ॥ મરિચી કહે ધર્મ ઉભયમાં ॥ લીયે દીક્ષા જોવન વયમાં
॥ એણે વચને વધ્યો સંસાર ॥ એ ત્રીજે કહ્યો અવતાર ॥ ૧૨ ॥
લાખ ચોરાશી પૂરવ આય ॥ પાળી પંચમે સર્ગ સધાય ॥ દશ
સાગર જીવિત ત્યાંહી ॥ શુભવીર સદા સુખ માંહી ॥ ૧૩ ॥

॥ ઠાલ ત્રીજી ॥

॥ ચોપાઇની દેશી ॥

પાંચમે ભવ કોઢાગસન્નિવેશ ॥ કેસિક નામે બ્રાહ્મણુ વેષ ॥
એંશી લાખ પૂરવ અનુસરી ॥ ત્રિદંડીયાને વેષે મરી ॥ ૧ ॥
કાલ બહુ ભમીયો સંસાર ॥ શુણાપુરી છઠો અવતાર ॥ બહોતેર
લાખ પૂરવને આય ॥ વિપ્ર ત્રિદંડી વેષ ધરાય ॥ ૨ ॥ સૌધર્મે
મધ્ય સ્થિતિયે થયો ॥ આઠમે ચૈત્ય સન્નિવેષે ગયો ॥ અગ્નિદ્યોત
દ્વિજ ત્રિદંડીયો ॥ પૂર્વ આયુખલ સાઠે મૂઓ ॥ ૩ ॥ મધ્ય
સ્થિતિયે સુર સર્ગધશાન ॥ દશમે મદિર પુર દ્વિજઠાણુ ॥ લાખ
છપ્પન પૂરવાપુરી ॥ અગ્નિભૂતિ ત્રિદંડીક મરી ॥ ૪ ॥ ત્રીજે
સરગે મધ્યાયુ ધરી ॥ બારમે ભવ સ્વેતાંબીપુરી ॥ પુરવ લાખ
ચુમ્માળીશ આય ॥ બારદ્વાજ ત્રિદંડીક થાય ॥ ૫ ॥ તેરમે
ચોથે સર્ગે રમી ॥ કાળ ઘણો સંસારે ભમી ॥ ચઉદમે ભવ

૧૮૧

રાજગૃહી જાય ॥ ચોત્રીશ લાખ પુરવને આય ॥ ૬ ॥ થાવન
વિપ્ર ત્રિદંડી થયો ॥ પાચમે સર્ગે મરીને ગયો ॥ સોળમે ભવ
કોઠ વરસ સમાય ॥ રાજકુમર વિશ્વભૂતિ થાય ॥ ૭ ॥ સંભૂ-
તિમુનિ પાસે આણુગર ॥ હુક્કર તપ કરી વરસ હજાર ॥ માસ-
ખમણ પાંચળુ ધરી દયા ॥ મથુરામાં ગોચરીએ ગયા ॥ ૮ ॥
ગાયે હણ્યા મુનિ પડિયા વશા ॥ વિક્ષાખનંદી પિતરિયા હશ્યા ॥
ગૌશ્રંગે મુનિ ગર્વે કરી ॥ ગયણ ઉછાળી ધરતી ધરી ॥ ૯ ॥
તપ બળથી હોઝ્યો બળ ઘણી ॥ કરી નિયાણું મુનિ આણુસંણી ॥
સત્તરમે મહાશુકે સુરા ॥ શ્રી શુભવીર સત્તર સાગરા ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

॥ નદી યમુનાકે તીર, ઉડે દેવ પંખીયાં ॥ એ દેશી ॥

અઢારમે ભવે શાત ॥ સુખન સૂચિતસતિ ॥ પોતનપુરીયે
બ્રહ્મપતિ ॥ રાણી મૃગાવતી ॥ તસ સુત નામે ત્રિપૃષ્ઠ ॥ વાસુ-
દેવ નીપન્યા ॥ પાપ ઘણું કરો સાતમી ॥ નરકે બપન્યા ॥ ૧ ॥
વીશમે ભવ થઇ સિંહ ॥ ચોથી નરકે ગયા ॥ તીહાંથી જીવી
સંસારે ॥ ભવ બહુળા થયા ॥ બાવીશમે નર ભવ લહી ॥ પુણ્ય
દશા વરયા ॥ ત્રેવીશમે રાજ્યધાની ॥ મૂકાયે સંચરયા ॥ ૨ ॥
રાય ધનંજય ધારણી ॥ રાણીયે જનમિયા ॥ લાખ ચારાશી પૂરવ
આયુ જીવિયા ॥ પ્રિય મિત્ર નામે ચક્રવર્તી દીક્ષા લહી ॥ કોઠી
વરસ ચારિત્ર દશા પાલી સહી ॥ ૩ ॥ મહા શુકે થઇ દેવ ॥
મણિ ભરતે ચવી ॥ છત્રિકા નગરીયે જિતશત્રુ રાજવી ॥ ભદ્રા-
માય લખ પચવીશ ॥ વરસ સ્થિતિ ધરી ॥ નંદન નામે પુત્રે ॥
દીક્ષા આચરી ॥ ૪ ॥ અગીયાર લાખ ને એંશી ॥ હજાર છસે
વળી ॥ ઉપર પીસ્તાળીશ ॥ અધિક પણ દિન રૂળી ॥ વીશ

૧૮૨

મથાનક માસ ખમણે ॥ જવજીવ સાધતા ॥ તિર્થંકર નામ
કર્મ ॥ તિહાં નિકાયતા ॥ ૫ ॥ લાખ વરસ દીક્ષા પર્યાય તે
પાળતા ॥ છઠ્ઠીશમે ભવ ॥ પ્રાણત કલ્પે દેવતા ॥ સાગર વીશનું
જીવિત ॥ સુખ ભર લોગવે ॥ શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર ॥ ભવ
સુણજો હવે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ પાંચમી ॥

॥ ગજરામારૂ જ્યાલ્યા ચાકરી રે ॥ એ દેશી ॥

નયર માહણકુંડમાં વસે રે ॥ મહા રૂદ્ધિ ઋષભદત્ત નામ ॥
દેવાનંદા દિજ શ્રાવિકારે ॥ પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ રે ॥ પેટ
લાધો પ્રભુ વિસરામ ॥ ૧ ॥ ખ્યાશી દિવસને અંતરે રે ॥ સુર
હરિજીમેષી આય ॥ સિદ્ધારથ રાજ ઘરે રે ॥ ત્રિશલા કૂખે છટકાય
રે ॥ ત્રિં ॥ ૨ ॥ નવ માસાંતરે જનમીયારે ॥ દેવ દેવીયે ઝોછવ
કીધ ॥ પરણી યશોદા જોવને રે ॥ નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે ॥ નાં
॥૩॥ સંસાર લાલા લોગવી રે ॥ ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ ॥ ખાર વરસે
હુઆ કેવળી રે ॥ શિવવજ્રનું તિલક શિર દીધ રે ॥ શિં ॥ ૪ ॥
સંધ ચતુર્વિધ થાપીયો રે ॥ દેવા નંદા ઋષભદત્ત ખ્યાર ॥
સંયમ દેઈ શિવ મોકલ્યાં રે ॥ ભગવતીસૂત્રે અધિકાર રે ॥ ભં
॥ ૫ ॥ ચોત્રિશ અતિશય શોભતા રે ॥ સાથે ચઉદ સહસ અણુ-
ગાર ॥ છત્રીશ સહસ તે સાધવી રે ॥ બોળે દેવ દેવી પરિવાર
રે ॥ બીજો ॥ ૬ ॥ ત્રીશ વરસ પ્રભુ કેવળી રે ॥ ગામ નગર
તેપાવન કીધ ॥ બહોતેર વરનું આઉખું રે ॥ દીલાળીયે શિવ-
પદ લીધ રે ॥ દીવાં ॥ ૭ ॥ અગુર લઘુ અવગાહને રે ॥ કીયો
કાદી અનંત નિઃસ ॥ મોહનાયમદ્ધ મૂળશું રે ॥ તન મન સુખનો
હોય નાશ રે ॥ તન મન ॥ ૮ ॥ તુમ સુખ એક પ્રદેશનું રે ॥

૧૮૩

નવી માવે લોકાકાશ ॥ તો અમને સુખીયા કરો દે ॥ અમે ધરીએ
તુમાની આશ રે ॥ અમે ॥ ૬ ॥ અળય ખત ॥ નાથનો રે ॥
મેં દીરો ગુરુ ઉપદેશ ॥ લાલચ લાગી સાહેબા રે ॥ નવિ ભજ્યે
કુમતિનો લેશ રે ॥ નવિ ॥ ૧૦ ॥ મહોટાના જે આચારો ॥
તેથી પામીય લીલ વિલાસ ॥ દ્રવ્ય ભાવ શત્રુ હણો રે ॥ શુભ-
વીર સદા સુખવાસ રે ॥ શુભ ॥ ૧૧ ॥

॥ કલસ ॥

ઓગણીશ એકે વરસ છે કે ॥ પૂર્ણિમા શ્રાવણ વરો ॥ મેં
શુદ્યો લાયક વિશ્વનાયક ॥ વર્દમાન જિનેશ્વરો ॥ સંવેગ રંગ
તરંગ ઝીલે ॥ જસ વિજય સમતા ધરો ॥ શુભવિજય પંડિત
અશ્ણુ સેવક ॥ વીરવિજયો જય કરો ॥ ૧૨ ॥

॥ ઇતિ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચ ઢાલિઉં સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પાલણું પ્રારંભ ॥

માતા ત્રિશલાયે પુત્ર રત્ન બદ્ધઓ ॥ ચોશઠ ઈંદનાં અસન
કંપે સાર ॥ અવધિજ્ઞાને જોઈ ધાયો શ્રી જિનવીરન ॥ આવે
ક્ષત્રિયકુંડ નયર મુઝાર ॥ માતા ॥ ૧ ॥ વીર પ્રતિબિમ્બ મૂકિ
માતા કને ॥ અવસર્પિણી નિદ્રા દીએ સાર ॥ એમ મેરશખરે
જિનને લાવે ભક્તિશું ॥ હરિ પંચરૂપ કરી મનોહાર ॥ માતા ॥
૨ ॥ એમ અસખ્ય કોટાકોટી મલી દેવતા ॥ પ્રમુને એ જગ
મંડાણે લઇ જાય ॥ પાંડુકવન શિલાયે જિનને લાવે ભક્તિશું ॥

૧૮૪

હરિ અમે થાપે ઈંદ્ર ઘણું ઉચ્છાય ॥ માતા૦ ॥ ૩ ॥ એક
કોડી સાડ લાખ કલશે કરી ॥ વીરના સ્નાત્ર મહોચ્છવ કરે સાર ॥
અનુક્રમે વીરકુમરને લાવે જનની મંદિરે ॥ દાસી પ્રિયવંદા બાણે
તેણીવાર ॥ માતા૦ ॥ ૪ ॥ રાજ સિદ્ધારથને દીધી વધામણી ॥
દાસીને દાનને માન દીધે મનોહર ॥ ક્ષત્રી કુડમાંહે ઓચ્છવ
મંડાવ્યો ॥ પ્રજાલોકને હરખ અપાર ॥ માતા૦ ॥ ૫ ॥ ઘર
ઘર શ્રીકૃત તારણ ત્રાટજ ખાંધિયાં ॥ ગોરી ગાવે મંગલ ગીત
રસાલ ॥ રાજ સિદ્ધારથે જન્મ મહોત્સવ કર્યો ॥ માતા ત્રિશલા
થઈ ઉજમાલ ॥ માતા૦ ॥ ૬ ॥ માતા ત્રિશલા જુલાવે પુત્ર
પારણે ॥ જુલે લાડકડા પ્રભુજી આનંદ લેર ॥ હરખી નિરખિને
ઈંદ્રાણ્યો બાળે વારણે ॥ આજ આનંદ શ્રી વીરકુમરને ઘેર ॥
માતા૦ ॥ ૭ ॥ વીરના મૂખડા ઉપર વાઈ કોટી ચંદ્રમા ॥ પંકજ
લોચન મુંઢર વિશાલ કપોલ ॥ શુક ચંચુ સારંખી દીસે નિર્મલ
નાસિકા ॥ કામળ અધર અરુણ રંગ રોળ ॥ માતા૦ ॥ ૮ ॥
ઓષધિ સોવન મઢી રે શે લે હાલરે ॥ નાનુક આભરણ સધત્રાં
કંચન મેતી હાર ॥ કર અંજુકો ધાવે વીરકુમર હર્ષે કરી ॥
કાઈ બેઠાવતાં કરે કિલ કેલાકાર ॥ માતા૦ ॥ ૯ ॥ વીરને નિ-
લાડે કીધા છે કુંકુમ ચાંદલો ॥ શોભે જડિત મરકત મણિમાં
દીસે લાલ ॥ ત્રિશલાયે જુગતે આંજી અણિયાલી બેહુ આંખડી ॥
સુંક કરનુરીનું ટખકું કીધું ગાલ ॥ માતા૦ ॥ ૧૦ ॥ કંચન
શોભે જાતનાં રત્ને જડીયું પારણું ॥ જુલાવતી વેળા થાયે ધુધ-
રને રમકાર ॥ ત્રિશલા વિવિધ વચને હરખી ગાયે હાલડું ॥
ખેંચે કુમતીઆલી કંચન દોરી સાર ॥ માતા૦ ॥ ૧૧ ॥
મારો લાડકવાયો સરખા સંગે રમવા જશે ॥ મનોહર સુખડલી
હું આપીશ એહને હાથ ॥ લોજન વેળા રમઝમ રમઝમ

૧૮૫

કરતો આવશે ॥ હું તો ધાધને લીડાવીશ હૃદયા સાથે ॥
 માતા ॥ ૧૨ ॥ હું જ કારંડવ કેતકિલ પોપટ પારેવડાં ॥ મહા
 બપૈયારે ચરસ ચક્ર ॥ મેનાં મેર મેડ્યાં છે રમકડાં રમવા
 તણાં ॥ ધમધમ ધુવરા બમ્બે ત્રિશક્તા કિશોર ॥ માતા ॥ ૧૩ ॥
 મારો વીરકુમર નિશાકે લખવા જાયશે ॥ સાથે સજ્જન કુટુંબ
 પરિવાર ॥ હાથી રથ ઘોડા પાલાયે લકું શોભનું ॥ કરી નિશા-
 લગરણું અતિ મનોહાર ॥ માતા ॥ ૧૪ ॥ મારા વીર સમાણી
 કન્યા સારી લાવશું ॥ મારા કુમરને પરણાવીશ મંદોદરે ઘર ॥ મારો
 લાડકડો વરરાજ ઘોડે બેસશે ॥ મારો વીર કરશે સદાય લીલા
 લહેર ॥ માતા ॥ ૧૫ ॥ માતા ત્રિશક્તા ગાવે વીરકુ-
 મરનું હાલડું ॥ મારો નંદન જીવજો કોડા કોડી વરસ ॥ એતો
 રાજ રાજેન્દ્ર થાશે લલો દીપતો ॥ મારા મનના મનોરથ પૂરશે
 જગીશ ॥ માતા ॥ ૧૬ ॥ ધન્ય ધન્ય ક્ષત્રીકુંડ ગામ મનોહરું
 ॥ જિહાં વીરકુમરનો જનમ ગવાય ॥ રાજ સિદ્ધારથના કુવમહિ
 દિનમણી ॥ ધન્ય ધન્ય ત્રિશક્તારાણી જેહની માય ॥ માતા ॥
 ૧૭ ॥ એમ સૈયર ટોળી લોળી ગાવે હાલડું ॥ થાશે મનના મ-
 નોરથ તેહને ઘેર ॥ અનુકમે મહોદય પદવી રૂપવિજય પદ પા-
 મશે ॥ ગાયે અભિયવિજય કહે થાશે લીલા લહેર ॥ માતા ત્રિ-
 શક્તા ગાવે વીરકુમરનું હાલડું ॥ ૧૮ ॥

॥ મહાવીરસ્વામીનું હાલરીયું ॥

છાનો મોરા છબ ॥ છાનો મોરા વીર ॥ પછે તમારી દોરી
 તાણું ॥ મહાવીર કુંવર જીવે પારણીએ જીવે ॥ ટેક ॥ હીરના છે
 દોર ॥ ધુમે છે મોર ॥ દિગ્વલ્લહી સુર નારી ॥ મહાવીર ॥ ૧ ॥ ઇ-
 દ્રાણી આવે હાલણુ હુલણુ લાવે ॥ વીરને હેતો કરી હુલસાવે ॥

૧૮૬

મહાવીર૦ ॥ ૨ ॥ સુંદર બેઠેની આવે । આભુષણ લાવે । ખાનું
 રૂઠું લાવે । મોતીયુર લાવે ॥ વીરને હેતે કરી જમાડે ॥ મહાવીર૦
 ॥ ૧ ॥ વીર મ્હોટા થશે । નિશાળે ભણવા જશે ॥ એમ ત્રિસદ્ગા-
 માતા હરખાશે ॥ મહાવીર૦ ॥ ૪ ॥ નંદિવર્ધન આવે । રણી રૂડી
 લાવે ॥ વીરને હેતે કરી પરણાવે ॥ મહાવીર૦ ॥ ૫ ॥ વીર મ્હોટા
 થાશે । જગતમાં ગવાશે ॥ એમ કાંતિ વિજય શુભ ગાશે ॥ મ-
 હાવીર૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઇતિ શ્રી વીરકુમરનું પાલણું સમાપ્ત ॥

નારકીની સાત ઢાલોનું સ્તવન.

॥ શ્રીવીતરાગાયનમઃ ॥ શ્રીશારદાયનમઃ ॥ શ્રીત્રિસલાનંદન-
 પ્રભુમીયે, શાસન નાયકવીર, સિદ્ધારથનૃપકુલતીર્થો, બલવંત
 સાહસધીર ॥ ૧ ॥ ચરણ અંગુઠે ચાંપિયો, જેણે મેઝગિરિંદ,
 સવિસુર શંસય ઉપન્યો, બાણ્યો ત્રિભુવન ચંદ ॥ ૨ ॥ બાણલિલા
 સુખ ભોગવી, પછી લીયે સંજમભાર, કેવળજ્ઞાનપામીકરી,
 કરે ભાવનો ઉપગાર ॥ ૩ ॥ સમવસરણમેસીકરી, ગૌતમ
 આગળ વીર, નરકતણા દુઃખ વર્ણવે, સાંભળે વીર વણર ॥ ૪ ॥
 વિવિધ પ્રકારની વેદના, સહિતા નારકી જીવ, સાલવતાં હૈયો
 થરહર, ભાળે શાસનવીર ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥ ત્રિપદિની છે ॥

પહેલી નરકે જાણરે, સાગર એકનો, આયુ ભાળે વીરજીરે
 એ ॥ ૧ ॥ બીજી નરકે જોયરે, સાગર ત્રણનું, આયુ એટલું
 જાણીએ એ ॥ ૨ ॥ સાગર સાતનું આયુરે, ત્રિજીએ કહ્યા, કેવલિ

૧૮૭

વચન તે સદહોએ ॥ ૩ ॥ ચોથે દસસાગર જાણુરે, ગુણવંત સાં-
ભલો, એહ વચન જિનવીરનો એ ॥ ૪ ॥ ગણધાર ભાષે તાસરે,
પાંચમી નરકનો, સત્તર સાગર આઠિયો એ ॥ ૫ ॥ છી નરકે
ગુણવંતરે, સાગર બાવીસનો, ઈશ્વિપરે ગુરુ મુખે સાંભલું એ ॥ ૬ ॥
સાતમીએ જાણો સંતરે, સાગર તેત્રિસનો, આયુ વીરજિન પર-
પતાએ ॥ ૭ ॥ એ સાતે નરકે આયુરે જાણો શાસ્ત્રથી, નરકવેદન
અતિ આકરીએ ॥ ૮ ॥ કહે મુક્તિ વીર જિણુંદરે કિમ સમેવેદના,
ધર્મે મુક્તિ જશલહેએ ॥ ૯ ॥

॥ દ્વહા ॥

રત્નપ્રભા પહેલી કહી, સકર પ્રભાનું જાણુ, વાલુકા પ્રભા
ત્રીજી સુણી, સાંભલો ચતુર સુજાણુ ॥ ૧ ॥ ચોથી પંક પ્રભા સુણુ,
ધૂમ પ્રભા પંચમી જેહ, તમ પ્રભા છઠી કહી, તમતમા સાતમી
જાણુ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ બીજી ॥ મનડું તે માડુ મોકલું ॥ એ દેશી ॥

કાલ અનંતીવેદના ગુણવંતાજીરે, ઘણું શું બાધુંએહ, સુશુ-
જન સાંભળો ગુણવંતાજીરે, સોરખકોર કરે નારકો ॥ ૧ ॥
કેવલી જાણુ તેહ ॥ ૨ ॥ ગુ ॥ ૧ ॥ પંદરવેદના દેવતા ॥ ૩ ॥
વેદના ઉપજાવે પ્રચંડ ॥ ૪ ॥ ગુ ॥ ૫ ॥ અંડો અંડ તે પ્રાણુના ॥ ૬ ॥
ઉપરે સુદગર દંડ ॥ ૭ ॥ ગુ ॥ ૮ ॥ એહવા શબ્દ કોણુ સાં-
ભળે ॥ ૯ ॥ એક સાંભળે શ્રીજિનરાજ ॥ ૧૦ ॥ ગુ ॥ ૧૧ ॥ પાપ
કરીને પ્રાણુયો ॥ ૧૨ ॥ જર્થ બેસે નારકીપાત ॥ ૧૩ ॥ ગુ ॥ ૧૪ ॥
કર્કશ ભાષા બોલતા ॥ ૧૫ ॥ ઘણુંકુવણું તું જાણુ ॥ ૧૬ ॥ ગુ ॥
માંડામાંડિ સાંભળે ॥ ૧૭ ॥ સહેવલિ દુઃખની જાણુ ॥ ૧૮ ॥ ગુ ॥

૧૮૮

॥ ૪ ॥ શિતલયોનિ એ ઉપજે ॥ ગુ ॥ રહેતા તિલુજ ઠામ ॥
 ॥ સુ ॥ ગુ ॥ રૂધિરમા ખૂબ્યા ખાપડા ॥ ગુ ॥ દેખત ઘોર
 અધાર ॥ સુ ॥ ગુ ॥ ૫ ॥ કિચ ભક્ષણ કરે નારકી ॥ ગુ ॥
 ઘણા નરકમાં દુઃખ ॥ સુ ॥ ગુ ॥ મનની વાત મનમાં રહે ॥
 ગુ ॥ પરવશ નારકી જીવ ॥ સુ ॥ ગુ ॥ ૬ ॥ દિશ નવિ સૂજે
 તેહન ॥ ગુ ॥ પરમાધામી ઉભા જેહ ॥ સુ ॥ ગુ ॥ નાશીને
 જીવ કિહાં ॥ ગુ ॥ એહવો થાનક નહિ જેહ ॥ સુ ॥ ગુ ॥ ૭ ॥
 સાંભળી હિયડા કમકમે ॥ ગુ ॥ એહવા નારકી દુઃખ ॥ સુ ॥ ગુ ॥
 જીવજંત મારે પ્રાણિયો ॥ ગુ ॥ કિમલહે મુક્તિના મુખ ॥ સુ ॥
 ॥ ગુ ॥ ૮ ॥

॥ ફહા ॥

દશ પ્રકારની વેદના, સહેતા નારકી જીવ, અન્યોઅન્ય જૂન-
 ળતા, સહેતા દુઃખ સદૈવ ॥ ૧ ॥ અશુભબંધન ૧ અશુભગતિ
 ૨ અશુભસંસ્થાન હુંડ ૩ લેદન ૪ અશુભવર્ણ તે ૫ ॥ સહેતા
 દુઃખ પ્રચંડ ॥ ૨ ॥ અશુભ ગંધ ॥ ૬ ॥ તે જાણુજો અશુભ
 રસ ॥ ૭ ॥ વળી જોય માઠો ફરસ ૮ વળી કહ્યો ॥ માઠો અ-
 શુર લધુ તે હોય ॥ ૩ ॥ માઠો શબ્દ તે લહ્યો, એ વેદન દસે
 પ્રકાર, ત્રેલોક્ય દીપકથી જાણુજો, ભાખ્યો સૂત્ર મઝાર ॥ ૪ ॥
 ॥ ઢાલ ૩ ત્રીજી ॥ મનડો અડે રહ્યો અભિમાને ॥ એ દેશી ॥

સાતે નરકમાં જાણો, વેદના શ્રીવીર વખાણેરે ॥ ખ્યારા ॥
 નરકતાણા દુખ સુણુજો, નહિ સુરજ નહિ ચંદ્ર, નહિ પાણી નહિ
 પવન પ્રચંડારે ॥ ખ્યા ॥ ન ॥ ૧ ॥ માહાધોર અંધકાર, થાનક
 પણુ નહિ સારરે ॥ ખ્યારા ॥ બિહામણી લોભિ જાણો,
 તસ ફરસ ખંડાધારરે ॥ ખ્યારા ॥ ૨ ॥ સાતે નરકે જાણો, ત-

૧૮૯

સવેદન કહિનવિજ્ઞવેરે ॥ ૧૫ ॥ મહાક્રોધ ધરિને તિહાં, હ
થિયાર ધરિને આવેરે ॥ ૧૬ ॥ ૩ ॥ કાતરણિયે કરિ દેહ, ઈમ
ચૂરણ કરતા તેહરે ॥ ૧૭ ॥ મહારૌરવ શબ્દ તે જાણો, કેવડી
જાણે તેહરે ॥ ૧૮ ॥ ૪ ॥ પરમાધામી પચાવેરે, વહી ઉંધે
મસ્તક ટાળેરે ॥ ૧૯ ॥ દેહને શિષ્યમાં મરોડે, વહી તેહની
પૂઠે દોડેરે ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥ વૈતરણી નદીમા લેઇ આવે, વળી
પાણીમાં ઝગકાવેરે ॥ ૨૧ ॥ એ કર્મતણા વિપાક, માંહોમાંહે
મળી જાવેરે ॥ ૨૨ ॥ ૬ ॥ કરે કોહાડા રાખે, વહી વચન
ખિહામણાં ભાળેરે ॥ ૨૩ ॥ છેદન લેદન કરતા, વળી પાપની
રાશે વધતારે ॥ ૨૪ ॥ ૭ ॥ સમળીને રૂપે આવે, વળી વાય
સરૂપે સાહાવેરે ॥ ૨૫ ॥ વાઘસિંહના રૂપજ કરતાં, થપ ચિતા-
રૂપે તાડુકેરે ॥ ૨૬ ॥ ૮ ॥ ઇમ અનેક હિંસારીજીવ,
ઈમપરમા ધામીરૂપેરે ॥ ૨૭ ॥ વીર ભાળે પંદર લેદે, કહે
મુક્તિ દુઃખ ઉછેદેરે ॥ ૨૮ ॥ ૯ ॥

॥ ફહા ॥

ઈમ દશ પ્રકારની વેદના, કહે નરકે જિનરાજ, શીત ઉષ્ણ
નિવેદના, કેવળીયે કહી નવિ જાય ॥ ૧ ॥ ભૂખ તરસતસવેદના,
ખરજવેદના અત્યંત, પરવસતી જવરવાપણું, દાઢજવર પામે
અનંત ॥ ૨ ॥ જાય શોક તેહને ઘણો, ઇમતે નારકી જાણુ,
વારજિન ઈણપરિ ભાખતા, સુણતા ગેયમ સ્થામ ॥ ૩ ॥
॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ હો સુણો સાહેબજિ પરમાતમ પૂજનો, ફહા મુજ
આપો ॥ એ દેશી ॥

હો સુણો ગૌતમજી, વીરપયંપે નરકતણા દુખ નિવારતા,
પરનારી તણી સંગત જે કરતાં, વળી પાપથકી પ્રાણી નર્કજરતા,

૧૬૦

જમરાયનિ સંકા નવિ ધરતા ॥ ૧ ॥ સુણેઃ શ્રોતા ॥ નરકતણાં
 દુઃખ સાંભળતાં હૈયડું થરહરે ॥ હો ગુણવંતાણ ॥ વીરતણી
 વાંણી સાંભળતાં ધર્મ ખળળો તે કરે ॥ એ ટક ॥ લેહતણી
 પૂતાલે તપાવે છે, અતિ અગ્નિમય કરાવે છે, તસ આલિંગન તેહ
 કરાવે છે ॥ સૂ ॥ ૨ ॥ હો ॥ પાંચસેં જોજન ઉંચા ઉછાલે છે
 આકાસે પડતાં જાલે છે, ફરિ તેહની દેહને ખાલે છે ॥ સૂ ॥ ૩ ॥
 હો ॥ સ્વાનને રૂપે કરડે છે, જાલિ નારકી અંગતે મરડે છે, વડી
 તેહનિ વાસે તે દોડે છે ॥ સૂ ॥ ૪ ॥ હો ॥ ગુ ॥ મૃગદાંજિમ
 પાસમાં પાડે છે, વળી કરવતે કરીને ફાડે છે, ઇમ જિયા પકડી
 જમાડે છે ॥ સૂ ॥ હો ॥ ૫ ॥ વળી તસ સૂલિઆરોપે છે,
 વલી કાન નાક તસ કાપે છે, વિરૂઆ તસ તેહના વિપાક છે ॥
 ॥ સૂ ॥ હો ॥ ૬ ॥ વળી તાતા તેલમાં ઘાલે છે, જાસડિમાં
 તેહને ખાળે છે, વળી ખાલ ઉતારી જાલે છે ॥ સૂ ॥ હો ॥ ૭ ॥
 આમિષ તસ આહાર કરાવે છે, ઇમ નારકી દુઃખને પાવે છે,
 બહુ શબ્દ કરતાં કાળ ગમાવે છે ॥ સૂ ॥ હો ॥ ૮ ॥ વળા
 તનમાં ખાર મેલાવે છે. પરમાધામી દુઃખ દેખાવે છે, પ્રભૂ વીર
 વાણીયેશીતલ થાવે છે ॥ સૂ ॥ હો ॥ ૯ ॥

॥ દહા ॥

લોમિ છે તિહાં આકરી, વન જે સીતલ જાણુ, આવી બેસે
 તડ છાંયડિ, પડતાં બાંજે પ્રાણુ ॥ ૧ ॥ વિરૂઆ વિષય વિલા-
 સ્તતસ, મુખ થોડો દુઃખ બહુ જાણુ, નરકતણાં દુઃખ સાંભળો,
 જાળે વીર વર્ધમાન ॥ ૨ ॥

॥ દાલ પાંચમી ॥ મુનિસંભવજિન સુપ્રીત ॥ એ દેશી ॥

કુસિમાં કરતાં યાક; દેહતે જાણોરે, તેલ ઘાણિમાં તેહ,
 ઘાલે જિમરાણોરે, ॥ ૧ ॥ મેહેરન આવે તાસ, ગળગૃહિ જાલેરે,

૧૬૧

રસ કાઢે તમતનુથી જેહ, વળી વળી બાળેરે ॥૨॥ નાહા બાયે
તેહ, મન બચ બ્રાતેરે, પરમાધામી તેહ, બાલે એકાંતેરે ॥ ૩ ॥
સૂત્રિ પરેય જેહ, હાતમાં લેવેરે, વળી માત્ર કર સત બંડ;
ઘણું દુઃખ દેવરે ॥ ૪ ॥ ક્ષીરક્ષીર લાગે પાય, વેદના સેહતારે,
એમ કાલ અનંતો ત્યાંય, સહે દુઃખ મરતાંરે ॥ ૫ ॥ હવે તો
સહ્ય ન બાપ, નારકો દુઃખડારે, કોય ન પૂછે કાર, નારકો શુભ-
ડારે ॥ ૬ ॥ નહિ શરણુ તસમકોઈ અશરણુ મરતારે, પરમાધામી
જેહ, બહુ દુઃખદેતારે ॥ ૭ ॥ સાંભળી થર રે દેહ, થાયે પ્રા-
ણિરે, કક મુક્તી મહારાજ, કહે પ્રભુ નાણીરે ॥ ૮ ॥

॥ હહા ॥

પાપકર્મ કીધાં ઘણાં, બહુ જીવ સંહાર ॥ પિડા ન બાણિ
પર તણી, જીવડો વડો ગમાર ॥ ૧ ॥ અલિક વચન મુખ ભા-
ખિયા, પારકા ચોરયા માલ ॥ સેવી પરનારી નિઃશંકપણે, આરંભ
કીધા અપાર ॥ ૨ ॥ બહુ પરિગ્રહ મેળવ્યો, નિશીલોજન
અંધાર ॥ બહુ જીવ વિશ્વાસ્યાતિહાંકને, અભક્ષ અથાણું નહી પાર
॥ ૩ ॥ કઠોળમાં છાશ લેળવી, જિભ્યે આહારનિશંક, લાલચ
જોગે બહુ જીવને, ઉપજેતે ન દેખંત ॥ ૪ ॥ અળગી થાએ
નાર તમ, આભડ છેટ નિવાર, ઠાણાંને પ્રગટ પાકએ, બાણો તુમે
નિશ્ચાર ॥ ૫ ॥

૥ હાલ છૂટી ॥ વિસરામિરે ॥ એ દેશી ॥

માતપિતા ગુરૂ ઓળખ્યા, ગુણરાગીરે, કીધાં કોંધ અપાર ॥
મુલો તુમે રાગીરે, માનમાયા લોભથી ॥ શું બુદ્ધિ રહિ નહિ
કિ ॥ ૫ ॥ ૧ ॥ નરકતણાં જે બારણાં ॥ શું ॥ પાપે ઉ-
લાડ્યાં તેહ ॥ શું ॥ એમ પરમાધામી નિંદવ ॥ શું ॥ અલિક-

૧૮૨

ટકવજ ॥ સુ ॥ ૨ ॥ ઉદેરિ ઉદેરી દેહને ॥ શુ ॥ પાછા પછાડે
 તેહ ॥ સુ ॥ તરસ વસે કરિ તેહને ॥ શુ ॥ ઉકાલિ કથિરતે
 પાય ॥ સુ ॥ ૩ ॥ અખમાં નાંખે તેહને ॥ શુ ॥ સહેવદન વલિ તામ
 ॥ સુ ॥ બહુ મોડા કરડે દેહમાં ॥ શુ ॥ વળી અખા કરે તસ
 ખંડ ॥ સુ ॥ ૪ ॥ નિશિ લોજન તસવારણું ॥ શુ ॥ બાણે
 પાપ અખંડ ॥ સુ ॥ ઉનો ને અતિ આકરો ॥ શુ ॥ નીર આણે
 મયંડ ॥ સુ ॥ ૫ ॥ તે ઘાલિ નિજ આંખમાં ॥ શુ ॥ શ્રવણમાં
 ભરે કથીર ॥ સુ ॥ માહાં કાલાં બિહાંમણાં ॥ શુ ॥ મહાંબિભત્સ
 ચિત્તધાર ॥ સુ ॥ ૬ ॥ દિન દયામણા બાણવા ॥ શુ ॥ નરકના
 જીવ અતીવ ॥ સુ ॥ વીરજિણુંદ એમ દેશના ॥ શુ ॥ સુણે તે
 સુકિત વર કંત ॥ સુ ॥ ૭ ॥

॥ કુહા ॥

નરક તણાં દુખ સાંભળિ, કંપે તાસ શરીર, નમિ યોયમ
 તે ઈમ કહે, સાંભળો ગુણ ગંભીર ॥ ૧ ॥ પ્રભુ ચરણે શીર
 નામીને, પૂછે ગૌતમશ્યામ, અંતરનામિ માહરા, કહો સંબંધ તે
 ખાસ ॥ ૨ ॥ એ વેદના મેં બહુ સહિ, વાંસયો કાળ અનંત,
 કોઇક પૂન્ય કલોદયી, મુજ મળ્યા ભગવંત ॥ ૩ ॥ પંચમહાવ્રત
 જે ધરે, પાલે પંચા ચાર, પાંચ સુમતિ જે આદરે, તે લેશે ભ-
 વનો પાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ સાતમી ॥ આસણચરે જોગી ॥ એ દેશી ॥

ઇણિપરે બહુ વેદના અહિયામી, હરે આખ્યો ચરણનિવાસી
 વીરજી ગુણવંત, વસતા નરકમાંહિ જિનરાજ ગયો, કાલ અનંત
 મહારાજરે ॥ વી ॥ ૧ ॥ જ્ઞાન વિના, કુણુ જાણે પ્રાણી, કહેતા
 નાવે પારે, શુદ્ધ સંજમસગી, દસે દષ્ટાંતે દોહિલો ભાખ્યો, ન-

૧૬૩

રબવ પૂન્ય સંજોગેરે ॥ સુ ॥ ૨ ॥ સુધા સંજમનો ખપ કરસ્યે,
 ટાલિ વિષય વિકારે ॥ સુ ॥ પાંચે ઇંદ્રીને વશ કરજ્યો, તો
 સિવરમણી તે વરસ્યોરે ॥ સુ ॥ ૩ ॥ નિંદા વિકથા દુરનિવારો,
 શ્રીજિન ધર્મ ચિત્તધારોરે ॥ સુ ॥ સમકિત રતન હિયડે ધારો,
 તો નરકતણા દુઃખવારોરે ॥ સુ ॥ ૪ ॥ ભાજે સર્વે મિથ્યાભર્મ,
 એહવો જિનશાસન ધર્મરે ॥ સુ ॥ શ્રી ચિંતામણિ ચરણ પ-
 સાથે, સંકટ વિકટ તે જાવે રે ॥ સુ ॥ ૫ ॥ ભૂજપૂર શહેર
 ગુરુનિ મેહરે, કર્યો ચોમાસું ઉલાસરે ॥ સુ ॥ સંવત ઓગણિ
 સતલોતેર વરસે, પોસતણી સુદ દશમીરે ॥ સુ ॥ ૬ ॥ શ્રી અં-
 ચલગચ્છે પૂજ્ય પટોધર, શ્રીપુન્ય સિંધુ સૂરિયાચારે ॥ સુ ॥
 સંઘની સાથે મિચ્છામિ દુષ્કંડ, હોજો અધિક સવાચારે ॥ સુ ॥ ૭ ॥
 જે કોઈ ભણે શ્રવણે સાંભળશે, તસ ઘર મંગળ માળરે ॥ સુ ॥
 નરકતણા દુઃખ વીરે ભાળ્યા, વીરવચન રસ ચાળ્યાચારે ॥ સુ ॥ ૮ ॥
 કહે સુકિત કમળા તસવરજ્યો, સદહજો વીરની વાણીરે ॥ સુ ॥
 મિથ્યા પરમાદ તજો સવિભાષ, જિન આણા ચિત્તલાઈરે ॥ સુ
 ॥ ૯ ॥ ઇતિ નારકીની સાત ઢાલો સંપૂર્ણમ ॥

શ્રી ન્યાય સાગરજીકૃત અષ્ટમીનું સ્તવન.

શ્રી રાજગૃહી શુભ ઠામ, અધિક દિવાળેરે, વિચરંતા વીર-
 નિષ્કંદ, અતીશય છાળેરે, ચોત્રીશ અને પાંચીશ વાણી ગુણ
 લાવેરે, પાઉધાયાં વધામણી જાય, ઔણીક આવેરે, ॥ ૧ ॥ તિહાં
 ચોસઠ સુરપતિ આવીને, ત્રીગડું ખનાવેરે, તેમાં યેસીને ઉપદેશ,

૧૯૪

પ્રભુજી સુણવેરે; સુરનરને તિર્યંચ, નિજનિજ ભાષારે; તિહાં
સમજીને ભવતીર, પામે સુખ ખાસારે, ॥ ૨ ॥ તિહાં ઇંદ્રભૂતિ
ગણધાર, શ્રંગુર વીરનેરે, પૂછે અષ્ટમીનો મહાંભાય, કહો પ્રભુ
અમનેરે; ભાખે વીરજિણુંદ, સુણો સહુ પ્રાણીરે, આઠમ દિન-
જિનનાં કલ્યાણ, ધરોચિત આણીરે; ॥ ૩ ॥

॥ ઠાલ ખીજી ॥

આવો આવો પાર્શ્વજી મુજ મલીયારે, (એ દેશી)

શ્રી ઋષભનું જન્મ કલ્યાણુરે, વલી ચારિત્ર લહું ભલે
વાનરે, ત્રીજા સંભવ નિરવાણુ, ભવિજન અષ્ટમી તિથિ સેવોરે;
એ છે શિવ વધૂનારીનો મેવો, ॥ ભવિં અષ્ટં ॥ ૧ ॥ શ્રી
અજિત સુમતિજિન જન્મ્યારે; અભિનંદન શિવપદ પામ્યારે, જિન
સાતમા શિવપદ રામ્યા, ભવિં ॥ ૨ ॥ વીશમાજિન સુવ્રત
સ્વામીરે, તેહનો જન્મ મોક્ષ ગુણુ ધામીરે; એકવીશમા શિવ
વિસરામી; ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ પારસજિન મોક્ષ મહંતારે, ઇત્યા-
દિક જિન ગુણવંતારે; કલ્યાણુક મોક્ષ કહંતા ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
શ્રીવીર જિણુંદની વાણીરે, નિસુણી સમઠ્યા ભવિ પ્રાણીરે; આઠમ
દિન અતિ ગુણુ ખાણી, ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ આઠ કર્મ તે દૂર
પલાયરે, એથી અડ સિદ્ધિ અડ પુદ્ધિ થાયરે; તે કારણે સીચો
ચિત્તલાય, ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ શ્રીઉદય સાગરસૂરિ રાચારે, ગુરૂ
શિષ્ય વિવેકે ધ્યાયારે; તસ ન્યાયસાગર જય થાયા, ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥

શ્રી શેત્રંજાનું અથવા સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

તમે તો ભલે ગિરાભેજી શ્રીસિદ્ધાચળકે વાસી સાહેબ ભલે
ગીરાભેજી ॥ મરૂદેવીનો નંદન રૂઠો નાભી વરીંદ મલ્હાર, ભુગદા

૧૯૫

ધરમ નીવારણુ આળ્યા પુરવ નવાણું વાર ॥ તમે તો ॥ ૧ ॥
 મુળદેવને સન્મુખ રાજે પુંડરીક ગણધાર ॥ પંચકોડસ્યુ ચૈત્રી પુનમે
 વરીયા શીવ વધુ સાર ॥ તમે તો ॥ ૨ ॥ સહસ્રકોટ દક્ષીણ
 ખીરાજે જનવર સહસ ચોવીશ ॥ ચઉદસેં ખાવન ગણધરનાં પગલાં
 પુજે જગીશ ॥ તમે તો ॥ ૩ ॥ પુઠે પગલા રાયણ હેઠે પુજ
 પરમાણુંદ ॥ અષ્ટાપદ ચઉવીશ જીનેશ્વર સમેત વીશ જણુંદ ॥ તમે
 તો ॥ ૪ ॥ મેરૂ પરવત ચૈત્ય ઘણેરા ચઉમુખ ખીંખ અનેક ॥
 ખાવન જનાલયનાં દેવળ નીરખી હરખ લહુ અતી રેખ ॥ તમે તો
 ॥ ૫ ॥ સહેસકેણુને સામળા પાસજી સમોવસરણ મંડાણ ॥
 છીપાવસીને ખડતર વસી કંઈ પ્રેમાવસી પરમાણુ ॥ તમે તો
 ॥ ૬ ॥ સંવત અઢાર ઓગણ પચાશે કાગણ અષ્ટમી દીન ॥ ઉજ-
 વળ પક્ષે ઉજવળ હુઓ ગીરી ફરસ્યા મુજ મન ॥ તમે તો
 ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક જન ખીંખનીહાળી સાંભળે સિદ્ધની શ્રેણી ॥
 ઉત્તમ ગીરીવર કેણીચેરે વીસરે પદ્મવિજય કહે જણ ॥ તમે તો
 ભલે ખીરાજેજી ॥ ૮ ॥

સમાપ્ત ગાથા ૮

॥ શ્રી નવકારનો રાસ ॥

॥ સરસ્વતી સ્વામિની ઘો મુજ માય તો, ગૌતમ ગણધર
 હાથજી પાય તો ॥ તે ફલ જાણજે શ્રી નવકાર તો, રાસ ભણું
 શ્રીનવકારનો ॥ ૧ ॥ પેહેલાં લીજે શ્રી અરિહંતનું નામ તો,
 સાધુ સર્વને કરે પ્રણામ તો ॥ સદ્ગુરૂ વાણી તુમે સાંભલો, બુદ્ધ્યા

૧૮૬

જો અક્ષર લીખજ્યો છામતો ॥ ચૈત્ર પૂર્વ પેહલાં કહ્યાં, તે પછી
 પુરશે મન તણી આશ તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨ ॥ એણે મંત્રે
 બાંધ્યો બીજ આકાશ તો, અમાવાસ્યા પુનિમ કહે ॥ વૃક્ષ ઉપાડી
 ચલાવિયો સાથે તો, વિચે વાઘ વાસો વસે, ડાકણી સાકણી લા-
 ગેછ પાયતો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥ મંત્ર માંહિ કીધો વડોરે
 નવકારતો, શુણ્ણતાં આણુંદછ લાગે પાય તો ॥ એ રત્નરૂપ એ
 નિરમલાં, કર્મ રહિત થયા મોક્ષ દ્વાર તો, ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥
 સુરનર નારી તુમે સાંભળો વાત તો, ગાતા પુરશે મન તણી આશ
 તો, ધ્યાયતાં સર્વ સંકટ ટળી જાય તો, વૈરી વિરોધ દુરે ટળે,
 સુશુણ્ણિનો પિતા મુક્તિનો સાથ તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥ એ-
 હનો એક અક્ષર સંભારે તો, પાપ ખપાવે સાગર સાત તો ॥
 પુરે પદ આગલ કહું દુરિત હરે, સાગર પચાસ તો ॥ પાંચસે
 પૂર્ણતા લહુ, વહી ઉપધાન બાણે નવકાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૬ ॥
 સૂત્ર સિદ્ધાંત તોહિ એણે પ્રકાશ તો, તોહિ પણ એણે સર્મે કોઇ
 નહીં, જિનવરે ભાખીઓ એ લેલાટ તો ॥ સાધુ શ્રાવક એમ
 જપિયા ॥ મોક્ષનું કારણ લહું ભવ પાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥
 ॥ ૭ ॥ શાશ્વતા પદ એ જગમાં જાણુતો, તોહી પણ એણે સર્મે
 કોઇ નહ ॥ એક શિયલ બીજે નવકાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥
 ૮ ॥ કેરડા ચારંતો બોળે વેસતો, નદી જલ ઉલટ આવિયા શેઠ
 તો ॥ બાલક સાથે ચલાવિયો નાવતો, તેણે સર્મર્યો મનમાં નવ-
 કારતો ॥ નદી જલ ફાટી હુધરે દ્વાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૯ ॥
 એહના માંહે સુરતરૂ રંગે તો, રંગ ફાટે પ્રીટે નહીં ॥ ગાયંતા
 તતક્ષણ સહુ પરિવાર તો ॥ અવરમાં કોઇ સાંસો નહીં ॥ કોન્હે
 વણારસી કુને પમાય તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૦ ॥ રત્ન જાડત

૧૮૭

ગલે પેહેરીયો હાર તો, તપ તણી મુદ્રિયા જલહલે ॥ એમા તે
 ખટકણ રાખીયો હાર તો, પંચમી ગતિનો એહ દાતાર તો ॥ તે
 ॥ રાં ॥ ૧૧ રત્નમૂલાનો હાથ પરિમાણ તો, શિયલ અનો-
 પમ જગમાં જાણું તો ॥ જે નરનારી નીર વહ્યાં, અનુભવ સુર-
 તરૂ જય જયકાર તો ॥ તે ॥ પરભવ પામશે મોક્ષ દ્વાર તો
 ॥ રાં ॥ ૧૨ ॥ કન્યા ધુધરતણી સાંભલો વાત તો, કુડી ન પુરશે
 કોઈ તણી સાખ તો ॥ થાપણ મોસો મત કરો, ગંધરપની પરે
 ઉપન્યો રોગ તો ॥ હુધૃતની પરે જાણીએ ॥ જીમ મહેને પડે
 વિયોગ તો ॥ તે ॥ રાં ॥ ૧૩ ॥ ચંપાપુરી નગરીતણી સાંભ-
 લો વાત તો, સતીને કલંક આવ્યાં અપરીધ તો ॥ નામ 'સુભદ્રા
 જાણે, કુડું ન ભાળ્યું' રતિય લગાર તો ॥ તે ॥ રાં ॥ ૧૪ ॥
 જિતશત્રુ રાજા પાલશે રાજ્ય તો ॥ દીન દીન એક એક બીજેરૂ
 ખાય તો ॥ જીમ તણે રસે ધંદ્રીએ ચોરતો, એહ બીજેરે રાખી-
 એ હારતો ॥ તે ॥ રાં ॥ ૧૫ ॥ એક દિને ચિઠી આવી
 જિનદાસ તો, રાયે બોલાવી આપણ પાસ તો ॥ ઉઠો શેઠજી
 બીજેરૂ લાવજો, શેઠને ઉઠતાં લાગી છે વાર તો, તેણે સમર્યો
 મનમાં નવકાર તો ॥ દેવતા ઉઠીને લાગ્યોજી પાય તો ॥ તે ॥
 રાં ॥ ૧૬ ॥ એક પૂરવતણી સાંભલો વાત તો, રાજાને બોલે
 વિશર્યો રાસ તો, લોક માંહિ મહિમા ઘણો ॥ અનુભવ સુરતરૂ
 જય જય કારતો ॥ પરભવ પામશે મોક્ષદ્વાર તો ॥ તે ॥ રાં ॥
 ૧૭ ॥ પોતનપુરતણી સાંભલો વાત તો, મદન નામે એક શ્રાવક
 સારતો, તેહના બેટી છે શ્રીમતિ, પરણીછે મિથ્યાત્વિને ઘેર તો,
 ધર્મ ઉપર દ્રેષ છે ઘણો, તેણે રાખીયો ઘરામાંહિ સાપતો, નવ-
 કાર પ્રભાવે થઈ ફલની માલતી ॥ ૧૮ ॥ રત્નપુરી નગરે યશો-
 ભદ્ર રાય તો, તેહનો બેટો શિવકુમાર તો, સાત વ્યસનનો સેવન

૧૯!

હાર તો, પર વચન સેવે ઘણું, માત પિતા કુટુંબ સહુ પરિવાર
 તો, કેણુ ન માને કોય તણુ, સંકટ પડે સમયો નવકાર તો, ફર-
 શ્યાથી ઉઠી નીકળ્યો બહાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૬ ॥ મથુરા
 નગરી તણી સાંભળો વાત તો ॥ અધિક ચોર વસે તે માંહિ તો ॥
 ખાતર પાડી ધન લાવે ઘણું ॥ મથુરાં નગરી તણો કહું અવ-
 દાત તો ॥ કુલવતી વેશ્યાએ માંડ્યો વાદ તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥
 ૨૦ ॥ હાર પડ્યો ચોર બાલીઓ એક તો, તે લેઈ નાંખ્યો કેર-
 ડાની પાસ તો ॥ શુદ્ધી ઉપરે જો રાપીઓ, પાણીની તૃષા લાગી
 અપાર તો ॥ હાથ સાને જલ માગીઓ ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥
 રાજાને ભયે કોય પાણી ન પાયતો, જિનદાસ શેઠે એમ દહ્યું,
 પાણી લાવું ત્યાં લગી ગણે નવકાર તો ॥ તિણે સમયો મનમાં
 નવકાર તો, તેહ મરી થયો યક્ષ કુમાર તો ॥ શત્રુજયે શાનિ-
 ઘ તે કરે ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨૨ ॥ ચારદત્ત નામે શેઠનો પુત્ર
 તો, વેશ્યાને સંગે હાર્યો વિત્તતો, દ્રવ્ય ઉપરે ઉચમ કરે, અનુક્રમે
 આંચો દરીઆની તીરતો ॥ કાઉસગ્ગ અણસણ ઉચરે, સુણી ન-
 વકારને ગયો દેવ લોક તો, દેવતા આવીને કરે પ્રણામ તો ॥ તેં
 ॥ ૨૦ ॥ ૨૩ ॥ ચંદ્રાવતી નગરી મનોહાર તો, વીરધવલ રાજા
 કરે રાજ્ય તો ॥ બેઠી મલયાસુંદરી, કર્મ વશે ગઈ દેશ નેપાલ
 તો ॥ કુખ સહ્યાં ક્રીધા અપાર તો, પંખો થકી જલધર પડે,
 તીહાં સમયો મનમાંહી નવકાર તો, જલધર તરી ઉતર્યો પાર
 તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨૪ ॥ કૌશલપુર નગરી જસ દીપ મોજાર
 તો, દમણ સાગર ઋષિ રહ્યા ચોમાસું તો ॥ ત્યાં બેસી બેહુ શીખ્યાં
 નવકાર તો, રાજકુમાર રતનાવલી, ચારિત્ર પાલી ગયા મોક્ષ દુ-
 વાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨૫ ॥ ત્રિભુવનમાં હુઓ જયજય
 કાર તો, તેફલ જાણુ બયો શ્રીનવકાર તો ॥ રાશ ભણું નવકારનો,

૧૯૯

રાસ ભણું શ્રીઅરિહંતનો ॥ રામ ભણું શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો,
રાસ ભણું સર્વ સાધુનો ॥ તે ફલ જાણુજ્યો શ્રી નવધાર તો રાસ
ભણું શ્રી નવધારનો ॥ તે ૦ ॥ ૨૦ ॥ ૨૬ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

॥ હરણી જવ ચરે લલનાં ॥ એ દેશી ॥

॥ કર જોડી કહે કામિની લલના, લાલાહો પ્રીતમજી અવ-
ધાર, એહ ગિરિવર રે લલના ॥ સફલ કરો લહી આપણો લ-
લના, લાલાહો માનવનો અવતાર ॥ એહ ગિરિ ॥ ૧ ॥ નવ
લખો ટીલોરચું કર લલના, લાલા હોશે જવાલી જોડાવે ॥ એહ ૦ ॥
સુનંદાનો નાહલો લ ૦ લાલાહો ત્રિભુવન તિલક લેટાવી, ॥ એહ ૦ ॥
॥ ૨ ॥ ઋષભ સેનાદિક જિનવરા લલના, લાલાહો મુક્તિ ગયા
ધણે ઠામ ॥ એહ ૦ ॥ જિનતણી ફરસી ભૂમિકા લલના, લાલાહો
સિદ્ધ અનંતાનો ઠામ ॥ એહ ૦ ॥ ૩ ॥ ઈણી ચોવીશી સિદ્ધ-
ચલે લલના, લાલાહો નેમિ વિના ત્રેવીસ ॥ એહ ૦ ॥ ભાવી
ચોવીશી આવશે લલનાં, લાલાહો પદ્મનાભાદિ જિનેશ, ॥ એહ ૦ ॥
॥ ૪ ॥ આદિ જિણુંદ સમોસર્થા લલના, લાલાહો પૂર્વ નવાણું
વાર, ॥ એહ ૦ ॥ ચોમાસું અજિત જિનેશ્વર લલના, લાલાહો
શાન્તિ ચોમાસું સાર ॥ એહ ૦ ॥ ૫ ॥ પાંચ કોડિ પરિવારશું
લલના, લાલાહો ઋષભસેના પુંડરિક, ॥ એહ ૦ ॥ ચૈત્રી પુનેમ
શિવ સંપદા લલના, લાલાહો પાંચી થયા નીરબીક, ॥ એહ ૦ ॥
॥ ૬ ॥ કાર્તિક પુનેમ કામિત વર્ષા લલનાં, લાલાહો દ્રાવિડ વા-

આ સ્તવનમાં કેટલીક ગાથાઓમાં ચરણો વધારે એવાં છે તમ
અર્થ સંગતિ પણ અરોઅર જણાતી નથી.

૨૦૦

રિષેણ દોય ॥ એહ૦ ॥ દસ કોટિ મુનિ મહંતશું લલનાં, લાલા-
 હો પ્રણમી પાતક ધોય ॥ એહ૦ ॥ ૭ ॥ નર્મિ વિનમિ વિદ્યા-
 ધરા લલના, લાલાહો જે કોટી સાધુ સંગાતે ॥ એહ૦ ॥ કાગણુ સુદી
 દશમી શમી લલના, લાલાહો કીધો કર્મનો ઘાત, ॥ ૮ ॥ ઋષભ
 વંશ નરપતિ ઘણું લલના, લાલાહો ભરત અંગજ કેઇ પાટ,
 ॥ એહ૦ ॥ સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રેણી ચઢી લલનાં, લાલાહો રોપ્યા ધર્મના
 ઘાટ ॥ એહ૦ ॥ ૯ ॥ નારદ એકાણું લાખણું લલના, લાલાહો
 રામ ભરત ત્રણ કોટી, ॥ એહ૦ ॥ વીશ કોટિશું પાંડવા લલના,
 લાલાહો દેવકી સુત ૫૮ કોટિ, ॥ એહ૦ ॥ ૧૦ ॥ હરિનંદન
 દોય વંદિઇ લલના, લાલાહો શ્યામ પ્રદ્યુમ્ન કુમાર, ॥ એહ૦ ॥
 સાઢી આઠ કોટિ સાથે થયા લલના, લાલાહો શિવ મુંઢરી ભર-
 થાર, ॥ એહ૦ ॥ ૧૧ ॥ થાવન્યા સુત સંયમી લલના, લાલાહો
 સહસશું અણસણુ લીધ, ॥ એહ૦ ॥ નેમી શિષ્ય નંદિષેણુ
 લલના, લાલાહો અખિત શાન્તિ સ્તવ કીધ, ॥ એહ૦ ॥ ૧૨ ॥
 સુવ્રત સહસ મુણિંદ શું લલના, લાલાહો શુક પરિવાજક સિદ્ધ
 ॥ એહ૦ ॥ ૧૩ ॥ પંચસયા સેવકસૂરિ લલના, લાલાહો મંડુક મુણિસુ-
 પ્રસિદ્ધ, ॥ એહ૦ ॥ ૧૪ ॥ સિદ્ધાચલ વિમલગિરિ લલનાં, લાલા-
 હો મુક્તિ નિલય સિદ્ધ ઠામ ॥ એહ૦ ॥ શત્રુજય આદિ જેહનાં
 લલનાં, લાલાહો ઉત્તમ એકવીસ નામ ॥ એહ૦ ॥ ૧૫ ॥ ભવ-
 સાયર તરીએ જિણે લલના, લાલાહો તીરથ તેહ કહાય ॥ એહ૦ ॥
 કારણ સકલ સકલ હોય લલના, લાલાહો આતમ વીર્ય સહાય,
 ॥ એહ૦ ॥ ૧૬ ॥ કીર્તિ સ્તંભ એ જૈનનો લલના, લાલાહો
 શિવમંદિર સોપાન, ॥ એહ૦ ॥ ક્ષમાવિજય ગુરૂથી લહી લલના,
 લાલાહો સેવક જિનધરે ધ્યાન ॥ એહ૦ ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ શ્રી સિ-
 દ્ધાચલ સ્તવનમ્ ॥

૨૦૧

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવનમ્ ॥

॥ જરે મારે શ્રી સિદ્ધાચલ તીર્થ, શાસ્વતું પ્રાયઃ જાણીયે
 ॥ જરેજી ॥ જરે મારે નાભિનરૈશ્વર નંદ, ઋષભ જિણુંદ વખા-
 લિયે ॥ જરેજી ॥ જરે મારે પૂર્વનવાણું વાર, ગિરિ દર્શનને
 આવીયા ॥ જરેજી ॥ જરે મારે આઘ આઠમથી જાણ, કાગણુ
 સુદી મન ભાવીયા ॥ જરેજી ॥ ૧ ॥ જરે મારે રાયણુ ઋષભ
 મનોહાર, તે ચરણે પાવન કરી ॥ જરેજી ॥ જરે મારે હું વન્દુ
 ત્રણ કાલ, ભાવ ઘણો મનમાં ધરી ॥ જરેજી ॥ જરે મારે ભર-
 તેશ્વર નિજનંદ, પુછે પ્રભુ બહુ માનથી ॥ જરેજી ॥ જરે મારે
 તુમ સરીખા જગનાથ, પૂજ્ય કહે કુણ કામથી ॥ જરેજી ॥ ૨ ॥
 જરે મારે કૃપાવન્ત ભગવન્ત, તીર્થ મહિમા અતિ દાખિયો
 ॥ જરેજી ॥ જરે મારે આઠ દિપર સો નામ, રસ સ્વાદ કરી
 ચાખીયો ॥ જરેજી ॥ જરે મારે સાંભળી જિનવર વાણુ, ઋષભ-
 સેન પ્રમુખ વલી ॥ જરેજી ॥ જરે મારે ચોરાસી ગણધાર, તીર્થ
 સ્થાપે મન રૂલી ॥ જરેજી ॥ ૩ ॥ જરે મારે ઋષભસેન પુંડ-
 રીક, પુછે પ્રભુ ચરણે નમી ॥ જરેજી ॥ જરે મારે કીહાં હોશે
 મુજ સિદ્ધિ, ભાખો પૂજ્ય કેવલ ગમી ॥ જરેજી ॥ જરે મારે
 કહે કેવલી જિનરાજ, નાણુ નિર્વાણુ સાધશે ॥ જરેજી ॥ જરે
 મારે એ તીર્થ મહા ભાગ્ય, ગુણ અતિશય વાધશે ॥ જરેજી ॥
 ૪ ॥ જરે મારે પાંચ કોડી અણુગાર, કાગણુ સુદી પુનમ ભલી
 ॥ જરેજી ॥ જરે મારે કરી સંલેખન સાર, ચૈત્ર સુદી પુનમ વલી
 ॥ જરેજી ॥ જરે મારે પામી કેવલ નાણુ, અજરામર મુખ પા-
 મીયા ॥ જરેજી ॥ જરે મારે સાદિ અનંત નિવાસ, જન્મ જરા
 દુઃખ વામીયા ॥ જરેજી ॥ ૫ ॥ જરે મારે દ્રાવિડ ને વારિ-

૨૦૨

ખેણુ, દશકોડિ મુનિ પરિવારશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે કાર્તિક
 પુનમ દિનસાર, હું વંદુ ભલા ભાવશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે
 વિદ્યાધર મુનિ દોય, નમિ વિનમિ વખાણીયે ॥ જીરેજી ॥ જીરે
 મારે જે કોડી મુનિ સંજીવ, અવ્યાબાધ સુખ પામીયા ॥ જી-
 રેજી ॥ ૬ ॥ જીરે મારે સાગરચંદ મુનિરાય, ત્રણ કોડિ પરિવા-
 રશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે સોમજ્ય અણગાર, તેર કોડિ ભલા
 ભાવશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે દમીતારી નીસદ્ધ, ચઉદ સહ-
 સમું સિદ્ધ થયા ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે બાહુબલી બલવંત, એક
 સહસ્રઆઠશું શિવ ગયા ॥ જીરેજી ॥ ૭ ॥ જીરે મારે પાંડવ
 પાંચ જીહાર, વીશ કોડિ પરિવારશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે આસો
 પુનમ દિન સાર, મુક્તિ વર્યા ભલે ભાવશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે
 મારે ઈસ્યાદિક અનેક, કાંકરે કાંકરે સિદ્ધ થયા ॥ જીરેજી ॥ જીરે
 મારે એ તીરથ આધાર, કર્મ ખપાવી મોક્ષે ગયા ॥ જીરેજી ॥
 ૮ ॥ જીરે મારે જાત્રા નવાણું એહ, જે કરશે ભલા ભાવશું
 ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે તે તરશે સંસાર, ન પડે ભવના દાવશું
 ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે જિન ઉત્તમ મહારાજ, પાય પદ્મ તસ
 નામીયે ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે રૂપ વિજય કવિરાય, શિવ સુખ
 લક્ષ્મી પામીયે ॥ જીરેજી ॥ ૯ ॥ ઇતિશ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્ત-
 વન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ એકાદશી સ્તવનં ॥

॥ એકાદશી તિથિ સેવીયેરે લાલ. ઉલટ આણી અંગ મેરે
 પ્યારે ॥ કલ્યાણક દિન એ વડોરે લાલ, કહે જિનજી મનંગ ॥
 મેરે પ્યારે રે ॥ એકાદ ॥ ૧ ॥ ઋષભ અજિત સંભવ વલીરે

૨૦૩

લાલ, અર મહિ નમિનાથ ॥ મેરે ખ્યા૦ ॥ પાર્થનાથ દીક્ષા વ-
લીરે લાલ, સેવો શિવપુર સાથ ॥ મેરે ખ્યા૦ ॥ એકા૦ ॥ ૨ ॥
મૌન એકાદશી એવડીરે લાલ, કલ્યાણક એકસો પચાસ ॥ મેરે
ખ્યા૦ ॥ શત ઉપવાસ આરાધતાંરે લાલ, હોઈ ધરી લીલ વાસ
॥ મેરે ખ્યા૦ ॥ એકા૦ ॥ ૩ ॥ કેવલજ્ઞાની જ્ઞાનશુંરે લાલ, મ-
હિમા ભાખ્યો ઉદાર ॥ મેરે૦ ॥ કૃષ્ણ પ્રભુ મુખે આદર્યેરે લાલ,
ઉજ્યો વિધિ મનોહાર ॥ મેરે૦ ॥ એકા૦ ॥ ૪ ॥ મિથ્યાત્વી
માને ઘણુંરે લાલ, જિનશાસન દિન એહ ॥ મેરે૦ ॥ આદરીયે
આદર ઘણા રે લાલ, ધણકણ કંચન ગેહ ॥ મેરે૦ ॥ એકા૦
॥ ૫ ॥ મૌન પછે પોસહ કરીરે લાલ, વિકથાનો પરિહાર ॥ મેરે૦ ॥
ગણુણું ગણીએ નેહશુંરે લાલ, હોઈ અદ્ય સંસાર ॥ મેરે૦ ॥
એકા૦ ॥ ૬ ॥ એકાદશી મહિમા કહુંરે લાલ, ગૌતમ આગલે
વીર ॥ મેરે૦ ॥ શ્રી મેરૂવિજય સુપસાઉલેરે લાલ, મેરૂ લહે ભવ
તીર ॥ મેરે૦ ॥ એકા૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ એકાદશી સ્તવનમ્ ॥

॥ અથ સજ્જાયો ॥ હુંઢક પચવીસીની સજ્જાયા ॥

॥ શ્રી શ્રુતદેવી પ્રણમી કહેચું, જિન પ્રતિમા અધિકાર ॥
નવિ માને તસ વદન ચપેટા, માને તસ સિણુગાર ॥ શ્રી જિન
પ્રતિમાશું નહીં રંગ, તેનો કદિય ન ફીળે સંગ ॥ ૧ ॥ કેવલ
નાણી ચઈ નાણી, એણુ સમે નહીં ભરત મઝાર ॥ જિન પ્રતિમ
જિન પ્રવચન, જેનો એ મોટો આધાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ તે
જિનવર પ્રતિમા ઉત્થાપી, કુમતિ હૈયા કુટે ॥ તે વિના કીરિયા
હાનિ લાગે, તેતો થોથા કુટે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ જિન પ્રતિમા દ-

૨૦૪

શ્રીશ્રી દર્શન, લહીએ પ્રતનું મૂલ ॥ તેહજ મૂલ કારણ ઉત્થાપી,
 શું થયે જગ શુભ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ અભયકુમાર મૂકિ પ્રતિમા,
 દેખી આર્દ્રકુમાર ॥ પ્રતિયોધે સંયમ લઈ સુધો, એ આવો અ-
 ધિકાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ પ્રતિમા આકારે મચ્છ નિહાલે, અન્ય
 મચ્છ સવિ બુઝે ॥ સમકિત પામે જાતિ સ્મરણ. તસ પૂર્વભવ
 સૂઝે ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ ચૈત્ય વિના અન્યતીરથ સુજને, વંદના પૂજા
 નિષેધે ॥ સાતમે અંગે શ્રી આણંદે, સમકિત ધાર્યું સૂધે ॥ શ્રી૦ ॥
 ૭ ॥ છઠે અંગે જ્ઞાતા સૂત્રે, દ્રૌપદીએ જિન પૂજ્યા ॥ એહવા
 અક્ષર દેખે તો પણ, મૂઢ મતિ નવિ બુઝ્યા ॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥
 ચારણ સુનિએ ચેઈય વંદા, ભગવઈ અંગે રંગે ॥ મરડી અર્થ
 કરે તિણે સ્થાનક, કુમતિ તણે પ્રસંગે ॥ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ ભગવઈ
 આદિ શ્રીગણધરજી, બંલી લીપીને વાંદે, એહવા અક્ષર સ્થાપના
 દેખી, કુમતિ કહો કિમ નંદે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ સૂર્યાણે જિન
 આગલે, નાટક કીધું મનને રંગે ॥ સમકિતદૃષ્ટિ તેહ વખાણ્યા,
 રાયપસેણી ઉવંગે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ સમકિતદૃષ્ટિ શ્રાવક કરણી,
 જિનધર જેહ કરાવે ॥ તે બારમેં દેવલોકે પંહોચે, મહા નિશીથ
 આલાવે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ અષ્ટપદ ગિરિ ઉપર ભરતે, મણિમય
 ાળંબ ભરાવ્યા ॥ એહવા અક્ષર આવશ્યકસૂત્રે, ગૌતમ વંદન આયા
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥ પરંપરાગત પુસ્તક પ્રતિમા, માને તેહજ નાણા ॥
 નવિ માને તેહજ અજ્ઞાની, એવી જિનવર વાણી ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૪ ॥
 હુંઠક વાણી કુમત સમાની, સૂણો મત ભૂલો પ્રાણી ॥ ઓધિળી-
 જની કરસે હાણી, કિમ વરશે શિવરાણી ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૫ ॥ ક્ષે-
 ત્રપાલ ભવાની દેહરે, તિહાં જાવું નવિ વારે ॥ વીતરાગને દેહરે
 વારે, તે કુણસૂત્ર અનુસારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૬ ॥ મેલાં કપડાં મોહું
 આંધી, ઘર ઘર ભીક્ષા કરતા ॥ માંદા માણસની પરે થાડું, બોલે

૨૦૫

જાણે મરતા ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૭ ॥ બારસે કાલા માંહે કાલા, જેહવાં
કાલા પારા ॥ પંચમ કાલે એ હુટ પ્રગથ્યા, મહામૂઠ વિકરાલ
॥ શ્રી૦ ॥ ૧૮ ॥ ધર્મને હુંદત હુંદત પ્રાણી, તોહી ધર્મ ન પાયો ॥
તે માટે મૂઠ હુંદક કહેવાયો, એલે જનમ ગમાયો ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥
ભાવ લેદ તત્ત્વ નવી જાણે, દયા દયા મુખ ભાળે ॥ મુગ્ધ લો-
કને ભરમે પાડે, એ પણ દુર્ગતિ માટે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥ ભાષ્ય
ચુર્ણી ટીકા નવી માને, કેવલ સૂત્ર પોકારે ॥ તે માંહે નિજ ક-
લિપત સ્થાપી, બહુ સંસાર વધારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥ આગમનો
એક વર્ણ ઉત્થાપે, તે કહ્યો અનંતસંસારી ॥ આખો રૂકંધ ઉત્થાપે
તેનો, શી ગતિ હોશે સારી ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥ ચિત્રલિખિત નારી
જેવંતા, વાઘે કામ વિકારે ॥ તિમ જિન પ્રતિમા મુદ્રા દેખી,
શુદ્ધ ભાવ વિસ્તાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥ તે માટે હઠ છંદો ભવિ-
યાં, પ્રતિમાશું દિલ રાખો ॥ જિનપ્રવચન જેને, અનુભવ ભરી
રસ આખો ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૪ ॥ હુંદક પચવીસી એહ મે ગાઈ,
નગર નાડુલ મઝાર ॥ જસવંત શ્રીજિનેંદ્ર પ્રયંપે, હિતકાર અ-
ધિકાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૫ ॥

॥ દ્વારિકા નગરીની સજ્ઞાય ॥

॥ દોનું બંધવ આરહે, હુખ ધરતાં રન માંહે ॥ બદતી
દેખી દ્વારિકા, કીજે કવણ ઉપાય ॥ ૧ ॥ રતન લીંત સોવન
તણી, તેહ બલે તત્કાલ ॥ સોવન થંભા કાંગરા, જાણે બલે
પરાલ ॥ ૨ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ બદતી દ્વારિકા દેખીરે, ભાઈ ઘણા થયા
દિલગીરે ॥ છાતી તે લાગી દાટવારે, ભાઈ નયણે વછુટયા નીરે

૨૦૬

માધવ ઇંમ બોલે ॥ ૧ ॥ બે બંધવ મલીને તીહારે, ભાઈ વાત
 કરે કંઠાંચ ॥ હુબ સાલે દારિકા તાણુંરે, ભાઈ અબ કીજે કવણ
 ઉપાયરે ॥ માં ॥ ૨ ॥ ટિહારે દારિકાની સાહિબીરે, ભાઈ
 કીહાં ગજદલનો ઠાઠ ॥ રજનનો મેલો ટિહારે, ભાઈ કણમાં
 હુઆ ઘણા ઘાટ ॥ માં ॥ ૩ ॥ હાથી ઘોડા રથ બલેરે, ભાઈ
 બેતાલીસ બેતાલીસ લાખ ॥ અડતાલીસ કોડ પાલા હુંતારે, ભાઈ
 કણમાં હુઇ ગયા રાખરે ॥ માં ॥ ૪ ॥ હલધરને હરજી કહેરે,
 ભાઈ ધિગ કાયરપણું મોય ॥ નગરી બલે મુજ દેખતારે, ભાઈ
 જોર મુજ ન ચાલે કોયરે ॥ માં ॥ ૫ ॥ નગરી બલે મુજ
 દેખતારે, ભાઈ રાખી ન શકુરે જેમ ॥ ઇંદ્ર ધનુષ મેં ચઢાવી-
 ચુંરે, ભાઈ એ બલ ભાગ્યું કેમરે ॥ માં ॥ ૬ ॥ જીણી દીશી
 જોતાં તિણુ દિશેરે, ભાઈ સેવક રહસ અનેક ॥ હાથ જોડી ઉભા
 ખડારે, ભાઈ આજ ન દીસે એકરે ॥ માં ॥ ૭ ॥ મોટા મોટા
 રાજવીરે, ભાઈ શરણુ રહેત આય ॥ ઉલટો શરણુ તાકીઓરે,
 ભાઈ વેરણુ વેલા આયરે ॥ માં ॥ ૮ ॥ વાદલ વીજતણી પરેરે,
 ભાઈ ઋદ્ધિ બદલાયે સોય ॥ ઇંણુ દોહીલીમાં આપણોરે, ભાઈ
 સગો ન દીસે કોયરે ॥ માં ॥ ૯ ॥ મેહેલ ઉપગરણુ આયુધ
 બલેરે, ભાઈ બલે સહુ પરિવાર ॥ આ આપદા પુરી પડીરે, ભાઈ
 કીજે કવણુ વિચારરે ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ વળતાં હલધર ઇંમ કહેરે,
 ભાઈ પ્રગટ્યાં પૂર્વનાં પાપ ॥ બીજું તો સઘળુંરુંદુંરે, ભાઈ માહિ
 બજે માય આપરે ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ દોનું બંધવ માંહે ધસ્યારે,
 ભાઈ નગરીમાં ચાલ્યા બય ॥ રથ જોડી તેણે સમેરે, ભાઈ માંહે
 ઘાલ્યા માત તાતરે ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ દોનું બંધવ જીતિયારે,
 આવ્યા પોજની માંય ॥ દોનું બંધવ બહાર નીકળ્યારે, ભાઈ દર-
 બાજો પડિયો આયરે ॥ માં ॥ ૧૩ ॥ પાણું વળા જીએ તીહારે,

૨૦૭

ભાઈ ઘણા થયા દિલગીર ॥ છાતી તે લાગી ફાટવારે, ભાઈનયણે
 વધુટયાં નીરરે ॥ માં ॥ ૧૪ ॥ હળધરને હરજી કહેરે, ભાઈ
 સાંભળ બંધવ વાત ॥ કિણ દીથી આપણે જામજીરે, ભાઈ તે
 દિશ મોય બતાયરે ॥ માં ॥ ૧૫ ॥ વચન સુણી માધવ તણારે,
 ભાઈ હળધર જોલે એહ ॥ પાંડવ ભાઈ કુંતાતણારે, ભાઈ અળ
 જામયે તેહને ગેહરે ॥ માં ॥ ૧૬ ॥ વચણાં સુણી હળધર તણારે,
 ભાઈ માધવ જોલે એમ ॥ દેશવટો દેઈ કાઢીયારે, ભાઈ તે ઘર
 જુઓ કેમરે ॥ માં ॥ ૧૭ ॥ વલતા હળધર ઇમ કહેરે, ભાઈ
 દેખી હોશે દિલગીર ॥ તે ઇમ અવગુણ આણશેરે, ભાઈ ગિરઆ
 ગુણગંભીરરે ॥ માં ॥ ૧૮ ॥ તેં તેહનાં કારજ કિયારે, ભાઈ
 ઘાતકી ખંડમાં જાય ॥ દ્રૌપદી સોંપી આણીનેરે, ભાઈ તે કેમ
 ભુલશે ભાયરે ॥ માં ॥ ૧૯ ॥ અહંકારી સીર સેહસારે, ભાઈ
 એહવી સંપદા પાય ॥ તે નર પાળા ચાલિયારે, આપદા પડી
 બહુ આયરે ॥ માં ॥ ૨૦ ॥ પાંડવ મથુરાં પ્રગટી જિહારે,
 ભાઈ અગ્નિખુણુ સુમુદ્રની તીર ॥ તીણુ નગરી ભણી ચાલીયારે,
 ભાઈ બંધવ બેહુ સધીરરે ॥ માં ॥ ૨૧ ॥ જે નર સંજ્યાએ
 પોઢતારે, ભાઈ તે નર પાલા હોય ॥ કરજોડી વિનય વિજય ઇમ
 ભણેરે, ભાઈ આ ભવ પાર ઉતારરે ॥ માધવ ઇમ જોલે ॥ ૨૨ ॥

॥ અથ સ્થૂલિજદ્રની સજ્જાય ॥

॥ જોલી ગયો મુખ જોલ, આર ઘડીનો કોલ ॥ આછે લાલ ॥
 હજીએ ન આવ્યો વાલહો ॥ દેઈ ગયો હુખ દાહ, પાછો નાવ્યો
 નાહ ॥ માં ॥ કે સહી કેણે ભોલવ્યો ॥ ૧ ॥ રહેતો નહીં

૨૦૮

ક્ષણ એક, રૈ દાસી સુવિવેક ॥ આં ॥ જાઇ બુઝો દિસા દસેજ,
 એમ બોલંતી બાલ, એની ઉત્તમ ચાલ ॥ આછે લાલ ॥ છેલ
 ગયો મુજ છેતરીજી ॥ ૨ ॥ ઉલસ વાલસ થાય, અગ ઉધામ
 ધાય ॥ આછે ॥ નયણે નાવે નિંદ્રડીજી ॥ ચોખા ચંપક શરીર,
 નણદલના હો વીર ॥ આં ॥ નયણે દીકા નવીજી ॥ ૩ ॥ જેમ
 બપૈયા મેહ, મચ્છને જલશું નેહ ॥ આં ॥ ભમરાને મન કેત-
 કીજી ॥ ચકવો ચાહે ચંદ્ર, ઇન્દ્રાણી મન ઇન્દ્ર ॥ આં ॥ અ-
 હનિશી તમને આલગુંજી ॥ ૪ ॥ તુમવિણુ ઘડીએ છ માસ, તે
 મુજ નાખી પાસ ॥ આં ॥ નિંહુરપણું નર તેં કર્યુંજી ॥ ભાખો
 કોઈક દોષ, મુઠી મનનો રોષ ॥ આછેં ॥ કોઈક તો કર્ણ
 કરોજી ॥ ૫ ॥ હું નિરાધાર નાર, મેલી ગયો ભરથાર ॥ આં ॥
 ઉભી કરું આલોચનાજી ॥ એમ વિલવલતી કોસ, દેતી કરમનો
 દોષ ॥ આં ॥ દાસી આવીરે દોડતીજી ॥ ૬ ॥ સાંભળ સ્વા-
 મીની વાત, લાછિલ દેનો જાત ॥ આછેં ॥ સ્થુલિભદ્ર આબ્યોરે
 આંગણેજી ॥ વનિતા સાંભળી વાત, હિયડે હરખ ન માત ॥ આં ॥
 પ્રીતિ પાવન પ્રભુ તેં કરીજી ॥ ૭ ॥ પધારો ઘર મુજ, મુનિ
 ભાજ્યો સવિ શુજ ॥ આં ॥ ઉઠ હાથ અલગી રહેજી ॥ માતા
 આગે મુસાલ, તિમ મુજ આગલ ખ્યાલ ॥ આં ॥ એહ પ્રથંચ
 કિહાં ભણ્યાજી ॥ ૮ ॥ ચિત્રશાલી ચોમાસ, નિહાલી મુખતાસ ॥
 ॥ આં ॥ વનિતા વિધિશું આલોચવેજી ॥ માદલ તાલ કંસાલ,
 ભુંગલ લેરિ રસાલ ॥ આં ॥ ગાવે નવ નવ રાગશુંજી ॥ ૯ ॥
 વાળે વિધિશું અંગ, કરતી કુદડી ચંગ ॥ આં ॥ હાવભાવ બહુ
 હેતસુંજી ॥ સાંભલ સ્વામીની વાત, નિંહને ઘાલે ઘાત ॥ આં ॥
 રાધનો પાડ રાતે ગયોજી ॥ ૧૦ ॥ સો બાલક સાથે રોઈ, પાવ-

૧૦૯

ધ્યાને પાનો ન હોય ॥આં॥ પથ્થર ફાટયો તે કિમ મલેજી ॥
 સમુદ્ર મીઠો ન થાય, પૃથ્વી રસાતલ જાય ॥ આં ॥ સૂર્ય ઉગે
 પશ્ચિમ દિશેજી ॥ ૧૧ ॥ પ્રતિ યોધી ઇંમ કોશ, છોડી રાગને
 રોષ ॥ આં ॥ દ્વાદશ વ્રત ઉચરેજી ॥ પૂરણ કીધો ચામાસ,
 આળ્યા શ્રી ગુરૂપાસ ॥ આં ॥ હુકર હુકર તું સહીજી ॥૧૨॥
 ત્રીસ વરસ ઘરવાસ, પુરી સહુની આશ ॥ આં ॥ પંચમહાવ્રત
 પાલતાજી ॥ ધન્ય માત ધન્ય તાત, નાગર ન્યાતિ કહાત, ॥આં ॥
 વારૂ વંશ દીપાવીયોજી ॥ ૧૩ ॥ જે નરનારી ગાય, તસ ઘર
 લગ્ની સવાય ॥ આં ॥ પક્ષે શાંતિ મયા થકીજી ॥ ૧૪ ॥
 ઇતિ સ્થુતિભદ્રજીની સજ્જાય ॥

નેમરાજેમતીનો સજ્જાય.

॥ રાણી રાજુલ કરજોડી કહે, એતો જાદવકુલ શણુગારે
 ॥ વાલા મારા ॥ ભવરે આઠેનો નેહલો, પ્રભુ મત મેલો વિસારીરે
 ॥ વાલા મારા ॥ ૧ ॥ વારિહું જિનવર નેમજી, એક વિનતડી
 અવધાર રે ॥ વાં ॥ સુરતરૂ સરખો સાહિબો, હુંતો નિત્ય
 નિત્ય ધરૂ દેહાર રે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૨ ॥ પ્રથમ ભવે ધનવ-
 તિનો; તું ધનનામે ભરતારે ॥ વાં ॥ નિસાલો જાતાં મુજને,
 છાનો મેલ્યો મોતી કેરો હારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૩ ॥ દિક્ષા
 લેઈ હરખે કરી, તિહાં દેવતણો અવતાર રે ॥ વાં ॥ ક્ષણવિરહ
 ખમતા નહીં, તિહાં પણ ધરતા પ્યાર રે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૪ ॥
 ત્રીજે ભવે વિદ્યાધરૂ, તિહાં ચિત્રગતિ રાજકુમારે ॥ વાં ॥ ભૂ-
 પતિ પદવી ભોગવો, હું રતનવતી તુજનારે ॥ વાં ॥ માં ॥
 ॥ ૫ ॥ મહામત પાલી સાધુના, તિહાં ચોથે ભવે સુરદારે ॥ વાં

૧૪

૨૧૦

આરણ્ય દેવલોકે ગેઉ જણા, તિહાં સુખ વિકસ્યાં સવિદ્યારે ॥વાળા
 ॥ માં ॥ ૬ ॥ પાંચમે ભવ અતિ શોભતો; તિહાં નૃપ અપ-
 રાજિત સારરે ॥ વાળ ॥ પ્રીતમવતી હું તાહરો, થઈ પ્રભુ હૈયાનો
 હારરે ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૭ ॥ ગ્રહી દીક્ષા હરણે કરી તિહાં
 છઠે ભવે સુરદારરે ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૮ ॥ દેવલોકમાં, તિહાં સુખ વિ-
 કસ્યાં વારેવારરે ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૯ ॥ શંખ રાજ્ય ભવ સા-
 તમે, તિહાં જસમતિ પ્રાણુ આધારરે ॥ વાળ ॥ વીસ સ્થાનક
 તીહા ફરસતાં, જિનવર પદ ગાંધ્યું સારરે ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૧૦ ॥
 આઠમે ભવ અપરાજિતે; તિહાં વરસ ગયાં બત્રીસ હજારરે ॥વાળા
 આહારની ઈચ્છા ઉપની, અતો પૂર્વ પુન્ય પ્રકાશરે ॥વાળ ॥ માં ॥
 ૧૦ ॥ હરિવંશમાંથી ઉપની, મારી શિવાદેવી સાસુ મહારરે ॥
 વાળ ॥ નવમે ભવે ક્યાં પરિહરો, પ્રભુ રાખો લોક વ્યવહારરે
 ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ ઐર સંબંધ સુણી પાછલો, તિહાં
 નેમજી ભણે પ્રદ્યારીરે ॥ વાળ ॥ હું તમને તેડવા કારણે,
 આંચો સસરાજીને વાસરે ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ અવિચલ
 કીધો એણે સાહિબો, રૂપો નેહલો મુક્તિમાં જાયરે ॥ વાળ ॥
 માની વચન રાજેમાંત, તિહાં ચાલી પિઉડાની દારરે ॥ વાળ ॥
 માં ॥ ૧૩ ॥ ધન્ય ધન્ય જિનખાવીસમે, જિણે તારો પોતાની
 નારરે ॥ વાળ ॥ ધન્ય ધન્ય ઉત્તરેનની નંદિની, જે સતીયોમે
 સિરદારરે ॥ વાળ ॥ માં ॥ ૧૪ ॥ સંવત સતર ઇકોતેરે, તિહાં
 શુભ વેલા શુભ વારરે ॥ વાળ ॥ કાંતિવિજય રાજુલનાં, તિહાં
 શુભ ગાયા શ્રીકારરે ॥ વાળ ॥ મારા ॥ વારિડં જિનવર નેમજી ॥
 માં ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ નેમરાજેમાંત સજ્જાય ॥

૨૧૧

॥ અથ શ્રીઅગીઆરસનો સજ્ઞાય ॥

॥ ઉલગાણનો ॥ દેશી ॥

॥ ગોયમ પૂછે વીરને, સુણો સ્વામીજી, મોન એકાદશી
 કિણે કહી, કિણે પાલી કિણે આદરી ॥ સુણો ॥ એહ અપૂર્વ
 દિન સહી ॥ ૧ ॥ વીર કહે સુણો ગોયમા, ગુચ્છ ગેહાજી, નેમે
 પ્રકાશી એકાદશી, મોન એકાદશી નિર્મલી, સુણો ગોયમજી ॥
 ગોવંદ કહે મહારસી ॥ ૨ ॥ દારામતી નગરી ભણે, ॥ સુણો ॥
 નવ જોયજી આયામ વસી, છપ્પન કોઠ જાદવ વસે ॥ સુણો ॥
 કૃષ્ણ બિરાજે તિણે નગરી ॥ ૩ ॥ વિચરંતા વિચરંતા નેમજી
 ॥ સુણો ॥ આવી રહ્યા ઉજ્જવલ શિખરે, મધુરી, ધ્વનિ દિયે
 દેશના ॥ સુણો ॥ ભવિયજીને ઉપગાર કરે ॥ ૪ ॥ ભવ અટવી
 ભીષણ ધણી ॥ સુણો ॥ તે તરવા પંચ પવીં કહી, ખીજે બે
 વિધ સાંચવો ॥ સુણો ॥ દેશ વિરતિ સર્વ વિરતિ સહી ॥ ૫ ॥
 પંચમી જ્ઞાન આરાધોયે ॥ સુણો ॥ પંચ વરસ પંચ માસ
 વળી, અષ્ટમી દિન અષ્ટ કર્મનો ॥ સુણો ॥ પરભવ આયુનો
 બંધ કરે ॥ ૬ ॥ ત્રીજે ભાગે નવમે ભાગે ॥ સુણો ॥ સત્તા-
 વીસમે ભાગે સહી, અથવા અંતર્મુદુર્ત સમે ॥ સુણો ॥ શ્વા-
 સોશ્વાસમાં બંધકરે ॥ ૭ ॥ માયા કપટ જે કેલવે ॥ સુણો ॥
 નરક તિર્યચનું આયુ ધરે, રાગ તણે વશ મોહીયો ॥ સુણો ॥
 વિકલ થયો પરવશ પણે ॥ ૮ ॥ કરણી અકરણી નવી ગણે
 ॥ સુણો ॥ મોહ તિમિર અંધકાર પણે, મોહ મદ ઘાઘો ફિરે
 ॥ સુણો ॥ દે ધુમરી ઘણું જોર પણે ॥ ૯ ॥ ઘાયલ જિભ રહે
 ધુમતો ॥ સુણો ॥ કહું ન માને નેહ પણે, જીવ રૂલે સંસારમાં
 ॥ સુણો ॥ મોહ કર્મની સહી જાણી ॥ ૧૦ ॥ અદ્ય સુખ

૨૧૨

સરસવ જેવું ॥ સુણો ॥ તો તેને મેરૂ સમાન ગણે, લોભે લ'પટ
 વાહીયો ॥ સુણો ॥ નવિગણે તે અંધપણે ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞાની વિણ
 કહ્યાં કુણ લહે ॥ સુણો ॥ શું જાણે છદ્ધસ્થપણે, અપ્રમી એકા-
 દશી ચદ્દશી ॥ સુણો ॥ સામાયિક પોરહ કરે ॥ ૧૨ ॥ ધ-
 મ્મને દેવસે કર્મના ॥ સુણો ॥ આરંભ કરે જે નરનારી, નિ-
 શ્ચય સદ્ગતિ નવિ લહે ॥ સુણો ॥ અશુભ કર્મનાં ફલ છે ભારી
 ॥ ૧૩ ॥ પાંચ ભરત પાંચ ઐરવત ॥ સુણો ॥ મહાવદેહ તે
 પાંચ લાણી, કર્મભૂમી સઘળી થઈ ॥ સુણો ॥ કલ્યાણક
 પંચા સોય ભણો ॥ ૧૪ ॥ શ્રીવિશાલસોમ સૂરિશ્વર પ્રભુ ॥ સુણો ॥
 તપ ગચ્છના સિરદાર સુણિ, તસ ગુરૂ ચરણ કમલ નમી ॥ સુણો ॥
 સુવ્રત રૂપ રજગાય લાણી ॥ ૧૫ ॥ ધર્મ અગીઆરસની સ-
 જગાય સંપૂર્ણ ॥

અથ ત્રેસઠશલાકા પુરુષની સજ્ઞાય.

॥ ચોપાઈની દેશી ॥ પ્રહસમે પ્રણમું સરસતી માય, વળી
 સદ્ગુરુને લાશું પાય ॥ ત્રેસઠ શલાકાના કહું નામ, નામ જપતાં
 સીજે ઠામ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ચોવીસ તીર્થકર જાણ, તેહતણાં હું
 કરીશ વખાણ ॥ ઋષભ અજિતને સંભવ સ્વામ, ચોથા અભિન-
 દન અભિરામ ॥ ૨ ॥ સુમતિ પદ્મ પ્રભુ પુરે આશ, સુપાર્શ્વ ચં-
 દ્રપ્રભ દે સુખવાસ ॥ સુવિધિ શીતલને શ્રેયાંસનાથ, એ છે સાચા
 શિવપુર સથ ॥ ૩ ॥ વાસુપૂજ્ય જિન વિમલ અનંત, ધર્મ શાંતિ
 કુંથું અરિહંત, અરમહી મુનિસુવ્રત સ્વામ, એહથી લહીએ સુ-
 ક્રિતાનું ઠામ ॥ ૪ ॥ નેમિનાથ નેમિસર દેવ, જસ સુરનર નિત્ય
 સારે સેવ ॥ પાર્શ્વનાથ મહાવીર પ્રસિદ્ધ, તુઠયા આપે અવિચલ

૨૧૩

ઋદ્ધિ ॥ ૫ ॥ હવે નામ ચક્રવર્તી તણાં, બાર ચક્રીજે શાસ્ત્રે
 ભણ્યા ॥ પહેલો ચક્રી ભરતનરેશ, સુખે સાધ્યા જિણે પટખંડ
 દેશ ॥ ૬ ॥ બીજો સગર નામે ભૂપાલ, ત્રીજો મધવરાય સુવિ-
 શાલ ॥ ચોથા કહીયે સનતકુમાર, દેવપદવી પાર્યા જે સારાણા
 શાંતિ કુંથું અર ત્રિણે રાય, તીર્થંકર પણ પદ કહેવાય ॥ સુદૂમ
 આઠમો ચક્રી થયો, અતિ લોભે તે નરકે ગયો ॥ ૮ ॥ મહા
 પદ્મરાય બુદ્ધિ નિધાન, હરિષેણ દશમો રાજન ॥ ઇચ્છારમો જય
 નામ નરેશ, બારમો પ્રહ્લદત્ત ચક્રનરેશ ॥ ૯ ॥ એ બારે ચક્રિ-
 સર કહ્યા, સૂત્ર સિદ્ધાંત થકી મેં લહ્યા ॥ હવે વાસુદેવ કહું નવ
 નામ, ત્રિણ ખંડે જેણે જીત્યા ઠામ ॥ ૧૦ ॥ વીર જીવ પ્રથમ
 ત્રિપૃષ્ઠ ॥ રવચંબુ પુરુષોત્તમ મહારાય, પુરુષસિંહ પુંડરિક રાય
 ॥ ૧૧ ॥ દત્ત નારાયણ કૃષ્ણ નંશ, એહ નવ હવે બલદેવ વિ-
 શેષ ॥ અચલ વિજયભદ્ર સુપ્રભ ભૂપ, સુદર્શન આનંદનંદનરૂપ
 ॥ ૧૨ ॥ પદ્મરામ એ નવ બલદેવ, પ્રતિ શત્રુ નવ પ્રતિ વાસુદેવ ॥
 અથગ્રીવ તારક રાજેંદ્ર, મેરક મધુ નિશુભ બલેંદ્ર ॥ ૧૩ ॥ પ્ર-
 લહાદને રાવણ જરાસંઘ, જીત્યા ચક્રબલે સત્યસંઘ ॥ ત્રેસઠ સંખ્યા
 પદવી કહી, માતા ઇકસઠ અથે લહિ ॥ ૧૪ ॥ પિતા આવનને
 સાઠ શરીર, ઓગણસાઠ જીવ મહાધીર ॥ પંચવરણ તીર્થંકરજીણ,
 ચક્રી સોવન વાન વખાણ ॥ ૧૫ ॥ વાસુદેવ નવ શામલવાન,
 ઉજવલ તનુ બલદેવ પ્રધાન ॥ તીર્થંકર મુક્તિપદ વર્યા, આઠ ચક્રી
 સાથે સંચર્યા ॥ ૧૬ ॥ બલદેવ આઠ તેહને સાથ, શિવપદ લીધો
 હાથોહાથ ॥ મધવ રનત કુમાર સુરલોહ, ત્રીજો સુર સેવે ગત
 સોગ ॥ ૧૭ ॥ નવમો બલદેવ બ્રહ્મનિવાસ, વાસુદેવ સહુ અધો-
 ગતિ વાસ ॥ અષ્ટમ બારમ ચક્રિસાથ, પ્રતિ વાસુદેવ સમા નર-
 નાથ ॥ ૧૮ ॥ સુરવર સુખશાતા ભોગવી, નરક દુઃખ વ્યથા અ-

૨૧૪

નુલવી ॥ અનુક્રમે કર્મ સૈન્ય જય કરી, નરવર ચતુરંગી સુખવરે ॥
 ॥ ૧૯ ॥ સદ્ગુરુ જોગે ક્ષાયિકલાવ, દર્શન જ્ઞાન લંબોદધિ નાવા ॥
 આરોહિ શિવ મંદિર વસે, અનંત ચતુષ્ઠય તવ ઉલ્લસે ॥ ૨૦ ॥
 લેશે અક્ષય પદ નિર્વાણ, સિદ્ધ સર્વે દ્યો મુજ કલ્યાણ ॥ ઉત્તમ
 નામ જપો નરનાર, સદ્ગુરુ દલે જયકાર ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ ત્રેસઠ
 સલાકા પુરૂષની સજ્જાય ॥

॥ અથ માનની સજ્જાય ॥

॥ માન ન કરશેરે માનવી, કાચી કાયાનો શો ગર્વરે ॥
 સુરનર કિન્નર રાજા, અંતે મરીગયા સર્વરે ॥ માં ॥ માને
 જ્ઞાન વિનાશરે, માને અપયશ વાસરે ॥ માને દેવલ નાશરે ॥ અં
 આંકણી ॥ ૧ ॥ સોના વણીરે ચઢે બલે, રૂપા વણીરે ધ્રુવાસરે ॥
 કુમકુમ વણીરે દેહડી, અગની પરબલિ કરી છારરે ॥ માં ॥
 ॥ ૨ ॥ જે નર શીર કસી બાંધતા, સાલુ કસબીના પાધરે ॥
 તે નર પોઢયા પાધરા, ચાંચ મારે શિર કાગરે ॥ માં ॥ ૩ ॥
 કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતા ચાલણ હારરે ॥ મારગ વહેરે લિ-
 તાવલો, પડખે નહીં લગારરે ॥ માં ॥ ૪ ॥ અંતરે પ્રાણનો
 આવશે, ન જીએ વાર કુવારરે ॥ ભદ્રા ભરણીને યોગણી, શની
 સોમ વલી કાલરે ॥ માં ॥ ૫ ॥ જે વહાલાં વિણ એક ધરી,
 સોહતો નહીં લગારરે ॥ તે વિના જનમારા વહી ગયા, નહી શુદ્ધિ
 નહીં સમાચારરે ॥ માં ॥ ૬ ॥ જે નર જાગીરે બોલતા, વાવ-
 રતા મુખ પાનરે ॥ તે નર અગ્નિમાં પોઢીયા, કાયા કાજલ વાનરે
 ॥ માં ॥ ૭ ॥ ચીર પીતાંબર પેહેરતા, કંઠે કનકનો હારરે ॥
 તે નર કાલે માટી થયા, જે જે અસ્થિર સંસારરે ॥ માં ॥

૨૧૫

૮ ॥ જે શિર છત્ર ઢળાવતા, ચઢતા હાથીને ખંધરે ॥ તે નર
અંતેરે લઈ ગયા, દેઈ દોરડાના ખંધરે ॥ માં ॥ ૯ ॥ કોડી
મણની સીલા કર ગ્રહી, ગિરિધર કહાવે નામરે ॥ તરસે તરફડે
ત્રીકમો, નહીં કાઈ પાણી પાનારે ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ ચોસઠ સ-
હસ અંતેકરી, પાયક છન્નુ કરાડ રે ॥ તે નર અંતેરે એકલો,
સૂતો ચિત્તર એક ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ જે જિહાં તે તિહાં રહ્યો,
પાપને પુણ્ય બે સાથરે ॥ અહો સ્વરૂપને દેખીને, પુણ્ય કરે
નિજ હાથરે ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ જે નર હસી હસી યોલતા,
કરતાં લોજન સારે ॥ તે નર અંતેરે માટી થયા, ઘડાતા પાત્ર
કુંભારે ॥ માં ॥ ૧૩ ॥ ચંપા વરણી દેહડી, કદલી કોમલ
જંધરે ॥ તે નર સુતારે કાષ્ઠમાં પડે ધરોધડ ડાંગરે ॥ માં ॥
૧૪ ॥ દેહ વિટંબના નર સુણો, ન કરે તરણાનો લોભરે ॥ જે
સંઘ સરખોરે રાજવી, અંતે ન રહ્યા તે થોભરે ॥ માં ॥ ૧૫ ॥
અસ્થિર સંસાર બાણી કરી, મમતા ન કરે કોઈરે ॥ કંઘી ઋષ-
ભનીરે શીખડી, સાંભલબે સહુ કોઈરે ॥ માં ॥ ૧૬ ॥

॥ શ્રી આત્મહિતશિક્ષા સજ્જાય ॥

॥ આવો જમાઈ પ્રાહુણા જયવંતાણ ॥ એ દેશી ॥ ચેતના
કહે કરજોડીનેરે ॥ સુણો રંગ રસીયા ॥ માણીગર આતમરામ ॥
પ્રીતમ પાતળીઆ ॥ કુમતિ કદાચહ પેહનીરે ॥ સું ॥ કુડકપ-
ટનું ધામ ॥ પ્રીં ॥ ૧ ॥ દુહલીણી દુલક્ષણીરે ॥ સું ॥ લજ્જા
વિહુણી રીસાલ ॥ પ્રીં ॥ કોધ સુખી ચંડાલણીરે સું ॥ છોડી
દો એહનો ખ્યાલ ॥ પ્રીં ॥ ૨ ॥ શ્રી જિનધર્મ સમાચરેરે ॥
સુણો ॥ તન મન કરી એક ચિત ॥ પ્રીં ॥ સંધ્યારાગ વાદલ

૨૧૬

જીસેરે ॥ સુ૦ ॥ છે સંસાર અનિત્ય ॥ પ્રી૦ ॥ ૩ ॥ સ્વાર-
 થીઓ સંસાર છેરે ॥ સુ૦ ॥ સહુ સ્વાર્થે ધરે નેહ ॥ પ્રી૦ ॥
 જળ સ્વારથ પૂગે નહીરે ॥ સુ૦ ॥ છટકી દેખાવે દેહ ॥ પ્રી૦ ॥
 ૪ ॥ આ કાયા છે કારમીરે ॥ સુ૦ ॥ પલક પલક પલટાય ॥ પ્રી૦ ॥
 સમય સમય આઉ ઘટેરે ॥ સુ૦ ॥ ક્ષણ રાખ્યું ન રહાય ॥ પ્રી૦ ॥
 ૫ ॥ લૌકિક માતપિતા સંદેરે ॥ સુ૦ ॥ બાહ્ય કુટુંબ કહેવાય
 ॥ પ્રી૦ ॥ માલ મૂલક એ માલીયેરે ॥ સુ૦ ॥ સખકો છોડી
 બાય ॥ પ્રી૦ ॥ ૬ ॥ લોકોત્તર કુટુંબથીરે ॥ સુ૦ ॥ પ્રેમ ધરે
 અંતરંગ ॥ પ્રી૦ ॥ ધૈર્યપિતા વ્રત માવડીરે ॥ સુ૦ ॥ જ્ઞાત
 સંમજ શુચીચંગ ॥ પ્રી૦ ॥ ૭ ॥ સુકુલણી ભગિની દયારે ॥ સુ૦ ॥
 જગાહત વચ્છલ મિત્તિ ॥ પ્રી૦ ॥ ફલ ભાસણ ખીમા ધરણીરે
 ॥ સુ૦ ॥ પુત્ર પિવેક પવિત્ર ॥ પ્રી૦ ॥ ૮ ॥ શિયલ ભુષણ
 અંબર ધરેરે ॥ સુ૦ ॥ તિલક આણી વીતરાગ ॥ પ્રી૦ ॥ સુ-
 મતિ રસોયણ તપ રૂપીરે ॥ સુ૦ ॥ ભોજન ખટરસપાક ॥ પ્રી૦ ॥
 ઉપશમ સુંદર મંદિરેરે ॥ સુ૦ ॥ જ્ઞાનદીપક મનોહાર ॥ પ્રી૦ ॥
 ધ્યાન પદ્યક બિછાવીનેરે ॥ ધર્મકીડા કરે સાર ॥ પ્રી૦ ॥
 ૧૦ ॥ સમકિત સમચિત પાલીએરે ॥ સુ૦ ॥ ટાલી મન વિખ-
 વાદ ॥ પ્રી૦ ॥ વિનય કરે સખાઈયેરે ॥ સુ૦ ॥ ગાળે કુમતિને
 નાદ ॥ પ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ એક કુટુંબ છે તુમતણીરે ॥ સુ૦ ॥ અ-
 ચળ સંબંધહ ઠરાય ॥ પ્રી૦ ॥ કાલ અનાદિનો શાશ્વતો ॥ સુ૦ ॥
 ભાષેશ્રી જિનરાય ॥ પ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ પ્રેમે એકાંતે સેવતારે
 ॥ સુ૦ ॥ પ્રગટે રૂપ અભંગ ॥ પ્રી૦ ॥ શ્રી વિજયરંગ કૃપા થકીરે
 ॥ સુ૦ ॥ દીપે અનુપમ અંગ ॥ પ્રીતમ પાતળીઆ ॥ ૧૩ ॥ ઈતિ ॥

૨૧૭

॥ અથ શ્રો અન્નદ્યનો સજ્ઞાય ॥

જિન શાસનરે, શુદ્ધિ સદ્દેહણા ધરે, સુણી શુર સુખરે નરે
 તત્ત્વ નિરતા કરે ॥ મિશ્ર્યામતિરે, કુમતિ કઢાશ્રહ પરીહરે ॥ સહો-
 પાલેરે, તે નર સમકિત મન ખરે ॥ ૧ ॥ તુટક ॥ મનખરે સમકિત
 શુદ્ધ પાલો, ટાલો દોષ દયા પરો ॥ દુર પંચ અણુવ્રત ત્રિણુ
 શુણુવ્રત, ચાર શિક્ષાવ્રત ધરો ॥ ઇમ દેશવિરતિ ક્રિયા નિરતિ,
 સુણો ભવિયણુ મન રૂલી ॥ દાખવિયે શુણુ પરહ કેરા, દોષ મમ
 કાઢો વલી ॥ ૨ ॥ મમ કાઢોરે, લોભી નર કુટો કરો ॥ જાણી
 સાવધ્યરે, અભક્ષ બાવીસ પરિહરો ॥ વઠ પીપલરે, પીપરને
 કહુંખરો ॥ ઉંખર દહરે, રખે તુમે ભક્ષણુ કરો ॥ ૩ ॥ તુટક ॥
 રખે તુમે ભક્ષણુ કરો, માખણુ મધ મધુ આમિષ તણો ॥ વિષ
 હેમ કરહા છાંડી પરહા, દોષ મલ માટી ઘણો ॥ પરિહરો સજ્જન
 રચણી લોજન, પ્રથમ દુર્ગતિ બારણું, મત કરો વાલુ અતિ
 અસુરો. રવિ ઉદ્ધે વીણુ પારણો ॥ ૪ ॥ અથાણુંરે, અનંતકાય
 સુવી નીમીયે, કાયા ગોરસરે માંહિ કઠોલ ન જમીયે ॥ વલી
 વેંગણુરે, તુચ્છ ફલ સવિ છાંડીયે, આપણુ પૂર્વેરે, વ્રત લીધું નવી
 ખંડીયે ॥ ૫ ॥ તુટક ॥ નવિ ખંડીયે સવિ નેમ લેઇ, છેએ
 ફલ વ્રત બંગનો, અબાણુ ફલ બહુ બીજ લોજન, ચલિત રસ
 હુએ બેહને ॥ સંવર આણી અભક્ષ્ય જાણી, તજે એ બાવીસએ
 ॥ શુર વચણુ વિગતે વળી પ્રીછો, અનંત કાય બત્રીસએ ॥ ૬ ॥
 અનંતીરે કદ જાતિ બાણો સહુ, જસ ભક્ષણુરે, પાઠક બોલ્યા
 છે બહુ ॥ કચુરોરે, હલદર નિહુ આહુ વળી, વજ્ર ચુરણુરે, કંદ
 બહુ કુલિ ફલી ॥ ૭ ॥ તુટક ॥ વલી ફલીય કુચલી બીજ પાખે,
 ચાખે ચતુર આંબલી ॥ રતાલુ પેડાલુ થેગ થોહર, સતાવરી લસણુ

૨૧૮

કલી ॥ ગાજર મુલા ગલો ગરણી, વરીયાલી હુંક વચ્ચુલો ॥ પલ્લકં
સૂરણ બાલ બીલી, મોથ નીલી સાંભળો ॥ ૮ ॥ વંસ કારેલારે
કુંપલ કુંડા તરતણા ॥ અંકુરારે લોટા તેજલ પોયણા ॥ કુમારિરે,
ભમર વૃક્ષની છાલડી ॥ જે કહીયેરે લોકે અમૃત વેલડી ॥ ૯ ॥
ચુટક ॥ વેલડી કેરા તંતુ તાજ, ખીલોડાને ખરમુઆ ॥ લોખી
ફેાડા છત્રાકાર જાણો, નિલ ફૂલ સવે જુઆ ॥ બત્રીસ બોલ પ્રસિદ્ધ
બોલ્યા, લક્ષ્મી રતન સૂરિ ઇમ કહે ॥ પરિહરે જે નર દોષ જાણી,
તે શિવ વધુ સુખ લહે ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રી ॥ ઉપદેશની સજ્જાય ॥

તુને સંસાર સુખ કિમ સાંભરેરે લોલ, દુખ વિસયાં શુ
રભાવાસનાજે ॥ નવ માસ તું રહ્યો માને ઉઠેરે લોલ, મલમૂત્ર
અશુચી વિસરામજે ॥ તુ ॥ ૧ ॥ તીહાં હવ પવન નહીં સં-
ચરેરે લોલ, નહીં સેજ તલાર્ધ પદંગજે ॥ તીહાં લટકી રહ્યો ઉઘે
શીરેરે લોલ, દુખ સહન અનંત અપારજે ॥ તુ ॥ ૨ ॥ ઉઠ કોડી
સૂત્ર તાતી કરીરે લોલ, સમકાલે ચાંપે કોઈ રાયજે ॥ તેથી અ-
નંતશુણો તીહાં કણેરે લોલ, દુખ સહને વિચાર તવ થાયજે ॥ તુ,
॥ ૩ ॥ હવે પ્રસવે જે મુજને માવડીરે લોલ, તો હું કરું તપ
જપ ધ્યાનજે ॥ હવે સેવું સદા જિન ધર્મનેરે લોલ, મુકુ કુચ-
રેનો સંગ અજ્ઞાનજે ॥ તુ ॥ ૪ ॥ જ્યારે જનમીયો ત્યાંરે
ભૂલી ગયોરે લોલ, ઉઠાં ઉઠાં રહ્યો ઇમ કહેજે ॥ તીહાં લાગી
લાલચ રમવા તણીરે લોલ, આયુ અંજલીજલ સમ વાહજે ॥ તુ
॥ ૫ ॥ ઇમ બાલક વય રમતે ગર્ભ રે લોલ, થયો જોખને મકર

૨૧૯

ધ્વજ સમાનજો ॥ ચિત્ત લાગ્યો તદા રમણી સુખેરે લોલ, પુત્ર
 પૌત્રા દેખી હરખાયજો ॥ તુ ॥ ૬ ॥ થઈ ચિંતા વિવાળજમ-
 નીરે લોલ, ધન કારણે ધાવે નિમ્ન દીસજો ॥ પુણ્ય હીણા થઈ
 પામે નહિરે લોલ, ચિંતે ચોરી કરું કે લુટું દેશજો ॥ તુ ॥ ૭ ॥
 ગયો યોવન આવી જરા ડાકણીરે લોલ, ધુન્યો કર પગ શીરને
 શરીરજો, ઘરે કહ્યું કોઈ માને નહીરે લોલ ॥ ૫૭યો કરે પોકાર
 નહીં ધીરજો ॥ તુ ॥ ૮ ॥ ઇમ કાલ અનંતો વહી ગયોરે લોલ,
 અળ ચેત મૂર્ખના સિરદારજો ॥ આવો જોગ મળવો મુશ્કેલ છેરે
 લોલ, સેવો શ્રી જિન શિવ સંકેતજો ॥ તુ ॥ ૯ ॥ કવિ દાસ
 કહે મુજ સાહ્યોરે લોલ, કુટો કપટી કુશીલ ફીર મોડજો ॥ મેંતો
 દીઠો નહીં કોઈ દેશમારે લોલ, મોટો ધર્મનો ઠગ ઠાકોર જો ॥
 ૧૦ ॥ મુનિ તત્ત્વ સાગરના પસાયથીરે લોલ, ધર્મ ધ્યાન થયો
 મૂજ માહેજો ॥ સંઘસેવા કરે શાંતિનાથનીરે લોલ, તેથી મંગલિક
 માલ વસ્ત્રયજો ॥ તુ ॥ ૧૧ ॥ ઝોગણીસે ત્રીસ અસાડનીરે
 લોલ, સુદ ઝેદમને બુધવારજો ॥ પ્રભુ કરો કૃપા કવીદાસ પેરે
 લોલ, ધન ધાતીયાં ચાર નિવારજો ॥ તુ ॥ ૧૨ ॥

॥ અથ શ્રીમાર્ગાનુસારી ગુણની સફજ્ઞાવ ॥

વીર કહે ભવિન પ્રત્યે, માર્ગાંતણો ઉપદેશ હો ॥ સુંદર
 માર્ગના અનુસરવા વિના, કિમ લહે માર્ગ પ્રવેશ હો ॥ સુંદર ॥
 ૧ ॥ માર્ગાનુસારી ગુણુ ભજો, તે સંજ્યા પાંડીસ હો ॥ સુંદર ॥
 તેહથી ગૃહી ધર્મ યોગ્યતા, હોય તેહ કહીશ હો ॥ સું ॥ મા-
 ગાનું ॥ ૨ ॥ ન્યાયોપાર્જિત સંપદા (૧) ॥ શિષ્ટાચારનો આહ

૨૨૦

હો (૨) ॥ સું ॥ અન્ય ગોત્રીયના કુલશીલે, સરખા સાથે
 વિગહ હો (૩) સુંદર ॥ માર્ગાં ॥ ૩ ॥ પાપ કાર્યથી બી-
 હવું (૪) દેશાચાર સાપેક્ષહો (૫) ॥ સુંદર ॥ અપયશ કોષ્ઠનો
 ન ખોલવો, રાજદિદનો વિશેષે હો (૬) ॥ સુંદર ॥ માર્ગાં ॥
 ૪ ॥ નહિ અતિ વાવર સાંકડે, ઠાણાયે કરવો વાંસહો ॥ સું ॥
 પાડોશી હોયે ભલા, નહીં બહુદાર પ્રકાશહો (૭) ॥ સું ॥
 માર્ગાં ॥ ૫ ॥ સંગ સદાચારી તણો (૮) માતપિતાની સેવ
 હો (૯) ॥ સુંદર ॥ બહુ ઉપદ્રવને ઉપને, સ્થાનકે તજવા હેવ
 હો (૧૦) ॥ સું માં ॥ ૬ ॥ નીચકર્મ અપવર્તના (૧૧)
 કરવો વ્યય જોઈ આવ્ય હો (૧૨) ॥ સુંદર ॥ વિત્ત પ્રમાણે વે-
 સડો (૧૩) અડગુણ બુદ્ધિ પ્રથાય હો (૧૪) ॥ સું માં
 ॥ ૭ ॥ સાંભલવું નિત્ય ધર્મનું (૧૫), અજરણે ભોજન ત્યાગ
 હો (૧૬) ॥ સુંદર ॥ ભોજન કરવું સાતિભિ, ભુખ તણે બહુ
 લાગ હો (૧૭) ॥ સું માં ॥ ૮ ॥ ધર્મર્થ કામનું સાધવું,
 માંહો માંહે અવિરોધ હો (૧૮) સુંદર ॥ સાધુ અતિથિની
 દીનની, પડિઅરણા જહાં સંધિ હો (૧૯] ॥ સુંદર ॥ માર્ગાં
 ॥ ૯ ॥ પરંપરાભવ બુદ્ધિયે કરી, કાર્ય તણો અનારંભ હો [૨૦]
 સું ॥ વિનય નયદિક ગુણ તણો, પક્ષપાતે નહિં દંભ હો [૨૧]
 ॥ સું માં ॥ ૧૦ ॥ દેશનિકાલ વિરોધની, આચરણા પરિહાર
 હો (૨૨) સુંદર ॥ કાર્ય આરંભ અવસરે, શક્તિ અશક્તિ
 વિચાર હો [૨૩] સું માં ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞાની ગુણવંત સેવના
 (૨૪) આશ્રિત પોસવો ધ્યાન હો (૨૫) સુંદર ॥ દીર્ઘ દૃષ્ટિ
 વિચારવું (૨૬) ન્યૂન વિશેષનું જ્ઞાન હો [૨૭] સું માં ॥ ૧૨ ॥
 કીધા ગુણનું બાણવું (૨૮) જન અનુકુલ પ્રવૃત્તિ હો (૨૯]
 સુંદર ॥ લજ્જા (૩૦) દયાને (૩૧) સૌમ્યતા (૩૨) પરઉપ

૨૨૧

કારીની વૃત્તિ હો (૩૩) સું માં ॥ ૧૩ ॥ અંતર રિપુ ષડ
વર્ગ, કામ ક્રોધ લોભ માન હો ॥ સુંદર ॥ મદને હર્ષ જીતવા
(૩૪), વશ પચિ દ્રિય તાન હો (૩૫) સું માં ॥ ૧૪ ॥
એહ ગુણે જે ગૃહીપણું, પાલે તે ધન્ય જીવ હો ॥ સું ॥ તે
તે જવ જુગલ આરાધતાં, હુએ આનંદી સદીવ હો ॥ સું માં
॥ ૧૫ ॥ પ્રાચે હુએ તેહને વિષે, ધર્મ બીજનો પ્રસાર હો ॥ સું
શુદ્ધ ભુમીયે બીજ વાવીયા, ધાન્ય જાતિ વિસ્તાર હો ॥ સું માં
॥ ૧૬ ॥ ઇમ જાણી ગુણ આદરે, આદિક ધાર્મિક એહ જાણી હો
॥ સું ॥ પડિત શાંતિવિજય તણો, માન કહે શુભવાણી હો ॥ સું
માં ॥ ૧૭ ॥ ઇતિશ્રી માર્ગાનુસારીના પાંત્રીસ ગુણની સજ્જાય સંપૂર્ણ,

॥ કઠિયારાની સજ્જાય ॥

॥ વીર જિનવરે ગૌતમ ગણધરને કહે, ગુરૂ વાણીરે પુન્ય-
વંત પ્રાણી સદૃહે ॥ કઠિયારોરે પરદેસી દુરબોધએ, નવિ નિશ્ચયરે
નવિ પામે પ્રતિબોધએ ॥ ત્રુટક ॥ પ્રતિબોધ નિશ્ચય તે નવિ પામે
જીવતે દુર બોધએ ॥ ઘનકરમ મરમ જોગ જડને, ધર્મ સાથે
વિરોધએ ॥ તળ કહે ગૌતમસ્વામી, કર સંપુટ કરી મનોહાર એ,
દષાંત કઠિયારાતણો, મુજ કહેને જગદાધાર એ ॥ ૧ ॥ ઢાલ ॥
તળ જલપે ચરમ જીવસર તેહ ભણી, સુણ ઉત્તમ? ગૌતમ ગોત્ર
તણા ઘણી ॥ કઠિયારોરે કોઈક એક પુરે રહે, તેતો અનુદીનરે,
મૂલી લેવા વન વહે ॥ ત્રુટક ॥ વન વહે તે ઈંધણ કાજ ગિરિવ-
ર ગયો, અતિસરલ સુંદર તરૂં નિહાલી, હૈયા માંહે હરખીત
થયો ॥ તેહતરૂં છેદો મૂલખણતાં, નીકળી એક માટલી, વર પાંચ

૨૨૨

રત્ને જડિત અદ્ભુત, જાતિ રૂપતાણી ભલી ॥ ૨ ॥ સીર ભુલીરે
 વાંસે તે ધરી માટલી, ધરે આવતાંરે વૃષ્ટિ હુઇ અતિ આકુલ
 મૂલો વેચારે ન શકયો તે ધરમાં ઠવિ, ખલ ખાવારે આવ્યો દી-
 નપણું ચવાં ॥ ત્રુટક ॥ દીનપણું ચવિ સુખ વિપુણ હુતો, ઉછીનો
 ખલ આણુચો ॥ કનક માટલી માંહે ઘાલી, રાધે મૂરખ પ્રાણી
 એ ॥ મૂલીકા કેરા ખંડ કાપી, અગની માંહે તે ધરે ॥ તેહ
 તણો પરિમત્ત અતિ અનર્ગલ, સબલ ધરે વિસ્તરે ॥ ૩ ॥
 એહવે એકરે ધન ધને અવતારીએ, તીણ પથેરે વડવખતી વ્ય
 વહારીએ ॥ જાતાં થકારે ગંધ ઘણો તસ આંવીયો, મન ભીતરે
 વિરમય લારી પામીયો ॥ ત્રુ ॥ પામીયો તેં ગંધ કિહાંથી આવ્યો,
 ખાવના ચંદન તણો, એવો ઉદારને કવણુ ભોગી, દ્રવ્ય એમ કેહને
 ઘણો ॥ તે ગંધને અદુસાર આવે, જેહ કઠિયાસ તણે, અતિ
 અસમજસ નિહાળી, શેઠ શીખામણુ લણે ॥ ૪ ॥ અરે સુરખરે
 મમકરે તું અકાજરે, કાંઈ ખાલેરે ખાવના ચંદન આજરે ॥ તુજ
 આયુરે મૂલિ કનક ખરોખરે ॥ સુખ ભોગવરે ભામિનિ સુંદર
 મંદિરે ॥ ત્રુ ॥ મંદિર સુંદર જિમ પુરંદર, કર વિનોદ વિલા-
 સએ, એહ રચણુ રૂડાં કાંઈલે, પુરવું તુજ આશએ ॥ મૂરખ સ-
 મજે નહીં, કંચનચણુ વિણુસાડે જડે, મનખેદ ધરતા ધરે સિ-
 ધાત્ર્યા, શેઠ ઉપનય જગવડે ॥ ૫ ॥ ભવપાટણુરે વિસ્તર ભૂરી
 વખાણુયે, મન જાલીરે જીવ કબાડી જાણીયે ॥ રૂડી કાચારે કનક
 તણી એ માટલી, પંચઈદ્રિરે જોતી રતન ઉપર છલી ॥ ત્રુ ॥
 ઉપર છલી રૂચિ રતન કેરી, વિષય ખોલ અસાર એ, તેહતણે
 કાજે આયુચંદન, દહે મુઠ ગમારએ ॥ નિજકાયા ઇંદ્રિ વિપુણ
 હુતો, કાંતિ સકલ કરે વૃથા, એ વાત સઘલે વિસ્તાર પામી, જેમ
 તેલ જલ માંહે યથા ॥ ૬ ॥ શેઠ સદશુરે પ્રીતિ ધરેપ્રતિ બો-

૨૨૩

ધવા, ઉપગારીરે દીએ ઉપદેશ નવા નવા ॥ નવિખડેરે ભારે
કરમી જીવડો, જન્મ અંધારે કરે શું તસ દીવડો ॥ તુઠ ॥ દી-
વડો તે શું કરે સફુર, વિષય અંધા જે જના, કલહ કારી ઘરહ
કેરી, વૃથા નિર્મલતા વિના ॥ એ સુણી ઉપનય વિષમ વિષય
ખલ સમો વીખ વામીએ, ગુણ વિજય અધિપતિ વીરજપતિ, પરમ
પદવી પામીએ ॥ ૭ ॥ ઇતિ કહિયારાની સજ્જાય ॥

॥ શ્રી કર્મ છત્રોસી ॥

॥ રાગ આસાઉરી ॥ કર્મ થકી છુટે નહીં પ્રાણી, કર્મ
સખલ દુખ ખાણુજી ॥ કર્મ તણે વશ જીવ પડ્યા સજુ, કર્મ
કરે તે પ્રમાણુજી ॥ ૧ ॥ કરમઠ ॥ ટેક ॥ તીર્થકર ચક્રવત્તી
અતુલ ખળ, વાસુદેવ ખલદેવજી ॥ તે પણ કર્મ વિટંબ્યા કહીયે,
કર્મ સખલ નીત એવજી ॥ ૨ ॥ કઠ ॥ મુક્તિ ભણી ઉઠ્યા જે
મુનિવર, તે પણ ચુક્યા કેઈજી, સતીયો માંહે પડ્યાં દુખ સખલા,
મત કો પાપ કરેઈજી ॥ કઠ ॥ ૩ ॥ કુણ કુણ જીવ વિટંબ્યા
કરમે, તેહતણાં કહુ નામજી ॥ કર્મ વિપાક ઘણા અતિ કડુવા,
ધરમ કરો અભિરામજી ॥ કઠ ॥ ૪ ॥ આદિસર આહાર ન
પામ્યા, વરસ સીમ કહેવાયજી ॥ ખાતાં પીતાં દાન દીયંતાં, મતકો
કરો અંતરાયજી ॥ કઠ ॥ ૫ ॥ મહિનાથ તીર્થકર લીધો, સ્ત્રીનો
અવતારજી ॥ તપ કરંતાં માયા તણી કીધી, કર્મે નગરતું કારજી
॥ કઠ ॥ ૬ ॥ ગોશાલે સંગમ ગોવાલે, કીધો ઉપસર્ગ ઘોરજી ॥
મહાવીરને ચીસ પડાવી, કરમસું કેહો ભોરજી ॥ કઠ ॥ ૭ ॥
સાઠ સહસ્ર સુતનો સમકાલે, લાગ્યો સખલો દુઃખજી ॥ સગરરાય

૨૨૪

થયો મૂછગત, કરમ ન સાંસે સુખજી ॥ ૩૦ ॥ ૮ ॥ વળી સુ-
 લુમ આતસુખ લોગવતો, ષટખંડ લીલવિલાસજી ॥ સાતમી નરક
 માંહે લઈ નાંખ્યો, કર્મનો કિશ્યો વિસવાસજી ॥ ૩૦ ॥ ૯ ॥
 પ્રહ્લદત્તને આધો કીધો, દીઠાં દુઃખ અપારજી ॥ કુર્મતિ કુર્મતિ
 પડ્યો પોકારે, સાતમી નરક મોજારજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇંદ્ર
 વખાણ્યો રૂપ અનોપમ, તે વિણુઠો તતકાલજી ॥ સાતમેં વરસ
 સહી બહુ વેદના, સનતકુમાર કરાલજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૧ ॥ કૃષ્ણ કુણ
 અવસ્થા પામી, દીઠો દારિકા દાહજી ॥ માતપિતા પણ કાઢી ન
 શક્યા, આપ રહ્યો વનમાહિજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૨ ॥ રાણો રાવણ
 સખલ કહાતો, નવગ્રહ કીધાં દાસજી ॥ લક્ષ્મણ લંકાગઢ લૂટાયો,
 દશશિર છેઘાં તાસજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૩ ॥ દસરથ રાય દીયો દેશ-
 વટો, રામ રહીયો વનવાસજી ॥ વલી વિયોગ પડ્યો સીતાનો,
 આઠ પહોર ઉઠાસજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૪ ॥ ચિર પ્રતિપાદ્યો ચારિત્ર
 છોડી, લીધો બાંધવરાજજી ॥ કુંડરીકને કર્મે વિટંખ્યો, કોઈ ન
 સરયો કાજજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૫ ॥ કોણિકે કઠ પંજર માંહિ દીધો,
 શ્રેણીક આપણો બાપજી ॥ નરક ગયો નારી મારી તો, પ્રગટ્યો
 હિંસા પાપજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૬ ॥ જસુ અદાર મુગટબંધ રાજ,
 સેવક રહે કરજેડીજી ॥ કોણિકથી ગીહનો રાય ચેડો, કૃપ પડ્યો
 બલછોડીજી ॥ ૩૦ ॥ ૧૭ ॥ લુખ્યો મુજ મૃણાલવતીસું, ઉજ્જે-
 ણીનો રાયજી ॥ લીખ મંગાવી સુલી દીધો, કર્ણાટ રાય કહાયજી
 ॥ ૩૦ ॥ ૧૮ ॥ વાચના પાંચસેં સાધુને દેતો, જોગી વો થયો
 શ્રદ્ધજી ॥ અનાય દેશે સુમંગલ ઉપન્યો, જોગી વટે સંબંધજી
 ॥ ૩૦ ॥ ૧૯ ॥ કૃષ્ણ પિતાને શુર નેમીશ્વર, દારિકા ઋદ્ધિ સ-
 મૃદ્ધજી ॥ ઢંઢણ ઋષિ તિહાં આહાર ન પામ્યા, પૂર્વ કર્મ પ્ર-
 સિદ્ધજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૦ ॥ આર્દ્ર કુમાર મહંત સુનિશ્ચર, વ્રત

૨૨૫

સ્ત્રીધો વૈરાગ્ય ॥ શ્રીમતિ નારી સંઘાત લુપ્ધો, હૈ હૈ કર્મ વિ-
 પાક ॥ ૬૦ ॥ ૨૧ ॥ સેલક નામે આચાર્ય મોટો; રાજ પિંડ
 થયો ગૃધ્ર ॥ મધપાન કરી રહે સુતો, નહિ પડિલ્લમણી શુદ્ધ ॥
 ૬૦ ॥ ૨૨ ॥ કમલમલ ઉત્સુચ થકી થયો, સાવિધા ચારિત્ર્ય ॥
 તીર્થકર દ્વલેમે લીંગમાંથ્યો, એ દેખો અચરિત્ર્ય ॥ ૬૦ ॥ ૨૩ ॥
 નંદિવેણુ શ્રેણિકનાં બેટો, મહાવીરનો શિષ્ય ॥ બાર વરસ વે-
 શ્યાશુ લુપ્ધો, કર્મની વાત અલખ ॥ ૬૦ ॥ ૨૪ ॥ ભગવં-
 તનો ભાણેજ જમાઈ, વીરસું કીધી વેઠ ॥ તીર્થકરનાં વચન
 ઉઘાડ્યાં, હુવો જમાલી મુરઠંઠ ॥ ૬૦ ॥ ૨૫ ॥ રજ્જસાધ-
 વીને રાગ ઉપન્યો, વિણકયો કોઠ સરીર ॥ ભમી અનંત ભવ
 દુઃખ સહેતી, દોષ દેખાડ્યો નારિ ॥ ૬૦ ॥ ૨૬ ॥ શીલ સ-
 જ્ઞાહ ઘણો સમભવી, તોહિ ન મુક્યાં સાલ ॥ રૂપિરાય રૂલી
 ભવમાંહે, ભુટો ઘણો હવાલ ॥ ૬૦ ॥ ૨૭ ॥ લખ ભવે સીમ
 રૂલી વલી લખમણી, કુવચન બોડ્યાં એમ ॥ તીર્થકર પડપીડ
 ન ભણી, મૈથુન નિવાર્યો કેમ ॥ ૬૦ ॥ ૨૮ ॥ મુર્છ ભણી
 મુકી વનમાંહે, સુકુમાલિકા સરૂપ ॥ સાર્થવાહે ધર ધરણી
 કીધી, કર્મનો અક્લ સરૂપ ॥ ૬૦ ॥ ૨૯ ॥ રોહિણી સાધુ ભણી
 વહોરાયો, કડવો તુંબો તેડ ॥ ભવ અનંત ભમી ચિહું ગ-
 તિમાં, કર્મ ન મુકે કેડ ॥ ૬૦ ॥ ૩૦ ॥ એમ મૃગાંક લેખા
 મૃગાવતી, સતાનીકની નારી ॥ કષ્ટપડી કમલા રતિ મુંઢરી,
 કહેતાં નાવે પાર ॥ ૬૦ ॥ ૩૧ ॥ કર્મ વિપાક સુણી એમ
 કડવા, જીવ કરે જિન ધર્મ ॥ જીવ અછે કર્મ તું જીત્યો,
 યજ્ઞ હવે જીતું કર્મ ॥ ૬૦ ॥ ૩૨ ॥ શ્રીમૂલતાન નગર મૂલ-
 નાથક, પાર્થનાથ જિજ્ઞ ભેય ॥ વાસુપૂજ્ય શ્રી સુમતિ પ્રસાદે,
 લોક સુખી સહુ કોય ॥ ૬૦ ॥ ૩૩ ॥ શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, જિ-

૨૨૬

નસિંધસૂરિ, ગચ્છપતિ ગુણ ભંરપૂરણ ॥ સિંધુ જેસલમેરી શ્રાવક,
ખડતર ગચ્છ પડુરણ ॥ કં ॥ ૩૪ ॥ સકલચંદ્ર સદ્ગુરુ સુપ-
સાયે, સોલસે અઠસઠીણ, કર્મ છત્રીસી એમ એ કીધી, મહા
તાણી સુદ છઠીણ ॥ કં ॥ ૫ ॥ કર્મ છત્રીસી કાને સુણીને,
કરજો મન પચ્ચખાણુણ ॥ સમય સુંદર કંઠે શિવસુખ લેશો,
ધર્મ તણો પરમાણુણ ॥ કં ॥ ૩૬ ॥

॥ શ્રી પરદેશી રાજાની સજ્જાય ॥

॥ પ્રભુણ વીર જિણુંદને વંદીએ ॥ એ દેશી ॥

સૂરિવર સ્વેતાંળી નયરી સમોસયા, શ્રીકેશી ગણધારહો ॥
પરદેશી રાજા ॥ આવો સાંભલિયે હીયે ગુરુ દેશનાં ॥ પ્રાણી ભ-
વસાગર ભમતાં થકાં, લાધ્યો નર અવતારહો ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥ પાપી
આતમશું નિંદ્રા કરે, એતો જાગણુ ઠામ હો ॥ ૫૦ ॥ નિશ્ચય
નરક તણાં દુઃખ લાવવા, દુતી એ હિંસા નામ હો ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥
પ્રાણી આતમ સરખો પ્રાહુણો, આબ્યો છેજ ઘર દેહ હો ॥ ૫૦ ॥
તો તું તેહને કેમ નથી દેખતો, અસંખ્ય પ્રદેશી એહ હો ॥ ૫૦ ॥
॥ ૩ ॥ એહતું મૂલ ધર મોક્ષમાં મોટકું, એહને ઝદિ અપાર હો
॥ ૫૦ ॥ એતો અનંત ચતુમયી આતમા, એકત્રીસ ગુણનો ભં-
કાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ નાવે નજરે તે ચર્મ નેત્રથી, જ્ઞાનથી
દેખો સરૂપ હો ॥ ૫૦ ॥ એવાં વચન સુણી ગણધર તણાં, બોલ્યો
નાસ્તિક ભૂપ હો ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ સ્વામી જીવ દિહાં દિસે નહીં,
જેથું મેં ચોરશરીર હો ॥ ૫૦ ॥ ઘાલી ભુંછરા મોઢે દંઢ કીયો,
જિહાં ન સંચરે સમીર હો ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ તો તે મરણ લહી જીવ ક્યાં

૨૨૭

ગયો, કયાંથી આવ્યા કમીયા હવ હો ॥ ૫૦ ॥ એક જીવને
 સાં એટલા, આવ્યો તેયે અજીવ હો ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥ જોયો
 ચુર્ણ કરી હવ નવિ જડયો, જોયો તોળાને ભાર હો ॥ ૫૦ ॥
 માટે જગમાંહિ હવ નથી કિહાં, પચ્ચભૂત પિડ વિશેષ હો ॥ ૫૦ ॥
 ૮ ॥ ગુરુ કરે શાખ શબ્દ ભુઈરે કરે, સાંભલે બાહિર કેમ હો
 ॥ ૫૦ ॥ કેહાને શબ્દ કિહાંથી આવીયો, જીવગતિ પણ તેમ
 હો ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥ અરણી કાષ્ટ ચુરણ કરી જોઈએ, તો પણ
 અગ્નિ તે મ હે હો ॥ ૫૦ ॥ દમ્પટો પત્ર તણો કરી જોઈએ,
 તેનો તોલીએ ભાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥ ફરીને તે પાછો
 વલી તોલિએ, કરીને પવન સંચાર હો ॥ ૫૦ ॥ માટે સૂક્ષ્મ
 સ્વરૂપ એ જીવનો, પામે કોઈ ન પાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥
 પહોંચે આયુ અનંત પ્રભુ તણાં, કેવલજ્ઞાને સંયુક્ત હો ॥ પણ
 તે ભાગ અનંતમો ન કહી શકે, આતમ સૂક્ષ્મ અનંત હો ॥
 ॥ ૫૦ ॥ ૧૨ ॥ પુણ્ય પાપનું ફલ પ્રત્યક્ષ છે, નિર્ભાગી ધન-
 વંત હો ॥ ૫૦ ॥ માટે પુણ્ય સંયોગે પામીઓ, રાત્ર્યની
 ઋદ્ધિ મહત હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૩ ॥ જેવો ગુરુ ઉપદેશ તે સાંભલી,
 પ્રતિજોધ પામ્યો ભૂપાલ હો ॥ ૫૦ ॥ મૂલ સમકિત બારે વ્રત
 ગ્રહાં વૈરાગ્ય ચિત્ત વિશાલ હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૪ ॥ રાણી સૂરિકાન્તા
 વ્યાભિચારિયે, દિધું રાજને વિષ હો ॥ ૫૦ ॥ શુભ ધ્યાને મરી
 સુર ઉપનો, એ સૂરિયાભ વિમાન હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૫ ॥ પામી
 નરભવ મોક્ષમાં તે જશે, માહાવિદ્દેહ ક્ષેત્ર મોઝાર હો ॥ ૫૦ ॥
 એમ વીરજી ગૌતમને કહે, રાયપસેણી વિચાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૬ ॥
 કેશી પાસ પ્રભુ સંતાનીયા, ક્રીધો ત્યાથી વિહાર હો ॥ ૫૦ ॥
 સ્વામી ગૌતમ પાસે પડિવજ્યું, શાસન વીરનું સાર હો ॥ ૫૦ ॥
 ॥ ૧૭ ॥ એતો ઉતરાધ્યનથી જાણીએ, ગણધર પ્રશ્ન વિચાર હો

૨૨૮

॥ ૫૦ ॥ થાજે વિજય ખુશાલ પસાયથી, ઉત્તમ નિત્ય જયકારે
હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૮ ॥

॥ સુબાહુ કુમારની સદ્ગાય ॥

॥ હવે સુબાહુ કુમાર એમ વિનવે, અમે લઈશું સંજમ ભાર
॥ માડી મોરીરે ॥ મા મેં વીર પ્રભુની વાણી સાંભળી, તેણે મેં
જાણ્યો અસ્થિર સંસાર ॥ માડી મોરીરે ॥ હવે હું નહીં રહું
સંસારમાં ॥ ૧ ॥ હારે જાયા તુજવિના સુના મંદિર માળીઆં,
જાયા તુજ વિષુ સુનો સંસાર ॥ જાયા મોરારે ॥ માણેક મોતીને
સુદ્રિકા ॥ કાંઈ ઋદ્ધિ તણો નહીં પાર ॥ જાયા મોરારે ॥ તુજ
વિના ઘડીય ન નીસરે ॥ ૨ ॥ હારે માણ તન ધન જોખન કારખું,
કારમો કુટુંબ પરિવાર ॥ માડી મોરીરે ॥ કારમા સગપણમાં
કુણ રહે, મેંતો જાણ્યો અસ્થિર સંસાર ॥ માડી ॥ હવેહું ॥
૩ ॥ હારે જાયા સંજમપથ ઘણો આકરો, જાયા વ્રત છે ખાંડાની
ધાર ॥ જાયા ॥ ખાવીસ પરિસહ છતવા, જાયા રહેવુંજ વન-
વાસ ॥ જાયા ॥ તુજ ॥ ૪ ॥ હારે માણ વનમાં તે રહે છે
મરગલા, તેની કુણ કરે છે સંભાળ ॥ માડી ॥ વન મૃગની પરે
ચાલશું, એમ એકલડી નિરધાર ॥ માડી ॥ હવે ॥ ૫ ॥ હારે
જાયા સીયાલે શીત બહુ પડે, જાયા ઉનાલે લુવાય ॥ જાયા મોરારે ॥
જાયા વરસા લોચની દોહીલો, કાંઈ ઘડીએ વરસ શોભાય ॥ જાયા
મોરારે ॥ તુજ ॥ ૬ ॥ હારે માણ નરક નિગોદમાં હું ભમ્યો,
ભમ્યો અનંત અનંતી વાર ॥ માડી ॥ છેદન લેદન મેં સદ્ધાં,
તે કહેતાં ન આવે પાર ॥ માડી ॥ હવે ॥ ૭ ॥ હારે જાયા
પાંચસેં પાંચસેં નારીયો, રૂપે અખંડરા સમાન ॥ જાયા ॥ ઉંચા

૨૨૯

તે કુલની ઉપની, રહેવા પાંચસેં પાંચસેં મેહેલ ॥ જાયા મોરારે
 તુજાં ॥ ૮ ॥ હારે માણ ઘરમાં જો નીકલે એક નાગણી, સુખે
 નિદ્રા ન આવે લગાર ॥ માડી મોરીરે ॥ તો પાંચસેં નાગણી-
 થોમાં કેમ રહું, મારું મનડું આકુલ વ્યાકુલ થાય ॥ માડી મો-
 રીરે હવે ॥ ૯ ॥ હારે જાયા એટલા દિવસ હું તો જાણતી,
 રમાડીશ વહુરોના બાલ ॥ જાયા મોરારે ॥ દિવસ અટારો આ-
 વીથો, તું લેછે સંજમ ભાર ॥ જાયા ॥ તુજાં ॥ ૧૦ ॥ હારે
 માણ સુસાકર આવ્યો કોઈ પડણલો, ફરી લેગો થાય ન થાય
 ॥ માડી મોરીરે ॥ એમ માણવ ભવ પામવો દોહીલો ॥ ધર્મ
 વિના દુર્ગતિમાં જાય ॥ માડી ॥ હવે ॥ ૧૧ ॥ હવે પાંચસો
 વહુરો એમ વિનવે, તેમાં વહેરી કરે જવાબ ॥ વાલમ મોરારે ॥
 સ્વામી તમે તો સંજમ લેવા સંચર્યા, સ્વામી અમને કવણુ આ-
 ધાર ॥ વા ॥ વાલમ વિના કેમ રહી શકું ॥ ૧૨ ॥ હારે
 માણ માતપિતાને ભાઈ બેનડી, નારી કુટુંબને પરિવાર ॥ માડી ॥
 અંત સમય અલગા રહે, એક જૈન ધર્મ તરણ શરણુહાર ॥ માડી ॥
 હવે ॥ ૧૩ ॥ હારે માણ કાચી તે કાયા કારમી, સડી પડી
 વિણસી જાય ॥ માડી ॥ જીવડો જાય ને કાયા પડી રહે, સુખ
 પછી બાળી કરે રાખ ॥ માડી ॥ હવે ॥ ૧૪ ॥ હવે ધારણી
 માતા રહી વિનવે, આ પુત્ર નહીં રહે સંસાર ॥ ભવિક જનરે ॥
 એક દિવસનું રાજ ભોગવી, સંજમ લીધું મહાવીર સ્વામી પાસ
 ॥ ભવિક જનરે ॥ સોભાગી કુંવરે સંજમ આદર્યું ॥ ૧૫ ॥
 તપ જપ કરી કાયા શોષવી, આરાધી ગયા દેવલોક, ॥ ભવિક
 જનરે ॥ પંનર ભવ પુરા કરી, મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં જાશે મોક્ષ
 ॥ ભવિક જનરે ॥ સોભાગી કુંવરે સંયમ આદર્યો ॥ ૧૬ ॥ હારે
 માણ વિપાક સૂત્રમાં ભાંખીઈ, બીજા સૂત્ર અખંડ મોજાર ભવિક

૨૩૦

જનરે ॥ પ્રથમ અધ્યયને એ કહ્યું, સૂત્ર વિપાકમાં અધીકાર, ભ-
વિક જનરે ॥ સોભાળી કુંવરે સંયમ આદર્યો ॥ ૧૭ ॥

મોહ મિથ્યાત્વની સજ્જાય,

॥ મોહ મિથ્યાત્વની નિંદમાં; સુતો કાલ અનંત ॥ માણ
મોરી ॥ પરમાધામીને વશ પડ્યો, પામ્યો દુઃખ અનંત ॥ માણ
મોરી ॥ ૧ ॥ કરણી તો કરસું ચિત્ત નીરમલી ॥ એ ટેક ॥ રાગ-
તાણા રસીઆ હુંતા, સુણ સુણ કરતા તાન, ॥ માણ ॥ ધર્મ-
કથા નવિ સાંભલી, કાપે તેહના કાન ॥ માણ ૦ કં ॥ ૨ ॥
પરનારીના રૂપનો, વિષય વખાણ્યો જોય ॥ માણ ॥ દેવ શુદ્ધ
નીરખ્યા નહીં, તેની આંખો કાઢે દોય ॥ માં ૦ કં ॥ ૩ ॥ અ-
ગની ધખંતી પુતળી, ચાંપે હૃદય મોજર ॥ માં ॥ પરનારીના
સંગથી, પામ્યો દુઃખ અપાર ॥ માં ॥ ૪ ॥ સુરભી ગંધ
સુંઘ્યા ઘણા, શુંથ્યા કુલ ફરાક ॥ માં ॥ અંતર ફૂલેલ પડ-
વીયા, કાપે તેહના નાક ॥ માં ૦ કં ॥ ૫ ॥ જૂઠ વચન જોલ્યા
ઘણું, કુડ કપટની ખાણ ॥ માં ॥ પરમાધામી તેહની, જીભ કાઢે
જડતાણ ॥ માં ૦ કં ॥ ૬ ॥ ગાડે વહેલે બેસીને, બળદ દોડાવે
વાટ ॥ માં ॥ લોહમાં ઘુંસરી ધખાવીયો, લેઇ દોડાવે ઘાટ
॥ માં ૦ કં ॥ ૭ ॥ રસ્તે હુંટયા રાંકને, કરી કરી કીધ અન્યાય
॥ માણ ॥ માંકણ મારે તેહને, પીલે ઘાણી માંહ ॥ માં ૦ કં
॥ ૮ ॥ કાચાં કુલાં ફેલ ભખ્યાં, ગાજર મૂલાકંદ ॥ માં ॥ ઉંધે
મસ્તક ઉપનો, પિડાયા કરે આકંદ ॥ માં ૦ કં ॥ ૯ ॥ વન-
સ્પતિ છેદન કરી, કાપ્યા તરૂ વનરાય ॥ માં ॥ સુડણ નિદણ
કીધા ઘણા, કાપે તેહની કાય ॥ માં ૦ કં ॥ ૧૦ ॥ ટાંકા જ-

૨૩૨

વારા વાવીને, કુલાં સેજ બિછાય ॥ માં ॥ સુખ ભોગવિયા તેહ-
 ને, કાંટા ચાંપે કાય ॥ માં કં ॥ ૧૧ ॥ કુલી કલીયાં કુલની,
 તોડી ચુંથ્યા હાર ॥ માં ॥ સામલી વૃક્ષે બાંધીને, દીઝે કોર-
 ઝનો માર માં કં ॥ ૧૨ ॥ વચન ચુક્યા નર જે હતા, કુડા
 કપટી જેહ ॥ માં ॥ પકડી પછાટે પર્વતથી, ખડોખડ કરતા
 દેહ ॥ માં કં ॥ ૧૩ ॥ ઘરમાં કલેશ કરાવતી, કાથા કબલી
 નાર ॥ માં ॥ પરમાધામી તેહને, સુખમાં ભરેરે અંગાર ॥ માં
 કં ॥ ૧૪ ॥ કુહાડે કરીને છેદીયાં, લીલાં મોટાં ઝાડ ॥ માં ॥
 પરમાધામી તેહને, છેદે મસ્તક ફાડ ॥ માં કં ॥ ૧૫ ॥ કોશ
 કોદાલા પાવડા, પૃથ્વી વિદારણુ જેહ ॥ માં ॥ માગ્યાં જે કોઈ
 આપશે, પામશે દુઃખ અછેહ ॥ માં કં ॥ ૧૬ ॥ પૂજ્ય ક-
 હીને પૂજવતા, કરતા અનરથ મૂલ ॥ માં ॥ કામિની ગર્ભ ગ-
 લાવતા, તેને પરોવી દીધા ત્રિશૂલ ॥ માં કં ॥ ૧૭ ॥ કરી
 અંગીઠી અગ્નિની, ચલમ ભરે ચક્રોલ ॥ માં ॥ ગાંભ તમાકુ
 જે પીએ, તે તો ગયા નરકની પોળ ॥ માં કં ॥ ૧૮ ॥ જે
 ઘર રમતા હોલાયે, હસતા પાણી ઢોલ ॥ માં ॥ પરમાધામિ તે
 હની, ઘણી ઉઠાડે રોલ ॥ માં કં ॥ ૧૯ ॥ તાતું તરવું ઉકાળીને,
 કરી કરી ક્રોધ અપાર ॥ માં ॥ પીચકારી ભરીને છાંટતા, ઉપર
 નાંખે ખાર ॥ માં કં ॥ ૨૦ ॥ ઘણા હોકા પીવતા, અગનિ
 જલાદિક જીવ ॥ માં ॥ તાતા લોહ તપાવીને, સુખ ચાંપે કરે
 રીવ ॥ માં કં ॥ ૨૧ ॥ પાપ કરમથી ઉપનો, કુડા વિપાક
 માંહે ॥ માં ॥ ઉપર ચુંટે કાગડા, માંહે કીડા ખાય ॥ માં કં
 ॥ ૨૨ ॥ માનવનો ભવ પામીને, હવે જાવું નહી હાર ॥ માં ॥
 નિરંતર દર્શન જિન ધર્મનો, લેશે તો પામે ભવપાર ॥ માં કં
 ॥ ૨૩ ॥ ઇતિ મોહ મિથ્યાત્વની સજ્જાય ॥

૨૩૨

॥ શ્રી સિદ્ધની સજ્જાય ॥

આઠ કર્મ ચુરણ કરીરે લાલ, આઠ ગુણ પરસિદ્ધ ॥ મેરે
 પ્યારે ॥ ક્ષાયિક સમકિતના ધણીરે લાલ ॥ વંદુ વંદુ એહવા સિદ્ધ
 ॥ મેરે પ્યારે ॥ આં ॥ ૧ ॥ અનંત નાણુ દરસણુ ધરાંરે લાલ,
 ચોથું વીર્ય અનંત ॥ મેં ॥ અગુરૂ લઘુ સૂક્ષ્મ કદ્ધારે લાલ,
 અવ્યગ્રાધ મહંત ॥ મેં ॥ આં ॥ ૨ ॥ જેહની કાયા જેહ-
 વીરે લાલ, ઉણી ત્રીજે ભાગે ॥ મેં ॥ સિદ્ધ સિલ્લાથી જોયણુરે
 લાલ, અવગાહના વીતરાગે ॥ મેં ॥ આં ॥ ૩ ॥ સાદિ
 અનંતા તિહાં ઘણુરે લાલ, સમય સમય તેહ જાય ॥ મેં ॥
 મંદિર માંહે દિપાલીકારે લાલ, સઘલો તેજ સમાય ॥ મેરે ॥
 ૪ ॥ માનવ ભવથી પામીયેરે લાલ, સિદ્ધ તણા સુખ સંગ ॥ મેરે ॥
 એહનું ધ્યાન સદા ધરીરે લાલ, એમ જોલે ભગવદ અંગ ॥ મેરે ॥
 અં ॥ ૫ ॥ શ્રી વિજયદેવ પટોધરે લાલ, શ્રી વિજયસેન સુ-
 રીસ ॥ મેં ॥ સિદ્ધ તણા ગુણ એ કદ્ધારે લાલ, દેવ દીએ આ-
 સીસ ॥ મેં ॥ આં ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી સિદ્ધ સજ્જાય સંપૂર્ણ

મેઘકુમારની સજ્જાય ॥

॥ ધારણી મનાવેરે મેઘ કુમારનેરે, તું સુજ એકજ પુત ॥
 તુજવિણુ પુત્રરે દીનકા કીમ ગમેરે, રાખો રાખો ધરતણા સુત
 ॥ ધાં ॥ ૧ ॥ તુજને પરણાવુંરે આઠ કુમારિકારે, તે બહુ અતિ
 સુકુમાલ ॥ મલપતી ચાલેરે જીમ વન હાથણીરે. નયણુ વયણુ
 સુવિશાલ ॥ ધાં ॥ ૨ ॥ જયા એ ઋદ્ધિ સઘલી ભોગવોરે, એ
 કણ્ણા નહીં તુજવીર ॥ હું તુજ માતારે એટલું વિનવુંરે, પછી

૨૩૩

જીવ્યો દીક્ષા હો વીર ॥ ધા૦ ॥ ૩ ॥ મુજ મન જાથારે
હુંસ હતી ઘણીરે, જે રમાડીસ વહુ તણાં ખાલ ॥ દૈવ અટારેરે
દેખી નવી શક્યોરે, ઉપાયો એહજાંખાલ ॥ ધા૦ ॥ ૪ ॥ સુષુ
સુષુ માડીરે મેઘ ઇમિ વિનવેરે, નથી નથી કેહનો કોય ॥ ઇષુ
સંસારેરે થીર કો નવી રદ્યારે, હરીહર ચકવર્તી જોય ॥ ધા૦ ॥
૫ ॥ મેઘ કુમારેરે માતા પ્રતે યુગવીરે, દીક્ષા લીયે વીરજની
પાસ ॥ અમર કહે એ મુનિને વાંદતાં રે, છુટસે ભવ તણો પાસ
ધા૦ ॥ ૬ ॥

॥ નવપદ મહિમાની સજ્જાય ॥

॥ સરસતી માતા મયા કરો, આપો વચન વિલાસોરે ॥
મયણાસુંદરી સતી ગાયશું, આણી હીયડે ભાવોરે ॥ ૧ ॥ નવપદ
મહીમા સાંભળો, મનમાં ધરી ઉદ્ધાસોરે ॥ મયણાસુંદરી શ્રીપાલને,
કૃત્તીયો ધર્મ ઉદારોરે ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ માલવ દેશ માંહી વત્તી,
ઉલ્લેખી નયરી જામોરે ॥ રાજ્ય કરે તીહાં રાજાઓ, પુહવી પાલ
નરિંદોરે ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ રાય તણી મન મોહની, ધરણી અનો-
પમ દોયરે ॥ તાસુ કુંજે સુતા અવતરી, સુરસુંદરી મયણા જોડરે
॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ સુરસુંદરી પંડિત કને, શાસ્ત્ર બણી મિથ્યાતોરે ॥
મયણાસુંદરી સિદ્ધાંતને, અર્થ લીયો સુવિચારોરે ॥ ન૦ ॥ ૫ ॥
રાય કહે પુત્રી પ્રત્યે, હું તુઠો તુમ જેહોરે ॥ વંછીત વર માગો
તદા, આપુ અનોપમ જેહોરે ॥ ન૦ ॥ ૬ ॥ સુરસુંદરીએ વર
માગીઓ, પરણાવી શુભ ઠામોરે ॥ મયણાસુંદરી વયણાં કહે, કર્મ
કરે તે હોયરે ॥ ન૦ ॥ ૭ ॥ કરમે તુમારે આવીયો, વરવરો
એટી જેહોરે ॥ તાત આદેશે કરગ્રહો, વરીયો કુટ્ટી તેહોરે ॥ ન૦ ॥

૨૩૪

૮ ॥ આંગિલનો તપ આદરી, કોઠ આદરનો કાલોરે ॥ સફુરું
આજ્ઞા શિરધરી, હુઓ રાય શ્રીપાલોરે ॥ ન૦ ॥ ૬ ॥ તપ પ્ર-
સાદે સુખ સંપદા, પ્રત્યક્ષ સ્વર્ગે પહુંતોરે ॥ ઉપસર્ગ સર્વો દૂરે
ટળ્યા, પામ્યો સુખ અનંતોરે ॥ ન૦ ॥ ૧૦ ॥ દેશ દેશાંતર
ભ્રમી કરી, આવ્યો તે વરસંતોરે ॥ નવ રાણી પામ્યા ભલી,
રાજ્ય પામ્યો મનરંગોરે ॥ ન૦ ॥ ૧૧ ॥ તપગચ્છ દિનકર ઉ-
ગીયો, શ્રી વિજયસેન સુરિંદોરે, તાસ શિષ્ય વિમલ એમ વિનવે,
સતીય નામે આણુંદોરે ॥ ૧૨ ॥

॥ સાધુજીનો સજ્જાય ॥

॥ પંચમહાવ્રત દશવિધ યતિધર્મ, સત્તર સંજમ લેદ પા-
લેજી ॥ વૈયાવચ દસ નવવિધપ્રહાર્ય વાડ ભલી અનુઆલોજી
॥ ૧ ॥ જ્ઞાનાદિ ત્રય ખારે લેદે, તંપ કરે જે અનીદાનજી ॥ કે-
ધાદીક ચારેનો નિગ્રહ, એ ચરણસીતેરી માનજી ॥ ૨ ॥ ચઉવિધ
પિંડ વસતી વસ્ત્ર પાત્ર, નિર્દૂષણ એ લેવેજી, સુમતિ પાંચવર્ણ
પડીમાં ખારહ, ભાવના ખારહ સેવેજી ॥ ૩ ॥ પચવિશ પડીલે-
હજી પંચધંદ્રિયા ॥ વિષય વિકારથી વારેજી, ત્રિણુ ગુમીને ચ્યાર
અભિગ્રહ, દ્રવ્યાદિક સંભારેજી ॥ ૪ ॥ કરણસીતેરિ એહવી સેવે,
ગુણ અનેકવલી વાધેજી ॥ સંજમી સાધુ તેહને કહીયે, બીજા સર્વો
નામ ધરાવેજી ॥ ૫ ॥ એ ગુણ વિણુ પ્રવળ્યા બોલી, આજીવિ-
કાને તોલેજી; તે ખટકાય અસંજમી જાણે, ધર્મદાસ ગણી બોલેજી
॥ ૬ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુરૂ આણા ધરીને, સંજમ શુદ્ધ આરાધોજી ॥
જમ અનુપમ શિવસુખ સાધો, જગમાં કીર્તિ વાંધેજી ॥ ૭ ॥

૨૩૧

અથ શ્રીસીતાજીની સજ્જાય ॥

॥ જનકસુતા સીતા સતીં રામચંદ્રની ધરનારી રે ॥ કૈકે-
યી વરઅનુભાવથી ॥ પોત્યાં વન મળારીરે ॥ ૧ ॥ અતી રૂઝે
રાવણે હરી, તીહાં રાખ્યું શીલ અખંડરે, રાવણ હણી લંકા ગ્રહી,
લક્ષ્મણ રામ પરચંડરે ॥ શીઅલવંતી સીતા વંદીએ ॥ ૨ ॥ અ-
નુકમે અયોધ્યાએ આવીઆ, કરમવશે થયું દુખરે ॥ ગરભવંતિ
વને એકલી, મુકી પણ થયું સુખરે ॥ સીં ॥ ૩ ॥ લવ અને
કુશ સુત પરગડા ॥ વિદ્યાવંત વિલાસરે ॥ અનુકમે દીળે ઉત્સવા,
જલ થયુ અગ્ની જલારે શીલં ॥ ૪ ॥ દીક્ષા ગ્રહી સુરપતી
થઆ, અચ્યુતકદપેતેહરે ॥ તીહાંથી ચવી લવ અંતરે ॥ શિવ
લેશે ગુણગેહરે ॥ શીલં ॥ ૫ ॥ લવકુશ હનુમાનજી રામ લલ્યા
શિવ વાસરે ॥ રાવણ લક્ષ્મણ પામસે, જિન ગણધર પદ આ-
સરે ॥ શીલં ॥ ૬ ॥ પદ્મચરિત્રે એહના, વિસ્તારે અધિકારરે
જ્ઞાનવિમલ ગુરૂથી લહો, સુખ સંપત્તિ જય કારરે ॥ શીલં ॥ ૭ ॥
શીયલવંતી સીતા વંદીએ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયકૃત આઠદષ્ટિનો સ્વાધ્યાય પ્રારંભઃ ॥

॥ શિવસુખકારણ ઉપદિશી, યોગતણી અડદિહી રે ॥ તે
ગુણગુણી જિનવીરનો, કરસું ધર્મની પુકી રે ॥ વીરજિનેસર દેશના
॥ ૧ ॥ સઘન અઘન દિનચણિમાં, બાલ વિકલને અનેરા રે ॥
અરથ જોયે જેમ જુજૂઆ, તેમ ઓધનજરના ફેરા રે ॥ વીર

૨૩૬

૩૨ ॥ દર્શન જે થયાં જૂજૂઆં, તે ઓધનજરને ફેરેં રે ॥
 એક ચિરાદિક દષ્ટિમાં, સમકેતદષ્ટિને હેરેં રે ॥ વી૦ ॥ ૩ ॥
 દર્શન સકલના નય ગ્રહે, આપ રહે નિજભાવેં રે ॥ હિત કરી
 જનને સંજીવની, ચારો તેહ ચરાવે રે ॥ વી૦ ॥ ૪ ॥ દષ્ટિ ચિરા-
 દિક ચારમાં, મુગતિ પ્રયાણ ન ભાજે રે ॥ રચણ સયન જેમ
 અમહરે, સુરનર સુખ તેમ છાજે રે ॥ વી૦ ॥ ૫ ॥ એહ પ્રસ-
 ગથી મેં કહ્યું, પ્રથમદષ્ટિ હવે કહિયેં રે ॥ જિહાં મિત્રા તિહાં
 ઓધજે, તે તૃણ અગનિ સો લહિયેં રે ॥ વી૦ ॥ ૬ ॥ વ્રતપણ
 ચમ ઇહાં સંપજે, ખેદ નહી શુભકાળેં રે ॥ દ્રેષ નહીં વલી
 અવરસું, એહ ગુણ અંગ વિરાજે રે ॥ વી૦ ॥ ૭ ॥ યોગનાં
 બીજ ઇહાં ગ્રહે, જિનવર શુદ્ધ પ્રણામો રે ॥ ભાવાચારજ સેવના,
 ભવઉદ્દેગ સુઠામો રે ॥ વી૦ ॥ ૮ ॥ દ્રવ્ય અભિગ્રહ પાલવા,
 ઓષધપ્રમુખને દાનેં રે ॥ આદર આગમ આસરી, લિખનાદિક
 બહુ માનેં રે ॥ વી૦ ॥ ૯ ॥ લેખન પૂજન આપવું, શ્રુતવાચના
 ઉદગ્રાહો રે ॥ ભાવવિસ્તાર સજ્જાયથી, ચિંતન ભાવન ચાહો રે
 ॥ વી૦ ॥ ૧૦ ॥ બીજકથા ભલી સાંભલી, રોમાંચિત હુઈ દેહ
 રે ॥ એહ અવંચક યોગથી, લહિયેં ધરમસનેહ રે ॥ વી૦ ॥
 ૧૧ ॥ સદગુરૂ યોગેં વંદનક્રિયા, તેહથી ફલ હોયે જેહો રે ॥
 યોગક્રિયા ફલલેહથી, ત્રિવિધ અવંચક એહો રે ॥ વી૦ ॥ ૧૨ ॥
 ચાહે ચકોર તે ચંદને, મધુકર માલતી ભોગી રે ॥ તેમ ભવિ
 સહજ ગુણેં હોયે, ઉત્તમનિમિત્ત સંયોગી રે ॥ વી૦ ॥ ૧૩ ॥
 એહ અવંચકયોગ તે, પ્રગટે ચરમાવર્તે રે ॥ સાધુનેં સિદ્ધદશા-
 સ્વમે, બીજનું ચિત્ત પ્રવર્તે રે ॥ વી૦ ॥ ૧૪ ॥ કરણ અપૂ-
 ર્વના નિકટથી, જે પહેલું ગુણઠાણું રે ॥ મુખ્યપણું તે ઇહાં હોયે,
 સુચશવિલાસનું ટાણું રે ॥ વી૦ ॥ ૧૫ ॥

૨૩૭

॥ ઢાલ બીજી ॥ મન મોહન મેરે ॥ એ દેશી ॥

॥ દર્શન તારાદષ્ટિમાં, મનમોહન મેરે ॥ ગોમય અગનિ
સમાન ॥ મં ॥ શૌચસંતોષને તપ ભલો ॥ મં ॥ સજ્જાત્ય
ઈશ્વરધ્યાન ॥ મં ॥ ૧ ॥ નિયમપંચ ઇહાં સંપન્ને ॥ મં ॥
નહી કિરિયા ઉદ્વેગ ॥ મં ॥ જિજ્ઞાસા ગુણતત્ત્વની ॥ મં ॥
પણ નહી નિજહઠદેગ ॥ મં ॥ ૨ ॥ એ દૃષ્ટે હોય વરતતાં
॥ મં ॥ યોગકથા બહુપ્રેમ ॥ મં ॥ અનુચિત તેહ ન આચરે ॥
॥ મં ॥ વાદ્યો વલે જેમ હેમ ॥ મં ॥ ૩ ॥ વિનય અધિક
શુણીનો કરે ॥ મં ॥ દેખે નિજગુણહાણ ॥ મં ॥ ત્રાસ ધરે
ભવભયથકી ॥ મં ॥ ભવ માને દુખખાણ ॥ મં ॥ ૪ ॥ શાસ્ત્ર
ઘણાં મતિ ચોડલી ॥ મં ॥ શિષ્ટ કહે તે પ્રમાણ ॥ મં ॥
સુયશ લહે એ ભાવથી ॥ મં ॥ ન કરે જૂઠ ડકાણ ॥ મં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી પ્રથમ ગોવાલા તણે ભવેજી રે ॥ એ દેશી ॥

॥ ત્રીજી દષ્ટિ બલા કહીજી, કાષ્ટ અગનીસમ બોધ ॥ ક્ષેપ
નહી આસન સધેજી, શ્રવણસમીહા સોધ રે ॥ જિનજી ॥ ધન
ધન તુજ ઉપદેશ ॥ ૧ ॥ તરણસુખી સ્ત્રીપરિવર્યોજી, જેમ ચાહે
સુરગીત ॥ સાંભલવા તેમ તત્ત્વનેજી, એ દષ્ટિ સુવિનીત રે ॥
જિનજી ॥ ધનં ॥ ૨ ॥ સરિ એ બોધપ્રવાહનીજી, એ વિષ્ણુ
શ્રુતથલકૂપ ॥ શ્રવણસમીહા તે કિસીજી, શયિત સુણે જેમ ભૂષ
રે ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૩ ॥ મન રીજે તનુ ઉલ્લસેજી, રીજે ખુજે
એકતાન ॥ તે ઇચ્છાવિહું ગુણકથાજી, બહિરા આગલ ગાન રે ॥
જિં ॥ ધં ॥ ૪ ॥ વિધન ઇહાં પ્રાયેં નહીજી, ધર્મહેતુમાં
હોય અનાચાર પરિહારથીજી, સુયશ મહોદય હોય રે ॥ જિં
॥ ધં ॥ ૫ ॥

૨૩૮

॥ ઢાલ ચોથી ॥ ઝાંઝરીયા મુનિવર ધન ધન તુમ

અવતાર ॥ એ દેશી ॥

॥ યોગદૃષ્ટિ ચોથી કહીછ, દીપ્તા તિહાં ન ઉથાન ॥ પ્રાણ-
યામ તે જાવથીછ, દીપપ્રભાસમ જ્ઞાન ॥ મનમોહન જિનછ,
મીઠી તાહરી વાણુ ॥ ૧ ॥ બાહ્યભાવ રચક ઇહાંછ, પૂરક અંત-
રભાવ ॥ કુલક થિરતાશુભું કરીછ, પ્રાણયામ સ્વભાવ ॥ મ૦ ॥
૨ ॥ ધર્મઅરથે ઇહાં પ્રાણનેછ, છડે પણુ નહી ધર્મ ॥ પ્રાણ
અરથે સંકટ પડેછ, જૂઓ એ દાદનો મર્મ ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥
તત્ત્વશ્રવણ મધુરોદ્ધેછ, ઇહાં હોએ ખીજપ્રરોહ ॥ ખાર ઉદકસમ
ભાવ ત્તનેછ, ગુરૂભગતિ અદ્રોહ ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥ સૂક્ષ્મબોધ
સોપણુ ઇહાંછ, સમકેત વિણુ નવિ હોય ॥ વેધ્ય સંવેધ્યપદે કહિ-
હોંછ, તેન અવેદ્યે જોય ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥ વેધ્યબંધ શિવહેતુ
છેછ, સંવેદન તસ નાણુ ॥ નયનિક્ષેપેં અતિ ભલુંછ, વેદ્યસંવેદ્ય
પ્રમાણુ ॥ મ૦ ॥ ૬ ॥ તેપદ અધિવિલેદથી છ, છેહલી પાપ-
પ્રવૃત્તિ ॥ તસલોહ પદવૃત્તિ સમીછ, તિહાં હોય અંતનિવૃત્તિ
॥ મ૦ ॥ ૭ ॥ એહથકી વિપરીત છેછ, પદ તે અવેદ્ય સંવેદ્ય
જા ભવઅભિનંદી જીવનેછ, તે હોય વજ્ર અલેધ્ય ॥ મ૦ ॥ ૮ ॥
લોભી કૃપણુ દયામણુછ, માયી મચ્છરઠાણુ ॥ ભવ અભિનંદી
અય ભર્યોછ, અક્ષલ આરંભ અયાણુ ॥ મ૦ ॥ ૯ ॥ એહવા
અવગુણુવંતનુંછ, પદ છે અવેદ્યકઠોર ॥ સાધુસંગ આગમ
તાણુછ, તે જીતે ધરિ જોર ॥ મ૦ ॥ ૧૦ ॥ તે જીતેં સહજેં
ટલેછ, વિષમ કુતર્કપ્રકાર ॥ દૂર નિકટહાથી હણેછ, જેમ એ
અઠરવિચાર ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥ હું પાર્યો સંશય નહીછ, મૂરખ
કરે એ વિચાર ॥ આલસુઆ ગુરૂ શિષ્યનોછ, તેતો વચનપ્રકાર

૨૩૯

૧૧ મં ૧૨ ॥ દ્રીજે તે પતિ આવવું છ, આપમતેં અનુમાન
 ૧૨ આગમને અનુમાનથીછ, સાચું લહે સુજ્ઞાન ॥ મં ૧૩ ॥
 નહીં સર્વજ તે બ્હૂબ્હુઆછ, તેહના જે વલી દાસ ॥ ભગતિ
 દેવની પણ કહીછ, ચિત્ર અચિત્ર પ્રકાશ ॥ મં ૧૪ ॥ દેવ
 સંસારી અનેક છેછ, તેહની ભકિત વિચિત્ર ॥ એક રાગ પદ
 દ્રેષછ, એક મુગતિની અચિત્ર ॥ મં ૧૫ ॥ ઈંદ્રિયાર્થગત
 બુદ્ધિ છે છ, જ્ઞાન છે આગમહેત ॥ અસંમોહ શુભકૃતિ ગુણેછ,
 તેણેં ફલલેહ સકેત ॥ મં ૧૬ ॥ આદર કિરિયા રતિ ઘણીછ.
 વિધન ટલે મલે લચિ ॥ જિજ્ઞાસા બુધસેવનાછ, શુભકૃતિ
 ચિન્હ પ્રત્યચિ ॥ મં ૧૭ ॥ બુદ્ધિ કિયા ભવફલ દીયેછ.
 જ્ઞાન કિયા શિવઅંગ ॥ અસંમોહ કિરિયા દિયેછ, શીઘ્ર મુગતિ-
 ફલ અંગ ॥ મં ૧૮ ॥ પુદ્ગલ રચના કારમીછ, તિહાં જસ
 ચિત્ત ન લીન ॥ એક માર્ગ તે શિવતણોછ, લેહ લહે જગ લીન
 ૧૧ મં ૧૯ ॥ શિષ્ય ભણી જિનદેશનાછ, કઈ જન પરિણુતિ
 ભિન્ન ॥ કઈ મુનિની નયદેશનાછ, પરમાર્થથી અભિન્ન ॥ મં
 ૨૦ ॥ શબ્દલેહ અગડો કિરિયોછ, પરમારથ જો એક ॥ કહો
 ગંગા કહો સુરનદીછ, વસ્તુ કિરે નહીં છેક ॥ મં ૨૧ ॥
 ધર્મ ક્ષમાદિક પણ મિટેછ, પ્રગટે ધર્મસંન્યાસ ॥ તો અગડા અંટા
 તણોછ, મુનીને કવણ અભ્યાસ ॥ મં ૨૨ ॥ અભિનિવેશ
 સઘડો ત્યજછ, ચાર લહી જેણે દષ્ટિ ॥ તે લેશે હવે પાંચમીછ,
 સુચશ અમૃત ધનવૃષ્ટિ ॥ મં ૨૩ ॥

૧૧ હાલ પાંચમી ॥ ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાખ ॥ એ દેશી ॥

દષ્ટિ ચિરામાંહે દર્શન નિત્યે, રતનપ્રસાસમ જાણો રે ॥
 પ્રાંતિ નહીં વલી જોધ તે સૂક્ષ્મ, પ્રત્યાહાર વાગાણોરે ॥ ૧ ॥

૨૪૦

એ ગુણ વીરતણો ન વીસાડે, સંભાડે દિનરાત રે ॥ પશુ ટાલી
 સુરદ્ય દરે જે, સમકેતને અવદાત રે ॥ એ ગુણ ॥ ૨ ॥
 બાલધુલિ ઘરલીલા સરિખી, ભવચેષ્ટા ઇહાં બાસે રે ॥ રિદિવૃદ્ધિ
 ઘટમાં સવિ પ્રગટે, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ પાસે રે ॥ એ ગુણ ॥
 ૩ ॥ વિષયવિકારે ન ઇદ્રિય જોડે, તે ઇહાં પ્રત્યાહારે રે ॥
 કેવલજ્યોતિ તે તત્વ પ્રકાશે, શેષ ઉપાય અસારો રે ॥ એ ગુણ
 ॥ ૪ ॥ શીતલ ચંદનથી પણુ ઉપનો, અગની દહે જેમ વનને
 રે ॥ ધરમ જનિતપણુ ભોગ ઇહાં તિમ, લાગે અનિષ્ટ તે મનને
 રે ॥ એ ગુણ ॥ ૫ ॥ અંશે હોય ઇહાં અવિનાશી, પુદ્ગલ
 બલ તમાસી રે ॥ ચિદાનંદધન સુયશવિલાસી, કેમ હોય જગને
 આસી રે ॥ એ ગુણ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ છટ્ટી ॥ લોલીડા હંસા રે વિષય ન રાચીયે ॥ એ દેશી ॥

॥ અચપલ રોગરહિત નિષ્કુર નહી, અદ્ય હોય દોય નીતિ
 ૧ ગંધ તે સારો રે કાંતિ પ્રસન્નતા, સુસ્વર પ્રથમ પ્રવૃત્તિ
 ॥ ૧ ॥ ધનધન શાસન શ્રી જિનવરતાણું ॥ એ આંકણી ॥ ધીર
 પ્રભાવી રે આગલેં યોગથી, મિત્રાદિક યુતચિત્ત ॥ લાભ ઇષ્ટને
 રે દંદ અધૃષ્ટતા, જનપ્રિયતા હોય નિત્ય ॥ ધ૦ ॥ ૨ ॥ નાશ
 દોષનો રે તૃપતિ પરમ જલેં, સમતા ઉચિત સંયોગ ॥ નાશ
 વચરનો રે બુદ્ધિ સંતંભરા, એ નિષ્પન્નહુ યોગ ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥
 ચિન્હયોગના રે જે પરચંચમાં, યોગાચાર્ય દિકૃ ॥ પંચમદષ્ટિયકી
 તે જોડીયેં, એહવા તેહ ગરિઠ ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥ છઠિ દિકૃ રે
 હવે કાંતા કહું, તિહાં તારાભપ્રકાશ ॥ તત્ત્વમીમાંસા રે દહ હોયે
 ધરણી, નહી અન્ય શ્રુતવશ ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥ મન મહિલાનું રે
 વાહલા ઊપરેં, બીજાં કામ કરંત ॥ તેમ શ્રુતધર્મે રે એહમાં

૨૪૧

મન ધરે, જ્ઞાનાક્ષેપકવંત ॥ ધ૦ ॥ ૬ ॥ એહવે જ્ઞાનેં રે વિધન
નિવારણે, ભોગ નહી ભવહેત ॥ નવિ ગુણ દોષ ન વિષયસ્વરૂપ-
થી; મનગુણ અવગુણ જેત ॥ ધ૦ ॥ ૭ ॥ માયાપાણી રે જાણી
તેહને, લંધી જાય અડોલ ॥ સાચું જાણી રે તે ખીહતો રહે,
ન ચલે ડામાડોલ ॥ ધ૦ ॥ ૮ ॥ ભોગતે ત્વને રે એમ ભય નવિ
ટલે, જૂઠા જાણે રે ભોગ ॥ તે એ દૃષ્ટિ રે ભવસાગર તરે, લહે
વલી સુયશ સંયોગ ॥ ધ૦ ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ સાતમી ॥ એ છિંડી કિહાં રાખી ॥ એ દેશી ॥

॥ અર્કપ્રભાસમ બોધ પ્રભામાં, ધ્યાનપ્રિયા એ દિટ્ટી ॥ ત-
ત્વતાણી પ્રતિપત્તે ઈહાં વલી, રોગ નહી સુખ પુકી રે ॥
ભવિકા વીરવચન ચિત્ત ધરિયે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સઘલું
પરવશ તે દુખલક્ષણ, નિજવશ તે સુખ લહિયેં એ દૃષ્ટે આત-
મગુણ પ્રગટે, કહો સુખ તે કુણ કહિયેં રે ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
નાગરસુખ પામર નવિ જાણે, વલ્લભસુખ ન કુમારી ॥ અતુલવ
વિણ તેમ ધ્યાનતાણું સુખ, કુણ જાણે નર નારી રે ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥
એહ દૃષ્ટિમાં નિર્મલબોધેં, ધ્યાન સદા હોયે સાચું ॥ દૂષણરહિત
નિરંતર જયોતિ, રતન તે દીપેં જાણું રે ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ વિષ-
ભાગ ક્ષય શાંત વાહિતા, શિવમારગ દ્રુવનામ ॥ કહે અસંગક્રિયા
ઈહાં યોગી, વિમલસુયશ પરિણામ રે ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ આઠમી ॥ તુજ સાથેં નહીં જોલું મહારા વાલા તેં

સુજને વીસારી જી ॥ એ દેશી ॥

॥ દૃષ્ટિ આઠમી સારસમાધેં, નામ પરા તસ જાણુંજી ॥
આપસ્વભાવેં પ્રવૃત્તિ પૂરણ, શશિસમ બોધ વખાણુંજી ॥ નિર-
તિચારપદ એહમાં યોગી, કહિયેં નહિ અતિચારીજી ॥ આરોહે

૨૪૨

આરુઢે ગિરિને, તેમ એહની ગતિ ન્યારીછ ॥ ૧ ॥ ચંદનગ્રંથ
 સમાન ધિમા ઇહાં, વાસકને ન ગવેષેછ ॥ આસંગેં વર્જિત
 વલી એહમા, કિરિયા નિજગુણ લેખેછ ॥ શિક્ષાથી જેમ રતનનિ
 યોજન, દષ્ટિભિન્ન તેમ એહોછ ॥ તાસ નિયોગેં કરણ અપૂરવ,
 લહે સુનિ કેવલ ગેહોછ ॥ ૨ ॥ ક્ષીણદોષ સર્વેજ મહાસુનિ,
 સર્વલગ્નિધિદ્વલોગીછ ॥ પરઉપગાર કરી શિવસુખ તે, પામે, યોગ
 અયોગીછ ॥ સર્વ શત્રુક્ષય સર્વ વ્યાધિક્ષય, પૂરણ સર્વ સમી-
 હાછ ॥ સર્વ અરથયોગેં સુખ તેહથી, અનંત ગુણ નિરીહાછ
 ॥ ૩ ॥ એ અડદિહી કહી સંશ્લેષેં, યોગશાસ્ત્ર સંકેતેં છ ॥ કુલ
 યોગીને પ્રવૃત્તચક્ર જે, તેહતણે હિતહેતેંછ ॥ યોગી કુલેં જાયા
 તસ ધર્મ, અનુગત તે કુલયોગેંછ ॥ અદ્રેષી ગુરુદેવદિજ પ્રિય,
 દયાવંત ઉપયોગેંછ ॥ ૪ ॥ શુશ્રૂષાદિક અડગુણ સંપૂરણ, પ્રવૃત્ત
 ચક્ર તે કહિયેંછ ॥ યમદ્રય લાભી પરદુગ અર્થાં, આદ્ય અવં-
 ચક્ર લહિયેંછ ॥ ચાર અહિંસાદિક યમ ઇચ્છા, પ્રવૃત્તિ ચિર
 સિદ્ધિનામેંછ ॥ શુદ્ધ રૂથેં પાલે અતિચારહ, ટાલે ફલ પરિણા-
 મેંછ ॥ ૫ ॥ કુલયોગીને પ્રવૃત્તચક્રને, શ્રવણશુદ્ધિ પક્ષપાતેં
 છ ॥ યોગદષ્ટિ અંથે હિત હોવે, તેણે કહ્યું એ વાતેછ ॥ શુદ્ધ
 ભાવને સૂતી કિરિયા, બેહુમાં અંતર કેતોછ ॥ જલહલતો સુર-
 જને ખબુઓ, તાસ તેજમાં તેતો છ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધભાવ એ
 તેહને કહિયેં, જેહસું અંતર ભાંજેછ ॥ જેહસું ચિત્ત પટંતવ
 હોવે, તેહસું શુદ્ધ ન છાજેછ ॥ યોગ્ય અરોગ્ય વિભાગ અલ-
 હતો, કરસે મોક્ષી વાતો છ ॥ અમસે તે પાંડિત પરપદમાં, સુદ્ધિ
 પ્રહારને લાતોછ ॥ ૭ ॥ સભા ત્રણ શ્રોતાગુણ અવગુણ, નંદિ-
 સૂત્રેં દીશેછ ॥ તે જાણિએ અંથયોગ્યને, દેજો સુગુણ જગીશેછ ॥

૨૪૩

લોકપૂર્યો નિજ નિજ ઇચ્છા, યોગ ભાવ ગુણુરથલે ॥ શ્રીનય-
વિજય વિબુધપયસેવક, વાચકયશને વયલે ॥ ૮ ॥

॥ અથ શ્રી વારમાવનાના વાર સજ્ઞાય પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

॥ પાસ જિનેસર પય નમી, સદ્ગુરુને આધાર ॥ ભવિયણ
જનને હિત ભણી, ભણુશું ભાવના બાર ॥ ૧ ॥ પ્રથમ અનુ-
નિત્ય અશરણ પણું, એહ સ સાર વિચાર ॥ એકલપણું અન્યત્વ
તિમ, અશુચિ આશ્રવ સંભાર ॥ ૨ ॥ સંવર નિજર્જર ભાવના,
લોક સરુપ સુખોધિ ॥ દુલ્લભ ભાવન જિન ધરમ, એણી પરે
કર જીવ સોધિ ॥ ૩ ॥ રસકુપી રસ વેદિઓ, લોહથકી હોયે
હેમ ॥ જીવ ઇષ ભાવન શુદ્ધ હુયે, પરમ રૂપ લહે તેમ ॥ ૪ ॥
ભાવવિના દાના દિપ્તિ, બાણે અલૂણું ધાન ॥ ભાવ રસાંગ મલ્યા
થકી, ત્રટે કરમ નિદાન ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥

॥ ભાવનાની દેશી ॥ પહેલી ભાવના એણી પરે ભાવીયે-
જી ॥ અનિત્ય પણું સંસાર ॥ ઢાલ આણી ઊપર જલ બિંદુઓ
જી, ઇંદ્ર ધનુષ અનુહાર ॥ ૧ ॥ સહેજ સંવેગી સુંદર આત્મા
જી, ધર જિન ધર્મસું રંગ ॥ અચલ અપલાની પરે ચિંતવે જી,
કૃત્રિમ સવિહુ સંગ ॥ સં ॥ ૨ ॥ ઇંદ્રબલ સુહણું શુભ અ-
શુભજી જી, કુડો તોષ ને રોષ ॥ તિમ ભ્રમ ભૂલ્યો અથિર
પદારથે જી, રથો કીજે મન શોષ ॥ સં ॥ ૩ ॥ કાર ત્રેહ
પામરના નેહજી જી, એ યોવન રંગ રોલ ॥ ધન સંપદ પણ
દીસે કારમી જી, જેહવા જલકલ્લોલ ॥ સં ॥ ૪ ॥ સુંજ

૨૪૪

સરિણે માગી લીખડી જી, રામ રહ્યા વનવાસ ॥ ઇણું સંસારે
 એ સુખ સંપદા જી, સંધ્યા રાગ વિલાસ ॥ સં ॥ ૫ ॥ સુ-
 દર એ તનુ શોભા કારમી જી, વિણુસંતાં નહીં વાર ॥ દેવતણે
 વચનેં પ્રતિબુજીયો જી, ચક્રી સનત કુમાર ॥ સં ॥ ૬ ॥ સૂરજ
 રાહુ ગ્રહણેં સમજીએ જી, શ્રી કીર્તિધર રાય ॥ કરકંડુ પ્રતિ-
 બુજીયો દેખીને જી, વૃષભ જરાકુલ કાય ॥ સં ॥ ૭ ॥ કિહાં
 લગેં ધુઆ ધવલ હરા રહે જી, જલ પરપોટા જોય ॥ આઉણું
 અથિર તિમ મનુષ્યનું જી, ગર્વ મ કરસો કોય ॥ જે ક્ષણમાં
 ખેડ હોય ॥ સં ॥ ૮ ॥ અતુલિ જલ સુરવર જિનવર જિર્યા
 જી, ચક્રિ હરિબલ જોડી ॥ ન રહ્યો એણે જગેં કોઈ ચિર થઈ
 જી, સુરનર ભૂપતિ કોડી ॥ સં ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

॥ પલ પલ છીને આઉણું, અંજલિ જલ જ્યું એહ ॥
 ચલતે સાથેં સંજલો, લેઈ સકે તો લેહ ॥ ૧ ॥ લે અચિંત્ય
 ગલથું ગ્રહી, સમય સીંચાણો આવિ ॥ શરણુ નહીં જિનવચણ
 વિણુ, તેણે હવે અશરણુ ભાવિ ॥ ૨ ॥

॥ રાગ રામગિરી, રામ ભણે હરિ ઊઠિયેં ॥ એ દેશી ॥
 બીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હૃદય મઝાર રે ॥ ધરમ વિના
 પરભવ જતાં, પાપેં ન લહીશ પાર રે ॥ જામશ નરક દુવાર
 રે, તિહાં તુજ કવણુ આધાર રે ॥ ૧ ॥ લાલ સુરંગા રે પ્રાણી-
 આ ॥ મૂકને મોહ જંબલ રે, મિથ્યા મતિ સવિ ટાલ રે,
 માયા આલ પંપાલ રે ॥ લાં ॥ ૨ ॥ માત પિતા સુત કામિની,
 ભાઈ ભયણિ સહાય રે ॥ મેં મેં કરતાં રે અજ પરેં, કર્મે
 ગ્રહો જીઉ જાય રે ॥ આડો કોઈ નવી થાય થાય રે, હુઃખ ન

૨૪૫

લાયે વહેંચાય રે ॥ લા૦ ॥ ૩ ॥ નંદની સોવન ડુંગરી, આખર
 નાવી કોકાજ રે ॥ ચકી સુભૂમ તે જલધિમાં, હારથું ખટ ખાંડ
 રાજ રે ॥ બુડયો ચરમ જહાજ રે, દેવ ગયા સવિ લાજ રે,
 લોભે ગઈ તસ લાજ રે ॥ લા૦ ॥ ૪ ॥ દ્રીપાયન દહી દ્રા-
 રિકા, બલવંત ગોવિંદ રામ રે ॥ રાખી ન શકયા રે રાજવી,
 માત પિતા સુત ધામ રે ॥ તિહી રાજ્યાં જિનનામ રે, શરણુ
 કીઓ નેમિસ્વામ રે ॥ વ્રત લેઈ અભિરામ રે, પોહોતા શિવપુર
 કામ રે ॥ લા૦ ॥ ૫ ॥ નિત્ય મિત્ર સમ દેહડી, ક્યણું પર્વ
 સહાય રે ॥ જિનવર ધર્મ ઉગારસે, જિમ તે વંદનિક લાય રે ॥
 રાખે મંત્રિ ઉપાય રે, સંતોષ્યો વલી રાય રે, ટાલ્યા તેહના
 અપાય રે ॥ લા૦ ॥ ૬ ॥ જનમ જર મરણુદિકા, વયરી લાગા
 છે કેડ રે ॥ અરિહંત શરણુ તે આદરી, ભવ બ્રમણુ દુઃખ
 ફેડ રે ॥ શિવસુંદરી ધર તેડ રે, નેહ નવલ રસ રેડ રે, સીંચી
 સુકૃત સુરપેડ રે ॥ લા૦ ॥ ૭ ॥

॥ દોહા ॥

॥ થાવચ્યા સુત થરહરયો, જોર દેખી જમ ધાડ ॥ સંયમ
 શરણું સંબ્રહું, ધણ કણ કંચણ છાંડ ॥ ૧ ॥ ઇણ શરણું સુ-
 ખિયા થયા, શ્રી અનાથી અણુગાર શરણુ લક્ષ્મી વિષ્ણુ જીવડા,
 ઇણી પરે રૂલે સંસાર ॥ ૨ ॥ ઇતિ દ્વિતીય ભાવના

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥

॥ રાગ મારણી ॥ ત્રીજી ભાવન ઇણીપરે ભાવીયે રે,
 એહ સ્વરૂપ સંસાર ॥ કર્મવશે જીવ નાચે નવનવ રંગશું રે,
 એ એ વિવિધ પ્રકાર રે ॥ ૧ ॥ ચેતન ચેતીયે રે, લાહી માનવ
 અવતાર ॥ ચે૦ ॥ ભવ નાટકથી એ હૂઓ ઉભગા રે, તો છાંડો

૨૪૬

વિષય વિકાર રે ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥ કબહી ભૂજલ જલણાનલ તરૂમાં
ભમ્યો રે, કબહી નરક નિગોદ ॥ બિતિ ચઉરિંદ્રિયમાંહે કેઈ દિન
વસ્યો રે, કબહીક દેવ વિનોદ ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ કીડી પતંગ
હરિ માતંગપણું ભજે, રે, કબહી સર્પ સીયાલ ॥ બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય
વૈશ્ય કહાવતો રે, હોવે શૂદ્ર ચંડાલ ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ લખ ચો-
રાશી ચઉટે રમતો રંગશું રે, કરી કરી નવ નવ વેશ ॥ રૂપ
કુરૂપ ધની નિર્દ્રવ્ય સોભાગિઓ રે, દુર્ભાગી દરવેશ ॥ એ૦ ॥
॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર સૂક્ષ્મને બાહર ભેદશું રે, કાલ ભાવ પણુ
તેમ ॥ અનંત અનંતા પુદ્ગલ પરાવર્તન કર્યાં રે, કહ્યો પન્ન-
વણુ એમ ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ ભાઈ બહિન નારી તાતપણું ભજે
રે, માતપિતા હોયે પુત્ર ॥ તેહજ નારી વેરીને વલિ વાલહો રે,
એહ સંસારહ સૂત્ર ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ ભવનભાનુ જિન ભાંખ્યાં
ચરિત્ર સુણી ઘણાં રે, સમન્થા ચતુર સુબાણુ ॥ કર્મ વિવરવશ
મૂકી મોહ વિટંબના રે, મલ્યા મુગતિ જિન ભાણુ ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

॥ ઇંમ ભવ ભવ જે દુખ સદ્યાં, ત જાણે જગનાથ ॥
ભય ભંજણુ ભાવઠ હરણુ, ન મલ્યો અવિહઠ સાથ ॥ ૧ ॥ તિજુ
કારણુ જીવ એકલો, છોડી રાગ ગલપાસ ॥ સવિ સંસારી જીવશું,
ધરિ ચિત ભાવ ઉદાસ ॥ ૨ ॥

॥ દાલ ચોથી ॥

॥ રાગ ગોડી ॥ પૂત ન કીજેહો સાધુ વિસાસડો ॥ ચોથી
ભાવના ભવિયણુ મન ધરો, ચેતન તું એકાકી રે ॥ આંચો તિમ
જાઈશ પરભાવ વહી, ઈહાં મૂકી સવિ બાકી રે ॥ મમ કરો મમ-
તારે સમતા આદરો ॥ ૧ ॥ આણુ ચિત્ત વિવેકો રે ॥ સ્વાસ્થિયાં

૨૪૭

સજ્જન સહુએ મર્યાં, સુખ દુખ સહેશે એકો રે ॥ મમં ॥ ૨ ॥
 વિત્ત વહેંચણુ આવી સહુએ મર્યાં, વિપતિ સમય જાય નાસી રે ॥
 દવ બલતો દેખી દશ દિશેં પુલે, જીમ પંખી તરવાસી રે ॥
 મમં ॥ ૩ ॥ ખટ ખંડ નવનિધિ ચૌદ રચણુ ધણી ચૌસઠ સહ
 રસ સુનારી રે ॥ છેહડે છેડી તે ચાટ્યા એકલા, હાર્યા જેમ
 જૂઆરો રે ॥ મમં ॥ ૪ ॥ ત્રિભુવન કંટક વિરુદ્ધ ધરાવતો,
 કરતો ગર્વે શુમાનો રે ॥ ત્રાગા વિણ નાગા તેહુ ચટ્યા, રાવણ
 સરિખા રાગનો રે ॥ મમં ॥ ૫ ॥ માલ રહે ઘર સ્ત્રી વિશ્વા
 મિતા, પ્રેતવના લગેં લોકો રે ॥ ચય લગેં કાયા રે આખર
 એકલો પ્રાણી ચલે પરલોકો રે ॥ મમં ॥ ૬ ॥ નિત્ય કેલહો
 બહુ મેલેં દેખીઓ, બિહું પણ ખટ પટ થાય રે ॥ વલયાનો પરેં
 વિહરિસ એકલો, ઇમ જૂજ્યો ન મીરાયો રે ॥ મમં ॥ ૭ ॥
 ઈતિ ચતુર્થ ળાવના ॥

॥ દોહા.

ભવ સાયર બહુ દુખ જલેં, જામણ મરણ તરંગ ॥ મમતા
 તંતુ તિથેં ઘણો, ચેતન ચતુર મતંગ ॥ ૧ ॥ ચાહે જો છેહણ
 બણી, તો ભજ ભગવંત મહંત ॥ દૂર કરે પર બંધનેં, જિમ
 જલથી જલકંત ॥ ૨ ॥

॥ હાલ પાંચમી ॥

॥ રાગ કેહારો ગોડી ॥ કપૂર હુવે અતિ ઉજલો રે એ
 દેશી ॥ પાંચમી ભાવન ભાવીયેં રે જિહ અન્યત્વ વિચાર ॥
 આપ સવારથી એ રહું રે, મલિઓ તુજ પરિવાર ॥ ૧ ॥ સંવેગી
 સુંદર, જૂજ મા મૂંઝ ગમાર ॥ તહારું કો નહીં ઇણ સંસાર,
 તું કેહનો નહિ નિરધાર ॥ સં ॥ ૨ ॥ પંચસિરેં પંથી મલ્યા

રે, કીજે કિણુશું પ્રેમ ॥ રાતિ વસે પ્રહ ઉઠ ચલે રે, નેહ નિ-
વાહે કેમ ॥ સં ॥ ૩ ॥ જમ મેલો તીરથ મલે રે, જન વણુ-
જની વ્યાહ ॥ કે ત્રોટા કે કાયદો રે, લેઇ લેઇ નિજધર જાય ॥
સં ॥ ૪ ॥ જહાં કારજ જેહનાં સરે રે, તિહાં લગે દાખેનેહ

॥ સૂરીકંતાની પરેં રે, છટકી દેખાડે છેહ ॥ સં ॥ ૫ ॥ ચુ-
લણી જાંજજ સારવા રે, કૂકું કરી જતુગેહ ॥ ભરત બાહુબલિ
જૂજ્યા રે, જો જો નિજના નેહ ॥ સં ॥ ૬ ॥ શ્રેણિક પુત્રેં
બાંધીઓ રે, લાધું વેહેંચી રાજ્ય ॥ દુઃખ દીધું બહુ તાતનેં રે,
દેખો સુતનાં કાજ ॥ સં ॥ ૭ ॥ ઈણભાવન શિવપદ લહે રે,
શ્રી મરુદેવી માય ॥ વીરશિષ્યકેવલ લહું રે, શ્રી ગૌતમ ગણરાય
॥ સં ॥ ૮ ॥ ઇતિ પંચમ ભાવના ॥

॥ દોહા ॥

॥ મોહ વસુ મન મંત્રવી, ઇંદ્રિય મટ્યા કલાલ ॥ પ્રમાદ
મદિરા પાઇ કે બાંધ્યો જીવ ભૂપાલ ॥ ૧ ॥ કર્મ જંજીર જડી
કરી, સુકૃત માલ સવિ લીધ ॥ અશુભ વિરસ દુરગંધમય, તનગો
તહરેં દીધ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ છડો ॥

॥ રાગ સિંધુ સામેરી ॥ છઠી ભાવના મન ધરો, જી
અશુચિ ભરી એ કાયા રે, શી માયા રે, માંડે કાયા પિડશું એ
॥ ૧ ॥ નગર ખાલ પરેં નિતુ વહે, કક્ મલ મૂત્ર ભંડારો રે,
તિમ દારો રે, નર નવ દ્વાદશ નારિનાં એ ॥ ૨ ॥ દેખી દુર-
ગંધ દૂરથો, તું મુહ મચકોડે માણે રે, નવી જાણે રે, તિથ પુદ્-
ગલ નિજ તનુ ભર્યું એ ॥ ૩ ॥ માંસ રુધિર મેદારસેં, અસ્થિ
મજ્જાનર બીજેં રે, શું રીજે રે, રૂપ દેખી દેખી આપણું એ ॥ ૪ ॥

૨૪૯

કૃમિવાલાદિક કોથલી, મોહરાયની ચેટી રે, એ પેટી રે, ચર્મ જડી
 ઘણા રોગની એ ॥ ૫ ॥ ગર્ભવાસ નવ માસતાં, કૃમિપરેં મલમાં
 વસિયો રે, તું રસિયો રે, ઉંચે માથેં ઇમ રહ્યો એ ॥ ૬ ॥ કનક
 કુમરી લોજન ભરી, તિહાં દેખી દૂરગંધ ખૂબ્યા રે, એતિ જૂઞ્યા
 રે, મદ્ધિ મિત્ર નિજ કર્મશું એ ॥ ૭ ॥ ઇતિ છઠી લાવના ॥

॥ દોહા ॥

॥ તન છિહ્નર ઇંદ્રી મચ્છા, વિષય કલણ જંગાલ ॥ પાપ
 કલુષ પાણી ભર્યું, આશ્રવ વહે ગડનાલ ॥ ૧ ॥ નિર્મલ પખ
 સહજે સુગતિ, નાણ વિનાણ રસાલ ॥ શું બગની પરેં પંકજલ,
 થુંથે ચતુર મરાલ ॥ ૨ ॥

॥ ઠાલ સાતમી ॥

॥ રાગ ધૌરણી ॥ આશ્રવલાવના સાતમી રે, સમજો સુગુરુ
 સમીપ ॥ કોઘાદિક કાંઈ કરો રે, પામી શ્રીજિન દીપો રે ॥ ૧ ॥
 સુણ સુણ પ્રાણીયા, પરિહર આશ્રવ પંથો રે ॥ દશમે અંગે
 કહ્યા, જોહના હુપ પ્રપંથો રે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ હોશેં જે હિંસા
 કરે રે, તે લહે કટુક વિપાક ॥ પરિહાંસે ગોત્રાસની રે, જો જો
 અંગવિપાકો ને ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ મિથ્યા વચણેં વસુ નડયો રે,
 મંડિક પરધન લેઈ ॥ ઇણ અપ્રલે રોલવ્યા રે, ઇંદ્રાદિક સુર કેઈ
 રે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ મહા આરંભ પરિગ્રહેં રે, પ્રલ્લટ નરય પહુત
 ॥ સેવ્યાં શત્રુપણું ભજે રે, પાંચે દુરગતિ દૂરો રે ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥
 છિદ્ર સહિત નાવા જલેં રે, ખૂડે નીર ભરાય ॥ તિમ હિંસાદિક
 આશ્રવેં રે, પાપેં પિંડ ભરાયો રે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ અવિરતિ લાગે
 એકેંદ્રિયા રે, પાપ રથાન અઢાર ॥ લાગે પાંચેહી ક્રિયા રે, પંચમ
 અંગ વિચારો રે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ કટુક ક્રિયા થાનક ફલાં રે,

૨૫૦

બોલ્યા બીજે રે અંગ ॥ કહેતાં હીયડું કમકમે રે, વિરુએ તાસ
પ્રસંગો રે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ મૃગ પતંગ અલિ માછલો રે, કરી
એક વિષય પ્રપંચ ॥ દુખિયા તે કિમ સુખ લહે રે, જસ પરવસ
એહ પંચો રે ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ હાસ્ય નિંદ વિકથા વસેં રે, નરક
નિગોદેં રે જાત ॥ પૂરવધર શ્રુત હારીનેં રે, અવરાંનીશી વાતે
રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ સત્તમ ભાવના ॥

॥ દોહા ॥

॥ શુભ માનસ માનસ કરી, ધ્યાન અમૃત રસ રેલિ ॥ ન
વદલ શ્રીનવકાર પય, કરી કમલાસન કેલિ ॥ ૧ ॥ પાતક પંક
યખાલીનેં, કરી સંવરની પાલ ॥ પરમ હંસ પદવી લજે, છોકી
સકલ જંગલ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ આઠમી ॥

જલૂની દેશી ॥ આઠમી સંવર ભાવનાજી, ધરી ચિતસું એક
તાર ॥ સમિતિ ગુપ્તિ સૂધી ધરેજી, આપો આપ વિચાર ॥ સ
લૂણા, શાંતિ સુધારસ ગ્યાખ ॥ એ આંકણી ॥ વિરસ વિષય ફલ
ફૂલડેજી, અટતો મન અલિ રાખ ॥ સ૦ ॥ ૧ ॥ લાલ અલાલે
સુખ ફૂળેજી, જીવિત મરણ સમાન ॥ શત્રુ મિત્ર સમ ભાવતે
જી, માન અને અપમાન ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ કહીયેં પરિચહ છાંડશું
જી, લેશું સંયમ ભાર ॥ શ્રાવક ચિંતે હું કદા જી, કરીશ સંધારે
સાર ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ સાધુ આશસા ઈમ કરે જી, સૂત્ર લણીચ
ગુરૂ પાસ ॥ એકલ મદ્દ પ્રતિમા રહી જી, કરીશ સંલેખણ ખાસ
॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ સર્વ જીવહિત ચિંતવે જી, વચર મકર જગમિત
॥ સત્ય વયજી મુખ ભાંખિયેં જી, પરિહર પરનું વિત્ત ॥ સ૦
॥ ૫ ॥ કામ કટક લેદજી બાણી જી, ધર તુ શીલરાનાહ ॥ નવ

૨૫૧

વિધ પરિગ્રહ મૂકતાં છ, લહિયેં સૂખ અથાહ ॥ સં ॥ ૬ ॥
 દેવ મણુઅ ઉપસર્ગશું છ, નિશ્ચલ હોઈ સધીર ॥ બાવીશ પ-
 રિસહ છપીયેં છ, જિમ છત્યા શ્રીવીર ॥ સં ॥ ૭ ॥ ઈતિ
 અષ્ટમ ભાવના ॥

॥ દોહા ॥

॥ ૬૬ પ્રહારિ ૬૬ ધ્યાન ધરી, ગુણનિધિ ગજ સુકુમાલ ॥
 મેતારજ મદન બ્રમો. સુકોશલ સુકુમાલ ॥ ૧ ॥ ઈમ અનેક
 મુનિવર તર્યા, ઉપશમ સંવર ભાવ ॥ કઠિન સવિ નિજ્જર્યાં, તિષ્ઠ
 નિજ્જર પ્રસ્તાવ ॥ ૨ ॥

॥ દાલ નવમી ॥

॥ રાગ ગોડી, મન ભમરા રે ॥ એ દેશી ॥ નવમી નિ-
 જ્જર ભાવના ॥ ચિત ચેતો રે ॥ આદરો પ્રત પચ્ચખખાણુ ॥
 ચતુર ચિત ચેતો રે ॥ પાપ આલોચો ગુરુ કને ॥ ચિં ધરિયેં
 વિનય મુજણુ ॥ ચં ॥ ૧ ॥ વેચાવચ્ચ બહુવિધ કરો ॥ ચિં ॥
 દુર્બલ બાલ ગિલાન ॥ ચં ॥ આચારજ વાચક તણો ॥ ચિં ॥
 શિષ્ય સાધર્મિક બાણુ ॥ ચં ॥ ૨ ॥ તપસી કુલ ગણુ સંધને
 ॥ ચિં ॥ ચિવિર પ્રવર્તક વૃદ્ધ ॥ ચં ॥ ચૈત્ય ભક્તિ બહુ
 નિજ્જર ચિં ॥ દશમે અંગ પ્રસિદ્ધ ॥ ચં ॥ ૩ ॥ ઉભય
 ટંક આવશ્યક કરો ॥ ચિં ॥ સુંદર કરિ સગાય ॥ ચં ॥ પો-
 સહ સામાયિક કરો ॥ ચિં ॥ નિત્ય પ્રત્યેં નિયમન ભાય ॥
 ચં ॥ ૪ ॥ કર્મસૂડન કનકાવલી ॥ ચિં ॥ સિંહનિકીડિત દોય
 ॥ ચં ॥ શ્રીગુણ રચણુ સંવત્સરુ ॥ ચિં ॥ સાધુ પડિમ દશ
 દોય ॥ ચં ॥ ૫ ॥ શ્રુત આરાધન સાચવો ॥ ચિં ॥ યોગ
 વહન ઉપધાન ॥ ચં ॥ શુકલ ધ્યાન સૂધું ધરો ॥ ચિં ॥

૨૫૨

શ્રી આંગિલ વર્દમાન ॥ ચ૦ ॥ ૬ ॥ ચૌદ સહસ્ત્ર આણુગારમાં
 ॥ ચિ૦ ॥ ધન ધનનો આણુગાર ॥ ચ૦ ॥ સ્વયમુખ વીર પ્રશં-
 નીઓ ॥ ચિ૦ ॥ ખંધક મેઘ કુમાર ॥ ચ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ
 નવમ ભાવના ॥

॥ દોહા ॥

॥ મન દારુ તનનાલિ કરિ, ધ્યાનાનલ સલગાવિ ॥ કર્મ-
 કટક ભેદજી ભણી, ગોલા જ્ઞાન ચલાવિ ॥ ૧ ॥ મોહરાય મારી
 કરી, ઉંચા ચઢી અવલોચ ॥ ત્રિભુવન મંડપ માંડણી, જિમ
 પરમાનંદ હોય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ દશર્મી ॥

॥ રાગ ગોડી, જંજૂડીપ મઝાર એ દેશી ॥ દશમી લોક
 સ્વરુપ રે, ભાવન ભાવીયેં, નિસુણિ ગુરુ ઉપદેશથી એ ॥ ૧ ॥
 ઉર્ધ્વપુરુષ આકાર રે, પગ પહૂલા ધરી, કર દોઉ કટિ રાખિયેં
 એ ॥ ૨ ॥ ઇણુ આકારેં લોકરે, પુણ્ગલ પૂરીઓ, જિમ કાળ-
 લની કૂપલી એ ॥ ૩ ॥ ધર્માધર્માકાશ રે, દેશ પ્રદેશ એ, જીવ
 અનંતેં પૂરીઓ એ ॥ ૪ ॥ સાત રાજ દેશોન રે, ઉર્ધ્વ તિરિય
 મલી, અધો લોક સાત સાધિકૂં એ ॥ ૫ ॥ ચૌદરાજ ત્રસનાડી
 રે, ત્રસજીવા લય, એક રજજૂ દીર્ઘ વિસ્તરુ એ ॥ ૬ ॥ ઉર્ધ્વ-
 સુરાલય સાર રે, નિરય ભુવન નીચેં, નાલેં નર તિરિ દો સુરાએ
 ॥ ૭ ॥ દ્રીપ સમુદ્ર અસંખ્ય રે, પ્રભુ મુખ સાંભલી, રાય ઋષિ
 શિવ સમજીઓ એ ॥ ૮ ॥ લાંબી પોહોલી પણ્યાલ રે, લખ-
 નોયણ લહી, સિદ્ધ શિલા શિર ઉજલી એ ॥ ૯ ॥ ઉંચા ધનુ-
 સય તીન રે, તેત્રીશ સાધિકેં, સિદ્ધ યોજનનેં છેહડે એ ॥ ૧૦ ॥

૨૫૩

અજર અમર નિકલંક રે, નાણુ દંસણુ મય, તે જોવા મન ગહુ
ગહુ એ ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ દશમ ભાવના ॥

॥ દોહા ॥

॥ વાર અનંતી ફરસીઓ, છાલી વાટક ન્યાય ॥ નાણુ વિન
નવિ સંભરે, લોક બ્રમણુ કાઢવાય ॥ ૧ ॥ રત્નત્રય ત્રિહું ભુવ
નમેં, હુલ્હ હ જાણી દયાલ ॥ બોધિ રચણુ કાળે ચતુર, આગર
ખાણુ સંભાલ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ અગીઆરમી ॥

॥ રાગ ખંભાતી ॥ દશ દષ્ટાંતેં દોહિલો રે, લાધો મણુઅ
જમારો રે ॥ હુલ્હો ઉંખર કૂલજયું રે, આરજ ઘર અવતારો રે
॥ મોરા જીવન રે, બોધિ ભાવના ઇચ્છારમી રે, ભાવો ડહવ
મજારો રે ॥ મોં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઉત્તમ કુલ તિહાં
દોહિલો રે, સહશુરુ ધર્મ સંયોગો રેં ॥ પાંચેં ઇંદ્રિય પરવડાં
રે, હુલ્હો દેહ નિરોગો રે ॥ મોં ॥ ૨ ॥ સાંભલવું સિદ્ધાંતનું
રે, દોહિલું તસ ચિત્ત ધરવું રે ॥ સૂધી સદહણુ ધરી રે, દુકર
અંગેં કરવું રે ॥ મોં ॥ ૩ ॥ સામગ્રી સઘલી લહી રે, મૂઠ
સુધા મમહારો રે ॥ ચિંતામણિ દેવેં દીઓ રે, હાર્યો જેમ ગ-
મારો રે ॥ મોં ॥ ૪ ॥ લોહ કીલકને કારણે રે, કુણુ યાન
જલધિમાં ફેડે રે ॥ શુણુ કારણુ કોણુ નવલખો રે, હાર હીયાનો
ત્રોડે રે ॥ મોં ॥ ૫ ॥ બોધિ રચણુ ઉવેખીનેં રે, કોણુ વિષ-
યાથેં દોડે રે ॥ કાંકર મણિ સમોવડિ કરે રે, ગજ વેચે ખર હોડે
રે ॥ મોં ॥ ૬ ॥ ગીત સુણી નટણી કને રે, જુલ્લકેં ચિત્ત
વિચાર્યું રે ॥ કુમારદિક પણુ સમજયા રે, બોધિ રચણુ સંભાર્યું
રે ॥ મોં ॥ ૭ ॥

૨૫૪

॥ દોહા ॥

॥ પરિહર હરિહર દેવ સવિ, સેવ સદા આરહંત ॥ દોષ
રહિત ગુરુ ગણધરા, સુવિહિત સાધુ મહંત ॥ ૧ ॥ કુમતિ ક-
દાશહ મૂકતું, શ્રુત આરિત્ર વિચાર ॥ ભવજલ તારણ પેતસમ
ધર્મ હિયામાં ધાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ બારમી ॥

ડુંગરીયાની દેશી ॥ ધન ધન ધર્મ જગહિત કરુ, લાંખે
અલો જિનદેવ રે ॥ ઈહ પરભવ સુખ દાયકો, જીવડા જનમ
લગિ સેવ રે ॥ ૧ ॥ ભાવના સરસ સુર વેલડી રોપિ તું હૃદય
આરામ રે ॥ સુકૃત તરુ લહિય બહુ પચરતી, સફલ ફલશે અ-
ભિરામ રે ॥ ભા૦ ॥ ૨ ॥ ક્ષેત્રશુદ્ધિ કરિય કરુણા રસે, કાઠિ
મિથ્યાદિક શાલ રે ॥ ગુપતિ ત્રિહુ ગુપતિ રૂડી કરે, નીક તું
સુમતિની વાલ રે ॥ ભા૦ ॥ ૩ ॥ સીંચ ને સુગુરુ વચનામૃતે,
કુમતિ કંથેર તજી સંગ રે ॥ કોષ માનાદિક સૂકરા, વાનરો વારિ
અનંગ રે ॥ ભા૦ ॥ ૪ ॥ સેવતા એહને કેવલી, પન્નર સય
તીન અણુગાર રે ॥ ગૌતમ શિષ્ય શિવપુર ગયા, ભાવતાં દેવ
ગુરુ સાર રે ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥ શુક પરિત્રાજક સીધલે, અર્જુન
આલી શિવ વાસ રે ॥ રાય પરદેશી ને પાપિઓ, કાપિઓ તાસ
હુબપાસ રે ॥ ભા૦ ॥ ૬ ॥ હસમ સમય હૃપસહ લગે, અવિ-
હલ શાસન એહ રે ॥ ભાવશું ભવિયજી ને ભને તેહ શુભમતિ
ગુણ ગેહરે ॥ ભા૦ ॥ ૭ ॥

॥ દોહા ॥ તપગછ પતિ વિજય દેવગુરુ, વિજયસિંધ મુનિ-
રાય ॥ શુદ્ધ ધર્મ દાયક સદા પ્રણમો એહના પાય ॥ ૧ ॥

૨૫૫

॥ ઢાઢ તૅરમી ॥

॥ રાગ ધન્યાશ્રી ॥ તુમેં લાવો રે, ભવિ ઇણી પરેં ભા-
વના લાવો ॥ તન મન વચણ ધર્મ લય લાવો, જિમ સુખ
સંપદ પાવો રે ॥ ભ૦ ॥ ૧ ॥ લલના લોચન ચિતન ડોલાવો,
ધન કારણ કાંઈ ધાવો ॥ પ્રભુશું તારો તાર મિલાવો, જો હોય
શિવપુર જાવો રે ॥ કાંઈ ગર્ભાવાસ ન આવો રે ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥
જંજૂની પેરેં જીવ જગાવો, વિષય થકી વિરમાવો ॥ એ હિત
શીખ અમારી માની, જગ જસ પડહ વળવો રે ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥
શ્રી જશસોમ વિગુધ વૈરાગી, જગ જસ ચિહુ ખંડ આવો ॥ તાસ
શિષ્ય કહે લાવન લણતાં, ઘર ઘર હોયે વધારો રે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥
હોહા ॥ લોચન નમ ગુરુ વરસ શુચિ, સિત તૅરસ કુજવાર ॥
ભગતિ હેતુ ભાવન ભણી, જેસલમેર મઝા ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥
કૃતિ શ્રી જશસોમ શિષ્યજયસોમ કૃત દ્વાદશ ભાવના સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ સીતાજીનો સઝાય પ્રારંભ ॥

॥ જનક સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરજમી ॥
ચાલવ અમારો મેલને પાપી, કુલને લાગે છે ખામી ॥ અડશે
માંજો, માંજો માંજો માંજો ॥ અ૦ ॥ માહારો નાહલીઓ હુહવાય
હા અ૦ ॥ મને સંગ કેનો ન સુહાય ॥ અ૦ ॥ મહારું મન
આંકેથી અકુલાય ॥ અ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મેરુ મહીધર
કામ તજે જો, પત્થર પંકજ ઊગે ॥ જો જલધિ મર્યાદા મૂકે,
ચાંગલો અંખર પુગે ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ તો પણ તું સાંભલને રા-
વણ, નિશ્ચય શીલ ન ખંડુ ॥ પ્રાણ અમારો પરલોક જાયે, તો
પણ સત્ય ન છંડું ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥ કુણ મણિધરના મણિ લેવાને,
હેયડે ધાલે હામ ॥ સતી સંઘાતેં સ્નેહ કરીને, કહો કુણ સાધેં

૨૫૬

કામ ॥ અં ॥ ૪ ॥ પરદારાનો સંગ કરીને, આખો કોણ ઉગ-
રિયો ॥ ઉંડું તો તું જોએ આલોચી, સહી તુજ દાહાડો ફરિયો ॥
અં ॥ ૫ ॥ જનકસુતા હું જગ સહુ જાણે, ભામંડલ છે
ભાઈ ॥ દશરથ નંદન શિર છે સ્વામી, લખમણ કરશે લહાઈ ॥
અં ॥ ૬ ॥ હું ધણિયાતી પીઉં ગુણરાતી, હાથ છે મહારે છાતી ॥
રહે અલગો તુજ વશણું ન ચલું, કાં કુલેં વાથે છે કાતી ॥
અં ॥ ૭ ॥ ઉદયરતન કહે ધન્ય એ અળલા, સીતા જેહનું નામ
સતિયાંમાંહે શિરોમણિ કહીયે, નિત્ય નિત્ય હોજો પ્રણામ ॥
અં ॥ ૮ ॥

॥ અથ નોકરવાલીનો સગાય ॥

॥ બાર જપું અરિહંતના, ભગવંતના રે ગુણ હું નિશદીસા
સિદ્ધ આઠ ગુણ બળિયેં વખાણીયેં રે ગુણ સૂરિ છત્રીશ ॥ નો-
કરવાલી વંદીયેં ॥ ૧ ॥ ચિર નંદિયેં રે ઉડી ગણીયેં સવેર ॥
સૂત્રતણા ગુણ ગૂંથિયા, મણિઆ મોહન રે મહ મોટો મેર ॥
નોકર ॥ ૨ ॥ પંચવીશ ઉવઆવના, સત્તાવીશ રે ગુણ શ્રી અણ-
ગાર ॥ એક શો આઠે ગુણેં કરી, ઈમ જપીયેં રે ભવિયણ નવ-
કાર ॥ નોકર ॥ ૩ ॥ મોક્ષ બપ અંગુઠડે, વૈરી જૂઠડે રે તબજની
અંગુલી જોય ॥ ગહુ સુખ ધાયક મધ્યમા, અનામેકા રે વર્યારથ
હોય ॥ નોકર ॥ ૪ ॥ આકર્ષણ ટચી અંગુલી, વલી સુણજો રે
એ ગણવાની રીતિ ॥ મેરુ ઉલ્લંઘન મ મ કરો, મ મ કરજો રે
નખ અર્થે પ્રીતિ ॥ નોકર ॥ ૫ ॥ નિશ્ચલ ચિત્તેં જે ગણે, જે
ગણે સંજ્યાદિકથી એકાંત ॥ તેહને ફલ હોએ અતિધણું, ઈમ
જોલે રે જિનવર સિદ્ધાંત ॥ નોકર ॥ ૬ ॥ શંખ પ્રવાલ ફટિક
મણિ, પત્તા જીવ રતાંજલી મોતી સાર ॥ રૂપ સોવન વ્યણ તણી,

૨૫૭

અંદન અવર અગરને ઘનસાર ॥ નોક૦ ॥ ૭ ॥ સુંદર ફલ રુદ્રા-
ક્ષની જપમાલિકા રે રેશમની અપાર ॥ પંચ વરણ સમ સૂત્રની,
વલી વસ્તુવિશેષ તણી ઉદાર ॥ નોક૦ ॥ ૮ ॥ ગૌતમ પુંછતે
કહ્યો, મહાવીરે રે એ સયલ વિચાર ॥ લગ્નિ કહે બવિયણ સુણો,
ગણ્યો ભણ્યો રે નિત્ય નિત્ય નવકાર ॥ નોક૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રીઉદયરત્નજી કૃત શીયલની

નવવાન પ્રારંભઃ ॥

॥ દોહા ॥ શ્રીગુરુનેં ચરણે નમી, સમરી શારદ માય ॥
નવનિધ શીલની વાડનો, ઉત્તમ કહું ઉપાય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ પહેલી ॥ વધાવાની ॥ પહેલોને પાસો હોણ ॥

॥ એ દેશી ॥

॥ પહેલીને વાડેં હોણ વીર જિનચરેં કહ્યો, સેવો સેવો હો
વસ્તિ વિચારીનેં છ ॥ સ્ત્રી પશુ પડંગ હોણ વાસો વસે જિહાં,
તિહાં નવિ રહેવું હો શીલવ્રતધારીનેં છ ॥ ૨ ॥ જિમ તરૂડાલેં
હોણ વસતો વાનરો, મનમાં ખીએ રખે ભૂંધેં પડુંછ ॥ મંબરી
દેખી હોણ પિંજરમાહિથી પોપટ ચિતે હો રખે દોડેં ચડું
છ ॥ ૩ ॥ જિમ સિંહલંકી હોણ સુંદરી શિર ધરી, જલનું
જેડું હો ભુજતિશું બલવે છ ॥ તિમ મુનિ મનમેં હોણ રાખે
ગોપવી, નારીને નિરખી હોણ ચિત્ત નવિ ચાલવે છ ॥ ૪ ॥
જિહાં હોવે વાસો હોણ સેહેનેં મંબરનો, ભોખમ લાગે હો
મુખની બાતને છ ॥ તેમ પ્રહારચારી હોણ નારીની સંગતેં,
હારે હો હારે રે શીયલ સૂધાતનેં છ ॥ ૫ ॥ તુટક ॥ એમ
આઠ વિષટે વિષમ પ્રજટે, શંકા કંખા નીપજે ॥ તીવ્ર કામેં ધાતુ

૨૫૮

બિગડે, રોગ બહુવિધ ઊપજે ॥ મનમાંહે વિષય વ્યાપે, વિષયશું
મન નહીં મળી ॥ ઉદય રત્ન કહે તિણે કારણે, નવ વાડ રાખે
નિર્મલો ॥ ૬ ॥

॥ ઘાલ ત્રીજી ॥ વિદર્ભદેશ કુંડન પુર નયરી ॥ એ દેશી ॥

॥ સુભાતિ સેવિત ત્રિભુવન ધણી, અજ્ઞાન તિગિરહર દિન-
મણિ ॥ શીયલ રત્નનાં જતન તંતે, ભાંખી વાડ ધીજી ભગવંતે
॥ ૧ ॥ તુટક ॥ ભગવંત ભાળે સંઘ સાળે, શીયલ સુરતરુ
રાખવા ॥ મુક્તિ મહાફલ હેતુ અફલુત, આસ્ત્રિનો રસ આખવા ॥
॥ ૨ ॥ મીઠે વચને માનનીશું, કથા ન કરે કામની ॥ વાડ
વિધશું જેહ પાલે, બલિહારી તસ નામની ॥ ૩ ॥ વાત વ્રતને
ઘાત કારી, પવન જિમ તરુપાતને ॥ વાત કરતાં વિષય જાળે,
તે માટે તજે એ વાતને ॥ ૪ ॥ લીંબુ દેખી દૂરથી જિમ,
ખટાશે ડાહા ગલે ॥ ગગને ગર્જાવ સુણીને, હડકવા જિમ
ઉચ્છલે ॥ ૫ ॥ તિમ પ્રદ્મચારીના ચિત્ત વિણસે, વયણ
સુંદરીનાં સુણી ॥ કથા તજે તિણે કારણે, ઈમ પ્રકાશે ત્રિભુવન
ધણી ॥ ૬ ॥

॥ ઘાલ ત્રીજી ॥ તટ જમુનાનો રે અતિ રલિયામણો રે ॥

॥ એ દેશી ॥

॥ ત્રીજીને વાડે રે ત્રિભુવન રાજ્યોરે ॥ એણી ખરે દીયે
ઉપદેશ ॥ આસન છંડોરે સાધુજી નારીનો રે, મુહુર્ત લગે સુ-
વિશેષ ॥ હું બલિહારી રે જાઉં તેહની રે ॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય
તેહની હો માત ॥ શીલ સુરંગી રે રંગાણી રાગશું રે, જેહની
સાતે હો ઘાત ॥ હું ॥ ૨ ॥ શયનાસને રે પાટીને પાટલે રે,
જિહા જિહાં એસે હો નાર ॥ એઘડી લગે રે તિહાં એસે વહી
રે, શીલ વ્રત રાખણહાર ॥ હું ॥ ૩ ॥ કોહેલા કેરી રે અંધ-

૨૫૬

સંયોગથી રે, જોમ જાયે કણકનો વાક ॥ તિમ અખલાનું રે
આસણુ સેવતાં રે, વિણુસે શિયલ સુપાક ॥ હું ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥ હું વારી રંગદોલણા ॥ એ દેશી ॥

ચોથીને વાડે ચેતજે હો રાજ, ઇમ ભાંખે શ્રીજિન ભૂપ
રે ॥ સંવેગી સૂધા સાધુ જી ॥ નયણુ કમલ વિકાસીને હો રાજ,
રખે નિરખો રમણીનું રૂપ રે ॥ સં ॥ ૧ ॥ રૂપ જોતાં રહ લાગશે
હો રાજ, હેલા ઉલ્લસશે અનંગ રે ॥ સં ॥ મનમાંહે જાગશે
મોહની હો રાજ, ત્યારે હોશે મતનો ભંગ રે ॥ સં ॥ ૨ ॥ દિન-
કર સાહામું દેખતાં હો રાજ, નયણુ ઘટે જિમ તેજ રે ॥ સં ॥
તિમ તરણી તન પેખતાં હો રાજ, હીણું થાયે શીયલશું હેજ
રે ॥ સં ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ પાંચમી ॥ થાંપર વારી મારા સાહિબા કંબલ મત
ચાલો ॥ એ દેશી ॥

॥ પાંચમી વાજી નરમેસરે, વખાણી હો વારુ ॥ સાંભલજે
શ્રોતા તુમે, ધર્મી વ્રતધારુ ॥ ૧ ॥ કુડ્યાંતર વરકામિની, રમે
જિહાં રાગે ॥ સ્વર કંકણાદિકનો સુણી, જિહાં મન્મથ જાગે ॥ ૨ ॥
જિહાં વસવું બ્રહ્મચારિને, ન કહ્યું વિતરાગે વાડ ભાંગે શીલ રતનની,
જિહાં લાંછન લાગે ॥ ૩ ॥ અગ્નિ પાસે જિમ યોગલે, ભાજન-
માંહે ધરિયા ॥ લાખને મોહુ જાએ ગલી, ન રહે રસ ભરિયા ॥
૪ ॥ તિમ હાવલાવ નાની તણા, વલી હાંસુને રૂઢના ॥ સાંભ-
લતાં શીયલ વીધરે, મન વેવ હો મહના ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ છઠી ॥ સહીયાં મારાં નયણુ સમારો ॥ એ દેશી ॥

॥ છઠીને વાડે છવલ છળીલો, ગુણ રતને ગાઢો ભર્યોજી ॥
સિદ્ધારથને કુલે નગીનો, વિર જિણુંદ ઇમ ઉચ્ચત્થો જી ॥ ૧ ॥

૨૬૦

અમલીપણે જે જે આગે, કામ ક્રીડા બહુવિધ કરી ॥ ૧ ॥ મત
લેઈને વિલસિત પેહલાં, રખે સંભારો દીલ ધરી ॥ ૨ ॥
અગનિ બાર્યા ઉપર પૂલો, મેલે જિમ બવાલા વમે ॥ ૩ ॥ વરસ
દિવસે જિમ વિષધરતુ, શંકાયે વિષ સંક્રમે ॥ ૪ ॥ વિષય
સુખ જે વિલસિત પેહલાં, તિમ શીયલ મતી સંભારતો ॥ ૫ ॥
બ્યાકુલ થઈને શિયલ વિરાધે, પછે થાય વલિ ઓરતો ॥ ૬ ॥

॥ દાલ સાતમી ॥ ગઢ બુંદીરા વાલા ॥ એ દેશી ॥

॥ સાતમી વાડે વીર પયપે, સુણો સંજમના રાગી હો ॥
શીલરથના હો ધોરી ॥ સૂધા સાધુ વેરાગી, મુજ આણકારી,
બ્રહ્મચારી વિષય રસ ત્યાગી હો ॥ શીં ॥ ૧ ॥ સરસ આહાર
તે તજને સહેજે, વિગય થોડી વાવરને હો ॥ શીં ॥ માદક
આહારે મનમથ જાગે, તે બાણી પરિહરને હો ॥ સીં ॥ ૨ ॥
સન્નિપાતે જિમ વૃત જાગે, અધિક કરે ઉલાલા હો ॥ શીં ॥
પાંચે ઇન્દ્રિય તિમ રસે પોખ્યા, ચારિત્રમાં કરે ચાલા હો ॥
શીં ॥ ૩ ॥

॥ દાલ આઠમી ॥ રાગ મારૂ ગોકલ્પ ખોલો કમાઈ ॥ એ દેશી ॥

॥ ત્રિશલા સુત હો ત્રિગટે ખેસી જોમ, આઠમી વાડ
વખાણી શીલની ॥ અતિમાત્રા હો આહાર તને અણગાર,
લાલચ રાખો જો સંયમ શીલની ॥ ૧ ॥ અતિઆહારે હો
આવે ઉધ અપાર, સ્વપ્નમાંડે હો થાયે શીલ વિરાધના ॥
બલી થાયે હો તેણે મદવંત દેહ, સંયમની હો નવી થાયે આરા-
ધના ॥ ૨ ॥ જિમ ચેરનાહો માપમાંહિ ટોઢ સેર, ઓરીને
ઉપર દીને ઢાંકણુ ॥ જાન તોલડી હો ખીચડી ખેડુ થાય, તેમ
અતિમાત્રાએ મત ખીજડે ધણુ ॥ ૩ ॥

૨૬૧

૧૥ ઢાલ નવમી ॥ કાય થકે સવારે ॥ અથવા ગરબાની દેશી ॥

॥ નવમી વાડેં નિવારણે રે, સાધુજી શયુગાર ॥ શરીર
શોભાએં શોભે નહી રે, અવની તલેં અયુગાર ॥ ૧ ॥ એમ
ઉપદેશે વીરજી રે, મુનિવર ધરણે રે મન્ન ॥ શીખામણુ એ
માહરી રે, કરણે શીલ જતન્ન ॥ ૨ ॥ રનાન વિલેપન વાસના રે,
ઉત્તમ વસ્ત્ર અપાર ॥ તેલ તંબોલ આઢેં તણે રે, ઉદ્ધટ વેશ મ
ધાર ॥ ૩ ॥ ધોધ નેં ધરણી ધર્યો રે, જિમ રતન હાર્યો કુભાર ॥
તિમ શીલરતને હારશો રે, જો કરશો શયુગાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ દશમી ॥ બટીયાણીની દેશી ॥

॥ એકલી નારી સાથેં, મારણેં નવિ જાવું હો, વલી વાત
વિશેષ ન કીજિયેં ॥ એક સેજેં નર દોય, શીલવંત નવિ સૂવે
હો, વલી સહેજેં ગાલ ન દીજિયેં ॥ ૧ ॥ ન સૂવારે નિજ પાસ
આઠા છ વરસની હો કાંઈ, પુત્રીને પણુ હેજમાં ॥ સાત વરસ
ઉપરાંત, સુતને પણુ ન સૂવારે હો, કાંઈ શીલવંતિ તેમ સેજમાં ॥
૨ ॥ સોસંગે નવ લાખ, જીવ પંચેંદ્રિ હણાયે હો, કાંઈ
ભગવંતે ભાંખું ઇચ્છું ॥ અસંખ્યાતા પણુ જીવ, સંમૂર્તિમ
પંચેંદ્રિય હણાયે હો, વલી ઘણું કહીએં કિચ્છું ॥ ૩ ॥ ઈમ જાણી
નર નાર, શીયલની સફહણા હો, સૂધી દિલમાં ધારણે ॥ એહ
દુર્ગતિનું મૂલ, અપ્રદક્ષિણામાંહિ હો, બાતાં દિલને વારણે ॥ ૪ ॥
તપગમ્મ ગયણુ દિલુદં, મન વંછિત ફલ દાતા હો, શ્રી હીર-
રત્નસૂરીધર ॥ પામી તાસ પસાય, વાડો એમ વખાણી હો,
શીયલની મનોહર ॥ ૫ ॥ ખંભાત રહી ચોમાસ, સત્તરશેં ત્રેશઠેં
હો, શ્રાવણુ વદિ ખીજ ધુધેં ભણે ॥ ઉદ્યરતન કહે કર જોડ,
શીયલવંત નર નારિ હો, તેહને બજિં બામણે ॥ ૬ ॥ ઇતિ
શ્રીશીલની નવવાડનો સગાય સંપૂર્ણ ॥

૨૬૨

॥ અથ શ્રી સકલચંદ્રપાધ્યાયજી કૃત વાર માવનાનો સજ્ઞાય પ્રારંભઃ ॥

॥ હાલ પહેલી ॥ રાગ રામઝી ॥

॥ વિમલકુલ કમલના હંસ તું જીવડા, ભુવનના ભાવ
ચિત્ત જે વિચારી ॥ જેણે નર મનુજ ગાત રત્ન નવિ કેલંચું,
તેણે નરનારી મણિ કોડિ હારી ॥૧॥ ૧મલ ૦ ॥ એ આંકણી ॥
જેણે સમાકત ધરી સુકૃત મતિ આણસરી, તેણે નરનારી નિજ
ગતિ સમારી ॥ વિરતિનારી વરી કુમતિ મતિ પરહરી, તેણે
નરનારી સખ કુગતિ વારી ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥ જૈન શાસન વિના,
જીવ યતના વિના, જે જના જગ ભમે ધર્મહીના ॥ જૈનમાન
દાન બહુમાન હીના નરા, પશુપરે તે મરે ત્રિજગદીના ॥વિના
॥ ૩ ॥ જૈનના દેવગુરુ ધર્મ ગુણ ભાવના, ભાવી નિતુ જ્ઞાન
દોચન વિચારી ॥ કર્મભર નાશની ખાર વરભાવના, ભાવિ નિત
જીવ તું આપ તારી ॥ વિ ૦ ॥ ૪ ॥ સર્વજાતિમાંહિ વર નર-
ભવો દુહ્લહો, સર્વગુણ રત્નનો શોધિકાર ॥ સર્વજગજંતુને જેણે
હિત કીજીયે, સોઈ મુનિ વંદીયે શ્રુત વિચારી ॥ સકલમુનિ
વંદીયે શ્રુત વિચારી ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ધીજી ॥ રાગ દેદારો ॥

॥ ભાવના માલતી યુશીયે, ભ્રમરપરે જેણુ મુનિરાજ રે ॥
તેણે નિજ આતમા વાસિયે, ભરતપરે મુક્તિતું રાજ રે ॥ ભાવા
॥ ૧ ॥ ભાવના કુસુમશું વાસિયા, જે કરે પુણ્યનાં કાજ રે ॥
તે સવે અમર તરૂપરે ફલે, ભાવના દિયે શિવરાજ રે ॥ ભા ૦ ॥
॥ ૨ ॥ ભુમિ જનની થકી ઊપના, સુતપરે જે જગે ભાવ રે ॥
તે સવે ભૂ ભુજંગી ગલે, જિમ ગલે વનતરુ દાવ રે ॥ ભા ૦ ॥

૨૬૩

॥ ૩ ॥ ભૂમિના વર અનંતા ગયા, ભૂમિ નવિ ગઈ કિણુ સાથ
 રે ॥ રુદ્રિખહુ પાપી જે તસ મલી, તેન લીધી કુણે સાથે રે ॥
 ॥ ભા૦ ॥ ૪ ॥ અધિ દ્વારાવતી હરિ ગયો, અંધર સખ લોક-
 ની રુદિ રે ॥ સુણી અંતે પડવા મુનિ હવ, તેણે વરી અચલ-
 યદ સિદ્ધિ રે ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥ રાજના પાપભર શિર થકે, જસ
 હવા શુદ્ધ પરિણામ રે ॥ ભરતભૂપતિ પરે તેહને, ભાવના
 પુણ્યનાં ગામ રે ॥ ભા૦ ॥ ૬ ॥ રાજનાં પાપ ભર શિર થકે,
 જસ હવા શુદ્ધ મન ભાવ રે ॥ ભાવના સિંધુમાં તે ગલે, ઉતરે
 ઉતરે મોહપદ તાવ રે ॥ ભા૦ ॥ ૭ ॥ જે પદારથ તુઝ આપણે,
 નવિ ગણે પ્રેમરતિખંધરે ॥ જે ગણે તે હતું આપણું, જીવ તૂંઢી
 મતિ અંધ રે ॥ ભા૦ ॥ ૮ ॥ કૃષ્ણલેશ્યાવશે કીજયે, કર્મ
 જે રૌદ્ર પરિણામ રે ॥ તે સવે ધર્મ નવિ જાણિયે, શુભ હવે
 શુદ્ધ પરિણામ રે ॥ ભા૦ ॥ ૯ ॥ જે જગ આશ્રવ જિને ભણ્યા,
 તે સવે સંવર હોઈ રે ॥ ધર્મ જે અશુભ ભાવે કરે, તે તસ
 આશ્રવ જોઈરે ॥ ભા૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ પીઠિકા ॥

॥ અથ પ્રથમા અનિત્યભાવના ॥ ઢાલ ત્રીજી ॥ રાગ રામઝી ॥

॥ મૂંઝમાં મૂંઝમાં મોહમાં જીવ તું, શબ્દ વર રૂપ રસ
 અંધ દેખી ॥ અધિર તે અધિર તું અધિર તનુ જીવિતં, ભાવ્ય
 મન ગગન હરિ આપ પેખી ॥ મૂં ॥ ૧ ॥ લચ્છિ સરિયતસિ
 પરે એક ઘર નવિ રહે, દેખતાં જાય પ્રભુ જીવ લેતી ॥ અધિર
 સખ વસ્તુને કાજ મૂઠો કરે, જીવડો પાપની કોડી કેતી ॥ મું ॥
 ॥ ૨ ॥ ઉપની વસ્તુ સવિ કારિમી નવિ રહે, જ્ઞાનશું ધ્યાનમાં
 જો વિચારી ॥ ભાવ ઉત્તમ હયા અધમ સખ ઉદ્ધવા, સંહરે
 કાલ દિન રાતિ ચારી ॥ મું ॥ ૩ ॥ દેખ કલિ કૂતરો સર્વ

૨૬૪

જગનેં ભણે, સંહરી જૂપ નર કોટિ કોટી ॥ અથિર સંસારને
થિરપણે જે ગણે, બાણી તસ મૂઢની બુદ્ધિ ખોટી ॥ મૂં ॥
॥ ૪ ॥ રાય મ મ રાજની રુદ્ધિશું પરિવર્યો, અંત સખ રુદ્ધિ
વિસરાલ હોશે ॥ રુદ્ધિસાથે સખ વસ્તુ મૂકી જતે, દિવસ દો
તીન પરિવાર રોશે ॥ મૂં ॥ ૫ ॥ કુસુમપર યૌવન જલજિંદુ
જીવિતં, અંચલ નરસુખ દેવ ભોગો ॥ અવધિ મન કેવલી
સુકવિ વિદ્યાધરા, કલિયુગે તેહનો પણ વિયોગો ॥ મૂં ॥ ૬ ॥
ધન્ય અનિકા સુતો ભાવના ભાવતાં, કેવલ સુરનદી માંહે લીધો ॥
ભાવના સુરલતા જેણુ મન રોપવી, તેણું શિવનારિ પરિવાર
કંધ્યો ॥ મૂં ॥ ૭ ॥ ઇતિ પ્રથમ અનિત્યભાવના ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીયા અશરણુ ભાવના ॥ ઢાલ ચોથી ॥ રાગ
કાલહરો ॥ સાંભલજે મુનિસંયમરાગી ॥ એ દેશી ॥

॥ કો નવિ શરણું કો નવિ શરણું, મરતાં કુણને પ્રાણી રે ॥
બ્રહ્મદત્ત મરતો નવિ રાખ્યો, શજ હય ગય બહુ રાણી રે, જસ
નવનિધિ ધન ખાણી રે ॥ કો ॥ ૧ ॥ માતપિતાદિક ટગ મગ
જોતાં, યમ લે જનને તાણી રે ॥ મરણુથકી સુરપતિ નવિ છુટે,
નવિ છુટે ઇંદ્રાણી રે ॥ કો ॥ ૨ ॥ હય ગય રથ નર કોઠિ
વિદ્યાધર, રહે નિત રાયાં રાય રે ॥ બહુ હિપાય તે જીવનકાળે,
કરતા અશરણુ જાય રે ॥ કો ॥ ૩ ॥ મરણુથી ભીતિ કદાચિત્
જીવો, જો પેસે પાયાલે રે ॥ ગિરિદરિ વન અંબુધિમાં જાવે,
તોલી હારયેં કાલે રે ॥ કો ॥ ૪ ॥ અષ્ટાપદ જેણું બલે
જીપાડ્યો, સો દશ મુખ સંહરિયો રે ॥ કો જગ ધર્મ વિના નવિ
તરિયો, પાપી કો નવિ તરિયો રે ॥ કો ॥ ૫ ॥ અશરણુ અ-
નાથ જીવહ જીવન, શાંતિનાથ જગ જાણો રે ॥ પારેવો જેણું

૨૬૫

શરણે રાખ્યો, મુનિ તસ ચરણ વખાણ્યો રે ॥ કોઠો ॥ ૬ ॥
 મેઘકુમાર જીવ ગજગતિમાં, શશલો શરણે રાખ્યો રે ॥ વીર પાસ
 જીણ ભવ ભય ક્યર્યો, તપ સંયમ કરી નાંખ્યો રે ॥ કોઠો ॥ ૭ ॥
 અત્યપરે રોગી તરફડતા, કોણે નવિ સુખ કર્યો રે ॥ અશરણ
 અનાથ ભાવના ભર્યો, અનાથી મુનિ નિસરીયો રે ॥ કોઠો ॥ ૮ ॥
 ૬ ॥ અથ તૃતીયા સંસારભાવના ॥ ઢાલ પાંચમી ॥ રાગ કેકારો ॥

॥ સર્વ સંસારના ભાવ તૂં, સમ ધરી જીવ સંભારી રે ॥
 તે સવે તેં પણ અનુભવ્યા, હૃદયથી તેહ ઉતારી રે ॥ સં ॥ ૧ ॥
 સર્વ તનુમાં વસી નીસર્યો, તેં દીધા સર્વ અધિકાર રે ॥ ભતિ
 નેં યોની સખ અનુભવી, અનુભવ્યા સર્વ આહાર રે ॥ સં ॥ ૨ ॥
 સર્વ સંયોગ તેં અનુભવ્યા, અનુભવ્યા રોગ નેં રોગ રે ॥
 અનુભવ્યા સુખ દુઃખકાલ તેં, પણ લિયો નવિ જિનયોગ રે ॥
 ૧ ॥ સં ॥ ૩ ॥ સર્વજન નાતરાં અનુભવ્યાં, પહેરિયા સર્વ શુ-
 આર રે ॥ પુદ્ગલ તેં પરાવર્ત્યા, નવિ નમ્યા જિન અણુગાર
 રે ॥ સં ॥ ૪ ॥ પાપનાં શ્રુત પણ તેં ભણ્યાં, તેં કર્યાં મોહનાં
 માન રે ॥ પાપનાં દાન પણ તેં દીધાં, નવિ દીધાં પાત્રનાં દાન
 રે ॥ સં ॥ ૫ ॥ વેદ પણ તીન તેં અનુભવ્યા, તેં ભણ્યા
 પશ્તણા વેદ રે ॥ સર્વ પાષંડ તેં અનુભવ્યા, તિહાં ન સંયોગ
 નિર્વેદ રે ॥ સં ॥ ૬ ॥ રડવડ્યો જીવ મચ્છામતિ, પણ હણ્યા
 ધર્મને કાજ રે ॥ કાજ કીધાં નવિ ધર્મનાં, હરખિયો પાપને
 કાજ રે ॥ સં ॥ ૭ ॥ કુચુરની વાસના ડાકિણી, તિણ દમ્યા
 જીવ અનંત રે ॥ તિહાં નવિ મુક્તિપંથ ઓલખ્યો, તેણે
 હવે નવિ ભવ અંત રે ॥ સં ॥ ૮ ॥ ઇતિ તૃતીયા
 સંસારભાવના ॥ ૩ ॥

૨૬૬

॥ અથ ચતુર્થી એકત્વ ભાવના ॥ ઢાલ છઠી ॥ રાજ
માલવી ગોડી ॥

॥ એ તુંહિ આપકું તૂંહિ ધ્યાઓ છ, ધ્યાનજ્ઞાન એકેલા ॥
જિહાં તિહાં તૂં જાયા એકેલા ॥ એ૦ ॥ ૧ ॥ હરિ હર પ્રમુખાં
સુર નર જાયા, તેલી જગ એકેલા ॥ તે સંસાર વિવિધ પર
ખેલી, ગયા તેલી એકેલા ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥ કોલી લીના
સાથ ન તેણે, રુદ્ધિ અર્ધ નવિ સાથે ॥ નિજ નિજ કરણી લેઈ
ગયા તે, ધન વિણુ ઠાલે હાથે ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ બહુ પરિવારે
મ રાચો લોકા, મુઘા મઘ્યો સખ સાથે ॥ રુદ્ધિ મુઘા હોશે
સખ ચિંતો, ગગન તણી જિમ બાથે ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ શાંતિ
મુધારસ સરમાં ઝીલો, ષિષ્ય વિષં ચ નિવારો ॥ એકપણું શુભ
ધ્યાને ચિંતી આપ આમકું તારો ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ હિંસાદિક
પાપેં એ છવો, પામે બહુવિધ રોગો ॥ જલવિણુ જિમ માછો
એકલો, પામે દુઃખ પરલોગો ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ એકપણું બાવી
નમિ રાજા, મૂઠી મિથિલાસ જો ॥ મૂઠી નરનારી રૂપિ સંગતિ,
પ્રણમે તસ સુર રાજો, પ્રણમે સકલ મુનિ રાજો ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥
કૃતિ ચતુર્થી એકત્વ ભાવના સંપૂર્ણા ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમી અન્યત્વભાવના ॥ ઢાલ સાતમી ॥ રાજ
કેદારો ગોડી ॥

॥ ચેતના જાગિ સહચારિણી, આલસ ગોઢડું નાખી રે ॥
હૃદયધર જ્ઞાન દીવો કરે, સુમતિ ઉઘાડી નિજ આંખ રે ॥ એ૦ ॥
॥ ૧ ॥ એકશત અધિક અઠાવના, મોહિ રણીયા ધરખારી રે ॥
હું સદા તેહ વિંટયો રહું, તુઝ ન ચિંતા કિસિ મારી રે ॥ એ૦ ॥

૨૬૭

॥ ૨ ॥ જઈ મુઝ તે અલગો કરે, તો રમું હું તુઝ સાથે રે ॥
 તેહથી હું અલગો રહું, જો રહે તું મુઝ હાથે રે ॥ ચે૦ ॥ ૩ ॥
 મન વચન તનુ સવે ઇંદ્રિયા, જીવથી જીવનુઆ હોય રે ॥ અપ-
 રપરિવાર સભ જીવથી, તૂં સદા ચેતના જોય રે ॥ ચે૦ ॥
 (પાઠાંતરે) તનુ વચન સવે ઇંદ્રિયા, જીવથી જીવનુઆ જોય રે ॥
 જો રમે તું ઇંજો ભાવના, તો તુઝ કેવલ હોય રે ॥ ચે૦ ॥ ૪ ॥
 સર્વ જગ જીવ ગણિ જીવનુઆ, કોઈ કુણનો નવિ હોય રે ॥
 કર્મવશે સર્વ નિજનિજ તણે, કર્મથી નવિ તસ્યો કોય રે ॥
 ॥ ચે૦ ॥ ૫ ॥ દેવ ગુરુ જીવપણે જીવનુઆ, જીવનુઆ ભગતના
 જીવ રે ॥ કર્મવશ સર્વ નિજ નિજ તણે, ઉદમ કરે નવિ કલ્લીબ
 રે ॥ ચે૦ ॥ ૬ ॥ સર્વ શુભ વસ્તુ મહિમા હરે, કલિયુગો દુષ્ટ
 ભુપાલ રે ॥ તમ દુકાલોપી જનને હરે, અપરાની આશ મન
 વાલ રે ॥ ચે૦ ॥ ૭ ॥ ચિંતા કરે આપ તું આપણી, મ મ
 કરે પરતણી આશ રે ॥ આપણું આચર્યું અનુભવ્યું, વિચરિ
 પરવસ્તુ ઉદાસ રે ॥ ચે૦ ॥ ૮ ॥ કોઠિણે જગ નવિ ઉદ્ધર્યો,
 ઉદ્ધરે આપણો જીવ રે ॥ ધન્ય જે ધર્મી આદર દિયે, તે વસે
 ઇંદ્ર સમીવ રે ॥ ચે૦ ॥ ૯ ॥ જો જીવે જીવનુવા આતમા દેહ
 ધન જનકથી ધ્યાન રે ॥ તે ગઈ દુઃખ નવિ ઉપજે, જેહને મન
 જિનજ્ઞાન રે ॥ ચે૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ પંચમી અન્યત્વ ભાવના ॥ પા
 ॥ અથ ષઠી અશુચિભાવના ॥ ઠાલ આઠમી ॥ રાગ કેદારો ગોડી ॥

॥ મંસ મલ મૂત્ર રૂધિરે ભર્યા, અશુચિ નરનારીના દેહ
 રે ॥ વારણી કુલ પરે ભાવિયે, અંતે દિયે જીવને છેહ રે ॥
 ॥ મં૦ ॥ ૧ ॥ અશુભ બહુ રોગ કષ્ટ નિતુ વહે, એ ભભે
 ભક્ષ્ય અભક્ષ્ય રે ॥ દેહને જાણી જોખમ ક્ષણું દેહ બહુ જીવનો
 ભક્ષ્ય રે ॥ મં૦ ॥ ૨ ॥ ઇતિ ષઠી અશુચિભાવના ॥ ૬ ॥

૧૬૮

અથ સપ્તમી આશ્રવભાવના ॥ ઢાલ નવમી ॥ રાગ મધુમાદ ॥

॥ જગ શુભાશુભ જેણે કર્મ તતિ વેલિને, શુભ અશુભા-
શ્રવ તે વખણો ॥ જલધરો જેમ નદિ વર સરોવર ભરે, તિમ
ભરે જીવ બહુ કર્મ જાણો ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ મ મ કરે જીવ તું
અશુભ કર્મદરા, વાસવા પણ સકર્મા ન છુટે ॥ જેણે જગ દાન
વર પુણ્ય નવિ આદર્યાં, તે કૃપણ નિર્ધના પેટ ફૂટે ॥ જ૦ ॥
૨ ॥ મન વચન કાય વિષયા કષાયા તથા, અવિરતિ અશુભ
ધ્યાન પ્રમાદો ॥ મૂઠિ મિથ્યામતિ વર ઉપાસક યતી, જગ શુભા-
શ્રવથકી નોવિધાદો ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ રાગ મ મ જીવ તું કુટુંબ
આડંબરે, જલ વિના મેઘ જિમ ફેક ગાળે ॥ ધર્મનાં કાળવિષ્ણુ
મ કર આરંભ તૂં, તેણે તુઝ કર્મની ભીડ ભાંજે ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥
તે અશુભ આશ્રવ રૂંધતાં જીવને, સંવરો સંવરે કર્મ જાલ ॥
નાવનાં છિદ્ર સંધ્યા યથા નીરને, તેણે કરી જીવ સંવર વિશાલ ॥
જ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ સપ્તમી આશ્રવભાવના ॥ ૭ ॥

૧ ॥ અષ્ટમી તપોભાવના ॥ ઢાલ દશમી ॥ રાગ ગોડી ॥

॥ તાપેં મીણુ ગલે જિમ માખણુ, તથા કર્મ તપતાપેં રે ॥
કંચનકાટ ગલે જેમ આગેં, પાપ ગલે જિન બાપેં રે ॥ તા૦
૧ ॥ તે તપ બાર લેદશું કીજેં, કર્મનિર્જરા હોવે રે ॥ સો
સુનિવરને હોય સકામા, અપર અકામા જોવે રે ॥ તા૦ ॥ ૨ ॥
અનશન ઉનોદરી રસત્યાગો, કીજીયે વૃત્તિસંક્ષેપો રે ॥ સંલીનતા
કરી કાય કિલેશો, ટલે કર્મના લેશો રે ॥ તા૦ ॥ ૩ ॥ પાપ-
મિશ્રિત વિનય વેચાવચ્ચ, સજાયો વર ગાણુ રે ॥ કાઉસગ્ગ કીજે
જેણે ભવિજન, તસ તપ સુક્તિ નિદાનરે ॥ તા૦ ॥ ૪ ॥
ઇત્યષ્ટમી તપોભાવના ॥ ૮ ॥ અથ નવમી ધર્મભાવના ॥ ઢાલ
અગ્યારમી ॥ શાંતિ સુધારસ કુંડમાં ॥ એ દેશી ॥

૨૬૬

॥ રાગ કેદારો ગોડી ॥ ધર્મથી જીવને જ્ય હોયે, ધર્મથી
સવિ દુઃખનાશ રે ॥ રોગ ને શોક ભય ઉપશમે, ધર્મથી અમ-
શ્વરવાસ રે ॥ ધર્મ ॥ ૧ ॥ દુર્ગતિપાપથી જીવને, ધર્મવિષ્ણુ
નવિ ધરે કોઇ રે ॥ વાંછિત દિયે મુરતરૂ પરે, દાન તપ શીલથી
જોઈ રે ॥ ધ૦ ॥ ૨ ॥ ધર્મવર સાધુ શ્રાવક તણો, આચર્યો
ભાવશું જેહ રે ॥ સર્વસુખ 'સર્વ મંગલ તણું', આદરશું કારણ
તેહ રે ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥

॥ અથ દશમી દાનભાવના ॥ હાલ ખારમી ॥ રાજ ધન્યાશ્રી ॥

॥ જે નરા સાધુ આધાર વરદાયકા, તે નરા ધન્ય જગવિ-
બુધ ગાયા ॥ જે છતે યોગવર સાધુને નવિ દિયે, તે કાશકુસુમ-
પરે ફેકે બાયા ॥ જે ॥ ૧ ॥ નિર્મલો મુક્તિનો માર્ગ જિન-
શાસન, સાધુ વિષ્ણુ દાન વિષ્ણુ ક્ષણ ન ચાલે ॥ પામતો મનુજ
જો સાધુને નવિ દિયે, સો કરે કપિલ દાસીય વાલે ॥ જે ॥ ૨ ॥
અકલનું હાટ નર મુક્તિની વાટ નર, નાટ તું મકર તપ પુણ્ય
કેરો ॥ કર્મને કાટ 'ઉતાર નરભવ લહી, ધીક મ મ જોલ ભવ
વારિ કેરો ॥ જે ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન વિજ્ઞાન આચારપદ નરભવો,
પામિયો પૂર્વ ભવ પુણ્યયોગે ॥ પુણ્યવિષ્ણુ પશુભવે જીવ પરવશ
પડયો, શસ્ત્રશું મારિયે અધમ લોગે ॥ જે ॥ ૪ ॥ જીવ તે
નરભવે અશુભભવે પશુપણે, જીવતાં જીવની કોડીમારી, પુણ્ય વિષ્ણુ
પશુભવે રાસભ ઉકરડે, મલ ભણે પૂંક તૃણ શુષ્કિ ધારી ॥ જે ॥
૫ ॥ જીવહિંસા સવિ પાપ એ જીવને, પાપીયે આદર્ય
જીવ સાટે ॥ ખાટકી હાટ તે વિવિધ પરે કાટિયે, અગ્નિમાં દાટિયે
પાપ માટે. જે ॥ ૬ ॥ પુણ્યથી દેવ તુજ દેહ રુડો ધડયે
આણીયો જૈનકુલ પુણ્ય કાજે ॥ ધર્મ નરજન્મ જો જીવ હારીશ

૨૭૦

તું, ઘશિશ નિજ હાથડા અશુભ રાજે ॥ જે૦ ॥ ૭ ॥ દાન તપ
 શીલ સંયમ દયાધર્મથી, સર્વસુખ રુદ્ધિ જો તું વિચારી ॥ સર્વ
 શુભયોગ હારીશ જો તું પછે, ઘશિશ જિમ હાથ હાર્યો બુઝારી
 ॥જે૦નાટા॥ જિયીઅ ગણિકા તણી ખાટ સાધારણી,તિસિઅમિથ્યામતિ
 જગ ન ફડી ॥ત્યજિઅ હિંસા કુધર્માદિ સવિ પાપ તું, વિશ્વમાં મોકલે
 કીર્તિ રૂડી ॥જે૦નાટા॥ ખાટ મ મ રાખજે પાપ આચારનો, ફાંટ
 મ મ પાડજે ધર્મ વાટે ॥ જાટ પરે અણુવિમાસ્યું કિ શું મ
 મ કરે, ખોટ મ મ પાડજે ધર્મ હાટે ॥ જે૦ ॥ જો તુજ સુખ
 ગમે સર્વદુઃખ નવિ ગમે, વિષય સો વીર રસ ત્યજિય ખાટો ॥
 [પાઠાંતર] વિષય સોવીર તો ત્યજ્ય ગાઠો ॥ આત્મ અધ્યાત્મ-
 વર ધ્યાન કુંજે રમી, ધર્મ વર ભાવના અમૃત ચાટો ॥ જે૦ ॥
 ॥ ૧૧ ॥ ઈત દશમી દાનભાવના ॥ ૧૦ ॥ અથૈકાદશી શમ-
 રસભાવના ॥ ઠાલ તેરમી ॥ રાંજ વૈરાડી ॥ જે ત્રિજે.

ભવ વરથાનક તપ કરી ॥ એ દેશી ॥

॥ ભવિક જીવ પૂછે નિજ ગુરૂને, અશુભ કર્મ કિમ કાટે ॥
 શ્રમણધર્મે નિઃસંજી જીવો, જો શમતારસ ચાટે રે ॥ ભવિકા
 શમરસ અમૃત ચાટો ॥૧॥ કુવ્યસન મુકો મનનો આંટો, સદોષ
 પિંડે મ ભરો ઠાઠો ॥ સખ પરસુખે મ મ વિષવાટો ॥ ભ૦ ॥
 શ૦ ॥ એ આંકણી ॥ વીંધ્યો જીવ કર્મવિષ કાટે પીડ્યો ચાર-
 ગતિ ફાટે ॥ શુભભાંવે દેતાં દઢ પાટે કર્મ ગુંબડું ફાટે રે ॥
 ॥ ભ૦ ॥ શ૦ ॥ ૨ ॥ પાપપિંડ અસત્યજ હુજો, જો કષાય મઢ
 ડાટે ॥ નિખિલ પાપ નિઃસંગી જીવો, રહેતો સમ દુઃખ કાટે
 રે ॥ ભ૦ ॥ શ૦ ॥ ૩ ॥ જનનાં સુખશુભ ધ્યાન સુલેસ્થા,
 હુકલ મુસો કાટે ॥ દાન પુણ્ય જનનાં સખ તેણે, વાઢલ પરે

૨૭૧

સગ કાટે રે ॥ લ૦ ॥ શ૦ ॥ ૪ ॥ રોગ શમે જેમ અમૃત
છાટે, હૃદય પરી નવિ આંટે ॥ ધર્મ કરતાં ભવિકલવને, શિવ
સુખ આવે આંટે રે ॥ લ૦ ॥ શ૦ ॥ ૫ ॥ ગુણવિણુ કિમ શિવ
ગિરિવર ભાંદ્યે, હીણુ પુણ્ય જન રાંટે ॥ એસે જો જિન ગુણ-
મણિ સાટે, તો સગ ભવ દુઃખ કાટે રે ॥ લ૦ ॥ શ૦ ॥ ૬ ॥
ધૃતિ એકાદશી શમરસભાવના ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ દ્વાદશી લોક ભાવના ॥ ઢાલ ચૌદમી ॥ રાગ પરણ્યો ॥

॥ જ્ઞાન નયનમાંહે ત્રિભુવન રૂપી, જેણું જિન દીકો લોગો ॥
ધણી આંગ્યો પટદ્રવ્ય રૂપો, પ્રશ્નમે તસ જિનયોગો ॥ ૧ ॥
સુનિવર ધ્યાવો અદિય દીવ લોગો ॥ એ આંકણી ॥ જિહાં જિન
સુનિવર સિદ્ધ અનંતા, તિહાં નહિં જ્ઞાન વિયોગો ॥ મુ૦ ॥
ધ્યા૦ ॥ ૨ ॥ આપેં સીધો કેણું ન ધીધો, લીધો કેણું નવિ
ભાવે ॥ આદિ નહિં જસ હોયે એતો, કેવલ નાણી ભાવે ॥ મુ૦ ॥
ધ્યા૦ ॥ ૩ ॥ અધોલોક છત્રાસન સમ વટે, તીર્થો જહ્વરી
આણો ॥ ઉર્ધ્વ લોક મૃદંગ સમાણો સકલ સુનિ ચિત્ત આણો
॥ મુ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૪ ॥ ધૃતિ દ્વાદશી લોકભાવના ॥ ધૃતિ
મહામહોપાધ્યાય શ્રીસકલ ચંદ્રસુનિવિર ચિત્ત દ્વાદશભાવનાઃ સ્વા-
ધ્યાય સમાપ્તઃ

અથ શ્રીવૃદ્ધિવિજયજીકૃત દશવૈકાલિકનો

સજ્ઞાય પ્રારંભઃ ॥ તત્ર પ્રથમાધ્યયનસજ્ઞાય પ્રારંભઃ ॥

॥ સુગ્રીવ નયર સોહામણું છ ॥ એ દેશી ॥ શ્રીગુરુપદ-
ચંદ્રજ નમી છ, વલ્લિ ધરી ધર્મની પુદ્ધિ ॥ સાધુકિયા શુભ

૨૭૨

ભાંખશું જી, કરવા સમકિત શુદ્ધિ ॥ મુનીશ્વર, ધર્મ સચ્ચ
 સુખકાર ॥ તુમ્હે પાલો નિરતિચાર ॥ મુનીશ્વર, ધર્મ સચ્ચ
 સુખકાર ॥ ૧ ॥ જો આંકણી ॥ જીવદયા સયમ તવો જી, ધર્મ
 જો મંગલરૂપ ॥ જોહનાં મનમાં નિત્ય વસે જી, તસ નમે મુદ્
 નર ભૂપ ॥ મું ॥ ધં ॥ ૨ ॥ ન કરે કુસુમકિલામણી જી,
 વિચરતો જિમ તરૂવંદ ॥ સંતોસે વલિ આતમા જી, મધુકર ગ્રહિ
 મકરંદ ॥ મું ॥ ધં ॥ ૩ ॥ તેણિ પરે મુનિ ધર ધર ભમી
 જી, લેતો શુદ્ધ આહાર ॥ ન કરે બાધા ઠોધને જી, દિયે પિંડને
 આધાર ॥ મું ॥ ધં ॥ ૪ ॥ પહિલે દશવૈકલિકેં જી, અધ્ય-
 યને અધિકાર ॥ ભાંખ્યો તે આરાધતાં જી, વૃદ્ધિવિન્ય જ્યકાર
 ॥ મું ॥ ધં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ દ્વિતીયાધ્યયનસંગ્રામ પ્રારંભઃ ॥

॥ શીલ સુહામણ્ય પાલીયેં ॥ જો દેશી ॥ નમવા નેમદિ
 બિહુંદને, રાણુલ રૂડી નાર રે ॥ શીલસુરંગી સંચરે, ગોરદ
 મદગિરનાર રે ॥ ૧ ॥ શીખ સુહા મણી મન ધરો ॥ જો આં-
 કણી ॥ તુમેં નિરૂપમ નિર્ઐથ રે ॥ સવિ અભિલાષ તજી કરી,
 પાલો સંયમપંથ રે ॥ શીં ॥ ૨ ॥ પાઉસ ભીની પશ્ચિની, ગઈ
 તે ગુફામાંહિ તેમ રે ॥ ચતુરા ચીર નિચોવતી, હીઠી રુપિ રહ-
 નેમ રે ॥ શીં ॥ ૩ ॥ ચિત્ત ચલે ચારિત્રિયો, વયણ વહે તજ
 જોમ રે ॥ સુખ ભોગવીયેં સુંદરી, આપણે પૂરણ પ્રેમ રે ॥
 ૪ ॥ શીં ॥ ૪ ॥ તવ રાયબદી જોમ ભણે, બૂંડા જોમ શું ભાંખે
 રે ॥ વયણવિરૂદ્ધ જો બોલતાં, કાંઈ કુલલાજ ન રાખે રે ॥
 ૫ ॥ શીં ॥ ૫ ॥ હું પુત્રી ઉગ્રસેનની, અને તું યાદવકુલ ભયેદ
 રે ॥ જો નિર્મલ કુલ આપણાં, તો કેમ અકારજ થાયો રે ॥

૨૭૩

શીં ॥ ૬ ॥ ચિત્ત ચલાવી એણિ પરે, નિરખીશ જો તું
 નારી રે ॥ તો પવનાહત તડપરે, થાઇશ અધર નિરધારીરે ॥
 ॥ શીં ॥ ૭ ॥ લોગ બલા જે પરહર્યા, તે વલી વાંછે જેહ રો ॥
 વમનભક્ષી કૂતર સમો, કહીયે કુકર્મી તેહ રે ॥ શીં ॥ ૮ ॥
 સરપ અંધક કુલતણા, કરે અગ્નિ પ્રવેશ રે ॥ પણ વમિયું વિષ
 નવિ લિયે, જુઓ જાતિ વિશેષ રે ॥ શીં ॥ ૯ ॥ તિમ ઉત્તમ
 કુલ ઉપના, છોડી લોગસંજોગ રે ॥ ફરિ તેહને વાંછે નહિ,
 હુવે જો પ્રાણવિયોગ રે ॥ શીં ॥ ૧૦ ॥ ચારિત્ર કિમ પાલી
 શકે, જો નવિ જાયે અલિલાપ રે ॥ સીદાતો સંકલપથી, પગ
 પગ ઇમ જિન ભાંજે રે ॥ શીં ॥ ૧૧ ॥ જો કણ કંચન
 કામિની, ઇચ્છતા અને લોગવતા રે ॥ ત્યાગી ન કહીયે તેહને
 જો, મનમે શ્રી લોગવતારે ॥ શીં ॥ ૧૨ ॥ લોગ
 સંયોગ બલા લહિ, પરહરે જેહ નિરીહ રે ॥ ત્યાગી તેહજ
 ભાંખિયો, તસ પદ નમું નિશ દીહ રે ॥ શીં ॥ ૧૩ ॥ એમ
 ઉપદેશને અંકુશે, મયગલ પરે મુનિરાજે રે ॥ સંયમ મારગ
 સ્થિર કર્યો, સાચું વંછિત કાળે રે ॥ શીં ॥ ૧૪ ॥ એ
 બીજા અધ્યયનમાં, ગુરૂહિત શીખ પચાસે રે ॥ લાભ વિજય
 કવિરાયનો, વૃદ્ધિવિજય એમ જાસે રે ॥ શીં ॥ ૧૫ ॥ મતિ ॥

॥ અથ તૃતીયાધ્યયનસંગ્રહ પ્રારંભ: ॥

॥ પંચ મહાવ્રત પાલીયે ॥ એ દેશી ॥ આધાકર્મી
 આહાર ન લીજીયે, નિશિલોજન નવિ કરીયે ॥ રાજપિંડ ને
 સજ્જાંતરનો, પિંડ વલી પરહરિયે કે ॥ ૧ ॥ મુનિવર એ મારગ
 અનુસરિયે ॥ જિમ ભવજલનિધિ તરીયે ॥ મુનિ ॥ એ- ॥
 આંકણી ॥ સાહુમો આણુમો આહાર ન લીજે, નિશ પિંડ નવિ

૩૭૪

આદરીયે' ॥ ૨૧ ॥ ઈચ્છા એમ પૂછી આપે, તેહ નવિ અંગીકરિયે' કે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ કંઠ મૂલ ફલ ખીજ પ્રમુખ વલી, લવણુદિક સચિત્ત ॥ વર્જે' તિમ વલી નવિ રાખીને', તેહ સર્ગિધ નિમિત્ત કે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ ઉવટણુ પીઠી પર હરિયે', સ્નાના કદા નવિ કરીયે' ॥ ગંધ વિલેપન નવિ આચરિયે', અંગ કુસુમ નવિ ધરિયે' કે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ ગૃહસ્થનું ભાજન નવિ વાવરિયે', પરહરિયે' વલી આભરણુ ॥ છાયા કારણુ છત્ર ન ધરિયે', ધરે' નઉપાનહ ચરણુ કે ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ દાતણુ ન કરે દર્પણુ ન ધરે, દેખે' નવિ નિજ રૂપ ॥ તેલ ચોપડી ચે' ને ઠાંકસી નકીને', દીને' ન વસ્ત્રે' ધૂપ કે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ માંચી પલંગ નવિ ખેસીને', ડિને' ન વિંજણે વાય ॥ ગૃહસ્થગેહ નવિ ખેસીને', વિણુ કારણુ સમુદાય કે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ વમન વિરેચન રોગ ચિકિત્સા, અગ્નિ આરંભ નવિ કીને' ॥ સોગઠાં રોત્રંજ પ્રમુખ જે કીડા, તે પણ સવિ વરજીને' ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ પાંચ ઈંદ્રિય નિજવશ આણી, પંચાશ્રવ પચ્ચખીને' ॥ પંચ સમિતિ ત્રણુ ગુપ્તિ ધરીને', છઠ્ઠાચ રક્ષા તે કીને' કે ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ ઉનાલે આતાપના લીને', શીયાલે શીત સહીયે' ॥ શાંત દાંત થઈ પરિસ્હ સહેવા, થીર સ્થિર વરસાલે રહિયે' કે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઈંમ દુક્કર કરણી બહુ કરતાં, ધરતાં ભાવ ઉદાસી ॥ કર્મ ખપાવી કેઈ હુઆ, શિવ રમણીશું વિલાસી કે ॥ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥ દશવૈકાલિક ત્રીજે અધ્યયને', ભાંખ્યો એહ આચાર ॥ લાભ વિજયગુર ચરણુ પસાયે', વૃદ્ધવિજય જયકાર કે ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ ચતુર્થાધ્યયનસમાપ્તિ પ્રારંભ: ॥

॥ સુષુ સુષુ પ્રાણી, વાણી જિન તણી ॥ એ દેશી ॥
સ્વામી સુધર્મા રે કહે જંબુ પ્રત્યે', સુષુ સુષુ તું ગુણપ્રાણી ॥

૨૭૫

સરસ સુધારસહૂંતી મીઠડી, વીર જિણેસર વાણિ ॥ સ્વા૦ ॥
 ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સૂક્ષ્મ બાદર ત્રસ થાવર વલી, જીવ
 વિરાહણુ ટાલ ॥ મન વચ કાયા રે ત્રિવિધેં સ્થિર કરી, પહિલું
 વ્રત સુવિચાર ॥ સ્વા૦ ॥ ૨ ॥ ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યે કરી,
 મિથ્યા મ ભાંખો રે વચણુ ॥ ત્રિકરણુ શુદ્ધેં વ્રત આરાધને,
 બીજું દિવસ ને રચણુ ॥ સ્વા૦ ॥ ૩ ॥ ગામ નગર વનમાંહે
 વિચરતાં, સચિત્ત અચિત્ત તૃણ માત્ર ॥ કાંઈ અદીધાં મત અંગી-
 કરો, ત્રીજું વ્રત શુણુપાત્ર ॥ સ્વા૦ ॥ ૪ ॥ સુર નર તિર્યચ
 યોની સંખધીયાં, મૈથુન કસ્ય પરિહાર ॥ ત્રિવિધેં ત્રિવિધેં તું
 નિત્ય પાલને, ચોથું વ્રત સુખકાર ॥ સ્વા૦ ॥ ૫ ॥ ધન કણુ
 કંચન વસ્તુ પ્રમુખ વલી, સર્વ અચિત્ત સચિત્ત ॥ પરિગ્રહ મૂર્છા
 રે તેહની પરહરી, ધરી વ્રત પંચમ ચિત્ત ॥ સ્વા૦ ॥ ૬ ॥
 પંચ મહાવ્રત એણીપરેં પાલને, ટાલને લોજન રાતિ ॥ પાપ-
 સ્થાનક સઘલાં પરહરિ, ધરને સમતાં સવિ ભાંતિ ॥ સ્વા૦ ॥
 ॥ ૭ ॥ પુઠવી પાણી વાયુ વનસ્પતિ, અગ્નિ એ થાવર પંચ ॥
 બિ તિ ચઉ પંચિદિ જલચર ચલચરા, ખચરા ત્રસ એ પંચ ॥
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૮ ॥ એ છકાયની વારો વિરાધના, જયણા કરિ
 સવિ વાણિ ॥ વિણુ જયણા રે જીવવિરાધના, ભાંખે તિહુઅણુ
 ભાણુ ॥ સ્વા૦ ॥ ૯ ॥ જયણાપૂર્વક બોલતાં બેસતાં, કરતાં આહાર
 વિહાર ॥ પાપકર્મ બંધ કદિયે નવિ હુવે, કહે જિન જગદાધાર ॥
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૧૦ ॥ જીવ અજીવ પહિલાં બોલખી, જિમ જયણા
 તસ હોય ॥ જ્ઞાનવિના નવિ જીવદયા પલે, ટલે નવિ આરંભ
 કોય ॥ સ્વા૦ ॥ ૧૧ ॥ બાણુપણાથી સંવર સંપને, સંવરે કર્મ
 અપાય ॥ કર્મક્ષયથી રે કેવલ ઉપને, કેવલી સુકિત લહેય ॥
 ॥ સ્વા૦ ॥ ૧૨ ॥ દશવૈકાલિક ચઉચાધ્યયનમાં, અર્થ પ્રકાશ્યો

૨૭:

રે એહ ॥ શ્રી ગુરુભાવિજયપદ સેવતાં, વૃદ્ધિવિજય લહે તેહ ॥
॥ સ્વાં ॥ ૧૩ ॥

॥ અથ પંચમાધ્યયનસત્તાય પ્રારંભઃ ॥

॥ વીર વખાણી રાણી ચેલણા ॥ એ દેશી ॥ સુઝતા
આહારની ખપ કરો છ, સાધુછ સમય સંભાલ ॥ સંયમ શુદ્ધ
કરવા ભણી છ, એવણા દૂષણ ટાલ ॥ સુઝં ॥ ૧ ॥ પ્રથમ
સત્તાયે પોરિસી કરી છ, અણસરી વલી ઉપયોગ ॥ પાત્ર પડિ-
લેહણ આચરો છ, આદરી ગુરુ અણયોગ ॥ સું ॥ ૨ ॥ ઠાર
ધૂમર વરસાતના છ, છવ વિરાહણ ટાલ ॥ પગે પગે ધર્મા
શોધતાં છ, હરિકાયાદિક નાલ ॥ સું ॥ ૩ ॥ ગેહ ગણિકા તણાં
પરિહરો છ, જિહાં ગયાં ચલ ચિત્ત હોય ॥ હિંસક કુલ પણ
તેમ તજો છ, પાપ તિહાં પ્રત્યક્ષ જોય ॥ સું ॥ ૪ ॥ નિજ
હાથે ખાર ઉઘાડીને છ, બેસીયે નવિ ધરમાંહિ ॥ ખાલ પશુ
લિલુક પ્રમુખને સંઘટે, જમ્યે નહિં ધરમાંહિ ॥ સું ॥ ૫ ॥
જલ ફલ જલણ કણ લૂણું છ, લેટતાં જે દિયે દાન ॥ તે
કદ્યે નહિં સાધુને છ, વરજવું અન્ન ને પાન ॥ સું ॥ ૬ ॥
સ્તન અંતરાય ખાલક પ્રત્યે છ, કરીને રડતો ઠવેય ॥ દાનદિયે
તો ઉલટ ભરી છ, તોહિ પણ સધુ વરજેય ॥ સું ॥ ૭ ॥
ગર્ભવતી વલી જો દિયે છ, તેહ પણ અકલ્પ હોય ॥ માલ
નિશરણી પ્રમુખે ચઢી છ, આણી દીયે કદ્યે ન સોય ॥ સું ॥
॥ ૮ ॥ મૂલ્ય આણ્યું પણ મત લીયો છ, મત લિયો કરી
અંતરાય ॥ વિહરતાં થંભ ખંભાદિકે છ, ન અડો ચિર ઠવો
ગાય ॥ સું ॥ ૯ ॥ એણીપરે દોષ સવે છાંડતાં છ, પામીયે
આહાર જો શુદ્ધ ॥ તો લહિયે દેહ ધારણ ભણીછ, અણલહે

૨૭૭

તો તપવૃદ્ધિ ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ વયણુ લક્ષ્મણ તૃષા લક્ષના જી,
પરિસહયી સ્થિરચિત્ત ॥ ગુરૂપાસે ઇરિયાવહી પડિઝમી જી,
નિમંત્રી સાધુનેં નિત્ય ॥ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥ શુદ્ધ એકાંત દામેં જઈ
જી, પડિઝમી ઇરિયાવહી સાર ॥ લોચણુ દોષ સવિ છાંડીને જી,
સ્થિર થઈ કરવો આહાર ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ દશવૈકાલિકેં પાંચમે
જી, અધ્યયનેં કહ્યો એ આચાર ॥ તે ગુરૂ લાભવિજય સેવતાં
જી, વૃદ્ધિવિજય જયકાર ॥ સુ૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ પષાધ્યયનસજ્જાય પ્રારંભઃ ॥

॥ મ મ કરો માયા કાયા કારિમી ॥ એ દેશી ॥ ગણુ-
ધર સુધર્મ એમ ઉપદિસે, સાંભલો મુનિવરવૃંદ રે ॥ સ્થાનક
આહાર એ આલખો, જેહ છે પાપના કંદ રે ॥ ગ૦ ॥ ૧ ॥
પ્રથમ હિંસા તિહાં છાંડિયેં, જૂઠ નવિ ભાંખિયેં વયણુ રે ॥
તૃણ પણુ અદત્ત નવિ લીજીયેં, તણીયેં મેહુણુ સયણુ રે ॥ ગ૦
॥ ૨ ॥ પરિગ્રહ મૂર્છા પરિહરો, નવિ કરો લોચણુ રાતિ રે ॥
છંડો છક્કાય વિરાધના, ભેદ સમજી સહુ ભાંતિ રે ॥ ગ૦ ॥ ૩ ॥
અકલ્પ આહાર નવિ લીજીયેં, ઉપજે દોષ જે માંહિ રે ॥ ધા-
તુનાં પાત્ર મત વાવરો, ગૃહીતણુ મુનિવર પ્રાહી રે ॥ ગ૦ ॥ ૪ ॥
ગાદીયેં માંચીયે ન બેસીયેં, વારિયેં શય્યા પલંગ રે ॥ રાત
રહિયેં નવિ તે સ્થલેં, જીહાં હોવે નારિ પ્રસંગ રે ॥ ગ૦ ॥ ૫ ॥
સ્નાન મજ્જન નવિ કીજીયેં, જિણે હુવે મનતણુ ક્ષોભ રે ॥
તેહ શણુગાર વલિ પરિહરો, દંત નખ કેશ તણી શોભ રે ॥
ગ૦ ॥ ૬ ॥ છઠે અધ્યયને એમ પ્રકાશીયો, દશવૈકાલિક એહ
રે ॥ લાભવિજય ગુરૂ સેવતાં, વૃદ્ધિવિજય લહ્યો તેહ રે ॥
ગ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

૨૭૮

॥ અથ સપ્તમાધ્યયન સન્નિયાય પ્રારંભઃ ॥

॥ કપૂર હુવે અતિ ઉજલો રે ॥ એ દેશી ॥ સાચું વયણ
 ને ભાંખિયેં રે, સાચી ભાષા તેહ ॥ સચ્ચા મોસા તે કહિયેં
 રે, સાચું મૃષા હોય જોહરે ॥ ૧ ॥ સાધુજી કરજો ભાષા શુદ્ધ
 ॥ કરી નિર્મલ નિજખાદ્ય રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ એ આંકણી
 ॥ કેવલ જૂઠ જિહાં હોવે રે, તેહ અસચ્ચા જાણુ ॥ સાચું નહિં
 જૂઠું નહીં રે, અસત્યા અમૃષા ઠાણુ રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૨ ॥
 એ ચારેમાંહે કહી રે, પહેલી ભાષા હોય ॥ સંયમધારી બોલવી
 રે, વચનવિચારી જોય રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૩ ॥ કઠિન વયણ
 નવિ ભાંખિયેં રે, તુંકારો રેકાર ॥ કોઈના મર્મ ન બોલીયેં રે,
 સાચા પણ નિર્ધાર રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૪ ॥ ચોરને ચોર ન
 ભાંખિયેં રે, કાણુને ન કહે કાણુ ॥ કહીયેં ન અંધો અંધને
 રે, સાચું કઠિન એ જાણુ રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૫ ॥ જોહથી અ-
 નરથ ઉપજે રે, પરને પીરા થાય ॥ સાચું વયણ તે ભાંખતાં
 રે, લાભથી ત્રોટો જાય રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૬ ॥ દર્મ સહિત
 હિતકારીયા રે, ગર્વસહિત સમતોલ ॥ થોડલા તે પણ મીઠડા રે,
 બોલ વિચારી બોલ રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૭ ॥ એમ સવિ શુણુ અં-
 ગિકરી રે, પરહરિ દોષ અશેષ ॥ બોલતાં સાધુને હુવે નહિં
 રે, કર્મનો બંધ લવલેશ રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૮ ॥ દશવૈકલિક
 સાતમે રે, અધ્યયને એ વિચાર ॥ લાભ વિજય ગુરૂથી લહે રે,
 વૃદ્ધિવિજય જયકાર રે ॥ સાં ॥ કરં ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથાષ્ટમાધ્યયનસન્નિયાય પ્રારંભઃ ॥

॥ રામ સીતાને ધીજ કરાવે ॥ એ દેશી ॥ કહે શ્રીગુરૂ
 આંબલો ચેલા રે, આચારજ એ પુણ્યના વેલા રે ॥ છછાય વિ-

૨૭૮

રાહણુ ટાલો રે, ચિત્ત ચોખે ચારિત્ર પાલો રે ॥ ૧ ॥ પુઠવી
 પાષાણુ ન લેદો રે, ફલ ફલ પત્રાદિ ન છેદો રે ॥ બીજ ફૂંપલ
 વન મત ફરજો રે, જીવ વિરાધનથી ડરજો રે ॥ ૨ ॥ વલી
 અગ્નિ મ લેટશે ભાઈ રે, પીળો પાણી ઉનું સદાઈ રે ॥ મત
 વાવરો કાચું પાણી રે, એહવી છે શ્રી વીરની વાણી રે ॥ ૩ ॥
 હિમ ધ્વજ વડ ઉંઝરાં રે, ફલ કુંથુઆ કીડી નગરાં રે ॥ નીલ
 ફલ હરી અંકૂરા રે, ઇંડાલ એ આઠે પૂરા રે ॥ ૪ ॥ સ્નેહા-
 દિક લેદેં જાણી રે, મત હણજો સૂક્ષ્મ પ્રાણી રે ॥ પડિલેહી
 સવિ વારજો રે, ઉપકરણે પ્રમાદ મ કરજો રે ॥ ૫ ॥ જ્યણાયેં
 ડગલાં ભરજો રે, વાટેં ચાલતાં વાત મ કરજો રે ॥ મત જ્યો-
 તિષ નિમિત્ત પ્રકાસો રે, નિરખો મત નાચ તમાસો રે ॥ ૬ ॥
 દીકું અણુદીકું કરજો રે, પાપ વ્યસન ન શ્રવણેં ધરજો રે ॥
 અણુસૂજતો આહાર તજજો રે, રાતેં સન્નિધ સવિ વરજો રે ॥
 ॥ ૭ ॥ બાવીસ પરિસહ સહેજો રે, દેહ દુઃખેં ફલ સદહજો
 રે ॥ અણુ પામે કાર્પણ્ય મ કરજો રે, તપ શ્રુતનો મદ નવિ ધ-
 રજો રે ॥ ૮ ॥ સ્તુતિ ગતિ સમતા ગ્રહેજો રે, દેશ કાલ જોઈને
 રહેજો રે ॥ ગૃહસ્થશું જાતિ સગાઈ રે, મત કાઢજો મુનિવર કાંઈ
 રે ॥ ૯ ॥ ન રમાડો ગૃહસ્થનાં બાલ રે, કરો કિયાની સંભાલરે
 ॥ યંત્ર મંત્ર આપધનો ભામે રે, મત કરજો કુગતિકામે રે ॥
 ॥ ૧૦ ॥ કોથેં પ્રીતિ પૂરવલી જાય રે, વલી માનેં વનય પ-
 લાય રે ॥ માયા મિત્રાઈ નસાડે રે, સવિ ગુણુ તે લોભ નસાડે
 રે ॥ ૧૧ ॥ તે માટેં કષાય એ ચાર રે, અદુકમે દમ્ભજો અણુગાર
 રે ॥ ઉપશમશું કેવલ ભાવે રે, સરલાઈ સંતોષ સલાવેં રે ॥
 ॥ ૧૨ ॥ બ્રહ્મચારીને જાણજો નારી રે, જૈસી પોપટને માંજરી
 રે ॥ તેણેં પરિહરે તસ પરસંગ રે, નવ વાડ ધરો વલિ ચંગ

૨૮૦

રે ॥ ૧૩ ॥ રસલોહપ થઈ મત યોષો રે, નિજકાય તપ કરીને
 શોષો રે ॥ જાણો અથિર પુંદ્રલપિંડ રે, વ્રત પાલજો પંચ અ-
 ખંડ રે ॥ ૧૪ ॥ કહિયું દશવૈકલિકેં એમ રે, અધ્યયને આઠમે
 તેમ રે ॥ ગુરુ લાલ વિજયથી જાણી રે, યુધ વૃદ્ધવિજય મન
 આણી રે ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ નવમાધ્યયનસજ્જાય પ્રારંભઃ ॥

॥ શેત્રુંજે જમ્યેં લાલન, શેત્રુંજે જમ્યેં ॥ એ દેશી ॥
 વિનય કરેજો ચેલા, વિનય કરેજો ॥ શ્રીગુરુ આણા શીશ ધરેજો
 ॥ ચેલાં ॥ શીં ॥ એ આંકણી ॥ કોધી માની ને પરમાદી,
 વિનય ન શીખે વલી વિષવાદી ॥ ચેં ॥ વં ॥ ૧ ॥ વિનય-
 રહિત આશાતના કરતાં, બહુ ભવ ભટકે દુર્ગતિ કરતાં ॥ ચેં
 ॥ હું ॥ અગ્નિ સર્પ વિષ જિમ નવિ મારે, ગુરુ આસાયણ
 તેથી અધિક પ્રકારેં ॥ ચેં ॥ અં ॥ ૨ ॥ અવિનયેં દ્વણિયે
 બહુલ સંસારી, અવિનયી મુક્તિનો નહિં અધિકારી ॥ ચેં ॥
 નં ॥ કોદ્યા કાનની કૂતરી જેમ, હાંકી કાઢે અવિનયી તેમ ॥
 ચેં ॥ અં ॥ ૩ ॥ વિનય શ્રુત તપ વલી આચાર, કહીયેં
 સમાધિનાં ઠામ એ ચાર ॥ ચેં ॥ હાં ॥ વલી ચાર ચાર લેદ
 અકેક, સમજે ગુરુમુખથી સવિવેક ॥ ચેં થીં ॥ ૪ ॥ તે ચારેમાં
 વિનય છે પહેલો, ધર્મ વિનય વિષુ ભાંખે તે છેલો ॥ ચેં ॥
 ભાં ॥ મૂલ થકી જિમ શાખા કહિયેં, ધર્મક્રિયા તિમ વિન-
 યથી લહિયેં ॥ ચેં ॥ વિં ॥ ૫ ॥ ગુરુ માન વિનયથી લહેસો
 સાર, જ્ઞાન ક્રિયા તપ જે આચાર ॥ ચેં ॥ જેં ॥ ગરબ પખેં
 જિમ ન હોયે હાટ, વિષુ ગુરુવનય તેમ ધર્મની વાટ ॥ ચેં
 ॥ થં ॥ ૬ ॥ ગુરુ નાન્હો ગુરુ મહોટો કહિયેં, રાજ પદે,

૨૮૧

તસ આણુ વહિયે' ॥ ચે૦ ॥ આ૦ ॥ અદ્યપશુત પશુ બહુશ્રુત
 બાણે, શાસ્ત્રસિદ્ધાંતે' તેહ મનાણે ॥ ચે૦ ॥ તે૦ ॥ ૭ ॥ જેમ
 શશી ગ્રહગણે' વિરાજે, મુનિ પરિવારમાં તેમ શુરુ ગાજે ॥ ચે૦
 ॥ તે૦ ॥ શુરુથી અલગા મત રહેા ભાઈ, શુરુ સેવ્યે લહેશે
 ગૌરવાઈ ॥ ચે૦ ॥ શે૦ ॥ ૮ ॥ શુરુવિનયે' ગીતારથ થાશે,
 વાંછત સવિ સુખલખમી કમાશે ॥ ચે૦ ॥ લ૦ ॥ શંત દાંત
 વિનયી લજ્જાલુ, તપ જપ ક્રિયાવંત દયાલુ ॥ ચે૦ ॥ વં૦ ॥ ૯ ॥
 શુરુકુલવાસી વસતો શિષ્ય, પૂજનીય હોયે વિસવા વીશ ॥ ચે૦
 ॥ વિ૦ ॥ દશવૈકાલિક નવમે અધ્યયને', અર્થ એ ભાંખ્યો કેવલી
 વચણે' ॥ ચે૦ ॥ કે૦ ॥ ઇણિપરે' લાભવિજય શુરુ સેવી, વૃદ્ધિ-
 વિજય સ્થિર લખમી લહેવી ॥ ચે૦ ॥ લ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ દશમાધ્યયનસગ્રાય પ્રારંભઃ

॥ તે તરીયા ભાઈ તે તરીયા ॥ એ દેશી ॥ તે મુનિ વંદો
 તે મુનિ વંદો, ઉપશમ રસનો કંદોરે ॥ નિર્મલ જ્ઞાન ક્રિયાનો ચંદો,
 તપ તેજે જેહવો દિણુંદો રે ॥ તે૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 પંચાશ્રવનો કરિ પરિહાર, પંચ મહાવ્રત ધારો રે ॥ પટજીવ
 તણે આધાર, કરતો ઉગ્રવિહારો રે ॥ તે૦ ॥ ૨ ॥ પંચ સ-
 મિતિ ત્રણ ગુપ્તિ આરાધે, ધર્મધ્યાન નિરાભાધ રે ॥ પંચમ-
 ગતિનો મારગ સાધે, શુભ શુભ તો ઇમ વાધે રે ॥ તે૦ ॥ ૩ ॥
 ક્યવિક્ય ન કરે વ્યાપાર, નિર્મમ નિર હંકાર રે ॥ ચારિત્ર
 પાલે નિરતિયારે, ચાલતો ખર્જૂની ધાર રે ॥ તે૦ ॥ ૪ ॥ ભોગ
 ને રોગ કરી જે જાણે, આપે પુણ્ય વખાણો રે ॥ તપ શ્રુતનો
 મદ નવિ આણે, ગોપવી અંગ ઠેકાણે' રે ॥ તે૦ ॥ ૫ ॥ છાંડી
 અન કણ કંચન ગેહ, થઈ નિઃસ્નેહી નિરીહ રે ॥ ખેહસમાણી

૨૮૨

જાણી દેહ, નાવ પાસે પાપે' જોડે રે ॥ તેં ॥ ૬ ॥ દોષ રહિત
આહાર જે પામે, જે લૂખે પરિણામે' રે ॥ લેતો દેહનું સુખ નાવ
કામે, જાગતો આઠેઈ જામે રે ॥ તેં ॥ ૭ ॥ રસના રસ રસીયો
નાવ થાવે, નવોંભી નર્માય રે ॥ સહે પરિસહ સ્થિર કરી કાયા,
અવિચલ જમ ગિરિયા રે ॥ તેં ॥ ૮ ॥ રાતે' કાઉસગ
કરી સમશાને', જો તહાં પારસહ જાણે રે ॥ તે નવિ ચુકે તે-
હવે ટાણે, ભય મનમાં નાવ આણે રે ॥ તેં ॥ ૯ ॥ કોઈ
ઉપર ન ધરે ક્રોધ, દિયે સહુને પ્રાતઘોષ રે ॥ કર્મ આઠ ઝી-
પવા જોધ, કરતો સંયમ શોધ રે ॥ તેં ॥ ૧૦ ॥ દશવૈકાલક
દશમાધ્યયને, એમ ભાંજ્યો આચાર રે ॥ તે ગુરુલાભ વજયથી
પામે, વૃદ્ધાવજય જયકાર રે ॥ તેં ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથૈકાદશાધ્યયનસન્નજય પ્રારંભઃ ॥

॥ નમો રે નમો શ્રીશત્રુંજય ગિરિવર ॥ એ દેશી ॥ સા-
ધુજી સંયમ સૂધો પાલો, મત દૂષણ સવિ ટાલો રે ॥ દસવૈકા-
લિક સૂત્ર સંજાલો, સુન મારગ અનુઆલો રે ॥ સાં ॥ સં૦
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ રોગાંતિક પરિસહ સંકટ, પરસંગે પણ
ધાર રે ॥ ચારિત્રથી મત ચુકો પ્રાણી, ઈમ ભાંજે જિનસાર રે
॥ સાં ॥ સં૦ ॥ ૨ ॥ બ્રહ્માચારી મુઠો કહાવે, ઈહ ભવ પર-
ભવ હાર રે ॥ નરક નિગોદ તણાં દુઃખ પામે, ભમતો બહુ
સંસાર રે ॥ સાં ॥ સં૦ ॥ ૩ ॥ ચિત ચોખે ચારિત્ર આરાધે,
ઉપશમ નીર અગાધ રે ॥ ઝીલે સુંદર સમતાદરિયે, તે સુખ
સંપત્તિ સાધે રે ॥ સાં ॥ સં૦ ॥ ૪ ॥ કામધેનું ચિંતામણિ
સરિખું, ચારત્ર ત્યતમે' આણો રે ॥ ઈહ ભવ પરભવ સુખદાયક
એ સમ, અવર ન કાંઈ જાણો રે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ સિન્નજંભવ

૨૮૩

સૂરિયેં રચીયાં, દશ અધ્યયન રસાલાં રે ॥ મનકપુત્ર હોતે તે
ભણતાં, લહિયેં મંગલમાલા રે ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥ શ્રીવિજયપ્રભ-
સૂરિને રાજ્યે, બુધ લાલવિજયને શિષ્યે રે ॥ વૃદ્ધિવિજય ૧-
બુધ આચાર એ, ગાયો સકલ જગીશેં રે ॥ ૬૦ ॥ ૭ ॥ ધીત
દશવૈકલિકસજ્જાય સંપૂર્ણ.

॥ અથ શ્રીપર્યૂષણ પર્વનો સ્વાધ્યાય પ્રારંભઃ ॥

॥ પર્વ પન્નૂસણુ આવીયાંરે લાલ, કીને ઘણાં ધર્મ ધ્યાન
રે ॥ ભવિક જન ॥ આરંભ સકલ નિવારીયેં રે લાલ, જીવોને
દીનેં અભયદાન રે ॥ ૬૦ ॥ પર્વ ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
સઘલા માસમાંહે શિરેં રે લાલ, ભાદ્રવ માસ સુમાસ રે ॥ ૬૦ ॥
તિણમાંહે આઠ દિન રુઝડા રે લાલ, કીનેં સુકૃત ઉદ્ધાસ રે ॥
॥ ૬૦ ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ ખાંડણ પીસણુ ગારનાં રે લાલ, નહાવણુ
ધોવણુ જેહ રે ॥ ૬૦ ॥ એહવા આરંભ ટાલવા રે લાલ,
ઉત્સવ કરીયેં અનેક રે ॥ ૬૦ ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ પુસ્તક વાસી ન
રાખીયેં રે લાલ, ઉત્સવ કરીયેં અનેક રે ॥ ૬૦ ॥ ધર્મ સાક-
વિત્ત વાવરે રે લાલ, હુધ્યે આણો વિવેક રે ॥ ૬૦ ॥ ૫૦ ॥
॥ ૪ ॥ પૂજી અર્ચી આણીયેં રે લાલ, શ્રીસદ્ગુરની પાસ રે ॥
॥ ૬૦ ॥ ઢોલ દદામાં ફેરીયાં રે લાલ, માંગલિક ગાવો ગીત
રે ॥ ૬૦ ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ શ્રીફલ સિખર સોપારિયાં રે લાલ,
દીનેં સહામીને હાથ રે ॥ ૬૦ ॥ લાલ અનંતા વધાવતાં રે
લાલ, શ્રીમુખ ત્રિભુવન નાથ રે ॥ ૬૦ ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ નવ
વાંચન કલ્પસૂત્રનું રે લાલ, સાંભલો સૂધો ભાવ રે ॥ ૬૦ ॥
સાહામીવત્સલ કીજીયેં રે લાલ, ભવજલ તરવા નાવ રે ॥ ૬૦ ॥

૨૮૬

૧૧ ૫૦ ॥ ૭ ॥ ચિત્ત કરિ ચૈત્ય બુહારીયે' રે લાલ, પૂજા સત્તર
 પ્રકાર રે ॥ ૭૦ ॥ અંગપૂજા સદ્ગુરુતણી રે લાલ, કીજે' હર્ષ
 આપાર રે ॥ ૭૦ ॥ ૫૦ ॥ ૮ ॥ જીવ અમારી પલાવીયે' રે
 લાલ, તિજીથી શિવસુખ હોય રે ॥ ૭૦ ॥ જ્ઞાન સંવત્સરી દીજીયે'
 રે લાલ, ઇજી સમ પર્વ ન કોય રે ॥ ૭૦ ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥
 કાઉત્સવ કરીને સાંભલો રે લાલ, આગમ આપણે જ્ઞાન રે ॥
 ૭૦ ॥ છઠ અહમ તપ આકરાં રે લાલ, કીજીયે' ઉજ્જવલધ્યાન
 રે ॥ ૭૦ ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇજીવિયે' જે આરાધશે રે લાલ,
 તે લહેશે સુખ કોડિ રે ॥ ૭૦ ॥ મુક્તિમંદિરમે' માલશે રે લાલ,
 અતિહંસ નમે કર જોડિ રે ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ પર્યુષણપર્વના નવ વ્યાખ્યાનનો અથવા કટપસૂત્રનો સ્વાધ્યાય ॥

॥ તત્ર પ્રથમ વ્યાખ્યાનની પ્રથમ સગાય પ્રારંભ્યતે ॥

॥ હાલ પહેલી ॥ પર્વ પશૂપત્ત આવીયાં, આનંદ અંગે
 ન માય રે ॥ ઘર ઘર ઉત્સવ અતિ ઘણા, શ્રી સંઘ આવીને
 જાય રે ॥ ૧ ॥ પર્વ પશૂપત્ત આવીયાં ॥ એ આંકણી ॥ જીવ
 અમારી પલાવિયે', કીજીયે' ત્રત પરચખખાણુ રે ॥ ભાવ ધરિ
 ગુરુ વંદિયે', સુણિયે' સૂત્ર વખાણુ રે ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ આઠ દિવસ
 એમ પાલિયે; આરંભનો પરિહાર રે ॥ નાવણુ ધોવણુ ખંડણુ,
 લેપણુ પીસણુ વારો રે ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ શક્તિ હોય તો પરચ-
 ખીયે', અઠાયે' અતિ સારો રે ॥ પરમ ભક્તિ પ્રીતિ લાવિયે'.
 સાધુને ચાર આહારો રે ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ ગાય સોહા ગણુ સવિ

૨૮૫

મહી, ધવલ મંગલ ગીત રે ॥ પછાન્ને કરિ ગોષિરે, પાશ્વે
આહમિ મન પ્રીત રે ॥ પર્વં ॥ ૫ ॥ સત્તરલેદિ પૂજા રચી,
પૂજિયે શ્રી જિનશય રે ॥ આગલ ભાવના ભાવિયે, પાતક મલ
ધોવાય રે ॥ પર્વં ॥ ૬ ॥ લોચ કરાવે રે સાધુ જી, એસે
એસણું માંડી રે ॥ શીર વિલેપન કીજીયે, આલસ અંગથી છંડી
રે ॥ પર્વં ॥ ૭ ॥ ગજગતિ ચાલે ચાલતી, સોહાગણ નારી
તે આવે રે ॥ કુંકુમ ચંદન ગઢુંઘલી, મોતિયે ચોક પુરાવે
રે ॥ પર્વં ॥ ૮ ॥ રૂપા મોહરે પ્રભાવના, કરિયે તવ મુખ-
કારી રે ॥ શ્રી ક્ષમાવિજય કવિરાયનો, બુધ માણકવિજય જય-
કારી રે ॥ પર્વં ॥ ૯ ॥

॥ અથ પ્રથમ વ્યાખ્યાન દ્વિતીય સંજ્ઞાય પ્રારંભઃ ॥

॥ ઢાલ બીજી ॥ એ છાંડી કિહાં રાખી ॥ એ દેશી ॥
પહેલે દિન બહુ આદર આણી, કલ્પસૂત્ર ઘર શાહો ॥ કુસુમ-
વસ્ત્ર કેસરશું પૂજી, રાતિ જગે લાયે લાહો રે પ્રાણી ॥ ૧ ॥
કલ્પસૂત્ર આરાધો, આરાધી શિવસુખ સાધો રે ભવિજન ॥
કલ્પસૂત્ર આરાધો ॥ એ આંકણી ॥ પ્રહ ઉઠીને ઉપાશ્રયે આવી, પૂજી
શુર નવ અંગે ॥ વાજિત્ર વાજતાં મંગલ ગાવતાં, ગઢુંઘલી દિયે મન
રંગે રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૨ ॥ મન વચ કાય એ ત્રિકરણ શુદ્ધે,
શ્રીજિનશાસન માંહે ॥ સુવિહિત સાધુતણે મુખ સ્નાણ્યે; ઉત્તમ
સૂત્ર ઉમાહી રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૩ ॥ ગિરિમાંહે જિમ મેરૂ
વડો ગિરિ, મંત્રમાંહે નવકાર ॥ વૃક્ષમાંહે કલ્પવૃક્ષ અનુપમ,
શાસ્ત્રમાંહે કલ્પ સાર રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૪ ॥ નવમા પૂર્વનું
દશા શ્રુત, અધ્યયન આઠમું જેહ ॥ ચાદ પુર્વધર શ્રીચંદ્ર બાહુ,
ઉદ્ધર્યું શ્રી કલ્પ એહ રે ॥ પ્રાં ૩૦ ॥ ૫ ॥ પહેલા મુનિ દશ
કલ્પ વખાણો, ક્ષેત્રગુણ કહ્યા તેર ॥ તૃતીય રસાયન સરિખું એ

૨૮૬

સૂત્ર, પૂર્વમાં નહિં ફેર રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૬ ॥ નવશેં ત્રાણું
 વરસેં વીરથી, સદા કલ્પ વખાણું ॥ દુવસેન રાજા પુત્રની આરતી,
 આનંદ પૂર મંડાણું રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૭ ॥ અઠમ તપ મહિ-
 મા ઉપર, નાગકેતુ દૃષ્ટંત ॥ એતો પીઠિકા હવે સૂત્રવાંચના,
 વીરચરિત્ર સુણો સંત રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૮ ॥ જંબુદ્વીપમાં
 દક્ષિણ ભરતેં, માહણ્ય કુંડ સુઠામ ॥ આપાઠ શુદ્ધિ છઠેં ચવિયા,
 સુરલોકથી અભિરામ રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૯ ॥ ઋષભદત્ત ઘરે
 દેવાનંદા, કુખેં અવતરિયા સ્વામિ ॥ ચૌદ સુપન દેખી મન
 હરખી, પિયુ આગલ કહિ તામ રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૧૦ ॥
 સુપન અર્થ કહો સુત હોશે, એહવે ઈંદ્ર આલોચે ॥ પ્રાણી
 ઘર અવતરિયા દેખી. ખેડો સુર લોક શોચે રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥
 ॥ ૧૧ ॥ ઈંદ્રે સ્તવિ ઉલટ આણી, પૂંણ પ્રથમ વખાણું ॥ મેઘ-
 કુમાર કથાથી સાંજે, કહે ખુધ માણક જાણિ રે ॥ પ્રાં ॥ ૩૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ અથ દ્વિતીય વ્યાખ્યાનસજ્જાયા પ્રારંભ ॥

॥ ઠાલ ત્રીજી ॥ પ્રથમ ગોવાલાતણે ભવેં જી ॥ એ દેશી ॥
 ઈંદ્ર વિચારે ચિત્તમાં જી, એ તો અચરીજ વાત ॥ નીચકુલેં
 નાંચ્યા કદા જી, ઉત્તમ પુરૂષ અવદાત ॥ ૧ ॥ સુગુણ નર, જીઓ
 જીઓ કર્મ પ્રધાન ॥ કર્મ સળલ બલવાન ॥ સું ॥ જી ॥
 એ આંકણી ॥ આવે તો જન્મે નહીં જી, જિન ચક્રી હરિ રામ
 ॥ ઉચ્ચ ભોગ રાજનકુલેં જી, આવે ઉત્તમ ઠામ ॥ સું ॥ ૨ ॥
 કાલ અનંતે ઊપના જી, દશ અચ્છેરાં રે હોય ॥ તિણે અચ્છેરું
 એ થયું જી, ગર્ભહરણ દશમાંહે ॥ સું ॥ ૩ ॥ અથવા પ્રભુ
 સત્યાવીશમાં જી, ભવમાં ત્રીજે જન્મ ॥ મરીચિભવકુલમદ ક્રિયે
 જી, તેથી ખાંધું નીચ કર્મ ॥ સું ॥ ૪ ॥ ગોત્ર કર્મ ઉદયેં

૨૮૭

કરી જી, માહણકુલેં ઉવવાય ॥ ઉત્તમકુલેં જે અવતરે જી, ધ-
દ્રિજીત તે થાય ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ હરિણગમેષી તેડીને જી, હાર
કહે એહ વિચાર ॥ વિપ્રકુદથી લેઇ પ્રભુજી, ક્ષત્રિય કુલેં અવ-
તાર ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ રાય સદ્ધાર્થ ઘર ભલી જી, રાણી ત્રિ-
શલા દેવિ ॥ તાસ કુળેં અવતારિયા જી, હરિસેવક તતખેવ ॥
સુ૦ ॥ ૭ ॥ ગજ વૃષભાદિક સુંદરેં જી, ચૌદ સુપન તિણિ વાર
॥ દેખી રાણી જેહવાં જી, વર્ણવ્યા સૂત્રે સાર ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥
વર્ણન કરી સુપન તણું જી, મૂકી બીજું વખાણ ॥ શ્રી ક્ષમા
વજ્ય ગુર તણો જી, કહે માણક ગુણખાણ ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥

॥ અથ તૃતીય વ્યાખ્યાનસન્નિધાય પ્રારંભઃ ॥

॥ હાલ ચોથી ॥ મહારી સહી રે સમાણી ॥
એ દેશી ॥ દેખી સુપન તવ જાગી, એ તો હિયડે
હેતજ આણી રે ॥ પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે ॥ એ આંકણી ॥
ઉઠીને પિયુ પાસેં તે આવે, કોમલવચનેં જગાવેં રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
કર જોડીનેં સુપન સુણાવે, ભૂપતિનેં મન ભાવે રે ॥ પ્ર૦ ॥
કહે રાજ સુણ પ્રાણ પયારી. તુમ પુત્ર હોશે સુખકારી રે ॥
પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ જાઓ સુલગે સુખસન્નિધાયેં, શયન કરોને સન્નિધાયે
રે ॥ પ્ર૦ ॥ નિજ ઘર આવી રાત્રિ વિહાઇ, ધર્મકથા કહે બાઇ
રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પ્રાત સમય થયો સૂરજ ઉદયો, ઉઠ્યો રાય
ઉભાયો રે ॥ પ્ર૦ ॥ કૌટુંબિક નર વેગેં બોલાવે, સુપનપાઠક
તેડાવે રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ આવ્યા પાઠક આદર પાવે, સુપન
અર્થ સમજાવે રે ॥ દ્વિજ અર્થ પ્રકાશે ॥ એ આંકણી ॥ જિન-
વર ચક્રી જનની પેખે, ચૌદ સુપન સુવિશેષે ॥ દ્વિ૦ ॥ ૫ ॥
વાસુદેવની માતા સાત, ચાર બલદેવની માતરે ॥ દ્વિ૦ ॥ તે માટે એ

૨૮૮

જન ચક્રી સારો, હોશે પુત્ર તુમરો રે ॥ દિ૦ ॥ ૬ ॥ સુપન
વિચાર સુષી પાકકને, સંતોષે નૃપ બહુ દાને રે ॥ દિ૦ ॥ સુ-
ચનપાકક ઘરે બોલાવી, નૃપરાણી પાસે આવી રે ॥ દિ૦ ॥ ૭ ॥
સુપન કહ્યાં તે સંખેવે, સુખ પામી પ્રિયા તતખેવે રે ॥ દિ૦ ॥
ગર્ભપોષણ કરે હવે હર્ષે, રાણી અંગ આનંદ વરષે રે ॥ દિ૦
॥ ૮ ॥ પંચ વિષય સુખ રંગે વિલસે, અખ પુણ્યમનોરથ ફલશે
રે ॥ દિ૦ ॥ એટલે પૂરું ત્રીજું વખાણ, કરે માણક જિનગુણ
જ્ઞાન રે ॥ દિ૦ ॥ ૯ ॥

॥ અથ ચતુર્થ વ્યાખ્યાન સગાય પ્રારંભઃ ॥

॥ હાલ પાંચમી ॥

॥ મન મોહનાં રે લાલ ॥ એ દેશી ॥ ધનદ તણે આ-
દેશથી રે ॥ મન મોહનાં રે લાલ ॥ તિર્યગ્જાલક દેવ રે ॥
જગ સોહનાં રે લાલ ॥ રાય સદ્ધારથને ઘરે રે ॥ મ૦ ॥ વૃષ્ટિ
કરે નિલમેવ રે ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ કનક રચણ મણિ રૌપ્યની રે
॥ મ૦ ॥ ધણ કણ ભૂષણ પાન રે ॥ જ૦ ॥ વરસાવે ફલ ફૂલ-
ની રે ॥ મ૦ ॥ નૂતન વસ્ત્ર નિધાન રે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ વાધે
દોલત દિન પ્રત્યે રે ॥ મ૦ ॥ તેણે વર્દમાન હેત રે ॥ જ૦ ॥
દેશું નામજ તેહતું રે ॥ મ૦ ॥ માત પતા સકેત રે ॥ જ૦ ॥
૩ ॥ માતાની ભક્તિ કરી રે ॥ મ૦ ॥ નિશ્ચલ પ્રભુ રજા
લામ રે ॥ જ૦ ॥ માતા આરતિ ઉપની રે ॥ મ૦ ॥ શું થયું
જર્જરે આમ રે ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥ ચિંતાતુર સહુ દેખીને રે ॥
મ૦ ॥ પ્રભુ હાલ્યા તેણિ વાર રે ॥ જ૦ ॥ હર્ષ થયો સહુ
લોકને રે ॥ મ૦ ॥ આનંદમય અપાર રે ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥
કિંતમ ડોહલા ઉપજે રે ॥ મ૦ ॥ દેવપૂજાદિક લાવ રે

૨૮૬

૧૧ જ૦ ॥ પૂરણ થાયે તે સહુરે ॥ મ૦ ॥ પૂરવ
પુણ્ય પ્રભાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૬ ॥ નવ માસ પુરા ઉપરે
॥ મ૦ ॥ દિવસ સાહાડા રાત રે ॥ જ૦ ॥ ઉચ્ચ સ્થાને ગ્રહ
આવતાં રે ॥ મ૦ ॥ વાયે અનુકુલ વાત રે ॥ જ૦ ॥ ૭ ॥
વસંત ઋતુ વન મોરિયાં રે ॥ મ૦ ॥ જન મન હર્ષ ન માય
રે ॥ જ૦ ॥ ચૈત્ર માસ શુદ્ધિ તેરશે રે ॥ મ૦ ॥ જિન જન્મ્યા
આધી રાત રે ॥ જ૦ ॥ ૮ ॥ અંબુવાહું ત્રિહું જગ થયું રે ॥
॥ મ૦ ॥ વરતો જય જયકાર રે ॥ જ૦ ॥ ચોથું વખાણ પૂરણ
ઈહાં રે ॥ મ૦ ॥ યુધ માણક વિજય હિતકાર રે ॥ જ૦ ॥ ૯ ॥

॥ અથ પંચમ વ્યાખ્યાનસંજ્ઞાય પ્રારંભઃ ॥

॥ ઢાલ છટ્ટી ॥

॥ દુષ્ટો મોરી સજની રજની ન જાવે રે ॥ એ દેશી ॥ જિનનો
જન્મ મહોત્સવ પહેલો રે, છપ્પન દિશિ કુમરી વહેલો રે ॥
ચોરઠ ઇંદ્ર મલી પછે લાવે રે, જિનને મેરૂ શિખર લઈ જાવે
રે ॥ ૧ ॥ ક્ષીર સમુદ્રનાં નીર અણાવી રે, કનક રજત મણિ
કુંભ રચાવી રે ॥ એક કોટિ સાઠ લાખ ભરાવે રે, એહવે ઇંદ્રને
સદેહ આવે રે ॥ ૨ ॥ જલધારા કેમ ખરશે બાલ રે, તવ
પ્રભુ હરિનો સંશય ટાલ રે ॥ અંગુઠે કરી મેરૂ હલાવે રે, હરિ
ખામીને જિન નહવરાવે રે ॥ ૩ ॥ ખાવનાચંદન અંગે લગાવે
રે, પૂજ પ્રભુમી ઘરે પધરાવે રે ॥ સખલવિધાની સિદ્ધારથ રાજ
રે, દશ જિન ઉત્સવ કરિ તાજ રે ॥ ૪ ॥ કુંકુમ હાથા દિયે
ઘરખારે રે, વાળ વાગે વિવિધ પ્રકારે રે ॥ ધવલ મંગલ ગોરી
ગાવે રે, સ્વજન કુટુંબ તે આનંદ પાવે રે ॥ ૫ ॥ પછાન્નશું
પોષી નાત રે, નામ ધર્યું વર્ધમાન વિખ્યાત રે ॥ ચંદ્રકલા જિમ

૨૯૦

વાધે વીર રે, આઠ વરસના થયા વડવીર રે ॥ ૬ ॥ દેવ સલામાં
 ઇંદ્ર વખાણે રે, મિથ્યાદૃષ્ટિ સુર નવિ માને રે ॥ સાપનું રુપ
 કરિ વિકરાલ રે, આંચો દેવ ગિવરાવવા બાલ રે ॥ ૭ ॥ નાખ્યો
 વીરે હાથે સાહી રે, બાલક રૂપ કરી સુર ત્યોહી રે ॥ વીરની
 સાથે આંચો રમવા રે, બાણી હાર્યો સુર તે ગદમાં રે ॥ ૮ ॥
 નિજ બધોલે વીરને ચઢાવે રે, સાત તાડ પ્રમાણુ તે થાવે રે ॥
 વીરે માર્યો મુષ્ટિપ્રહાર રે, બીનો સુર તે કર્યો પોકાર રે ॥ ૯ ॥
 દેવ ખમાવી કહે સુણુ ધીર રે, જગમાં ગહોટો તું મહાવીર રે ॥
 માત પિતા હવે મહૂરત વાર રે, સુતને મેહલે ભણવા સાર રે ॥
 ૧૦ ॥ આવી ઇંદ્ર તે પૂછવા લાગ્યો રે, વીરે સંશય સઘલો
 ભાંગ્યો રે ॥ જૈન વ્યાકરણુ તિહાં હોવે રે, પડ્યો ઉભો આગલ
 જોવે રે ॥ ૧૧ ॥ મતિ શ્રુત અવધિજ્ઞાને પૂરા રે, સંખેમાતપે
 શૂરા રે ॥ અતિ આગ્રહથી પરણ્યા નારી રે, સુખ ભોગવે તેહશું
 સંસારી રે ॥ ૧૨ ॥ નંદિવર્દન વરેરો ભાઇ રે, બહેની સુદ-
 સણા બહુસુખદાયી રે ॥ સુરલોકે પહોતાં માય ને તાય રે, પૂર્ણ
 અભિગ્રહ વીરનો થાય રે ॥ ૧૩ ॥ દેવ લોકાંતિક સમય જણાવે
 રે, દાન સંવત્સરી દેવા મંડાવે રે ॥ મારગશિર વદિ દશમી વ્રત
 લીનો રે, ત્રીવ્ર ભાવથી લોચ તવ કીનો રે ॥ ૧૪ ॥ દેશ વિદેશે
 કરે વિહાર રે, સહે ઉપસર્ગ જે સખલ ઉદાર રે ॥ પુરં
 પાંચમું વખાણુ તે આહીં રે, પભણુ માણુક વિષુધ ઉમાહી
 રે ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ પદ વ્યાખ્યાનસંહાર ચ પ્રારંભ્યતે ॥

॥ ઠાલ સાતમી ॥ શ્રોત્રની ॥ ચારિત્ર લેતાં બધે
 મૂંઝે, દેવકુપ્ય સુરનાથે ॥ ૭ ॥ અ. હનુ આશુ પ્રભુ ૭,

૨૯૧

પ્રાહ્મણુને નિજહાથે ॥ ૧ ॥ વિહાર કરતાં કાંટે વલગ્યું,
 બીજું અર્ધ તં ચેલ ॥ ૨ ॥ તેર માસ સચેલક રહ્યા, પછે
 કહિયે અચેલ ॥ ૩ ॥ પન્નર દિવસ રહી તાપસ આશ્રમે,
 સ્વામી પ્રથમ ચોમાસે ॥ ૪ ॥ અસ્થિગ્રામે પહોતા જગશુર,
 શૂલપાણિની પાસે ॥ ૫ ॥ કષ્ટ સ્વભાવ વ્યંતર તેણું કીધા,
 ઉપસર્ગ અતિ ઘોર ॥ ૬ ॥ સહી પરિસહ તે પ્રતિબોધી, મારી
 નિવારો જોર ॥ ૭ ॥ મોરક ગામે કાઉરસગ્ગ પ્રભુ ॥ તાપસ
 તિહાં કરલેદી ॥ ૮ ॥ અહુચ્છંદકનું માન દતાર્યું, ધરે આંશુલી
 છેદી ॥ ૯ ॥ કનકબલે કોશિક વિષધર, પરમેશ્વર પડિબોહો
 ॥ ૧૦ ॥ ધવલ રાધર દેખી જિન દેહે, જાતિ સ્મરણ સોહો ॥ ૧૧ ॥
 ૧૨ ॥ સિંહ દેવ હવે કિયો પરિસહ, ગંગા નદી ઉતારે ॥ ૧૩ ॥
 નાવ નેમ જ્ઞાન કરતો દેખી, કંબલ સંબલ નિવારે ॥ ૧૪ ॥
 ધર્માચાર્ય નામે મળલી, પુત્રે પરિધલ જવાલા ॥ ૧૫ ॥ તેજોલે-
 સ્યા મૂકી પ્રભુને, તેહને હવિત દાન આલ્યાં ॥ ૧૬ ॥ વાસુ-
 દેવ ભવે પુતના રાણી, વ્યંતરી તાપસ રૂપે ॥ ૧૭ ॥ જટા ભરી
 જલ છાંટે પ્રભુને, તો પણ ધ્યાન સ્વરૂપે ॥ ૧૮ ॥ ઇન્દ્ર
 પ્રશંસા અણુમાનતે સંગમે, સુરે બહુ દુઃખ દીધાં ॥ ૧૯ ॥ એક
 રાત્રિમાં વીશ ઉપસર્ગ, કઠોર નિઠોર તેણું કીધા ॥ ૨૦ ॥
 છમાસવાડા પુઠે પડિયો, આહાર અસૂજતો કરતો ॥ ૨૧ ॥ નિશ્ચલ
 ધ્યાન નિહાલી પ્રભુનું, નાઠો કર્મથી કરતો ॥ ૨૨ ॥ હજી
 કર્મ તે અધોર બાણી, મને અભિગ્રહ ધારે ॥ ૨૩ ॥ ચંદનબાલા
 અડહને બાકુલે, ષટમાસી તપ પારે ॥ ૨૪ ॥ પુરવ ભવ વેરી
 ગોવાલે, કાને ખીલા ઠાક્યા ॥ ૨૫ ॥ ખરક વેદે જેથી કાઢ્યા,
 ઇશુપેરે સહુ કર્મ રોક્યાં ॥ ૨૬ ॥ બાર વર્ષ સહેતાં ઇમ
 પરિસહ, વૈશાખ શુદ્ધ દિન દશમી ॥ ૨૭ ॥ કેવલ જ્ઞાન ઉપન્યું

૨૯૨

પ્રભુને, વારી ચિંહુંગતિ વિષમી ॥ ૧૪ ॥ સમોસરણુ તિહાં
 દેવે રચિયું, બેઠા ત્રિભુવન ઇશ ॥ ૧૫ ॥ શોભિતા અતિશય
 આત્રીશે, વાણી ગુણ પાંત્રીશ ॥ ૧૫ ॥ ગઈતમ પ્રમુખ
 એકાદશ ગણધર, ચઉદ સહસ મુનિરાય ॥ ૧૬ ॥ સાધવી
 છત્રીસ સહસ અનોપમ, દીઠે દુર્ગતિ બાય ॥ ૧૬ ॥
 એક લાખ ને સહસ ઓગણસાઠ, શ્રાવક સમકિતધારી ॥
 ત્રણ લાખ ને સહસ અઠારશે, શ્રાવિકા સોઢે સારી ॥
 ૧૭ ॥ સ્વામિ ચઉવિહ સંઘ અનુકમે, પાવાપુરી પાય
 ધારે ॥ ૧૮ ॥ કાર્તિક વદિ અમાવાસ્યા દિવસે, પહોતા મુક્તિ મ-
 ગારે ॥ ૧૮ ॥ પર્વ દીવાલી તિહાંથી પ્રગટયું, કીધો દીપ
 ઉદ્યોત ॥ ૧૯ ॥ રાય મલીને તિણે પ્રભાતે, ગૌતમ કેવલ હોત ॥
 ૧૯ ॥ તે શ્રીગૌતમ નામ જપતાં, હોવે મંગલમાલ ॥
 વીરમુક્તે ગયાથી નવશે, એંશી વરસે સિદ્ધાંત ॥ ૨૦ ॥
 શ્રીક્ષમાવિજય શિષ્ય બુધ માણક કહે, સાંભલો શ્રોતા સુભણ ॥
 (કલ્પસૂત્રની પુસ્તક રચના દેવાદિગણે કીધી ॥) ચમ નિ-
 જોસર તવ એ ચરિત્રે, મૂકયું છડું વખાણ ॥ ૨૧ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ વ્યાખ્યાન દ્વિતીયસજ્જાય પ્રારંભઃ ॥

॥ ઢાલ આઠમી ॥ દેશી ભમરાની ॥ કાશી દેશ જનારસી
 ॥ સુખ કારી રે ॥ અધ્યક્ષેન રાજન ॥ પ્રભુ ઉપકારી રે ॥ પ-
 દ્વરાણી વામા સતી ॥ સુ૦ ॥ રૂપે રંભ સમાન ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 શૌદ સ્વપન સૂચિત ભલાં ॥ સુ૦ ॥ જન્મ્યા પાસ કુમાર ॥ પ્ર૦ ॥
 પોષ વદિ દશમી દિને ॥ સુ૦ ॥ સુર કરે ઉત્સવ સાર ॥ પ્ર૦
 ॥ ૨ ॥ દેહમાન નવ હાથનું ॥ સુ૦ ॥ નીલ વરણ મનોહાર
 ॥ પ્ર૦ ॥ અનુકમે જોખન પામિયા ॥ સુ૦ ॥ પરણી પ્રભાવતી

૨૯૩

નાર પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ કમઠ તણો મદ ગાલીયો ॥ સુ૦ ॥ કાઢયો
જલતો નાગ ॥ પ્ર૦ ॥ નવકાર સુણાવી તે ક્રિયો ॥ સુ૦ ॥ ધ-
રણુરાય મહાભાગ ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ પોષ વદિ એકાદશી ॥ સુ૦ ॥
મત લઇ વિચરે સ્વામ ॥ પ્ર૦ ॥ વડતલે કાઉસગેં રહ્યા ॥
સુ૦ ॥ મેઘમાલી સુર તામ ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ કરે ઉપસર્ગ જલ-
વૃદ્ધિનો ॥ સુ૦ ॥ આન્થુ નાસિકા નીર ॥ પ્ર૦ ॥ ચુક્યા નહિં
પ્રભુ ધ્યાનથી ॥ સુ૦ ॥ સમરથ સાહસ ધીર ॥ પ્ર૦ ॥ ૬ ॥
ચૈત્ર વદિ ચૌધને દિને ॥ સુ૦ ॥ પામ્યા કેવલ નાણુ ॥ પ્ર૦ ॥
ચઉવિહ સંઘ થાપી કરી ॥ સુ૦ ॥ આવ્યા સમેતગિરિ ઠાણુ ॥
પ્ર૦ ॥ ૭ ॥ પાલી આયુ શો વષ નું સુ૦ પહોતા મુક્તિ મહંત
॥ પ્ર૦ ॥ શ્રાવણ શુદ્ધિ દિન અષ્ટમી ॥ સુ૦ ॥ કીધો કર્મનો
અંત ॥ પ્ર૦ ॥ ૮ ॥ પાસ વીરને આંતરું ॥ સુ૦ ॥ વર્ષ અ-
દીશે જાણુ ॥ પ્ર૦ ॥ કહે માણુક જિન દાસને ॥ સુ૦ ॥ કીજે
કોટિ કલ્યાણુ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯ ॥

॥ અથ સત્તમ વ્યાખ્યાન સજ્જાય પ્રારંભઃ ॥

॥ હાલ નવમી ॥ હો મતવાલે સાજનાં ॥ એ દેશી ॥
સોરિ પુર સમુદ્ર વિજય ધરે, શિવા દેવી કુખેં સારો રે ॥ કા-
ર્તિક વદિ ખારશ દિને, અવતર્યા નેમ કુમારો રે ॥ ૧ ॥ જયે
જયો જિન ખાવીશમો ॥ એ આંકણી ॥ ચૌદ સ્વપન રાણિયે
પોખ્યાં, કરવો સ્વપ્ન તણો વિચાર રે ॥ શ્રાવણ શુદ્ધિ દિન પં-
ચમી, પ્રભુ જન્મ હુઓ જયકાર રે ॥ જય૦ ॥ ૨ ॥ સુરગિરિ
ઉત્સવ સુર કરે, જિનચંદ્ર કલા જિમ વાધે રે ॥ એક દિન રમતાં
રંગમાં, હરિ આયુધ સઘલાં સાધે રે ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ ખખર સુણી
હરિ શંકિયા, પ્રભુ લઘુવચથી બ્રહ્મચારી રે ॥ બલવંત જાણી

૨૯૪

જિનને, વિવાહ મનાવે સુરારી રે ॥ ૪૦ ॥ ૪ ॥ જન
 બદવ આગ્રહે, જિન આવ્યા તોરણ ખાર રે ॥ ઉગ્રસેન ઘર
 આંગણે, તવ સુણીયો પશુપોકાર રે ॥ ૪૦ ॥ ૫ ॥ કર્ણનિધિ
 રથ ફેરવ્યો, નહિ માન્યો કહેણ કેહનો રે ॥ રાણુલને ખટકે
 ઘણું. નવ ભવનો સ્નેહ છે જેહનો રે ॥ ૪૦ ॥ ૬ ॥ દાન દેઈ સં-
 યમ લિયો, શ્રાવણ છઠ અણુઆલી રે ॥ ચોપન દિન છદ્મસ્થ
 રહી, લહ્યું કેવલ કર્મને ગાલી રે ॥ ૪૦ ॥ ૭ ॥ આશોવદિ અ-
 માવાસે, દે દેશના પ્રભુજી સારી રે ॥ પ્રતિબોધ પામી વ્રત લિયો,
 રહે નેમ રાણુલ નારી રે ॥ ૪૦ ॥ ૮ ॥ આષાઠ શુદ્ધિ દિન અ-
 ઇમી, પ્રભુ પામ્યા પદ નિર્વાણી રે ॥ રૈવતગિરિવર ઉપરે, મધ્ય-
 રાત્રિયે તે મન આણોરે ॥ ૪૦ ॥ ૯ ॥ શ્રી પાર્શ્વનાથ થયા
 પહેલાં, ક્યારે નેમ થયા નિરધારો રે ॥ સાડા સાતસેં ત્યાશી
 હજાર વષે, ચિત્તમાંહે ચતુર વિચારો રે ॥ ૪૦ ॥ ૧૦ ॥ સહુકો
 જિનનાં આતરાં, મન દેઈ મુનિવર વાંચે રે ॥ ઈહાં પુરણ વ્યા-
 ખ્યાન સાતમું, સુણી પુણ્ય ભંડારને સાંચે રે ॥ ૪૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ અથાષ્ટમવ્યાખ્યાન સંજ્ઞાય પ્રારંભઃ ॥

॥ હાલ દશમી ॥ યે યે મુનિવર વિહરણ પાંગરયા ॥
 એ દેશી ॥ ઈક્ષાકુભૂમે નાભિ કુલધર ધરે ॥, સોહ મરૂદેવી
 તસ નાર રે ॥ અષાઠ વદિ સુર લોકથી ચવી રે, અવતરિયા
 જગ સુખકાર રે ॥ ૧ ॥ પ્રભુમે ભવિજન આદિ જિણેસર રે ॥
 એ આંકણી ॥ ગજ વૃષભાદિક ચૌદ સુહણે ॥, દીઠાં માડિયે
 માઝમ રાત રે ॥ સુપન અર્થ કહે નાભિ કુલધર ॥, હોશે નં-
 દન વીર વિખ્યાત રે ॥ ૨ ॥ ૨ ॥ ચૈત્ર અંધારી આઠમે જ-
 નમિયા ॥, સુર મલી ઉત્સવ સુરગિરિ કીધ રે ॥ દીઠો વૃષભ તે

૨૯૫

પેલે સુપનેં જી, તેણેં કરી નામ ઋષભ તે દીધ રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૩ ॥
 વાધે ઋષભજી કલ્પ વેલિ જ્યું રે, દર્શન દીઠ સકલ સમૃદ્ધિ રે
 ॥ બાલક રૂપ કરીને દેવતા જી, ખેલે જિન સાથેં હિત વૃદ્ધિ રે
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ કુમરી સુનંદા બીજી સુમંગલા જી, જિનનેં પર-
 જ્ઞાવી હરિ આય રે ॥ થાપી અયોધ્યા નગરી વસાવીને રે, થાપી
 રાજનીતિ તિણ ઠાય રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ રીતિ પ્રકાશી સઘઢી
 વિશ્વની રે, કિયો અસી મધી કશી વ્યવહાર રે ॥ એકસો વીશ
 અને નર નારી કલા રે, પ્રભુજી યુગલાધર્મ નિવાર રે ॥ પ્ર૦
 ॥ ૬ ॥ ભરતાદિક શત પુત્ર સોહામણા રે, ખેટી બ્રાહ્મી સુંદરી
 સાર રે ॥ લાખ ત્રાશી પૂર્વ ગૃહિપણે જી, લોગવી લોગ ભલા
 મનોહાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥ દેવ લોકાંતિક સમય જણુવિયો રે,
 જિનને દીક્ષાનો વ્યવહાર રે ॥ એક કોટિ આઠ લાખ સોવન
 દિન પ્રત્યે રે, દેઈ વરષીદાન ઉદાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૮ ॥ ચેત્ર
 અંધારી આઠમ આદર્યો રે, સંયમ મુષ્ટિયેં કરિ લોચ રે ॥
 શ્રેયાંસ કુમર ઘરે વરષીપારણું જી, કીધું છત્રુસેં ચિત્ત સાચ રે
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૯ ॥ સહસ્ર વર્ષ લગેં છત્રસ્થપણે રહ્યા જી, પછી
 પામ્યા કેવલ જ્ઞાન રે ॥ ફાગણ અંધારી અગ્યારસ દિને જી,
 સુર કરે સમવસરણ મંડાણ રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦ ॥ ત્યાં ખેશી પ્રભુ
 ધર્મદેશના રે, સાહમી ને સુણે પર્ષદા ખાર રે ॥ પ્રતિબોધાણું
 કેઈ વત ગહે જી, કેઈ શ્રાવણનાં વત ખાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૧ ॥
 થાપ્યા ચોરાશી ગણધર ગુણનિલા જી, મુનિવર માન ચોરાશી
 હજાર રે ॥ સાધવી ત્રણ લાખ શ્રાવક એટલા જી, ઉપર પાંચ
 સહસ્ર અવધાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૨ ॥ પાંચ લાખ ચોપન સહસ્ર
 શ્રાવિકા જી, થાપી ચઉવિહ સંઘ મુજણ રે ॥ મહાવદિ તેરશેં
 મુક્તેં પધારિયા જી, બુધ માણક નમે સુવિહાણ રે ॥ પ્ર૦ ॥

૨૯૬

॥ ૧૩ ॥ બાંચે વિસ્તારે' મુનિવરા વહી છ, મૂકયું આઠમું
વખાણુ ઇણુ ઠામ રે ॥ બુધશ્રી ક્ષમાવિજયછ શુરુ તણો છ,
કરે માણુક મુનિ શુણુગ્રામ રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૪ ॥

॥ અથ નવમઁચાખ્યાન સંજ્ઞાય પ્રારબ્ધતે ॥

॥ ઢાલ અચ્ચારમી ॥ ભરત નૃપ બાવશું એ ॥એ દેશી॥
સંવત્સરી દિન સાંભલો એ, બારસી સૂત્ર મુળણુ ॥ સફલદિન
આજુનો એ ॥ એ આંકણી ॥ શ્રીફલની પ્રભાવના એ, રુપા
નાણું જાણુ ॥ સ૦ ॥ ૧ ॥ સામાચારી ચિત્ત ધરો એ, સાધુ
તણો આચાર ॥ સ૦ ॥ વડલદુડાઈ ખામણું એ, ખામો સદુ
નર નાર ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ રીષ વશે' મન રુપણું એ, રાખીને
ખમાવે જેહ ॥ સ૦ ॥ કોયું પાન જિમ કાઢવું એ, સંઘ બાહર
સહિ તેહ ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ ગલિત વૃષભ વધકારકુ એ, નિર્દય
જાણી વિપ્ર ॥ સ૦ ॥ પકિત બાહિર તે કહો એ, જિમ મહા-
સ્થાને' ક્ષિપ્ર ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ ચંદનબાલા મૃગાવતી એ, જેમ
ખમાવું તેમ ॥ સ૦ ॥ ચંડ પ્રદ્યોતનરાયને એ, ઉદાયન ખમા-
વું જેમ ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ કુંભકાર શિષ્યની પરે' એ, તિમ ન
ખમાવો જેમ ॥ સ૦ ॥ બાર બોલો પટ્ટાવલી એ, મુણુતાં વાધે
પ્રેમ ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ પડિછમણું સંવત્સરી એ, કરિયે' સ્થિર
કરી ચિત્ત ॥ સ૦ ॥ દાન સંવત્સરી દેખને એ, લીજે' લાહો
નિત્ત ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ ચઉવિહ સંઘ સંતોષિયે' એ, ભક્તિ કરી
ભલિ ભાતિ ॥ સ૦ ॥ દુષ્ટિપરે' પર્વ પશૂપણુ એ, ખરચો લક્ષ્મી
અનંત ॥ સ૦ ॥ ૮ ॥ જિનવર પૂજા રચાવિયે' એ, ભક્તિ મુક્તિ
મુખદાય ॥ સ૦ ॥ ક્ષમાવિજય પંડિત તણો એ, બુધ માણુક
મન બાય ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ

૨૮૭

॥ અથશ્રી શિયલની સજ્જાય.

સમકિત ળીજ કપાસનો, પીંછયા તે પાપ અદારે રે ॥
 સૂત્રકાંતો સિદ્ધાન્તના, કાંઈ ઉવ્યાં તે કર્મ આઠારે ॥ ૧ ॥
 શિયલ સુરંગી ચૂનડી ॥ એ આંકણી ॥ ત્રણ શુભિ તાણો તણ્યો,
 કાંઈ નક્કીઅ ભરી નવવાડોણ ॥ વાંણો વણ્યો વિવેકનો, કાંઈ
 ક્ષમા ખુટી ગારોણ ॥ શિયલ સુરંગી ચૂનડી ॥ ૨ ॥ ખંતિ
 મદદવાદિક દશ, તેને ઓઢે જે નરનારીણ ॥ ઇહભવ પરભવ
 સુખ લહે, ધન્ય તેહનો અવતારો ॥ શિયલ ॥ ૩ ॥ પાશ
 દીયો પાંચ સુમતિનો, રંગ લાગ્યો વૈરાગોરે ॥ પંચ વર્ણ મહા-
 વત તાણે, કારીગરી કરણી અતાગોરે ॥ શિયલ ॥ ૪ ॥ આ-
 રિત્ર ચાંદો માંહે લિખ્યો, વિનય વેલી છેહડે જાણોણ ॥ મૂલ
 ઉત્તર શુભ ધુવરા, શિરમોઝ હંસાજિન આંજુરે ॥ શિયલ ॥ ૫ ॥
 કારીગરી સહિ ગુરૂ લિખી. કહે સખી કેટલો મૂલરે ॥ લાખે
 પશુ લાલે નહિ, અવર નહિ તસ તોલરે ॥ શિયલ ॥ ૬ ॥
 કિણ હૂમલાવી ચૂનડી, કોણ કુંવરીને જોગ ॥ નેમણ મૂ-
 લાવિ ચૂનડી, રાણી રાણુલને પરીલોગ ॥ શિયલ ॥ ૭ ॥
 પહેલી તે ઓઢી નેમણ, પછી ઓઢી ગજસુકુમાલોણ ॥ ઓઢી
 શેઠ સુદરશણે, ઓઢી જંબુકુમારો ॥ શિયલ ॥ ૮ ॥ સ્ત્રીતા
 કુંતા દ્રોપદી, રાજિમતી ચન્દન ખાલાણ ॥ અંજનાને પદ્માવતી
 દ્વપદંતી ગોશાલોણ ॥ શિયલસું ॥ ૯ ॥ અજળ બનાવી ચૂનડી
 કાંઈ સાહસી આ શણગારોણ ॥ હીર મુનિ જસ નામથી, પામી
 જે ભવપારોણ ॥ શિયલ સુરંગી ચૂનડી, ॥ ૧૦ ॥

ધતિ શ્રી શિયલની સજ્જાય સંપૂર્ણ ॥

૨૯૮

॥ મધુ વિંદુયાની સજ્જાય ॥

સરસ્વતી મુજરે માતા ઘો વરદાનરે, પુછે ગૌતમરે ભાખે
 શ્રી વર્ધમાન રે ॥ છાંરો ગિરમારે વીર્યા વિષયનું ધ્યાનરે,
 વિષયા રસરે છે મધુભિન્દુ સમાનરે ॥ ૧ ॥ ત્રોટક ॥ મધુભિન્દુ
 સરખો વિષય નિરખો જાવો પરખો આપશું, જન નર મહાર્યો
 મોહ ગાર્યો પિંડ ભરીયો પાપસું, કંતાર પડિયો નાગ નડીયો
 કેઈ દેવાણાપ્યયો, વડ વૃક્ષ ચડીયો વેગ નડીયો રંક રડીયો
 છપીઓ ॥૨॥ ॥ઢાળા ॥ વડ હેઠલરે કુપ અછે અશરાલરે, દોય અજગર
 રે મગર જિન્યા વિકરાલ રે ॥ ૧૨ ॥ પાસે રે ચાર ભુજંગમ કાલ
 રે, તેહ ઉપર રે મોટો છે મહુ ચાલરે ॥ ૩ ॥ ત્રોટક ॥ મહુ-
 થાલમાંખીરગત ચાખી ચંચુ રાખીને રહી, ઢઢોલતો ગજરાજ
 ઘાઈ પડત વડવાઈ ગહી ॥ વડવૃક્ષ કાપે ઉંદર આપે તાપ સં-
 તાપે ગ્રહયો, મધુ થકો પડીઓ ભિંદુ ઢઢીયો તેણે સુખ લીણો
 રહયો ॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ એહ સંકટ રે છેડે તે દેવ દયાલરે, દુઃખ
 હરવારે વિદ્યાધર તત્કાલરે ॥ ઉધરવારે ધરીઓ તાસ વિમાન રે,
 ઓ આવેરે મધુભિન્દુ કરે સાનરે ॥ ૫ ॥ ત્રુટક ॥ મધુભિન્દુ
 ચાખે વચન ભાખે કરે લાલચ લખલુડી, વાર વાર રાખે શાંત
 પાંખે રહો ક્ષણ એક પર રહી ॥ તસ ખેચરમડીયોવેગેવલિયો
 રંકડીઓ તે નર, મધુભિન્દુ ચાટે વિષય માટે કહયો ઉપનય
 જગચુડ ॥૬॥ ॥ઢાળા ॥ ચોરાસીલખરે ગતવાસી કાંતારરે, મિથ્યામતિરે
 ભૂલો ભમે સંસારરે ॥ જર મરણારે અવતરણાઈ કુપરે, માઠ ખાણીરે
 ખાણી એક સ્વરૂપરે ॥ ૭ ॥ ત્રુ ॥ માઠ કર્મ ખાણી દોય જાણી
 તિરિય નેરય અજગરા, ચારે કપાયા મોહ પાયા લાંબ કાયા વીસ
 હરા ॥ દોય પક્ષ ઉંદર મરણગજવર આયુ વડવાઈ છટા, ચટ-

૨૯૯

કાવી જોગા રોગ સોગા જોગ લોગા સામટા ॥૮૮॥ ઢાળ ॥ વિદ્યાધર
 રે સહ ગુરૂ કરે સંભાલરે, તીણુ ધરીયો રે ધર્મ વિમાન વિશાકરે
 વિષયારસરે મોટો છે મહુયાલરે ॥ ૫૭ ॥ ખાવેરે બાલજેવન વય
 કાલ રે ॥ ૬ ॥ ત્રુટક ॥ બાલ જોગન કાલ તરણી ચિત્તહરણી
 નિરખતો, ઘરબાર જુત્તો પંકજુત્તો મદ વિજુત્તો પોષતો ॥
 ॥ એ જૈન વાણી ચિત્ત આણી હૃદય જાણી જાગીયે, ચરણ પ્રમોદ
 મુનીશ્વર જલપે અચલ સુખ ઇશ માગીયે ॥ ૧૦ ॥

॥ ઇતિ શ્રી મધુબિન્દુયાની સજ્જાય. ॥

॥ જંબુકુમારની સજ્જાય ॥

રાજગ્રહી નગરી વપે, ઋષભદત્ત તિહાં શેઠ; ધારણી કુંખે
 અવતર્યા, નામે જંબુ શેઠ ॥ ૧ ॥ જોગનવય પામ્યા જસે, પરણી
 આઠે નાર ॥ પણ વૈરાગ્યે તે ચઢયા, બોલે વચન વિચાર ॥ ૨ ॥
 પ્રભા તિલેવો અદે, નિર્મલ સંજમ ભાર ॥ પિયુના વયણુ મુણી
 કરી, બોલે સુકુલિની નાર ॥ ૩ ॥ લોગી જમર તુમે પિયુ,
 કિમ બોલો ઇશ વાત ॥ એવો વિરહ કેમ કીજયે, ગલતિમાં
 જેમ રાત ॥ ૪ ॥

॥ હો પિયુ પંખીડા ॥ એ દેશી ॥

હો પિયુ લોગીડા, અમે ઉત્તમ કુલ અવતારજો, સરખોરે
 જોડો રે અમને મલ્યો ઇહાં રે લો ॥ હો ॥ વિણ અવગુણી
 નિજ નારજો, પાલવડો મુકાવીને જાશે કિહાં રે લો ॥ ૧ ॥
 ॥ હો ॥ અમે અબલાના અવતારજો, કીડીની ઉપરે કટક ન
 કીજયે રે, લો ॥ હો ॥ તમે જોગનના શણગારજો, નરભવ-
 માંહે જોગન લાહો લીજયે રે લો ॥ ૨ ॥ હો ॥ હુશ ઘણી
 મનમાંહિ જો, કેહવીને રીતે રે પિયુડા ખુલવું રે લો ॥ હો ॥

૩૦૦

જોખન લહરે જાય જો, કંચને બહુ જાંતે મનડું રીઝું રે લોં ॥
 ॥ ૩ ॥ હોં ॥ વિરહ અગન ન ખમાયજો, તે માટે રહો ઘરમાં
 આણીને ધ્યારે, લોં ॥ હોં ॥ ઘરમાં કરો દાન પુન્ય જો, ધર્મ
 તણી રાખી કરજો મયારે, લોં ॥ ૬ ॥ હોં સુણ સુંદરી એ
 સંચાર અસાર જો, મોહ વિલુપો પ્રાણી ભવમાંહિ ફિરે રે લોં ॥
 ॥ હોં સું ॥ ૧૩ ॥ વિષય કષાયજો, તે દેખી મન માહરો ગોરી
 થર હરેરે લોં ॥ ૫ ॥ હોં સું ॥

મલીયો સંખંધ અનંત જો, કોઈરે જાતેરે આપણનેન
 રહીમણાં રે લોં ॥ સું ॥ જીવન તૃપ્ત વિશેષ જો, વિષયતણો
 રસ વાધેા કર્મ વિટંબણા રે લોં ॥ ૬ ॥ સું ॥ વાંધ્યા મુધમાં
 સ્વામી જો, પ્રહસતની કીધી છે નિશ્ચલ ધારણા રે લોં ॥ સું ॥
 હવે રિથર રાખો મનકામ જો, પાંચે ઈન્દ્રિયના સુખ નિયમની
 કરો વિચારણા રે ॥ લોં ॥ ૭ ॥ સું ॥ જો હોવે તુમ મનની
 પ્રીત જો, સાથે રે ગૃહીયે ચારિત્ર રહિયામણો રે લોં ॥ સું ॥
 રાખો અવિહટ રીત જો, દોહિલો રે ભવ પામ્યો એ માણસ તણો
 રે લોં ॥ ૮ ॥ હોં પિં ॥ ચારિત્ર ખડગની ધાર જો, તનુ સુકુમાલ
 તુમારો કેમ નિરવાહીયેરે લોં ॥ હોં પિં ॥ સહેવા પરિચહ
 બાવીશજો, કિમ કરી વનમાંહે કાલ ગમાવીયેરે લોં ॥ ૯ ॥ હોં
 પિં ॥ એહવે પ્રભુવો ચારજો, કોડિ નવાણું સૈન્યો હરવા આવીયેરે
 લોં ॥ હોં ॥ શાસ્ત્રનદેવી સાંનિધ્ય જો, પંચસયાં તસ્કરને થંભી
 રાખીયા રે લોં ॥ ૧૦ ॥ હોં ॥ જાણી એહવો વિચાર જો,
 વૈરાગ્ય પામ્યો તસ્કર પ્રભવો તિહાં રે લોં ॥ છોડી ઋદ્ધિ પરિ-
 વાર જો, પ્રભવો પંચસયાંથી આયો જહાં રે લોં ॥ ૧૧ ॥ હોં ॥
 નારો આઠ સંગાત જો, માતા પિતા સહુએ સંગે થયા તિહાં રે
 લોં ॥ હોં ॥ કરી બહુલો ગહ ગહાટ જો, જંબુ કુમર ચંદી

૩૦૧

ચાલ્યા સુધર્મા જિહાં રે લો૦ ॥ ૧૨ ॥ હો૦ ॥ લીધો સંજમ
 ભારજો, સિંહ તણી સાહસિક થઈ નીસર્યો રે લો૦ ॥ હો૦ ॥
 તપ જપ દર્મ કુઠારજો, જન્મ મરણના દુઃખ તિહાં સહુને
 વિસર્યા રે લો૦ ॥ ૧૩ ॥ હો૦ ॥ ધાયા શુભ શુકલ ધ્યાન જો,
 જંબુ કુમર મુનિવર હુઆ કેવલી રે લો૦ ॥ હો૦ ॥ એંશી વર્ષનું
 આયુ જો પહોત્યાંરે મુક્તિ પુરી મનની રૂલીરે, લો૦ ॥ ૧૪ ॥
 હો૦ ॥ ધન્ય ધન્ય એ અણગાર જો, ધન્ય ધન્ય જે માણસ ઈમ
 ઉચ્ચરે રે લો૦ ॥ હો૦ ॥ કરૂણા ચન્દ્ર મુનિ નામજો, ગાતાંરે શુભ
 મંગલ માલા સંપજે રે લો૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ શ્રી જંબુકુમરની સજ્જાયા ॥

॥ દ્રૌપદીજીની સજ્જાયા ॥

સાધુજીને તુંબડું વહોરાવીયુંજીરે, કરમ હલાહલ થાયરે ॥
 વિખીત આહાર વહોરાવીયો જી, વધાર્યો અનંત સંસારરે ॥
 મુનિ ॥ ૧ ॥ આહાર લઈને મુનિ પાછા વળ્યાજી, આવ્યા
 ગુરુજીને પાસેરે ॥ ભાત પાણી આપોવિયાજી, એ આહાર નહિ
 તુજ્યોગરે ॥ મુનિ ॥ ૨ ॥ નિરવધ્ય ઠામે જઈને પરઠયો જી,
 તુમે છો દયાના બાણ રે ॥ ખીજો આહાર આણી કરીજી, તુમે કરો
 નિરધારરે ॥ મુનિ ॥ ૩ ॥ ગુરૂવચન શ્રવણે સુણીજી, પોતા
 વનમોઝારરે ॥ એકજ બિન્દુ તિહાં પરઠયુંજી, દીઠા દીઠા જીવોના
 સંહારરે ॥ મુનિ ॥ ૪ ॥ જીવ દયા મનમાં વસીજી, આવી આવી કરૂ-
 ણાવિચારરે ॥ માસ ખમણને પારણેજી, પડી વઢ્યા શરણા ચારરે
 ॥ મુનિ ॥ ૫ ॥ સંથારે બેશી મુનિ આહાર કર્યોજી, ઉપની
 ઉપની દાહ બવાલરે ॥ કાલ કરી સર્વાર્થ સિધ્ધેજી, પોત્યાં પોત્યાં

૩૦૨

સ્વર્ગ મોઝાર રે ॥ મુનિ૦ ૧૬ ॥ દુઃખણી દુર્ભાગિની બ્રાહ્મણીજી, તું બડા
 અનુસાર રે ॥ કાલ અનન્તા તે ભમીજી, રૂલી રૂલિ તિથિય મોઝાર રે
 ॥ મુનિ૦ ॥ ૭ ॥ સાતે નરકે તે ભમીજી, પામી પામી મનુષ્ય-
 ની દેહ રે ॥ ચારિત્ર લેઈ તપસ્યા કરીજી, બાંધ્યું બાંધ્યું નિયાણું
 કર્મ રે ॥ મુનિગાઠ ॥ દુપદ રાજ ઘરે ઉપનીજી, પામી પામી યૌવન
 વેશ રે ॥ પાંચ પાંડવે તે વરીજી, હૂધ હૂધ દ્રૌપદી દેવ રે ॥ મુનિ૦ ૬ ॥
 તે મનુષ્ય જન્મપામી કરીજી, લેશે લેશે ચારિત્ર નિરધાર રે ॥
 કેવલજ્ઞાન પામી કરીજી, યશ કહે જશે જશે મુક્તિમોઝાર રે ॥
 ૧ ॥ મુનિ૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ નવપદની સજ્ઞાય ॥

॥ નણદલની એ દેશી ॥

વારી જઈ શ્રી અરિહંતની, જેહના ગુણ છે બાર ॥ મોહન૦ ॥
 પ્રાતિહારજ આઠ છે, મૂલ અતિશય છે ચાર ॥ મોહન૦ ॥ ૧ ॥
 ૧ ॥ વારિ૦ ॥ વૃક્ષ અશોક કુસુમની, વાળટ દીવ્ય ધ્વનિ વાણ ॥
 મોહન૦ ॥ ચામર સિંહાસન હુંદલિ, ભામંડલ છત્ર વખાણ ॥
 ૧ ॥ મોહ ॥ વારિ૦ ॥ ૨ ॥ પૂજા અતિશય છે ભલો, ત્રિભુવન
 જનને માન ॥ મોહ ॥ વચનાતિશય જોજનગામી, સમજે કાવચસમાન
 ॥ મોહ ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાનાતિશય અનુતર તણા, સંશય છેદણ-
 હાર ॥ મોહ ॥ લોકાલોક પ્રકાશતા, કેવલ જ્ઞાન ભંડાર ॥ મોહ ॥
 વા૦ ॥ ૪ ॥ રાગાદિક અન્તગરપુ, તેહનો કીધો અન્ત ॥ મોહ ॥
 જિહાં વિચરે જગદીશ્વર, તેહાં સાતે ધાત સમંત ॥ મોહ ॥
 વા૦ ॥ ૫ ॥ એહવા અપાયા પગમનો, અતિશય અતિ અહુત
 ॥ મોહ ॥ અહર્નિશ રે ॥ અન્તા, કોડિગમે સુર હુંત ॥ મોહ ॥
 ૧ ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥ મોહ ॥ રેહન્તનો, આદરીયે ગુણમેહ ॥ મોહ ॥
 ચારનિરોપે વાંદીયે, ॥ ગુણ ગેહ ॥ મોહ ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥
 ॥ ઇતિ આં ॥ ૫૬ સજ્ઞાય સંપૂર્ણ ॥

૩૦૩

॥ સિદ્ધ પદની સજ્ઞાય ॥

॥ અલખે જો હોલી હલખેડરે ॥ એ દેશી ॥

નમો સિદ્ધાણું ખીજે પદેરે લાલ, જેહના શુણ છે આઠ રે,
હું વારી લાલ, શુદ્ધ ધ્યાન અનલે કરીરે લાલ, આદ્યા કર્મ કુ-
ઠારે ॥ ૧ ॥ હું વારી લાલ ॥ જ્ઞાના વરણીક્ષયે લલુંરે લાલ,
કેવલજ્ઞાન અનંતરે ॥ હું ॥ દર્શનાવરણી ક્ષયથી થયારે લાલ,
કેવલ દર્શન કંતરે ॥ હું ॥ નં ॥ ૨ ॥ અક્ષય અનંત સુખ
સહજથીરે લલ, વેદની કર્મનો નાશરે ॥ હું ॥ મોહનીય ક્ષયે
નિર્મલુંરે લાલ, ક્ષાયક અમકિત વાસરે, હું ॥ નં ॥ ૩ ॥
અક્ષય સ્થિતિ શુણ ઉપન્યોરે લાલ, આયું કર્મ અભાવરે ॥ હું ॥
નામ કર્મ ક્ષયે નાપન્યોરે લાલ, રૂપાદિક ગતિભાવરે ॥
હું ॥ નં ॥ ૪ ॥ અશુદ્ધ લલુ શુણ ઉપન્યોરે લાલ, નરહયો કોઈ
વિભાવરે ॥ હું ॥ ગોત્ર કર્મના નાશથીરે લાલ, નીજ પ્રકટયા જસ
ભાવરે ॥ હું ॥ નં ॥ ૫ ॥ અનંત વીર્ય આતમતાણુરે લાલ,
પ્રગટયો અંતરાય નાશરે ॥ હું ॥ આઠે કર્મ નાશીગયારે લાલ,
અનંત અક્ષયશુણ વાસરે ॥ હું ॥ નં ॥ ૬ ॥ લેદ પન્નર ઉ-
પચારથીરે લાલ, અનંત પરપર લેદરે ॥ હું ॥ નિશ્ચયથી વી-
તરાગનારે લાલ, કિરણ કર્મ ઉચ્છેદરે ॥ હું ॥ નં ॥ ૭ ॥ જ્ઞા-
ન વિમલની જ્યોતિમાંરે લાલ, ભાસિત લોકાલોકરે ॥ હું ॥
તેહના ધ્યાનથી થયેરે લાલ, સુખીયા સઘલા લોકરે ॥ હું ॥ નં ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ સિદ્ધ પદ સજ્ઞાય ॥

૩૦૪

॥ ત્રીજા આચાર્ય પદની સજ્જાય ॥

॥ શાલિભદ્ર ભોગી થયો ॥ એ દેશી ॥

આચારી આચાર્યનો છ, ત્રીજો પદ ધરો ધ્યાન; શુભ ઉપ-
દેશ પ્રરૂપતાજી, કહ્યા અરિહંત સમાન ॥ સૂરીશ્વર ॥ નમતા
શિવ સુખ થાય, ભવ ભવના પાતિકે ભય ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ પંચા-
ચાર પલાવતાજી, આપણુ પેપાલંત ॥ છત્રીશી છત્રીશ ગુણેજી,
અલંકૃત તનુ વિલસન્ત ॥ સૂરીશ્વર ॥ નમ૦ ॥ ૨ ॥ દર્શન
જ્ઞાન ચારિત્રના જી, એકેક આઠ આચાર ॥ બારહતપ આચારના
જી, ધર્મ છત્રીશ ઉદાર ॥ સૂરી૦ ॥ નમ૦ ॥ ૩ ॥ પરિરૂપાદિક
ચઉદે અછેજી, વલી દશવિધ ચાત ધર્મ ॥ બારહુ ભાવના ભાવ-
તાંજી, એ છત્રીશી મર્મ ॥ સૂરી૦ ॥ નમ૦ ॥ ૪ ॥ પંચેન્દ્રિય
દમે વિષયથીજી, ધારે નવવિધિ બ્રહ્મ ॥ પંચ મહાવ્રત પોષતાજી,
પંચાચાર સમર્થ ॥ સૂરી૦ ॥ નમ૦ ॥ ૫ ॥ સુમતિ ગુપ્તિ શુદ્ધિ
ધરેજી, ટાલે ચાર કષાય ॥ એ છત્રીશી આદરેજી, ધન્ય ધન્ય
તેહની માય ॥ સૂરી૦ ॥ નમ૦ ॥ ૬ ॥ અપ્રમતે અર્થ ભાંખ-
તાજી, ગણિ સંપદ જે આઠ ॥ છત્રીશ ચઉ વિનયાદિકે જી, ધર્મ
છત્રીશી પાઠ ॥ સૂરી૦ ॥ નમ૦ ॥ ૭ ॥ ગણધર ઉપમા દીજી
એજી, યુગ પ્રધાન કહાય ॥ ભાવ ચારિત્રી તેહવાજી, તિહાં જિન
માર્ગ કરાય ॥ સૂરી૦ ॥ નમ૦ ॥ ૮ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગજતાજી ॥
ગાજે શાસન માંહે, તે વાંદિ નિર્મલ કરોજી ॥ બોધિ બીજ
ઉચ્છાહ ॥ ૯ ॥ ન૦ ॥ ઈતિ નવપદ અધિકારે તૃતીય પદ સજાય ॥

૩૦૫

॥ ચતુર્થ પદ સજ્ઞાય ॥

॥ પાંડવ પાંચેવા ॥

ચોથે પદ ઉવઆયનું, ગુણવંતનું ધરે ધ્યાનરે, યુવરાજ
સમતે કહ્યા, પદ સૂરિને સમાનરે ॥ ૧ ॥ ચોથે ॥ જે સૂરિ
સમાન બ્યાખ્યાનકરે, પણ ન ધરે અભિમાન રે, વળી સૂત્ર અર્થ-
નો પાઠ દીયે, સવિશુવને સાવધાન રે ॥ ચો ॥ ૨ ॥ અંગ
ઈગ્યાર ચઉદ પૂર્વજે, વળી ભણે ભણાવે જેહરે ॥ ગુણ પચવીશ
અલંકર્યા, દૃષ્ટિવાદે અર્થના ગેહ રે ॥ ચો ॥ ૩ ॥ બહુ નેહ
અર્થ અભ્યાસે સદા, મન ધરતા ધર્મ ધ્યાન રે ॥ કરે ગચ્છ
નિશ્ચિંત પ્રવર્તક, દિયે સ્થવિરને બહુ માન રે ॥ ચો ॥ ૪ ॥
અથવા અંગ ઈગ્યાર જે વળી, તેહના બાર ઉપાંગ રે ॥ ચરણ
કરણનિ સિત્તરી, જે ધારે આપણે અંગ રે ॥ ચો ॥ ૫ ॥ વળી
ધારે આપણે અંગ, પંચાગીસમ-તે શુદ્ધવાણી રે ॥ નય ગમ
ભંગ પ્રમાણ વિચારને, દાખતા જિન આણુરે ॥ ચો ॥ ૬ ॥ સંઘ સકલ
હિત કારીયા, રતનાધિક મુનિહિતકાર રે ॥ પણ વ્યવહાર પ્ર-
યતા, દહે દસ સમાચારી આચાર રે ॥ ૭ ॥ ઈન્દ્રિય પંચચથી
વિષય વિકારને, વારતા ગુણગેહરે ॥ શ્રીજિન શાસન ધર્મ
ધૂરા, નિરવાહતા શુચિદેહરે ॥ ૮ ॥ પચવિંશિ પચવિસ
ગુણતણી, જે ભાળી પ્રવચન માહે રે ॥ મુકતાક્ષ સુકતા-
પરે, દીપે જસ અંગ ઉછાહરે ॥ ૯ ॥ જસ દીપે અતિ ઉચ્છાહે,
અધીક ગુણે જીવથી એકતાનરે ॥ એહવા વાચકનું ઉપમાન કર્હું
કિમ, તેહથી શુભ ધ્યાન રે ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ચતુર્થ પદ
સંજાય સંપૂર્ણ ॥

૨૦૬

॥ પન્નમપદ સજ્ઞાય ॥

(રાગ ધનાશ્રી.)

॥ મગધદેશ રાજ ગૃહી નગરી ॥ ઐ દેશી

તે મુનિને કહું વન્દન લાવે, જે ષટ્કાય વ્રત રાખે ॥ ઇન્દ્રિય પણ
 દમે વિષય ઘણાથી. વલિ શાન્તિ સુધારસ આખે ॥ ૧ ॥ તે
 મુનિને કહું વન્દન લાવે ॥ ઐ ટેક ॥ લોભ તણા નિગ્રહને કરતા,
 વલી પડિદોહણાદિક કિરિયારે ॥ નિરાશંસ યતનાએ ઘહુ પદી,
 વળી કરણ શુદ્ધિ ગુણ દરિયારે ॥ તે મુનિ ॥ ૨ ॥ અહનિશ
 સંજમ યોગશું યુકતા, દુર્ધર પરિસહ સહુતારે ॥ મન
 વચન કાય કુશળતા જોગે, વરતાવે ગુણ અનુસરતારે ॥ તે જ્ઞાન ॥
 ૩ ॥ છંડે નિજ તનુ ધરમને કામે, ઉપસર્ગાદિક આવે ૨ ॥
 સત્તાવીશ ગુણે કરી સોહિ, સુત્રાચારને લાવે ॥ તે મુની ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તણા જે, ત્રિકરણ જોગ આચારે ॥ અંગે
 ધરે નિઃસ્પૃહતા શુદ્ધિ, એ સત્તાવીશ ગુણ સારે ॥ તે મુની ॥
 ૫ ॥ અરિહંત ભકિત સદા ઉપદેશે, વાયગ સૂરીના સહાઈ ॥
 મુનિ વીણ સર્વે ક્રિયા નવી સૂજે, તીર્થ સકલ સુખદાઈ ॥ તે
 મુનિ ॥ ૬ ॥ પદ પાંચમે ઈણિ પરે ધ્યાવે, પંચમી ગતિ ને
 સાધારે ॥ સુખી કરજો શાસન નાયક, જ્ઞાન વિમલ ગુણ વાધારે
 ॥ તે મુનિ ॥ ૭ ॥ ઇતિ નવ પદ વિષે પંચમ મુનિપદની
 સંજ્ઞાય સંપૂર્ણ.

॥ શ્રીસ્થુલોત્તરજીની સજ્ઞાય ॥

વેષ જોઇ ને સ્વામી આપણે, લાગી મારા તનડામાં લાયજી ॥
 અણુધાર્યુરે સ્વામી આ શું કર્યું, લાજે મુંઢર કાયજી; કોણેરે ધુતારે

૩૦૭

તમને લોલવ્યા ॥ ૧ ॥ આવીરે ખખર ને હોત તો, જવા દેત
 નહિ નાથજી ॥ છેતરી છેહ દીધો મને, પણ છોડું નહિ સાથજી ॥
 ॥ કોણેરે ॥ ૨ ॥ યોધ સુણી સુગુરતણે, દીધો સંજમ
 ભારજી ॥ માત પિતા પરિવાર સહુ, જુઠો આળ પંપાળજી ॥
 નથીરે ધુતારે મને લોળવ્યો ॥ ૩ ॥ એવું જાણીરે કોશ્યા સુંદરી,
 ધર્યો સાધુનો વેષજી ॥ આવ્યો ગુરૂની આજ્ઞા લઈ, દેવા તને
 ઉપદેશજી ॥ નથીરે ॥ કાલે સવારે લેગાં રહી, લીધાં સુખ
 અપારજી ॥ તમને યોધ દેવા આવીયા, જોગ ધરીને આવારજી ॥
 ॥ જોગરે સ્વામીજી આંહી નહી રહે ॥ ૫ ॥ કપટ કરીને મને
 છોડવા, આવ્યા તમે નિરધારજી ॥ પણ છોડું નહિ કદી નાથજી,
 નથી નારી ગમારજી ॥ જોગરે ॥ ૬ ॥ છોડ્યાં માત પિતા
 વળી, છોડ્યો સહુ પરિવારજી ॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિરે મેતો તજી દીધી,
 મોની સઘળું અસારજી ॥ છેટી રહી રે કર વાત તું ॥ ૭ ॥ જોગ
 ધર્યોરે અમે સાધુનો, છોડ્યો સઘળાનો પ્યારજી ॥ માત સમાન
 ગણું તને સત્ય કહું નિરધારજી ॥ છેટી રહી રે ॥ ૮ ॥ બાર
 વરસની પ્રીતડી પવન તુટી ન જાયજી ॥ પસ્તાવો પાછળથી
 થશે, કહું લાગીને પાયજી ॥ જોગરે સ્વામી ॥ ૯ ॥ નારી ચરિત્ર
 જોઈ નાથજી, તુરત છોડશે જોગજી ॥ માટે ચેતો પ્રથમ તમે,
 પછી હસશે સઉ લોકજી ॥ જોગરે સ્વામી ॥ ૧૦ ॥ ચાળા જોઈ-
 ને તારા સુંદરી, ડગું નહિ હું લગારજી ॥ કામ શત્રુ મેં કબજે
 કર્યો, જાણી પાપ અપારજી ॥ છેટી રહીરે ગમે તે કરો ॥ ૧૧ ॥
 છેટી રહીરે ગમે તે કરો, મારા માટે ઉપાયજી ॥ પણ તારા
 સામું હું જોઉં નહી, શાને કરે તું હાનજી ॥ છેટી રહીરે ॥ ૧૨ ॥
 માછી પકડે છે જાળમાં, જાળમાંથી જેમ મીનજી ॥ તેમ મારા

૩૦૮

નેત્રના બાણથી, કરીશ હું તમને આધીનજી ॥ જોગ ॥ ૧૩ ॥
 ઢોંગ કરવા તજી દેઇ, પ્રીતે ગ્રહો મુજ હાથજી ॥ કાળજી કપાય
 છે માહરું, વચનો સુણીને નાથજી ॥ જોગરે ॥ ૧૪ ॥ ખાર વરસ
 તુજ આગલે, રહ્યો તુજ આવાસજી ॥ વિવિધ સુખ મેં લોગ-
 વ્યાં, કીધાં લોગ વિલાસજી ॥ આશા તજરે હવે માહરી ॥ ૧૫ ॥
 ત્યારે હતો અજ્ઞાન હું, હતો કામનો અંધજી ॥ પણ હવે તે રસ
 મેં તજ્યો, સુણી શાસ્ત્રના પ્રબંધજી ॥ અશારે ॥ ૧૬ ॥ જ્ઞાની
 મુનિને ઋષિયો, મોટા વિદ્વાન ભૂપજી ॥ તે પણ દાસ બની
 ગયા, જોઇ નારીનું રૂપજી ॥ જોગરે ॥ ૧૭ ॥ સાધુપણું સ્વામી
 નહી રહે, મિથ્યા વહું નહિ લેશજી ॥ દેખારે નાટારંભ માહરો,
 ત્યજશે સાધુનો વેશજી ॥ જોગરે ॥ ૧૮ ॥ વિવધ ભૂષણો
 ધારીને, સજી રૂડા શણગારજી ॥ પ્રાણ કાઢી નાંખે તાહરો, કુદી
 કુદી આ ઠારજી ॥ આશારે ॥ ૧૯ ॥ તો પણ સામું જોઈ નહી,
 ગણું વિષ સમાનજી ॥ સૂર્ય ઉગે પશ્ચિમ કદી, તો પણ છોડું ન
 માનજી ॥ આશા ॥ ૨૦ ॥ ભિન્ન ભિન્ન નાટક મેં કર્યો, સ્વામી
 આપની પાસજી ॥ તો પણ સામું જોઈ તમે, પુરી નહી મન
 આશજી ॥ હાથરે ગ્રહોરે હવે માહરો ॥ ૨૧ ॥ હસ્ત જોડીરે
 હવે વિનવું, "યારા પ્રાણ જીવનજી ॥ ખાર વરસની પ્રીતડી, યાદ
 કરે હું મનજી ॥ હાથરે ॥ ૨૨ ॥ ચેત ચેતરે કોશ્યા સુંદરી,
 શું કહું વારં વારજી ॥ આ સંસાર અસાર છે, નથી સાર લગા-
 રજી ॥ સાર્થક કરો હવે દેહનું ॥ ૨૩ ॥ જન્મ ધરી આ
 સંસારમાં, નહી જોગજ્યો ધર્મજી ॥ વિધ વિધ વૈભવ લોગવ્યાં,
 કીધાં ઘણાં કુકર્મજી ॥ સાર્થક ॥ ૨૪ ॥ તે સહુ લોગવવું
 પડે, મુઆ પછી તમામજી ॥ અધર્મી પ્રાણીને મળે નહી, શરણું
 કોઈ ન ઠામજી ॥ સાર્થક ॥ ૨૫ ॥ સિન્ધુ રૂપી આ સંસારમાં,

૩૦૯

માનવ મીન રૂપ ધારણ ॥ જંગળ જાળ રૂપી ડગડો, કાળ
 રૂપી મચ્છી મારણ ॥ સાર્થક ॥ ૨૬ ॥ વિષય રસ વહાલો
 ગણ્ણી, કીધાં ભોગ વિલાસણ ॥ ધર્મનાં કાર્ય કર્યાં નહી, રાખી
 ભોગની આશણ ॥ ઉદ્ધાર કરો મુનિ માદ્ધરો ॥ ૧૭ ॥ મત
 ચુકાવવા આપનું, કીધાં નાચને ગાનણ ॥ છેડ કરીરે મુનિ
 આપની, બની છેક અજાનણ ॥ ઉદ્ધાર કરો ॥ ૨૮ ॥ એથ
 કરીરે મુનિવર મુજને, બતાવીને શુભ જ્ઞાનણ ॥ ધન્ય ધન્ય છે
 આપને, દીસો મેરૂ સમાનણ ॥ ઉદ્ધાર કરો ॥ ૨૯ ॥ બાર
 વરસ સુખ ભોગબુધ, ખરબ્યાં ખુબ દિનારણ, તો હું તૃપ્ત થઈ
 નહી, ધિક મુજ ધિક્કારણ ॥ ઉદ્ધાર કરો ॥ ૩૦ ॥ છોડી મોહ
 સંસારનો, ધારો શિયલમત ધારણ ॥ તો સુખ શાન્તિ સદા
 મળે, આ ભવ જળ પારણ ॥ સાર્થક કરો હવે દેહનું ॥ ૩૧ ॥
 ધન્ય છે મુનિવર આપને, ધન્ય શકડાલ તાતણ ॥ ધન્ય સંભૂ-
 તિવિજય મુનિ, ધન્ય લાંછન દે માતણ ॥ મુક્ત કરીરે મોહ
 જાળથી ॥ ૩૨ ॥ આજ્ઞા દીયોરે હવે મુજને, જાવું મુજ શરૂ
 પાંસણ ॥ ચોમાસું પુરૂ થયા પછી, સાધુ છંડે આવાસણ ॥
 રૂડી રીતે શિયલમત પાળજો ॥ ૩૩ ॥ દર્શન આપજો મુજને,
 કરવા અમૃત પાનણ ॥ સૂરીઈન્દુ કહે સ્થુલિભદ્રણ, બન્યા સિંહ
 સમાનણ ॥ ધન્ય છે મુનિવર આપને ॥ ૩૪ ॥

॥ અથ પડિકમણાનિ સજ્જાયા ॥

ગોયમ પૂછે શ્રી માહાવિરનેરે, બાજો બાજો પ્રભુણ સંખ-
 ચરે, પડિકમણાથી સ્યુદ્ધ પાંમિચ્છેરે, સ્યુ સ્યુ થાચે પ્રાણિને પાંધરે,
 ૧ ગો. ૧ ॥ સાંભલો ગોયમ જેકહું પુન્યથીરે, કરણિ કરતાં

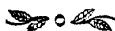
૩૧૦

પૂન્યનો બંધરે, પુણ્યથી બીજો અધિકો કો નહિરે, જેથી થાએ
 સુખ સંબંધરે, ગો ॥ ૨ ॥ ઇચ્છા પડિકમણું કરી પાંચિએરે,
 પ્રાણિને પૂન્યનો બંધરે, પૂન્ય નિ કરણી જે ઉવેગસેરે, પરભવે
 થાસે અધો અંધરે, ગો ॥ ૩ ॥ પાંચહજારને ઉપર પાંચસેરે,
 દ્રવ્ય ખરચી લખાવે જેહરે, જીવા ભગવંત પત્રવણારે. મુકે
 ભંડારે પૂન્યનિરેહરે, ॥ ગો ॥ ૪ ॥ પાંચ હજાર ને ઉપર પાં-
 ચસેરે, ગાયો ગર્ભવંતિ જેહરે; તેહને અભય દાન દેતાં થકારે,
 મુહપાત આપ્યાનું પુન્ય એહરે, ગો ॥ ૫ ॥ દસ હજાર ગોકુલ
 ગાયો તણારે, એકેકોદસહજાર પ્રમાણરે, તેહને અભયદાન દેતા
 થકારે, ઉપજે પ્રાણીને નિરવાણરે ॥ ગો ॥ ૬ ॥ તેથી આધકું ઉત્તમ
 કૃણ પામિએરે, પરને ઉપદેશ દિધાનો બાણરે, ઉપદેશથી સંસા-
 રીતરેરે, ઉપદેસે પામે પરિમલ નાણરે, ॥ ગો ॥ ૭ ॥ શ્રી જીન
 મંદિર અભિનવ શોભતારે, શિખરને ખરચિ કરાવે જેહરે, એકેકો
 મંડપ ખાવન ચૈત્યનોરે, ચરવલો આપ્યાનું પુન્ય એહરે ॥ ગો ॥ ૮ ॥
 માસખમણની તપસ્યા કરેરે, અથવા પત્ર કરાવે જેહરે, એહવા કોડ
 પંનર કરતાં થકારે, કાંખલિયુ આપ્યાનું ફલ એહરે ॥ ગો ॥ ૯ ॥
 સહસ્ર અઠ્યાસી દાનશાળા તણરે, ઉપજે પ્રાણીને પુન્યનો બંધરે,
 સ્વામિસંગાતે શુરને થાનકેરે, પ્રવેસ થાએ પુન્યનું બંધરે, ॥ ગો ॥ ૧૦ ॥
 શ્રી જીન પ્રતિમા સોવન મય કરેરે, સહસ્ર અઠ્યાસિનો પ્રમાણરે,
 એકેકી પ્રતિમા પાંચસે ધનુષ્યાનરે, ઇચ્છા વહિ પાડકમવા નો એ
 પ્રમાણ રે ॥ ગો ॥ ૧૧ ॥

આવસ્યક પંનર જુગતે ગ્રંથમારે, ભાખ્યોએ પડિકમણાને
 સંબંધરે, જીવા ભગવંત આવસ્યક જોધનેરે, સ્વસુખ ભાખે
 વિરજણુંદરે, ॥ ગો ॥ ૧૨ ॥ વાચક જસ કહે શ્રદ્ધાધરેરે, પાલસે

૩૧૧

પાડકમણીનો વ્યવહારે, અનુત્તર સમસુખ પામે મોટકુરે, પામ
સે ભવિજન ભવજલ પારે, ॥ ગો. ૧૩ ॥ ઇતિ સંપૂર્ણ. ॥

॥ અથ સીતાજીનો સજ્જાય.

જલજલતી મિત્રતી ઘણીરે લાલ, ઝાલો ઝાલ અપારે ॥
॥ સુમન્ય સીતા ॥ જાણે કેસૂ કુલિયારે લાલ, રાતા ખેર
અંગારે; ॥ સુ. ૧ ॥ ૧ ॥ ધીજ કરે સીતા સતીરે લાલ,
શીલ તણે પરિમાણરે ॥ સુ. ॥ લક્ષ્મણ રામ ખુશી થયારે લાલ,
નિરખે રાણે રાણરે ॥ સુ. ॥ ૨ ॥ સ્નાન કરી નતમંત્ર જલેરે
લાલ, પાવક પાંસે આયરે ॥ સુ. ॥ ઉભી જાણે સુરાંગનારે
લાલ, અનુપમ રૂપ દેખાયરે ॥ સુ. ॥ ૩ ॥ નર નારી ભત્રીયા
ઘણારે લાલ ! ઉભા કરે હાથ હાથરે ॥ સુ. ॥ લક્ષ્મણ હુડી ઈશ
આગમેરે લાલ ॥ રામ કરે અન્યાયરે ॥ સુ. ॥ ૪ ॥ રાવન
વિષુ વાંછયે હુવેરે લાલ, સુપનેડી મન કોયરે ॥ સુ. ॥ તો મુજ
અગ્નિ પ્રજ્વલજેરે લાલ, નહીતો પાણી હોયરે ॥ સુ. ॥ ૫ ॥
ઈમ કહી પેઠી આગમેરે લાલ, તુરત અગ્નિ થયો નીરરે ॥ સુ.
॥ જાણે દ્રહ જલથું ભયેરે લાલ, ઝીલે ધર્મ સુધોરે ॥ સુ.
॥ ૬ ॥ દેવ કુશુમ વર્ષા કરેરે લાલ, એહ સતી શરતારે ॥
સુ. ॥ સીતા ધીજે ઉતરીરે લાલ, સાગ ભરે સંસારરે ॥ સુ. ॥
૭ ॥ રક્ષિયાયત સહુકો થયારે લાલ, સઘળે થયા ઉછરંગરે સુ.
લક્ષ્મણ રામ ખુશી થયારે લાલ, સીતા શીલ સુરંગરે ॥ સુ. ॥
૮ ॥ જગ માંહે જસ જેહનોરે લાલ, અવિચલ શિલ કહાયરે ॥

૩૧૨

સુ૦ ॥ કહે જિન હર્ષ સતી તણારે લાલ, નિત પ્રણમીને પા-
યરે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ સીતા સતીની સજ્જાય.

॥ ગૌતમ પૃચ્છાની સજ્જાય ॥

ગૌતમ સ્વામી પૃચ્છા કરે, કહોને સ્વામી વર્ધમાનજીરે ।
કેલે કર્મે નિર્ધન નિર્વશી, કેલે કર્મે નિષ્કલ હોય ॥ સ્વામી૦ ।
॥ ૧ ॥ ગૌતમ પર ઘર ભાંગેને પરદમે, તેલે કર્મે નિર્ધન
હોય ॥ ગૌતમ૦ ॥ થાપણુ મોસો ને કરે, તેલે કર્મે નિર્વશી
હોય ॥ ગૌ૦ ॥ ૨ ॥ કેલે કર્મે વેશ્યાને વિધવા, કેલે કર્મે
નપુંસક હોય ॥ સ્વામી૦ ॥ દુગંછા કરે જિન ધર્મની, તેલે કર્મે
વેશ્યા હોય ॥ ગૌ૦ ॥ ૩ ॥ શિયલ ખાંડીને ભોગ ભોગવે, તેલે
કર્મે વિધવા હોય ॥ ગૌ૦ ॥ વેશ્યાનો સંગ ને કરે, તેલે કર્મે
નપુંસક હોય ॥ ગૌ૦ ॥ ૪ ॥ કેલે કર્મે ગર્ભથી ગલી ભય,
તેલે કર્મે પીઠી ભર્યા ભય સ્વામી ॥ વાડી વેડા કુણા મોગરા,
તેલે કર્મે ગર્ભથી ભય ॥ ગૌ૦ ॥ ૫ ॥ કુલ વિધીને કર્મે આં-
ધીયા, તેલે કર્મે પીઠી ભર્યા ભય ॥ ગૌ૦ ॥ કેલે કર્મે ટુંડાને પાંગલા,
કેલે કર્મે ભતિ અંધ હોય ॥ ગૌ૦ ॥ પાંખો કાટે પરજવની,
તેલે કર્મે પાંગલા હોય ॥ ગૌ૦ ॥ વધ કરે પરજવનો,
તેલે કર્મે ભતિ અંધ હોય ॥ ગૌ૦ ॥ ૭ ॥ કેલે કર્મે
શોક્યજ ઉપજે, કેલે કર્મે કલંક ચડંત ॥ સ્વામી૦ ॥ વેશ વંચો
ને કરે, તેલે કર્મે શોક્ય ઉપજંત ॥ ગૌ૦ ॥ ૮ ॥ ભુઠી સાખ
ભરી કર્મે આંધીયા, તેલે કર્મે કલંક ચડંત ॥ ગૌ૦ ॥ કેલે કર્મે

૩૧૩

વિષધર ઉપજે, કેણે કર્મે જસ હીણ હોય ॥ સ્વામીં ॥ ૯ ॥
 ઋષભયામરે અણુ બોલીયા, તેણે કર્મે ૧૫ધર હોય ॥ ગૌં ॥
 જે જીવ રાગે વ્યાપીયા, તેણે કર્મે જસ હિણ હોય ॥ ગૌં ॥
 ૧૦ ॥ કેણે કર્મે જીવનીગોદમાં, કેણે કર્મે તિર્યંચમાં જાય ॥
 ૧૧ ॥ સ્વામીં ॥ જે જીવ મોહે વ્યાપીયા, તેણે કર્મે નિગોદમાં
 જાય ॥ ગૌં ॥ ૧૧ ॥ જે જીવ માયામાં વ્યાપીયા, તેણે કર્મે
 તિર્યંચમાં જાય ॥ ગૌં ॥ કેણે કર્મે જીવ એકેન્દ્રિયમાં, કેણે
 કર્મે પંચેન્દ્રિયમાં જાય હોં ॥ સ્વામીં ॥ ૧૨ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય
 વસ નવિકરી, તેણે કર્મે એકેન્દ્રિયમાં હોય ॥ ગૌં ॥ પાંચ
 ઇન્દ્રિય જેણે વશ કરી, તેણે કર્મે પંચેન્દ્રિયમાં જાય ॥ હોં ॥
 ૧૩ ॥ ગૌં ॥ ૧૩ ॥ કેણે કર્મે જીવડા બહુ ભમે, કેણે કર્મે થોડો
 સંસાર ॥ હોં સ્વામીં ॥ જે જીવ મોહ મચ્છર કરે, તે
 કર્મે સંસાર ફરંત ॥ ગૌં ॥ ૧૪ ॥ જે જીવ સંતોષ પામીયા,
 તેણે કર્મે થોડો સંસાર ॥ ગૌં ॥ કેણે કર્મે જીવડા નિચ કુલે,
 કેણે કર્મે ઉંચકુલે હોય ॥ સ્વામીં ॥ ૧૫ ॥ દાન દીધા અણુ
 સુજતા, તેણે કર્મે નિચકુલ હોય ॥ ગૌં ॥ દાન દીધા સુપાત્રને,
 તેણે કર્મે ઉંચકુલ હોય ॥ ગૌં ॥ ૧૬ ॥ કેણે કર્મે જીવડા
 નરકમાં, કેણે કર્મે સ્વર્ગ વિમાન સ્વામી ॥ જે જીવલોભે વ્યા-
 પીયા, તેણે કર્મે નરકમાં જાય ॥ ગૌં ॥ ૧૭ ॥ દાન શીયલ
 તપ ભાવના, તેણે કર્મે સ્વર્ગ વિમાન ગૌતમ ॥ રાજમહી પ્રભુ
 આવીયા, શ્રેણિક વાંદવા જાય ॥ ગૌં ॥ ૧૮ ॥ ચેલણા કરે
 અતિ ગુંહલી, હુયડે હરખ ન માય ॥ ગૌં ॥ હો વચ્છ ગૌતમ
 સાંભલો, ગૌતમ કેવલ માગીયો, તે દીયો તે વીર વધમાન
 ૧૯ ॥ સ્વામીં ॥ ૧૯ ॥ એણે મોહે કેવલ ન પામીયે, મોહે ન

૩૧૪

હોયે નિર્વાણ ॥ ગૌ૦ ॥ રૂપવિજય ગુરૂ ઈણી પરે, લાખે શ્રી
ભગવંત, ॥ ગૌ૦ ॥ ૨૦ ॥ જે નર ભણે જે સાંભલે, તસ ઘર
મંગલ માલ હોય ॥ ગૌ૦ ॥ ૨૧ ॥

॥ ઇતિ શ્રી ગૌતમ પૃથ્વીની સજ્જાય ॥

॥ અથ ચેતનની સજ્જાય. ॥

ચેતન સમજે રાજ, મન અભિમાન ન ધરીયે, એમ જોયે
સુહાગણ કાયા, જીવ મધરો ખોટી માયા, કાયા માયા વાદલ
છાયા, ફેગટ જગત લોભાયા, ચેતન સમજે રાજ ॥ મન અભિ-
માન ન ધરીયે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ લાખ કરોડ ધન લેલા
કીજે, જીવ કાંઈ ના આવે સાથે, ચેતનજી તુમે દૂર વિદેશી,
પુન્ય કરો નજ હાથે, ચેતન સમજે રાજ મન અભિમાન ન
ધરે ॥ ૨ ॥ પ્રાણીએ સંસાર આસ્થર છે. દીસે આલ પંપાલ,
કરોલીયાની જાલ તણી પરે, કણુ માંહે વિસરાલ, ચેતન સમજે
રાજ ॥ ૩ ॥ મન ॥ અમલ તણે વસ હુકમ ચલાવે, પંચમાંહે
પંકાએ, તે પણ પ્રાણી મરતી વેલા, અઢી વાંસે બંધએ, ચેતન
સ ॥ ૪ ॥ મન ॥ મેવા દડા ખાતા માતા, પેંડા લાગે મીઠા,
તે પણ પ્રાણી મરતી વેલા, ભૂંએ ખણુંતા મેં દીઠા ॥ ચેતન
સમજે રાજ ॥ ૫ ॥ મન ॥ કચેરીમાં કામ પસારી, ખેસે
સરખી ટોલી, તે પણ પ્રાણી જમના આગલ, વચન ન શકે જોલી
॥ ચેતન ॥ ૬ ॥ મન ॥ ખોટા સાચા ન્યાય કરીને, એક બાંધે
એક છોડે, હું હું કરતા ઠાલા જાશે, પડશે જમને ખે.ખે ॥
ચેતન ॥ ૭ ॥ મન ॥ કોતલ થોડા આગલ હીડે, ખેસંતા

૩૧૫

સુખપાલે, મસ્તક ઉપર છત્ર ધરાવે, તે પશુ લાઘ્યા કાઢે ॥
 ચેતન૦ ॥ ૮ ॥ મન૦ ॥ માત પિતા સુત બંધવ બહિન, નારી
 કુટુંબ પરિવાર ॥ માલ મુલક સહુ મેલી જાશે, એકલટો કરી
 જુહાર ચેતન૦ ॥ ૯ ॥ મન૦ ॥ તે માટે તમને વાડું છું, વાત
 ન કરીયે કહેની, કુડા આલ ચઢાવે તે નર, જાત નવલ હોયે
 તેહની ॥ ચેત૦ ॥ ૧૦ ॥ મન૦ ॥ પરનારીસું નેહ ન કીજે,
 સાત વ્યસન સંજ છોડો ॥ ચાર કષાયને દૂર નીવારી, કર્મ
 બન્ધનને તોડો ॥ ચેત૦ ॥ ૧૧ ॥ મન૦ ॥ દાન શિયલ તપ
 ભાવના ભાવો, જીવ દયા ધર્મ પાલો, પરભવ જાતાં સંબલ
 સાથે, માનવ ભવ અનુ આલો ॥ ચેતન૦ ॥ ૧૨ ॥ મન૦ ॥
 ગોડીજનું જનન દરીને, સુખ સપત્તિ દાતાર ॥ નિત્ય લાભ
 કહે પ્રભુ ચરણે રાખો, સેવક નિઃસંભાર ॥ ચેત૦ ॥ ૧૩ ॥

ઇતિ શ્રી ચેતનની સગાય સંપૂર્ણ

॥ શ્રી બાહુબલજીની સજાય ॥

તવ ભરતેસર વિનવેરે ભાઈ, ખમ ખમ મુજ અપરાધ ॥
 હું ઓછો ને ઉછાંછલોરે ભાઈ; તુંતો છે અતીહિં અગાઠ રે,
 બાહુબલ ભાઈ તું કયું કીજે બે ॥ ૧ ॥ તું મુજ શિરનો સેહરો
 રે ભાઈ, હું તુજ પગની ખેહ ॥ એ સવી રાજ છે તાહરોરે
 ભાઈ, મન માને તશ દેહરે ॥ બાહુ૦ ॥ ૨ ॥ હું અપરાધી
 પાપીઓરે ભાઈ, કિધા અનેક અકાજ ॥ લોભવસે મુંકાવિયોરે
 ભાઈ, ભાઈ અઠાણના રાજરે ॥ બા૦ ॥ ૩ ॥ એક બંધવ તું
 માદરેરે ભાઈ, તે પશુ આઠરે એમ ॥ તો હું અપજસ આગલેદ

૩૧૬

રે ભાઈ, રેસ્યુ જગમાં કેમરે ॥ બા૦ ॥ ૪ ॥ કોડ કહુંછું તુજ-
 નેરે ભાઈ, તાતજી ઋષભની આણ ॥ એકવાર હસી બોલનેરે
 ભાઈ, કંઈ સુજ જન્મ પ્રમાણુરે ॥ બા૦ ॥ ૫ ॥ શુના ઘણા છે
 આદ્યારે ભાઈ, બગસો કરી સુપસાય ॥ રાખો રખે દહ વિણ
 કિસોરે ભાઈ, લલી લલી લાશુ પાયરે ॥ બાહુ૦ ॥ ૬ ॥ ચકીને
 નયણે ઝરેરે ભાઈ, આંસુડાની ધાર ॥ તે દુખ જાણે તેઓરે ભાઈ,
 ને જાણે કીરતારે ॥ બા૦ ॥ ૭ ॥ નીજ નયરી વાનતા ભણી
 રે ભાઈ, જાતાં ન વહેપાય ॥ હા મુરખ મે સ્યું કસ્યું રે ભાઈ,
 ઈમ ઉલો પસ્તાય રે ॥ બા૦ ॥ ૮ ॥ ૧૧વિધ વચન ભરતેસ
 નારે ભાઈ, સુણી ન વિરાધ્યો તેહ ॥ મોટા આદરી કિમ ફરેરે
 ભાઈ, જિમ હથેલીમાં રેખરે ॥ બા૦ ॥ ૯ ॥ કેવલ લહી મુગતે
 ગયારે ભાઈ, બાહુબલ અણુગાર ॥ પ્રાતઃ સમે નિત પ્રણમીયેરે
 ભાઈ, જિમ હોએ જય જયકારરે ॥ બા૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશા ॥ શ્રી રૂપભજન પસાય ઇણિપરે, સંવત સત્તર
 ઇકીતરે; ભાદરવા સુદ પડવા દિને, રવિવાર ઉલટ ભરે. ૧૧મલ
 વિજય ઉવઝાય સદશુર, ૧૧મધ્યરતન કહે શુભવરે; બાહુબલ મુનિ-
 રાજ ગાતા, રામ ૧૧મજય જય સિરિવરે ॥ ૧ ॥

॥ ઇતિ ॥ બાહુબલજીની સઝાય સંપૂર્ણ ॥

અથ દેવચંદ્રજી કૃત પ્રજંજનાની સઝાય:

(નાટકીયાની દેશી)

ગીરી વૈતાલ્યને ઉપરે, ચંકાંકા નયરીરે લોલ, અહો
 ચંકાંકા નયરીરે લોલ, ચંકાયુધ રાજ તીહાં, જીત્યા સવિવયરીરે

૩૧૭

લો, (અહોજીત્યા સવિવયરીરે લો, ॥ ૧ ॥ મદન લતા તસ
 સુંદરી, ગુણશીલ અચંભારે, અહો. ॥ ૭૦ ॥ પુત્રી તાસ પ્રભંજના, રૂપે
 રતિ રંભારે લો, [અહો, ૩. ॥ ૨ ॥ વિદ્યાધર ભૂચર સુતા,
 બહુ મેલી એક પંતેરે લો, ॥ અહો. ૭૦ ॥ રાધા વેદ મંડાવીઓ,
 વર વરવા ખંતેરે લો ॥ અ ॥ ૧ ॥ ૩ ॥ કન્યા એક હજારથી,
 પરભંજના ચાલીરે લોલ ॥ અં ॥ ૩૦ ॥ આરજ ખંડ મે
 આવતાં, વનખંડ વિચાલીરે લો ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥ નિગ્રંથી
 સુપ્રતી સુતા, બહુ ગુણની સંગેરે લો ॥ અં ॥ ૭૦ ॥ સાધુ
 વિહારે વિચરતાં, વંદેમન રંગેરે લો ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥
 આરજ્યા પૂછે એવડો, ઉમાહો સ્યેછેરે લો ॥ એવડો ॥
 વિનયી કન્યા વિનવે, વરવરવા ઇચ્છેરે લો ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ ૬ ॥
 ઇચ્છો હિત જાણ્યો તુમે, એહથી નવી સિદ્ધીરે લો ॥ અં ॥ ૭૦ ॥
 વિષય હલા હલ વિષજી હાં, સીઅમૃત ગુદીરે લો, અં ॥ સીં
 ॥ ૭ ॥ લોગ સંગ કારક કહ્યા, જીનરાજ સદાધરે લો ॥ અં ॥
 ૭૦ ॥ રાગ દ્વેષ સંગે વધે, ભવ જમણ સદાધરે લો, ॥ અં
 ॥ ૮ ॥ રાજ સુતા કહે સાચ એ, જે ભાળ્યો વાણીરે
 લો ॥ અં ॥ ૭૦ ॥ ૧૦ ॥ પણ એ ભૂલ અનાદીની, કિમજાએ છંડાણીરે
 લો ॥ અં ॥ કિં ॥ ૬ ॥ ૧૦ ॥ તજે તે ધન્ય છે, સેવક જિનજીનારે
 લો ॥ અં ॥ શેં ॥ અમ શત પુદ્ગલ રસરમ્યાં, મોહલયલીનારે
 લો ॥ અં ॥ મોં ॥ ૧૦ ॥ અધ્યાતમ રસ પાનથી, બીના મુની-
 રાયારે લો ॥ અં ॥ ૭૦ ॥ ૧૦ ॥ તે પર પરણીતિ રતીતજી, નિજ-
 તત્વ સમાચારે લો ॥ અં ॥ નીં ॥ ૧૧ ॥ અમને પણ કરવે
 ઘટે; કારણ સંજોગે રે લો, ॥ અં ॥ કાં ॥ ૧૦ ॥ પણ ચેતનતા
 પરણુ મેં, જડ પુદ્ગલ ભોગેરે લો ॥ અં ॥ ૭૦ ॥ ૧૨ ॥
 અવર કન્યા પણ ઉચરે, ચીંતીત હવે કીજે રે લો ॥ અં ॥

૩૧૮

ઝીં ॥ પછી પરમ પદ સાધવા, ઉઘમ સાંધીનેરે લો ॥ અં
 ॥ ઉં ॥ ૧૩ ॥ પરભંજના કહે હે સખી, એ કાયર પ્રાણીરે લો
 ॥ અં ॥ એં ॥ ધરમ પ્રથમ કરવો સદા, દેવ ચંદ્રની વાણીરે
 લો ॥ અં ॥ દે ॥ ૧૪ ॥

॥ લાળ ॥ ૨ ॥ હું વારી ધના હું તુજ જાણુન દેં

॥ એ દેશી ॥

કહે સાહુણી સુણી કન્યકા રે ॥ ધન્યા, એ સંસાર કળેશ,
 એહને જોહિતકારીગણેરે, ધન્યા, તે મિથ્યા આવેસરે ॥ સુગ્યાની
 કન્યા સાંભળ હીત ઉપદેશ. ॥ ૧ ॥ જગહિતકારી જિનેશરે.
 ॥ સું ॥ કીંને તસુ આદેસ રે ॥ સું ॥ સાંભળ ॥ ૨ ॥ ખરડીને
 જે ધોયવું રે, કન્યા તેહ ન શિષ્ટાચાર, રતન ત્રષ્ઠ સાધન કરોરે
 કન્યા. મોહાધીનતા વાર રે ॥ સું ॥ ૩ ॥ જે પુરુષ વસ્વાતણી
 રે, કન્યા ઇચ્છે છે તે જીવ, સ્યો સંબંધ પણે ભણોરે, કન્યા.
 ધારિકાલ સદૈવ રે ॥ સું ॥ ૪ ॥ તવ પરભંજના ચિંતવેરે.
 અપા. તું છે અનાદિ અનંત, તે પણ સુઝસુતા સમોરે, અપા.
 સહજ અકૃત મહંત રે, ॥ સું ॥ ૫ ॥ ભવ ભમતાં સવિજીવથી
 રે. અપા. પાગ્યા સવિ સંબંધ, માતપીતા બ્રાતા સુતા રે. અપા.
 પૂત્ર વધુ પ્રતિ બંધ રે. ॥ સું ॥ ૬ ॥ સ્યો સંબંધ કહું ઈહાં રે.
 અપા. સત્રુમીત્ર પણ થાય, મીત્રશત્રુતા વળી લહેર, અપા. એમ
 સંસાર સ્વભાવ રે, ॥ સું ॥ ૭ ॥ સત્તાસમસવિ જીવ છે રે, અપા,
 જોતા વસ્તુ સ્વભાવ, એહ માહરો એહ પારકોરે, અપા. સવીઆદો
 પીત ભાવરે, ॥ સું ॥ ૮ ॥ શુદ્ધી આગળ એહવું રે, અપા.
 જીવ કિમ કહેવાય, સ્વપર વિવેચન કીજતાં રે, અપા. મહારો
 જોનવી થાયરે, સુગ્યાની ॥ સંભાળ હીત ઉપદેસ ॥ ૯ ॥ લોગ

૭૧૯

પણો પણ ભૂલથીરે, અપા, માને પુદ્ગલ ખંધ, હું લોગી નિજ
 ભાવનો રે, અપા. પરથી નહીં પ્રતીખંધરે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥
 સમ્યક જ્ઞાને વહેંચતાંરે. અપા, હું અમૂરતી ચિદરૂપ, કરતા
 લોગતા તત્વનોરે, અપા, અક્ષય અક્ષય અનુપરે, ॥ સુ૦ ॥
 ૧૧ ॥ સર્વ વિભાવ થકી જૂદોરે, અપા, નિશ્ચય નિજ અનુ-
 ભૂતિ, પૂર્ણાનંદી પરણમેરે, અપા, નહીં પર પરણુતિ રિત રે,
 ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ સિદ્ધ સમોચે સંગ્રહે રે, અપા, પર રંગે
 પલટાય, સંગાંગી ભાવેકરીરે, અપા, સુદ્ધ વિભાવ અપાય રે,
 ॥ સુ૦ ॥ ૧૩ ॥ શુદ્ધ નિશ્ચય નયે કરી રે, અપા, આતમ ભાવ
 અનંત, તેહ અશુદ્ધનયે કરી રે, અપા, ગૃહ વિભાવ મહંત રે,
 ॥ સુ૦ ॥ ૧૪ ॥ દ્રવ્યે કર્મ કરતાં ધ્યેયો રે, અપા, નય અશુદ્ધ
 વ્યવહાર, તેહ નિવારો સ્વપદે રે, અપા, રચતાં શુદ્ધ વ્યવહારે,
 ॥ સુ૦ ॥ ૧૫ ॥ વ્યવહારે સમરે થકી રે, અપા, સમરે નિશ્ચય
 ચતિવાર, પ્રવૃત્તી સમારે વિકલ્પને રે, અપા, તેહથી પરણીતીસાર
 રે, ॥ સુ૦ ॥ ૧૬ ॥ પુદ્ગલને પરણવથીરે, અપા. કીધો લેહવિજ્ઞાન,
 બાધકતા દુરે ટળીરે, અપા, હવે કુણરોડેધ્યાન રે, ॥ સુ૦ ॥ ૧૭ ॥
 આલંબન ભાવન વીસરે રે, અપા, ધર્મ ધ્યાન પ્રગટાય, દેવ
 ચંદ્ર પદ સાધવા રે, અપા, એહજ શુદ્ધ ઉપાય રે, ॥ સુ૦ ॥
 આની ॥ ૧૮ ॥

॥ હાલ, ૩ ॥ રાગ ધન્યાસરી, ત્રુઠ્યો ત્રુઠ્યોરે વામાકો
 નંદન ત્રુઠ્યો, ॥ એ દેશી ॥

આયોઆયો રે અનુભવ આતમયો આયો, શુદ્ધ નિમિત્ત
 આલંબન ભજતાં, આતમાલંબન પાયોરે ॥ અવ ॥ ૧ ॥ આતમ
 ખેત્રે શુદ્ધ પર જાય વિધી, તિહાં ઉપયોગ રમાયો ॥ પર પર-

૩૨૦

જીત પર રીતે જાણી, તાસ વિકલ્પ ગમાયોરે ॥ અં ॥ ૨ ॥
 પ્રથકત્વ વીતરક શુકલ આરોહી, ગુણ ગુણી એક સમાયો ॥ પર
 જય દ્રવ્ય વીતરક એકતા, દૂરધર મોહ ખપાયોરે ॥ અં ॥ ૩ ॥
 અનંતાનું બંધી શુભટને કાઢી, દરસન મોહ ગમાયો ॥ તરીકે
 ગાંત હેતું પ્રકૃતી ક્ષય કીધી, થયો આતમ રસરાયો રે, ॥ અં
 ॥ ૪ ॥ દ્વિતિ, ત્રીતીય, ચોકડી ખપાવી, વેદ યુગલખય
 થાયો, હાસાદિક સતાથી ધસીયા, ઉદયે વેદ મિટાયો રે,
 ॥ અં ॥ ૫ ॥ થયો અવેદીને આવકારી, હણ્યો સંજલને
 કષાયો, માર્યો મોહ ચરણ ક્ષાયક સું ॥ પુરણ સમતદ
 સમાયો રે, ॥ અં ॥ ૬ ॥ ધન ધાતીક ત્રીકળેધા લડી
 યા, ધ્યાન એકત્વને ધ્યાયો, જ્ઞાના વરણાદિક ભટ પડીયા,
 જીતનિશાન ધુરાયો રે, ॥ અં ॥ ૭ ॥ કેવળજ્ઞાન દર્શન
 ગુણ પ્રગટયા, માહારાજ પદપાયો, શેષ અધાતી કર્મ ક્ષિણુદલ,
 ઉદય અખંધ દેખાયો રે, ॥ અં ॥ ૮ ॥ સંજોગ કેવળી થયકં
 પરભંજના, લોકા લોક જણાયો, તીણ કાલની ત્રિવિધ વરતના,
 એક સમે ઓલખાયો રે. ॥ અં ॥ ૯ ॥ સરવ સાધ્વી એ
 વંદના કીધી, ગુણી વિનય ઉપજાયો, દેવ દેવી તવ સ્તવે ગુણ
 સ્તુતી, જગ જય પહહ વળયો રે. ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ સહસ
 કન્યકાને દિક્ષા દીધા, આશ્રવસર્વ તળયો. જગ ઉપકારી દેશ
 વિહારી, શુધ ધર્મ દિપાયો રે, ॥ અં ॥ ૧૧ ॥
 કારણ જોગે કારજ સાધે, તેહ ચતુર ગાઈજે ॥ આતમ સાધન
 નિરમળ સાધે, પરમાનંદ પાઈજે ॥ અં ॥ ૧૨ ॥ એ અધી-
 કાર કહ્યો ગુણ રંગે, વેરાગે મન ભાવી ॥ વસુદેવ હિંડતણે
 અનુસારે, મુની ગુણ ભાવના ભાવીરે ॥ અં ॥ ૧૩ ॥ મુની

૩૩૭

શુભ શુભતાં ભાવ લવશુધે, ભાવ વિછેદ ન થાવે ॥ પુણ્યનંદ
 ઇહાંથી ઉલસે, સાધન શક્તિ જમાવેરે ॥ અં ॥ ૧૪ ॥ મુની
 શુભ ગાવો ભાવો ભાવના, ધ્યાવો સહજ સમાધી ॥ રત્ન ત્રય
 એકત્વે ખેલો, મેંટી ઉપાધી અનાદીક ॥ ૧૫ ॥ રાજસાગર પાટી
 ઠ ઉપગારી, જ્ઞાન ધરમ દાતારી ॥ દીપચંદ પાટીક ખરતર વર,
 દેવચંદ સુખકારીરે ॥ અં ॥ ૧૬ ॥ નયર લીંબડી માંહે રહીને,
 વાયંચમ સ્તુતી ગાઈ ॥ આતમ રસીક શ્રોતા જન મનનો,
 સાધન રૂચી ઉપબધરે ॥ અં ॥ ૧૭ ॥ એમ ઉતમ શુભ
 માળા ગાવો, પાવો હરખ વધાઈ ॥ જૈનધર્મ રૂચી કરતાં, મંગળ
 લીલ સદાધરે ॥ અં ॥ ૧૮ ॥

॥ અથ આંબીલ તપની સજાય ॥

શ્રી મુનિચંદ્ર મુનિસર વંદિએ, શુભવંતા ગણધાર; સુજ્ઞાની
 દેશના સરસ સુધારસ વરસતા, જ્યું પુષ્કલ જલધાર ॥ સું
 ॥ શ્રીં ॥ ૧ ॥ અતીશય જ્ઞાની પર ઉપગારીઆ, સંકમ શુદ્ધ
 આચાર ॥ સું શ્રીં ॥ શ્રીપાલ ભણી જિણે આપીયો, કરી
 સિદ્ધચક્ર ઉધાર ॥ સું શ્રીં ॥ ૨ ॥ આંબીલ તપ વિધી સીખી
 આરાધીઓ, પડીકમણાં દોયવાર ॥ સું ॥ પડિલેહણ દોય ટંકની
 દીજિએ, જિન પુલ તણુ કાલ ॥ સું ॥ ભ્રમચારી વત્તી ભૂંચે
 સંથારવું, વચન ન આલ પંપાલ ॥ સું શ્રીં ॥ ૪ ॥ અન
 એકાગ્રહ કરી આંખિલ કરો, આસો ચર્ધતર માસ ॥ સું ॥ સુદ
 સાતમથી નવ દન દીજીએ, પુનમે ઓછવખાસ ॥ સું શ્રીં ॥ ૫ ॥
 ઇમ નવ ઓલી એકાસી આંખિલે, ઓલી પૂરણ હર્ષ ॥ સું ॥
 ઉજમણું પણ ઉમંગથી કરો, સાદ્ય ચ્યારેરે વર્ષ ॥ સુગાશ્રા ॥ ૬ ॥

૨૨

૩૩૮

એહ આરાધનથી સુખ સંપદા, કીરતિ જગમાંરે થાય, ॥ સુ૦ ॥
 સરોગ ઉપદ્રવ નાસે એહથી, આપદા દૂર પલાય ॥સુ૦॥શ્રી૦॥જા
 સંપદા વાઘે અતિય સોહામણી, આણા હોય અખંડ ॥ સુ૦ ॥
 મંત્ર યંત્ર તંત્રે કરી શોભતા, મહીમા જસ પ્રચંડ ॥ સુ૦ શ્રી૦॥
 ॥ ૮ ॥ ચક્રેશ્વરી જેહની સેવા કરે, વિમલેશ્વર વલી દેવ ॥સુ૦॥
 મન અભિલાષ પુરે સ્વિ તેહના, જે કરે નવ પદ સેવ ॥ સુ૦
 શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ ઇણીપેરે શ્રી શ્રીપાલે આરાધીઓ, દુરે ગયો તસ
 રોગ ॥ સુ૦ ॥ રાજ રિધેં દિન દિન પ્રતે વાઘતો, મનવંછીત
 લલા લોગ ॥ સુ૦ શ્રી૦ ॥ નવમે ભવે અનુકમે સિધસે, શ્રી
 સિદ્ધચક્ર સુપસાય ॥ સુ૦ ॥ ઇણીપરે જે ભવીયણુ આરાધસે,
 તસ જસ વાદ ગવાય ॥ સુ૦ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ સંસારીક સુખ
 વિલસી અનુકમે, કરી કર્મનાં અંત ॥ સુ૦ ॥ ધાતી અધાતી
 ક્ષય કરી લોગવે, શાશ્વત સુખ અનંત ॥ સુ૦ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥
 ઇમ ઉતમ ગુરૂ વચણુ સુણી કરી, પાવન હુઆ ગહુ છવ ॥સુ૦॥
 પદ્મવિજય કહે એ સુરતરૂ સમો, આપે સુખ સદૈવ ॥ સુ૦ શ્રી૦॥
 ॥ ૧૩ ॥ ॥ ઇતિ સંપૂર્ણ ॥

॥ નંદીષેણ મુનિની સજાય ॥

રાજગ્રહી નગરીનો વાસી, શ્રેણિકનો સુત સુવિલાસી હો ॥
 મુનિવર વૈરાગી, નંદીષેણ દેશના સુણી લીનો, ના ના કહેતાં
 વ્રત લીનો હો, ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ ચારિત્ર નિત્ય ચોખું પાલે,
 સંજમ રમણીશું મ્હાલે હો ॥ સુ૦ ॥ એક દિન જિન પાએ
 લાગી, ગોચરીની અનુમતિ માંગી હો, ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ પાંગ-
 રીયો મુનિ વહોરવા, ક્ષુધા વેદની કર્મ હરવા હો ॥ સુ૦ ॥
 ઉંચ નીચ મધ્યમ કુલ મોટા, અડતો સંજમ રસ લોટા હો,

૩૩૯

॥ મુન ॥ ૩ ॥ એક ઉંચો ઘવલ ઘર દેખી, મુનિ (વર) પેઠે
 શુદ્ધ ગવેષી હો, ॥ મુન ॥ તિહાં જઈ દીધો ધર્મ લાભ, વેશ્યા
 કહે ઈહાં અર્થ લાભ હો ॥ મુન ॥ ૪ ॥ મુનિ મન અભિ-
 માનજ આણી, ખંડ કરી તરણું નાંખ્યું તાણી હો, ॥ મુન ॥
 સોવન વ્રાદ હુઈ ખાર કોડી, વેશ્યા વનિતા કહે કરબોડી
 હો, ॥ મુન ॥ ૫ ॥

શઢાલ બીજા ॥ થારે માથે પચરંગી પાગ સોનાનો ઊગલો માડુ છ ॥
 ॥ એ દેશી ॥

થેતો ઉભા રહીને અરજ અમારી સાંભલો ॥ સાધુજી ॥
 થેતો મોટા કુલના જાણી મુકી દો આંમલો, ॥ સાં ॥ થેંતો
 લેઈ જાઓ સોવન કોડી ગાડાં ઉંટે ભરી ॥ સાં ॥ નહીં આવે
 અમારે કામ, ગ્રહો પાછા ફરી ॥ સાં ॥ ૧ ॥ થારાં ઉજવલ
 વસ દેખી મોઢે મન માહરું, ॥ સાં ॥ થારું સુરપતિથી પણ
 રૂપ અધિક છે વાહલું ॥ સાધુ ॥ થારાં મૃગ સમ સુંદર નેત્ર
 દેખી હર્ષ લાગણો, ॥ સાં ॥ થારો નવત્રી જોવન વેશ વિરહ
 દુઃખ લાગણો ॥ સાં ॥ ૨ ॥ થારે કેસરીયે કસળીને કપડે
 મોહી રહી ॥ સાં ॥ થારી સુરત મોહનગારી જગતમાં સોહી
 રહી, ॥ સાં ॥ થારી આંખડીયારો નીકો પાણી લાગણો ॥
 સાં ॥ એતો જત્ર જડીત કપાટ કુંચીમે કર ગ્રહી ॥ સાં ॥
 ૩ ॥ મુનિ વલવા લાગ્યો જામકે આડી ઉભી રહી ॥ સાં ॥
 મેંતો ઓછી ઈચ્છીની જાત મતિ કહી પાછલી, ॥ સાં ॥
 થેતો સુગુણ ચતુર સુજાણ વિચારો આગલો ॥ સાં ॥ થેંતો
 લોગ પુરંદર હું પણ સુંદરી સારી ॥ સાં ॥ ૪ ॥ થેંતા પેહરો
 નવલા વેશ ઘરેણું જરતરી ॥ સાં ॥ મણિ સુકતાફલ સુગટ

૩૪૦

બીરાજે હેંમના ॥ સાં ॥ ૫ ॥ અમે સજીયે શોલ શણગાર
કે પિઉ રસ અંગના ॥ સાં ॥ જે હોય ચતુર સુખણુ તે કદીય
ન ચુકશે ॥ સાં ॥ ૬ ॥ એહવો અવસર સાહેબ કદીય ન
આવશે ॥ સાં ॥ ઈમ ચિતે ચિત મગાર નંદીપેણુ વાહલો
॥ સાં ॥ રહેવા ગણિકાને ધામકે થઇને નાહલો ॥ સાં ॥ ૭ ॥

॥ હાલ ॥ ૩ દેશી પ્રથમની ॥

લોગ કમ ઉદય તસ આંવો, શાસન દેવીએ સંભલાંવો
હો. ॥ મું ॥ રહો બાર વરસ તસ આવાસે, વેષ મેદ્યો
એકણુ પાસે, હો ॥ મું ॥ ૧ ॥ દસ નર દિન પ્રતે પ્રાત
ખુઝે, એક દિન મૂરખ નવિ ખુઝે, હો ॥ મું ॥ બ્રહ્મવતાં હુઈ
બહુ વેલા, લોજનની થઈઅવેલા હો ॥ મું ॥ ૨ ॥ કહે
વેશ્યા ઉઠો સ્વામી; એહ દશમો ન ખુઝે કામી હો ॥ મું ॥
વેશ્યા વનિતા કહે ધસમસતી, આજ દશમા તુમે એમ હસતી
હો, ॥ મું ॥ ૩ ॥ એહવયણુ સુણીને આલ્યો, ફરી સંજમ શું
મન વાલ્યો હો ॥ મું ॥ વેષ લેઈ ગયો જિન પાસે, ફરી સંજમ-
લીયો ઉલ્લાસે હો ॥ મું ॥ ૪ ॥ ચારિત્ર નિત્ય ચોખું પાલી,
દેવલોકે ગયો દેઈ તાલી હો ॥ મું ॥ તપ જપ સંજમ કિરિયા
સાધી, ઘણું જીવને પ્રતિષાધી હો ॥ મું ॥ ૫ ॥ જય વિ-
જય ગુરૂં શિષ્ય, તસ હર્ષ નમે નિશદીશ હો ॥ મું ॥ મેરૂ
વિજય ઈમ બોલો, એહવા ગુરૂને કુંણુ તોલો હો ॥ મું ॥ ૬ ॥
ઇતિ શ્રી નંદીપેણુ કવની સગાય સંપૂર્ણ.

૩૪૧

અથ શ્રીપંચમહાવ્રતની સજ્જાય લિખ્યતે

૧ પ્રથમ પ્રાણાતીપાત વીરમળની સજ્જાય.

॥ કપૂર હોઈ અતી નીરમલું રે ॥ એ દેશી ॥ સકલ મ-
નોરથ પુરવે રે, સંજોશ્વર જિનરાય ॥ તેહ તણા સુ પસાયથી રે,
કરે પંચ મહાવ્રત સઝાયરે ॥૧॥ મુનિજન એ પહેલું વ્રત સાર,
એહથી લહિએ ભવનો પાર રે ॥ મુઠ આંકણીઠ ॥ પ્રાણાતીપાત
વીરમળ કહ્યું રે, પહિલું વ્રત સુ વીચાર ॥ ત્રસ થાવર એ જી-
વની રે, રક્ષા કરે અણગારરે ॥ મુઠ ॥ ૨ ॥ પ્રાણાતીપાત કરે
નહી રે, ન કરાવે કોઈ પાસ ॥ કરતાં અનુભોદે નહી રે, તેહનો
સુક્રિમાં વાસ રે ॥ મુઠ ॥૩॥ જયણાએ મુની ચાલંતા રે, જ-
યણાએ એસંત ॥ જયણાએ ઉક્ષા રહેરે, જયણાએ સુવંત રે ॥
મુઠ ॥ ૪ ॥ જયણાએ લોજન કરે રે, જયણાએ બોલંત ॥
પાપ કરમ ખાંધે નહી રે, તે મુની મોટા મહંત રે ॥ મુઠ ॥૫॥
યાંચે વ્રતની ભાવનારે, જે ભાવે ઋષિરાય ॥ ક્રાંતિવિજયમુની તે-
હનારે, પ્રેમે પ્રણમે પાયરે ॥ મુઠ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ વીજી મૃષાવાદ વીરમળનો સજ્જાય.

લોલીડાં હંસારે વિષય ન રાચીએરે ॥ એ દેશી ॥
અસત્ય વચન મુખથી નવિ બોલીએ, જિમનાવેરે સંતાપ ॥
મહાવ્રત બીજે રે જિનવર ઈંમ ભણે, મૃષા સમુ નહિ
પાપ ॥ અઠ ॥ ૧ ॥ ખારા જલથી રે તૃપતી ન પાંખીએ,
નીમ બોટાનો રે વાત ॥ સુણતાં શાતા રે કિમહી ન ઉપજે
જલી હોય ધર્મનો ઘાત ॥ અઠ ॥ ૨ ॥ અસત્ય વચનથી રે

૩૪૨

ચચર પરંપરા, કોન કરે વિસવાસ ॥ સાચા માણસ સાથે ગોઠવી,
 સુજ મન કરવાની આશ ॥ અં ॥ ૩ ॥ સાચા નરને રે સહુ
 આદર કરે, લોક ભણે જસવાદ ॥ ખોટા માણસ સાથે ગોઠવી,
 પગિપંગી હોય વિખવાદ ॥ અં ॥ ૪ ॥ પાલી ન શકે રે ધર્મ
 વીતરાગનો, કર્મ તણે અનુસાર ॥ ક્રાંતિવિજય કહે તેપરસંસીએ,
 જેહ કહે શુદ્ધ આચાર ॥ અં ॥ ૫ ॥ ઇતિ શ્રી જીજ્ઞૃષત સમાસમા

॥ અથ શ્રીત્રીજું મહાવ્રત લિખ્યતે ॥

॥ ચંદન મલયાગર તણું ॥ એ દેશી ॥ ત્રીજું મહાવ્રત
 સાંભલો, જે અદ્વિતા દાંન ॥ દ્રવ્ય ક્ષેત્રકાલ ભાવથી, ત્રીવિદ્યે પ-
 ચખખાણુ ॥ ૧ ॥ તે સુનીવર તારે તરે, નહી લોભનો લેશ ॥
 કર્મને ક્ષય કરવા ભણી, પેહેરયો સાધુનો વેસ ॥ તેં ॥ ૨ ॥
 ગામ નગરપુર વિચરતા, તરણા માત્ર જે સાર ॥ સાધુ હોય તે
 નવી લીએ, અણુ આયુ' લગાર ॥ તેં ॥ ૩ ॥ ચોરી કરતાં ઇંદુ ભવે,
 વધ બંધન પામંત ॥ રૌરવ તે નરકે પડે, ઇંદુ શાસ્ત્ર ખોલંત ॥
 તેં ॥ ૪ ॥ પરધન લેતાં પરતણા, લીધા બાદ્ય પરાંણુ ॥ પર-
 ધન પરનારી તજે, તેહના કરે વખાંણુ ॥ તેં ॥ ૫ ॥ ત્રીજું
 મહાવ્રત ખાલતાં, મોક્ષ ગયા કેઈ કોડ ॥ ક્રાંતિ વિજય સુનિતે-
 હના, પાય નમે કરજોડ ॥ તેં ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી ત્રીજું મહા-
 વ્રત સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રીચોથું મહાવ્રત લિખ્યતે ॥

॥ સુમતિ જિણેસર સાહેબ પાંચમો ॥ એ દેશી ॥ સરસલી
 કેસરે ચરણુ નમી કરી, મહાવ્રત ચોથું રે સાર ॥ કહેચું ભાવે
 રે ભવિષ્ય સાંભલો, સુણતાં જયજયકાર ॥ ૧ ॥ એહવા સુની-

૩૪૩

વરને પાયે નમું, પાલે શીયલ ઉઠાર ॥ અઠાર સહસ સીલાંગ
 રથના ધણી, ઉતારે બવપાર ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥ ચોથા વ્રતને સ-
 મુદ્રની ઉપમા. બીજાં નદીએ સમાંન ॥ ઉતરાધ્યયને રે તે બત્રી-
 સમે, બાખે જિન વૃદ્ધમાન ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ કોસ્થા મંદીર
 ચોમાસું રહ્યો, ન ચલ્યો સોયલે લગાર ॥ તે થુલીભદ્રને જાજ
 ભામણે, નમો નમો રે સો વાર ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ શીતા દેખી રે
 રાવણ મોહીયો, કીધાં કોડી ઉપાય ॥ સીતામાતારે સીયલથી
 નવી ચલ્યાં, જગમાં સહુ ગુણ ગાય ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ સીયલ
 વિહુણાં રે માણસ કુટંગ; જેહવાં આવલ કુલ ॥ સીયલ ગુણે
 કરી જે સોહામણાં, તે માણસ બહુ સુલ ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ નીત
 ઉઠીને રે તસ સમરણ કર, જેણે જગ ભૂત્યો રે કામ ॥ વ્રત
 લેધને રે જે પાલે નહી, તેહતું ન લીંજે રે નામ ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥
 દશમા અંગમાં રે સીયલ વખાણીઓ, સકલ ધરમ માંહી સાર ॥
 કાંતીવિજય સુનીવર ઈણી પરે બણે, સીયલ પાલો નરનાર ॥
 ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ ઈતિ શ્રી ચોથું મહાવ્રત સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી પાંચમા મહાવ્રતની સજ્ઞાય.

॥ હવે રાયશેઠ તે બેહુ જણા ॥ એ દેશી ॥ આજ સફલ
 મનોરથ અતી ઘણો, મહાવ્રત ગાવા પાંચમા તણો ॥ જહાં સર્વ
 થકી પરીગ્રહ તજે, તેહને સંજમ રમણી અતિ બજે ॥ ૧ ॥
 આ૦ ॥ જેથી સંજમ જાત્રા નિરવહિએ, તેતો પરિગ્રહ માંહિ
 નવિ કહિએ ॥ જેજપરે સુરછા હોએ ઘણી, તેહને પરિગ્રહ બાખે
 જગ ધણી ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ તૃણા તરૂણી સુમોહીયા, તેણે વિશે
 વીસવા ખોઈયા ॥ તૃણા તરૂણી જસ ધરખાલા, તે જગ સઘ-
 લાના ઓસીઆલા ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ તૃણા તરૂણી જેણે પરીહરી,

૩૪૪

તેણે સંજમ શ્રી પોતે વરી ॥ સંયમ રમણી જસ પટરાણી, તેહને
પાય નમેં ઇર્દગદાણી ॥ આં ॥ ૪ ॥ સંજમ રમણીસું જેરાતા,
તેહનેં ઇહ લવે પરલવે સુખ શાતા ॥ પાંચે વરતની ભાવના
કહી, તે આચારાંગ સુત્રથી લહી ॥ આં ॥ ૫ ॥ શ્રી કીરતી
વિજય ઊવઝાય તણે, જગમાંહે જસ મહીમા ઘણે ॥ તેહને
શીખ્યાંતીવિજય કહે, એ સઝાય જણે તે સુખ લહે ॥ આંગાદા
ઇતિ શ્રી પાંચમા મહાવ્રતની સઝાય સંપુર્ણ: ॥

પંચમહાવ્રતની પચીશ જાવનાની સઝાય.

૧ પહેલા મહાવ્રતની સઝાય.

મહાવ્રત પહેલું રે મુનિવર મન ધરો, એમ જપે શ્રી
વીરોજ, ત્રિવિધ ત્રિવિધ શું રે હિંસા પરિહરો, તો પામે
ભવપારોજ, મહાં ॥ ૧ ॥ ભાવના પાંચ છે તેહની, જે કહી
પહેલે અંગેજ, તે ભાવંતારે મુનિવર જાણી એ, ચાક્ષિ અધિકે
રંગેજ, મહાં ॥ ૨ ॥ ઈર્ષ્યા સમિતિ રે જોઈને ચોલવું, ધુસં
પ્રમાણે તેહોજ, પ્રાણીનો વધ મન શું નચિંતવે, બીજી ભાવના
એહોજ, મહાં ॥ ૩ ॥ વચન સાવધરે નવિ બોલે કહે, જેહથી
હોય જીવધાતોજ, ત્રીજી ભાવના એણીપરે ભાવતાં, જગમાં
હોવે વિખ્યાતોજ, મહાં ॥ ૪ ॥ પુંજી લેતાં રે પુંજી મૂકતાં,
વસ પાત્ર પ્રસુખો જ, આદાનનિક્ષેપ એ ચોથી કહી, ટાલે
ભવનાં દુઃખો જ ॥ મહાં ॥ ૫ ॥ અન્નપાન અજવાળે વાવરે,
ભાજન મોટે જોયજ, પંચમી ભાવના એણીપરે ભાવતાં, શિવ-
પંથ ગામી હોયજ, મં ॥ ૬ ॥ એહ ભાવના જેહનેમન-

૩૪૫

ત્રસી, મહાવ્રત સ્થાનક ત્યાંહોણ, શ્રીશુર ખીમાવિન્ય પ્રસાદથી,
જસ વાધે જગમાંહોણ, મહા ૦ ॥ ૭ ॥

૨. ખીજ મહાવ્રતની સઝાય,

મહાવ્રત ખીજું આદરો મુનિરાયારે, જપે શ્રી વર્ધમાન
ભવ દુઃખ જાયરે, અલિક વચન નવિ જોલવું, મું, છાંડો
મૃષાવાદ, મન વચકાયા રે, ॥ ૧ ॥ ભાવના પંચ છે તેહની
મું, જુઓ હૃદય મોઝાર જેમ સુખ થાયરે, ॥ અણુવિચાર્યું
નજોલવું, મું મૃષા ભાષાહોય દુઃખ ઉપાય રે, ॥ ૨ ॥ કોધે
કરીને જોલતાં, મું, વ્રતને લાગેદોષ પાપ પોષ થાયરે, ॥
લોલે જૂઠું જોલતાં, મું, ધર્મની થામ્મહાણ કીર્તિ જાય રે,
॥ ૩ ॥ ભય મનમાં આણીકરી, મું, જુઠું નજોલો કેવલ દુર્ગત
જાય રે, ॥ હાંસી ફરસી જાણીએ, મું, ટાલો તેહનો રોગ
વ્રતન પલાય રે, ॥ ૪ ॥ એણીપેરે ભાવનાં ભાવતો, મું, પામે
ભવનોપર વંદુ પાચારે, ॥ શ્રી શુર ખીમાવિન્ય તણો, મું,
મહિમાં મહીમાંસાર, જગ જસ ગાર્યા રે, ॥ ૫ ॥

૩ ત્રીજ મહાવ્રતની સઝાય.

મહાવ્રત ત્રીજું મુનિતણું રે હાં, જપે શ્રી જિનરાય, મુનિ,
વરસાંભજો, અદત્ત વસ્તુ લેવી નહીરે હાં, જેથી વિણસે કાજ,
મું ॥ ૧ ॥ ભાવના પંચ છે તેહની રે હાં, ભાવો મનધરી પ્રેમ,
મું પહેલા અંગથી જાણીએ રે, હાં જેમ હોય વ્રતને ક્ષેમ,
મું ॥ ૨ ॥ નિર્દોષ વસ્તુ જાણવી રે હાં, જિમન હોય જિન અદત્ત,
મું ॥ શુરની આજ્ઞાએ વાવરે રે, હાં, આહાર પાણી એકચિત્ત
મું ॥ ૩ ॥ એહવા અભિગ્રહમાં રહેરે હાં, જાએ ફરી વારંવાર,

૩૪૬

મુ૦ ॥ સ્વામી અદત્ત લાગે નહીં રે હાં, વાધે દિલ ઉદાર મુ૦
 ॥ ૪ ॥ સાધમી કનો તિમ વળી રે હાં, અવગ્રહ માંગે એહ,
 મુ૦ ॥ અપ્રીતિ કારણ નવિહોવે રે હાં, અદત્ત નલાગે તેહ,
 મુ૦ ॥ ૫ ॥ વ્રતતરૂને સિંચવારે હાં, ભાવના છે જળધાર મુ૦
 ॥ સમકિત સુરતરૂ મહમહેરે હાં, શિવપદ કૃણ મનોહાર, મુ૦,
 ॥ ૬ ॥ એણીવિધ શું આરાધતાં રે હાં, હોય કર્મનોં નાશ,
 મુ૦, શ્રી શુરૂ ખીભાવિજય સેવતાંરે હાં, જસની પહોંચે આશ,
 મુ૦, ॥ ૭ ॥

૪, ચોથા મહાવ્રતની સભાય.

મહાવ્રત ચોથું મનધરો, ભાખે શ્રી વર્ધમાનરે, મુનિવરદિક
 ધરો, નવ વિધવિશુદ્ધે પાળતાં, લહીએ વંછિત સ્થાન રે, મુની૦,
 ॥ ૧ ॥ ભાવના પંચ છે તેહની, ભાવો એકાગ્ર ચિત્તરે, મુ૦ ॥
 પહેલા અંગથકી કહી, આણી મનમાંહિત રે, મુ૦ ॥ ૨ ॥ સ્ત્રીકથા
 કહેવી નહી, પહેલી ભાવના એહરે, મુ૦ ॥ મન વિકાર ન ઉપજે,
 વાધે વ્રતશુણુ ગેહરે, મુ૦ ॥ ૩ ॥ સરાગ દષ્ટિ જોવે નહીં, સ્ત્રીનાં
 અંગ ઉપાંગ રે મુ૦ ॥ બીજી ભાવના એકહી, કરે વ્રત મુદ્દ
 જેમગંગ રે, મુ૦ ॥ ૪ ॥ પૂર્વ કીડા કહેવી નહીં, જેથી વિઠ્ઠળ
 ચિત્તરે. મુ૦ ત્રીજી ભાવના જાણવી, જિન શાસનની રીતરે,
 મુ૦ ॥ ૫ ॥ અતિમાત્રાએ નવાવરે, આહાર પાણીજે સરસરે, મુ૦
 ચોથી ભાવના ભાવતો, કરે વિષય શુણુનીરસરે, મુ૦ ॥ ૬ ॥
 સ્ત્રીપશુ પંડક રહિતવળી, વસે વસતિ જોયરે મુ૦ ॥ પંચમી
 ભાવના ભાવતાં, ચારિત્ર નિર્મળ હોય રે, મુ૦ ॥ ૭ ॥ ક્ષમા
 શુણુ કરી શોભતું, શ્રીશુરૂ ક્ષેમા વિજય નામ રે, મુ૦ ॥ તાસ
 ચરણ નિત્ય સેવતાં, લહીએ જસ બહુ માનરે, મુ૦ ॥ ૮ ॥

૩૪૭

પ. પાંચમા મહાવ્રતની સગ્રાથ.

હવે મહાવ્રત પંચમું કહીએ, જેહથી ભવપાર લહીએ હો,
 મુનિવર સોભાગી, સાંભળો કહે જિનવર વાણી, ભાવના પંચ છે
 તસ બાણીહો, મુ૦ ॥ ૧ ॥ આત્રેંદ્રિય વિષયનગ્રહવો, મુર
 બિહુરભિસમ સહેવો હો, મુ૦ ॥ ચક્ષુ ઈન્દ્રિય વિષયમાંનરાચો,
 પુદ્ગળ દેખી નાવ માંચો હો, મુ૦ ॥ ૨ ॥ રસના રસવશ નવિ
 આણો, જિન આણાએ યોલવું બાણોહો, મુ૦ ॥ રસ ઈન્દ્રિય
 દોષનિવારો, ચોથી ભાવનાએ આતમ તારોહો, મુ૦ ॥ ૩ ॥
 સ્પર્શેન્દ્રિયવિષ વિષય નિરોધ, કરે થાયે નિર્મળ યોધ હો મુ૦ ॥
 એમ બાણી વિષયને છંડો, પંચમી ભાવનામેં દિલમંડો હો, મુ૦
 ॥ ૪ ॥ એકેકી ઈન્દ્રિય વશપડીઆ, મૃગઆલિ મત્સ્ય પતંગ ગય
 નડીયા હો, મુ૦ ॥ જે પાંચે વશનવિરાખે, તેહને દુઃખ જિનવર
 બાખે હો, ॥ ૫ ॥ એ ભાવના એમ દિલધરતો, હુંકૃત કર્મને
 ક્ષય કરતો હો, મુ૦ ॥ શુદ્ધ નિર્મળ જ્ઞાનતે પાવે, આતમને
 શિવપદ ઠાવે હો. મુ૦ ॥ ૬ ॥ પંચ મહાવ્રતની પચવીશ,
 ભાવના કહી લવલશ હો, મુ૦ ॥ શ્રી ખીમાં વિજય શુરરાયા,
 જસવાધે સેવતાં પાઞ્ચ હો, મુ૦ ॥ ૭ ॥

इतिश्री जंबुकुमारनी सज्ज्ञाय.

સરસતિ સામિને વિનવું । સદ્ગુરુ લાગું છ પાય ॥ શુભરે
 ગાઉં જંખૂસ્વામીનાં । હર્ષધરીમન માંહિ ॥ ધનજંખુસામીને ॥ ૧ ॥
 ચારીત્ર વછદોહિલો । વરતએ ખાંડાની ધાર, વીરસવેલું સમકોલીયા,
 તે કેમથાએ આહાર ॥ ધન ॥ ૨ ॥ પાએ અણુંઆણું છ ચા-

૩૪૮

લવુ, કરવોજી ઉગ્રવીહાર । મધ્યાનેકરવીગોચરી । દિનકર તેપેરે
 અપાર ॥ ૬૦ ॥ ૩૭ ॥ કે ॥ કોડ નવાણું સોવનહ તાહરે ॥ તાહરે
 જે આવજનાર । લોગવેલાઈ જોગકાઈ ધરો ॥ લોગવો લોગ
 સંસાર ॥ ૬ ॥ ધન ॥ રાંમસીતાને વિજોગડો ॥ બહુતગીયોરે
 સંશ્રામ । છતીરે નારીપોઉજી કાંતજો, કાંઈ તજો ધનને લાંમ ॥
 ધન ॥ ૫ ॥ સીયાલસામી સીઠલે । ઉનાલે હુવાય ॥ ચોમાસેમે
 લાકપડા । તમે છો અતિ સૂકમાલ । ધ ॥ ૬ ॥ સોનેરે કચોલે
 સામિપોષતા । કાચલે વ્યવહાર ॥ દોલતજો સામીપોડતા । કરવા
 લેઈ સંશ્રાર ॥ ધન ॥ ૭ ॥ કોડ નવાણું સોચનતાહરે ॥
 તાહરેજો આવજનાર । લોગવેલાઈ જોગ કાંઈ ધરો, લોગવો લોગ
 સંસાર ॥ ધન ॥ ૮ ॥ પરણીને સૂંપરી હરો । હાથ મેલાવામી
 સમંધ । લોગ તણુરે સૂખ સૂણ્યા નહી । લોગવોજી લોગ
 પ્રમંધ ॥ ધન ॥ ૯ ॥ સંજમ વત સ્વામી દોહીલો, પાલવો પં-
 ચાચાર । પછીરે સ્વામી કરસો ચોરતો, જિમકિઓ મેઘકુમાર ॥ ૧૦ ॥
 ધન ॥ જંબુ કહે નારી સૂણો ॥ અમેલેસૂં સંયમભાર ॥ સાચો
 સનેહ કરી લેખવો । સંયમ લ્યો સૂખકાર ॥ ધન ॥ ૧૧ ॥ તિજો
 સમે પ્રસવો આવીયો ॥ પાંચસે ચોર પરીવાર । તેહને જંબુ-
 સ્વામીએ બુઝાયા । બુઝવાજ આઠેજી નાર ॥ ધ ॥ ૧૨ ॥ સાસુ
 સસરાજી બુઝાયા । બુઝાયા માય નેઆપ ॥ પાંચસે સતાવીસ
 સું । લીધોજી સંજમ આપ ॥ ૧૩ ॥ ધન ॥ સૂધર્મા સ્વામી
 પાસે ગયા । વીચરે છે મનને ઉલાસ । કર્મખપાવી કેવલ પા-
 મીયા ॥ પોહોતાજી મુગતી નેવાસ । ધન ॥ ૧૪ ॥ સંવત સતરે
 છાસઠે । કુણ્યાપુરના નગરી મઝાર । સેવક સવચંદ ઇમ બજો, ।
 જંબુનાંમ જયજયકાર ॥ ધન ॥ ૧૫ ॥ સંપૂર્ણ ॥

૩૪૯

॥ અથ શ્રી રાજુલની સજ્ઞાય લિખ્યતે ॥

નવભવ કેરી પ્રીતધરી ॥ હાંજી રાંણી રાજુલ રંગ ભરિ ॥
 ઉઘેસેનકિલલી ॥ નેમનેવાંદણુ ગીરનાર ચલિ ॥ રાણી રાજેમતિ
 પ્રણુજિવાંદણુ ગીરનારચલી ॥ ૧ ॥ મારગ વહેતાં વુઠડા મેહ,
 લિંબગધ સાડિને નવરંગદેહ ॥ ૭૦ ॥ દિઠી શુક્ષ્ણે પેઠી તિણી
 વાર ॥ ચિરસુકેવિ રાણિ રાજુલનાર ॥ ૨ ॥ ૭૦ ॥ નવલો
 રૂપદેખી રહનેમ ॥ સંજમ છાંડીને ધર્યો મનપ્રેમ ॥ ૭૦ ॥ અહો
 સુંદરિસું દરપણું જેહ ॥ તપ જપ કરિ કિમ ગાલો દેહ ॥
 ૭૦ ॥ ૩ ॥ સુખ વિકસો હમણાં મુજ સંગ ॥ પછી તતલેશું
 અધિક ઉમંગ ॥ ૭૦ ॥ તવ રાજુલ ધરિ મનમાં ધીર ॥ બુજ્યે
 રહનેમી વડવીર ॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥ તુમે જાદવકુલના સાહસ ધીર ॥
 શિયલ રતનમતી ખંડોમોરાવીર ॥ ૭૦ ॥ વમોયો આહાર
 વાંછે નહિં કોય ॥ નાગ અગંધન કુલનો ॥ જોય ॥ ૭૦ ॥ ૫
 તિમનવીવંછે વમીયા લોગ ॥ મુનિમનથી નહિં કરે
 સંજોગ ॥ ૭૦ ॥ અસુચી કાયા મલમૂત્રની ખાણ ॥ તેહમાં કુણુ
 રાચે થઈ જાંણુ ॥ ૭૦ ॥ ૬ ॥ તુંમે ઉતમ થઈ ચુકો કેમ ॥
 નરહો સંજમ શોભા એમ ॥ ૭૦ ॥ વિવિધ વચન કહી આણ્યો
 કાચ ॥ દેવરને રાજુલ સમજાય ॥ ૭૦ ॥ ૭ ॥ એહવા વચન
 સુણિ સુરસાલ ॥ બુજ્યો રહનેમી તતકાલ ॥ ૭૦ ॥ શ્રી નેમિ-
 ચર પ્રણુમી પાંચ ॥ પાપ આલોચી ફરિ સંજમી થાય ॥ ૭૦
 ॥ ૮ ॥ કર્મ ક્ષયે કેવળ પ્રગટાય ॥ શુકિત નગરમાં દેવ જણા
 જાય ॥ ૭૦ ॥ સમય સુંદર કહે જે કરજોડ ॥ લય લવના મારા
 બંદિયાના છોડા ॥ ઉઘેસેનકી લલી નેમને વાંદણુ ગીરનારચલી ॥ ૭૦
 દતિ રાજુલશી સજ્ઞાય સંપૂર્ણ ॥

૩૫૦

॥ इति श्रीनववाङ्मनी सङ्गाय ॥

નવવાડિ ઝુંનીશર મનધરો । જે સંજમનું છેસારોરે । વર-
 ધમાન જિનેશર ઇમ બણે ॥ સહુ સાંભલો । પરપદા બારોરે ॥
 ન ॥ ૧ ॥ નારીની વરતાઈ ન વિરહે । રેહતાંતો વાડિ લોખા-
 ઇરે ॥ જિમ બિલાડી ઘર પ્રાંહુણે । હંસ ચતુર કહો કીમ થાઇરે
 ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ જે કુલબલ રૂપ નારીતણે, નવખાંણે બ્રમ-
 ચારીરે । તેની વાડિ બીજી તાણ રહે ॥ કામ ન કરે તિહાં
 અશવારીરે ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ નારીને બેશણુ નવિ બેસે । જેસી
 લરપણુના ધારીરે ॥ જિમ આહિડિઇએ પાસોરચે । મૃગ છડે
 તો સુખ સારીરે ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ એહનું મુખરૂડું કુચકલસલા,
 એહની આંખો બલો અણીઆલીરે ॥ ઇમ નીરખે અંગ જે
 નારીનો ॥ તેહની ચોથી વાડિ ઉલાલીરે ॥ ન૦ ॥ ૫ ॥ ભીંતર
 અંતર નવિ રહે । જિહાં નારી સખદ સંભલાઇરે ॥ જિમ
 પારદ પ્રથવિ માંહિ રહે, સ્ત્રી સખદ ઉધાન ધાઇરે ॥ ન૦ ॥
 ૬ ॥ પૂર્વે લોગ જે લોગવ્યા ॥ વરત લીધા પછે ન સંભારે ॥
 જિમ વરખે અહી વિસ વિસ્તરે ॥ તે તો સીલની વાડિ સંહારે ॥
 ॥ ૭ ॥ ન૦ ॥ સરસ આહરના લોલપી । થઈ સરસ આહાર
 નેઝરે । તેહની વાડિ નિશ્રે રહે નહી । સ્થુલ ભદ્ર ઊપનય-
 તારે ॥ ન૦ ॥ ૮ ॥ ઉનોઠરી રતનવિ આઠરે, અણુભાવ તુષાઈ
 આગલચે ॥ આહર લેવા સમે નવી ઓલખે । તેહની વસ્યો
 સ્યુંરહે સંચરે ॥ ન૦ ॥ ૯ ॥ નખકછ વેષ સોભા ધરે । તન-
 મલ ફેડે સુભ રૂપેરે, તેહનો સીલચણુ સમલાચરઈ । ઝડપી
 લેઈ નાખે તેકુપેરે ॥ ન૦ ॥ ૧૦ ॥ નવવાડિ રૂડીપરે, સાચવે
 ધન સાલતણું જગજેહોરે ॥ શ્રી મેહમા પ્રમસૂરીશના । ભાવતો
 સાધુ સૂનેહોરે ॥ ૧૧ ॥

૩૫૧

શ્રીમંધર સ્વામીનું સ્તવન-

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

સુણ સુણ સરસ્વતી ભગવતી, તારી જગ વિખ્યાત; કવિ
જનની કીરતી વધે, તેમ તું કરજે માત ॥ ૧ ॥ મંધરસ્વામી
માહવિદેહમાં, બેઠા કરે વખાણ ॥ વંદણા મારી તીહાં જઇ,
કેહેજ્યો ચંદાભાણ ॥ ૨ ॥ મુજ હયહું સંસય ભર્યું, કુણ આગ
ળ કહું વાત ॥ જેહસુ માંડી ગોઠડી, તે મુજ ન મલે ઘાત ॥
૩ ॥ બણો આવુ તુમ કને, વિષમ વાટ પંથ દુર ॥ હુંગરને
દરીઆ ઘણા, વિચે નદી વહે પુર; તે માટે ઈહાં કને રહી, જેજે
કરૂ વિલાપ ॥ તે તુંમે પ્રભુજી સાંભળો, અવગુણ કરજ્યો માફ
॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

ભરતક્ષેત્રના માનવિરે, જ્ઞાની વીણ મુંઝાય ॥ તિણ કારણ
તુમને સહુરે, પ્રભુજી મનમાં ચાહેરે, સ્વામિ આવો આણે ક્ષેત્ર
॥ જે તુમ દરીસણ દેખીયેરે, તેા નિરમલ કીજે મોરા નેત્રરે
સ્વામી ॥ ૧ ॥ ગાડરિયો પરિવાર મલ્યોરે, ઘણું કરે તે ખાસ
॥ ધરિકાવંત થોડા હુવેરે; સીરધારૂ વિસવાસરે સ્વામી. ॥ ૨ ॥
ધરમિની હાંસી કરેરે, પક્ષ વિહુણો સિદ્ધાય ॥ લોભ ઘણો જગ
વ્યાપીયોરે, તેણે સાચો નવી થાયરે ॥ ૩ ॥ સમાચારી બુદ્ધ
બુદ્ધરે, સહુ કહે માહુરો ધર્મ ॥ ખોટો ખરો કિમ બળીયે રે,
તે કુણ ભાંજે ભરમ રે. સ્વામી. ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥

વિરપ્રભુ જ્યારે વિચરતા, ત્યારે વરતતી શાંતિરે, ॥ જે જન
આવીને પુછતા. તહારે ભાંજતી બ્રાંતીરે ॥ હૈ. હૈ જ્ઞાનીનો વીરહો

૩૫૨

પડ્યો; તેતો દહે મુજ દુખરે. સ્વામી શ્રીમંધર તુજ વિનાં,
તેતો કુણુ કરે સુખરે હૈ. ॥ ૨ ॥ ભુલો ભમેરે વાઠોલીઆ, ઝીહાં
કેવલી નાહીરે ॥ વિરહી ને રચણી જીસીરે, તીસી મુજ ઘડીભયરે
હૈ. ॥ ૩ ॥ વાત મુખે નવનવી સાંભળી, પણુ નિરતી નવી
થાયરે ॥ જેજે દુર્ભાગીયા જીવડા ॥ તેતો અવતર્યા આંહીરે હૈ ॥ ૪ ॥
ધન્ય મહા વિદેહના માનવિ, જીહાં જીનજી આરોગ્યરે ॥ નાણુ
દર્શન ચરણુ આદરે, સંયમ લીયે યર્યોગરે હૈ. ॥ ૫ ॥

ઢાળ ॥ ૩ ॥

મંધર સ્વામી મહારારે, તું યર ને તું દેવ તુ વિન અવર
ન જોલણુરે, ન કરૂ અવરની સેવરે ॥ અહિંયા કને આવજો ॥
વક્ત્રી ચતુર્વિધ સંઘરે સાથે લાવજો. ॥ ૧ ॥ તે સંઘ કેમ કીરી-
યા કરે રે, કિણી પરે ધ્યાવે ધ્યાન ॥ વૃત ચર્યખાણુ કેમ આદરે,
કેની પરે દેશે દાનરે. ॥ ૨ ॥ ઇંહા ઉચિતકિરતા ઘણીરે, અનુકંપા
લવલેશ ॥ અભય સુપાત્ર અદપ હુવારે, એહવા મરતમાં દેશોરે.
અહીં ॥ ૩ ॥ નિશ્ચય સરસવ જેટલોરે, જહુ ચાલ્યો વ્યવહાર
॥ અભ્યંતર વિરલા હુવારે, જાજો ખાદ્ય આચારોરે. ઇંહાં ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥

શ્રીમંધર તું માહરો સાહિબ, હું સેવક તુજ ઢાસરે ॥ ભમિ
ભમિ ભવ કરી થાકિયો; હવે આંખો શીવરાજરે. શ્રી ॥ ૧ ॥
ઈણુ વાટે વટેમારણુ નાવે, નાવે કાસીદ કોઈરે ॥ કાળજી કુણુ
સાથે પહોંચાંહું, હું મુજ્યો તુમ મોહિ રે. શ્રી ॥ ૨ ॥ ચાર
કપાય ઘટમાં રહ્યા. વ્યાપી, રાતો ઇંદ્રી રસેરે ॥ મદ કહો પણુ
ક્યારે વાપે, મન નાવે મુજ વેશરે ॥ ૩ ॥ તુણુનું દુઃખ હોત
નહી મુજને, હોત સંતોષનો ધ્યાનરે ॥ તો હું ધ્યાન ધરત પ્રભુ
દારે, ચિર કરી રાખત મનરે ॥ ૪ ॥ નીવડ પરિણામે ગોઠડી

૩૫૩

બાંધી, તે છુટું કીમ સ્વામીરે ॥ તે હું નર તુજમાં છે પ્રભુજી,
આવો અમારી કનેરે ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૫ ॥

શ્રીમંત્ર ભુન એમ કહે, પુછે તીહાંના લોકરે ॥ ભરત
શેત્રની વારતા, સાંભળે સુરનર થોકરે ॥ ૧ ॥ ત્રીજો આરો બેઠા
પછી, બસે કેટલો કાલરે ॥ પદમનાભજન હુસે ॥ જ્ઞાની ઝાંઝમા-
લરે ॥ ૨ ॥ છઠે આરે જે હુસે । તે પ્રાણીના બહુ પાપરે ।
ચાતા નહિરે એક ધડી, રવિનો ઝાંઝરો તાપરે ॥ ૩ ॥ એપણું
આહું માણસ તણું । મોટા દેવના આયરે । સુખ લોગવતા
સ્વર્ગના । સાગર પદ્યોપમ બયરે ॥ ૪ ॥ સરાગીને એમ કહે
॥ તુમે તારો ભગવંતરે ॥ આપથી આપે તરે । ઇંમ સુખને
શહુ સંતરે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥

એક સુત્રમાં જીવતે વાતો સાંભળીરે । મકર હવે જીવ વીખવાદ ॥
જેરે તે પુન્ય પુરવ કીધા નહીરે ॥ તે કીહાંથી પહોંચે આસ ॥
જનજી કીમ મળેરે ॥ ૧ ॥ કહે લોલા સુવ્યલેલે. તુંસરાગી
પ્રભુ વૈરાગી માં વડે રે ॥ કીમ આવે પ્રભુ આહી ॥ જી ॥
૨ ॥ ચોલ મજાફ સરખો જનજી સાહીબારે, તુંતો ગલીનો
રંજ ॥ કટ કાચ તણો સુલ તુજમાં નહીરે ॥ પ્રભુ નગીનો રંજ
॥ જી ॥ ૩ ॥ શ્રીભમર સરીખો લોભી શ્રી ભગવંતજીરે ॥
તું તો માખી તોલ ॥ સરીખા સરીખે વીણ કીમ બાજે ગોઠડીરે
॥ તું હૃદય વિચારી બોલ ॥ જી ॥ ૪ ॥ કરમ સાથે લપટાણો
તું જહા લગેરે ॥ તીહાં લગે તુજનેકાસ ॥ સમતાનો ગુણ જ્યારે
તુજમાં આવશેરે ॥ તિહારે જઈશ પ્રભુની પાસ ॥ જી ॥

૩૫૪

॥ ઠાળ ॥ ૭ ॥

શ્રી મંધર સ્વામી તણી ગુણમાલા જે નર ભાવે ભણ્યોરે ॥
 લસ સીર વૈરી કોષ નહી વ્યાપે ॥ કરમ યત્રુને હણ્યોરે ॥ હમચડી ॥
 હમચડી મારી હેલરે ॥ સીમંધર મોહન વેલરે ॥ સત્યકી તણીને
 નંદન નીરખી ॥ સુખ સંપત્તીની ગેલરે ॥ હમચડી ॥ શ્રીમંધર
 સ્વામી તણી ગુણમાલા ॥ જેનારી નીત્ય ગણ્યોરે ॥ સતી સોહામણ
 પીહર પસરી ॥ પુત્ર સુલક્ષણ જણ્યોરે ॥ હમચડી ॥ સીમંધરસ્વામી
 શીવપુર ગામી ॥ કવિતા કહે સીરનામી ॥ વંદણા મહારી કંદ્યમાં
 ધારી ॥ ધરમલાલ હો સ્વામીરે ॥ હમચડી ॥ શ્રી તથગતને
 નાચક સુંદર ॥ શ્રી વિજયદેવ પટોધરરે ॥ કિરતી જેહની જયજાં
 ઝાઝી ॥ ભોલે નરને નારીરે ॥ હમચડી ॥ શ્રી ગુરૂવચણ સુણી
 શુદ્ધિ સાડ ॥ સીમંધર છન ગાયોરે ॥ સંતોષી કહે દેવ ગુરૂ
 ધર્મ, પુરવ પુન્યે પાયોરે ॥ હમચડી ॥

॥ શ્રીમંધરસ્વામીનું સ્તવન સંપૂર્ણ સર્વ ગાથા ૩૮ ॥

॥ અથ પન્નર તિથિની ચોયો ॥

પ્રતિપદા સ્તુતિ.

॥ મંગલ આઠ કરી જસ આગલ ॥ એ દેશી ॥

॥ એક મિથ્યાત્વ અસંજમ અવિરતિ, દૂર કરી શીવ વસી-
 ચાલ ॥ સંજમસંવર વિરતિ તણા શુભ, ક્ષાયિક સમકિત રસી-
 ચાલ ॥ કુંથું બિલેસર સતરમા બિનવર, જે છૂટા નરદેવાલ ॥

૩૫૫

ચડવા દિન તે શિવગતિ પહોતા, સેવું તે નિત્ય મેવાળ ॥ ૧ ॥
 એક કલ્યાણક સંપ્રતિ જિનનું, ઈમ દશનું પરિભાણ ॥ દસ
 છેત્રે મળી ત્રણ ચોવીસી, તેહનાં ત્રીશ કલ્યાણક ॥ ૫૪વાનો
 દિન અનોપમ જાણી, સમકિત ગુણ આરાધો ॥ સકલ જિજ્ઞે-
 સર ધ્યાન ધરીને, મનવંછીત ફલ સાધો ॥ ૨ ॥ એક કૃપારસ
 અનુભવ સંયુત, આગમ સ્વણની ખાણ ॥ બવિક લોકને
 ઉપકાર કરવા, ભાખેશ્રી જિનભાણ ॥ ૧૪મ મીઠાં લેખે નવિ-
 આવે, એકાદિક વિષ્ણુ અંક ॥ તિમ સમકિત વિષ્ણુ પક્ષ ન
 લેખે, પ્રતિપદ સમ સુવિવેક ॥ ૩ ॥ કુંથું જિનેસર સાંનિધ્ય-
 કારી, સેવે ગંધર્વ યક્ષ ॥ વંછિત પૂરે સંકટ ચુરે, દેવી ખાત્રા
 અત્યક્ષ ॥ સવેગી ગુણવંત મહાયશ, સંયમ રંગીલા ॥ શ્રી
 જ્ઞાન વિમલ કહે શ્રી જિનનામે; નિત નિત હોવે લીલા ॥ ૬ ॥

॥ અથ બીજની સ્તુતિ ॥

॥ બીજ દીને ધર્મનું બીજ આરાધીએ, શીતલ જિનતણી
 સિદ્ધિગતિ સાધીએ ॥ શ્રીવત્સ લંછન કંચન સમ તનુ, દઢરથ
 નૃપ સુત દેહ નેઉ ધણ ॥ ૧ ॥ અર અસિનંદન સુમતિ વાસુ-
 જ્યના, અવન જનમ જ્ઞાન થયા એકુના ॥ પંચ કલ્યાણક
 બીજ દિને જાણીએ, કાલ ત્રીહું ત્રણ ચોવીસી છન આણીએ ॥
 ધર્મ મિહુ લેહેને જિનવર ભાખીયો, સાધુ શ્રાવક તણે
 બવિક ચિત્ત વાસીયો ॥ એ સમકિત તણે સાર છે મૂલય,
 અહર્નિશ આગમ જ્ઞાન ને એણુ ॥ ૩ ॥ મનુજ સુર શાસન
 સાંનિધ્ય કારકુ, શ્રી અરોહણિધા વિષ્ણુ ભય વારકુ ॥ શીતલ

૩૫૬

સ્વામીના ધ્યાનથી સુખ હશે, ધીર ગુરૂ સીસ નય વિમલ કાંઠા
ઈમ કહે ॥ ૪ ॥

॥ અથ ત્રીજની સ્તુતિ ॥

॥ સંજેસર પાસળ પુણ્યે ॥ એ દેશી ॥

॥ એમાંસ જિણેસર શિવ ગયા, તે ત્રીજ દીને નિરમલ થયા ॥
એંશી ખતુ સોવન મયે કાયા, લવ લવ તે સાહિબ જિનરાયા
॥ ૧ ॥ વિમલ કુંથુ ધર્મ સુવિધિ જિના, જસ જન્મ જ્ઞાન જ-
નુજાન ધના ॥ વર્તમાન કલ્યાણક પંચ થયા, જિણુલ દીન નિત
કરજો મયા ॥ ૨ ॥ ત્રિણુ તત્વ જિહાં કિણુ ઉપદિશ્યાં, તે પ્રવ-
ચન વચણાં ચિત્ત વશ્યાં ॥ ત્રિણુ ગુણિગુણા સુનિવરા, તે પ્રવચન
વાંચે શ્રુત ધરા ॥ ૩ ॥ ઇશર ગુર માનવી સુહંકરા, જે સમકિત-
દષ્ટિ સુરવરા ॥ ત્રિકરણુ શુધ સમકિત તણી, નય લીલા હોજો
આત ઘણી ॥ ૪ ॥

॥ અથ ચોથની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રાવણુ સુદ દિન પંચમીએ ॥ એ દેશી ॥

સર્વાર્દ્ર સિદ્ધથી ચવિએ, મરૂદેવી ઉચરે ઉત્પન્નતો ॥
યુગલા ધર્મ શ્રાવણુએ, ચોથ તણો દિન ધનતો ॥ ૧ ॥
મદ્ધિ પાસ અભિનંદન એ, ચવિયા વલિ પાસ નાણુ તો ॥ વિમલ
દીક્ષા ઈમ ખટ થયા એ, સંપ્રતિ જિન કલ્યાણુ તો ॥ ૨ ॥ ચાર
નિશ્લેષે સ્થાપના એ, ચઉ વિહુ દેવ નિકાય તો ॥ ચઉસુખ ચઉ-

૩૫૭

વિધ દેશના એ, ભાષે સૂત્ર સમુદાય તો ॥ ૩ ॥ ગૌમુખ યજ્ઞ
ચાકડેસરી એ, શાસનની રખવાલ તો ॥ સુમતિ સંયોગ મુવાસના
એ, નય ધરિ નેહ નિહાલતો ॥ ૪ ॥

॥ અથ પાંચમની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રીશત્રુંજય ગિરિ તીરથ સાર ॥ એ દેશી ॥

॥ ધર્મ જિજ્ઞુસં પરમ પદ પાયા, સુવ્રતા નામે રાણી બાયા,
સુરનર મનડે ભાયા ॥ પશુ ચાલીસ ધનુષની કાયા, પંચમી દીન
તે ધ્યાને ધ્યાયા, તવમેં નવનિધિ પાયા ॥ ૧ ॥ નેમિ સુવિધિના
જનમ કહીને, અજિત અનંત સંભવ સિવ લીને, દીક્ષા કુચુ મ-
હીને ॥ ચંદ્ર વ્યવન સંભવનાણુ સુણીને, ત્રિહુ ચોવીસી ઈર્ષ
બણીને, સહુ જિનવર પ્રણુમીને ॥૨॥ પંચ પ્રકારે આગમ ભાષે
જિનવર ચંદ્ર મુધારસ ચાષે, ભવિજન હૈયડે રાષે ॥ પંચજ્ઞાન
તણે વિધિ દાષે, પંચમી ગાતનો મારગ ભાષે, જેહથી સવી
હુઃખ નાસે ॥ ૩ ॥ જિન ભક્તિ પ્રસસિ દેવી, ધર્મનાથ જિનપદ
પ્રણુમેવિ, કિંતર સુર સંસેવિ ॥ બાધિખીજ શુભ દષ્ટિ લહેવી,
શ્રી નયવિભલ સદામતિ દેવી, હુશ્મન વિધન હરેવિ ॥ ૪ ॥

॥ અથ છઠ્ઠની સ્તુતી ॥

॥ શંખેસર પાસળ પુણ્યે ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી નેમિ જિજ્ઞેસર લહે દીક્ષા, છઠ્ઠ દિવસે સુવિધિ અ-
નુષ્ઠ શિક્ષા ॥ એકકાળલ એક શશિકર ગોરા, નિત સમરૂ જિમ

૩૫૮

જલધર મોરા ॥ ૧ ॥ પદ્મપ્રભુ શીતલ વીરજના, શ્રેયાંસ જિજ્ઞાસ
લહે તિહાં ચવના ॥ વિમલ સુપાસજ્ઞાન અડ હોઈ, કલ્યાણક સં-
પ્રતિ જિન જોઈ ॥ ૨ ॥ જિહાં જયજ્ઞા ખટ વિધકાય તણી, ખટ
વ્રત સંપદ મુનિરાય તણી ॥ જે આગમ માંહે બાણીયે, તે અ-
નોપમ ચિતમાં આણીયે ॥ ૩ ॥ જે સમકિત દષ્ટિ ભાવિયાં,
સંવેગ સુધારસ સેવીયા ॥ નય વિમલ કહે તે અનુસરો, અનુ-
ભવ રસ સાથે પ્રીતિધરો ॥ ૪ ॥

॥ અથ સાતમની સ્તુતિ ॥

॥ ચંદ્રપ્રભુ જિન જ્ઞાન પામ્યા, વળી લલ્યા ભવપાર ॥ મહા-
સેનનૃપ કુલ કમલ દિનકર, લખમણા માત મલ્હાર ॥ શશિચંદ્ર
સસિસમજોર દેહે, જગત જન સિદ્ધગાર ॥ સતમની દીને તેહ ન-
મતાં, હુવે નિત્ય જયકાર ॥ ૧ ॥ ધર્મ શાંતિ અનંત જિનવર,
વિમલનાથ સુપાસ ॥ અવન જન્મદો અવન શિવપદ, પામીશ
દોઈ ખાસ ॥ એમ વર્તમાન જિજ્ઞાસ કેરા, થયા સાત કલ્યાણ ॥
તે સાતમ દીન સાત સુખનું, હેતુ લહીએ બાણ ॥ ૨ ॥ જિહાં
સાત નયનું રૂપ લહીએ; સતસંગી ભાવ ॥ જે સાત પ્રકૃતિના
ક્ષય ક્યાંથી, લહે ક્ષાયિક ભાવ ॥ તે જિનવર આગમ સકલ અ-
નુભવ, લહે લીલવિલાસ ॥ જિમ સાત નરકનું આયુ છેદી, સા-
તભય હોવે નાશ ॥ ૩ ॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ જિનરાય શાસન, વિજ-
યદેવ વિશેષ ॥ તસદેવી જવાલા કરે સાંનિધ, ભવિક જન સુવિ-
શેષ ॥ હુખ ફરિત ધૃતિ સંમત સઘળે, વિઘન ઠોકી હરંત ॥
જિનરાય ધ્યાને લહે લીલા, જ્ઞાન વિમલ શુભવંત ॥ ૪ ॥

૩૫૬

॥ અથ આઠમની સ્તુતિ ॥

॥ પ્રહ ઉઠી વંદુ ॥ એ દેશી ॥

॥ અભિનંદન જિનવર પરમાનંદ પદ પામ્યા ॥ વહી નમી
નેમિસર, જન્મ લહી શિવ કામ્યા ॥ તિમ મોક્ષ અવન બેહુ,
પ્રાસ દેવ સુપાસ, આઠમને દિવસે સુમતિ જન્મ સુપ્રકાશ ॥૧॥
વહી જન્મને દિક્ષા, ઋષભ તણું જિહાં હોય ॥ સુવ્રત જિન
જન્મ્યા, સંભવ અવનું જોય ॥ વળી જન્મ અજિતનો, ઈમ
ક્રમ્યાર કલ્યાણ ॥ સંપ્રતિ જિનવરના, આઠમને દિન જાણુ ॥૨॥
જિહાં પ્રવચન માતા, આઠ તણે વિસ્તાર ॥ અડભંજીએ જાણો,
સવિ જગ જીવ વિચાર ॥ તે આગમ આદર, આણીને આરાધે ॥
આઠમને દિવસે આઠ અક્ષય સુખ સાધે ॥ ૩ ॥ શાસન રખ-
વાલી, વિદ્યાદેવી સોલ ॥ સમકિતની સાનિધ્ય, કરતી છાકમછોલ ॥
અનુભવ રસલીલા, આપે સુજશ જગીસ ॥ કાવ ધીરવિમલનો,
જ્ઞાનવિમલ કહે શીસ ॥ ૪ ॥

॥ અથ નોમની સ્તુતિ ॥

॥ સુવ્રત સુવિધિ સુમતિ શિવ પામ્યા, અજિત સુમતિ નમિ
સંયમ કામ્યા ॥ કુંથુ વાસુપૂજ્ય સુવિધિ જીન અવિયા, નવમી
દિન તે સુરવર નમિયા ॥ ૧ ॥ શાંતિ જિહુંદ થયા જિહાંજ્ઞાની,
વર્તમાન જિનવર શુભધ્યાની ॥ દશ કલ્યાણક નવમી દિવસે,
સવિ જિનવર પ્રણયુ અન હરખે ॥ ૨ ॥ જિહાં નવ તત્વ વિચાર
કહીજે, નવવિધ પ્રદા આચાર લહીજે ॥ તે આગમ સુણતાં સુખ

૩૬૦

લહીએ, નવવિધ પરિશ્રદ વિરતી કહીએ ॥ ૩ ॥ સમક્રિત દષ્ટિ
સુરસંદોહા, આપે સુમતિ વિલાસ સસ મોહા ॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલ
કહે જિનનામે, દિન દિન દોલત અધિકી પામે ॥ ૪ ॥

॥ અથ દશમની સ્તુતિ ॥

॥ કનક તિલક ભાલે ॥ એ દેશી ॥

અરનમિ જિજ્ઞંદા, ટાલિલા કૃપદંદા ॥ પ્રભુપાસ જિજ્ઞંદા,
જન્મે પૂજ્યા મહિંદા ॥ દશમી દીન અમંદા, નંદમા કંદકંદા ॥
ભવિજન અરવિંદા, શાસને જે દિજ્ઞંદા ॥ ૧ ॥ અર જન્મ
સુહાવે, વીરચારિત્ર પાવે ॥ અનુભવ રસ લાવે, કેવલજ્ઞાન થાવે ॥
ખટ જિનવર કલ્યાણ, સંપ્રતિ જે પ્રમાણ ॥ સવિ જિનવર ભાણ,
શ્રીનિવાસાદિ ઠાણ ॥ ૨ ॥ દશવિધ આચાર, જ્ઞાન માંહે વિચાર ॥
દશ સત્યપ્રકાર, પરચખાણાદિ ચાર ॥ મુનિદશગણધાર, ભાખીયા
જિહાં ઉદાર ॥ તે પ્રવચનસાર, જ્ઞાનના જે આગાર ॥ ૩ ॥ દસ-
દિશિ દિશીપાલા, જે મહા લોકપાલા ॥ સુરનર મહિપાલા, શુદ્ધ,
દષ્ટિ કૃપાલા ॥ જ્ઞાનવિમલ વિશાલા, લીલ લક્ષ્મીમયાલા ॥ જય
મંગલમાલા, પામસે તે સુખાલા ॥ ૪ ॥

॥ અથ અગિઆરસની સ્તુતિ ॥

॥ આતસ્યા પ્રતિમસ્ય ॥ એ દેશી ॥

॥ મહિદેવનો જન્મસંયમ, મહા જ્ઞાન લલા જે દીને ॥
તે એકાદશી વાસર, શુભકર કલ્યાણમાલાલયઃ ॥ વૈદેહેશ્વરકુભજ-

૩૬૧

લધિવંશપ્રોહાસને ચંદ્રમાઃ માતા યસ્ય પ્રભાવતી ભગવતી કુંભ-
 ધ્વજો વ્યાજતઃ ॥૧॥ જ્ઞાનં શ્રી ઋષભાજિતસ્ય, સુમતિર્પ્રાદૂર્ભવ
 સાન્નમે ॥ પાશ્વરૌ ચરણં ચ મૌક્ષમગમત્, પદ્મપ્રભાખ્ય પ્રભુઃ ॥
 ઇત્યેતદ્દશકં ચયત્ર દિવસે, કલ્યાણકાનાં શુભં ॥ જાતં સંપ્રતિ
 વર્તમાનજિન, પદ્મુર્મહામંગલમ્ ॥ ૨ ॥ સાંગોપાંગ મનંત-
 પર્યાવગુણોપેતં સદોપાશ્રયે ॥ એકાદશ્ય પ્રતિમાશ્ચ યત્રગદ્ધિતા,
 શ્રદ્ધાવતાં તીર્થપે; સિદ્ધાંતાભિધ ભૂપતિર્વિજયતે, વિજ્રાતસદૈ
 એકાદશા ચારંગાદિમયં વપુર્વિલસિતં, ભક્ત્યા નુતં ભાવતઃ ॥
 ૩ ॥ વૈરોઢ્યા વિદધાતિ મંગલતતિં, સદર્શનાનાભિદ્ ॥ શ્રી
 મનમહિ જિનેશ ચાસનસૂર, કુબેરનામા પુનઃ ॥ દિગ્પાલગૃહ્યક્ષ-
 ણ્કક્ષનિવહા, સર્વેપિયે દેવતા ॥ તે સર્વે વિદધાતુ સૌખ્યમનુજ,
 જ્ઞાનાત્મનાં સૂરિણાં ॥ ૪ ॥

॥ અથ વારસની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રેય શ્રીયાં મંગલ કલિસદ્ ॥ એ દેશી ॥

॥ જે દ્વાદશીને દિને જ્ઞાન પામ્યા, અરસુવત ચરણ સુરેન્દ્ર
 નામ્યા ॥ મહી લહે સિદ્ધિ સંસાર છોડી, વિમલ ચ્યવન વંદુ
 બિહુ હાય જોડી ॥ ૧ ॥ પદ્મ પ્રભુ શીતલચંદ્ર બાયા, સુપાસ
 શ્રેયાંસ ચવે નમિરાયા ॥ અભિનંદન શીતલ ચરણ બાન, ઈમ
 તેર કલ્યાણક વર્તમાન ॥ ૨ ॥ ભિક્ષુ તણી જે પ્રતિમા છે બાર,
 તે દ્વાદશાંગી રચના વિચાર ॥ ઉપાંગ બારહ અતુયોગદાર, છ
 સેઠ પયન્નાદસ મૂલચાર ॥ ૩ ॥ શ્રી સંધરક્ષા કરે દેવ ભક્ત્યા,
 સુશસુર દેવપદ પ્રશકત્યા ॥ સદા દિઓ સુદર બોધ બીજ;
 સધર્મ પામે ન કિમે પતિજ ॥ ૪ ॥

૩૬૨

॥ અથ તેરસની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રી શત્રુંજય ગિરિ તીરથ સાર ॥ એ દેશી ॥

॥ પદમ જિણેસર શિવપદ પાવે, તેરસે અનુભવ ઓપમ
આવે, સકલ સમિહિત લાવે ॥ શાંતિનાથ વળી મોક્ષ સિધાવે,
દર્શન જ્ઞાન અનંત સુખપાવે, સિદ્ધ સ્વરૂપી થાવે ॥ નાભિરાજ
મહેદેવી માત, ઋષભદેવના જે વિખ્યાત, કંચન કોમલ ગાત ॥
વિશ્વસેન નૃપ અચિરા માત, સેવો શાંતિ જગતના તાત, જેહન્ય
શુભ અવદાત ॥ ૧ ॥ પશ્ચંદ્ર શ્રેયાંસ જિનેશા, ધર્મ સુપાસ જે
જગ જન ઇશા, સંયમ લે શુભ લેશા ॥ વીર અનંતને શાંતિ
મહીશા, જન્મ થયા એહના સુજગીસા, ચવીયા અણત છનેશા ॥
એકાદશ કટ્યાણુક હિસા, તેરસ દીને સવિ અમર મહિસા, પ્રણમે
જેની સદિશા ॥ સકલ જિનેસર ભવન દિનેસા, મદન માન નિ
ર્મથન મા શા, તે સેવો વીસવાવીસા ॥ ૨ ॥ તેર કાઠિયાને જે
ગાળો, તેર કિયાના સ્થાનક ટાળે, તે આગમ અણુવાલે ॥ તેર
સયોગીના ગુણકાણે, તે પામીને ઝાઝેઝાણે, તેહને કેવલ નાણે ॥
ભક્તિમાન બહુમાન ભણીજે, આશાતના તેહની ટાલીજે, જિન-
સુખ તેર પદ લીજે ॥ ચાર ગુણ ને તેર કરીજે, બાવન લેદ
વિનય ભણીજે, જિમ સંસાર તરીજે ॥ ૩ ॥ ચક્રેસરી ગોમુખ
સુર ધરણી, સમકિત ધારી સાનિધ્ય કરણી, ઋષભ ચરણ અનુ-
સરણી ॥ ગોમુખ સુરનો મનડો હરણી, નિર્વાણી દેવી જથ કરણી,
મરૂડ યજ્ઞ સુર ધરણી ॥ શાંતીનાથ ગુણ બોલે વણી, દુશ્મન દુર
કરણ રવિ ભરણી ॥ સંપ્રતિ સુખવિસ્તરણી, કીર્તિ કમલા ઉત્પલ
કરણી, રોગ સોગ સંકટ ઉદ્ધરણી, જ્ઞાનવિમલ દુઃખ હરણી ॥ ૪ ॥

૩૬૩

॥ અથ ચૌદશનો સ્તુતિ ॥

॥ વાસુપૂજ્ય જિનેશ્વર શિવ લક્ષ્મી, તે રક્ત કમલને વાને
 કહ્યા ॥ વાસુપુજ્ય નૃપતિ સુતમાત જયા, ચંપા નગરીયે જન્મ
 થયા ॥ ચૌદશી દિવસે જે સિદ્ધ ગયા, જસ લાંછન રૂપે મહીષ
 થયા ॥ તે અજર અમર નિકલકં ભયા, તસ પાય નમી કૃત્ય
 કૃત્ય થયા ॥ ૧ ॥ શ્રીશીતલ સંભવ શાંતિ વાસુપુજ્યજિના,
 આલનંદન કુંથું અનંત જિના ॥ સંજમ લીએ શુભ ભાવના,
 કેઈ પંચમ નાથ લહે ધના ॥ કલ્યાણક આઠ સોહામણા, નિત
 નિત તસ લીએ ભામણા ॥ સવિગુણ મણિ રથણા શાહિણી, પુરેવી
 સવિ મનની કામનાં ॥ ૨ ॥ તિહાં ચઢિદસ લેહ જીવ તણા,
 જગલેહ કહ્યા છે અતિ ધણા ॥ ગુણકાણાં ચઢિદ તીહાં ભણ્યા,
 ચઢિદસ પૂર્વની વર્ણના ॥ નવિ કીએ શંકા દુષણા, અતિચાર
 તણી તિહાં ધારણા ॥ પ્રવચન રસ કીએ વારણા, એહ છે ભવ
 જલ તારણા ॥ ૩ ॥ શાસન દેવી નામે ચંડા, દિએ દુર્ગતિ
 દુર્જનને દંડા ॥ અકલંક કલા ધરી સમ તુંડા, જસ જિન્હા
 અમૃતરસ કુંડા ॥ જસકર જપમાલા કોહંડા, મુરનામ કુમાર
 છેલિદંડા ॥ જિન આગલે અવર છે એરંડા ॥ જ્ઞાનવિમલ સદા
 સુખ અખંડા ॥ ૪ ॥

॥ અથ પુનમની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રી જિનપતિ સંભવ હ્યે સંજમ જિહાં, શ્રીમુનિસુવ્રત-
 નમિ વ્યવન તિહાં ॥ સકલ નિર્મલચંદ્ર તણી વિભા, વિશદપદ્મ
 તણો શિર પૂર્ણિમા ॥ ૧ ॥ ધર્મનાથ જિન કેવલ પામીઆ,

૪૬૪

પદ્મ પ્રભ જિન નાણુ સમાધિઆ, પંચ કલ્યાણક સંપ્રતિ જિન
 તણા, થયા પુનિમ દિવસે સોહામણા ॥ ૨ ॥ પન્નર યોગ તણે
 વિરહે લલ્લા, પન્નર ભેદે સિદ્ધ જિહાં કલ્લા ॥ પન્નર મંધન
 પ્રમુખ વિચારણા, જિનવર આગમ તે મુણી એ જના ॥ ૩ ॥
 સકલ સિદ્ધિ સમિહિત હાયકા, સુરવર જિન શાસન નાયકા ॥
 વિધુકરો જવલ કીર્તિકલા ઘણી, જ્ઞાન વિમલ જિનનામ તણે
 શુણી ॥ ૪ ॥ ઇતિ પુનમની સ્તુતિ ॥

॥ અથ અમાવાસ્યાની સ્તુતિ ॥

॥ ચોપાઈની ॥ એ દેશી ॥

॥ અમાવાસ્યાં તેા થઇ ઉજલી, વીરતણે નિર્વાણે મિત્રી ॥
 દિવાલી દિન તીહાંથી હોત, રાય અઢાર કરે ઉદ્યોત ॥ ૧ ॥ શ્રી
 શ્રેયાંસ નેમિ લહે જ્ઞાન, વાસુપૂજ્ય થહે સંયમ ધ્યાન ॥ સંપ્રતિ
 જિનનાં થયાં કલ્યાણ, અમાવાસ્યા ૧૬વસે શુભખાણુ ॥ ૨ ॥ કાલ
 અનાદિ મિથ્યાત્વ નિવાસ, પૂરણ સંજા કહીએ તાસ ॥ આગમ
 જ્ઞાન લલ્લો જેણીવાર, કૃષ્ણપક્ષી હત્યો તેણીવાર ॥ ૩ ॥ માર્ત-
 ગ્યક્ષ સિદ્ધાઈ દેવી, સાંનિધ્યકારી કીજે સ્વયમેવિ ॥ કવિ જ્ઞાન-
 વિમલ કહે શુભચિત્ત, મંગલ લીલા કરે નિત નિત ॥ ૪ ॥

॥ અથ પદ્મર તિથિની ચોયો ॥

દીન સકલ મનોહર ॥ એ દેશી ॥

॥ સાસયને અશાશય, ચેત્યતણા જિહુ ભેદ ॥ થાપન સ્વરૂપે,
 રૂપાતિત બેહુ ભેદ ॥ જિહુ પક્ષે ધ્યાવો, જિમ હોયે ભવ છેદ ॥

૩૬૫

અવિચલ મુખ પામે, નાસે સધલા એક ॥ ૧ ॥ ઉત્સર્પિણી
અવસર્પિણી, કાલ બે લેક પ્રભાણ ॥ ત્રિજેને થોથે, આરે જન-
નર ભાણ ॥ ઉત્કૃષ્ટ કાલે, સત્તરિસય જિનરાજ ॥ તિમ વીસ
જયન્યથી, વડે સારો કાલ ॥ ૨ ॥ બિહુ લેલે ભાખ્યા, જીવ
સકલ જગમહિ । એક કૃષ્ણપક્ષી એક, સુકલપક્ષી પણુમહિ ॥
વલી દ્રવ્ય કહ્યા છે, જીવ અજીવ વિચાર । તે આગમ જાણે,
નિશ્ચયને જ્યવહાર ॥ ૩ ॥ સંજમધર મુનિવર, શ્રાવક જે ગુણ-
વંત । બિહુ પક્ષના સાનિધ્ય, કારક સમકિતવંત ॥ જે શાસન
સુરનર, વિદ્ય કોડી હરંત ॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ, લીલા લખિધ
લહંત ॥ ૪ ॥ ઇતિ પત્રર તિથિની થોથા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ મૌનઅગિઆરસની થોય ॥

॥ જોતમ બોલે અંથ સંભાલી, વર્ધમાન આગલ રટીઆલી,
જાણી અતિહિ રસાલી ॥ મૌન અગીઆરસ મહિમા ભાલી,
કિણે કીધી ને કહો કિણે પાલી, પ્રશ્ન કરે ટંકશાલી ॥ કહેને
સ્વામી પરવ પંચાલી, મહિમા અધિક અધિક સુવિસાલી, કુણ
કહે કહે તમ ટાલી ॥ વીર કહે માગસર અગ્નિઆલી, દોઢસો
કટ્યાણુક નિહાળી, અગીઆરસ કૃષ્ણે પાલી ॥ ૧ ॥ નેમનાથને
જારે જાણે, કાનુડો ત્રણ ખંડનો રાણો, વાસુદેવ સૂપરાણો ॥
ચરિત્રહને આરંભ ભરાણો, એક દિન આતિમ કિધો શાણો,
જિન વંદન ઉભાણો ॥ નેમનાથને કહે હિત આણો, વરસે
વાર દિવસ વખાણો, પાલી થાઉં હું શિવરાણો ॥ અતિત અના-
જતને વર્તમાન, નેઉ જિનનાં હુઆં વચાણુ, અવર ન એક
સમાન ॥ ૨ ॥ આગમ આરાધો ભવિ પ્રાણુ, જેહમાં તીર્થકરની

૩૬૬

આણી, ગણધર દેવ કહાણી ॥ દોઢસો કંથ્યાણકની આણી,
એક અગિઆરસનો દિન બાણી, ઈમ કહે કેવલ નાણી ॥ પુન્ય
પાપ તણી જેહ કહાણી, સાંભળતાં સુખ લેખ લખાણી, તેહની
સ્વર્ગ નિસાણી ॥ વિદ્યા પૂર્વગ્રંથે વિરચાણી, અંગ ઉપાંગ
જે સૂત્રે શુભાણી, સુણતાં દિયે શીવરાણી ॥ ૩ ॥ જિન
શાસનમાં જે અધિકારી, દેવ દેવી જે સમકિત ધારી, સાંનિધ્ય
કરો સંભારી ॥ ધર્મ કરે તસ ઉપર પ્યારી, નિશ્ચલ ધર્મ કરે
સુવિચારી, તેછે પરઉપગારી ॥ વીઠ મંડણ મહાવીર જીહારી,
પાપ પખાલી જિનને જીહારી. લાભવિજય હિતકારી ॥ માતંગ
જક્ષ સિદ્ધાર્થ સારી, ઓલગ સારે સુર અધિકારી, શ્રી સંઘના
વિવિધ નિવારી ॥ ૪ ॥ ઇતિ મોન અગિઆરસની થોય ॥

અથ સિદ્ધાચલજની થોયો ॥

॥ સકલ મંગલ લીલા મુનિ ધ્યાન, પરભવ વૃતનું દિધું
દાન, ભવિજન એહ પ્રધાન ॥ મરૂદેવાએ જનમજ દીધો, ઈંદ્ર સે-
લડી આગલ કીધો, વંસ ઇજ્જાગ તે સીધો ॥ સુનંદા સુમંગલા
રાણી, પુરવ પ્રીત ભલી પટરાણી, પરણાવે ઈંદ્ર ઇંદ્રાણી ॥ સુખ
વિલસે રસ અમીરસ ગુજે, પુરવ નવાણું વાર શેત્રુંજે, પ્રભુ જક્ષ
પગલે પુજે ॥ ૧ ॥ આદિ નહીં અંતર કોઈ એહનો; કેમ
વર્ણવીજે સખી ગુણ એનો, મોટો મહિમા તેનો ॥ અનંતા
તીર્થકર ઇણ ગિરિ આવે, વિહરમાન વ્યાખ્યાન સુણાવે, દિલ-
ભરી દિલ સમજાવે ॥ સકલ તીર્થનું એહીજ ઠામ, સર્વે
ધર્મનું એહીજ ધ્યાન, એ સુજ આતમશામ ॥ રે રે સુરખ

૩૬૭

અનમું મુજે, પુણ્યે દેવ ઘણા શેત્રુંજે, જ્ઞાનની સુખડી ગુજે ॥૨૧॥
 સોવન હુંગર હુંકે રૂપાની, અનોપમ માથેક હુંકે સોનાની, દીસે
 દેવ દધાની ॥ એકે હુંકે મુનિ અણુસણ કરતા, એકે હુંકે મુનિ-
 જ્ઞત તપ કરતા, એકે હુંકે ઉતરતા ॥ સૂરજકુંડ જલધિપ લગાવે,
 અહીપાલનો કોટ ગમાવે, તેને તે સમુદ્ર નિપાવે ॥ સવાલાખ
 ચેત્રુંજય મહાતમ, પાપતણી તિહાં ન રહે રાતમ, મુણ્ણતાં પવિત્ર
 જાય આતમ ॥ ૩ ॥ રમણિક ભુઈરંગઠ રહીયાલો, નવખંડ કુ-
 મર તીર્થ નિહાલો, ભવિજન પાપ પખાલો ॥ ચોખા ખાણુને
 વાઘણ પોળ, ચંદન તલાવડી ઓલખાભેર, કંચન ભરોરે અં-
 ઘોલ ॥ મોક્ષ ખારીનો જગ જસ મોટો, સિદ્ધસિલા બિપર જઈ
 લોટો; શમકીત સુખડી ઓટો ॥ સોના ગભારે સોવન બલી, ઝારો
 જિનની મૂર્તિ રસાલી, ચકેસરી રખવાલી ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી
 સીદ્ધાચલની થાય સંપુર્ણ. ॥

॥ અથ આઠમની થોય ॥

॥ અઠમ જિનચંદ્રપ્રભ નમીએ, અઠમ મહામંદ હુરે દમીએ;
 દુર્ગતિમાંહે નવ ભમીએ ॥ મહસેન નંદન જિનગુણ રમીએ, અષ્ટ
 અઠાભય ભાવ ઠિસમીએ, દુખ દોહગ નિગમીએ ॥ અષ્ટ મંગલ
 જસ આગલરાજે, ચંદ્ર લંછન જસ ચરણે છાજે, જગ જસ પડહો
 વાજે ॥ અષ્ટ કર્મ ભડ સંકટ ભાજે, પ્રાતિહાર્ય આઠ વિરાજે,
 અષ્ટમી દિન તપ તાજે ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ જિનવરનાં વૃંદ, જેહને
 અણુમે અચુર સુરિંદ, જસ ગુણ ગાયે નરિંદ ॥ વંછિત પુર્ણ
 સુરવર કંદ, ભાવ ભક્તિ વંદુ જિનચંદ, જિમ પામુ આણુંદ ॥

૩૧૮

અતિત અનાગત ને વર્તમાન, મહુ ચોવીસી બહુતેર માન,
 તેહનું ધરીયે ધ્યાન ॥ પ્રહ ઉઠી નિત્ય કીજે ગાન, દિન દિન
 વાધે અતિ ઘણું વાન, અષ્ટમી દીન મુપ્રધાન ॥ ૨ ॥ મુખદર્ષ
 જિનવરની વાણી, લાવ સહિત અતિ ઉલટ આણી. તે નીમુણી
 શુભવિ પ્રાણી ॥ મહ મચ્છર હરવે સપરાણી, સરસ મુકોમલ મુધા
 સમાણી, અભિનવ શુભ મણિ ખાણી ॥ ચૌદ પુર્વને અંગ અગિ-
 આર, દસ પચત્તા ઉપાંગ ખાર, છ છેદે મુલ સૂત્ર ચારાનંદીને અનુયોગ
 દ્વાર, એ સવિ સમયતણા અધિકાર, અઠમી દિન સુવિચાર ॥ ૩ ॥
 ચંદ્રપ્રભ જિન સેવક જક્ષ, વિજયનામે તે પ્રત્યક્ષ, સમકિત ધારી
 દક્ષ ॥ સઉવિહ સંધ તણા જે લક્ષ, તસ કામિત દેવે મુરવૃક્ષ
 વારે વિદ્ય વિપક્ષ ॥ અષ્ટમહાસિદ્ધિ લોગ અપાર, અષ્ટદિશે કીરતી
 વિસ્તાર, ચકલ સુજન પરિવાર ॥ અશરણુ અબલા દીન આધાર,
 રાજ રત્નનાયક મુખકાર, અષ્ટમી પોસહ સાર ॥ ૪ ॥ ઇતિ
 આઠમની થોય ॥

॥ પજુસણની થોય ॥

॥ પર્વ પજુસણ પુન્ય કીજે, સત્તરલેદી જિન પુખ રચીજે,
 વાજિત્ર નાદ સૂણીજે ॥ પરભાવના શ્રાફલની કીજે, યાયક
 જનને દાનજ દીજે. જીવ અમારી કરીજે ॥ મનુજ જનમ ફલ
 લાહો લીજે, ચોથ છઠ્ઠ અઠમ તપ કીજે, સ્વામીવચ્છલ કીજે,
 ઇમ અઠાઈમહોત્સવ કીજે, કલ્પસૂત્ર ઘર પધરાવીજે, આદિનાથ
 પુજીજે ॥ ૧ ॥ વઠાકલ્પ દીને ધુરી મંડાણ, નમુચ્છુ હોય પ્રથમ
 વખાણ, મેઘકુમાર અહી ઠાણ ॥ દશ અછેરાનો અધકાર. ઉદ

૩૬૯

આદેશે ગર્ભાપહાર, દેખે સુપન ઉદાર ॥ ચોથે સુપને ખીલું
 સાર, સુપનપાઠક આવ્યા દરબાર, ઇમ ત્રીલું જ્યકાર ॥ ૨ ॥
 ચોથે વીર જનમ વખાણુ, દિશિ કુમરી સવિ ઇંદને બાણુ, દિક્ષા
 પંચ વખાણુ ॥ પારણે પરિસહ તપને નાણુ, ગણધર વાદ ચોમા-
 સી પરમાણુ, તિમ પામ્યા નિરવાણુ ॥ એ છઠે વખાણુ કહીએ,
 તેલાધર દિવસે એ લહીએ, વીરચરિત્ર એમ સુણીએ ॥ પાસ
 નેમિજિન અંતર સાત, આઠમે ઋષભ થેરા અવદાત, સુણતાં
 હોયે સુખચાત ॥ ૩ ॥ સંવંચરી દિન સહુ નરનારી, ખારસે
 સૂત્રને સમાચારી, નિસુણે અઠમધારી ॥ સુણીએ ગુરુ પદાવલી
 સારી, ચૈત્ર પ્રવાડી અતિ મનોહારી, ભાવે દેવ જીહારી ॥
 સાહમી સાહમણી ખામણા કીજે, સમતા રસુમાંહી ઝીલીએ, દાન
 સંવંચરી લીજે ॥ ઇમ ચક્રેસરી સાનિધ કીજે, જ્ઞાન વિમલસૂરી
 જગ બાણીજે, સુજસ મહોદય કીજે ॥૪॥ ઇતિ શ્રી પર્યુષણાપર્વ
 સ્તુતિ સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રી નવપદ ચોલીની થોય ॥

અંગ દેશ અંપાપુરી વાસી, મયણાંને શ્રીપાલસુ ખાસી, સમ-
 કિતસુમન વાસી ॥ આદિ જિણેસરની ઉદ્ધાસી,ભાવ પૂજા કીધી
 મન આસી, ભાવધરી વીસવાસી ॥ ગલિત કોઠ ગયો તિણે
 નાસી, સુવિધિસુ સિદ્ધચક્ર ઉપાસી, થયો સ્વર્ગનો વાસી ॥
 આસો ચઇતરની પુરણુ માસી, પ્રેમે પુણે ભક્તિ વિકાસી, આદિ

૨૪

૩૭૦

પુરૂષ અવિનાશી ॥ ૧ ॥ કેસર ચંદન મૃગમદ ઘોળી, હરખેસુ
ભરી હેમ કચોલી, શુદ્ધ જલે અઘોલી ॥ નવ આંખેલની કીજે
ઓલી, આસો સુદ સાતમથી ખોલી, પૂજે શ્રી જિન ટોલી ॥
ચિહ્ન ગતિની મહા આપદ ચોલી, દુરગતિનાં દુઃખ હરે ટોલી,
કર્મ નિકાચિત રોલી ॥ ક્રોધ કષાય તણા મદ લોલી, જિમ
શિવ રમણી ભમર લોળી, પામે સુખની ઓળી ॥ ૨ ॥ આસો
સુદ સાતમ સુવિચારી, ચૈત્રી પણ ચિત્તશું નિરધારી, નવ આંખે-
લની સારી ॥ ઓળી કીજે આળસ વારી, પુનિમ લગે સચિત
પરિહારી, દેહરે દેવ બુહારી ॥ પડિકમણા જે કીજે ધારી, સિદ્ધ-
ચક્ર પુજે સુખકારી, શ્રી સિદ્ધાંત મળારી ॥ શ્રી જિન ભાષિત
પર ઉપકારી, નવપદ જાપ જપો નરનારી, જિમ લહો મુક્તિની
ભારી ॥ ૩ ॥ શ્યામ ભમર સમવેણી કાલી, અતિ સુંદર સોહો
સુકમાલી, જાણે રાજ મરાલી ॥ જલહલ ચક્ર ધરે રૂપાલી, શ્રી
જિન શાસનની રખવાલી, ચક્રેશ્વરી મેં ભાલી ॥ જે ઓલી કરે
ઉજમાલી, તેહનાં વિધન હરે સાખાલી, સેવક જિન સંભાલી ॥
ઉદય રત્ન કહે આસન વાળી; જે જિન નામ જપે જપમાલી,
તે ઘેર નિત્ય દિવાલી ॥ ૪ ॥

॥ થંમણ પાશ્વનાથનો સ્તુતિ ॥

॥ સ્થંભણ પુરવર પાસ જિણુંદો, અશ્વસેન કુલ કમલ દિ-
ણુંદો, આમોલી અભવ કંદો ॥ મોહરાય શિર પાડે દંડો, તિહુ-
આણુ જાસ પ્રતાપ અખંડો, ભવિઆણુ મન આણુંદો ॥ ભવ ભવ
ભીડ ભલિ પરે ચૂરે, મન વંછિત સવિ સંપદ પુરે, પ્રભુકર
મોરી સારો ॥ વરૂણજ કહીએ પશ્ચિમ સ્વામી, જિણે આરાધ્યો

૩૭૧

તું શીરનામી, વછર લક્ષ ધ્યાયારો ॥ ૧ ॥ એસી સહસ્ર સંવચ્છર
 જૂતલ, સેવ્યો સ્વામી હીયડે નીરમલ, વાસગ વિસર્ધ સ્વામી ॥
 પછે પુજ્યો તે પરમેશ્વર, સાતમાસ નવ દિવસ નિરંતર, દશરથ
 નંદન રામે ॥ કેતો એ કાલ પ્રથમ હરી ધ્યાયો, દારિકા નગરી
 માછલ આયો. પૂજ્યો દેવ મોરાર્યો ॥ દારિકા દાહ જલ રહીઓ,
 સાગરદત્ત શેઠે સંઘ્રહીઓ, કાંતિ નગર મોઝારો ॥૨॥ નાગાર્જુન
 એગી તે લીયો, સેઠી તટ તેહનો રસ લીધો, તું વીણુ અવર ન
 વીરો ॥ ઉવટ નદીય વહે વરસાલે, તુમ ઉપર ઘણા વેણુ વાલે,
 આય ઝરે સીર ખીરો ॥ અભયદેવ સૂરો તિહાં બાણ્યો, ભુયં
 હીતરથી ઉપર આણ્યો, તે તસ દીધી દેહો ॥ થંભણુ પુરવર
 પ્રસાદે ખેઠો, નયણાનંદણુજગ સહુ દીઠો, નીલા વન જિમ મેહો ॥
 ૩ ॥ ગુજરધર જવ જવણિ ધસકીય, ખંભનગર તેં તૈયમ-
 લંકીય, પુહવિરો પ્રગટ પ્રમાણો ॥ આદિ તુમારી જગ કુણુ બાણો,
 મતવીણુ માણસ કીસુંમ વખાણો, હુંપીણુ સહજ અયાંણો ॥
 ક્રમધેતું તિહાં પત્તધરંગણુ, કરયલ ચઢીયો કર ચિંતામણુ, ફલીયો
 અમર વીસાલો ॥ દેવ દયાલુ ભાવઠ ભંજણુ, જે તુઠે સંપત પુર
 મંહણુ, શ્રી પાર્શ્વનાથ ચોસાલો ॥ ૪ ॥

३७२

॥ अर्हम् ॥

॥ नमः ॥

लकृताभरप्रभुतमौलिमणिप्रभाषा, मुहीपकं^१ जिनपदाम्भुज्यामल-
 ते^२ । स्तोत्र्ये^३ मुदा^४ उडभनिशं^५ क्वि माइदेव, दुष्टाष्टकभरिपुमण्ड-
 लमित्तुधीर ॥ १ ॥ श्रीभजिजनेश्वरकलापमहं^६ स्तुवेरसु, द्योतकं^७
 हलितपापतमोवितानम् । लव्याम्भुजतद्दिननाथनिभं^८ स्तवीभि,
 लकृत्या^९ नमस्कृतममर्त्यनराधिराजैः ॥ २ ॥ वर्यां^{१०} जिनक्षितिपते-
 स्त्रिपदीमवाप्य, गच्छेश्वरैः^{११} प्रकटिता^{१२} क्वि वाग्मुदा^{१३} या । सम्यक्^{१४}
 प्रभुम्य जिनपादयुगं^{१५} युगादा, वेवं^{१६} शुभार्थनिकरैर्बुवि^{१७} सास्तु^{१८} लक्ष्म्ये^{१९}
 ॥ ३ ॥ यक्षेश्वरस्तव^{२०} जिनेश्वर^{२१} गोमुपाह्वः, सेवा^{२२} व्यधत्त^{२३} कुशल-
 क्षितिभृत्पयोदः । त्वत्पादपङ्कजमधुम्रततां^{२४} दधानो,^{२५} वालम्भनं^{२६}
 लवजले^{२७} पततां^{२८} जनानाम् ॥ ४ ॥

॥ धृति ऋषलदेवजिनस्तुतयः ॥ १ ॥

कल्याणम^१ रिमुदारमवद्यलेदि,^२ दुष्टकर्मवारणविदारणपञ्चवत्कम् ।
 यत्पादपद्मयुगलं^३ प्रभुमन्ति^४ शंकाः स्तोत्र्ये^५ मुदा^६ जिनवरं^७ जिनत्रैश-
 लेयम् ॥ १ ॥ क्षीणुष्टकर्मनिकरस्य^८ नमोस्तु^९ नित्यं^{१०}, लीतालयप्र-
 ऋमनिन्दितमग्निपद्मम् । छन्दार्थमण्डलसुसर्जनदेववृक्षं,^{११} नित्येद्वयं^{१२}

૩૭૩

હલિતલીનકપાયમુક્તમ્ ॥ ૨ ॥ જૈનાગમં દિશતુ સર્વસુખૈકસારં,
 શ્રીનન્દનક્ષિતિજહ્યહતિપ્રકારમ્ । સંસારસાગરનિમજ્જદશેષજન્તુ
 યોહિત્યસન્નિભમભીષ્ટદમાશુ મુગ્ધમ્ ॥ ૩ ॥ માતંગયક્ષરમલાં પ્ર-
 કરોતિ સેવાં; પૂર્વાન્તમારસમભીષિતદં વિશાલમ્ । ઉત્પત્તિવિસ્તર
 નદીશપતજ્જનાનાં, પોતાયમાનમભિનમ્ય જિનેશ્વરસ્ય ॥ ૪ ॥
 ઇતિ શ્રી વીરજિનસ્તુતયઃ ॥ ૨ ॥

॥ માલીની વૃત્તં ॥

સકલકુશલવહ્નીપુષ્કરાવર્તમેધો, મદનસદશરૂપઃ પૂર્ણશકેન્દુવત્કૃઃ ।
 પ્રથયતુ મૃગલક્ષ્મી શાન્તિનાથો જનાનાં, પ્રસૂતભુવનકીર્તિઃ
 ક્રમિતં કમ્પકાન્તિઃ ॥ ૧ ॥ જિનપતિસમુદાયોદાયકોડભીષિતાનાં,
 હરિતતિમિરભાનુઃ કદંપવૃક્ષોપમાનઃ । રચયતુ શિવશાન્તિં પ્રાતિ-
 હાર્યશ્રિયં યો, વિકટવિષમભૂમીજાતદત્તિં જિભાર્ત્ત ॥ ૨ ॥
 પ્રથયતુ ભવિકાનાં જ્ઞાનસંપત્સમૂહં; સમય ઇહ જયત્યામાસવત્કૃ
 પ્રસૂતઃ । ભવજલનિધિપોતઃ સર્વસંપત્તિહેતુ, પ્રથિતઘનઘટાયો
 સર્પકાન્તપ્રકારઃ ॥ ૩ ॥ જયવિજયમનીષામન્દિરં બ્રહ્મશાન્તિકં,
 સુરગિરિસથધીરઃ પૂજિતોન્યક્ષયક્ષૈઃ । હરતિ સકલવિદ્ધં યો જને
 ચિન્ત્યમાનઃ, સ ભવતુ સતતંવઃ શ્રેયશે શાન્તિનાથઃ ॥ ૪ ॥

ઇતિ શાન્તિજિનસ્તુતયઃ ॥ ૩ ॥

ત્રેયઃશ્રિયાં મર્જલકેલિસદ્ધ, શ્રીયુક્તચિન્તામણિપાર્શ્વનાથ । હર્વા-
 રસંસારમયાચ્ચ રક્ષ, મોક્ષસ્ય માર્ગે વરસાર્થવાહ ॥ ૧ ॥ જિને
 શ્વરાણાં નિકરે ક્ષમાયાં, નરેન્દ્રદેવેન્દ્રનતાંપ્રિપદ ॥ કુરૂંતે નિર્વાણ-
 સુખં ક્ષમામૃત, સતકેવલજ્ઞાનરમાં દધાન ॥ ૨ ॥ કેવલ્યવામાર્જ-

૩૭૪

દયૈકહાર, ક્ષમાસરસ્વદ્રજનીશતુલ્ય । સર્વજ્ઞ સર્વાતિશયપ્રધાન, જ્ઞ-
નોતુ તે વાઙ્મનરાજ સૌખ્યમ્ ॥ ૩ ॥ શ્રીપાર્શ્વનાથકમણામ્બુજા-
ત, સારંગતુલ્યઃ કલઘૌતકાન્તિઃ । શ્રીયક્ષરાન્નેગરૂડાભિધાનઃ, ચિરંજીવ-
જ્ઞાનકલાનિધાન ॥ ૪ ॥

ઇતિ પાર્શ્વજિનસ્તુતયઃ ॥ ૪ ॥

કમલવદ્ધપનં તવ રાજતે, જિનપતે ભુવનેશ શિવાત્મજ ।
સુકુરવદ્ધિમલં ક્ષણુદાવશાત્, હૃદયનાયકવત્ સુમનોહરમ્ ॥ ૧ ॥
ચકલપારગતાઃ પ્રભવન્તુ મે, શિવસુખાય કુકર્મ્માવહારકાઃ । રૂચિ-
રમર્જ્જલવદ્ધિવને ધનાઃ, દશતુરર્જ્જમગૌરયશોધરાઃ ॥ ૨ ॥ મદનમાન-
જરાનિધનોન્નિજત, જિનપતે તવ વાગમૃતોપમા ॥ ભવભૃતાં ભવતા-
ચ્છિવશર્મણે, ભવપયોધિપતન્નજનતારકા ॥ ૩ ॥ જિનપપાદપયોરૂ-
હહંસિકા, દિશતુ શાસનનિર્જર કામિની । સકલદેહભૃતામમલ-
સુખં, સુખવિભાભરનિર્જિતભાધિપા ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ નેમિજિનસ્તુતયઃ ॥ ૫ ॥

જાત્વા પ્રશ્નં તદર્થં ગણુધરમનસં પ્રાશ્નદેહીરદેવઃ, અહંતિસિ-
દ્ધાર્થસાધુપ્રભૃતિનવપદાન્ સિદ્ધચક્રસ્વરૂપાન્ । યે ભુવ્યાશ્રિત્ય ધિ-
જ્ઞુ પ્રતાદનમધિકં સંજપન્તે સ્વભક્તયા, તે રચુઃ શ્રીપાલવચ્ચ-
ક્ષિતિવરપતયઃ સિદ્ધચક્રપ્રસાદાત્ ॥ ૧ ॥ હસ્તીર્ણુ નિસ્તરીતું
ભવઃ જલનાધકં પાણિયુગ્મે ગૃહીત્વા, યાનેકાન્ કોટિકુમ્ભાન્
કનકમણિમયાન્ પાષ્ટલક્ષાભિયુક્તાન્ । ગંગાસિન્ધુહૃદાનાં જલનિ-
ધિતટતસ્તીર્થતોયેન ભૃત્વા, સત્સર્વાધીશ્વરાણાં સુરપતિનિકરા જ-
ન્મકૃત્યં પ્રચક્રુઃ ॥ ૨ ॥ કુર્યુર્દેવાસ્ત્રિવપ્રં રજતમણિમયં સ્વર્ણ-
કાન્ત્યાડભિરામે, સ્થિત્વા સ્થાને સુવાક્યાં જિનવરપતયઃ પ્રાવહન્
યાં ચ નિત્યમ્ । તાં વાચાં કર્ણકૂપે સુનિપુણમતયઃ શ્રાદ્ધયો યે
ધિબન્તિ તે ભવ્યાઃ શૈવમાર્ગાગમવિધિકુશલા મૌક્ષમાસ પ્રયાન્તિ

૩૭૫

॥ ૩ ॥ દેવી ચક્રેશ્વરી સ્ત્રગ્ધતિ ચ હૃદયે પત્તને દેવકાખ્યે,
કામે મોહાભિક્ષીર્ણે વિમલપદયુજિ સિદ્ધચક્રસ્ય ખીજે । શ્રીમદ્વા-
ર્માદિયુક્તૈર્વિજયપ્રભવરૈર્વર્યૈરૂપૈર્મનીન્દ્રૈઃ સ્તુત્યા નિત્યૈ સુલક્ષ્મી-
વિજયપદ્મૈઃ પ્રેમપૂર્ણૈ પ્રસન્ના ॥ ૪ ॥

ઇતિ શ્રીસિદ્ધચક્રસ્તુતયઃ ।

૨૬૪૬ ભક્તિનતેન્દ્રશીર્ષવિલસત્કોટીરરતનાવલી, રંગત્કાન્તિકર-
મ્બિતાહ્લુતનખશ્રેણી સમુજ્જ્વલિભિતમ્ । સિદ્ધાર્થાશુરહસ્ય કીર્તિ-
તગુણસ્થાહિદયં પાતુ વઃ, સ્નાતસ્થાપ્રતિમસ્ય મેઙ્ગશિખરે શશ્વ-
વિક્ષોઃ શૈશવે ॥ ૧ ॥ શ્રયઃ શર્મકૃતે ભવન્તુ ભવતાં સર્વેઽપિ
તિર્થાધિપા; યેષાં જન્મમહઃ કૃતઃ સુરગિરૌ વૃન્દારકૈઃ સાદરૈઃ ।
પોલોમીસ્તનગર્વખણ્ડનપરૈઃ કુમ્ભૈઃ સુવર્ણૈર્દલવૈઃ, હંસાંસાહતપ-
ન્નરેણુકપિશક્ષીશર્ણુવામ્ભોજૈઃ ॥ ૨ ॥ સેવે સિદ્ધાન્તમુદત્સકલ-
મુનિજનપ્રાર્થિતામત્યૈરત્નં, ગજર્જઙ્ગાયાટવાદિદ્વિરઘ્વનઘટાદર્પકણ્ડી
રવાભમ્ । મિથ્યાધર્માન્ધકારે સ્ફુટવિકટકરાદિત્યમલપ્રભનો, અ-
હૃદ્ધવકત્રપ્રસૂતં ગણધરરચિતં દ્વાદશાંગં વિશાલમ્ ॥ ૩ ॥ દક્ષો
યક્ષાધિરાજેમહિમગુણુનિધિશ્ચણ્ડદોર્દણ્ડધારી, સર્વ સર્વાનુભૂતિર્વિ-
દલયતુ મુદા સંઘવિધ્નં મહીભઃ । અધ્યારૂઢોદ્વિપેન્દ્રં વરભવનગત
સ્તમ્ભહસ્તોત્કટાસ્યં, નિષ્પંકન્યોમનીલદ્યુતિમલસદૃશં આલચન્દ્રા-
ભર્કષ્મ ॥ ૪ ॥

ઇતિ શ્રીવીરજિનસ્તુતયઃ ।

નમ્રેન્દ્રમૌલીપ્રપતત્પરાંગધૃજ, સ્ફુરત્કર્ણુરિતકમાખ્જમ્ । વીરં
ભજે નિર્જિતમોહવીરં, સંસારદાવાનલદાહનીરમ્ ॥ ૧ ॥ પુષ્પૈઃધ-
યમ્બદલસોરભગુણ્ડિતાની, સ્વર્ણમ્બુજૈઃ સુરકૃતૈ પરિમણ્ડિતાની ।

૩૭૬

વન્દેડહ્તાં વરપદાનિ નતાન્યજેન, ભાવાવનામસુરદાનવમાનવેન
 ॥ ૨ ॥ નાના રત્નૈઃ સુભગમતુલપ્રોઢસાદૃશ્યપાદૈર્વિગ્નસાતૈર્જહ્નુ
 નયભરૈઃ સત્તરંગૈરૂપૈતમ્ । યુક્ત્યા જૈનં સમયમુદ્ધિં કીર્ત્યમાન્ય
 સ્મિ ક્રમં । બોધાગાધં સુપદ્મપદ્મીનીરપૂશભિરામમ્ ॥ ૩ ॥
 શ્રીમદ્દીરકમાન્વોઢરસિકમના રાજહંસીવ રમ્યા, સિદ્ધા સિદ્ધાવિ-
 રૂદ્ધા વિશદગુણસદ્ભક્તાહુત્પન્નરૂદ્ધા । યા ધત્તે સ્વીયકંઠે ધનસુર-
 ભિરસાં પુષ્પમાલાં વિશાલાન્, આમૂલાલોલધૂલીગહુલપરિમલાલીલ
 લોલાલિમાલાન્ ॥ ૪ ॥

ઈતિશ્રીજિનસ્તુતયઃ ।

શૈવેયઃ શંખકેતુઃ કલિતજનમનઃસંશય સર્વકાલં, વિશ્વેશ્વર
 સૌમ્ય હેહુતિવિજિતધનઃ કર્મધર્મામૃતાંશુઃ । ક્ષાન્ત્યાઘ્યઃ કબ્દુષ્ટ
 ક્ષયકચ્છપરે રેવતોત્તસતુલ્યઃ, કદયાણુ પંચમી સત્તપસિ વિતનુતાં
 પંચમજ્ઞાનવાન્વઃ ॥ ૧ ॥ નાભેય ત્રૈશલેય પ્રથમચરમકશ્ચ દ્વવચ્યા-
 રૂચ્યન્મૂર્તિઃ સ્ફુર્તિઃ કધાનઃ પ્રથયતિ કુમુદં યો બુધાલ્હાદ-
 હેતુઃ । પ્રોઢામરછન્નપદ્મા પિકચકખરવઃ સત્કલાવાન્મનોરો, જ્ઞાન-
 પુષ્પાન્નિજનૌઘઃ સ તપસિ ભવિનાં પંચમી વાસરસ્ય ॥ ૨ ॥
 ગીર્વાણાધીશપુંસાંપતિકુસુમમિદં પુણ્યભાજેમનુષ્યા, નિર્વાણામેય-
 સૌખ્યં પ્રબલક્લમથો યત્પ્રસાદલ્લભન્તે । શ્રીસાર્વપ્રોઢશુદ્ધાગમધર-
 શ્ચિરૂઢઃ સિદ્ધિદાનૈકરક્ત, સ્તત્પંચમ્યાસ્તપસ્ચુદતવિશદધિયાં ભાવિના-
 મસ્તુ નિત્યમ્ ॥ ૩ ॥ સંપૂર્ણા પૂર્ણિમેન્દુપ્રભસુભગગુણૈર્તદેવેન્દ્રનાના,
 પ્રોઢગન્ધદ્રિપેન્દ્રપ્રચુરમદ્દહરૈણાધિપે રાજમાના । શ્રીમદ્દુઃસંક્રિ-
 ભાવા વિમલકન્કરા ભાસ્વદ્મખાલિધાના, પંચમ્યન્હસ્તપદૈર્વિતરતુ
 કુશલં ધીમતાં સાવધાના ॥ ૪ ॥

ઈતિ જ્ઞાનપંચમીસ્તુતયઃ ॥

३७७

॥ महा प्रजाविक स्तोत्राणि ॥

सकल मङ्गल केलि निवेशनं, सहृदयं हृदयंगम देशनं ॥ अभि-
नतोत्तम भक्ति सुरेश्वरं, नमत शीतलनाथजिनेश्वरम् ॥ १ ॥
सहज सुन्दर सदगुण मन्दिरं, विमल केवल बोध विकस्वरं ॥
अति सुवर्ण सुवर्ण समष्टुतं, प्रवर बन्धुर लक्षण संयुतं ॥ २ ॥
॥ युग्मम् ॥ यदीय भक्तिर्भविनां भवे भवे, भवेद् भीष्टार्थ निदानमद्भु-
तम् ॥ सहवनन्दात्मसमुद्भवो जिनः, समर्चनीयः खलु शीतलः
प्रभुः ॥ ३ ॥ कर्माभितमान् भविनः सुशीतलान्, कुर्वन्मुदा वाक्
सुधया दया परः ॥ सदेवदेवो भवतात् सदैवमे, सदिष्ट सद्धे
जनराज शीतलः ॥ ४ ॥ अविगत शिवशर्मा, वीतमोहादिकर्मा,
हृदयतनुजन्मा, सर्वतः साधुधर्मा ॥ त्रिदशमहितमूर्तिः स्फूर्तिमत्पु-
ण्यकीर्तिः ॥ जयतुगत भवार्तिः शीतलः सौम्यमूर्तिः ॥ ५ ॥

॥ इति श्री शीतलजिन स्तोत्रम् ॥

॥ संखेश्वर पार्श्वनाथ स्तुति ॥

यस्य ज्ञानदया सिन्धो दर्शनं श्रेयसे ध्रुवम् ॥ स श्रीमान्
पार्श्वतीर्थेशो, निषेव्यः सततं सताम् ॥ १ ॥ वामा सूनोर्यशः पुञ्जै,
रगाधस्यानद्या गुणाः ॥ स्मर्यन्ते येन स स्मार्यो, भवेत् पात्रेन
बहिषां ॥ २ ॥ विहाय विषयासक्तान् संसारिक सुरा सुरान् ॥

३७८

सेव्यताम क्षयो धीराः पार्श्वदेवो परः प्रभुः ॥ ३ ॥ जिनाः स्वार्थं
दानेन, येन कल्पद्रुमा अपि ॥ भवेदभ्यर्चितो लोके, स श्रिये
चामृताय च ॥ ४ ॥ संस्तुतो मधुर श्लोकैः जैन लाभ प्रदायकः ॥
कल्याणकारको भूयात्, श्रीमान् शङ्खेश्वरः प्रभुः ॥ २ ॥

॥ इति श्री शंखेश्वर पार्श्वजिन स्तुतिः ॥

॥ श्री पार्श्वजिन स्तुति ॥

लक्ष्मीनिदानं गुरुकर्मदानं, सद्धर्मदानं जगते ददानं ॥ यक्षेक्ष-
पार्श्वं शितपादपार्श्वं, जुवामि पार्श्वं भवभेदपार्श्वं ॥ १ ॥ स्मेरात्-
सीसूनसमप्रभावां, सम प्रभावा भवदीयमूर्तिः । विभाति चाम्रां
प्रभव त्रिलोके, भवत्रिलोकेन समर्चनीयः ॥ २ ॥ तवेशपत्यं कज-
मादरेण, हृद्या दधाना जनता दरेण ॥ मुक्ता भवेदेकपदे पराया,
निर्वेश वन सौख्य परम्परायाः ॥ ३ ॥ निःशेष भूवर्षितदानवारी,
र्यन्मानसेत्वं प्रियसे सदैव ॥ सएव गव्युत्तम दानवारी, प्रोच्चारि-
तोद्दामयशाः सदैव ॥ ४ ॥ देवाधि देवाधिहरस्त्वमेव, सुज्ञान
सुज्ञानभि बुद्धरूपः ॥ सारांग सारांग वितीर्ण भूयः, कल्याण क-
ल्याण कृदंगभाजां ॥ ५ ॥ यैरर्च्यसेत्वं वरवैद्यराज, मनोऽभिरामैः
सुमनोभिरामैः ॥ कर्माभिधैसञ्जितभूधनास्ते, विसारि लोकेक्ष
विसारि लोके ॥ ६ ॥ इत्थं ते जिनपुङ्गवस्य भगवन् ! प्रोद्दामधा-
मान्वितं । पादाब्जं परभागभृत् त्रिशुवनस्तुत्यं स्तुवन्तोऽनिशं ॥

39८

दक्षं कर्म विपक्षपक्षदलने भव्या भवन्तु क्षमाः । कल्याणाश्रय मुक्ति
मल्लुप्तमखिलं तीर्त्वा भवाम्भोनिधि ॥ ७ ॥

॥ इति विविध यमकयुक्त श्री पार्श्वजिन स्तुतिः ॥

॥ शंखेश्वर जिनस्तवः ॥

पाणिनि छन्दः

गौडोग्रामे स्तम्भने चारुतीर्थे, जीरावल्यां पत्तने लोद्रवारव्ये॥
बाणारस्यां चापि विख्यातकीर्तिं श्रीपार्श्वशं नैमि शंखेश्वरस्थं ॥१॥
इष्टार्थानां स्पर्शने पारिजातं, वामा देव्यानन्दनं देववन्द्यं ॥ स्वर्गे
भूमौ नागलोके मसिद्धं ॥ श्री पा० ॥ २ ॥ भित्त्वा भेद्यं कर्मजालं
विशालं । प्राप्यानन्तं ज्ञानरत्नं चिरत्नं ॥ लब्ध्वापन्दानन्दनिर्वाण
सौख्यं, ॥ श्री पा० ॥ ३ ॥ विश्वाधीशं विश्वलोके पवित्रं, पापा-
गम्यं मोक्षलक्ष्मीकलत्रं ॥ अम्भोजाक्षं सर्वदा सुप्रसन्नं ॥ श्री पा०
॥ ४ ॥ वर्षे रम्ये खगदोर्जागचन्द्रे संरव्ये मासे माघवे कृष्णपक्षे॥
प्राप्तं पुण्यैर्दर्शनं यस्य तंच ॥ श्री पा० ॥ ५ ॥

॥ इति शंखेश्वर जिन स्तवः ॥

॥ पार्श्वजिन स्तोत्रम् ॥

विशद सद्गुण राजि विराजितं, घनधना घननाद विभाजितं ॥
भजत भक्तिभरेण रमेश्वरं, जगति पार्श्व जिनेश मनिश्वरं ॥ १ ॥

३८०

विविध वर्ण विभूषित विग्रहा, विहित दुर्दम दर्पक निग्रहाः ॥
 वसुयुगार्कमिताः सुकृताकरा, जिनवराः प्रभवन्तु शिवङ्कराः ॥ २ ॥
 रुचिर वर्ण निबद्धमानन्दितं, सुमनसां प्रकरैरभि वन्दितं ॥ निखिल
 साधुजनाः खलु नीर्मिदं, जिनमतं नमतां वित्तशर्मदं ॥ ३ ॥ सकल
 भव्य सरोज विकाशिका, कुमति सन्तमसोच्चय नाशिका ॥ जिन-
 चरानन पद्मगतोन्मुदा, भवतु वाग्जिन लाभ शुभार्थदा ॥ ४ ॥

॥ इति पार्श्वजिन स्तोत्रम् ॥

॥ गौडी पार्श्वजिन स्तोत्रम् ॥

श्रीमत्पार्श्व जिनेश्वरस्य विलसद् ज्ञाना मृताम्भो निधेः ॥
 सद्भावेन पर स्वरूप विरते मुक्त्यास्पदे तस्थुषः ॥ सद्भूत प्रति-
 बिम्ब तस्तु सुतरां गौडी पुरोद्भासिनः सोल्लासं प्रणिपत्य सत्त्व
 मनसा तत्रैव नित्यं स्मरे ॥ १ ॥ यत्पादाम्बुजदर्शनोत्सुकधियो
 भव्या व्रजन्तोऽद्वनि स्पृश्यन्ते नहि दुष्ट जन्तुनिवहैर्वन्यैर्नवा तस्करैः ॥
 नैवो ज्वाल दवानलैर्जलचरा कीर्णे जलैर्जातुनो । सः श्रीपार्श्व
 विभुर्व्य चिन्त्य महिमा दृश्यो न केषां भवेत् ॥ २ ॥ हित्वान्तः
 करणाद्भुतं कुटिलतां मोहादिनो ज्वावितां, घृत्वा निर्मल भावनां
 च विधिना यद्भक्तिमा तन्विता । लभ्यन्ते नरराज निर्जर वरश्रेणी
 सुखानिक्रमा, न्मुक्ति श्रीरपि सैव शुद्ध मनसा संसेव्यतां
 विश्वपाः ॥ ३ ॥

॥ इति श्री गौडी पार्श्वजिन स्तोत्रम् ॥

३८१

॥ चतुर्विंशतिजिन स्तवन ॥

आद्यः श्री ऋषभस्ततो ऽ जितजिनः श्री सम्भवस्तीर्थकृत् ।
 सु श्रीमानभिनन्दनश्च सुमतिः श्री सद्यः पद्मः प्रभः । पृथिव कुक्षिभव
 सुपार्श्व जिन पस्तीर्थश्च चन्द्रः प्रभः ॥ सर्वज्ञः सुविधिर्जिनो मुनिपतः
 श्री शीतलः सौम्यदक् ॥ १ ॥ श्रेयांस प्रभु वासुपूज्य विमलानन्तेश
 धर्म्मेश्वराः ज्ञान्तिः, कुन्धुररस्ततो जित रिपुर्मल्लिजिनः सुव्रतः ।
 वर्हन्तौ नमि नेमि शुद्ध मुनियौ विश्वत्रये विश्रुतौ ॥ श्रीमत्पार्श्वजिनः
 प्रसिद्ध महिमा श्री वर्द्धमानः प्रभूः ॥ २ ॥ ए ते श्रीजिन पुङ्गवाः
 परम चिद्रूपाश्चतुर्विंशति, निःशेषाक्षम भव्यजन्तु हृदयाभोज
 प्रबोधोद्यतः । वन्द्यन्ते सुरवृन्द वन्द्यविशद श्लोक व्रजा निर्भय
 श्री सम्पत्ति निवास विक्रमपुरे सद्भक्तितः प्रत्यहं ॥ ३ ॥

॥ इति चतुर्विंशतिजिन स्तवनम् ॥

॥ अथ मङ्गलाष्टकं लिख्यते ॥

श्रीमन्नम्र सुरा सुरेन्द्र मुकुट प्रद्योति रत्नप्रभा, भास्वत्पाद
 नखेन्दवचः प्रावनाभोधौ व्यवस्थायिनः ॥ ये सर्वे जिन सिद्धमुरि-
 सुगतास्ते पाठका साधवः । स्तुत्या योगिजिनेश्वा पञ्चपुरवः कुर्वन्तु
 ये मङ्गलम् ॥ १ ॥ सम्यग्दर्शन बोधवृत्तममलं रत्नत्रयं पावनं ।
 मुक्ति श्रीनगरायनं जिनपतेः स्वर्गापवर्गप्रदः ॥ धर्म्मः सुक्तिमुधाश्च

362

चैत्य मखिलं जैनालयं श्रयालयं । प्रोक्तं तत् त्रिविधं चतुर्विधमपी
कुर्वन्तु मे मङ्गलम् ॥ २ ॥

नाभेयादि जिनाधिषा त्रिभुवने ख्याताश्चतुर्विंशतिः श्रीमन्तो
भरतेश्वर प्रभृतयो ये चक्रिणो द्वादश । ये विष्णु प्रति विष्णु ला-
ङ्गलधरा, सप्ताधिकाविंशतो ॥ त्रैलोक्येऽभयदा त्रिषष्टिपुरुषाः कुर्वन्तु
मे मङ्गलम् ॥ ३ ॥ कैलासे वृषभस्य निर्वृतिमही वीरस्य पावापुरी ।
चम्पायां वसुपूज्य सज्जनपतेः सम्मेतशैलेऽर्हतां । शेषाणामपि चो-
ज्जयन्त शिखरे, नेमीश्वरस्यार्हतो ॥ निर्वाणां वनयः प्रसिद्धविभवाः
कुर्वन्तु मे मङ्गलम् ॥ ४ ॥ ज्योतिर्व्यन्तर भावनामरगृहे मेरौ कु-
लाद्रौ स्थिता, जंबू शाल्मलि चैत्यशास्त्रिषु तथा वक्षार सूत्र्यादिषु ॥
इक्ष्वाकार गिरौच कुंडलनगे द्वीपे चनन्दीश्वरे । शैलेये मनुजोत्तरे
जिनगृहाः कुर्वन्तु मे मङ्गलम् ॥ ५ ॥ यो गर्भावतरोऽपि जयंत्यर्हतां
जन्माभिषेकोत्सवे । यो जातः परिनिक्रमे वचनवोयः केवलज्ञान
भाक् ॥ यः कैवल्यपुर प्रवेश महिमा सम्भावितः स्वार्णिभिः कल्या-
णानि च तानि पंचसतत कुर्वन्तु मे मङ्गलम् ॥ ६ ॥ ये पञ्चाषधि-
रूद्धयः श्रुततपो रूद्धिगता पंच ये । ये चाष्टाङ्गमहानिमित्तकुशला
येऽष्टौविधाधारणाः । पंचज्ञान धराश्च येऽपि बलिनो ये बुद्धि रूद्धा-
श्वरः । सप्तैते सकलाश्च ते गणभृतः कुर्वन्तु मे मङ्गलम् ॥ ७ ॥
देव्या आष्टजयादिका द्विपुणिता विद्यादिका देवता ॥ श्री तीर्थंकर
मातृताश्च जनकोपक्षाश्च यक्षेश्वराः । धार्मिशत् त्रिदशा ग्रहा निधि-
सुरा दिक्कन्यकाश्चष्टधा दिक्पाला दश इत्यमी सुरगणाः कुर्वन्तु मे

343

મજ્જલમ્ ॥ ૮ ॥ इत्थं श्री जिनमज्जलाष्टकमिदं कल्याणवाटेऽ तां
पूर्वाहीदेऽपि महोत्सवेऽपि सततं श्रोतौरूपसम्पत्करं ॥ ये श्रुन्वन्ति
पठन्ति तैश्च मनुजैर्धर्मार्थकामान्विता लक्ष्मीराश्रयते विषायरहिताः
कुर्वन्नुपे मज्जलम् ॥

॥ इति श्री मज्जलाष्टकम् ॥

॥ સોમન્ધર પ્રમુખ વિચરતા જિનની સ્તુતિ ॥

શ્રી સોમન્ધર સેવિત સુરવર, જિનવર જગજયકારીજી; ધનુષ્ય
પાંચસે કંચનવરણી, સૂરતી મોહનગારીજી ॥ વિચરંતા પ્રભુ મહા-
વિદેહે, ભવિજનને હિતકારીજી; પ્રહ ઉઠી નિત્ય નામ જપીજે, હૃદય-
કમલમાં ધારીજી ॥ ૧ ॥ સોમન્ધર ડુગવાહુ સુવાહુ, સુજાત સ્વયં-
પ્રભ નામજી; અનન્ત સૂર વિશાલ વજ્રધર, ચન્દ્રાનન અભિરામજી ॥
ચન્દ્ર ધ્રુવજગેશ્વર જેમિ પ્રભ, વીરસેન ગુણધામજી; મહાભદ્રને દેવ
યશાવલી, અજિત કરૂં પ્રણામજી ॥ ૨ ॥ પ્રભુ મુખ વાણી વહુ
ગુણસ્વાણી, મીઠી અભીય સમાણીજી; સૂત્ર અને અર્થે ગુંથાણી,
ગણધરથી વીરવાણીજી ॥ કૈલનાણી વીજ વસ્ત્રાણી, શિવપુત્રની
નિશાનીજી; ઝલ્લટ આણી દીલમાંહે જાણી, વ્રત કરો ભવીષાણી
જી ॥ ૩ ॥ હેરી પટોલી ચરણાં ચોલી, ચાલો ચાલ મરાલીજી;
આતે રૂપાલી અધર મવાલી, આંખઝલી અગોયાલીજી ॥ ચિત્ર

3८४

निवारी सांनिध्यकारी, शासननी रखवाळी जी ॥ धीर विमळ
कविरायनो सेवक, बोळे नय निहाळीजो ॥ ४ ॥

॥ श्री गिरनारजीनी स्तुति ॥

सुर असुर वंदिय पाय पंकज, मयण मल्ल अक्षोभितं; घन
मुघन श्याम शरीर सुंदर, शंखलंछन शोभितं ॥ शिवादेवी नंदन
त्रिजगवंदन, भविक कमल दिनेश्वरं; गिरनार गिरिवर शिरवर
वन्दु, श्री नेमिनाथ जिनेश्वरं ॥ १ ॥ अष्टापदे श्री आदि जिनवर,
वीर पावापुरी वरे; वामूषूज्य चंपा नयर सिद्धया, नेम रेवा गिरि-
वरे ॥ समेत शिखरे वीश जिनवर, मुक्ति पहेत्या मुनिवरु; चोवीश
जिनवर तेह वन्दु, सयल संघह सुख करुं ॥ २ ॥ इग्यार अंग उपांग
बारे, दश पयन्ना जाणिये; छुंछेद ग्रन्थ प्रसथ्यइथ्या, चार मूल
वस्त्राणीये ॥ अनुयोग द्वार उदार नन्दी, सूत्र जिनमत गाइये;
यह वृत्ति चूर्णी भाष्य पेंतालीस, आगम ए मन ध्याइये ॥ ३ ॥
बिहुं दिशे बालक दोय जेहने, सदा भविषण सुखकरु, दुख हरिय
अंबा लुंब सुंदर, दुरिय दोहग अपहरुं ॥ गिरनार मंडण नेधि
जिनवर, चरण पंकज सेविता; श्री संघ सुप्रसन्न सदा मंगळ,
करो अंबिका देविता ॥ ४ ॥

३८५

॥ पंचमी स्तुति ॥

॥ शत्रुंजय गिरि तीरथ सार ॥ ए देशी ॥

श्री जोन नेमि जिनेसर स्वामी, एकपने आराधो धामी,
मभ्य पंचम गति पामी ॥ पंच रूप करे सुर सामी, पंच वरण कलशे
कठनामी, सवि सुरपति शिवकामी ॥ जन्म महोस्तव करे इन्द्र इन्द्राणो,
देव तणो ए करणी जाणो, भक्ति विशेष वखाणी ॥ नेमजी पंचमी
तप कल्याणी, गुणपंजरी वरदत्तपरे प्राणी, करो भाव मन आणी
॥ १ ॥ अष्टापद चौबीस जिणंद, समेत शिखरे वीस धुमभविबंध,
शत्रुंजय आदि जिणंद ॥ उत्कृष्टा सत्तरीसय जिणंद; नवकोडी केवली
ज्ञान दिणंद, नवकोडी सहस्र मुणिंद; संपति वीस जिणंद सोहावे,
दोय कोडी केवली नाम धरावे; दाय कोडी सहस्र मुनि कहावे,
ज्ञानपंचमी आराधो भावे, नमो नाणस्त जपतां दुःख जावे, मन-
बंधित सुख थावे ॥ २ ॥ श्री जिनवाणी सिद्धान्ते वखाणी जोयण
भूमि सुणे सवि प्राणी । पीजीये सुधा सप्राणी । पंचमी एक विशेष
वखाणी; अजु भालो सयलो ए जाणी, बोले केवल नाणी । जावजीव
एकवर्षे करेवी साभाग्य पंचमी नामे लेवी, प्रत्येक मासे ग्रहेवी । पंचपंच
वस्तु देहरे ढेवी, एम साढा पंच वर्ष करेवी, आगम वाणी सुणेवी ॥ ३ ॥
सिंहगमनी सिंहलको बिराजे, सिंहनाद परे गुहिर गाजे, वदन चंद
परे लाजे । कटि मेखला नेउर सुविराजे, पाये घुगरा घमघम
बाजे, चालती बहुत दिवाजे । गढ गिरनार तणी रखवाल, अंब

३८६

लूंगजूति अंबा बाला, अति चतुरा वाचाला । पंचमो तपसी करत
संभाला, देवी लाभविमल सुविशाला, रत्नविमल जयमाला ॥४॥

॥ सिद्धचक्रनी स्तुति ॥

मह उठो वंदू, सिद्धचक्र सदाय; जपोये नवपदनो, जाप सदा
सुखदाय, विधिपूर्वक ए तप, जे करे थइ उन्नमाल; ते सवि सुख
प्राप्ते. जेम मयणा श्रोपाल ॥ १ ॥ मालातपति पुत्री, मयणा अति
गुणवंत । तस कर्मसंयोगे, कोढो मळोयो कंत । गुरु वयणे तेणे,
आराध्युं तप एह । सुख संपद वरीया, तरीया भवजल तेह ॥ २ ॥
आविलने उपवास, छठ वलो अठम । दश अठाइ पंदर, मासी
छमासी विशेष ॥ इत्यादिक तप बहु, सहुभांदि शिरदार ॥ जे
भवियण करशे, ते तरशे संसार ॥ ३ ॥ तप सांनिध्य करशे, श्री
विमलेश्वर यक्ष । सहु संघना संकट, चूरे थइ प्रत्यक्ष । पुंडरीक
गणधार, कनक विजय बुद्ध शिष्य । बुद्ध दर्शनविजय कहे, पहेांचे
सयल जगोश ॥ ४ ॥

॥ श्री पर्युषण स्तुति ॥

पर्व पर्युषण पुण्ये पापी, परिघल परमाणंदोजी । अति उच्छन्न
आढंबर सघळे, घर घर बहु आनंदोजी ॥ शासन अधिपति
जीनवर वारे, पर्व तणां फल दाखयांजी । अपार तणो ढंढेरो फेरी,

૩૮૭

ઘાષ કરતાં રાહ્યા જી ॥ ૧ ॥ મૃગનયણી સુંદરી સૂકુમાલી,
 વચન બદે ટંકશાલીજી । પૂરો પનોતા મનોરથ માહરા, નિરુપમ
 પર્વ નિહાલીજી ॥ વિવિધ જાતિ પક્વાન્ન કરીને, સંઘ સયલ
 સંતોષોજી । ચોર્વાશે જિનવર પૂજીને, પુણ્ય સ્વજાનો પોષોજી ॥ ૨ ॥
 સકલ સૂત્ર શિર છુકુટ નગોનો, કલાસૂત્ર જગ જાણોજી । વીર
 પાસ નેપોસર અંતર, આદિ ચરિત્ર વસ્વાળોજી ॥ સ્થવિરાવલીને
 સામાચારો, પટ્ટાચલી ગુણગેહજી । એમ એ સૂત્ર સવિસ્તર સુણોને,
 સફલ કરો નર દેહજી ॥ ૩ ॥ ઇળાંપરે પર્વ પજૂસણ પાલી,
 ઘાષ સર્વ પરિહરોયેજી । સંવત્સરો પઢિકમણું કરતાં, કલ્યાણ
 કમળા વરોયેજી ॥ ગોમુલ યક્ષ ચક્રેસરો દેવો, શ્રી માળોભદ્ર
 અંબાઈજી । શુભવિજય કવિશિષ્ય અમરને, દિન દિન કરજો
 વખાઈજી ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી પર્યુષણ સ્તુતિ ॥

પર્વ પજુસણ સર્વ સજાઈ, મેલવાને આરાધોજી । દાનશીલ તપ
 આવને મેલી, સફલ કરા ભવ લાધોજી ॥ તત્ક્ષણ એહ પર્વથો તરી-
 ચે, શ્વજલ જેહ અગાધોજી । વીરને વાંદી અધિક આળંદો. પૂજી
 પુણ્યે વાધોજી ॥ ૧ ॥ ઋષભ નેમ શ્રોણસ પરમેસર, વીર જિણે-
 સર કેરાંજી । પાંચ કલ્યાણક પ્રેમે સુણીયે, વલી આંતરા અનેરા-
 જી । વીશે જિનવરના જે વારુ, ટાલે ભવના ફેરાજી ॥ અતીત
 અત્યાગત જિનને નમીયે, વલી વિશેષ મળેરાજી ॥ ૨ ॥ દશા શ્રુત

૩૮૮

સિદ્ધાન્ત માંહેથી, સૂરિવર શ્રી ભદ્રવાહુજી ॥ કલ્પસૂત્ર એ ઉદ્ધરી
સંઘને, કરી ઉપગાર જે સાહુજી ॥ જિનવર ચરિત્રને સામાચારી,
થવિરાવલી ઉમાહોજી ॥ જાળી એહની આળ જે વેહેશે, લેશે તે ભવ
લાહોજી ॥ ૩ ॥ ચડથ્થ છઠ અઠમ અઠાઈ, દશ પંદર ને ત્રીશજી ।
પીસતાછીશને સાઠ પંચોત્તેર, ઇત્યાદિક સુજગીશજી ॥ ઉપવાસ
એતા કરી આરાધે, પર્વ પજૂસણ પ્રેમજી । શાસનદેવી વિઘ્ન તસ્મ
વારે, ઉદય વાચક કહે એમજી ॥ ૪ ॥

॥ “ કલ્પાણ કંદં ” ની પાદપૂર્તિ સ્તુતિ ॥

ભાવા નયાણેગ નરિંદવિંદં, સર્વિંદ સંપુજ્જપયારવિંદં । વંદે
જસો નિજ્જિય ચારુ ચંદં, કલ્પાણ કંદં પદ્મં જિણંદં ॥ ૧ ॥
ચિત્તેગહારં રિંદપ્પદારં, દુઃખગિવારં સમસુખ્વકારં । તિલ્થેસરા
દિંતુ સયાનીવારં, અપાર સંસાર સમુદ્ધવારં ॥ ૨ ॥ અન્નાણે સંતુ
વચ્ચલણે સુવપ્પં, સજ્જુતિ સંદી લિયકોહ દપ્પં । સંસેમિ સિદ્ધંતમહો
અણપ્પં, નિવ્વાણમગ્ગે વરજાણ કપ્પં ॥ ૩ ॥ હંમાધિરુદ્ધા વરદાણ-
ધન્ના, વાર્હસરી નાણશુણોવ વન્ના । નિશ્ચં પિઅહ્મહવણ સન્ના,
કુંદિદુ ગોવસીર તુસાર વન્ના ॥ ૪ ॥

३८८

॥ एकादशी स्तुति ॥

॥ शिखरिणी छन्दः ॥

अरस्य प्रव्रज्या नमिजिन पतेर्जान मतुलं । तथा मल्लेर्जन्म
व्रतप्रपमलं केवलमलमू ॥ बलक्षैकादश्यां सहशिल सदुद्दाममहसि ।
क्षितौ कल्याणानां क्षपतु विपदः पंचकमदा ॥ १ ॥ सुपर्वेन्द्रश्रेण्या
गमन गमनैर्धुमिवलयं । सदा स्वर्गत्येवाहमह मिकया यत्र सलयं ॥
जिनानामव्यापुः क्षणमति सुखं नारकसदक्षितौ ॥ २ ॥ जिना एवं
यानि प्रणिजग दुरात्मीय समये । फलं यत्कर्तृणामिति च विदितं
शुद्ध समये ॥ अरिष्टारिष्टानां क्षितिरनुभवेयुर्वहुमुदः । क्षितौ०
॥ ३ ॥ सुराः सेन्द्राः सर्वे सकलजिन चन्द्र प्रमुदिता । तथा च
ज्योतिष्का खिलभुवन नाथा समुदिता ॥ तपो यत्कर्तृणां विदधति
सुखं विस्मृत हृदः ॥ क्षितौ० ॥ ४ ॥

॥ एकादशी स्तुति ॥

॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥

श्रीभाग नेमिर्वभाषे जलशय सविधे स्फुर्तिमेकादशीयां ।
माद्यन्मोहावनिद्र प्रक्षमन विशिखः पंचवाणाचिरर्णः ॥ मिथ्यात्व-
द्धान्त वान्तौ रविकरनिकरस्तीव्र लोभाद्रि वज्रं । श्रेयस्तत्पर्व वः
स्ताञ्छिव सुखमिति वा सुव्रत श्रेष्ठिनोऽभूत ॥१॥ इन्द्रैरभ्रभ्रमद्भिर्मुनि
यगुणरसा स्वादनानन्द पूर्णैः । दीव्यद्भिः स्फारहारैर्ललित वर

320

वपुर्यष्टिभिः स्वर्वधूमिः ॥ सार्द्धं कल्याण कौधो जिनपतिनवते
 बिंदु भूतेन्दु संख्यो । घसे यस्मिन् जगेतद् भवतु सुप्रविनां पर्व
 सच्छर्महेतुः ॥ २ ॥ सिद्धान्ताब्धिप्रवाहः कुमतत्रनपदान् प्लावयन्
 यः प्रवृत्तः । सिद्धिद्विपं नयन् धीधन मुनि वणिजः सत्यपात्र प्रति-
 ष्ठान् ॥ एकादश्यादिपर्वेन्दुर्माषामतिदिशन् धीवराणां महर्ष्य ।
 सज्यायाम्भश्च नित्यं प्रवितरतु स नः स्वप्रतीरे निवासं ॥ ३ ॥
 तत्पर्वोद्यापनार्थं समुदित सुधियां शंभु संख्या प्रमेया, मुत्कृष्टं वस्तु
 वीथीमभयदसदने प्राभृती कुर्वतांताम् ॥ तेषां सव्याक्षपादैः प्रकृष्टि-
 मतिभिः प्रेतभूतादिभिर्वा । दुष्टैर्जन्यं त्वजन्यं हरतु हरिततु न्यस्त
 पादाम्बिकारूपा ॥ ४ ॥

॥ एकादशी स्तुति ॥

॥ कामक्रोडा वृत्तम् ॥

उद्यन्मारं शोभागारं पुण्याधारं श्रीसारं, श्रेयस्कारं नित्योदारं
 कान्ताकारं निर्मारं । प्रेक्षावंसं वंदेऽर्हतं प्रोद्यदंतं श्रीमन्तं, स्मार्तेहो
 मोहाजेहो बुद्धैर्धेयो नाभेयः ॥ १ ॥ सेव्यं व्यक्ते नित्यासक्ते
 श्रद्धायुक्ते सद्भक्ते, ज्योतिःसारं चर्चाचारं सद्यादारं दातारं । सर्व-
 त्रातं व्यस्तासातं बुद्धैर्ध्यातं विख्यातं, विद्यागृदं वंदेऽमन्दं संप्रसन्नं
 सानन्दं ॥ २ ॥ स्तोष्ये हंसं तापद्वंसं स्फुर्जत्संखं सिद्धंतं, नित्या-
 इच्छादं सन्तोन्मादं सद्दिद्यादं सद्वादं ॥ श्री सिद्धान्तं स्पष्टामन्तं काम-

३५१

कन्तं कामन्तं, भव्यैर्धेयं जालामेयं ज्ञानादेयं माहेयम् ॥ ३ ॥ चक्रे
 श्वर्या चञ्चर्या रोचिर्वर्या साकार्या, जैनाद्विष्टा नस्थारुष्टा सर्वोत्कृ-
 ष्टा स्वर्जेष्टा ॥ शोभासारा सालंकारा रम्याहारो गोस्तारा, संघस्यारा
 जेयादारा हृष्यत्तारा भूत्यै स्तात् ॥ ४ ॥

॥ वीर स्तुति ॥

लोकाधारं शान्ताकारं बन्दे वीरं वारं वारम् ॥ १ ॥
 सिद्धा बुद्धा ये श्री देवाः तेषां मार्यैः कार्या सेवा ॥ २ ॥
 श्रौतोर्भक्ति श्रिते येषां प्रजा ज्ञानं पुण्यं तेषाम् ॥ ३ ॥
 जैना यक्षा रक्षा दक्षा दिशन्तु मे धर्मे शिक्षा ॥ ४ ॥

॥ नंदीश्वर छोप स्तुतिः ॥

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

दीर्घे नंदीसरंमि चउदिसि चउरो अंजणा भानगोदा । तेहिं
 तो बाधिपउझे दहि मुह गिरिणो सेयवण्णा तहेव ॥ दुण्हं दोण्हं पि
 तेसिं रुइरहर कळा अंतराले य दादो । बावन्ना तत्थ तित्थे सुरवर
 भवगा ते सुवंदे जिणंदे ॥ १ ॥ मेरुणं पंचगंमि कुरु तरु सुतहा
 नागदंतेसुयारे । वेयट्ठे सूचनंदी सरवरिचनगे सासया सुप्पसिद्धा
 वरुखारे सुन्नगेसु कुरुगिरि उन्नरि कुंडले माणुसाणं, सेळे सीमा-

૩૯૨

કરેસ્સુ જિણ ભવળઠિયા તે જિણેસા જયંતુ ॥ ૨ ॥ જે તીયાના-
ગયંમિ ભવજલહિતહી સન્નિહે વટ્ટમાણે, કાલે તિત્થંકરેહિં અમિયરસ
સમં માસિઅં અત્થઓતં ॥ ભવ્વાણં મુરુલ્લહેડં ગણહર રડં સુત્તઓ
વારસંગં, સુત્તં અન્નાણયંતં હર ઉપહસયા સાસયં સવ્વલોણ ॥ ૩ ॥
સોહં મિદાણોજે તિયસગણજુઆ પંચહા જોડમીયા, વત્તીસં વિત્તરિં-
દા સુભવળઠિયા દેવદેવિહિં જુત્તા । પાયાલિંશડ્વીમં ચમર પમિ-
ળોજો ધમ્મ કં ઉજુજ્જયસ્સ, સવ્વે સંઘસ્સ વિગ્ધ મળસિ સુમરિયા
સુપ્પસન્ના હરંતુ ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી સીમંધરસ્વામીની થોયો ॥

વંદે પુલ્લવિદેહ ભૂમિ મહિલા લંકાર હારોવમં । દેવં ભક્તિપુર-
સ્સરં જિણવરં સામંધરં સામિયં ॥ પાયા જસ્સ જિણેસરસ્સ ભવમી
સંદેહ સંતાસણા, પોયામો ભવસાયરંમિ નિવિઠં તાણં જણાણં સયા
॥ ૧ ॥ તીયાણાગયવટ્ટમાણ અરિહા સવ્વેવિ મુરુલાવહા । પાળીણં
ભવિયાણ સંતુ સયયં તિત્થંકરા તે ચિરં ॥ જેસિં મેરુગિરિંમિ વાસ
વગળા દેવં ગણાસંગયા । મત્તીયે પકુળંતિ જમ્મણમહં સોવન્ન કુંભા-
ઈહિ ॥ ૨ ॥ નિસ્સીમા મલ્લનાળ કાળણવ્રણો સમ્મોહ નિન્નાસણો
જો નિસ્સેસ પયત્થસથ્થકલ્લે આઈશ્વ કપ્પો પુડો ॥ સિદ્ધંતં ભવિયા
સરંતહિઅડા તં વારસંગીગયં નાળા મેયનયાવલીહિં કલ્લિયં સવ્વ-
ળ્ણુણા માસિયં ॥ ૩ ॥ જે તિત્થંકરં માયપંકજવળા સેવિકરો લં-

3८3

वया । भव्वाणं जिणभत्तयाण अणिसं सोहिज्ज कज्जे रया ॥
सम्पदिठि सुरवरा भरणभादीपंत देहप्पहा, ते संघस्स इवंतु विग्घ-
हरणा कल्लाण संपायणा ॥ ४ ॥

॥ श्री सिद्धाचल स्तुतिः ॥

॥ स्वधरा वृत्तम् ॥

आनन्दा नम्र कम्प त्रिदशपतिशिरः स्फारकोटी रकोटिः ।
प्रेस्वन्माणिक्यमाला सुचिरुचि लहरी धौतपादारविन्दं ॥ आद्यं
तीर्थाधिगजं भुवन भवभृतां कर्ममर्मापहारं । वन्दे शत्रुञ्जयाख्यं
सितिघरकमला कण्ठशृङ्गारहारम् ॥ १ ॥ माद्यन्मोह द्विपेन्द्र स्फुट
रटि तटी पाटने पाटवं ये ॥ विभ्राणासौर्यसारा रुचिरतररुचां
भूषणं योचितानाम् ॥ सुदृष्टानां सुचीनां प्रकटनपटवो मौक्ति-
कानां फलानां, तेऽपी कंठोरवाभा जगति जिनवरा विश्ववंद्या जयंति
॥ २ ॥ सद्बोधवन्ध्यबीजं सुगतिपथरथ श्रीसमाकृष्टि विद्या, रागद्वेषा
हिमन्त्र स्मर दवदवथु प्रावृत्तेणाम्बुवाहः जीयाज्जैना गमोऽयं निबि-
डतरतम स्तोमतिग्मां शु बिम्बं, द्वीपः संसारसिन्धौ त्रिभुवनभवनः
ज्ञेयवस्तुप्रदीपः ॥ ३ ॥ यः पूर्वं तन्तुवायः कृत सुकृत लवैः पूरितं
दुरितौघैः प्रत्यारव्यान प्रभावादमर मृगदशाभातिथेयं प्रयेदे ॥ सेवा
हेवा कशाली मथम जिन पदाम्भोजयोः तीर्थरक्षा, दक्षः श्री यक्षराजः
स भवतु भविनां विघ्नमर्दी कपर्दिः ॥ ४ ॥

૩૯૪

॥ શ્રી સીમન્ધર જિન સ્તુતિ ॥

શ્રી સીમન્ધર દેવ સુહંકર, મુનિ મન પંકજ હંસાજી । કુંથુ
અરજિન અંતર જન્મ્યા, તિહુઅળ યશ પ્રશંસાજી, સુવ્રત નમિ અંતર
વરદીક્ષા શિક્ષા જંગત નિરાસેજી, ઉદય પેઢાલ જિનાન્તરમાં પ્રશુ,
જાશે શિવ વહુ પાસેજી ॥ ૧ ॥ વત્રીશ ચડસઠિ ચડસઠિ મલ્હિયા,
ફગસય સઠિ ફકિઠાજી ॥ ચડ અઢ અઢ મલી, મધ્યમ કાંલે,
વીસ જિનેશ્વર દિઠાજી । દો ચડ ચાર જઘન્ય દશ જંબુ, ધાયફ
પુલ્લ્લવર મજારે જો । પૂજો પ્રણમો આચારાંગે પ્રવચન સાર ઉદ્ધારે
જી ॥ ૨ ॥ સીમન્ધર વર કેવલ પામી, જિવપદ અવળ નિમિત્તેજી,
અર્થની દેશના વસ્તુ નિવેશન, દેતાં મુળત વિનીતે જી ॥ દ્વાદશ
અંગ પૂર્વપુત રચિયા, ગણધર લલ્હિ વિકસીયાજી । અપજ્જવસિય
જિનાગમ અક્ષર પદના રસીયાજી ॥ ૩ ॥ આણારંગી સમકીત
સંગો, વિવિધ ભંગ વ્રતધારી જો । ચડવિહ સંઘ તિર્થ રલ્લવાલી
સહુ ઉપદ્રવ હરનારીજી ॥ પંચાંગુલિ સૂરિ શાસનદેવી દેતી તસ
જસ કલ્હિજો, શ્રી શુભ વીર કહે શિવ સાધન કાર્ય સકલમાં
સિદ્ધિજી ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી વીજ તિથિનો સ્તુતિ લિખ્યતે ॥

પૂર્વ દિશિ ઉચાર દિશિ વચમાં, ઇશાન સુળો અમિરામજી,
તિહાં પુલ્લલવહ વિજયા પુંડરિગિણિ, નગરી ઉચામ ઠામજી, શ્રી સી-

૩૯૫

મંધર જિન સંપતિ કેવલી, વિચરંતા જગ જયકારીજી, બીજ તણે
 દિન ચંદ્રને વિનવું, વંદન કેહેજો અમારોજી ॥ ૧ ॥ જંબુદ્વિપમાં
 ચાર જિનશ્વર, ઘાતકોંઘે આઠજી, પુષ્કર અરધે આઠમનોહર;
 એહવો સિદ્ધાંતે પાઠજી, પંચમહાવિદેહથઈને, વિહરમાન જીન
 વિસજી, જે આરાધે વિજ તપ સાધે, તસ મન હુઈ જગીસજી ॥ ૨ ॥
 સમવસરણે બેસીને વાણી, સુણો ઈંદ્ર હંદ્રાણીજી, શ્રી સીમંધર જિન
 મમુલ્લની વાણી, મુજ મન શ્રવણે સુહાણીજી, જે નર નારી સમકોત
 ધારી, એ વાણી ચિન્ન ધરશેજી, બીજ તણો મહિમા સાંભઝતાં, કે-
 વઝ કમઝાં વરશેજી ॥ ૩ ॥ વિહરમાન જિન સેવા કારી શાસન
 દેવી સારીજી, સકઝ સંઘને આનંદકારી, વાંછિત ફઝ દાતારીજી,
 વિજ તણો તપ જે નર કરશે, તેહની તું રક્ષાવાછીજી, વીરસાગર
 કહે સરસ્વતી માતા, દીઓ મુજ વાણી રસાલજી ॥ ૪ ॥ ઇતિ,

॥ અથ રોહીણીની થોયો ॥

વાસુપૂજ્ય જીણેસર પુજો મનને રંગ, રોહીણી નક્ષત્રે ઉપવાસ
 કરો અતિચંગ, સાત વરસ એ ઉપર સાત માસ પરીમાણ, એ તપ
 રોહીણીનો આપે માનજ ઠામ ॥ ૧ ॥ શ્રી વાસુપૂજ્ય જીન અંગજ
 નરપતિ મધવા નામ, તસ પત્નિ લક્ષ્મી તસ તનયા અભિરામ, રો-
 હીણી જોવનવંતિ પરણી રાય અસોક, એમ સયલ જિણેસર, ખાંલે
 બુલ્લવા લોક ॥ ૨ ॥ સુંદરી એક રહતી દેહી પુછે નારી, કુણ

૩૮૬

નાટિક હોવે, તૃપ કહે તુન મદધોરી, રાજ નારુયો ધરતિ અંગજ
તોય પ્રમન્ન, એમ આગમ ઝાળી નિમુળો તે ધનધન્ન ॥ ૩ ॥ તવ
સામન દેવે ધરયું સિંઘાસન તાસ, રાજાને રાણો મન હુવો હરખ
ઉલ્લાસ, રોહોણિ તવ કારક હમ લહો ચિત અમંગ, બુધ હંસવિજય
શિવ્ય ધોરને મુલ સંજોગ ॥ ૪ ॥

ગંધારે માહાવીરસ્વામીની ઓય નિરુચતે ॥

ગંધારે મહાવોર જિગદા, જેહને સેવે સુરનર વંદા, દિઠેશુ
પરમ આણંદા, ચૈતર સુદ તેરસ દિન જાયા, છપ્પનદિગ કુમરો હુ-
લરાયા, હરષ ધરીને બોલાયા ॥ ત્રીસ વરસ પાલી ઘરવાસ, મૃગ
શિર શુદ્ધિ દશમો વૃત જાસ, વિચરે મનને ઉલ્લાસ, એહ જિન સેવો
હિતકર જાળી, એહથી લહીએ શિવ પટરાળી. પુન્ય તળી એહ સ્થાળી
॥ ૧ ॥ રોષમ જિણેસર તેર ભવ સાર, ચંદ્ર પ્રભુ ભવ સાત ઉદાર,
સાંતિ કુમાર ભવ બાર, મુનિમુવ્રતને નેમકુમાર, એ જીનના નવ નવ
ભવ સાર, દશ ભવ પાસ કુમાર ॥ સતાવીસ ભવ વોરના કહીએ,
સત્તર જીનના ત્રિણ ત્રિણ લહીએ, જીન વચને સદ્દહીએ, ચોવીસ
જીનનો એહ વોચાર, એહથી લહીએ ભવનો પાર, નમતાં જય જય-
કાર ॥ ૨ ॥ વૈશાષ શુદ્ધ દશમી લહી જ્ઞાન, સિંહાસન બેઠા વર્દ-
માન, દે ઉપદેસ પ્રધાન, અગ્નીકુળે હવે પરષદા કહીએ, સાધવી
વૈમાનોક સ્ત્રી મળીએ, મુનિવર ત્યાંહીજ ગળીએ, વ્યંતર જોતીષી
શુભનપતી સાર, નૈરુત્ય કુળે એહનો અધિકાર, વાયુકુળે એહની

३६७

नार, इंशाने सोहे नर नार, वीबुध वैमानिक परपदा बार, सुणो
जीन वचन उदार ॥ ३ ॥ चक्केसरा अजांआ दूरो पारो, काली
महाकाली मनोहारो, सामा सांतासागी ॥ ज्वाला सुता रक्षा अचुआ
श्रीवत्सापरवरोया चउहा, अशाकासिरि खुदा ॥ पन्नती वैद्यया
धरणी, दशामंधारो ने नीलवरणी, अंबा पउमा सुखकरणी, ॥
सिधाई सासननो अधिकारी, कनकवजय बुध आणंदकारी,
जसविजय जयकारी ॥ ४ ॥

॥ वीसस्थानकतपनी स्तुति ॥

पूछे गौतम वीर जिणंदा, समवसरण बेठा सुखकंदा, पूजित
अमर सुरिदा, केमनिकावे पद जि चंदा, किणविध तप करतां
बहु फंदा, टाछे दुरित ददा; तव भाखे भुजी गत निंदा, सुण
गौतम बहुभूतिनंदा, निर्मल तप अरिदा वीस स्थानक तप करत
महिदा, जीम तारक समुदाइ चंदा, विर ए सवि तप इन्दा, ॥१॥
प्रथम पदे (१) अरिहंत नमीजे, बीजे मिद्ध (२) पवयणपद त्रीजे,
(४) आचारज (५) थिर ठवीजे, (६) उपाध्यायने (७) साधु
ग्रहीजे, (८) नाण, (९) दंसण पद, (१०) विनय चहीजे, (११)
इग्यारमे चारीत्र लीजे, (१२) बंधवय धारोणं गणीजे, (१३)
कीरीयाणं, (१४) तवस्स करीजे, (१५) गौतम; [१६] जीणाणं
लहीजे, (१७) चारीत्र, [१८] नाण, [१९] सुअस्स, (२०) तित्थ-
स्सकीजे, त्रीजे भव तप करत सुणीजे, विजोन तप लीजे, ॥

३६८

॥ २ ॥ आदि नमो पद सवले ठवीस, [१] बार, (२) पन्नर,
 (३) वली बार, (४) छत्रीश, (५) दश, (६) पण वीस [७] सग
 वीस, (८) पांचने [९] सडसठ (१०) तेरगणीस, (११) सित्तेर,
 [११] नवकीरोया (१२) पचवीस, (१४) बार (१५) अठावीस,
 (१६) चौवीस, [१७] सितर एकावन पीस्तालीश. पांच लोगस्स
 काउसगग रहीश, नवकारवाली वीश, एक एक पदे उपवासज
 वीस, मास षटे एक ओलो करीश, इम सिद्धांत जगीश, ॥ ३ ॥
 शकते एकासणुं तेवीहार, छठ अठम मासखमण उदार, पडीकप-
 णुं दोयवार, इत्यादिक विधि गुरुगमधार, एक पद आराधन भव
 पार, उजमणुं विविध प्रकार, मातंग यक्ष करे मनोहार, देवी
 सिद्धाई शासन सुखकार, त्रिघ्न मिटावण द्वार, क्षमाविजय जस
 उपर प्यार, शुभ भवियण धर्म आधार, वीरविजय जयकार.

॥ अथ श्री शोजनाचार्यकृत जिनस्तुतिः

प्रारज्यते ॥

भव्यांभोजविबोधनैकतरणे विस्तारीकर्मवलि—रंभासामज
 नाभिनंदन महानष्टापदामासुरैः ॥ भक्त्या वंदितपादपद्म विदुषां
 संपादय प्रोज्झिता—रंभासाम जेनाभिनंदन महानष्टापदामासुरैः
 ॥ १ ॥ ते वः पांतु जिनोत्तमाः क्षतरुजो नाचिसिषुर्यन्मनो । दारा
 विभ्रमरोचिताः सुमनसो मंदारवा राजिताः ॥ यत्पादौ च सुरो-

३६९

ज्झिताः सुरभयांच क्रुः पतंयो बरा—दाराविभ्रमरोविताः सुमनसो
 मंदारवाराजिताः ॥ २ ॥ शांति वस्तनुतान्मिथोऽनुगमनाद्यनैगमा-
 दैनयै—रक्षोभं जन हेस्तुलां छितमदोदीर्णांगजालं कृतं ॥ तत्पूज्यै-
 र्जंगतां जिनैः प्रवचनं दृष्यत्कुवाद्यावली—रक्षोभंजनहेतुलां छितमदो
 दीर्णांगजालकृतं ॥ ३ ॥ शीतांशुस्त्रिषि यत्र नित्यमदधत्तं धाव्यधूली-
 कणा-नालो केसरलालसा समुदिताथु भ्रामरीभासिता ॥ पा-
 याद्वः श्रुतदेवता निदधती तत्राब्जभांती क्रमौ । नालोकेसरलालसा
 समुदिता थुभ्रामरीभासिता ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ॥

पुष्पिताप्रावृत्ताभू

तमजितमभिनौमि यो विराज—द्वनघनमेरुपरागमस्तकांतं ॥
 निजजननमहेत्सवेऽधितृष्टा—वनघनमेरुपरागमस्तकांतं ॥ १ ॥
 स्तुत जिननिबहं तमर्तितप्ता—ध्वनदसुरामरवेण वस्तुवंति ॥ यम-
 मरुपतयः प्रगाय पार्श्व—ध्वनदसुरामरवेणवः स्तुवंति ॥ २ ॥
 प्रवितर वसति त्रिलोकबंधो । गमनययोगततांतिमे पदे हे ॥ जिन-
 मत विततापवर्गवीथी—गमनययो गततांति मेऽपदेहे ॥ ३ ॥ सित-
 शकुनिगताथु मानसोद्धा—त्तततिमिरंमदभा सुराजिताशं ॥ वितरतु
 दधती पर्वि क्षतोत्र—त्तततिमिरं मदभासुराजिता शं ॥ ४ ॥

४००

॥ अथ श्रीसंज्ञवजिन स्तुतिः ॥

निर्भिन्नशत्रुभवभय । शं भवकांतारतार तार ममारं ॥ वितर
त्रातजगत्त्रय । शंभव कांतारतारतारममारं ॥ १ ॥ आश्रयतु तव
मणतं । विभया परमा रमारमानमदमरैः ॥ स्तुत रहित जिनकदंबक ।
विभयापरमार मारमानमदमरैः ॥ २ ॥ जिनराज्या रचितं स्ता-
दसमाननयानयानयायतमानं ॥ शिवशर्मणे मतं दध-दसमाननयानया-
नयायतमानं ॥ ३ ॥ शृंखलभृत्कनकनिभा । या तामसमानमान-
मानवमहितां ॥ श्रीवज्रशृंखलां कज—यातामसमानमानमानव-
महितां ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीअजिनंदनजिनस्तुतिः ॥

दुतविलंबितवृत्तम्.

त्वमशुभान्यभिनंदन नंदिता—सुखधूनयनः परमोदरः ॥ स्मर-
करींद्रविदारणकेसरिन् । सुख धूनयनः परमोदरः ॥ १ ॥ जिन-
वराः प्रवतध्वमितामया । ममतमोहरणाय महारिणः ॥ प्रदधतो भुवि
विश्वजनीनता—ममतमोहरणा यमहारिणः ॥ २ ॥ असुमतां मृति-
जात्यहिताय यो । जिनवरागम नो भवभायतं । प्रलघुतां नय निर्म-
थितोदृता—जिनवरागमनोभवभाय तं ॥ ३ ॥ विशिखशखजुषा घ-
नुषास्तस—सुरभिया ततनुन्नमहारिणा ॥ परिगतां विशदामिह रो-
हिणीं । सुरभियातनुं नम हारिणा ॥ ४ ॥

४०१

॥ अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ॥

आर्यावृत्तं.

मदमदनरहित नरहित सुमते । सुमतेन कनकतारेतारे ॥
 दमदमपालय पाळय । दरादरातिक्षतिसपातः पातः ॥ १ ॥ विधु-
 तारा विधुताराः । सदा सदाना जिना जिताघाताघाः ॥ तनुता-
 पातनुतापा । हितमाहितमानवनवविभवा विभवाः ॥ २ ॥ मतिमति
 जिनराजि नरा—हिते हिते रुचितरुचि तमोहेऽमोहे ॥ मतमतनूनं
 नूनं । स्मरास्मराधीरधीरसुमतः सुमतः ॥ ३ ॥ नगदाऽमानगदा
 मा—महो महोराजिराजितरसा तरसा ॥ घनघनकाली काली ।
 बतावतादूनदूनसंत्रासत्रा ॥ ४ ॥

॥ अथ श्री पद्मप्रज्ञजिनस्तुतिः ॥

वसंततिलकावृत्तम्.

पादद्वयी दलितपद्ममृदुः प्रमोद—मुन्मुद्रतामरसदामलतां तपा-
 त्री ॥ पाद्मप्रभी प्रविदधातु सतां वितीर्ण—मुन्मुद्रतामरसदामलतां-
 तपात्री ॥ १ ॥ सामे मतिं वितनुताज्जिनपंक्तिरस्त—मुद्रा गतामर-
 सभासुरमध्यगाद्यां ॥ रत्नांशुभिर्विदधती गगनांतराल—मुद्रागता-
 मरसभासुरमध्यगाद्यां ॥ २ ॥ श्रान्तिच्छिदं जिनवरागममाश्रयार्थ—
 मारागममाश्रम छसंतमसंगमानां ॥ घामाग्रिमं भवसरिपतिसेतु मस्त-
 मारागममानमलसंतमसं गमानां ॥ ३ ॥ गांधारि वज्रमुसले जयतः

४०२

समीर-पातालसत्कुवलयवलिलीलभे ते ॥ कीर्तीः करमणयिनी
तव ये निरुद्ध—पातालसत्कुवलय वलिनी लभेते ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीसुपार्श्वजिन स्तुतिः ॥

मालिनीवृत्तम्.

कृतनति कृतवान् यो जंतुजातं निरस्त-स्मरपरमदमायामान-
बाधायशस्तं ॥ सुचिरमविचलत्वं चित्तवृत्तेः सुपार्श्व । स्मर परमदमाया
मानबाधाय शस्तं ॥ १ ॥ ब्रजतु जिनततिः सा गोचरं चित्तवृत्तेः ।
सदमरसहिताया बोधिका मानवानां ॥ पदमुपरि दधाना वारि-
जानां व्यहार्षीत् । सदमरसहिता या बोधिकामा नवानां ॥ २ ॥
दिशदुपशमसौख्यं संयतानां सदैवो—रुजिनमतमुदारं काममायाम-
हारि ॥ जननमरणरीणान् वासयत्सिद्धिवासे—रुजि नमत मुदारं
काममायामहारि ॥ ३ ॥ दधति रविसपत्नं रत्नमाभास्तभास्व
—नवघनतरवारिं वा रणारावरीणां ॥ गतवति विकिरत्यालीं म-
हामानसीष्टा—नव घनतरवारिं वारणारावरीणां ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीचंद्रप्रज्जिन स्तुतिः ॥

मंदाक्रान्तावृत्तम्.

तुभ्यं चंद्रमभजिन नमस्तामसोज्ज्वलितानां । हाने काकानलसह
द्वयानं दितावासमान ॥ विद्वत्तया प्रकटितपृथुस्पृहासंतरेत्—

४०३

हानेकांतानलसमदया वंदितायासमान ॥ १ ॥ जीयाद्राजी जनित-
जननज्यानिहानिर्जिनानां । सत्यागारं जयदमितरुक् सारविंदाव-
तारं ॥ भव्योद्धृत्या भुवि कृतवती यावहद्धर्मचक्रं । सत्यागा
रंजयदमितरुक् सा रविं दावतारं ॥ २ ॥ सिद्धांतः स्तादहितहृत्तयेऽ-
ख्यापयद्यं जिनेंद्रः । सद्राजीवः स कविधिषणापादनेऽकोपमानः ॥
दक्षः साक्षात् श्रवणचुलुकैर्यं च मोदाद्विहायः—सद्राजी वः सक-
विधिषणापादनेकोपमानः ॥ ३ ॥ बज्रांकुशयंकुशकुलिशभृत्वं विधत्स्व
प्रयत्नं । स्वायत्यागे तनुमदवने हेऽमतारातिमते ॥ अध्यारुढे
शशधरकरश्वेतभासि द्विपेदे । स्वायत्यागेऽतनुमदवने हेमतारा
तिमते ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ॥

उपजातिवृत्तम्.

तवामिष्टिं सुविधिर्विधेयात् । स भापुरालीनतपा दयावन्
॥ यो योगिपंत्या प्रणतो नमः स—त्सभाऽपुरालीनतपादयाऽवन्
॥ १ ॥ या जंतुजाताय हितानि राजी । साराजिनानामलपद्ममालं ॥
दिश्यान्मृदं पादयुगं दधाना । साराजिनानामलपद्ममालं ॥ २ ॥
जिनेंद्र भंगैः प्रसभं गभीरा—शुभारती अस्थतमस्तवेन ॥ निर्नाञ्च-
यंती, मम, शर्म, दिश्या—च्छुभा रतीशस्य तमस्तवेन ॥ ३ ॥
दिश्यातवाशु ज्वलनायुधाल्प—मध्यासिता कं प्रबराळकस्य ॥
अस्तेंदुरास्यस्य वषोऽपृष्ठ—मध्यासिताकं प्रबराळकस्य ॥ ४ ॥

४०४

॥ अथ श्रीशीतलनाथजिनस्तुतिः ॥

जयति शीतलतीर्थकृतः सदा । चलनतामरसं सदलं घनं ॥
 नवकमंबुरुहां पथि संस्पृश--चलनतामरसंसदलंघनं ॥ १ ॥ स्मर
 जिनान् परिनुन्नजरारजो--जननतानवतोदयमानतः ॥ परमनिर्वृ-
 त्तिशर्मकृतो यतो । जन नतानवतोऽदयमानतः ॥ २ ॥ जयति क-
 लिप्तकल्पतरूपमं । मतमसारतरागमदारिणा ॥ प्रथितमत्र जिनेन
 मनीषिणा-मतमसा रतरागमदारिणा ॥ ३ ॥ घनरुचिर्जयताद्भुवि
 मानवी । गुरुतराविहतामरसंगता ॥ वृत्तकरास्त्रवरे फलपत्रमा--
 गुरुतराविह तामरसं गता ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ॥

हरिणीवृतम्.

कुसुमधनुषा यस्मादन्यं न मोहवशं व्यधुः । कमलसदृशां
 गीताराषा बलादयि तापितं ॥ प्रणमततरां द्राक् श्रेयांसं न चाहत
 यन्मनः कमलसदृशां गी तारा वाऽबला दयितापि तं ॥ १ ॥ जिन-
 वरततिर्नीवालीनामकारणवत्सला--ऽसमदमहितामारादिष्टा समा-
 नवराजया ॥ नमदमृतभुक्पत्तया नृता तनोतु मतिं ममा--ऽसमदम-
 हिताऽमारा दिष्टासमानवराऽजया ॥ २ ॥ भवजलनिधिभ्राम्यज्ज्ञांतु
 ब्रजायतपोत हे--ऽतनुमतिमतां सन्नाशनानां सदानरसं पदं ॥ सम-
 भिलषतामर्हन्नाथागमान्तभूपति । तन्न मतिमतां सन्नाश नां सदा
 नरसंपदं ॥ ३ ॥ धृतपविफलाक्षालीघंटैः करैः कृतबोधित--प्रजय-

४०५

तिमहा कालीमर्त्याधिपं कनराजिभिः ॥ निजतनुलतामध्यासीनां
दधत्यपरिज्ञतां । प्रजयतो महाकालो मर्त्याधिपं कनराजिभिः ॥४॥

॥ अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ॥

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

पूज्य श्रीवासुपूज्याऽष्टजिनजिनपते नूतनादित्यकांते—ऽमाया-
ऽसंसारवासाऽवनवर तरसालो नवालानवाहो ॥ आनम्रा प्रायतां
श्रीमभव भवभयाद्विभ्रती भक्तिमाजा—प्रायासं सारवासावनवर-
तरसालीनवाला नवाहो ॥ १ ॥ पूतो यत्पदपांसुः शिरसि सुरत-
तेराचरच्चूर्णशोभां । या तापत्राऽसमानाऽप्रतिमदं भवती हारतारा
जयंती ॥ कीर्तेः कांत्या ततिः सा प्रविकिरतुतरां जैनराजी रजस्ते।
यातापत्रासमानाऽप्रतिमदं भवतीहाऽरता राजयंती ॥ २ ॥ नित्यं
हेतूपपत्तिप्रतिहतकुपतपोद्धतध्यातबंधा—ऽपापायाऽसाद्यमानाऽमदन
तव सुधासारहृद्या हितानि ॥ वाणो निर्वाणमार्गप्रणयिपरिगता
तीर्थनाथ क्रियान्मे—ऽपापायासाद्यमानामदनत वसुधासार हृद्याहि-
तानि ॥ ३ ॥ रक्षः क्षुद्रग्रहादिप्रतिहतिश्रमिनी बाहितष्वेतभास्व—
त्सन्नालीका सदाप्ता परिकरमुदिता सा क्षमाळाभवंतं ॥ शुभ्रा श्री-
शान्तिदेवी जगति जनयतात् कुंडिका भाति यस्याः सन्नालिका
सदाप्ता परिकरमुदिता साक्षमाला भवंतं ॥ ४ ॥

४०६

॥ अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ॥

पृथ्वीवृत्तम्.

अपापदमलं धनं शमितमानमामोहितं । नतामरसभासुरं विम-
लमाख्यामोहितं ॥ अपापदमलं घने शमितमानमामोहितं । न ताम-
रसभासुरं विमलमाख्यामोहितं ॥ १ ॥ सदानवसुराजिता असम-
राजिनाभीरदाः । क्रियासु रुचितासु ते सकलभारतीरायताः ॥
सदानवसुराजिता असमरा जिना भीरदाः क्रियासुरुचितासु त स-
कलभा रतीरायताः ॥ २ ॥ सदा यतिगुरोरहो नमत मानवैरचितं
मतं वरदमेनसा रहितमायताभावतः ॥ सदायति गुरो रहो नमत-
मानवैरं चितं । मतं वरदमेन सारहित मायता भावतः ॥ ३ ॥
प्रभाजि तनुतामलं परमचापला रोहिणी । सुधावसुरभीमना मयि
समाक्षमाळेहितं ॥ प्रभाजितनुतामलं परमचापलाऽरौहिणी ।
सुधावसुरभीमनामयिसमा क्षमाळेहितं ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीअनंतनाथजिनस्तुतिः ॥

द्रुतबिलंबितवृत्तम्.

सकलधौतसहासनमेरव — स्तव दिशंस्त्वभिषेकजलप्लवाः ॥ वत्त-
मनंतजितः स्नपितोष्टस — त्सकलधौतसहासनमेरवः ॥ १ ॥ मम
रतामरसेवित ते क्षण — मद् निहतु जिनेन्द्रकदंबक ॥ वरद पादयुगं

४०७

गतमज्ञता--ममरतामरसे बिततेक्षण ॥ २ ॥ परमतापदमानसज-
न्मनः--प्रियपदं भवतो भवतोऽवतात् ॥ जिनपतेर्मतमस्तजगतत्रयी
--परमतापदमानसजन्मनः ॥ ३ ॥ रसितमुच्चतुरं गमनाय कं ।
दिशतु कांचनकांतिरिताच्युता ॥ धृतधनुःफलकासिशरा करै-रसि-
तमुच्चतुरंगमनायकं ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीधर्मनाथजिनस्तुतिः ॥

अनुष्टुपवृत्तम्.

नमः श्रीधर्म निष्कर्षो--दयाय महिताय ते ॥ मर्त्यामरेन्द्रना-
गेन्द्रै--र्दयायमहितायते ॥ १ ॥ जीयाज्जिनौषो ध्वांतांतं । ततान
लसमानया ॥ श्रीमंडलस्त्रिषा यः स । ततानलसमानया ॥ २ ॥
भारति द्राक जिनेन्द्राणां । नवनौरक्षवारिके ॥ संसारांभोनिधा-
वस्मा--नवनौ रक्ष तारिके ॥ ३ ॥ केकिस्था वः क्रियाच्छक्ति--
करा लाभानयाचिता ॥ प्रहसिर्नूतनांभोज-करालाभा नयाचिता ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीशांतिनाथजिनस्तुतिः ॥

शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्.

राजंत्या नवपद्मरागविरैः पादैर्जिताष्टापदा--द्रेऽकोप द्रुत-
जातरूपविभया तन्वाय धीर क्षमां ॥ विभ्रत्याऽमरसेभ्यया जिनपते
श्रीशांतिनाथाऽस्मरो--द्रेकोपद्रुत जातरूप विभयाऽतन्वाऽर्थशी

४०८

रक्ष मां ॥ १ ॥ ते जीयासुरविद्विषो जिनवृषा मालां दधाना रज्जो
 —राज्या मेदुरपारिजातसुमनःसंतानकांतां चिताः ॥ कीर्त्या कुंद-
 समत्विवेषदपि ये न प्राप्तलोकत्रयो—राज्या मेदुरपारिजातसुमनः
 संतानकांतां चिताः ॥ २ ॥ जैनैर्द्रं मतमातनोतु सततं सम्यग्दृशां स-
 द्गुणा—ललीभं गमहारि भिन्नमदनं तापापहयामरं ॥ दुर्निर्भेद्य-
 निरंतरांतरतमोनिर्नाशि पर्युल्लस—ललीभं गमहारिभिन्नमदनं तापा-
 पहयामरं ॥ ३ ॥ दंडच्छत्रकण्डलुनि कल्लयन स ब्रह्मशांतिः
 क्रियात् । सत्यज्यानिशमीक्षणेन शमिनो मुक्तक्षमालीहितं ॥ तत्पा-
 ष्ठापदर्पिण्डर्पिगलरुविर्योऽधारयन्मूढतां । संत्यज्यानि शमी क्षणेन
 शमिनो मुक्ताक्षमाली हितं ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीकुंथुनाथजिनस्तुतिः ॥

मालिनीवृत्तम् ॥

भवतु मम नमः श्रीकुंथुनाथाय तस्मा—यमितशमितमोहाया
 मितापायहृद्यः ॥ सकलभरतभर्ताभूजिनोऽप्यक्षपाशा—यमितशमित-
 मोहायामितापाय हृद्यः ॥ १ ॥ सकलजिनपतिभ्यः पावनेभ्यो
 नमः सन्नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तुतेभ्यः ॥ समधिगतनुतिभ्यो
 देववृंदाद्वरीयो—नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तु तेभ्यः ॥ २ ॥ स्मरत
 विगतमुद्रं जैनचंद्रं चक्रास—त्कविपदगमभंगं हेतुदंतं कृतांतं ॥
 द्विरदमिव समुद्यद्धानमार्गं धुताधै—कविपदगमभंगं हेतुदंतं कृतांतं
 ॥ ३ ॥ प्रचलदचिररोचिश्चारुगात्रे समुद्य—त्सदसिफलकरामेऽभी-

४०८

महासेऽरिभीते ॥ सपदि पुरुषदते ते भवंतु प्रसादाः सदसि फल-
करा मेऽभीमहासेरिभीते ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीअरनाथजिजस्तुतिः ॥

व्यमुंचच्चक्रवर्तिलक्ष्मीमिह तृणमिव यः क्षणेन तं । सन्नमदमर-
मानसंसारमनेकपराजितामरं ॥ द्रुतकलधौतकांतमानमतानंदितभूरि-
भक्तिभा--कसन्नमदमरमानसं सारमनेकपराजितामरं ॥ १ ॥ स्तौति
समंततः स्मसमवसरणभूमौ यं सुरावलिः । सकलकलाकलापकलि-
ताऽपमदाऽरुणकरमपापदं ॥ तं जिनराजविसरं समुद्रासितनन्मजरं
नमाम्यहं । सकलकला कलाऽपकलितापमदारुणकरम ॥ २ ॥
भीममहाभवाब्धिभवभीतिविभेदि परास्तविस्फुर--त्परममोहम न-
मतनूनमलंघनमघवतेऽहितं ॥ जिनपतिमतपपारमर्त्यामरनिर्वृतिशर्म-
कारणं । परमतमोहमानमत नूनमलंघनमघवतेहितं ॥ ३ ॥ यात्र
विविचित्रवर्णविनतात्मजपृष्ठमधिष्ठिता हुता--त्समतनुभागविकृतधीर-
समदवैरिव धामहारिभिः ॥ तडिदिव भाति साध्यघनमूर्धनि
चक्र-धरास्तु सा मुदे-ऽसमतनुभा गवि कृतधीरसमदवैरिवधा
महारिभिः ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीमल्लिनाथजिनस्तुतिः ॥

रुचिरावृत्तम्.

नुदंरतनुं प्रवितर मल्लिनाथ मे । प्रियंगुरोचिररुचिरोचितां वरं ॥

४१०

विडम्बयन् वररुचिमण्डलोञ्ज्वलः । प्रियं गुरोऽचिररुचिरोचितांबरं
 ॥ १ ॥ जवाद्गतं जगदवतो वपुर्व्यथा—कदंबकैरवशतपत्रसं पदं ॥
 जिनोत्तमान् स्तुत दधतः स्रजं स्फुरन्कदंबकैरवशतपत्रसंपदं ॥ २ ॥
 स संपदं दिशतु जिनोत्तमागमः शमावहन्नतनुतमोहरोऽदिते ॥ स
 चित्तभूः क्षत इह येन यस्तपः—शमावहन्नतनुतमोहरोदिते ॥ ३ ॥
 द्विपं गतो हृदि रमतां दमश्रिया । प्रभाति मे चकितहरिद्विपं नगे ॥
 वटाह्वये कृतवसतिश्च यक्षराट् । प्रभातिमेवकितहरिद्विपन्नगे ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ॥

नर्दटकवृत्तम्.

जिनमुनिसुव्रतः समवताज्जनतावनतः । समुदितमानवा घन-
 मशोभवता भवतः ॥ अवनिविकीर्णमादिषत यस्य निरस्तमनः—समु-
 दिमानवाधनमलो भवतो भवतः ॥ १ ॥ प्रणमत तं जिनव्रजम-
 पारबिसारिरजो—दलकमलानना महिमधाम भयासमरूक् ॥ यम-
 तितरां सुरेंद्रवर्योषिदिलामिलनो—दलकमलानमाम हिमधामभया
 समरूक् ॥ २ ॥ त्वमवनतान् जिनोत्तमकृतांत भवाद्दिशो—ज्व-
 सद्नुमानसंगमन याततमोदयितः ॥ शिवमुखसाधकं स्वभिदधत्सु-
 धियां चरणं । वसद्नुमानसं गमनयातत मोदयितः ॥ ३ ॥ अधि-
 गतगोधिका कनकरूक् तव गौर्युचितं । कमलकरा जितामरसभा-
 स्यतु लोपकृतं ॥ मृगमदपत्रभंगतिष्ठकैर्वदनं दधतो । कमलकराजि-
 तामरसभास्यतुलोपकृतं ॥ ४ ॥

४११

॥ अथ श्रीनमिनाथजिनस्तुतिः ॥

स्फुरद्विद्युत्कांते प्रविकिर वितन्वन्ति सततं । ममायासं चारो
 दितमद नमेऽघानि लपितः ॥ नमद्भ्यश्रेणीभवभयभिदां हृद्यवचसा
 -ममायासंचारोदितमदनमेघानिल पितः ॥ १ ॥ नखांशुश्रेणीभिः
 कपिशितनमन्नाकिमुकुटः सदानो दीनानामयमलमदारेरिततमः ॥
 मचक्रे विश्वं यः स जयति जिनाधीशनिवहः । सदा नोदी नाना-
 मयमलमदारेरिततमः ॥ २ ॥ जलव्यालव्याघ्रज्वलनगजरूक्बंधन-
 युधो । गुरुर्वाहोऽपातापदघनगरीयानमुमतः ॥ ३ ॥ विपक्षव्यूहं वो
 दलयतु गदाक्षावलिधरा-ऽसमा नालीकालीविशदचलना नालिक-
 वरं ॥ समध्यासीनाभोभृतघननिर्भाभोधितनया—समानाली काली
 विशदचलनानालिकवरं ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीनेमीनाथजिनस्तुतिः ॥

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

चिक्षेपोर्जितराजकं रणमुखे यो लक्षसंख्यं क्षणा—दक्षामं जन
 भासमानमहसं राजीमतीतापदं ॥ तं नेमिं नम नम्रनिर्वृत्तिकरं चक्रे
 यदूनां च यो । दक्षामंजनभासमानमहसं राजीमतीतापदं ॥ १ ॥
 प्रात्राजीजितराजका रज इव ज्यायोऽपि राज्यं जवा—द्या संसार-
 महोदधावपि हिता शास्त्री विहायोदितं ॥ यस्याः सर्वत एव सा
 हरतु नो राजी जिनानां भवा—यासं सारमहो दधाव पिहिताशास्त्री

४१२

विहायोदितं ॥ २ ॥ कुर्वाणाणुपदार्थदर्शनवशाद्भास्वत्प्रभायास्त्रपा-
मानत्या जनकृतमोहरत मे शस्ताऽदरिद्रोहिका ॥ अक्षोभ्या तव
भारती जिनपते मोन्मादिनां वादिनां । मानत्याजनकृतमोहरतमेश
स्तादरिद्रोहिका ॥ ३ ॥ हस्तलंबितचूतलुंबिलतिका यस्याजनोऽभ्या-
गम—द्विश्वासेवितताम्रपादपरतां वाचा रिपुत्रासकृत ॥ सा भृतिं
वितनोतु नोऽर्जुनरुचिः सिंहेऽधिरुढोलम्—द्विश्वासे वितताम्रपाद-
परतां वा चारिपुत्राऽसकृत ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथजिनस्तुतिः ॥

॥ स्वधरा वृत्तम् ॥

मालामालानबाहुर्दधदधदरं यामुदारा मुदारा—छीनाऽ
छीनामिहालीमधुरमधुरसा सूचितोमाचितो मा ॥ पातात्पातात्स
पार्श्वो रुचिररुचिरदो देवराजीवराजी—पत्राऽपत्रा यदीया तनुरतनु-
रवो नंदको नोदको नो ॥ राजी राजीववक्त्रा तरलतरलसत्केतुरंग
तुरंग—व्यालव्यालग्नयोधाऽचितरचितरणे भीतिहयातिहया ॥
सारा साराज्जिनानामलममलमतेर्बोधिकाभाधिकाया—दव्यादव्याधि-
कालाननजननजरात्रासमानाऽसमाना ॥ २ ॥ सद्योऽसद्योगभिद्वागमल-
गमलया जैनराजीनराजी—नूतानूतार्थधानीह ततहततमःपातकाऽ
पातकामा ॥ शास्त्री शास्त्री नराणां हृदयहृदयशोरोधिकाऽबाधिका
चा—देया देयान्मुदं ते मनुजमनु जरां त्याजयंती जयंति ॥ ३ ॥
याता या तारतेजाः सदसि सदसिभृत्कालकांतालकांता—ऽपारि

४१३

पारिद्रराजं सूरवसूरवधूपूजितारं जितारं ॥ सा त्रासात त्रायातां त्वा-
मविषमविषभृद्भूषणाऽभीषणा भी—हीनाऽहीनाग्रपत्नी कुवलयव-
लयश्यामदेहाऽमदेहा ॥ ४ ॥

॥ अथ श्रीमहावरोजिनस्तुतिः ॥

॥ दंडकवृत्तम् ॥

नमदमरशिरोरुहस्वस्तसामोदनिर्निद्रमंदारमालारजोरांजितांघ्रे ध-
रित्रीकृता—ऽवन वरतमसंगमोदारतारोदितानंगनार्यावलीलापदेहे-
क्षितामोहिताक्षो भवान् ॥ मम वितरतु वीर निर्वाणशर्माणि जाता-
वतारो धराधीशसिद्धार्थधाम्नो क्षमालंकृता—वनवरतमसंगमोदारता-
रोदिताऽनंगनार्याव लीलापदे हे क्षितामो हिताऽक्षोभवान् ॥ १ ॥
समवसरणमत्र यस्याः स्फुरत्केतुचक्रानकानेकपद्मदुरुक्चारुच मरो-
त्सर्पिसालत्रयी—सदवनमदशोकपृथ्वीक्षणप्रायशोभातपत्रप्रभागुर्वरा-
राट परेताहितारोचितं ॥ प्रवितरतु समीहितं सार्हतां संततिर्भक्ति-
भाजां भवांभोधिसंभ्रांतभव्यावलीसेविता—सदवनमदशोकपृथ्वीक्षण-
प्रायशोभातपत्रप्रभागुर्वराराट्परेताहितारोचितं ॥ २ ॥ परमतति-
मिरोग्रभानुप्रभा भूरिभगैर्गभीरा भृशं विश्ववर्ये निकाय्ये वितीर्या-
चरा—महतिमति मते हि ते शस्यमानस्थ वासं सदाऽतन्वतीताप-
दानंदधानस्य साऽमानिनः ॥ जननमृतितरांगनिष्पारसंसारनीराक-
रांतनिमज्जजनोत्तारनौर्भारती तीर्थकृत् । महति मतिमतेहितेशस्य
मानस्य वा संसदातन्वती तापदानं दधानस्य सामानि नः ॥ ३ ॥

४१४

सरभसनतनाकिनारीजनोरोजपीठीलुठत्तारहारस्फुरद्रश्मिसारक्रमा-
भोरुहे । परभव सुतरां गजारावसन्ना शितारातिभाराजिते भासिनी
हारतारा बलक्षेमदा ॥ क्षणरुचिरुचिरोरुचंचत्सटासंकटोत्कृष्टकंदोद्भटे
संस्थिते भव्यलोकं त्वमंशांविक्ते । परमवसुतरां गजा रावसन्नाशितारा
तिभाराजिते भासिनीहारताराबलक्षेऽमदा ॥ ४ ॥

॥ अथ त्रैलोक्यप्रकाशाख्यं जिनचैत्यवंदनम् ॥

॥ अथवा चैत्यवन्दनचतुर्विंशतिका ॥

(शार्दूलविक्रीडित छंदः ॥)

॥ अथ श्रीरुषजदेवचैत्यवंदन प्रारंभ ॥

सद्भक्त्या नतमौलिनिर्जरवर भ्राजिष्णुमौलिप्रभा,संमिश्राखण
दीप्तिशोभिचरणाम्भोजद्वयः सर्वदा ॥ सर्वज्ञः पुरुषोत्तमः सुचरितो
धर्मार्थिनां प्राणिनाम, भूयाद्भूरिविभूतये मुनिपतिः श्रीनाभिसुनु
र्जिनः ॥ १ ॥ सद्बोधोपचिताः सदैव दधता प्रौढप्रतापश्रियो,
येनोद्भानतमोवितानमखिलं विशिष्यन्तः क्षणम । श्रीशत्रुंजयपूर्वशै-
लशिखरं भास्वानिबोद्भासयन्, भव्याम्भोजहितः स एष जयतु
श्रीमारुदेवः प्रभुः ॥ २ ॥ यो विज्ञानमयो जगत्प्रयगुर्य सर्वलोका
श्रिताः सिद्धिर्येन वृता समस्तजनता यस्मै नतिं तन्वते ॥ यस्मा-
न्मोहमतिर्गता मतिभृतां यस्यैव सेव्यं बचो, यस्मिन् विश्वगुणा
स्तमेव सुतरां बन्दे युगादीश्वरम् ॥ ३ ॥

४१५

॥ अथ श्रीअजितप्रभु चैत्यवंदन प्रारंभः ॥

(मालिनी छन्दः)

सकलसुखसमृद्धिर्यस्य पादारविन्दे, विलसति गुणरक्ता भ-
क्तराजीव नित्यम् ॥ त्रिभुवनजनमान्यः शान्तमुद्राभिरामः सजयति
जिनराजस्तुंगतारंगतीर्थे ॥ १ ॥ प्रभवति किल भव्यो यस्य निर्व-
र्णनेन, व्यपगतदुरितौघः प्राप्तोदप्रपंच ॥ निजवलजितरागद्वेषवि-
द्वेषवर्ग, तमजितवरगोत्रं तीर्थनाथं नमामि ॥ २ ॥ नरपतिजि-
तशत्रोर्विशरत्नाकरेन्दुः, सुरपतिष्ठातिमुख्यैर्भक्तिर्दक्षैः समर्च्यः ॥
दिनपतिरिव लोकेऽपास्तमोहान्धकारो, जिनपतिरजितेशः पातु मां
गुण्यमूर्तिः ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीसंभवजिनचैत्यवंदन प्रारंभः ॥

(स्रग्धरा छन्दः ॥)

यदभक्त्यासक्तचित्ताः प्रचुरतरभवभ्रान्तिमुक्ता मनुष्याः सं-
जाताः स धुभावोल्लसितनिजगुणान्वेषिणः सद्य एव ॥ स श्रीमान्
संभवेशः दशमरसमयो विश्वविश्वोपकर्ता, सद्भर्ता दिव्यदोषि-
यरमपदकृते सेव्यतां भव्यलोकाः ॥ १ ॥ शुक्लध्यानोदकेनोज्ज्व-
लमतिशयतस्त्वच्छभावाद्भुतेन, स्वस्मादाहत्य वृत्तं शिवपदनिगमं
कर्मपंकपंचम् । नीरन्ध्रं दूरयित्वा प्रकृतिमुपगतो निर्विकल्पस्वरूपः,
सेव्यरतार्क्षध्वजोऽसौ जगति जिनपतिर्वीतरागः सदैव ॥ २ ॥

४१६

वार्यो विद्योतिरत्नमकर इव परिभ्राजते सर्वकाले, यस्मिन्निःशेषदो
षव्यपगमविशदे श्री जितारेस्तनूजे । दुष्प्रापो दुष्टसत्त्वैः स्फुटगुण-
निकरः शुद्धबुद्धिस्वमादि; कल्याण श्रीनिवासः स भवति वदताभ्य-
र्चनीयो न केषाम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीअजिनन्दनजिनचैत्यवंदन ॥

(द्रुतचिलम्बितं छन्द.)

॥ विशदशारदसोमसमाननः, कमलकोमलचारुविलोचनः ।
शुचिगुणः सुतरामभिनन्दनो, जयतु निर्मलतांचितभूयनः ॥ १ ॥
जगति कान्तहरीश्वरलांछितक्रमसरोरुह भूरिकृपानिधे । मम समी-
हितसिद्धिविधायकं, त्वदपरं कमपीह न तर्कये ॥ २ ॥ प्रवरसंवर
संवरभूपतेस्तनय नीतिविचक्षण ते पदम् । शरणमस्तु जिनेश निर-
न्तरं, रुचिरभक्तिसुयुक्तिभृतो मम ॥ ३ ॥

॥ अथ सुमतिजिनचैत्यवंदन ॥

(उपेन्द्रवज्रा छन्द.)

॥ सुवर्णवर्णो हरिणा सवर्णो, मनोवनं मे सुमतिर्वलीयान्
गतस्ततो दुष्टकुट्टाष्टिरागद्विपेन्द्र नैव स्थितिरत्र कार्या ॥ १ ॥ जिने-
श्वरो मेघनरेन्द्रसूनुर्वनोपमो गर्जति मानसे मे । अहो गुरुद्वेषहुता-
शनत्वामसौ शमं नेष्यति सद्य एव ॥ २ ॥ इतः सुदूरं व्रज दुष्टबुद्धे,
समं दुरात्मीयपरिच्छेदन । सुबुद्धिभर्ता सुमतिर्जिनेशो, मनोरमः
स्वान्तमितोमदीयम् ॥ ३ ॥

४१७

॥ अथ श्रोपन्नप्रज्ञजिनचैत्यवंदन ॥

॥ भुजंगप्रयातं छन्दः ॥

॥ उदारप्रभामण्डलैर्भासमानः, कृतात्यन्तदुर्दान्तदोषापमानः ।
सुसीमांगजः श्रोपतिर्देवदेवः, सदा मे मुदाभ्यर्चनीयस्त्वमेव ॥ १ ॥
यदीयं मनः पंकजं नित्यमेव त्वयालकृतं ध्येयरूपेण देव ।
प्रधानस्वरूपं तमेवातिपुण्यं, जगन्नाथ जानामि लोके सुधन्यम् ॥
॥ २ ॥ अतोऽधीश पद्मप्रभानन्दधाम, स्मरामि प्रकामं
तवैवांग नाम । मनोवान्छितार्थप्रदं योगिगम्यं, यथा चक्रवाको
रवेर्धाम् रम्यम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीसुपार्श्वजिनचैत्यवंदन ॥

॥ तोटक छन्दः ॥

जयवन्तमनन्तगुणैर्निभृतं, पृथिवीसुतभद्भुतरूपभृतम् । निज-
वीर्यविनिर्जितकर्मबलं, सुरकोटिसमाश्रितपत्कमलम् ॥ १ ॥ निरु-
पाधिकानिर्मलसौख्यनिधिं, परिवर्जितविश्वदुरन्तविधिम् । भववा-
रिनिधेः परपारमितं, परमोज्ज्वलचेतनयोन्मिलितम् ॥ २ ॥ कल-
धौतसुवर्णशरीरधरं, शुभपार्श्वसुपार्श्वजिनप्रवरम् । विनयावनतः
प्रणमामि सदा, हृदयोद्भवभूरितरममुदा ॥ ३ ॥

४१८

॥ अथ श्रीचन्द्रप्रज्ञजिनचैत्यवंदन ॥

(वंशस्थछन्द ।)

अनन्तकान्तिप्रकरेण चारुणा, कलाधिपेनाश्रितमात्मसाम्यतः।
जिनेन्द्र चन्द्रप्रभदेवमुत्तमं, भवन्तमेवात्महितं विभावये ॥ १ ॥
उदारचारित्रनिधे जगन्प्रभो, तवाननाम्भोजविलोकनेन मे । व्यथा
समस्तास्तमितोदितं सुखं, यथा तमिस्रा दिनमर्कतेजसा ॥ २ ॥
सदैव संसेवनतत्परे जने, भवन्ति सर्वेऽपि सुराः सुदृष्टयः । समग्र-
लोके समचिच्छृत्तिना, त्वयैव संजातमतो नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीसुविधिजिनचैत्यवंदन ॥

॥ वसन्ततिलका छन्द ॥

विश्वाभिवन्द्य मकरांकितपादपद्म, सुग्रीवजात जिनपुंघव
शान्तिसद्व । भव्यात्मतारणपरोत्तमयानपात्र, मां तारयस्व भववारि-
निधेर्विरूपात् ॥ १ ॥ निःशेषदोषविगमोद्भवमोक्षमार्गं भव्याः
श्रयन्ति भवदाश्रयतो मुनीन्द्र । संसेवित सुरमणिर्बहुधा जनानां
किं नाम नो भवति कामितसिद्धिकारी ॥ २ ॥ विज्ञं कृपारसनिधिं
सुविधे स्वयंभूर्मत्वा भवन्तमिति विज्ञपयामी तावत् । देवाधिदेव
तव दर्शनवल्लभोऽहं, शब्दभवामि भुवनेषु तथा विधेही ॥ ३ ॥

४१८

॥ अथ श्रीशोतलजिनचैत्यवंदन ॥

॥ शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ॥

कल्याणाङ्कुरवर्धने जलधरं सर्वागिसंपत्करं, विश्वव्यापिय
शःकलापकलितं कैवल्यलीलाश्रितम् । नन्दाकुक्षिसमुद्भवं दृढरथक्षो-
णीषतेर्नन्दनं, श्रीमत्सूरतबन्दिरे जिनवरं वन्दे प्रभु शोतलम् ॥ १ ॥
द्विश्वज्ञानविशुद्धसिद्धिपदवीहेतुप्रबोधं दधद्भव्यानां वरभक्तिरक्तम-
नसां चेत् स मुल्लासयन् । नित्यानन्दमयः प्रसिद्धसमयः सद्भूत
सौखाश्रयो, दुष्टानिष्टतमः प्रणाशतरणिर्जीयाज्जिनः शोतलः ॥ २ ॥
सद्भक्त्या त्रिदशेश्वरैः कृतनुतिर्भासाद्गुणालङ्कृतिः, सत्कल्याण-
समद्युतिः शुभमतिः कल्याणकृतसंगतिः श्रीवत्सांकसमन्वितस्त्रि-
भुवनत्राणे गृहीतव्रतो, भूयाद्भक्तिपतां सदैव वरदः श्रीतलस्तीर्थ-
कृत् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीश्रेयांसजिनचैत्यवंदन ॥

(हरिणी छन्दः ।)

चिरपरिचिता गाढव्याप्ता सुबुद्धिपराङ्मुखी, निजबलपरि-
स्फुर्त्येदग्रा समग्रतया मम । व्यपगतवती दुरं दुष्टा स्वानिष्ट-
कृष्टिप्ता, अपचितसहा सद्यो भूत्वा यदीयमुदृष्टितः ॥ १ ॥
निरूपमसुखश्रेणीहेतुर्निराकृतदुर्दशा, शुचितरगुणग्रामावासा भिसर्ग-
महोज्ज्वला ॥ हृदयकमले प्रादुर्भूता सुतत्त्वरुचिर्मम, विदम्बितमव-

४२०

भ्रान्तिर्यस्याप्यजस्रमनुस्मृतेः ॥ २ ॥ उपकृतिमतिर्दाने दक्षो निर-
स्तजगद्व्यथः, समुचितकृतिर्विज्ञानांशुप्रकाशितसत्पथः । नृपगण-
गुरोर्विष्णोर्वीशे प्रभाकरसंनिभः, स भवतु मम श्रेयांसो नः प्रबोध-
समृद्धयो ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीवासुपूज्यजिनचैत्यवंदन ॥

(रथोद्धता छन्दः ।)

पूर्णचन्द्रकमनीयदीघितिभ्राजमानमुखमद्भुतश्रियम् । सान्तदृ-
ष्टिप्रभिरामचेष्टितं, शिष्टजन्तुपरिवोष्टितं परम् ॥ १ ॥ नष्टदुष्ट
मतिभिर्यमीश्वरं, संस्मरद्भिरिह भूरिभिर्दृभिः । क्षीणमोहसमयाद-
नन्तरा, प्रापि सत्यपरमात्मरूपता ॥ २ ॥ पार्थिवेशवसुपूज्यवेश्मनि,
प्राप्तपुण्यजनुषं जगत्प्रभुम् । वासुपूज्यपरमेष्ठिनं सदा, कै स्मरन्ति
न हितं विपश्चितः ॥ ३ ॥

[त्रिविंशः संतद्वक् ।]

॥ अथ श्रीविमलजिनचैत्यवंदन ॥

॥ मंदाक्रान्ता छन्दः ॥

संसरेऽस्मिन्महति महिषामेयमानन्दिरूपं, त्वां सर्वज्ञं सकल-
सुकृतिश्रेणिसंसेव्यमानम् । दृष्ट्वा सम्यग्विमलसदसज्ज्ञानधाम प्रधा-
नं, संप्ताप्तोऽहं प्रशममुखदां संभृतानन्दवीचिम् ॥ १ ॥ ये तु स्वा-

४२१

मिन् कुमतिपिहितस्कारसद्बोधमूढाः सौम्याकारां प्रतिकृतिमपि प्रेक्ष्य
 ते विश्वपूज्याम् । द्वेषोद्भुतेः कलुषितमनोवृत्तयः स्युः प्रकामं, मन्ये
 तेषां गतशुभदशां का गतिर्भाविनीति ॥ २ ॥ श्यामासूनो प्रतिदिन-
 मनुस्मृत्य विज्ञानीवाक्यं हित्वानार्यं कुमतिवचने ये भुवि प्राणभाजः।
 पूर्णानन्दोल्लसितहृदयास्तां समाराधयन्ति, श्लाध्याचाराःप्रकृति-
 सुभगाःसन्तिधन्यास्त एव ॥ ३ ॥

॥ अथ श्री अनन्तजिनचैत्यवंदन ॥

(स्त्रिग्विणी छन्दः)

॥ यस्य भव्यात्मनो दिव्यचेतोऽगृहे, सर्वदानन्तचिन्तामणि-
 र्द्यातते । यान्ति दुरे स्वतस्तस्य दुष्टापदो, विश्वविज्ञानवित्तं भवे-
 दक्षयम् ॥ १ ॥ यस्तु सर्वज्ञरूपं स्वरूपस्यितं, वीक्ष्य सद्भावतः
 सिंहसेनात्यजम् । अद्भुतामोदसंदोहसंपूरितो, मन्यते धन्यमात्मा
 यनेत्रद्वयम् ॥ २ ॥ सोऽपवर्गानुगामिस्वभावोज्ज्वलां, व्यूहमिथ्या-
 त्वविद्रावणे तत्पराम् । बन्धुरात्मानुभूतिप्रकाशोद्यतां, शुद्धसम्यक्त्व-
 संपत्तिमालम्बते ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीधर्मनाथजिनचैत्यवंदन ॥

(कामक्रीडा छन्दः ॥)

॥ भास्वज्ज्ञानं शुद्धात्मनं धर्मेज्ञानं सद्ग्यानं, शक्त्या युक्तं

४२२

दोषोन्मुक्तं तत्त्वासक्तं सद्भक्तम् । शश्वच्छान्तं कीर्त्या कान्तं
 ध्वस्तध्वान्तं विश्रामं, क्षिप्तावेशं सत्यादेशं श्रीधर्मेण वन्दध्वम् ॥ १ ॥
 निःशेषार्थप्रादुष्कर्ता सिद्धेर्भर्ता संघर्ता, दुर्भावानां दूरे हर्ता दोनो-
 र्द्धता संस्पर्ता । सद्भक्तेभ्यो मुक्तेर्दाता विश्वत्राता निर्माता,
 स्तुत्यो भक्त्या वाचोयुक्त्या चेतोवृत्त्या ध्येयात्मा ॥ २ ॥ सम्य-
 गदृग्भिः साक्षाद्दृष्टो मोहास्पृष्टो नाकृष्टः, स्त्रोतोग्रामैः संप्रज्येष्ठः
 साधुश्रेष्ठः सत्प्रेष्ठः । श्रद्धायुक्तस्वान्तैर्जुष्टो नित्यं तुष्टो निर्दुष्टः
 स्त्याज्यो नैव श्रीवज्राङ्को नष्टाङ्को निशङ्कः ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीशान्तिनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

॥ द्रुतविलंबितं छन्दः ॥

॥ विपुलनिर्मलकीर्तिभरान्वितो, जयति निर्जरनाथनमस्कृतः ।
 लघुविनिर्जितमोहधराधिपो जगति यः प्रभुशान्तिजिनाधिपः ॥ १ ॥
 विहितशान्तसुधारसमञ्जनं, निखिलदुर्जयदोषविवर्जितम् । परमपु-
 ण्यवतां भजनीयतां, गतमन्तगुणैः सहितं सताम् ॥ २ ॥ तमचिरा-
 त्मजमीशमधीश्वरं, भविकपन्नविबोधदिनेश्वरम् । महिमधाम भजाधि
 जगत्रये, वरमनुत्तरसिद्धिसमृद्धये ॥ ३ ॥

४२३

॥ अथ श्रीकुन्धुनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

॥ गीतपद्धति छन्दः ॥

॥ जय जय कुन्धुजिनोत्तम सत्तमतत्त्वनिधान, धर्मिजनोज
ज्वलमानसमानसहसमान । ज्ञानाच्छादकमुख्यमहोद्धतकर्मविमुक्त,
विषमविषयपरिभोगविरक्त शुभाशययुक्त ॥ १ ॥ जय जय विश्व-
जनीन मुनिव्रजमान्य विशुद्ध, चेतन चारुचरित्रपवित्रित लोकवि-
बुद्ध । निरुपममेरुमहोधरधीर निरन्तरमेव, गर्वविवर्जितसर्वसुपर्व
बिनिर्मितसर्व ॥ २ ॥ जय जय सुरनरेश्वरचन्दनकल्प, जिनेश-
विश्वविभावविनाशक वीतविकल्प । निर्मलकेवलबोधविलोकितलो-
कालोक, प्रादुर्भुतमहोदयनिर्वृति नित्यविशोक ॥ २ ॥

॥ अथ श्रीअरनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

॥ रामगिरिरागेण गीयते ॥

दिव्यगुणधारकं भव्यजनतारकं, दुरितप्रतिहारकं सुकृतिका-
न्तम् । जितविषमसायकं सर्वसुखदायकं, जगति जिननायकं परम-
शान्तम् ॥ १ ॥ स्वगुणपर्यायसंमीलितं नैमि तं, विगतपरभा-
वपरिणतिमखण्डम् । सर्वसंयोगविस्तारपारंगतं, प्राप्तपरमात्मरूपं
प्रचण्डम् ॥ दि० ॥ २ ॥ साधुदर्शनवृत्तं भाविकैः प्रस्तुतं प्राति-
हार्याष्टकोद्भासमानम् । सततमुक्तिपदं सर्वदा पूजितं शिवमही
सर्वभौमपधानम् ॥ दि० ॥ त्रिभिर्विशेषकम् ।

४२४

॥ अथ श्रीमल्लिजिनचैत्यवन्दन ॥

(गेयपद्धतिराग)

कुम्भसमुद्भव संमदाकर । गुणवर हे मल्लिजिनोत्तम देव
जय जय विश्वपते ॥ १ ॥ कृत्याकुत्यविवेकिता जिन समुचिता ।
हे त्वयि जागर्ति जिनेश जय जय विश्वपते ॥ २ ॥ नित्यान्दप-
काशिका भ्रमनाशिका । हे तव शुभदृष्टि रतीश जय जय विश्वपते
॥ ३ ॥ शुद्धिनिबन्धनसन्निधे सद्गुणनिधे हे वर्जितसर्वविकार
जय जय विश्वपते ॥ ४ ॥ निजनिरुपाधिकसंपदा शोभित सदा
हे निर्मलधर्मधुरीण जय जय विश्वपते ॥ ५ ॥

॥ अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनचैत्यवन्दन ॥

॥ अन्यगेयपद्धतिरागः ॥

॥ उत्तमचेतन धर्मसमृद्ध जगत्पते नित्याऽनित्यपदार्थनि-
चयविलसन्मते । निजविक्रमजितमोहमहोद्भटभूषणे श्रीपद्मातनुजात
सुजातहरिदगुते ॥ १ ॥ श्रीमुनिसुव्रत सुव्रतदेशक सज्जनाः कृत-
सद्गुरुशुभवाक्यसुधारसमज्जना, ये प्रणमन्ति भवन्तमनन्तसुखा-
श्रितं केवलमुज्ज्वलभावमखण्डमनिन्दितम् ॥ २ ॥ ते निःसंशयमेव
जगत्रयवन्दिताः सदाभावेन भवन्ति सुदृष्ट्या नन्दिताः । कृत्यं स्वो-
चितमेव यतः किल कारणं जनयति नात्मविरुद्धमिहासाधारणम् ॥ ३ ॥

॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥

४२५

॥ श्री नमिनाथजीन चैत्यवंदन

(पंचचामरं छन्दः)

नमीश निर्मलात्मरूप सत्यरूप शाश्वतं परोर्ध्वसिद्धिसौधमूर्ध्नि
सत्स्वभावतः स्थितम् । विधाय मानंसाब्जकोशदेशमध्यवर्तिनं
स्मरामि सर्वदा भवन्तमेव सर्वदर्शिनम् ॥ १ ॥ प्रफुल्लकौचलांछ-
नप्रभूततेजसोऽद्य ते दिवाकरस्य वा महेश्वराभिदर्शनेन मे ।
प्रमादवर्धिनी सुदुर्मतिर्निशेव दुर्भगा गता प्रणाशमाशु हृत्कजे वि-
निद्रताऽभवत् ॥ २ ॥ निरस्तदोषदुष्टदुष्टकार्यमर्त्यसंस्तवो भवे ।
भवे भवत्पदाम्बुजैकसेवकः प्रभो । भवेयमोदृशं भृशं मदीयचित्त-
चिन्तितं तव प्रसादतो भवत्ववन्ध्यपेव सत्वरम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीनेमीनाथजिनचैत्यवंदन ॥

(उपजाति छन्दः)

विशुद्धविज्ञानभृता वरेण शिवात्मजेन प्रशमाकरेण । येन
प्रयासेन विनैव कामं विजित्य विक्रान्तरं प्रकामम् ॥ १ ॥ विहाय
राज्यं चपलस्वभाव राजीमर्तिं राजकुमारिकां च । गत्वा सलीलं
गिरिनारशैलं भेजे व्रतं केवलमुक्तियुक्तम् ॥ २ ॥ निःशेषयोगी
श्वरमौलिरत्नं जितेन्द्रियत्वे विहितप्रयत्नम् । तमुत्तमानन्दनिधान-
मेकं नमामि नेमिं विलसद्विवेकम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथजिन चैत्यवंदन ॥

(पंचचामरं छन्दः)

श्रयामि तं जिनं सदा मुदा प्रमादवर्जितं स्वकीयवाग्विला

४२६

सतो जितोद्भेदगर्जितम् । जगत्प्रकामिकामितप्रदानदक्षमक्षतं पदं
 दधान मुच्चकैरकैतवोपलक्षितम् ॥ १ ॥ सतामवद्यभेदकं प्रभूतसं-
 पदां पदं बलक्षपक्षसंगतं जनेक्षणक्षणपदम् । सदैव यस्य दर्शनं
 विशां विमर्दितैतन्मां निहंत्यशातजातभामभक्तिरक्तचेतसाम् ॥ २ ॥
 अवाप्य यत्प्रसादमादितः पुरुश्रियो नरा भवन्ति मुक्तिगामिनस्ततः
 प्रभाप्रभास्वराः । भजेयमाश्वसेतिदेवदेवमेव सत्पदंतमुच्चमानसेन शुद्ध
 बोधद्विद्विलाभदम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीवीरजिनचैत्यवन्दन ॥

(पृथ्वील्लन्दः)

वरेण्यगुणवाग्धिः परमनिर्वृतः सर्वदा समस्तकर्मलानिधिसुर-
 नरेन्द्रकायः । अनातिसुखदायको विगतकर्मवारो जिनः
 मुमुक्त जनमगः स्त्वमसि वर्धमानप्रभो ॥ १ ॥ जिनेद्र भवतो-
 ऽद्भुतं सुखमुदार बिम्बस्थितं विकारपरिवर्जितं परमशान्तमुद्रा-
 ङ्कितम् । निरीक्ष्य मुदितेक्षणः क्षणमितोऽस्मि यद्भावनां जिनेश्वर
 जगदीश्वरोद्भवतु सैव मे सर्वदा ॥ २ ॥ विवेकिजनवल्लभं भुवि दुरा-
 त्मनां दुर्लभं दुरन्तदुरितव्यथाभरनिवारणेत्तरम् । तवांग पद पद्म-
 योयुगर्मनिन्य वोरप्रभो प्रभूतसुखसिद्धये मम चिराय संप्रध्यताम् ॥ ३ ॥

हीनपुण्या न पश्यन्ति, रागान्धास्तत्त्वसंस्थितिम् ।

लामेऽलाभफलं चैव, लभन्ते ते नराधमाः ॥

इति चैत्यवन्दनचतुर्विंशतिका समाप्तः ।

४२७

॥ श्री नेमिनाथ चैत्यवन्दन ॥

ॐ नमो विश्वनाथाय, जन्मतो ब्रह्मवारिणे ॥ कर्मवल्ली वन-
च्छेद, नमयेऽरिष्टनेमये ॥ १ ॥ यदुवंश समुद्रेदु, कर्मकस हुताशनः
अरिष्ट नेमिर्भगवान्, भूयाद्वोऽरिष्टनाशनः ॥ २ ॥ अनंत परमानंद,
पूर्णधाम व्यवस्थितः ॥ भवंतं भवता साक्षी, पश्यतीह जिनोखिला ॥
॥ ३ ॥ स्तुवंत स्तावकं विंश, मन्यथा कथमीदृशं ॥ प्रमोदातिशय-
श्चित्ते, जायते भूवनाति ग ॥ ४ ॥

॥ अथ आदिजिन चैत्यवन्दन ॥

जयात्यादिम तीर्थेश, त्रिलोकी मंगल द्रुमः ॥ श्रेयः फलं सदा
लोका, यथा लोका दुपासते ॥ १ ॥ श्रीमन्नाभिकुलादित्य, मरु-
देव्यंगज प्रभो ॥ संसाराब्धि महापोत, जयत्वं वृषभध्वजं ॥ २ ॥
नमस्ते जगदानंद मोक्षमार्ग विधायक ॥ जैनैर्द्र विदिताशेष, भाव-
स्तद् भावनायकः ॥ ३ ॥ प्रक्षीणा शेष संस्कार, विस्तार परमे-
श्वर ॥ नमस्ते वाक्यथातीत, त्रिलोक नरशेखर ॥ ४ ॥ भवाब्धि
पतितानंत, सत्वसंसार तारक ॥ घोर संसार कंतार, सार्थवाह
नमोस्तु ते ॥ ५ ॥

॥ अथ श्री आदिनाथ चैत्यवन्दन ॥

श्री आदिनाथ जगन्नाथ, विमलाचल मंडन ॥ जयनाभिकुला-

४२८

काश, प्रकाशन दिवाकर ॥ १ ॥ तव देव पदांभोज, सेवापि
 दुर्लभा भवेत् ॥ पुण्य संभार हीनानां, कल्पवल्लीव देहिनाम् ॥ २ ॥
 ते धन्या मानवा देवा, येऽगमन्तवशासनं ॥ वंदनीया विभातोये,
 वंदन्ते भवतः पदै ॥ ३ ॥ प्रचंडमम रागादि, रिपु संतति घातकं ॥
 श्रीयुगादि जिनाधीशं, देव वंदे मुदा सदा ॥ ४ ॥ श्री शत्रुंजय
 कोटीर कृतं राज्यश्रिया विभो ॥ सर्वोघनाशनं मेस्तु शासनं ते
 भवे भवे ॥ ५ ॥ पाताले यानी विंवानी, यानि विंवानी भूतले ॥
 स्वर्गे पियानी विंवानी, तानि वंदे निरंतरम् ॥ ६ ॥

॥ अथ श्री जिनचैत्यवंदन ॥

अद्याभवन् सफलता नयन द्वयस्य, देव त्वदीय चरणांबुज
 वीक्षणेन ॥ अद्य त्रिलोक तिलकं प्रतिभाषते मे, संसार वारिधि
 रयं चलुक प्रमाणम् ॥ १ ॥ कलेव चंद्रस्य कलंक मुक्ता, मुक्ता-
 वली चारुगुण प्रपन्ना ॥ जगन्नया स्थाभिमतं ददाना, जैनेश्वरो
 कल्पलतेव मूर्ती ॥ २ ॥ धन्योहं कृतपुण्योहं, निस्तीर्णोहं भवार्ण-
 वात् ॥ अनादिभव कांतारे, दृष्टोयेन श्रुतो मया ॥ ३ ॥ अद्य
 प्रक्षालि तंगात्रं, नेत्रेच विमलि कृते ॥ मुक्तोहं सर्व पापेभ्यो,
 जिनेन्द्र तव दर्शनात् ॥ ४ ॥ दर्शनात् दुरितध्वंसः, वंदनात् वंछित
 प्रदः ॥ पूजनात् पुरुष श्रीदः, जिनःसाक्षात् सुरद्रुमः ॥ ५ ॥

४२६

॥ श्री पार्श्वनाथनुं चैत्यवन्दन ॥

श्रीपार्श्वनाथ नमस्तुभ्यं, विघ्न विध्वंस कारिणे ॥ निर्मलंस
प्रभानंदे, परमानंद दायिने ॥ १ ॥ अश्वसेनावनोपाल, कुलचुडा-
मणि प्रभो ॥ वामासूनो नमस्तुभ्यं श्रीमत् पार्श्व जिनेश्वर ॥ २ ॥
क्षितिमंडल मुकुटं, धार्मिक निकटं, विश्वप्रगटं, चारुभटं ॥ भवरेणु
समीरं जलनिधि तीरं, सुरगिरिधीरं गंभीरं ॥ जगत्रय शरणं दुर्गतिहरणं
दुर्द्धरचरणं सुख करणं ॥ श्रोपार्श्वजिनेंद्रं नतनागेंद्रं, नमत सुरेंद्रं
कृतभद्रं ॥ ३ ॥ कमठे धरणेद्रेच, स्वोचितं कर्म कुर्व्वतो ॥ प्रभो-
स्तुल्य मनोवृत्तिः, पार्श्वनाथ श्रियेऽस्तु वः ॥ ४ ॥

॥ अथ श्री वीतरागाष्टकं ॥

शिवं शुद्धबुद्धंपरं विश्वनाथं, न देवो न बंधुर्न कर्मनकर्त्ता ॥
नअंगं नसंगं न चेच्छा न कामं, चिदानंद रूपं नमो वीतरागं ॥ १ ॥
न बंधो न मोक्षो न रागादिलोकं, न योगं न भोगं न व्याधिर्न
शोकं ॥ न क्रोधं न मानं न माया न लोभं ॥ चि० ॥ २ ॥
न हस्तौ न पादौ न घ्राणं न जिह्वा, न चक्षुर्न कर्णं न वक्त्रं न
निद्रा ॥ न स्वामी न भृत्यं न देवो न मर्त्यं ॥ चि० ॥ ३ ॥ न
जन्मं न मृत्युर्न मोदं न चिंता, न क्षुद्रो न भीतो न कृश्यं न तुद्रा ॥
न स्वेदं न खेदं न वर्णं न मुद्रा ॥ चि० ॥ ४ ॥ त्रिदंढे त्रिखंडे
हरे विश्वनाथं, हृषीकेश विध्वस्त कर्मारिजालं ॥ न पुण्यं न पापं
न चाक्षादि प्राणं ॥ चि० ॥ ५ ॥ न बालो न वृद्धो न तुच्छो न

४३०

मूढो, न खेदं न भेदं न मूर्त्तिर्न मेहा ॥ न कृष्णं न शुक्लं न मोहं
 न तंद्रा ॥ चि० ॥ ६ ॥ न आद्यं न मध्यं न अंतं न मान्या, न द्रव्यं
 न क्षेत्रं न दृष्टो न भावा ॥ न गुरवो न शिष्यो न हीनं न दीनं
 ॥ चि० ॥ ७ ॥ इदं ज्ञान रूपं स्वयं तत्त्ववेदो, न पूर्णं न शुन्यं न
 चैत्य स्वरूपो ॥ न अन्योऽन्य भिन्नं न परमार्थमेकं ॥ चि० ॥
 ८ ॥ शार्दूल विक्रीडितं वृत्तं ॥ आत्माराम गुणाकरं गुणनिधिं
 चैतन्य रत्नाकरं, सर्वे भूतगतागते सुख दुःखे ज्ञाते त्वया सर्वगे ॥
 त्रैलोक्याधिपते स्वयं स्वमनसा ध्यायंति योगीश्वरा, वंदेतं हरिवंश
 हृदयं श्रोमान् हृदाभ्युद्यतं ॥ ९ ॥

॥ श्रीपार्श्वनाथनुं चैत्यवंदन ॥

ॐ नमः पार्श्वनाथाय विश्वचिन्तामणायते ॥ ह्री धरणेद्रवैरोज्या
 पद्मदेवीयुताय ते ॥ १ ॥ शान्तितुष्टिमहापुष्टि, धृत्तिकीर्तिविधायिने ॥
 ॐ ह्री द्विड्व्यालवैताल सर्वाधिव्याधिनाशिने ॥ २ ॥ जयाजिता
 रूपाविजया, रूपापराजितयान्वितः ॥ दिशां पालैर्ग्रहैर्यक्षैर्विद्यादेवी
 भिरन्वितः ॥ ३ ॥ ॐ असिआउसायनमस्तत्र त्रैलोक्यनाथताम् ॥
 चतुःषष्टिसुरेन्द्रास्ते । भासन्ते छत्रचामरैः ॥ ४ ॥ श्रीसंखेश्वरमंडन !
 पार्श्वजिन प्रणतकल्पतरुकल्प ! ॥ चुरय दुष्टव्रातं ॥ पूरय मे वाञ्छितं
 नाथ ! ॥ ५ ॥

४३१

॥ शंखेश्वर पार्श्वजिन चैत्यवंदन ॥

सकलभविजनचमत्कारी, भारीमहिमाजेहनो; निखिल आतम-
 ईसा राजोत, नामजपोए तेहनो; दुष्टकर्माष्टकगंजरीजे, भविकजन-
 मनसुखकरो; नित्य जापजपोए पाप खपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो,
 ॥१॥ बहुपुन्य राशिदेशकाशी, तथ्यनधरोवणारसो; अश्वसेनराजा
 राणी वामारूपे रतितनुसारीखी; तसकुखेमुपनबौद सुचित, स्वर्गधी
 प्रभुअवतयो; नित्यजापजपोए पापखपीए, स्वामीनाम शंखेश्वरो, ॥२॥
 त्रणलोकतरुणीमनप्रमोदी, तरुणवयजबआवीआ, तवमाततातने प्रस-
 न्नचिते, भामिनी परणावीआ; कमठसठकृतअग्रिकुंडे नागबलतो उ-
 दयो; नित्यजापजपोए पापखपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो, ॥ ३ ॥
 षोषमासे कृष्णपक्षे, दशमी दिनप्रभुजनमियो; सुरकुमरीसुरपति भक्ति-
 आवे, मेरुश्रृंगेस्थापियो; प्रभातेपृथ्वीपति प्रमोदे, जन्ममहोच्छव अति
 हयो; नित्यजापजपोए पापखपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो, ॥ ४ ॥
 पोसबदिएकादशी दिन, प्रव्रज्या जिनआदरे; सुरभसुरराज भक्ति-
 साज, सेवनाझाशी करे; काउसगकरता देखी कमठे, कीधपरिसह
 आवरो; नित्यजापजपोए पापखपीए स्वामी नाम शंखेश्वरो ॥५॥
 तव ध्यान धारा रुढ जिनपति, मेघधारे नविचल्यो; तिहांचलित
 आसन धरण आया, कमठ परिसह अटकल्यो; देवाधिदेवनि करे
 सेवा, कमठनेकाढीपरो; नित्यजापजपोए पापखपीए स्वामी नाम
 शंखेश्वरो, ॥६॥ क्रमे पामीकेवलज्ञानकमळा, संघचउविहस्थापीने,
 प्रभुगया मोक्षे समेतशिखरे, मासअणसणपालीने, शिव रमणीरंगे
 रमे रसीओ भविकतससेवा करो; नित्यजापजपोए पापखपीए,
 स्वामीनामशंखेश्वरो, ॥ ७ ॥ भूत प्रेत पिशाचव्यंतर, जलभनळोदर

४३२

अथ टल्ल; राजराणी रमापामे, भक्तिभाव जो मळे, कल्पतरुयी
अधिक दाता, जगतत्राता जयकरो; नित्यजापनपीए पापखपीए,
स्वामी नाम शंखेश्वरो- ॥ ८ ॥ जराजर्जरी भूतयादव सैन्य, रोग-
निवारता, वढीयार देशे नित विराजे, भविक जीवने तारता; ए
प्रभुतणां पदपद्मसेवा, रूपकहे प्रभुता वरो; नित्यजापनपीए पाप
खपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो ॥ ९ ॥

॥ अथ श्री शंखेश्वर पार्श्वजिन छंद ॥

॥ सेवो पास संखेसरो मन्न शुद्धे, नमो नाथ निश्चै करी एक
बुद्धे ॥ देवी देवलां अभ्यने शुं नमो छो, अहो भव्यलोको भुला
कां भमो छो ॥१॥ त्रिलोकना नाथने शुं तजो छो, पड्या पाशमां
भूतने कां भजो छो ॥ सुरधेनु छंडी अजा शु अजो छो, महापंथ
मूकी कुपंथे ब्रजो छो ॥२॥ तजे कोण चिंतामणि काचमार्टे, ग्रहे
कोण रासभने हस्ति साटें ॥ सुरद्रुम उपाडी कुण आक बावे, महा
मूढ ते आकुला अंत पावे ॥ ३ ॥ किहां कांकरो ने किहां मेरुशृंग,
किहां केशरीने किहां ते कुरंग ॥ किहां विवनाथं किहां अन्य देवा
करो एकचिते प्रभु पास सेवा ॥ ४ ॥ पूजो देव प्रभावती प्राणनाथं
सहु जीवने जे करेछे सनाथ ॥ महा तत्व जाणी सदा जेह ध्यावे,
तेनां दुःख दारिद्र दूरें पलावे ॥५॥ पामी मानुषोने वृथा कां ममो
छो, कु शीछे करी देहने कां दमो छो ॥ नहीं मुक्तिवासं बिना
वीतरागं, भजो भगवंतं तजो दृष्टिरागं ॥६॥ उदयरत्न भाखे सदा
हेत आणी, दयाभाव कीजें प्रभु दास जाणी ॥ आज माहरे
प्रोतीडे मेह बुठा, प्रभु पास संखेश्वरो आप तूठा ॥ ७ ॥

॥ समाप्त ॥

જાહેર ખખર

અમારી પાંસેથી જૈનધર્મનાં દરેક

ઉપયોગી પુસ્તકો મલકે.

- ૧ પાંચ પ્રતિક્રમણુ ગુજરાતી નવ સ્મરણુ તથા દર્શનપદ્યાર્થ
આરે પ્રકરણો અર્થ સાથે આકૃતિ આકર્ષી.
- ૨ દેવસીરામ અર્થ સહિત.
- ૩ જીવવિચારાદિ ચાર પ્ર. અર્થ સાથે.
- ૪ સામાયક સુત્ર અર્થ સાથે.
- ૫ છુટક જોશો સીદ્ધાંતના શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં.
- ૬ નવાણું પ્રકારની પૂજા બાપાંતર સાથે.
- ૭ વિવિધ પૂજાસંગ્રહ. ભાગ. ૧—૨—૩—૪ દરેક
પૂજાઓ તથા શાંતિનાયના મોટા કલશ સહિત.
- ૮ દેવવંદનમાલા ગુજરાતી.
- ૯ સ્તોત્ર સંગ્રહ તથા જૈન વાર્ષિક પર્વો.
- ૧૦ જીન શતક ટીકા સહિત સંસ્કૃત મંથ
- ૧૧ નીત્ય સ્મરણીય શૈલુગ પ્રકરણ
- ૧૨ રતનાકર ખખીસી
- ૧૩ દેવસીરામ મૂલ મોટા અક્ષર શાસ્ત્રી ટાઇપ
- ૧૪ દેવસીરામ ગુજરાતી મૂલ મોટા ટાઇપમાં.
- ૧૫ દંડક પ્રકરણ (૪૧) દ્વારવાણુ શાસ્ત્રી.

તે સીવાય દરેક જાતના જૈનધર્મનાં પુસ્તકો
છપાવવાના કાગલો પણ અમારી પાંસેથી મલકે.

મલવાનું

માસ્તર—ઉમેદવાર

ડે. પાંજરાપેળા